Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit http://www.tamilheritage.org

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: http://www.tamilheritage.org

முதுசொம் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

உ

வந்தேமாதரம்

மனிதவாழ்க்கையும்
காந்தியடிகளும்

“நவசக்தி” ஆசிரியர்

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

இயற்றியது

மூன்றாம் பதிப்பு

சாது அச்சுக்கூடம்:
இராயப்பேட்டை, சென்னை

1928

உரிமை பதிவு
செய்யப்பட்டது

விலை
ரு. 2-8-0

வா ழ் த் து

எவ்வுயிர்க் குயிராம் ஈசன் இணையடி வாழ்க ஐயன்
செவ்விய வடிவ மாகுந் திருவருள் இயற்கை வாழ்க
அவ்விரு தொடர்பு கண்ட அடிகளார் காந்தி வாழ்க
இவ்வுல கெங்கும் அன்னார் எழில்நெறி வாழ்க வாழ்க.

—திரு. வி. க.

முன்னுரை

" தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை."—திருவள்ளுவர்

அன்பர் போலக் சென்னையில் ஒருமுறை காந்தியடிகளைப்பற்றிப் பேசிய பேச்சு முதல் முதல் எனது உள்ளத்தில் காந்திய விதை விதைத்தது. பின்னைச் சிறியேன் காந்தியடிகளை நேரே காணவும், அவரியக்கத்தில் சேர்ந்து உழைக்கவும் ஆண்டவன் அருள் கூட்டிற்று. காந்தியடிகள் போதனையால் எனக்குள்ளே நேர்ந்துவரும் மாறுதல் எனக்கன்றோ தெரியும்? இளமையில் யான் பயின்ற சில ஆங்கில நூல்களினதும் தமிழ் நூல்களினதும் பொருளாக மகாத்மாகாந்தி என்னறிவில் இன்று விளங்குகிறார். அவ்விளக்கம் அரணாக நின்று என் வாழ்வைப் பண்படுத்தி வருகிறது. "யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்" என்பது திருமூலர் திருவாக்கு. காந்தியடிகள் வாழ்விலுள்ள நுட்பத்தையும், அவர் அறிவுறுத்தும் அறத்தையும் தமிழுலகும் உணர்ந்து உய்ய வேண்டுமெனும் அவா இந்நூலை விரித்தெழுத என்னைத் தூண்டிற்று. இத்தகைக் கடனையன்றி வேறெத்தகைக் கடனைத் தமிழுலகிற்கு ஏழையேன் ஆற்றவல்லேன்?

இந்நூலை எழுதப்புகுந்த ஒவ்வொரு போதும், அதன் பொருட்டுக் காந்தியடிகள் அமுதமொழிகளடங்கிய—ஜி. ஏ. நடேசனும், எஸ். கணேசனும் வெளியிட்ட—புத்தகங்களையும் "யங் இந்தியா" பத்திரிகை யிதழ்களையும், பக்கம் பக்கமாக ஊன்றிப் படித்தபோதும், ஆங்காங்குள்ள உயரிய கருத்துக்களை அகழ்ந்தெடுத்தபோதும், பற்பல இடங்களில் பதுங்கிக் கிடக்கும் அவைகளை, பலதிறப் பூக்களினின்றும் ஈயானது தேனைக் கொணர்ந்து கூட்டில் ஒருங்கே சேர்ப்பதுபோல,

1926-ம் ஆண்டு வெளிவந்த இரண்டாம் பதிப்பு, 1927-ம் ஆண்டிலேயே செலவாயிற்று. மூன்றும் பதிப்பை வெளியிடப் போதிய ஓய்வையும், வாய்ப்பையும் எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருந்தேன். சிறிது ஓய்வும் வாய்ப்புங்கிடைத்த வேளையில், ஊறுபட்ட நெஞ்சுடன் எழுதிய இரண்டாம் பதிப்பிலுள்ள சிற்சில குறைபாடுகளை, மூன்றும் பதிப்பில் களைந்து ஒழுங்குபடுத்தலாம் என்று, அப்பணியில் புகுந்தபோது, எனது மனைவி மக்களை அழைத்து, என்னைத் தன்னந்தனியனுக்கிய ஆண்டவன், எங்கள் ஒரு குலத்துக்கு ஒரு மைந்தனுய், எனது தமயனுர் - திருவாளர் - திரு. வி. உலகநாத முதலியார்க்கின் புதல்வனுய், எனக்கினியனுய், எனக்குப்பின்னே எனது சிறு தொண்டேற்று நடாத்தும் அறிவுந் திறனும் பண்பும் வாய்க்கப்பெற்றவனுய்ச் செங்குருத்தென வளர்ந்து, சென்னை வெஸ்லிகல்லூரியில் இன்டர்மிடியேட் வகுப்பில் படித்து வந்த - எனது கண்மணி - திரு. உ. பாலசுப்பிரமணியனையும் அழைத்துக் கொண்டான். இத்துன்பச் சூழலிடைச் சிறியேன் நின்று இம்மூன்றும் பதிப்பை ஒல்லும்வகை முயன்று ஒழுங்கு படுத்தி ஒருவாறு முற்றுறச் செய்தேன்.

இருபதிப்பின்போதுஞ் சூழ்ந்த துன்பத்திடைக் காந்தியடிகளின் உரைகளும், அன்பொழுக்கமும் இன்ப இருக்கையெனத் துணை புரிந்தன என்று கூறுவேன். துன்பத்துக்கு மருந்து காந்தீயமென்பது அறியற்பாற்று.

இந்நூல் காந்தியடிகள் வரலாற்றைக் கூறுவதன்று. இஃது அவர் வாலாற்றிலுள்ள நுட்பங்கள் மனித வாழ்க்கையோடியைந்து நிற்கும் முறையைக் குறிப்பது—அதாவது காந்தீயத்தை அறிவுறுத்துவது. இந்நூற்கண் விளங்கும் முதற் பொருள் மூன்று. (க) மனிதன் எவன் என்பது (உ) ஒருவன் மனிதனுக எத்தகை வாழ்க்கை நடாத்தல் வேண்டும் என்பது (ங.) மனித வாழ்க்கைக்கு இலக்கியர் மகாத்மாகாந்தி என்பது.

முதற்பகுதியில் மனிதப் பிறவியின் விழுப்பமும், மனிதன் எவன் என்பதும் ஓதப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டாம் பகுதி

யில் வாழ்க்கையின் புறத்தூய்மைக்கும் அகத்தூய்மைக்குமுரிய முறைகளும், வாழ்வின் முடிந்த நிலை இன்னது என்பதும், அந்நிலை பெற்ற சில சத்தியாக்கிரஹிகளின் வரலாறுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாம் பகுதியில் காந்தியடிகளின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, கல்வி, தியாகம், உண்மை, தொண்டு, அறம், அன்பு முதலியவற்றினின்றுந் திரண்ட காந்தீயம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்நூற்கண் ஒரே கருத்துப் பொதுவகை பற்றி முதலிரு பகுதியிலும், சிறப்பு வகைபற்றி மூன்றாம் பகுதியிலும் நுவலப் பெற்றிருத்தலால், ஒவ்வொன்றற்குமுள்ள தொடர்பு பெரிதுங் கருதற்பாலது. நூலை முற்றிலும் வாசித்தாலன்றி அத்தொடர்பு புலனாதலரிது. ஆதலால் நூலை முற்றும் வாசித்து இயைந்த முடிபு காணுமாறு நேயர்களை வேண்டுகிறேன்.

எல்லார்க்கும் பயன்பட வேண்டி ஒல்லும் வகை முயன்று எளிய நடையிலேயே இந்நூலை எழுதியிருக்கிறேன்.

பலதிற இடுக்கண்களிடைச் சிறியேன் நின்று எழுதிய இந்நூற்கண் அறிந்தோ அறியாமலோ பிழைகள் நிகழ்ந்திருக்கலாம். அப்பிழைகளை அறிஞர்கள் பொறுத்தருள்வார்களாக.

இராயப்பேட்டை,
27—11—28.

திரு. வி. கலியாணசுந்தரன்.

அருளுரை

“ பரிவும் இடுக்கணும் பாங்குற நீங்குமின்
தெய்வந் தெளிமின் தெளிந்தோர்ப் பேணுமின்
பொய்யுரை அஞ்சுமின் புறஞ்சொற் போற்றுமின்
ஊனூண் துறமின் உயிர்க்கொலை நீங்குமின்
தானஞ் செய்மின் தவம்பல தாங்குமின்
செய்ந்நன்றி கொல்லன்மின் தீநட் பிகழ்மின்
பொய்க்கரி போகன்மின் பொருண்மொழி நீங்கன்மின்
அறவோர் அவைக்களம் அகலா தணுகுமின்
பிறவோர் அவைக்களம் பிழைத்துப் பெயர்மின்
பிறர்மனை அஞ்சுமின் பிழையுயிர் ஓம்புமின்
அறமனை காமின் அல்லவை கடிமின்
கள்ளுங் களவுங் காமமும் பொய்யும்
வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினில் ஒழிமின்
இளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையும் நிலையா
உளநாள் வரையா தொல்லுவ தொழியாது
செல்லுந் தேஎத்துக் குறுதுணை தேடுமின்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வீ ரீங்கென.”

—இளங்கோவடிகள்

“ தலைவர்க ளெல்லாந் தனித்தனி வணங்குந்
தலைவனே யின்றுமென் னுளமும்
மலைவிலென் அறிவும் நானுமிவ் வுலக
வழக்கிலே உயிரிரக் கத்தால்
இலகுகின் றனம்நான் என்செய்வேன் இரக்கம்
என்னுயிர் என்னவே நிலையே
நிலைபெறும் இரக்கம் நீங்கிலென் னுயிரும்
நீங்குநின் திருவுள மறியும்.” க

“ அச்சாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆறந்த நிலைகளெல்லாம் அறிந்தடைதல் வேண்டும்
எச்சார்பு மாகியுயிர்க் கிதம்புரிதல் வேண்டும்
எனையடுத்தார் தமக்கெல்லாம் இன்புதரல் வேண்டும்
இச்சாதி சமயவிகற் பங்களெலாந் தவிர்ந்தே
எவ்வுலகுஞ் சன்மார்க்கப் பொதுவடைதல் வேண்டும்
உச்சாதி யந்தமிலாத் திருவடியில் யானும்
உடையாயுங் கலந்தோங்கு மொருமையும்வேண்டுவனே.” உ

—இராமலிங்க சுவாமிகள்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

முன்னுரை முதலியன i—xvi

அடிகள் வாழ்த்து ரு

I—மனிதன் கூ—கஉ

மனிதப் பிறவியின் விழுப்பம் - மக்கள் மாக்கள் - மனிதன் எவன்?

II—வாழ்க்கை கங—க00

க. கீதா ரகசியம்: கஅ—உக

கருத்து வேற்றுமை - உரை கண்டவர்கள் - போர்க்களத்தில் இல்லறத்தானுக் கறிவுறுத்தல் - பயன் கருதா அருளறம் - அருச்சனன் தெளிவு - இருபிறப்பு - இல்லற நோக்கம்.

உ. திருக்குறள் நுட்பம்: உச—உகூ

அதிகார முறை வைப்பின் நோக்கம் - இல்லற மாண்பு - அருளறம் - நாட்டு அறநூல்கள்.

ங. சில முறைகள்: உஎ—சச

இளமைப் பயிற்சி - நற்பிள்ளைப் பேறு - மார்க்கண்டேயர் - பெற்றோர்ப்பேணல் - கல்வியும் ஒழுக்கமும் - மணவாழ்க்கை - தலைவன் தலைவி அன்பில் ஒன்றல் - எளியவாழ்வு - செல்வன் வாழ்வு - உணவு - உடை - அன்பு வளர்ச்சி - உயிர்ச் சார்பு - இன்பப் பேறு - துறவு - நாயன்மார்.

ச. உடலோம்பல்: சரு—சஎ

உடலுக்கும் உயிருக்குமுள்ள தொடர்பு - ஞானிகள் நோக்கம் - உடம்பின் அருமை.

பக்கம்

ரு. வாய்மை : சஅ—ருo

வாய்மையில் பிற அறங்கள் - வாய்மை உயிர்.

சு. மெய்யறிவு : ருக—ருரு

விலங்கும் மனிதனும் - மெய்யறிவின் இயல்பு - மனச் சான்று - பழிக்குப் பழி - இயற்கை வாழ்வில் மெய்யறிவு.

எ. பொறுமை : ருசு—சுஅ

மெய்யறிவில் பொறுமை - பொறுமையுங் கடவுளும் - நான்கு குணங்கள் - அடக்கம் - உள்ள நிறை - உண்மை-அன்பு - பொறுமையாளன் இயல்பு - அரசியல் - இந்திய முறை - வருணாச்சிரமம் - அரசு - தற்கால அரசியல் - பொறுமை யாளர் கடன் - பொறுமை - பொருமை.

அ. ஆன்மசக்தி : சுசு—எங

உள் ஒலி - ஆத்ம சக்தி - முழு ஆத்ம சக்தி - ஆத்ம சக்தி யும் பூத சக்தியும்.

கூ. சத்தியாக்கிரகம் : எச—எஅ

உண்மை கடைப்பிடி - சத்தியாக்கிரகிகள் இயல்பு - துராக் கிரகம் - அச்சுறுத்தல் - தியாகம்.

கo. சத்தியாக்கிரகிகள் : எகூ—கூஎ

ஊடல் - மார்க்கண்டேயர் - பிரகலாதன் - அரிச்சந்திரன் - வசிஷ்டர் - புத்தர் - ஸோக்ரதர் - கிறிஸ்து - மகம்மது - சீதை சாவித்திரி முதலியோர் - திருநாவுக்கரசர் - மெய்ப்பொருள் நாயனர் - தால்ஸ்தாய் தோரி முதலியோர் - இயற்கை யறம் சத்தியாக்கிரகம்.

கக. சாது நிலை : கூஅ—கOO

சாது எவன் ?

மனிதவாழ்க்கையும்
காந்தியடிகளும்

I—மனிதன்

வாழ்த்து

சாந்தமய மௌனவிலங்குந் தனிப்பொருளை, யுளத்தென்றும்
வந்தியுயிர் தமக்கெல்லா மினிமைசெய வுலகிடையே
போந்தகுண மலையாகும்; புனிதநிறை கடலாகுங்;
காந்தியடி யிணைமலரைக் கருத்திருத்தி வழுத்துவமே.

—திரு. வி. க.

மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்

1

மனிதன்

மனிதன் எவன்? மனித உடல் தாங்கினோர் அனைவரும் மனிதராவரோ? பின்னை எவர் மனிதர்?

உலகத்திலே உயிர்கள் எடுக்கும் பிறவிகள் பல. அவைகளுள் சிறந்தது மனிதப் பிறவி. மனிதப்பிறவி விழுப்பமுடையதெனக் கூறாத அறிஞரில்லை. பாரிடைத் தோன்றிய அறிஞர் பலரும் 'மனிதப் பிறவி விழுமியது' என்று ஒரு முகமாக உரைத்துப் போந்தார்.

உலகில் ஒன்றைப் பற்றி ஒருமைக் கருத்து எழல் அரிது. அரிதில் ஒன்றெழுமேல் அஃது எத்தகைமையுடையதாயிருக்குமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? அஃது எவரும் ஏற்கத்தக்க உண்மையுடையதாயிருந்தே தீரல்வேண்டும்.

மனிதப் பிறவியின் விழுப்பம்

மனிதப் பிறவியின் விழுப்பத்தைக் குறித்து யாண்டும் ஒரே கருத்து உலவுதல் வெள்ளிடைமலை. இஃதொன்றே மனிதப் பிறவியின் விழுப்பத்தை உறுதி செய்தற்குப் போதிய சான்றாகும்.

இவ்விழுமிய ஒருமைக் கருத்து நந்தமிழ்ச்சான்றோர்கள் உள்ளத்திலும் முகிழ்த்திருக்கிறது. அவர்கள் மனிதப் பிறவியின் மாண்பைப்பற்றி வாய்மலர்ந்த செம்மொழிகளிற் சில வருமாறு :—

"மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே
இந்த மாநிலத்தே"

"வாய்த்தது நந்தமக்கு ஈதோர்
பிறவி மதித்திடுமின்"

"இன்னம் பாலிக்குமோ இப்பிறவியே"

—அப்பர்

"அரிது அரிது மானுடராதல் அரிது"

—ஔவையார்

பற்பல பிறவிகளுள் மனிதப்பிறவி மட்டுஞ் சிறந்து விளங்குதற்குக் காரணமென்னை? அதைச் சிறிது ஆராய்வோம்.

என்றும் (அநாதியாக) உள்ள உயிர்களில் எவ்வித வேற்றுமையும் இல்லை. உயிர்கள் உடலைப் பெற்ற பின்னரே அவைகளிடத்துப் பலதிற வேற்றுமைகள் தோன்றுகின்றன. அவ்வேற்றுமை உயிரைப் பற்றியும் நிற்கவில்லை; உடலைப் பற்றியும் நிற்கவில்லை. உயிரும் உடலும் ஒன்றுபட்டு வாழ்க்கையுறுங் காலத்தே உயிர்களில் வேற்றுமை என்பது உண்டாகிறது.

உயிரும் உடலும் ஒன்றுபடுங் காலத்து அறிவு விளக்கம் பெறுகிறது. அவ்விளக்கம் உயிர்கள் புகும் உடலுக்கேற்றவாறும், அவ்வுடலுள் அரும்புங் கரணங்

கட்குத் தக்கவாறும் மிளிர்ந்து மிளிர்ந்து படிப்படியாக விரிந்து வளர்கிறது. அவ்வவ் வளர்ச்சி தோறும் வேற்றுமை யுற்றுக்கொண்டே போகிறது. இது பற்றியே உயிர்கள் கூட்டம் அறுவகையாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - மரபியலில் உயிர்கள் அறுதிறமாக வகுக்கப்பட்டிருப் பதைக் காண்க. அவை ஓரறிவுயிர்களாகிய தாவரமுதல் ஆறறிவுயிர்களாகிய மனிதர் ஈறாக உள்ளன. இவ் வுயிர்களிடை அறிவு விளக்கத்தில் முறை முறையே வேற்றுமை விளங்கல் கண்கூடு.

மனிதனுக்கு அடுத்த படியாக உள்ளது விலங்கு. அதற்கு ஐந்தறிவு உண்டு. மனிதனுக்கோ ஆறறிவு உண்டு. அவ்வாறுவது அறிவே மன உணர்வு எனப் படும். அவ்வுணர்வு விலங்குகளிடத்தும் ஏனைய உயிர்க ளிடத்தும் விளக்கமின்றிக் கிடக்கும். மனிதப் பிறவி யில் மட்டும் அது கூர்ந்து விளங்குகிறது. அது பகுத் தறிவு என்னுஞ் சொல்லப்படும்.

சுவை (ரசம்) ஒளி (ரூபம்) ஊறு (ஸ்பரிசம்) ஓசை (சப்தம்) நாற்றம் (கந்தம்) என்னும் இவ்வைந்தறிவும் மனிதனுக்கும், விலங்குக்கும் பொதுவா யிருப்பன. பகுத்தறிவென்னும் மன உணர்வு மனிதப் பிறவியில் மட்டுங் கூர்ந்து விளங்குகிறது. இவ்வொன்றை மனி தன் சிறப்பாகப் பெற்றிருத்தலான் அவன் விலங்கி னும் மேலாகப் போற்றப்படுகிறான். அவன் பிறவி விழுமிய தெனவுங் கொள்ளப்படுகிறது. இது பொது முறை; இதற்குப் புறனடையும் உண்டு.

'மனித உடல் கொண்ட அனைவர் மாட்டும் பகுத்தறிவு விளங்குகிறதா ; அவ்வறிவு விளங்கப் பெற்ற எல்லாரும் அவ்வறிவு வழி நின்றொழுகுகிறாரா ' எனில் இல்லையென்க. சிலர் மாட்டுப் பகுத்தறிவு விளங்குவதே யில்லை. அவ்வறிவு விளங்கப் பெறுவோருள்ளும் பலர் அதன் வழி நின்று ஒழுகுகிறாரில்லை. இவ்விருவரும் ஓரினத்தவரே யாவர். இவரல்லாத பிறரே மனிதராவர்.

மக்கள் மாக்கள்

இக்காரணம் பற்றியே மனிதவுடல் தாங்கினோர் இருதிறமாகப் பிரிக்கப்பட் டிருக்கிறார். ஒரு கூட்டத்தவர் மக்களெனப்படுவர்; மற்றொரு கூட்டத்தவர் மாக்களெனப்படுவர். முன்னவர் மன உணர்வென்னும் ஆறாவதறிவுடையவர். பின்னவர் அது விளங்கப் பெறாதவர். "மக்கள் தாமே ஆறறிவுயிரே," "மாவுமாக்களும் ஐயறிவினவே" என்பது தொல்காப்பியச் சூத்திரம். சரித்திர காலத்துக்கு முன்னரே நந்தமிழ் மக்கள் மெய்ப்பாட்டானும், அகத்திணையானும் உயிர்களின் புறநிகழ்ச்சி உள் நிகழ்ச்சிகளை அளந்து, உயிர்க்கூட்டங்களை அவைகளின் அறிவு விளக்கத்துக்கேற்றவாறு வகுத்துத் தொகுத்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய தமிழ் மக்களின் நுண்ணறிவு இதுகாலை பாழ்பட்டதே பாழ்பட்டதே என்று இரக்கமுறாது வேறென் செய்வது ? மனிதப் பிறவியில் விளக்கமுறும் மனவுணர்வென்னும் ஆறாவதறிவு வழி நின்றொழுகுவோரே மனிதராவர். ஏனையோர் விலங்கனையாரென்க.

அறுவது அறிவு விளங்கப்பெற்ற அதன் வழி நிற்கும் மனிதன் தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைப் பார்ப்பன். இரக்கமே அவன் உள்ளத்தில் குடிகொண்டு நிலவும். அவன் தனக்கென்று உலகத்தில் வாழான். தன் வாழ்க்கை மற்றவர்க்கே என்று அவன் கருதுவன். அவன் கொலை களவு கள் காமம் பொய் என்னும் ஐம்பெரும் பாவங்களுக்கு அஞ்சுவன். அவன் கரணங்களெல்லாம் அன்பு மயமாகப் பொலியும். விலங்கியல்பு அவனிடத்தில் தோன்றுதலருமை. அன்னான் பிற உயிர்களின் துன்பத்தைத் தன் துன்பமாகக் கொள்வன். இன்னோரன்ன இயல்பு வாய்ந்த ஒருவனையே மனிதன் என்று கூறலாம்.

மனிதன்

மனிதப் பிறவியைப் பெற்றுள்ளோர் பலர் தமது உடலையே பொருளாக் கொண்டு, தமது நலங்கருதி உலகத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார். இவர்கள் விலங்கு போன்றவர்கள்; மாக்கள் எனப் படுவார்கள். இக் கூட்டம் உள்ளமட்டும் உலகத்தில் போரும் பிணக்கும், நியாயமன்றங்களும் பெருகிக்கொண்டேபோகும். இப்பொழுது உலகத்தில் பலபேர் மனிதச் சட்டை போர்த்துத் திரியினும் அன்னார் இன்னும் மனிதராகவில்லை. உலகத்தில் மக்கள் பெருகி மாக்கள் அருகு நாள் எந்நாள் ?

அந்நாள் அணித்தோ சேய்த்தோ? அதை அணித்தே காணக்கூடும். அது மனிதன் முயற்சியைப் பொறுத்து நிற்கிறது. மனிதன் முயற்சி யெனில் கடவுள் என் செய்கிறார் என்று சிலர் கருதலாம். கட

வினைப்பற்றி புலவுந் தவறான எண்ணங்களுள் இஃதும் ஒன்று. கடவுள் துணை என்றும் ஒரு பெற்றியதாகவே யிருக்கிறது. அதன் கண் மாறுபாடு என்றும் உறுவ தில்லை, அதைப் பெறவேண்டுவது பகுத்தறிவு பெற் றுள்ள மனிதன் கடமை.

கடவுள் அங்கு இங்கு எனாதபடி எங்கும் நீக்க மற நிற்கும் பேரறிவு. இக்கடவுள் உண்மையை எங் ஙனம் உணர்வது? இயற்கையின் வாயிலாகவே அதன் உண்மையை யுணரல் வேண்டும்.

உயிர் உடல் போலக் கடவுளும் இயற்கையுமிருக் கின்றன. இத்தொடர்பை நோக்கியே கடவுளை அப்ப னென்றும், இயற்கையை அன்னையென்றும் புலவர்கள் கூறிப் போந்தார்கள்.

கடவுள் என்னும் நமது அப்பன், இயற்கையென் னும் நமது அன்னை வாயிலாகவே உயிர்களின் விளக் கத்துக்கு வேண்டப்படுங் கடன்களை ஆற்றியிருக் கிறான். அவ்வியற்கையின் வழி மனிதன் நிற்க நிற்க அவன் கடவுள் திருவருட்டுணையைப் பெற்றுக் கொண்டே போவன். இயற்கைக்கு மாறுபட்டு நிற்ப வன் அத்துணை பெறாது இடர்ப்படுவன். ஆகவே கடவுள் என் செய்வார்? கடவுள் செய்வதைச்செய்தே யிருக்கிறார்.

மன்பதை முற்றும் இயற்கை வழி நிற்கும் நாள் எந்நாளோ அந்நாளே அருளுலகம் முற்றும் மலரு நாளென்க. அந்நாளை அணித்தே காண்டல் மனிதன் கொள்ளும் வாழ்க்கையைப் பொறுத்து நிற்கிறது. அவ்வாழ்க்கை ஏது?

II—வாழ்க்கை

II

வாழ்க்கை

இனி மனித உடல் தாங்கியுள்ளோரை மக்களாக்கும் வாழ்க்கை எது என்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம். மனித உடல் பெற்ற அளவில் ஒருவனது பிறவி நோக்கம் நிறைவேறியதாகாது. பிறவிக்கேற்ற வாழ்க்கையில் அவன் நண்ணுதல் வேண்டும். அப்பொழுதே அவனது பிறவி நோக்கம் இனிது நிறைவேறுவதாகும். மனிதப் பிறவியின் நோக்கம் என்னை? அப்பிறவியின் நோக்கம் உயிரை அறியாமை யென்னுங் கட்டினின்றும் முற்றும் விடுதலை செய்வித்து முழு அறிவு நிலையென்னுங் கடவுள் நிலையை அதற்குக் கூட்டுதல் வேண்டுமென்பது. இதுவே வீடுபேறென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

இப்பேற்றை உயிர்கட்கு வழங்க இறைவன் வடிவான இயற்கை யன்னை மரஞ்செடி பறவை விலங்கு முதலிய உடலங்களை அவைகட்கு ஈந்து ஈந்து அவைகளின் அறியாமையைப் படிப்படியாகக் கல்லிக் கல்லி நீக்கி வருகிறாள். முடிவாகப் பகுத்தறிவு விளக்கத்துக்கு நிலைக்களனான மனித உடலை இயற்கையன்னை உயிர்கட்கு நல்குகிறாள். மனிதன் அப்பகுத்தறிவால் தன்னை இந்நிலைக்குக் கொணர்ந்த இயற்கை யன்னையின் துணையை மறவாது மேலும் மேலும் அதைப் பெற்றுய்யும் வாழ்க்கையில் தலைப்படுதல் வேண்டும். இயற்கையோடியைந்த இவ்வாழ்வில் புகும் மைந்தன்மீது இயற்கை யன்னை தண்ணருள் பொழிந்து

அவனது அறியாமையை முற்றும் போக்கத் திருவுள்ளங் கொள்கிருள். உயிர்களின் அறியாமையைப் போக்கி அவைகளை முழு அறிவு நிலையென்னுங் கடவுள் நிலையில் சேர்க்கத் துணைபுரிவது இயற்கையன்னையின் இயல்பு. அவ்வியல்புக்கேற்ற கடனை அவள் ஆற்றியே தீர்வள். அக்கடனை அவள் எப்பொழுது ஆற்றுவள்? மனிதன் தன்னுடன் இயைந்த வாழ்க்கையில் தலைப்பட்ட போழ்தே அவள் தனக்குரிய கடனாற்றுவள். இதை எவரும் மறவாது உலகில் வாழக் கடவர்.

இயற்கை அன்னையின் துணையால் பெற்ற பகுத்தறிவு விளக்கத்தை வேறு செயற்கைத் துறைகளில் செலுத்தும் மனிதன் தன் முழு அறிவு விளக்கத்துக்கு அவள் திருவருள் பெறுதல் அரிது. அவன் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்தும் இறந்தும் துன்பச்சேற்றில் வீழ்ந்து நெளிந்து கொண்டேயிருப்பன். அவன் பிறவி நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முயலாத மறவோன் ஆகிருன். ஆகவே மனிதன் தன் பிறவி நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள இயற்கையோடியைந்த வாழ்க்கையை நடாத்தப் புகுதல் வேண்டும்.

இயற்கையோடியைந்து ஒருவன் வாழ வாழ அவன் இயற்கையின் இயல்பை நாளடைவில் பெறுகிருன். இயற்கையின் இயல்பு யாது? இயற்கை தன்னலங் கருதாது உயிர் நலன் நாடி யுழைத்தல் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி. இவ்வியல்பு வாய்ந்த இயற்கையோடியைந்து வாழும் மனிதனும் தனக்கென

வாழாது பிறர்க்கென வாழ்வோனவன். மனிதனுக்குரிய வாழ்க்கை இதுவே யாகும்.

இயற்கையோடியைந்த வாழ்வு நடாத்திப் பேறுபெற்ற முன்னை மக்கள் வரலாறுகளை நூல்களிற் காணலாம். அவ்வாழ்வு நடாத்தும் இக்கால மக்களை நேரில் கண்டு வருகிறோம். மக்கட்குரிய வாழ்க்கை இஃதெனத் தெள்ளத் தெளியக்கூறும் நூல்கள் பல. அவைகளுள் மக்கள் வாழ்வுங் காந்தியடிகளும் நெஞ்சில் உறும்போதெல்லாம் இரண்டு நூல்கள் நினைவிற்கு வருகின்றன. ஒன்று பகவத் கீதை; மற்றொன்று திருக்குறள்.

இவ்விரு நூல்களின் உள்ளக் கிடக்கையையும், வாழ்க்கையின் கூறுகளையும், அவைகளை அரண் செய்யும் பிற துறைகளையுஞ் சுருங்கிய முறையில் நிரலே விளந்து கூற ஒல்லும் வகை முயல்கிறேன்.

க. கீதா ரகசியம்

பகவத் கீதையின் நுட்பத்தைச் சில வுரைகளால் பகர்வது சாலும் என்று கருதுகிறேன். பகவத் கீதையின் கருத்தைப் பலர் பலவாறு கொண்டுள்ளார். பகவத்கீதை பயின்று எல்லாவற்றையும் வெறுத்து எவ்வித வினையு மாற்றாது தனித்து வாழ்வோருமுளர். அந்நூலை நன்கு ஆய்ந்து, பிறர்க்குழைப்பதே வாழ்வின் நோக்கம் என்னும் முடிவு கண்டு தொண்டு செய்வோருமுளர். கீதை போரைக் கிளந்து கூறும் நூல் எனக் கொள்வோருமுளர். 1907-ம் ஆண்டு வங்காளத்தில் எழுந்த சுதேசிய இயக்கத்தில் சேர்ந்த தேசபக்தர் பலர் மன எழுச்சிக்குரிய நூலாகக் கீதையைக் கொண்டனர். கீதை பலதிறக் கருத்துக்களைத் தன்னகத்தே அடக்கியுள்ள ஒரு நூல் என்பது அறிஞர் பலர் ஒப்பமுடிந்த உண்மை. காலத்துக்கேற்ற அறத்தை விளக்குவது கீதை என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

கருத்து வேற்றுமை

இக்கீதைக்கு முன்னாளில் சங்கரர், இராமாநுஜர் முதலியோர் உரை கண்டனர்; இந்நாளில் லோகமான்ய பாலகங்காதர திலகர், அரவிந்தகோஷ் முதலியோர் நுண்பொருள் விரித்துள்ளார். இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த நமது நாட்டு நூலொன்றன் உள்ளக்கிடக்கையை உணர வேண்டுவது நமது கடமை.

பகவத் கீதை போர்க்களத்தில் புகலப்பட்டதென்பதை எவரும் மறத்தலாகாது. அஃதோர் இல்லறத்தானுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டதென்

பதுங் கருதற்பாலது. அங்ஙனமின்றத்தான் அதைச் செவிமடுத்த பின்னர்க் காட்டுக்கோட ஒருப்படாது போர்முனையில் நின்று போர்புரிந்து வாகைமாலை சூடி னதும் உன்னத்தக்கது. இன்னோரன்ன பல குறிப்பு களைக் கருத்திலிருத்திக் கீதாரகசிய முணர்ந்து வாழ்க்கையின் நுட்பங்காண முயலல் வேண்டும்.

நூல் பல விடுத்து இந்நூலை யான் ஈண்டு முத லாவதாகக் கொள்வதற்குச் சிறிய காரணமொன் றுண்டு. எப்பெரியார் வாழ்வையுன்னி இந்நூல் எழு தப் புகுந்தேனோ அப்பெரியார் வாழ்வைப் பண் படுத்தியது பகவத் கீதையாதலால் அதன்மீது எனது கருத்துப் பதிந்தது.

உலகத்திலுள்ள சிறந்த நூல்களுள் பகவத் கீதை ஒன்றென்பதை எவ்வறிஞரும் மறுக்க மாட் டார். அந்நூலின் திரண்டபொருள் உலகத்தில் மனி தன் பிறர்க்காக வாழவேண்டு மென்பது. அவ்வுண் மையை ஈண்டுச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்க முயல்கிறேன்.

அருச்சுனன் முதன்முறை குருக்ஷேத்திர யுத்த களத்தை யடைந்ததும் எதிரிகளைச் சிறிது உற்று நோக்கி "அந்தோ! தோன்றி நின்று அழியுந் தன்மையதாகிய இம்மண்ணுலக வாழ்வின் பொருட்டு என்னருமைப் பாட்டனையும், குருவையும், சகோதரர் களையுங் கொல்ல என் மனம் ஒருப்பட்டதன்றோ! இவர்களைக் கொன்று உலகையாள யான் எண்ணியது அறியாமை. இவர்களே உலகையாள்க. யான் துறவு பூண்டு காட்டிற்குச் செல்கிறேன்" என்று எண்ணி

னன். அவ்வெண்ணத்தால் அருச்சுனன் உள்ளக் தளர்ந்தது; வில்லுஞ் சாய்ந்தது. அவனிடத்திருந்த மன எழுச்சியுங் குன்றிற்று. இங்ஙனம் அருச்சுனன் சோர்வுற்றதைக் கண்ட தேர்ச்சாரதியாகிய கண்ண பிரான் அவனை நோக்கி "நண்பனே! என்ன? உன்னிடத்தில் ஊக்கங் குறைந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. சிறிது தளர்ச்சியுற்றிருக்கிறாய்போலும்! அத்தளர்ச்சி நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமென்னை?" என்று வினவினர். அதற்கு அருச்சனன் "சுவாமி! நிலையுதலில்லாத இவ்வுலக இன்பத்தை நான் நுகரும்பொருட்டுப் பாட்டன் குரு முதலியவரைக் கொல்ல என் நெஞ்சம் எழவில்லை" என்றான். கண்ணபிரான் புன்னகையுரிந்து "நண்பனே! உன்னிலைக்கு இரங்குகிறேன். 'பாட்டன் முதலியோரைக் கொன்று நான் உலகத்தையாளல் வேண்டும்' என்ற எண்ணங்கொண்டு வந்த அருச்சுனனை யான் வெறுக்கிறேன். அவன் அழிக. 'உலகத்தில் கொடுங்கோல் தாங்கி உயிர்களை வருத்திவரும் துரியோதனாதியர்களைக் கொன்றால் உலகத்தில் அறம் வளரும்' என்னும் எண்ணங் கொள்ளும் அருச்சுனனை யான் விரும்புகிறேன்; அவ்வருச்சுனன் எழுக" என்றார். இவ்வருள் மொழிகள் அருச்சுனன் செவியிலுற்றதும், அவன் உள்ளமும் கரணங்களும் ஒருவகை மாறுதலடைந்தன. அவன் உலகத்தில் தன் பொருட்டு வினைகளைச் (கருமங்களை) செய்தல் அறியாமை என்பதை யுணர்ந்துகொண்டான். பிறர் பொருட்டு வினையாற்றுவதே அறிவுடைமை என்னும் பயன்கருதா (அதாவது நிட்காமிய) உணர்ச்சி அவன்

பால் அரும்பிற்று. இத்தகைய உணர்ச்சி பெறுவதே இரண்டாவது பிறப்பை அடைவதாகும். இவர்களே இருபிறப்பாளர்கள் எனப்படுவார்கள். (ஆன்மபோத) முனைப்பால் தம் பொருட்டு உலகில் வாழுஞ் சிலரை இரு பிறப்பாளர் என்று கூறுவது பெரும்பிழை. கண்ணபிரான் செம்மொழி கேட்டதும் தன் பொருட்டுப் போர் புரிதல் வேண்டும் என்ற அருச்சுனன் மாண்டான். பிறர் பொருட்டு வாழ்தல்வேண்டும் என்னும் அருச்சுனன் பிறந்தான்.

இருபிறப்பு

அருச்சுனன் தேர்மீதே அமர்ந்து கொண்டிருந்தான்; அவன் வில்லையும் ஏந்திக்கொண்டிருந்தான். அவன் போர்க்கோலமும், பொன்னணியும், பிறவொப்பனையும் இருந்தபடியே இருந்தன. அருச்சுனன் நிறத்தில் மாறவில்லை; உடலில் மாறவில்லை; அமைப்பில் மாறவில்லை. ஆனால் அவன் எண்ணத்திலும் செயலிலும் மாறுதலடைந்தான். அவன் எண்ணமுஞ் செயலும் பிறர்க்கே பயன்படுவனவாயின.

மனிதன் எத்தகை ஒழுக்கமுடையனாயினும் ஆக; எத்தகைத் தொழின் முறையில் தலைப்பட்டவனாயினும் ஆக; அரசனாயிருப்பினும் இருக்க; ஆண்டியாயிருப்பினும் இருக்க; நீதிபதி தொழில் செய்யினுஞ்செய்க; வாயில் காப்பு வேலை புரியினும் புரிக; எவரெவர் எந்நிலையில் நிற்பினும் நிற்க; எக்கோலங் கொள்ளினுங் கொள்க. மெய்யறிவு என்னும் ஞானம் பெற எவருங் காட்டுக்குப் போகவேண்டுவதில்லை. நடுகாட்டில் மனைவி மக்கள் உற்றார் பெற்றார் உறவினர் இவர்களோடு வாழ்ந்தும், பல வகைத் தொழில்களைச் செய்தும் ஞானியா

கவே யிருக்கலாம். வேண்டுவது ஒன்றே. அது நாம் பிறர்க்காக வாழ்கின்றோம் என்னும் எண்ணங்கொண்டு வாழ்வதேயாகும்.

மனிதன் எவ்வினை ஆற்றப்புகினும் அவ்வினையின் பயன் பிறர் நலம்காடி எழுவதாயிருத்தல் வேண்டும். மனைவியை மணத்தலும் பிள்ளை பெறலுங்கூட தன்பொருட்டென்று அவன் கருதுதலாகாது. எவனொருவன் இழிவாகிய காமக் கிளர்ச்சிக்கெனப் பெண்ணை விரும்பி மணஞ் செய்கிறானோ அவன் நிரைய மெய்துவானென்றும், எவன் ஒருவன் பிள்ளைப்பேறு கருதி மனை வாழ்க்கையில் தலைப்படுகிறானோ அவன் அருளாளனாய் இம்மை மறுமைப் பயன்களைப் பெற்று அழியா இன்பத்தை நுகர்வானென்றும் நமது நாட்டு அறநூல்கள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன.

இல்லற நோக்கம்

நம்மவர்கள் எவ்விடத்தில் பயன் கருதாத் தொண்டை அதாவது நிட்காமிய கர்மத்தை நுழைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இக்காளறிஞர்கள் ஓர்ந்து உண்மை தெளிவார்களாக. தான் எவ்வாறு உடல் தாங்கவும், அவ்வுடல் வழி இவ்வுலக வின்பத்தையும் அதன்வழி பேரின்பத்தையும் நுகரவுந் தனது தாய்தந்தையர் நடாத்திய இல்லறங் கருவியாக நின்றதோ, அவ்வாறே இவனும் அவ்வில்லறமேற்றுச் சில உயிர்களை உடல்தாங்குமாறு செய்து இன்பத்தை நுகர்விக்க வேண்டுமன்றோ? இல்லையேல் இவன் பரோபகாரமென்னும் ஒப்புரவு நெறியழித்த பாவியாவன். ஒப்புரவு வளர்ச்சிக்குரிய மனைவாழ்க்கையைத் தனது இன்பத்துக் குரிமையாக்கிக் கொள்ளல் விலங்கு வாழ்வை

நடாத்துவதாகும். எதைச் செய்தாலும் பயன் கருதல் என்னும் காமியம் விடுத்துப் பயன் கருதாமையென் னும் நிட்காமிய வழிநின்று செய்தல் வேண்டுமென் பது நமது அறவோர் உள்ளக்கிடக்கை.

மனையறத்தையும் பயன்கருதா வழியில் நடாத் தப்புகும் ஒருவனது வாழ்வு எவ்வாறு பண்பட்டுத் தூய்மையுறுமென்பதை நான் விரித்துக்கூற வேண் டுவதில்லை. அவனுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளும் பிறர்நலம் நாடுவோராகவே யிருப்பார்கள். அச்செந் நெறி வளர்ந்துவரின் ஒவ்வொரு குடும்பமும், ஒவ் வொரு தெருவும், ஒவ்வொரு கிராமமும், ஒவ்வொரு நகரமும், ஒவ்வொரு நாடும், உலகமும் ஒப்புரவைக் குறிக்கொண்டே நிலவும். இத்தகை வாழ்வை அடிப் படையாக் கொண்ட நமது நாட்டிலும் இந்நாளில் எத் தகைய மணங்கள் நடைபெறுகின்றன ?—சொல்லவும் வேண்டுமோ ?—ஆதலால் தனக்கென்று வாழாது பிறர்க்கென்று வாழ்கின்றவனே மனிதன். அவனது வாழ்க்கையே வாழ்க்கை. பகவத் கீதையின் உள்ளக் கிடக்கை இதுவே.

தனக்கென்று வாழாது பிறர்க்கென்று வாழ்வது இயற்கையோடியைந்த வாழ்வென்று மேலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இயற்கை தன்பயன் கருதி எவ்வினையு மாற்றாததுபோல அதனுடன் இயைந்து நின்று வாழ்வு நடாத்தும் ஒருவனும் தன்பயன் கருதி ஒன்றுஞ் செய் யான். அவனது வாழ்வே இயற்கை வாழ்வாகும். பகவத் கீதையின் நுட்பம் பயன் கருதா இயற்கை வாழ்வை நடாத்தி மக்கள் உய்தல் வேண்டுமென்பதே.

உ. திருக்குறள் நுட்பம்

தமிழ் நாட்டு நூல்களில் எவரும் போற்றும் பேறு பெற்றுத் தலைமை நிலை யெய்தியுள்ள திருவள்ளுவ நாயனார் அருளிச் செய்த திருக்குறட் கண்ணும் மனிதன் பிறர் நலங் கருதும் அருளாளனாய் வாழ்தல் வேண்டும் என்னும் உண்மை காணலாம். இதனைத் திருக்குறள் அதிகாரமுறை வைப்பே இனிதுவலியுறுத்தும். திருவள்ளுவனார் பாயிரத்தில் அறத்திறங் கூறுமுகத்தான் "மனத்தின்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறம்" என்றும், "அழுக்காறவா வெகுளி இன்னாச் சொல் நான்கும் - இழுக்கா இயன்றதறம்" என்றும் அறத்தின் இயல்பு இஃதெனக் விளக்கி, அவ்வறநிலை யெய்துதற்கு உயிர்களிடத் தன்பும் அதன் வழி அருளும் வளர்தற்குரிய வாழ்வு முறைகளைக் கோலிக் கொண்டு போகும் முறைப்பாட்டைக் கருதினால் மனித வாழ்வே திருக்குறள் நூலாகப் பொலிகிறது என்று எவ்வறிஞருங் கூற முந்துவர்.

திருவள்ளுவனார் முதலாவது இல்லறத்தைக் கொண்டதும், அதன்பின் அதற் கின்றியமையாத வாழ்க்கைத் துணை நலத்தை அமைத்ததும், அதன் புடை மக்கட்பேற்றைப் புகுத்தியதும், அதன்பக்கல் அன்பைப்பெய்ததும், அதன் சார்பில் விருந்தோம்பலை விளக்கியதும், பிறவும் உயிர்களிடத் தன்பு படிப்படியாக வளர்ந்து செல்வதை உணர்த்துவன என்பது இனிது புலனாகும். இவ்வன்பு வளர்ந்து எவ்வுயிரினும் ஆண்டவனுண்மை காணும் அருள்நிலை கூட்டுவனதைப் பின்னைத் திருவள்ளுவனார் அறிவுறுத்துவதுங் கருதற்

பாற்று. மனத்தின்கண் மாசிலனாகும் அறநிலை பெறுதற்கு அன்பெனும் இல்லறத்தைப் பல அதிகாரங்களால் படிப்படியாக வகுத்துக் கூறி, அவ்வறநெறி உலகிடை வளர்தற்கு இன்றியமையாத அரசு அமைச்சு கல்வி முதலியவற்றைத் திருவள்ளுவனார் பொருளில் புகுத்தினார். இம்முறையில் திருக்குறளை ஆராய்ந்தால், அதன்கண் மனிதனுக்குரிய இயற்கை வாழ்வுநிலை வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்குதல் காணலாம்.

"அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்"

"அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையார்
என்பு முரியர் பிறர்க்கு"

"இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு"

"ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு"

"மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை"

எனவரூஉந் திருக்குறட்பாக்களை உற்று நோக்குக.

திருக்குறளின் இயற்கையறத்தைப்பற்றி "பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை" என்னுந் தலைப்பீந்து யான் எழுதிய ஒரு நூலில் ஒல்லும் வகை முயன்று விரித்துக் கூறியுள்ளேன். திருக்குறளின் நுட்பமும் மனித வாழ்க்கை பிறர்க்குக் கிழமை பூண்டொழுகும் இயற்கை நோக்குடையதா யிருத்தல் வேண்டுமென்பதே.

இத் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பை அடிக்கடி தென்னாப்பிரிக்காவில் காந்தியடிகள் பார்ப்பது வழக்கமாம். இக்காரணத்தானும் இப்பெரு நூல் ஈண்டுக் கொள்ளப்பட்டதென்க.

சிறப்பாக இரண்டு நூற்கருத்துக்களை ஈண்டு எடுத்துக்காட்டினேன். நமது நாட்டு அற நூல்கள் யாவும் மனிதன் பிறர்க்குக் கிழமை பூண்டு வாழவேண்டுமென்பதையே அறிவுறுத்துவன. வேதம் முதல் இதிகாச புராண மீறாகவுள்ள எல்லாக் கலைகளின் உட்கிடக்கையும் பயன் கருதாமையென்னும் நிட்காமிய கருமத்தையே குறிக்கொண்டு நிற்கிறது. நமது நாட்டு வாழ்வு அத்தகைத்து. வாழ்வுக்கேற்ற நூல்கள் வெளிவரல் இயல்பு. நமது நாட்டுப் பழைய நூல்கள் நம்முன்னோர்களின் வாழ்வு நிலையை அறிவிக்குங் கருவிகள் என்பதை நாம் உணர்வோமாக.

---

௩. சில முறைகள்

பிறர்பொருட்டு வாழ்தல் என்னும் இயற்கை வாழ்விற்கு அடிகோலும் முறைகள் பலபடக் கிடக்கின்றன. அவைகளை அறநூல்களிற் காண்க. சிலவற்றை மட்டும் ஈண்டுக் கிளத்த எண்ணுகிறேன். பிறர் பொருட்டு வாழ்தல் என்னும் இயற்கை வாழ்வு நடாத்தலை அரிதாகவுங் கொள்ளலாம்; எளிதாகவுங் கொள்ளலாம். இளமை தொட்டு ஒப்புரவு உள்ளம் அரும்புமாறு வாழ்வை ஒழுங்குபடுத்துவோர்க்கு அவ்வாழ்வு நடாத்தலில் எவ்வித அருமையுந் தோன்றாது. இளமையில் அவ்வுள்ளம் அரும்பாவாழ்வு முறைபற்றி ஒழுகுவோர் பிறர் பொருட்டு வாழ்வு நடாத்த எண்ணுதலும் அரிது. இருவர்க்கும் என்ன வேற்றுமை? இருவரும் உலகில் மனைவி மக்களோடு வாழ்கிறார்; தொழில் புரிகிறார்; பொருளீட்டுகிறார். இவர் ஆற்றும் வினைகளில் மாறுபாடில்லை. ஆனால் நோக்கத்தில் மாறுபாடுண்டு. ஒருவர் வாழ்வு பிறர் நலத்தைப்பற்றிக் கிடக்கிறது; மற்றவர் வாழ்வு தன்னலத்தில் தோய்ந்துகிடக்கிறது. வேண்டற்பாலது மனமாற்றமே, அஃதெளிதோ? அதை எளிதாக்க இளமைதொட்டுப் பயின்று வருதல் வேண்டும்.

எதையும் இளமையிலேயே பயில்வது நலன். வாழ்வெனும் மரத்துக்கு இளமைப் பயிற்சி வேர் போன்றது. ஒருவனது வாழ்விற்கு இளமை அடிப்படை. இக்காரணம் பற்றியே நமது மூதாட்டியார் "இளமையிற் கல்" என்று சுருங்கக் கூறினர். அவ்வின் நிலத்திலேயே

இளமை

வாழ்வுக்குரிய விதைகளெல்லாம் விதைக்கப் படல் வேண்டும்.

அவ்விளமையை நன்னெறியில் நிறுத்தும் பொறுப்பு தாய் தந்தையருடையது. ஒருவனது வாழ்வு நலம்படுதற்கும் அல்லற்படுதற்குங் காரணரா யிருப்பவர் தாய் தந்தையரேயாவர். புற்றீசல் போலப் பிள்ளைகளைப் பெறுதலால் என்ன பயன்? அக்குழந்தைகளை வளர்க்கும் வகை தெரிந்து வளர்ப் பதில் பெருங்கவலை செலுத்தல் வேண்டும். பிள்ளை களைப்பெற்று அவர்களைத் தன்னலமென்னும் பேய்க்கு இரையாக்குதலினுங் கொடிய பாவம் பிறிதொன்றில்லை. அதை விடப் பாம்பை யாதல் புலியை யாதல் வளர்ப்பது நலம்.

நற்பிள்ளைப் பேறு

மிருகண்டு முனிவரது (மார்க்கண்டேயர் தந்தை யார்) தவத்திற்கிரங்கி அவர் முன் ஆண்டவன் தோன்றி "நினக்கு எத்தகைப் புதல்வன் வேண்டும்? தீயொழுக்கமுடைய பிள்ளை நூறு வயதுடையது வேண்டுமா? நல்லொழுக்கமுடைய பிள்ளை பதினாறு அகவையுடையது வேண்டுமா?" என்று கேட்டபோது, மிருகண்டு முனிவர் எப்பிள்ளையை விரும்பினர்? இக் காலத் தாய்தந்தையர் இதைக் கருத்தூன்றி நோக்கு வாராக. "அவன் எப்படி நடந்தாலும் நடக்கட்டும்; வயது போட்டுக் கொண்டிருந்தால் போதும்" என்று எத்துணைத் தாய்மார்கள் சொல்ல நாம் கேட்கிறோம். எத்துணைத் தாய்மார்கள் பிள்ளையின் தீயொழுக்கத் துக்குத் துணைபோய்த் தந்தையறியா வண்ணம் அத்

நீயொழுக்கத்தைக் காத்து வருகின்றார்கள். தவத்திற் சிறந்த மிருகண்டுமுனிவர் எப்பிள்ளை யளிக்குமாறு ஆண்டவனை நோக்கிக் கேட்டனர். அவர் நல்லொழுக்க முடைய பதினாறு வயது பிள்ளையையே கேட்டனர். அத்தகை மகவையே அவர் பெற்றார். அம்மகவு வளர்ந்து எத்தகைப் பேறுபெற்றது? அம்மகவு காலனைக் காய்ந்து கடவுளைக்கண்டு விதியையும் வெல் லும் பெரும்பேறு பெற்றதன்றோ? அத்தகைக் குழந் தையைப் பெறவும் வளர்க்கவுமன்றோ தாய்தந்தையர் முயலல்வேண்டும்? பன்றிக்குட்டிகளைப் பெறுவதால் என்ன பயன்? "பழிபிறங்காப்பண்புடை மக்கள்" என்றார் திருவள்ளுவனாரும். தாய் தந்தையர்களின் ஒழுக்கமும் ஒப்புரவும் நற்பிள்ளைப் பேற்றிற்கு இன்றி யமையாதன. தங்கட்குப் பிறக்கும் மக்கள் பண்புடை யவர்களாமாறு அவர்களை நல்வழியில் வளர்க்கத் தாய் தந்தையர்கள் கடமைப்படல் வேண்டும்.

இளமையிலேயே பிள்ளைகள் கல்வி கற்குமாறும், கற்கும் வழி நிற்குமாறும் அவர்களைப் பெற்றோர் கள் வளர்த்துவரல் வேண்டும். இளையான் "அன்னை யும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்" "தந்தைதாய் பேண்" என்பன போன்ற முது மொழிகளைப் பயின்று, தன்னை யீன்ற அன்னையையும் அப்பனையுங் கடவுளாகத் தொழுது வழிபட்டு வருவானாயின், அவன் வாழ்வு, பின்னை எல்லா உயிர்களினும் அம்மை அப்பனாகிய ஆண்டவனைக்காணும் பேறுபெற்று, எவ் வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகும் ஒப்புரவில்

பெற்றோர்ப் பேணல்

முடியும். ஆசிரியன் மாணாக்கர்கட்கு அறிவுறுத்த வேண்டிய முதற்பாடம் தாய்தந்தையரைத் தெய்வமாக வழிபடல் வேண்டுமென்பது. தாய்தந்தையரைத் தெய்வமாகப் போற்றுவது ஒருவனது நல்வாழ்வின் தொடக்கமென்க.

இந்நல்வாழ்வெனும் வான் பயிர் ஓங்கி வளர்வதைத் தகைய அறியாமையினின்றும் பல களைகள் முளைக்கும். அக்களைகளை அவ்வப்போது களைந்து கொண்டே போதல் வேண்டும். அக்களைகளை முளைப்பிக்கும் அறியாமையைக் கல்வி அறிவு விளக்கம் பெறுதற்கு நன்னூல்களைத் தக்கார்மாட்டுக் கேட்டுத் தெளிவுறல்வேண்டும். வயிற்றுக்கும் பட்டத்துக்கும் படிப்பது கல்வியாகாது. உடல் வாழ்க்கைக்

கல்வியும் ஒழுக்கமும்

கும் உயிர் வாழ்க்கைக்கும் உறுதுணை செய்யுங் கல்வியே வேண்டற்பாலது. கல்வியின் இன்றியமையாமையை என்னென்று கூறுவது? வாழ்விற்குக் கல்வி கண்ணன்றோ? கற்றவரே கண்ணுடையார். ஏனையோர் புண்ணுடையார். "கல்லார் நெஞ்சில் நில்லான் ஈசன்" என்றார் ஞானசம்பந்தர். "கல்லாத மூடரைக் காணவுமாகாது" என்றார் திருமூலர். "விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்கு நூல் கற்றாரோடேனையவர்" என்றார் திருவள்ளுவர். கல்வியில்லா ஒருவன் தன் வாழ்வில் பெறற்கரிய பேற்றையிழந்தவனாகிறான். அவன் எத்துணைச் செல்வம் பெற்றிருந்தாலென்னை? கல்விச் செல்வத்தின் முன்னே பொருட் செல்வம் என்னாம்? அக்கல்வியை இளமையில்

பயிறல்வேண்டும். இளமை கல்விக்கென இயற்கையால் கொடுக்கப்படுவது. அதனை வேறு வழியில் செலவழிப்பது இயற்கைக்கு மாறுபட்டு நடப்பதாகும். இளமையை மாறுபட்ட வழியில் கழிப்பவனது வாழ்வு முற்றும் இடர்ப்பட்டுக்கொண்டே போகும்.

இளமையிற் கற்கவேண்டுவன வற்றைக் கற்று அக்கல்விக்கேற்ற நடக்கையை வாழ்வில் கொள்ள முயலல் வேண்டும். "கற்க கசடறக் கற்பவை கற்ற பின் - நிற்க வதற்குத் தக" என்றார் திருவள்ளுவர். கல்வியும் ஒழுக்கமும் உடல் உயிர்போல் வாழ்வாக வளரல்வேண்டும். இளமையில் கற்குங் கல்வியை ஒழுக்கத்தில் கொணர்தற்குரிய அறநெறி மனை வாழ்க்கையாகும்.

மணவாழ்க்கை

கல்வியென்பது பொருளை உணர்த்துவது. அவ்வுணர்வைச் செயலாக்குவது மனைவாழ்க்கை. மனிதனிடத்துள்ள விலங்கு நீர்மைகளைப் படிப்படியாக அழித்து அவனை அன்பனாக்குவது அவ்வறவாழ்க்கை. மனிதன் பிறர்க்குழைக்கும் அறநெறிக்கு வேண்டப்படும் பொருளெல்லாக் திரட்டிக் கூட்டுவது அப்பெருவாழ்க்கை. மனைவாழ்க்கையில் தலைப்படாத ஒருவன் அன்பின் நீர்மையையும் அருளின் தன்மையையும் எவ்வாறு உணரவல்லான்? அன்பும் அருளும் நூலறிவால் பெறும் பொருள்களல்ல. ஒருத்தியோடு கூடி வாழும் வாழ்க்கையில் அச்சீரிய பொருள்களைப் பெறலாம்.

அத்தகைய மனை வாழ்க்கையை வெறுப்பது இயற்கையை வெறுப்பது போலாம். இயற்கையை

வெறுத்து மனிதன் எவ்வாறு வாழ்தல்கூடும்? மண் புனல் தீ வளி வெளி வாழ்விற்கு எவ்வாறு இன்றியமையாதனவோ அவ்வாறே ஆணுக்குப் பெண்ணும் பெண்ணுக்கு ஆணும் இன்றியமையாதன. இறைவன் படைப்பு முற்றும் ஆண் பெண் வடிவாயிலங்கும்போது ஆண் பெண்ணை முனிவதும் பெண் ஆணைக்காய்வதும் இறைவன் ஆணையாம் இயற்கையைப் பழித்து வாழ்வைக் குலைத்துக் கொள்வதாகும். ஆதலால் ஒருத்தி ஒருவனுடனும் ஒருவன் ஒருத்தியுடனுங் கூடிவாழும் வாழ்வு இயற்கை வாழ்வெனப்படும். மற்றையது இயற்கைக்கு மாறுபட்ட வாழ்வாம்.

மனையோடு வாழ்கின்ற அனைவரும் இயற்கை வாழ்வு நடாத்துவோர் என்று நான் கூறத்துணியேன். மனைவாழ்வை இயற்கை யின்பவாழ்வாக்க மனிதன் முயலல் வேண்டும். மனிதன் மனைவியைச் செயற்கை அணிகலன்களால் அழகுசெய்து, இன்பநுகர்வானாயின், அவ்வின்பம் இயற்கை யின்பமாகாது. செயற்கை அணிகளில் அழகேது? இன்பமேது? இறைவன் இயற்கையாக அமைத்துள்ள பெருவனப்பைக் கண்டு கண்டு மகிழ்ந்து இன்ப நுகராத ஒருவன் மனைவியோடு வாழ்ந்தாலென்ன? மற்றவிடத்தில் வாழ்ந்தாலென்ன? மனைவியோடு இயற்கை நட்பந்தெரியாது வாழ்வோனுக்கும், மனைவியின்றி வாழ்வோனுக்கும் பெரிதும் வேற்றுமையில்லை. மனைவாழ்க்கையை இயற்கை வாழ்வாக்கப் பயில்வது அறிவுடைமை.

இயற்கை வாழ்வை நடாத்த ஒருப்படும் ஒருத்தியும் ஒருவனும் உயிர் உடல்போலவும் அரசு அமைச்சர்போலவும் ஒன்றிய அன்பால் விழுங்கப்பட்ட இன்ப வாழ்வை நடாத்துவோராவர். அன்பால் விழுங்கப்பட்ட அன்னார் ஒருவர்க்கொருவர் காதற்றொண்டு செய்துகொள்வது இயல்பே. காதலி தன் காதலனுக்குத் தன் கையால் சோறாக்கி, அச்சோற்றோடு தன் அன்பையுங் கலந்து இன்னடிசில் ஊட்டி இன்புறுவாள். தனது ஆருயிர்நாயகனுக்கு அட்டிலமைக்க வேலையாளை அவள் தேடுவளோ? வேலையாள் சமைக்கும் உணவில் அன்பிருக்குமோ? இல்லாள் அமைக்கும் அடிசில் வெறும் அடிசிலா? அஃது அன்பன்றோ? அவ்வன்பைப் பருகுங் கொழுநனும் இல்லாளுக்குத் தானே பணி செய்வன். இவ்வன்பு செறியும் இல்வாழ்வில் உயர்வு

அன்பில் ஒன்றல்

தாழ்வு நிகழ்ச்சி யுறுதலரிது. அன்பால் பிணிக்கப்பட்ட இருவருந் தமக்கென ஏவலாளரை வேண்டார். ஒருவர்க்கொருவர் வேண்டும் பணி செய்து கொள்வர். இருவர் மனமும் அன்பில் தோய்ந்து கிடத்தலால் அஃது எவ்வித செயற்கைக் களியாடல்களிலுந் தோயாது. அம்மன முடையார் இல்லில் எல்லாம் உண்டு. அன்பில் என்ன இராது? அவ்வன்புச் செல்வர் இயற்கைக்கு அரண் செய்யும் எளிய உணவு அருந்தி, எளிய உடை அணிந்து, எளிய வாழ்வு நடாத்தவே விரும்புவர். அவர் ஒருபோதுஞ் செல்வக்கள்ளூட்டயர விரும்பார். அத்தூர்த்த வாழ்வு அவர்க்கு நரகத்துன்பம்

போலத் தோன்றும்; செல்வர் வாழ்வு திருடர் வாழ்வு போல அவர்க்குப் புலப்படும்.

செல்வர் வாழ்வு திருட்டு வாழ்வென்பதில் என்ன ஐயம்? எத்துணையோ பேர் உடுத்த வேண்டிய உடை, உண்ண வேண்டிய உணவு, பயன்படுத்த வேண்டிய பொருள் எல்லாம் ஒரு செல்வன் வாழ்வுக்குத் தேவையாயிருக்கின்றன. ஒருவனது இயற்கை வாழ்விற்கு மேற்பட்ட பொருளை ஒருவன் பெறுவதும், காப்பதும், பயன்படுத்துவதுங் களவல்லவோ? ஆதலால் மனிதன் தன் வாழ்விற்கு மேற்பட்டுப் பொருளீட்டி வாழ்வனேல் அவன் வாழ்வு திருட்டு வாழ்வாக முடியும். அது பற்றியே இயற்கை இன்ப வாழ்வினர் எளிமையில் நிற்பது வழக்கம்.

செல்வன் வாழ்வு

ஒருவன் தன் முயற்சியால் ஈட்டும்பொருளை என் செய்வது என்று சிலர் வினவலாம். முதலாவது பொருள் அறவழியில் ஈட்டப்படல் வேண்டும். அவ்வாறு ஈட்டப்படும் பொருள் ஒருவன் வாழ்விற்குப் பயன்பட்டு மிகுந்து நிற்குமாயின், அதை அவன் தூர்த்த வாழ்விற்குப் பயன்படுத்தலாகாது. எஞ்சிய பொருளை அவன் ஏழைகட்கு ஈதல்வேண்டும். ஏழைகட்கு ஈவதே ஈகை. "வறியார்க் கொன்றீவதே ஈகை மற்றெல்லாங் - குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து" என்றும், "ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அது வல்லது - ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு" என்றும் பெருநாவலர் அருளிச் செய்துள்ளார். மனிதன் மிகுந்த பொருளை உறங்க வைப்பதும், அதைத் தீய வழியில் செலவழிப்பதும்

மறம். மிகுந்து நிற்கும் பொருள் பிறருடையது என்று மகன் கருதி அதைப் பிறர்க்கீதலே அறம். இவ்வற வொழுக்கம் பூணாது, இயற்கையின் வரம்பு கடந்த வாழ்வை ஒருவன் விரும்புவது பிறர்க்குரிய பொருளைத் தான் கவர்வதாகும். வேறு பல மறவினைகளும் அவ் வாழ்வில் விரவி நிற்கும்.

இயற்கையின்ப வாழ்வை விடுத்துச் செயற்கைச் செல்வ வாழ்வை நடாத்தப் புகுவோனுக்கு இன்ப நுகர்ச்சி ஏது? அவன் இன்பம் நுகர்கிறானெனக் கல்லார் கருதலாமேயன்றிக் கற்றார் கருதமாட்டார். அவன் இன்பம் நுகர்கிறானா இல்லையா என்பதை அவனது உள்ளமே அவனுக்குணர்த்தும். திருட னுக்கு இன்பமேது? அச்சமன்றோ அவனை என்றும் நடுக்குறச் செய்து கொண்டிருக்கும்? செயற்கைச் செல்வத்தில் வீழ்ந்து தூர்த்த வாழ்வு நடாத்துவோன் தன் வாழ்வைக் குலைத்துக் கொள்வதோடு மற்றவர் வாழ்வையுங் குலைக்கும் பாவியாகிறான். அவனைப்போல எத்தனை பேர் நடிக்கத் தொடங்குவர்? அவன்பா லுள்ள செல்வத்தைக் கண்டு எத்தனை பேர் அழுக் காறு கொள்வர்? எத்தனைபேர் அதைக் கவர நினைப் பர்? இன்னோரன்ன மறச் செயல்களுக்குக் காரண மாக நிற்பது செயற்கைச் செல்வ வாழ்வன்றோ? அச்சமில்லா அறவாழ்வே இயற்கை எளிய இன்ப வாழ்வாகும். ஆதலால் இயற்கை வழிநின்று எளிய உணவுகொண்டு, எளிய உடையணிந்து, எளிய இன்ப அன்பு வாழ்வை நடாத்த மனிதன் பயிற்சி செய்யக் கடவன்.

எளிய உணவு என்பதற்குப் பட்டினி கிடக்க வேண்டுமென்பது பொருளன்று; இயற்கை அளவாக இயற்கை யுணவுகொள்ள வேண்டுமென்பதே அதற்குரிய பொருள். பெருந்திண்டி தின்பது தற்கொலைக்கு வழி தேடுவதாகும். இயற்கை அளவிற்குமேல் எவன் உணவு கொள்கிறானோ, அவன் அடிக்கடி நோய்வாய்ப்பட்டு, அழகிய மனைவியின்பமும், யாழினுங் குழலினுமினிய தன் குழந்தையின் மொழியின்பமும் வெம்மையாகத் தோன்றப்பெற்று, மருந்துங் கையுமாக நின்று, படுக்கை வாழ்வே பெருவாழ்வாக் கொண்டு இடர்ப்பட்டு, முடிவில் அகாலத்தில் மரணமாகிறான். ஆண்டவன் தந்த அரிய உடலைப் பெருந்திண்டி தின்று மாய்ப்பது எத்தகை அறியாமை? இவ்வுலக இன்பத்தை இயற்கை வழிநின்று நுகராதவன் மனிதனா? கேவலம் பெருந்திண்டியாலா உடலை அழித்துக் கொள்வது? இயற்கை அளவாக இயற்கை உணவருந்தினால் நூறு வயது உலகிடை வாழ்ந்து இன்பநுகரலா மன்றோ?

எளிய உணவு

கொழுமையான உணவும், தீய எண்ணங்களை வளர்க்கும் உணவும், இவைபோன்ற பிறவும் விலக்கற்பாலன. மனிதன் இயற்கை அமைப்பையும், பல் குடல் முதலியவற்றையும் நோக்குழி மனிதன் மரங்களினின்றும் உதிருங் காய் கனி சருகு தானியம் முதலியவற்றை உண்டு கழிக்கும் வாழ்வுடையனாதல் வேண்டுமென்பது புலப்படும்.

புலால் உணவு முற்றுந் தள்ளற் பாலதே. புலால் உணவு மனிதவாழ்வை விலங்கு வாழ்வாக்குவது. புலையன் உள்ளத்தில் ஒப்புரவு யாண்டிருந்து எழும்? தன்னைப்போன்ற பிறிதோர் உயிரைக் கொன்று உண்பவன் பிற உயிரிடத்தில் எவ்வாறு இரக்கம் செலுத்த வல்லான்? மனிதன் பிறர்க்குழைக்கப் படைக்கப் பட்டான் என்னும் அரிய நோக்கத்தைப் புலால் உண்பவன் எவ்வாறு நிறைவேற்றக்கூடும்? "தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான் பிறிதூனுண்பான் எங்ஙனம் ஆளும் அருள்" என்று திருவள்ளுவனார் வினவுவதை அன்பர்கள் கருதுவார்களாக. புலால் உண்ணல் உயிர்க் கொலையைப் பொறுத்திருத்தலானும், உயிர்க்கொலை அருநெறியை யழிப்பதாகலானும், அது மனித வாழ்வைப் பிறர்க்குழைக்கும் நெறியில் பண்படுத்தாது என்பது அருளாளர் கருத்து.

சிலர் புலாலுண்ணுக் குடியில் பிறந்த காரணத்தானும், தொன்று தொட்ட வழக்கத்தானும் புலால் தின்னுது, உயிர்க்கொலை நிகழ்த்தி வருவதையானறிவேன். இத்தகைப் புலாலுண்ணுமைக்குப் பொருளில்லை. புலாலுண்ணுமை கொல்லாமையை - ஜீவகாருண்யத்தைப் - பொறுத்து நிற்றல் வேண்டும். இதுவே நமது நாட்டார் கண்ட புலாலுண்ணு நெறி. உடல் நலத்துக்காகப் புலாலுண்ணுமை சில விடங்களில் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. புலால் உணவு மனித வாழ்வைக் குலைப்பதாகலான், அதை மனிதன் கொள்ளலாகாதென்பதை ஈண்டு வலியுறுத்துகிறேன்.

உடையினும் மனிதன் எளிய உடை அணியவே பயிறல்வேண்டும். சுமை சுமையாக உடையணிவது தவறு. அச்சுமை உடல் வளத்தை நாளடைவில் குலைத்துவிடும். நாட்டின் இயற்கை வளத்துக்கேற்ற உடை யணிதல் அறிவுடைமை. நமது நாட்டினருள் கற்றவரெனத் தம்மைக் கருதுவோரில் எத்துணை பேர் நாட்டின் இயற்கைக்கு மாறுபட்ட உடையணிந்து இடர்ப்படுகிறார்?

எளிய உடை

மனிதன் தனக்கு வேண்டற்பாலதாய உடையைத் தானே செய்துகொள்ள முயலல்வேண்டும். உடைக்குப் பிறர் துணை நாடுவது மனிதன் சோம்பல் வாழ்விற்கு அடிகோலுவதாகும். பண்டைக் காலத்தில் மனிதர்கள் அனைவரும் தங்கள் உடையைத் தாங்களே செய்து வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் இயந்திர வாழ்வைக் கொள்ளாமையால் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து இயற்கை இன்பம் நுகர்ந்தார்கள். இயந்திர காலமாகிய இக்காலத்தை நரகத் துன்பக்காலமெனக் கூறுமளவோடு நின்று மேலே செல்கிறேன். மனிதன் கையால் செய்யப்பட்ட எளிய உடை யணிந்து வாழ்வதே சிறப்பு.

பட்டாடை முதலியவற்றில் உயிர்க்கொலை யுண்மையால் அவைகள் அணிதற்பாலனவல்ல. உயிர்க்கொலைக்குரிய எதையும் மனிதன் கொள்ளலாகாதென்று சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

எளிய உணவும் எளிய உடையும் மனித வாழ்வைப் பண்படுத்தும் இயல்பின என்பதற்கு இன்னும் விரிவுரை வேண்டுவதில்லை.

இவ்வெளிய வாழ்வு மேற்கொண்டு ஒருவனும் ஒருத்தியும் இல்லறம் நடாத்தி வருவாராயின், இவர்கள் பால் தேங்கிக் கொண்டிருக்கும் அன்பு, இவர்கள் அளவில் நில்லாது, இவர்கட்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளிடத்தும், பின்னை உற்றார் உறவினரிடத்தும் ஊடுருவிப் பாய்ந்து நிற்கும். இவ்வளவில் நிற்கும் அன்பு கட்டுப்பட்ட அன்பு என்னப்படும். கட்டுப்பட்ட அன்பாவது மனிதனால் தனக்கு வேண்டுவோரிடம் மட்டுஞ் செலுத்தப் படுவது. அவ்வன்பை எல்லாரிடத்திலுஞ் செலுத்தி அதனை எல்லைக் கட்டில்லா இன்பவெள்ளமாக்க மகன் முயலல் வேண்டும். மனைவி மக்கள் உற்றார் உறவினர் முதலியோர்க்கும் மற்றவர்கட்கும் என்ன வேற்றுமை? முன்னவரை நேசித்து உதவி புரிதல்போலப் பின்னவரையும் நேசித்து ஏன் உதவி புரிதலாகாது? ஆண்டவன் இருப்பை மனைவிமக்களில் உற்றார் உறவினரில் மட்டுங் கண்டு அன்பு செலுத்துவதோடு அவனிருப்பை எவரிடத்துங் கண்டு அன்பு செலுத்துவது ஒப்புரவாகும்.

அன்பு வளர்ச்சி

இவ்வொப்புரவு (பரோபகார) நினைவுஞ் செயலும் பெறுதற்கு உயிர்ச் சார்பு இன்றியமையாதது. மனிதன் மற்ற உயிர்களோடு கலந்து வாழ வாழ அவன் பாலுள்ள தன்னலமென்னும் பாசம் அறுந்து போகும். உலக வாழ்வில் மனிதன் வீழ்ந்து புரண்டாலன்றி ஒப்புரவு உணர்வு அரும்பாது. உயிர்களோடு கலந்து பழகாமலும் ஆடாமலும் பாடாமலும் இன்ப துன்ப மறியாமலும் ஒரு புறம் ஒதுங்கி வாழ்பவன் உள்ளத்தில் விலங்கு நீர்மை

உயிர்ச்சார்பு

கள் முகிழாது ஒடுங்கிக் கிடக்கும். அவைகள் அலர்ந்து காய்த்து விழ வேண்டுமானால் மனிதன் இல்லற மேற்று மற்றவர்களோடுங் கூட்டுறவு கொள்ளல் வேண்டும். மனிதன் கலந்து வாழும் உயிர்த்தொகையில் சேர்ந்தவனன்றித் தனித்து வாழுமினத்தில் சேர்ந்தவனல்லன். மனிதன் தன் பாலுள்ள தன்னல மென்னுங் கொடுமை யகற்ற ஏனைய மக்களோடு கலந்து கலந்து பல வழியிலும் உழலல் வேண்டும். உழல உழல அவனுக்குப் பிறர் துன்பமறியும் உணர்வு பிறக்கும். மகனுக்குப் பிறர் துன்பத்தை யுணரும் உணர்வு பிறத்தலே போதும். அவ்வுணர்வு, தன் புறம் பிறர்க்கு அவனுலியன்ற உதவிபுரிய அவனைத் தூண்டும். பிறர் துன்பத்தை யுணர்வது தன் துன்பத்தைப் போக்க அடி கோலுவதாகும். பிறர் துயரைப் போக்கக் கடனாற்றுகிறவன் தன் துயரைப் போக்கிக் கொண்டவனாவான். மனிதனது துன்பத்தைப் பொன்னும் பொருளும், காணியும் பூமியும், கூடமும் கோபுரமும், மின்சார விளக்கும் விசிறியும், மோட்டார் வண்டியும், ஆகாய விமானமும் ஒருநாளும் போக்குவன வாகா. துன்பத்தைக் களையவல்லது ஒன்றே. அஃது ஒப்புரவு. எவ்வுயிரையுந் தன்னுயிர்போல் கொண்டு உயிர்கள் நலங்கருதி உழைக்கும் ஒருவனுள்ளத்திலன்றோ ஒப்புரவிற்குரிய அன்பாகிய கடவுள் விளங்குகிறார்? அவனே துன்பமறியாத் தூயன். "இன்பமே எந்நாளுந் துன்பமில்லை" என்றார் நமது நாவுக்கரசர். இவ்வின்பத்துக்கு உயிர்ச்சார்பு இன்றியமையாதது.

உயிர்கட்குத் தொண்டு செய்யப் புறப்படுவோர் சிலர் மனைவி மக்களைத் தொல்லை என்று தொலைத்துத் "துறவு" என்னும் பெயரால் வெளியேறுகிறார். இது

போலித் துறவு

போலித் துறவன்றி உண்மைத் துறவாகாது. மனைவி மக்களைத் தொல்லை என்று கருதுகிறவன், பிறவுயிர்கள் சேவையையுந் தொல்லையெனக் கருதும் உள்ள முடையவனாகவே யிருப்பன். இவன் மனமாசுடையவன். மன மாசை நீத்தலே உண்மைத் துறவு. இத்துறவிற்குக் குறிப்பிட்ட கோலம் இடம் முதலியன வேண்டுவதில்லை. இவ்வறவோர் எக்கோலம் பூண்டும் எவ்விடத்தும் வாழலாம். ஆகவே மனைவி மக்களைத் தொல்லை யென்று கருதியோடுதல் கூடாது. உலகில் எதையுந் தொல்லை என்று கருதிக் கொண்டிருக்கு மட்டும், தொல்லை மனிதனை விட்டகலாது.

"மனைவி மக்களே யெல்லாம்" என்ற கட்டுப் பட்ட பற்றுங் கூடாது. அதே வேளையில் அவர்களைத் தொல்லையாகவுங் கருதி யோடக்கூடாது. மற்ற வுயிர்களைப்போல அவர்களையுங் கருதித் தொண்டு செய்தல் வேண்டும். ஒருவனது உழைப்பின் எல்லை மனைவி மக்கள் அளவில் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கக்கூடியதாயின், அவன் அவ்வுயிர்கள் அளவில் சேவை செய்துகொண்டிருக்கலாம். இதைப் பொது அறமாக எவருங் கொள்ளலாகாது; புறனடையாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும். மனைவி மக்களோடு வாழ்ந்து தொழின் முயற்சியில் தலைப்பட்டுப் பொருளீட்டி மற்ற உயிர்களுக்குந் தொண்டு செய்வதே சிறப்பு. இதனை வலி

யுறுத்த நமது நாயன்மார் வரலாறுகளை எடுத்துக் காட்டாகக் கொள்ளலாம்.

நாயன்மார்.

நாயன்மாருள் பலர் இல்லறமேற்று மனைவி மக்களோடு வாழ்ந்தவர்; தொழில்பல புரிந்தவர்; வாணிபஞ் செய்தவர்; செங்கோலோச்சினவர்; பெரும் பொருளாளர். இத்திற வாழ்க்கையிலிருந்தும் அப்பெரியார்கள் தமக்குள்ள உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்புகளை இறைவனுடைமையாகக் கருதி வாழ்ந்தார்கள். இவ்வாழ்வே பற்றற்ற வாழ்வென்பது. தொல்லையென்று உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்புகளை வெறுப்பது முழு நேயம் பெற்றதாகாது. ஈண்டு இரண்டோர் எடுத்துக் காட்டுகள் வருமாறு :—

இயற்பகை நாயனார் என்ற பெரியார் மனையறத்திலிருந்தவர்; பெருஞ் செல்வர். அவர், எவர் எது கருதி வரினும் அது தம்பாலுள்ளதாயின் இல்லை யென்று மறாது அதைக் கொடுத்துதவுவதைத் தமக்குரிய தொண்டாகக்கொண்டு வாழ்ந்தார். இக்காரணத்தால் அவர் “இல்லையே என்னாத இயற்பகை” என்னும் அறிஞரால் அழைக்கப் பெற்றார். அவரது உள்ள நிலையை உலகோர்க்குணர்த்த இறைவன் ஒரு தூர்த்த கோலந்தாங்கிப் போந்து அவரை நோக்கி “ஒன்று கருதி வந்தேம்” என்றார். அதற்கு நாயனார், “ஐயனே! அஃது என்பாலுளதாயின், அஃது அடிகள் உடைமை” என்றார். தூர்த்தர் “நின்காதல் மனைவியை விரும்பிவந்தேம்” என்று கூறினார். ‘இல்லையே என்னாத இயற்பகையார்’ மகிழ்வெய்தினார்.

ஏன்? அடியார் தம்பாலில்லாப் பொருளைக் கேளாது உள்ள பொருளைக் கேட்டது குறித்தே அவர் மகிழ் வெய்தினர். ஆர்த்தர் விழைந்தவாறே காதலியை அன்பர் ஈந்ததாகப் புராணங் கூறுகிறது.

'இல்லையே' என்று சொல்லாத தமது கோன் புக்கு இழுக்கு எங்கு நேர்கிறதோ என்று அன்பர் கவன்று கொண்டிருந்தார். உள்ள பொருள் கேட்கப் பட்டதும் நாயனார்க்கு மகிழ்ச்சி பொங்கிற்று. இவ் வடியார் நெஞ்சம் தாங் கொண்ட நோன்பில் படிந்து கிடந்ததன்றிப் பிறவற்றில் படிந்து கிடக்கவில்லை. இந் நுட்பம் ஊன்றி உன்னற்பாலது. மனைவிமீது பற் றுடைய நெஞ்சிற்கு இச்செயல் முற்றும் மாறாகத் தோன்றும். இது நிற்க.

இயற்பகை அண்ணலார் மனையறத்திலிருந்தும், மனைவிமீதாதல் பிறமீதாதல் பற்றுக்கொள்ளாது எல் லாம் இறைவனுடைமை என்ற பேரன்பில் மூழ்கிக் கிடந்தார். வழியில் போகும் ஒருவன் மனைவியைக் கேட்டதும் மனைவியைக் கொடுக்க நெஞ்சம் எழுமா? இயற்பகையார் எதைவெறுத்தார்? ஒன்றையும் வெறுத் தாரில்லை. எதன்மீதும் பற்றுக் கொண்டும் இடர்ப் பட்டாரில்லை. இவ்வித வாழ்வு வேண்டற்பாலது.

சிறுத்தொண்ட நாயனார் வரலாற்றைச் சிறிது நோக்குவோம். சிவனடியார் பிள்ளைக்கறி கேட்டதற் குச் சிறுத்தொண்டர் இணங்கா தொழிந்தனரோ? அருமைப் புதல்வனை மனைவியார் பற்றிப்பிடிக்க நாய னார் தங்கையால் கத்திகொண்டு அறுத்தாரல்லரோ? ஆ! ஆ! எத்தகைச் செயற்கருஞ் செய்கை! சிறுத்

தொண்டர் மனைவி மக்களோடு இல்வாழ்க்கையிலிருந்த வரே. அவர் பிள்ளையின் மாட்டும் பற்றின்றி வாழ்வு நடாத்தினர். அவரது பற்றின்மையை என்னென்று பகர்வது ?

கண்ணப்ப நாயனர் தமது அருமைக் கண்ணைப் பிடுங்கிக் கடவுள் தொண்டு செய்தார். அவரது அன்பு அவரது உடல்பற்றை யகற்றி நின்றது. கண்ணைப் பிடுங்க எவரே ஒருப்படுவர் ? பற்றின்மை என்னதான் செய்யாது ? மற்றும் பல நாயன்மார் வரலாற்றைப் பெரிய புராணத்திற் காண்க. அப்பெரியோர்கள் வாழ்வு மனிதர்க்குரிய வாழ்வுக்குக் காட்டாக நிற்கிறது.

ஆதலால் இல்லறத்திருந்து தொழில் பல புரிந்து அறவழியில் பொருளீட்டி உயிர்ச் சார்புகொண்டு எவ்வுயிரையும் நேசித்து இயன்ற உதவி செய்து வாழும் வாழ்வு மக்கட்குரிய வாழ்வாம்.

வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான சில முறைகளே மேலே காட்டப்பட்டன. பிற அவைகளினின்றும் பிறந்து வளர்வன. அவைகளை ஈண்டு முறை முறையே விளர்ந்து கூறவேண்டுவதில்லை. அவைகளுள் நூலின் போக்குடன் பொருந்தி நிற்குஞ் சிலவே ஈண்டைக்குச் சாலும். அவை தனித்தனி வருமாறு.

ச. உடலோம்பல்

நல்வாழ்விற்கும், நல்லறம் நம்புதற்கும், வேறுபல நற்றொண்டிற்கும் நல்லுடல் தேவை. உடலையோம்பாது வாழ்பவன் இயற்கை யின்பத்தையாதல் இறையின்பத்தையாதல் நுகர்பவனல்லன். "காயமேயிது பொய்யடா, காற்றடைத்தபையடா" என்று பாடிக் கண்டதைத் தின்று கள்ளுண்டு பொருட்பெண்டிர் இன்பந்துய்த்து உடலில் ஒன்றரை அங்குல அழுக்கேறி யூறத் திரிபவன் ஆண்டவன் அன்பனல்லன். மனிதன் உடல் கடவுள் இயற்கைக் கோயிலெனவுலகிற்றோன்றிய பேரறிஞர் பலருங் கூறியிருக்கிறார். உடல் கடவுளால் உயிர் விளக்கத்துக்கெனக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு பெரும் உடைமை. உடலுக்கும் உயிருக்குமுள்ள தொடர்பை என்னென்று கூறுவது? உயிர் நலம் உடல் நலத்தைப் பொறுத்து நிற்கிறது. உடலைப் பல தீய வழியில் கழித்து நோய்வாய்ப் படுவோனுக்கு அறிவு விளக்கமுறுமோ? ஒன்றை ஊன்றி உன்னவும் அவனால் இயலுமோ? அறிவு விளக்கத்துக்கு உறு கருவியாயுள்ள உடலை வெறுப்பது அறியாமை-அறியாமையாகும். ஆகவே மக்கள் நாடோறும் நாட்டு வழக்க ஒழுக்கங்களுக்கேற்ற இயமநியமாதிகளைக் குறைவறவாற்றி, உடலையும், அதன் வழி உயிரையும் ஓம்பிவருதல் வேண்டும்.

நமது நாட்டு மூதறிஞர்கள் பலர் உடலைப் பழித்துக் கூறியது என்னை என்று நேயர்கள் வினவலாம். எந்த அறிஞரும் உடலை வெறுத்து இறப்பை விரும்புமாறு கூறவில்லை. உடலை வெறுத்தலாவது இறப்பை

விழைவது. இறப்பை விழைந்து உடலுக்கு இடர் தேடிக்கொள்வது தற்கொலையாகும். எல்லாப் பாவங்களினுங் கொடியது தற்கொலை. ஞானிகள் தற்கொலைக்குத் துணைபோக மாட்டார்கள். அவர்கள் உடலைப் பழித்துக் கூறியதன் நோக்கத்தை யுணரல் வேண்டும்.

ஞானிகள் நோக்கம்.

உடலையே பொருளாக்கொண்டு உள்ளுணர்வின்றி அதை யோம்பி வரும் உலகாயத மாக்களுக்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தற் பொருட்டு உடலின் சிறுமை தெரிக்கவேண்டி அதைப் பல உரைகளால் பழித்துக் கூறுவது ஞானிகள் வழக்கம். உயிர் விளக்கத்தின் பொருட்டு அந்த மெய்யறிஞர்கள் உடலை நன்கு ஓம்பு மாறு பல வுரைகளால் உலகத்தார்க்கு அறிவுறுத்தி யிருக்கிறார்கள். இவ்வேற்றுமை யுணராது உடலை வெறுத்து ஞானிகள் மீது பழிசுமத்துவது இயற்கையை ஒறுப்பதாகும். ஆதலால் உடலை ஓம்ப வேண்டுவது நமது இன்றியமையாக் கடமை.

உடம்பா ரழியின் உயிரா ரழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே.

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே யுத்தமன் கோயில்கொண் டானென்று
உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே.

எனவரூஉந் திருமூலர் திருவாக்கை யோர்க.

வைகறைத் துயிலெழுந்து, காலைக்கடனை முடித்து, பரந்த வெளியில் ஞாயிற்றொளியும், காற்றும் உடல்மீது

நன்கு படர்ந்து படிய முறைப்படி உலாவி, நீராடி, உண்மை யென்னும் அன்புக் கடவுளை உன்னி, மன மாசுகளைக் கழுவி, எளிய உணவுகொண்டு, எளிய உடையணிந்து, அறத் தொழில் ஏதாயினும் ஒன்று செய்து, இல்லறமேற்று, அன்பை வளர்த்து, உயிர்கட்குச் செந்தண்மை பூண்டொழுகுவது உடலையும் அதன் வழி யுயிரையும் ஓம்புவதாகும். இச் செந்நெறி நிற்போர் இடைக்காலத்தில் இறந்து மீண்டும் பிறவார். இவர்கள் பருவுடல் காலத்தில் பிரிந்ததும் நுண்ணுடல் நல்லுலகஞ் சேர்கிறது. உடலை நல்வழியில் ஓம்பாதாரது நுண்ணுடல் மீண்டும் இவ்வுலகு நோக்குகிறது. இவ்வாறு பிறந்திறந் துழல்வதா பிறவியின் நோக்கம்? மீண்டும் பிறவா நெறி தேடுவதே பிறவியின் நோக்கம்.

"இக்காய நீக்கி யினியொரு காயத்திற்
புக்குப் பிறவாமற் போம்வழி தேடுமின்
எக்காலத் திவ்வுடல் வந்தெமக் கானதென்
றக்கால முன்ன வருள்பெற லாமே"

"பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிரானடி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம்
பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே"

இந்நோக்க நிறைவேற்றத்துக்கு உடலோம்பல் இன்றியமையாதது. உடலோம்பு முறைகள் பலப் பல. அவைகளுள் பருஇய சில; நுண்ணிய சில. அந் நுண்ணிய சிலவற்றுள் மிகச் சிறந்தது ஒன்று. அதன்மீது கருத்துச் செலுத்துவோம்.

ரு. வாய்மை

மனிதன் புறத்தூய்மை காத்து உடலோம்புவ துடன் அகத்தூய்மையுங் காத்துவரல் வேண்டும். புறத்துக்கும் அகத்துக்கும் இயைபுண்டு. அகமே புறமென்று அகத்திணை வல்லார் கூறுப. அகத் தூய்மை காவாது புறத்தூய்மை காப்பதால் மனித வாழ்வின் நோக்கம் நிறைவேறாது. அகத்தூய்மை காத்தற்குரிய முறைகள் பற்பல. அவைகளை ஈண்டு விரிக்கிற் பெருகும். அகத்தூய்மைக்கு ஆணிபோன்ற ஒன்றை ஈண்டுக் குறிப்பது நலம். அஃது எது? அது வாய்மை என்பது.

வாய்மை என்னுஞ் சீரிய அறத்தை ஒருவன் கடைப்பிடித் தொழுகுவானாயின், அவன்பால் பிற அறங்களெல்லாம் தாமே அமையும். வாய்மை அறத் துள் தலையாயது; ஆணிபோன்றது; உயிர்போன்றது. அஃதுள்ள இடத்தில் எல்லாமுண்டு. அதைப் பெறவே மனிதன் பலவித நல்வழக்க ஒழுக்க வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளக் கடமைப்படுகிறான். ஆதலால் வாய்மை யைச் சிறப்பாக ஈண்டுக் குறிப்பிடலானேன்.

வாய்மையைப் போற்றாத நாட்டாரில்லை; அறிஞ ரில்லை. உலகில் தோன்றிய பெரியார் அனைவரும் வாய்மை காத்தே பெரியோராயினர். அகத்தை அவ் வாய்மை எவ்வாறு தூய்மை செய்யும் என்பதை யான் விளக்க வேண்டுவதில்லை. பொய்யா மொழியார் வாய்

மையைப்பற்றி வாய்மலர்ந்த திருமொழிகளிற் சில வற்றை இங்கு எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

1. வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல்.

2 தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

3 உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்.

4 பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

5 புறந்தூய்மை நீரான் அமையும் அகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.

6 எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

7 யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற.

இப்பெற்றித்தாய வாய்மையை மனிதன் எவ் விடரிலுங் காத்துவரப் பயிற்சி செய்யல் வேண்டும். அரிச்சந்திரன் வாய்மையின் பொருட்டுப் பதி நிதி மைந்தன் மனைவி எல்லாவற்றையும் இழக்கவில்லையா? அவனது வாழ்வு வாய்மைக்கோர் இலக்கியமன்றோ? அவனது வரலாற்றை நோக்குமின்; நோக்குமின்.

வாய்மை யில்லையேல் மனித வாழ்வுமில்லை. வாய் மையை உயிரென ஓம்புதல் வேண்டும். எவ்வழியில்

உழன்றுவது அதைப் பெறுவது மனிதன் கடமை. அஃதொன்று கைவரின் ஏனைய அறங்களெல்லாந் தாமே வலிந்து புகும். "வாய்மையின் வழாது மன்னுயிர் ஓம்புநர்க்கியாவது முண்டோ எய்தா அரும்பொருள்" என்றார் இளங்கோவடிகளும். வாய்மையுள்ள விடத்தில் கொலை களவு கள் காமம் ஆகிய மறங்கள் தலைகாட்டா. பாவங்களையெல்லாம் அரிக்கும் ஆற்றல் வாய்மைக்குண்டு. அவ்வாய்மை வளரும் அறிவு குணஞ் செயலைப் பெறுவிக்குங் கல்வியையும், வாழ்வையும், பிறவற்றையும் இளமைதொட்டே பயிற்சியிற் கொணரல் வேண்டும்.

மேற்கோள்
1) திருக்குறள் - 7 (பா)
2) சிலம்பு - 1 (அடி)

---

௬. மெய்யறிவு

வாய்மை பதியும் உள்ளமுடையான்பால் மெய்யறிவுமிளிரும். மெய்யறிவு மனிதன் பால் இயல்பாயிருப்பினும், அது பொய்மை பொறாமை அவா வெகுளி முதலிய திரைகளால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. வாய்மை அவைகளைக் களைந்ததும் மெய்யறிவு ஒளிர்கிறது. இம்மெய்யறிவே ஆறாவது அறிவெனும் மனவுணர்வென்பது. இவ்வறிவுபெறாது ஐந்தறிவோடு வாழ்பவன் மக்கட் பிறவியெய்தாதவனே யாவன். ஐயறிவுடைய விலங்கினுக்கும் மெய்யறிவில்லா ஒருவனுக்கும் என்ன வேற்றுமை? அஃதும் உண்கிறது; உறங்குகிறது; குட்டி போடுகிறது.

விலங்கும் மனிதனும்

இவனும் உண்கிறான்; உறங்குகிறான்; பிள்ளை பெறுகிறான். அதுவுந் தன் பொருட்டுப் பிறரை வருத்த எண்ணுகிறது; செய்கிறது. இவனும் அவ்வாறெண்ணுகிறான்; செய்கிறான். மெய்யறிவு பெறாதான் வடிவத்தால் விலங்கினின்றும் வேறுபடுகிறானன்றி எண்ணத்தால் செயலால் வேறுபடுகிறானில்லை. மனித உடல் தாங்கி விலங்கு வாழ்வை நடாத்தலினும் இழிவு வேறுண்டோ? நட்டாற்றிலிருந்துகொண்டு தாகந்தணித்துக்கொள்ள 'நீர் காணேம் காணேம்' என்று வருந்தும் ஒருவனை, ஆறாவதறிவு விளங்குதற்கு நிலைக்களனாகவுள்ள மனித உடல் தாங்கியும், முயன்று தன்பாலுள்ள அவ்வறிவு காணாது விலங்கு வாழ்வு நடாத்தும் ஒருவனுக்கு ஒப்பிடலாம். ஐந்தறிவுகொண்டு மனிதன் விலங்கனைய

வாழ்வை நடாத்தலால் உலகில் போராட்டம் மிகுந்து நிற்கிறது. போராட்டம் ஒருவிதமா? எத்துணை விதம்! தனக்குள்ள பசி நோய் பிறர்க்கும் உண்டு என்று எண்ணி மனிதன் வாழ்வு நடாத்தினால் போதுமே. அவ்வெண்ணமுடையான் தன் என்பையும் பிறர்க்குதவ ஒருப்படுவனல்லனோ? அந்தோ! இவ்வொப்புரவு நெஞ்சமின்மையால் உலகம் என்ன பாடுபடுகிறது? ஒருவன் பிறனை வருத்துவதும், ஒரு நாட்டார் இன்னொரு நாட்டாரைப் பற்றுவதும் எற்றுக்கு? தன்னல வாழ்விற்கென்று அஞ்சாது கூறலாம். ஆறுவது அறிவாம் மெய்யறிவு விளக்க முற்றால் அத்தன்னலப்பேய் ஒடுங்கியொழியும். அப்பேயோட்ட ஒவ்வொரு மனிதனும் முயல வேண்டுமா? வேண்டாமா? மனித உடல் தாங்கிய ஆருயிர்மக்காள்! உன்னுங்கள்! உலகில் பல தெய்விக மக்கள் தோன்றிப் பல அருணூல்களை அருளிச்செய்ததன் நோக்கமென்னை? ஐயன்மீர்! உன்னுங்கள்! மெய்யறிவு விளக்கத்துக்காகப் பெரியோர்கள் எவ்வெவ் வழியில் உழைத்தார்கள்! அன்புடைச் செல்வீர்! உன்னுங்கள்.

மெய்யறிஞன் இயல்பு

மெய்யறிவால் விளையும் நலங்களைச் சொல்லவும் முடியுமோ? அவ்வறிவால் மனிதன் தெய்வமாகிறானென்று சுருக்கக் கூறலாம். தெய்வம் என்பது என்னை? அன்பன்றோ? அவ்வன்பனாகிறான் மெய்யறிவுடையான். அவ்வன்பில் பிறப்பதன்றோ தெய்வத் திருவருள்? அவ்வருள் ஊற்றெடுத்தன்றோ மெய்யறிவுடையான் உள்ளத்தில் ஓடும்? மெய்யறிவுடையான்

எவ்வுயிரையுந் தன்னுயிர் போல் கருதும் நீரனு கிறான். பிறர் துன்பங் காணும்போது அவ்வறிவு வாளா இருக்குமோ? தன்னையுடையானை நோக்கி அவ்வறிவு "ஐயனே! இவ்வுயிர்க்கும் உனக்கும் என்ன வேற்றுமை? இவர்க்கும் நின்மனைவி மக்கள் உற்றார் உறவினர் முதலியோர்க்கும் ஏதாயினும் வேற்றுமை யுண்டா? இவ்வுயிர் வருத்தம் நீக்க வேண்டாமா" என்று கூறுகிறது. அவன் உடனே அருள் உளங் கொண்டு தன்னாலியன்ற உதவி புரிய முயல்கிறான். மெய்யறிவு, தன்னையுடைய ஒருவனை உறங்கவும் விடாது; எந்நேரமும் பிறர் துன்பங் களையுமாறு தூண்டிக்கொண்டே யிருக்கும். பிறர் துன்பங் கண்டிரங்கித் துணைபுரிய மகனைத் தூண்டுவதோடு வேறு பல நல்லியல்புகளையும் அவனுக்கு அவ்வறிவு நல்கு கிறது.

மெய்யறிவுடையான் பெரிதும் மறவினையாற் றான்: ஒருவேளை அவன் பழைய வாசனையால் ஏதாவ தொன்றை நிகழ்த்தி விடுவானாயின் அவனைப் பிறர் ஒறுத்தல் வேண்டுமோ? மெய்யறிவு அவனை எவ்வாறு ஒறுக்குமென்று நான் சொல்லவும் வேண்டுமோ? மெய்யறிவுடையார் உலகிற்கு அரசு எற்றுக்கு? சட்டம் எற்றுக்கு? சேனை எற்றுக்கு? அவர் மனமே எல்லாம். அஃதே அரசு; அதுவே சட்டம்; அதுவே சேனை.

ஒருமுறை மறவினையாற்றி, அதன் பயனைத் தனக்குத் தானே வருந்தும் ஒருவன் பிறிதொரு முறை அவ்வினையாற்ற ஒருப்படுவனோ? மறவினைக்கு

இடந் தாராது காக்குமாறும், ஒரு வேளை ஆற்ற கேரின் அதை உடனே தடுக்குமாறும், தன்னைத் தானே ஒறுக்குமாறும் மனதைப் பண்படுத்தல் மெய் யறிவிற்குண்டு. அம்மனம் பெறாத மகன் இன்னும் பிறக்கவில்லை என்று சொல்லலாம்.

மனச்சான்று

ஒருவனது உள்ளம் ஒருவன் வாழ்விற்குக் குருபோலவும் அரசு போலவும் வழிகாட்டுவதா யிருத்தல் வேண்டும். அத்தகை உள்ளத்தை நல்கும் மெய்யறிவுடையான் தவறுதல் செய்து விடுவானுயின், அதை மறைக்க அவன் சிறிதும் முயலான்; அதை வெளியிடவும், அதுகுறித்து வருந்தவும், கழிவு தேடவும் முயல்வன். புறத்தே நல்லவன்போல நடிக்க அவன் ஒருபோதும் ஒருப்படான். அகமும் புறமுமொத்த வாழ்வை நடாத்தவே அவன் இசைவன். அவனுக்கு அகமே புறம்.

மெய்யறிவுடைய ஒருவன் தனக்குப் பிறன் தீங்கு நினைந்து வினை நிகழ்த்தும்போழ்து என்ன செய்வன்? தீமை செய்வோனைக் கடிய அவன் முயல்வானுயின் அவன்பால் மெய்யறிவு விளங்கவில்லை என்றே கூறலாம்.

பழிக்குப் பழி

பிறர் இன்னு செய்யும்போது திருப்பி அவர்க்கு இன்னு செய்ய விரும்புவது விலங்கின் நீர்மையாகும். விலங்கு நீர்மை ஆறுவதறிவெனும் மெய்யறிவுக்குண்டோ? இல்லை! இல்லை! பிறர் இன்னு செய்யும்போது மெய்யறிவு தன்னை யுடையானைச் சீற்றமுறாதவாறு காக்கிறது; காப்பதோடு மாற்றான்மீது இரங்குமாறு ஏவுகிறது; இவ்வறிவு பிறரை ஒறுக்க உடன்படாமையோடு அவர்

இன்னாச் செயலை இனிய முகங்கொண்டு ஏற்கவுந் துணை செய்கிறது. மறந்தும் பிறர்க்குக் கேடு மனத்தாலும் மொழியாலுஞ் செயலாலும் நிகழ்த்தாதவாறு காத்து வருவது மெய்யறிவு. இம்மெய்யறிவு, பிறர் தவறு செய்வதைக் காணும்போது அவரைத் திருத்த அவரைக் கடியாது, தன்னையுடையானை உண்ணா நோன்பு கொள்ளவும், அதுபோன்ற வேறு பல வினைகளாற்றவும், கூடுமானால் உயிரை விடவும் அறிவுறுத்தும்.

இம்மெய்யறிவு பெற மனிதன் அவா அறுத்தல் வேண்டுமென்றும், மூவாசை துறத்தல் வேண்டுமென்றும், யோகஞ் செய்ய வேண்டுமென்றும், அதன் பொருட்டுக் காடு மலை ஏறித் திரியவேண்டுமென்றுஞ் சிலர் கூறுப. இம்முறைகளில் சில உண்மைகளிருப்பினும் இவைகள் பலரால் செயலிற் கொணர்தற்கு உரியனவல்ல. (எல்லார்க்கும் உரிய) இயற்கை வாழ்வாம் மனைவாழ்க்கையின் நுட்பங் கண்டு ஒருவன் அவ்வாழ்வை நேரிய முறையில் நடாத்தி வருவனேல் அவன் மெய்யறிவு பெறலாமென்பது எனது ஆராய்ச்சியிற் போந்த உண்மை.

எ. பொறுமை

மெய்யறிவால் மனிதன் பெறும் நல்லியல்புகள் பலப்பல. அவைகளெல்லாவற்றையுந் திரட்டி நோக்கி ஞல் அவையாவும் பொறுமை என்னும் ஒன்றில் அடங் குதல் காணலாம். பொறுமையால் மெய்யறிவு பிறக்கு மென்றும், மெய்யறிவால் பொறுமை பிறக்குமென் றும் மாறுபட்ட கருத்தை வெளியிடுவோருளர். இது சொற்போர். இப்போர்க்களத்தில் நுழைய என் மனம் ஒருப்படவில்லை. தோற்ற முறைகளைப்பற்றிய கவலை எனக்குச் சிறிதுமில்லை. வாய்மையை அப்ப ஞகவும், மெய்யறிவை அன்னையாகவும் யான் கொள் கிறேன். இவ்விரண்டுங்கூடி ஈனும் பிள்ளை பொறுமை என்று யான் கூறுவேன். மெய்யறிவு விளக்கத்தில் பொலிவது பொறுமை என்பதொன்றே ஈண்டுக்கருதற் பாற்று.

மெய்யறிவு விளக்கமில்லா விடத்து விளங்கும் பொறுமை பொறுமையாகாது. மாற்ருன் வலிமை கண்டு அச்சத்தால் வகிக்கப்படும் பொறுமை பொறு மையாமோ? அஃது அச்சம்; கோழைமை. சிலர் உள்ளத்தில் சினம் எரிபோல் மூண்டெழுந்து கனன்றுகொண் டிருக்கும். அதை அவர் வெளிப்படுத் தாது உள்ளே நடுக்கத்தால் அடக்கிக்கொண்டு காலங் கழிப்பர். அவர் பொறுமையாளராகி விடுவரோ? அவர்கட்குப் போதிய துணைவலி கிடைக்குமாயின், உடனே அவர்கள் பொறுமையிழந்து, பொருமை கொண்டு, பிறரைத்துன்புறுத்த எழுவார்கள். இத்

தகையோர் காலத்துக் கேற்றவாறு கையாளும் ஒன்று எப்படிப் பொறுமையின் பாற்படும்? மெய்யறிவு ஈனும் பொறுமை என்பது எத்தகை வலிமை யுடையானைக் கண்டுழியும் நடுக்குறா அஞ்சாமையையும், எத்தகை இடுக்கண் நேரினும், பிறர் எக்கொடுமை செய்யினும் அவர்க்குக் கனவிலும் மறந்துந் தீங்கு நினையாது, அவர் கொடுமைகளை அன்புடன் ஏற்று வெல்லும் வீரத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆள் வலியும் படை வலியுமுள்ளபோது அஞ்சாது நிற்பதும், அவையிழந்தபோது அஞ்சி நடுங்குவதும் அஞ்சாமையின் பாற்பட்டன அல்ல என்பதும், மூண்டெழுசினத்தால் பிறரைத் துன்புறுத்த எழுவது வீரமன்றென்பதும் ஈண்டு உற்று நோக்கத்தக்கன.

பொறுமையும் கடவுளும்

மெய்யறிவில் விளங்கும் பொறுமையே பொறுமை. அதன் மாண்பை என்னென்று கூறுவது? மனிதன் எவ்வியல்பையும் முயற்சியால் பயிற்சி செய்யக் கூடும். ஆனால் பொறுமையைப் பயிற்சி செயல் அருமையினும் அருமை. பொறுமை என்பது எளிய பொருளன்று. பொறுமையைப் பெற்றவன் கடவுளைப் பெற்றவனாவன். பொறுமை வேறன்று; கடவுள் வேறல்ல. வேதம் ஈசுரனை 'சாந்தம் சாந்தம்' என்று கூப்பிடுகிறது. அச்சாந்தமே பொறுமை என்பது. மனிதன் தன் வாழ்வில் முடிவாகப் பெறவேண்டிய செம்பொருள் பொறுமையே. கல்வி பயிறலும், மனைவி மக்களோடு வாழ்தலும், பிறர்க்குழைத்தலும், வாய்மை காத்தலும், மெய்யறிவு பெறலும் எற்றுக்கு?

பொறுமையெனும் பொன்றாப் பொருளொன்று பெறு தற்கன்றோ இத்துணையுழைப்பு? பொறையுடையார் எல்லாமுடையார். பொறையின் பெருமையைத் திரு வள்ளுவர் வியந்து வியந்து கூறுகிறார். அவர் செம் மொழி வருமாறு :—

1. *அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை**
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.

2. *பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை*
மறத்த லதனினு நன்று.

3. *இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்*
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

4. *நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை*
போற்றி யொழுகப் படும்.

5. *ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்*
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

6. *ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்*
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

7. *திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோனொந்*
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

8. *மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்*
தகுதியான் வென்று விடல்.

9. *துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வாய்*
இன்னாச்சொ னோற்கிற் பவர்.

10. *உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்*
இன்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த பொறையுடையான் பால் என்ன இராது? அவன்பால் எல்லா நலங்

குணங்களும் பொலியும். அவைகளுள் சிறப்பாக நான்கை ஈண்டுக் குறிக்கிறேன். வேறுசில இயல்புகளை அச்சிறப்பாகக் கொள்வோருமுளர். அவையவை அவரவர் வாழ்வின் அடைவை யொட்டி நிற்பன. எனக்குச் சிறப்பாகத் தோன்றும் நான்கு அடக்கம், உள்ள நிறை, உண்மை, அன்பு என்பன. இவையில்லா ஒருவன் பொறையுடையானாதலரிது.

நான்கு குணங்கள்

அடக்கம் மனிதனிடத்துள்ள முனைப்பையழிப்பது. மனிதனைச் சிறுமைக் குழியில் வீழ்த்திவிடச் செய்வது முனைப்பன்றோ? முனைப்பின் வழியன்றோ தற்பெருமை யெழுகிறது? தற்பெருமையுள்ள விடத்தில் எல்லாத் தீமைகளுமுண்டு. தற்பெருமைக்கு முதலாயுள்ள முனைப்பை யழிப்பது அடக்கமெனில் அதன் மாண்பை என்னென்று கூறுவது?

அடக்கம்

11 அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்துவிடும்

என்றும்,

12 காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்
அதனினூஉங் கில்லை உயிர்க்கு

என்றும்,

13 செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப் பெறின்

என்றும்,

> ‘‘நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்றம்
> மலையினு மாணப் பெரிது

என்றும் பெருநாவலர் பேசிப் போந்தார்.

இவ்வடக்கம் உள்ளெழும் அவாவை அடக்கி அடக்கி முடிவில் அவ்வவா தோன்றும் ஊற்றுக் கண்ணையே தூர்த்துவிடும். அடக்கமுடையார் கிடைக்குமளவு உள்ள நிறைகொண்டு வாழ்வர். நிறைகொள்ளாது அவாவெழும் வழியெல்லாம் உழல்வோர் வாழ்வு வாழ்வாரோ? மனிதனைப் பேயாக்குவது - அரக்கனாக்குவது - மிலேச்சனாக்குவது - விலங்காக்குவது எது? அவாவன்றோ? அவா உடையான் என்னுடையானாயினும் அவன் நெஞ்சில் அமைதி நிலவுவதில்லை. ஆதலால் அவா உடையான் என்றும் நல்குரவாளனாகவே யிருப்பன். அவாவின்றிக் கிடைத்தமட்டும் நிறைவு கொள்வோனிடம் வறுமை என்செய்யும்? ஆக்கம் வறுமையென்பன பொருட்பெருக்கையுஞ் சுருக்கையும் பொறுத்து நிற்பனவல்ல. அவை அவரவர் உள்ள நிலையைப் பொறுத்து நிற்பன. "நிறை நெஞ்சுடையாரை நல்குரவு அஞ்சும்" என்றார் நமது சான்றோர். நிறை நெஞ்சுடையான் சிறுபொருளுடையனாயினும், அவன் செல்வனே. அந்நெஞ்சு பெறாது பெரும் பொருள் பெற்றிருப்பினும் அப்பெரும் பொருளுடையான் வறியனே. நிறை நெஞ்சம் அவாவை அழிக்கிறது. ஆதலால் பொறுமைக்கு உள்ள நிறை இன்றியமையாதது.

உள்ள நிறை

இல்லையேல் அவா வெனும் பேய்க்கு இரையாகிப் பொறுமை என்னும் வெந்தீயிடை வீழ்ந்து வருந்த நேரும்.

> 15 அவாஇல்லார்க்கு இல்லாகுந் துன்பம் அஃதுண்டேல்
> தவாஅது மேன்மேல் வரும்

என்றார் நமது பொய்யா மொழியார்.

அடக்கத்தால் அவா அற்று உள்ளம் நிறையெய்துகிறது. அவா அற்றவிடத்தில் உண்மை ஒளிரும். உண்மை அஞ்சாமை யளிக்கும். பொறுமைக்கு உயிர்போன்றது அஞ்சாமை. அஞ்சாமையை ஈனுவது உண்மையென்று கூறுவது மிகையாகாது.

உண்மை உண்மையில்லா உள்ளம் என்றும் அச்சத்தால் பிடிக்கப்படுதலையும், அது பொலியும் உள்ளம் அச்சத்தால் பிடிக்கப்படாது, அஞ்சாமையில் வீறுகொண்டு நிற்றலையும் விளக்கிக் கூற வேண்டுவதில்லை. அவரவர் அடைவு (அநுபவம்) அவரவர்க்கு இவ்வுண்மையை அறிவுறுத்தும். ஆதலால் பொறுமைக்கு உண்மை இன்றியமையாமை என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்குவதொன்று.

அடக்கத்தால் முனைப்புக் கெடலும், அதனால் அவாவறலும், அவாவறலால் உண்மை விளக்கமுமுற்ற ஒருவனது நெஞ்சம் பின்னை எதற்குக் கோயிலாகும்? எல்லாங் கடந்த கடவுளாம் அன்பிற்கன்றோ அவ்

வுள்ளங் கோயிலாகும்? உண்மையாஞ் சத்தியில்லா

அன்பு

விடத்தில் சிவமாம் அன்பு எவ்வாறு திகழும்? அன்புக்கு அடிப்படை உண்மையே. அவ்வன்பு எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யாமை, வருந்தும் உயிர்கட்கிரங்கி இயன்ற உதவி புரிதல், பிறர் கேடு சூழினும் வைரங் கொண்டு திரும்ப அவர்க்குக் கேடு சூழாது அக்கேட்டையேற்றல் முதலிய நல்லியல்புகளைப் பெறச்செய்கிறது. அன்பில்லாப் பொறுமை பொறுமையாகாது. அன்பின்றிப் பொறுமையுமுறாது. ஆகவே பொறுமையாளர்பால் சிறப்பாக விளங்கவேண்டிய அடக்கம், உள்ள நிறை, உண்மை, அன்பு என்னும் நான்கும் மக்கள் வாழ்வைப் பலவழியிலும் பண்படுத்தும்.

இந்நல்லியல்புகளை இளமை தொட்டே பயிற்சி செய்துவரல் வேண்டும். இவைகள் தங்கள் பிள்ளைகள் உள்ளத்தில் பதியவல்ல கல்வியையுங் கூட்டுறவையும் பெற்றோர் கொடுத்துதவல் வேண்டும். அறிவு குணம் செயல் அரும்பிப் பண்படாத இளைஞர்கள் காண்பனவுங் கேட்பனவுங் கருதுவனவும் மேற்போந்த குணங்களை உண்டாக்குவனவாக இருத்தல்வேண்டும். அவர்கள் பேசுவன யாவும் அத்தன்மைகளைப் பயப்பிப்பனவா யிருத்தல் வேண்டும்.

இந்நற்குணங்கள் செறியப் பெற்றஉம் பொறுமையாளன் பிறர் நலம் நாடுவதிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாயிருப்பன். அஃதவனது இயல்பாகிவிடும். நெருப்பில் வெம்மை யிருப்பதுபோலவும், மலரில் மணமிருப்பது போலவும், மெய்யறிவு விளங்கப்பெற்ற

பொறுமையாளன்பால் பயன் கருதாது பிறர் நலம் நாடி யுழைத்தல் இயல்பா யமைந்து கிடப்பதாகிறது. இவ்வியல்பு வாய்ந்த பொறுமையாளர் உலகம் வேறு; ஏனையோர் உலகம்வேறு. இவ்விருவேறுலகம் இப்பொழுது நிலவிக்கொண்டிருக்கின்றன. பின்னைய உலகம் அழிந்து முன்னைய உலகத்தோடு ஒன்றுபடும் நாளே இவ்வுலகுய்யு நாள் என்னலாம். இவ்வுலகம் அந்நிலையுறுமா என்று சிலர் கருதலாம். உறும் என்னும் உறுதி எனக்குண்டு.

பொறுமை யாளன் இயல்பு

இப்பொழுது பொதுவாக மக்களிடத்தில் பொறுமையுண்டா இல்லையா என்பதை உன்னுக. பொறுமை எல்லாரிடத்தும் உண்டு. ஆனால் அஃது ஒவ்வொருவர்பால் ஒவ்வோ ரளவினதாகப் பொலிகிறது. ஒவ்வோரிடத்தில் ஒவ்வோர் அளவினதாகப் பொறுமை விளங்கலால், அதை முயற்சியால் முற்றும் பெறலாமன்றோ? முளையை மரமாக்க முயன்றால் மரமாகாதோ? இவ்வுலகைப் பொறுமைக் கடவுளுலகாக்கவே பற்பல இடங்களில் குருமார்கள் தோன்றிப் பொறுமைப் பொருளை அறிவுறுத்தினார்கள். அவர்கள் போதனை உலகில் பரவாதவாறு பிற்காலப் போலி அரசியல் தகைந்து நிற்கிறது.

அரசியல்

அரசியலை வேண்டாமென்று நான் கூறவில்லை. அரசியல் மன்பதையைத் தூய்மைப்படுத்துவதா யிருத்தல் வேண்டும். மக்களை விலங்காக்கும் அரசியலால் என்ன பயன்? மக்கள் வாழ்வைத் தூய்மைப்படுத்தி, அவர்கள் அந்நிலை பெறுதற்குத் துணை

புரியவே அரசியல் முதல் முதல் ஏற்பட்டது. பின்னை அது மக்கள் அறநிலையைத் தேய்க்குங் கருவியாய் விட்டது.

உலகிலுள்ள எல்லா நாடுகளினும் நமது இந்திய நாடு மிகத் தொன்மையது. இந்நாடு தெய்வத்தன்மையில் பேரும் புகழும் பெற்றதென்று இந்நாளிலுஞ் சொல்லப்படுகிறது. இந்நாட்டார் மக்கள் வாழ்வு பண்படுதற்குரிய சில முறைகளைக் கோலியுள்ளார். அம்முறைகள் வழி மக்கள் தங்கள் வாழ்வை நடாத்தினால், உலகில் பொறுமை வளர்ந்து அது தனது முழுத் தன்மையை ஒரு காலத்தில் எய்துமென்பது உறுதி.

இந்திய முறை

இந்திய நாட்டிற்றோன்றிய அறிஞர்கள், மக்கள் வாழ்வை இருகூறுக்கி ஒவ்வொன்றற்கும் நான்கு முறைகள் கோலினார்கள். ஒன்று உலகியலுக்குரியது; மற்றொன்று உயிரியலுக் குரியது. முன்னையது வருணமென்றும் பின்னையது ஆச்சிரமமென்றும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்விரண்டும் ஒன்றற்கொன்று இயைபு பெற்று மனிதனை நல்வழியில் நடாத்தி முடிவில் அவனைச் சாந்த நிலை யடையுமாறு செய்யுந் தன்மை வாய்ந்தன. அம்முறைகளைச் சிறிது ஊன்றி நோக்குவோம்.

ஆண்டவனருளால் இயற்கை பல வழியிலும் உயிர்களுக்குப் பயன்படுமாறு பன்முகங்கொண்டு பரந்து விரிந்து நிற்கிறது. அதன் வாயிலாகப் பல பொருளைப் பெற்றே மனிதன் வாழ்வை நடாத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். பூமி திருத்தவும், குளந்தொட்டு வளம்

பெருக்கவும், உழுது பயிர் செய்யவும் ஒரு மக்கள் கூட்டந்தேவை. உலகில் தோன்றும் மக்கள் அனைவரும் இத்துறையிலிறங்கி உழைப்பார்களாயின், இவர்களால் உண்டாக்கப்படும் செழும்பொருள்கள் நானுபக்கங்களிலும் பரவாதொழியும். இப்பொருள்களை நானுபக்கமும் பரப்ப மற்றொரு கூட்டந்தேவை. இவ்விரு கூட்டத்தார் தொழில் முறைகள் வளம்பெற நிகழவும், அவைகளுக் கிடையூறு விளையாதவாறு காக்கவும், இன்னோரன்ன பிற ஆற்றவும் இன்னொரு கூட்டத்தார் வேண்டற்பாலர். இவ்வளவோடு உலகம் நின்றுவிடின், உலகத்துக்குங் கடவுளுக்குந் தொடர்பின்றி யொழியும். அத்தொடர்பை உணரவும் உணர்த்தவும் வேறொரு கூட்டத்தார் வேண்டும். இதுவே உலகம் செவ்வனே நடைபெறுதற்கு ஏற்பட்ட உலகியல் முறை.

உயிரியலுக்குரிய முறைப் பாட்டின் நான்கு கூறு வருமாறு:—அவை பிரமசரியம், கிருஹஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசம் என்பன. பிரமசரியம் கல்விக்குரியது. கிருஹஸ்தம் கற்றதைச் செயலிற் கொணர்தற்குரியது. வானப்பிரஸ்தம் மனைவியோடு துறந்து தொண்டு செய்தற்குரியது. சந்நியாசம் தனக்கென எப்பற்றுமின்றி எவ்வுயிரையும் தன்னுயிர்போல் கருதி, அவ்வுயிர் நலத்துக்கெனப் பாடுபடும் முதிர்ந்த அறநிலைக்குரியது. எல்லாவற்றையும் வெறுத்துக் காட்டுக்கோடுதல் சந்நியாசமாகா தென்பதும், பயன் கருதாது பிறர் நலம் நாடியுழைப்பதே சந்நியாச நெறியென்பதும் மேலே சுருங்க ஓதப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்விரண்டு முறையும் ஒழுங்குபெற உலகிடை நடை பெற்றுவரின் உலகில் அமைதியே நிலவும்.

இவ்வழகிய முறைப்பாடுகள் தோன்றிய நமது இந்திய நாட்டிலேயே இவைகள் இந்நாளில் தத்தம் நிலைகுலைந்து கிடக்கின்றன. வருணமும் ஆச்சிரமும் பிறப்பை யொட்டி இயங்கத் தொடங்கிய நாள்தொட்டு உலகியல் நெறியும் உயிரியல் நெறியும் குலையலாயின.

அமைதி காத்து அறநெறி யோம்புதற் கெனவே அரசியல்நெறி யென்பது காணப்பட்டது. அரசு என்பது உலகிலுள்ள மக்கள் நன்னெறிபற்றி யொழுகி ஆண்டவன் அருள் பெறுதற்குரிய சாந்த நிலைபெற உறுதுணை செய்வதாகும். 16 "அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா - மானமுடைய தரசு" என்றார் திருவள்ளுவனாரும். எல்லாவற்றிற்கும் பெருவேந்தனாக

அரசு

இருப்பவன் ஆண்டவன். அவன் பிரதிநிதியாக இருந்து உலகோம்பி அறநெறி காப்பவன் உலக மன்னன். இந்நீர்மையுடைய மன்னனைக் கொண்ட அரசும் அதன் இயலும் வளர்ந்து வந்திருப்பின், உலகம் என்றோ கடவுட்டன்மை யெனும் பொறுமை பெற்றிருக்கும்?

இடைநாளில் உலகில் கோனெறி மாறலாயிற்று. மன்னர்கள் தாங்கள் கடவுள் பதிலிகள் என்பதை மறந்து கூடா ஒழுக்கத் துறை நண்ணலானார்கள். அதனால் உலகில் தெய்விக அரசியல் மாண்டு மிலேச்ச அஞ்ஞான அரக்க அரசியல் துறைகள் தலை காட்ட

லாயின. இக்கேட்டால் மக்கள் வாழ்விற் கேற்பட்ட அறமுறைகள் குலையலாயின. இக்குலே வால் உலகிற்குங் கடவுளுக்கு மிருந்த தொடர்புகள் அறுந்து வீழ்ந்தன. எங்க ணும் பொறுமை யழிந்து பொறாமைமிக்கது. தற்கால அரசியல் முறைகள் பொறாமையையும் அவாவையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு நிலவுவன என்பதை விளக்க வும் வேண்டுமோ?

தற்கால அரசியல்

இவ்வரசியல் அறிவுப்பெருக்கால், சாந்தமயமான கடவுள் நிலையை அறிவுறுத்திய பெரியோரின் பொன் மொழிகள் மக்கள் வாழ்வில் கலவாது தனித்து நிற்கலாயின. அம் மொழிகள் தற்போதைய சமய உலகின் வாயிடை நிற்ற லன்றிச் செயலிலில்லை யென்பது வெள்ளிடைமலே. சமயஞான மருகிவரும் இந்நாளில் பொறுமை வளர்தலரிதே. இக்காரணத் தால் உலகிடைத் தோன்றியுள்ள அஞ்ஞான அரசி யற்றுறைகளை அழித்து மெய்ஞ்ஞான அரசியலை யாக் கச் சில அறிஞர் முயன்று வருகிறார். அஞ்ஞான அர சியலின் பாற்பட்ட சாத்தான் ஆட்சி முறைகளின் தோற்றமே சாந்த உலக மறைவிற்குக் காரணம். ஆகவே பொறுமையாளர் பொறுமை எதிர்ப்பால் பேய் அரசாட்சிகளை வீழ்த்திக் கடவுட் டன்மை வளரக்கூடிய அருட்பொறை யாட்சியைப்புதுக்க முயலல்வேண்டும். உலகம் பொறுமை பொறாமை என இருவேறுகப் பிரிந்து நிற்பினும் பொறுமையே பொறாமையை வெல்லுமென்பது உறுதி. பொறாமை யுலகில் வாழும் மனிதன் தன்னுலியன்ற அளவு பறந்து பறந்து முயன்று தன் முயற்சியால் தனக்கே கேடு விளைவது

பொறுமை யாளர் கடன்

கண்டு பொறுமையுலகில் வாழத் தானே விரும்புங் காலஞ் சேய்மையிலில்லை. இவ்வேளையில் பொறுமை வளர்ச்சிக்குரிய முறைகளை மனிதன் தன் வாழ்வில் கடைப்பிடித் தொழுகக் கடமைப்படல்வேண்டும்.

பொறுமை யாளனுக்கும் பொருமையாளனுக்கும் உள்ள வேற்றுமைகள் பலப்பல. பொறுமை யாளன் ஆன்மசக்தி துணை கொண்டு வாழ்வான்; பொருமையாளன் தேகசக்தி துணை கொண்டு வாழ்வான். உண்மை அஞ்சாமை என்னும் இரண்டும் அவனுக்குரிய கருவிகள்.

பொறுமை பொருமை

இவனுக்குரிய கருவிகளோ கத்தி, ஈட்டி, துப்பாக்கி, பீரங்கி, எறிகுண்டு முதலிய கொலைக்கருவிகள். அவன் உள்ளத்தில் அருளெனுந் தண்புனல் சுரந்து கொண்டேயிருக்கும்; இவன் உள்ளத்தில் வன்கண் எனும் வெம்மை எரிந்துகொண்டேயிருக்கும். பொறையுடையான் எண்ணமுஞ் சொல்லுஞ் செயலும் பிறர்க்கு நலஞ்செய்வதில் குறிக்கொண்டு நிற்கும்; பொறையிலான் முக்கரணமும் முற்றும் மாறுபட்டவினை நோக்கி நிற்கும். பொறையுடையான் பிறர் தன்னைத் துன்புறுத்தும்போது அத்துன்பத்தைக் களையப் பிறர் உதவியையாதல் கருவிகளையாதல் தேடான்; மற்றவன் என் செய்வான்? அஞ்சி ஓடுவன்; அல்லது கருவி கொண்டெதிர்க்க முயல்வன். பொறையுடைப் புனிதன் இனிமை செய்யவே முயல்வன்; பொறையிலாப் புன்மையனோ இனிமைசெய்வோர்க்கும் இன்னுசெய்யச் சூழ்ச்சி தேடுவன். அவனுக்கும் இவனுக்குமுள்ள வேற்றுமை கடலினும் பெரிது. அவன் வாழ்வது ஓர் உலகு; இவன் வாழ்வது ஓர் உலகு.

அ. ஆன்ம சக்தி

பொறுமையாளன் நல்லியல்புக்குக் கருவியாக நிற்பது அவன் பாலுள்ள ஆன்ம சக்தியே யாகும். ஆன்மசக்தி விளங்கொணாதவாறு அதை மூடிக் கொண்டிருப்பன பொறாமை அவா வெகுளி முதலிய தத்துவக்குப்பைகள். இக்குப்பைகளைக் கல்வியால், இல்லறத்தால், வாய்மையால், மெய்யறிவால் கூட்டிப் பெயர்த்தெடுத்ததும் பொறுமை யெனும் மணி ஒளிரும். அதன் வாயிலாக வீசும் உள் ஒளியே ஆத்மசக்தி யென்பது.

ஆத்மசக்தி கைவரப் பெற்றவன் தனக்கென உடல், தனக்கெனப் பொருள், தனக்கென ஆவி என்று தன்னல வாழ்வு நடத்தாது, அவைகளைப் பிறர்க்கெனக் கொண்டு ஒப்புரவு வாழ்வு நடாத்துவன். உடல் பொருளாவி மூன்றையும் பிறர் நலத்துக்கென அர்ப்பணஞ் செய்தவன் எல்லாம் ஆண்டவன் செயலென்றிருக்கும் மெய்யறிஞனாகிறான். அவன் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் ஒன்றாகக் கருதுவன்; அவன் இன்பம் வரும்போது இறுங்களி எய்தான்; துன்பம் வரும்போது துயருற்று வருந்தான். எல்லாம் ஆண்டவன் செயலென்றிருப்பன்.

அன்றே என்றன் ஆவியும்
உடலும் உடைமை எல்லாமுங்
குன்றே யனையாய் என்னை ஆட்
கொண்ட போதே கொண்டிலையோ

இன்றோர் இடையூறு எனக்கு உண்டோ
எண்டோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே

எனவரூஉந் திருவாசகத்தை யோர்க.

இந்நிலையெய்திய ஒருவனுக்குத் தாய் தந்தை குரவன் இறைவனே. நிராசையே அவனுக்கு மனைவி. எல்லா உயிரும் அவன் பிள்ளைகள். அவனைப் போன்றவர்கள் அவனுடைய உறவினர்கள். ஊரில் அட்டப்படும் சோறெல்லாம் அவனுடையன. பூமியே அவனுக்குப்பாய். இறைவன் பொருளெலாம் அவன் பொருள். அவனுக்குச் சிறைவாழ்வும் பிறவாழ்வு மொன்றே. அவன் சென்றது கருதாமலும் நாளை சேர்வது நினையாமலும் வாழ்வன். ஆண்டவன் வடிவாகிய இயற்கை அன்னையோடு நேரே உறவாடும் உரிமை அவன் பெறுகிறான். இயற்கைக்கு மாறுபட்டு ஒரு வினையும் அவன் ஆற்றான்.

ஆத்மசக்தியுடையார் நிலையை மூவிதமாகப் பிரிக்கலாம். மக்கட்கு முத்திற உடலங்கள் ஆண்டவனால் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை தூல சூக்கும காரண உடல்கள் என்னப்படும். தூலத்தை நோக்கச் சூக்குமம் நுண்ணியது; சூக்குமத்தை நோக்கக் காரணம் நுண்மையது. உயிர் இம்மூன்றுடல்களையுந் தாங்கி வினைகளை நிகழ்த்தி வருகிறது.

மூவிதம்

முதலில் மனிதன் தூல உடல் உணர்வோடு வினைகளாற்றுகிறான்; பின்னைக் கல்வியால் ஆராய்ச்சி

யால் வேறு பலவற்றால் சூக்கும உடல் தன்பாலிருப்பதை யுணர்ந்து, அவ்வுடலுணர்வு பெறுகிறான். சூக்கும உடலுணர்வு நாளடைவில் காரண உடல் உணர்வைப் புலப்படுத்தும். ஆத்ம சக்தி, உடலுக்கேற்ற இயல்பு பெற்று இயக்கும். தூல உடல் உணர்வால் விளங்கப் பெறும் ஆத்மசக்தி யுடையாரினுஞ் சிறந்தவர் சூக்கும உடல் உணர்வால் விளங்கப்பெறும் ஆத்மசக்தி யுடையார். இவரினுஞ் சிறந்தவர் காரண உடல் அறிவு விளக்கம் பெற்ற ஆத்மசக்தியுடையார். இவரே சாந்த நிலை பெற்ற செந்தண்மையாளர். இவரே இவ்வுலகில் முழு ஆத்மசக்தி பெற்றவராவர். இந்நிலை கடந்த ஒன்றே சாந்தியாதீத நிலை என்பது. அதைப்பற்றி நினைக்கவும் முடியுமோ ?

முழு ஆத்மசக்தி கைவரப் பெற்றவன் நினைக்கின்றவண்ணம் எல்லாமியங்கும். அவனை ஐந்து பூதங்களென் செய்யும் ? கருவிகளென்செய்யும் ? சேனைகளென் செய்யும் ? புலி கரடி சிங்கம் முதலிய விலங்குகளும் அவனைக்காணின் பணிந்து செல்லும். மன்னன் அவன்வழி நிற்பன். சுருங்கக்கூறின் உலகமே அவன் வழி இயங்கும். அவன் உள்ளத்தில் ஆண்டவன் தயிரில் நெய்போல் விளங்கித் தோன்றுவன் ; அவன் உள்ளம் பெருங்கோயில்; அவனைக் கடவுளாகவுங் கொள்ளலாம் ; தொழலாம். அவனே சிவராஜயோகி ; தவராஜ சிங்கம். முழு ஆத்மசக்தி யுடையான் தன்பெருமை தானறியாப் பெரியன் ; அவன் பெருமையே பெருமை. அவனே அச்சமறியா ஆண்டகை ; உண்மை யுணர்ந்த

உத்தமன். உயிர் உடலங்களெல்லாம் அவன் மயம். அவனலாகாததென்?

இச்சக்தியால் எல்லாம்வல்ல ஆற்றல் அவன்பால் பொலிந்து திகழினும், அதை அவன் தீநெறியில் செலுத்தான். ஆத்மசக்தி யுடையானுக்கும் பூதசக்தி (தேகசக்தி) யுடையானுக்கும் இதுவே வேற்றுமை. இதுகாலை மனித உடல் தாங்கினேர் ஐம்பெரும்

ஆத்மசக்தியும் பூதசக்தியும்

பூதத்தியல்பை அளந்தளந்து ஆய்ந்து ஆய்ந்து அப்பூதத்தின் வல்லமைகளிற் சில கூறுகளைக் கண்டு அவைகளைக் கொண்டு பிறர் நலம் நாடாது தமது நலம்நாடிப் பிறரை வருத்த அவ்வல்லமையைப் பயன்படுத்துவதைக் கண் கூடாகக் கண்டு வருகிறோம். இப்பொழுது மேல்நாட்டார் பூதபௌதிக ஆராய்ச்சியில் பெற்ற தேர்ச்சியால் நச்சுக்காற்றும் எறிகுண்டுகளும் கண்டு உயிர் வதையை மனமாரச் செய்கிறார். இது பூதசக்தி கைவரப் பெற்றதால் விளையுங் கொடுமை. ஆத்மசக்தி கைவரப்பெற்றோர் செயல் பூதசக்தி கைவரப்பெற்றோர் செயலுக்கு முற்றும் மாறுபடுவதாகும். ஆத்மசக்தி பொய் பொறாமை வெகுளி முதலிய தத்துவங்களைக் கடந்து ஒளிர்வதாகலான், அதனிடத்திருந்து அன்பு அருள் முதலிய நலங்கள் பிறக்குமேயன்றி வேறு தீமைகள் பிறப்பதில்லை. பூதசக்தியைத் துணை கொள்ளுந் தேகாத்ம வாதிகள் ஒருவேளை அறியாமையால் தமக்கு இன்னா செய்யினும் ஆத்மசக்தி விளங்கப் பெற்றோர் அவருக்கடிய ஒன்றுஞ் செய்யார். அஃதும் அவரை ஒன்றுஞ் செய்யாது. ஆத்மசக்தியுடையார்

வைரங் கொண்டு தமக்குக் கேடிழைத்தார்க்குங் கேடிழையார்; சமயம் நேர்ந்துழி கலமே செய்வர். இஃது ஆத்மசக்தியுடையார் இயல்பு.

இவ்வாத்மசக்தி பெறவன்றோ மனிதன் படைக்கப்படுகிறான்? இதைப் பெறுதற்குப் பதிலாக மனிதன் பருஉடலையே பொருளாக்கொண்டு வாழ்வானாயின், அவன் வாழ்வின் நோக்கத்தைப்பெறு தொழிகிறான். தேகாத்ம வாதிகள் பெருகப்பெருக உலகம் பேய்க்கிளரியாகிக் கொண்டே போகும். ஆதலால் மக்கள் உள்ளொளி பெறுங் கல்வி அறம் முதலிய துறைகளில் நண்ணி யுழைத்தல் வேண்டும். அவ்வொளி பெருகப் பெருக அஞ்ஞான இருள் அழிந்தொழியும். நமது நாட்டார் நம்மனோர்க்கு ஆத்மஞான விளக்க நெறியையே காட்டிச் சென்றார். அந்நெறிக்கு இடர் இப்பொழுது நேர்ந்திருக்கிறது. அவ்விடரை ஆத்மஞானத்துக்குரிய பொறுமை எதிர்ப்பால், அஹிம்சா தர்மமெனும் அருளறத்தால் போக்க முயலல்வேண்டும். பொறுமை எதிர்ப்பைக்கொண்ட அஹிம்சா தர்ம நெறியெனும் அருள் நெறியே சத்தியாக்கிரக நெறியென்பது.

கூ. சத்தியாக்கிரகம்

சத்தியத்தை ஆக்கிரகித்து நிற்பது சத்தியாக்கிரகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைத் தமிழில் உண்மை கடைப்பிடித்தல் என்று சொல்லலாம். நமது தமிழ் மூதாட்டியார் 'உண்மை கடைப்பிடி' என்று நமக்குப் பன்னூறாண்டுகளுக்கு முன்னரே அறிவுறுத்திப் போந்தார். மனிதன் ஒவ்வொருவனுஞ் சத்தியாக்கிரகியாதல் வேண்டு மென்பதைப்பற்றி விரிவுரை வேண்டுவதில்லை. சத்தியாக்கிரகத்தை வெறுப்போர் எவருமிரார். ஆனால் அதைச் செயலில் கொள்ள விரும்புவோர் அரியர். உலகில் சத்தியாக்கிரகம் சமயம் (Religion) போலக் கொள்ளப்படின், உலகில் அல்லல் ஏது?

உண்மை கடைப்பிடி

சத்தியாக்கிரக நுட்பந் தெரிந்தவர்கள் எங்கெங்கே துராக்கிரகம் தலை காட்டுகிறதோ அங்கங்கே போந்து அதையொடுக்க முயல்வார்கள். அவர்கள் துராக்கிரகத்தைக் கண்டு வாளா கிடக்க மாட்டார்கள். மனையிலோ குடும்பத்திலோ ஊரிலோ நாட்டிலோ அரசிலோ எதிலோ துராக்கிரகமெழின் அதைச் சத்தியாக்கிரகத்தால் தொலைக்க முயல்வதே சிறப்பு. துராக்கிரகம் துராக்கிரகத்தால் அடங்காது. இருசார்பிலுந் துராக்கிரகம் பெருகிப்பெருகிக் குட்டிபோட்டுக் கொண்டே போகும். ஆதலால் துராக்கிரகத்தைச்

சத்தியாக்கிரகிகள் இயல்பு

சத்தியாக்கிரகத்தால் ஒடுக்க முயல்வதே அறிவுடைமை. அதனால் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு வளரும்.

ஒரு தீயன் தன் மனைவியை என்றுந் துன்புறுத்துவதாக வைத்துக்கொள்வோம். இந்நிலையில் தலைவி தலைவன்மீது இகல்கொண்டு அவள் கடுஞ் சொல்லாலோ அச்சுறுத்தலாலோ போராலோ வேறு எம் முரட்டு வழியாலோ அவனைத் திருத்த முயல்வது குளிக்கப்போய்ச் சேறு பூசிக்கொண்ட கதையாக முடியும். பின்னை, தலைவி என்செயல் வேண்டும்? முதலாவது, தலைவன்மீது இகல் கொள்ளலாகாது; பழிக்குப் பழிவாங்க நினைத்தலுங் கூடாது. இகல் பிரிவை வளர்க்கும். பழிக்குப் பழிவாங்கல் என்பது மரம் விதைபோல் அழியா வினையாக - கருமமாக - வளரும். இகல் கோடலும், பழிக்குப் பழிவாங்க எண்ணுதலுமின்றி, அன்புளங்கொண்டு சிலநாள் கொழுநனுக்குரிய பணிகளை வழாது செய்து, தனது நிலையைத் தலைவி அவனுக்குப் புலப்படுத்தல் வேண்டும். இதை அவன் உணராது கிடப்பானாயின், சில பணிகளை அவள் நிறுத்தல்வேண்டும். இதற்கும் அவன் இசைந்து வாரானாயின், எல்லாப் பணிகளையும் அவள் நிறுத்தல்வேண்டும். இதற்கு மேலும் அவன் திருந்தானாயின் அவள் உண்ணா நோன்பு கொள்ளல்வேண்டும். படிப்படியாகச் சத்தியாக்கிரகத்தைத் தான் வளர்த்துவரும் வேளையில் கணவன் இணங்கிவாராது துராக்கிரக வழி நின்று தன்னைத் துன்புறுத்துவானாயின், அப்பொழுதும் அன்புளங்கொண்டு தலைவி கொடுமைகளைப் பொறுத்தல் வேண்டும்.

கொடுமைகளைப் பொறுப்பது வீணாவதில்லை. பொறுக்கப் பொறுக்கப் பொறுமையாளர் உள்ளத்தில் ஒளி பெருகும். மற்றவர் நெஞ்சம் நாளடைவில் குழைந்து குழைந்துருகும். இகலுளங் கொண்டு பொறுப்பது எவர் நெஞ்சையும் உருகச் செய்யாது. காழ்ப்பால் பொறுப்பது துராக்கிரகத்தின் பாற்படுவதாகும். அதனால் கருதிய தொன்றுங் கைகூடாது. அன்புப் பொறுமை செய்யாததொன்றில்லை. இப்பொறுமையால் உயிர் துறக்க நேரினும் துறக்க ஒருப்படலாம். பொறுமை காத்துத் தற்கொலை செய்து கொள்ளாது இயல்பாக உயிர் துறப்பின், அதற்குக் காரணனாக நின்றோன் விரைவில் அன்பனாவன். பொறுத்தோரும் முழு வொளியில் மூழ்குவர். இன்னோரன்ன முறை கொண்டது சத்தியாக்கிரக நெறி.

தலைவி கொடியளாய்த் தான் செய்யுங் கொடுமை வழித் தலைவனை நிறுத்தியாள முயன்று, பணி செய்யாது உண்ணா நோன்பு கொள்ளல் முதலியன நிகழ்த்துவது சத்தியாக்கிரக மாகுமோ என்று சிலர் வினவலாம். இது சத்தியாக்கிரக மாகாது.

துராக்கிரகம்

பின்னை என்னை? இது துராக்கிரகம். தன்னலத்துக்கும் தீநெறியாக்கத்துக்கும் பிடிவாத முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பது சத்தியாக்கிரகமாகாது. சத்தியாக்கிரகிகள், செந்நெறிக்கு நேரும் இடர்களைய முயல்வாரன்றித் தீநெறிக்கு என்றுந் துணைபோகார். இவ்வாறே ஒரு குடும்பமோ ஓர் ஊரோ ஓர் அரசோ எதுவோ செம்மை நெறி பிறழ்ந்து நடக்குமாயின், அதை ஒழுங்கு படுத்தச் சத்தியாக்கிரக முறைகளைக்

கையாளலாம். கொடுங்கோலரசன் ஒருவன் அறநெறி விடுத்துத் தன் விருப்பப்படி கொடுமைசெய்து வரு வானுயின், அவனை நல்வழிப்படுத்தி நல்லரசாட்சி காணக் குடிமக்கள் சத்தியாக்கிரக முறைகளைப் படிப் படியாக நிகழ்த்தலாம். அறநெறி நிற்கும் நல்லரசனை வம்புக்கிழுக்க முயல்வது துராக்கிரகமே யாகும்.

அச்சுறுத்தல்

ஹிம்சை வழி நின்று ஒருவனை அச்சுறுத்தி, அவ னது மனச்சான்றுக்கு மாறுபட்டு நடக்குமாறு அவ னைக் கட்டாயப் படுத்துவதுஞ் சத்தி யாக்.கிரகமாகாது. தான் அஹிம்சா தர்ம வழி நின்று, பல திறத் துன்பங்கட்குத் தான் உட்பட்டும் துன்பங்களை ஏற்றும் பிறனது மன மிள கும் வழி அவனது அக நிலையை மாற்ற முயல்வதே சத்தியாக்கிரகமாகும். சத்தியாக்கிரகி தனக்கு எக் கேடு நேரினும் தான் கொண்ட உறுதியினின்றும் பிற ழாது, உண்மை கடைப்பிடித்து, அஹிம்சா தர்மங் காத்து வருவன். உண்மை நெறிக்கும், அருள் நெறிக் கும் மாறுபாடு நிகழும் இடங்களிலெல்லாம் சத்தி யாக்கிரகி வலிந்து சென்று தன் கடனாற்ற முற்படுவன். அசத்தியத்தையும் ஹிம்சையையும் ஒழிக்கவே சத்தி யாக்கிரகி உலகில் வாழ்கிறுன். அதுவே அவனுடைய சமயத்தொண்டு.

தியாகம்

சத்தியாக்கிரகத்துக்கு இன்றியமையாதது வேறென்றுளது. அஃது எது? அது தியாகமென் பது. தியாக உணர்வில்லாவிடத்தில் சத்தியாக்கிரகம் பயன் தாராது. தியாக உணர்வு ஆன்மசக்தியை யெழுப்ப வல்லது. ஆன்மசக்திப் போரன்றோ சத்தியாக்கிரகப்போர்?

ஆதலால் * தியாக உணர்வு சத்தியாக்கிரகத்துக்கு இன்றியமையாதது.

சத்தியாக்கிரக முறைகள் காலத்துக்கேற்றவாறு கொள்ளப்படுவன. சத்தியாக்கிரகிகள் வரலாறுகளை ஆராய்ந்தால் சத்தியாக்கிரக முறைகள் பல புலப்படும். சத்தியாக்கிரகிகள் வரலாறுகள் பலவிதமாயிருக்கும். அவைகளின் அடிப்படை உண்மை, அஹிம்சை, பொறுமை, தியாகம், தவம் முதலியவற்றைக் கொண்டிருத்தல் உன்னற்பாற்று. இவைகளுள் ஒன்றுள்ள விடத்தில் ஒன்றிருக்குமென்பதும் தெளியற்பாற்று. ஒருவர் வரலாறு உண்மையை அறிவுறுத்துவதாயிருப்பின், அதன் கண் பிறவுமுண்டு என்று கோடல்வேண்டும். இவ்வாறே பிறவும்.

---

௧௦. சத்தியாக்கிரகிகள்

உலகில் பல பாகங்களில் பல சத்தியாக்கிரகிகள் வதிந்தார்கள்; வதிகிறார்கள். வெளிவந்த சத்தியாக்கிரகிகளைப் பார்க்கிலும் வெளிவராத சத்தியாக்கிரகிகள் பலராக விருப்பர். நமது பரதகண்டம் சத்தியாக்கிரகத்துக்கே பேர் பெற்றது. நமது நாட்டில் ஊடல் ஊடல் என்று சொல்லப்படுவதை அன்பர்கள் கேட்டிருக்கலாம். அஃதென்னை? அது சத்தியாக்கிரகத்தின் பாற்பட்டது. அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிணக்கே ஊடல் என்பது. அழுக்காற்றை யாதல் சினத்தை யாதல் அடிப்படையாகக் கொண்டெழுவது ஊடலாகாது. ஊடல் ஒவ்வோர் இல்லத்தும் நிகழ்வது. ஊடலால் உறும்பிணக்கு, பின்னைப் பேரன்பை வளர்ப்பதாகும். பகைப்பிணக்கோ கொலை முதலிய கொடுமைகளுக் குட்படுத்தும். நமது நாட்டுப் பெண் மக்கள் ஊடலால் பிணங்கி மீண்டும் இணங்குவதைத் தமக்குரிய அறவொழுக்கமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தாரன்றிப் பகையால் பிணங்கித் தலைவனை நீத்து வேறொருவனை அடைவதை அறமாகக் கொண்டார்களில்லை. இல்லங்களிலேயே சத்தியாக்கிரகப் பயிற்சி பண்டைநாளில் செயலிலிருந்தது. அவ்வாழ்வு பின்னைப் பெருஞ் சத்தியாக்கிரக முனிவர் வாழ்வை நல்கி வந்தது.

ஊடல்

நமது நாட்டு முனிவரர் பலர் சத்தியாக்கிரக நெறி நின்று பேறு பெற்றவரேயாவர். முனிவர் என்பதற்கே

பொதுவாக எல்லாத் தீக்குணங்களையும் சிறப்பாகச் சினத்தையும் ஒழித்தவர் என்பது பொருள். "சினத்தை நிந்தனை செயுமுனிவரர் தொழ" என்றார் அருணகிரிநாதர். முனிவரர்கள் சத்தியாக்கிரகிகளா யிருந்தமையால், அவர்கள் காடுகளிலும் மலைகளிலும் விலங்குகளிடையும் பொல்லாப் பறவைகளிடையும் சிறிதும் அச்சமின்றி வாழ்ந்து நாட்டுக்கு நலஞ்செய்து வந்தார்கள். மன்னர்களிலும் மற்றவர்களிலும் எத்துணையோ பேர் சத்தியாக்கிரகிகளாக விருந்தனர். அந்நெறிபற்றித் தங்கருத்தை முற்றுறச்செய்த பெண்மக்களுமுளர். சத்தியாக்கிரகிக ளில்லையேல் உலகில் அறமேது? அன்பேது? அவர்கள் வழியன்றோ உலகம் நடைபெறுகிறது? அவர்களிற் சிலரது வரலாற்றினுள்ள சில குறிப்புக்களை ஈண்டு எடுத்துக் காட்டிமேற் செல்கிறேன்.

மார்க்கண்டேயர் என்னும் முனிவரைப்பற்றி அறியாதாருளரோ? அவர் எவ்வழியில் முயன்று முனிவரானார்? அவர் சத்தியாக்கிரக வழி நின்றே முனிவரானார்.

மார்க்கண்டேயர்

மார்க்கண்டனார் உலகிற் றோன்றி வளர்ந்து பதினாறு அகவையுற்றபோது தம்மை ஈன்ற தாய் தந்தையர் தம்மை அடிக்கடி நோக்கி உண்ணும்போதும், உலவும்போதும், விளையாடும்போதும் சோர்வுற்ற மனத்தராய் விம்மிவிம்மி யிரங்கி வருந்துவதைக் குறிப்பாலுணர்ந்து, உண்மை தெளிந்து, தாய் தந்தையரைத் தொழுது, "பெரியீர்! நீவிர் வருந்தற்க; எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல் யாண்டும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள இறைவனை

வழிபட்டுக் காலனை வெல்வேன்" என்று உறுதி மொழி கூறி, அவர்பால் விடைபெற்றுக் காசியம் பதி யடைந்து, காலகாலனுய கண்ணுதற் பெருங் கடவுளை வழுத்தி விதியை வெல்ல முயன்றார். அது போழ்து அவர்க்கு விதி கிழியுங்காலங் கூடிற்று. கூடவே கூற்றுவன் ஆண்டுப்போந்து தன் கருத்தைத் தெரிவிக்கத் தவமுதல்வர் அவனை மதியாது, அடியார் மாண்புகளை அறிவுறுத்திச் சிவபூசையில் மனத்தைச் செலுத்தினர். இயமன் தன் கடனுற்ற இறுதியில் வெம்பாசத்தை வீசி எறிந்தான். அவ் வேளையில் மார்க்கண்டனர் காலபாசங் கண்டு நடுக் குற்று ஆண்டவனை மறந்தாரோ? உறுதி பிறழ்ந் தாரோ? கொலைப்போர் தொடுக்க முயன்றாரோ? அவர் தேகசக்தியில் - மூர்க்கசக்தியில் - உறுதியுடைய வராயிருப்பின், அச்சத்தால் தாக்குற்று மரணமெனும் நரகிடைப் புகுந்திருப்பர். தவச்செல்வர் ஆத்ம சக்தியில் உறுதி கொண்டவராதலால் சத்தியாக்கிர கத்தினின்றும் பிறழ்ந்தாரில்லை; இயமனைத் துராக் கிரக வழியில் எதிர்க்கவும் முயன்றாரில்லை. அவர் தமது கடனாற்றுவதிற் கண்ணுங்கருத்துமா யிருந்தார். தவக் குழந்தையின் உள்ளங் கோயில் கொண் டுள்ள கால காலன் திருமேனி தாங்கி அந்தகனைத் திருவடியால் உதைத்தான். நடுவனும் வீழ்ந்தான். ஆண்டவனைக் கண்ட மார்க்கண்டேயர் இன்பக்கடலிற் றேய்ந்து திருவடி பணிய, எம்பெருமான் குமரனை நோக்கி "மைந்த! நீ நம்மை வழுத்திப் பூசித்தமை யால் அந்த மில்லதோர் ஆயுள் தந்தோம்" என்று

அருளிப் போந்தான். விதியை வென்ற காளமுனி யின் ஆத்மசக்தி என்னே! விதியையும் வெல்லும் ஆற்றல் அச்சக்திக்குண்டெனில் அதன் பாற்பட்ட சத்தியாக்கிரகமாண்பை என்னென்று கூறுவது? மார்க் கண்டனர் 'விதியை வெல்வேன்' என்றுறுதிகொண்டு அதைத் தவத்தால் முற்றுறச் செய்ததை அன்பர்கள் உன்னுவார்களாக. சத்தியாக்கிரகத்துக்குத் தவம் சாலச்சிறந்தது. அத்தவத்தால் சத்தியாக்கிரகியாகிய மார்க்கண்டனர் இன்றும் போற்றப்படுகிறர். அவர் பெயர் வேத வேதாந்தக் கலைகளிலும் நுழைந்து நிற் கிறது.

பிரகலாதன் என்ற சத்தியாக்கிரகி உலகறிந்த வன். இவன் கல்வி பயிலத் தொடங்கியபோது தனது தந்தை பெயர் கருதி "இரணியாயநமஃ" என்று சொல்ல மறுத்து "ஹரி ஓம் நாராய ணாய நமஃ" என்ருன். ஆசிரியன் பன்

பிரகலாதன்

முறை வலியுறுத்தியும் பிரகலாதப் பெரியோன் "ஹரி ஹரி" என்றே முழக்கிக்கொண்டிருந்தான். தந்தை பேர் கூறமறுப்பது அறமோ என்று சிலர் வினவ லாம். தந்தைக்குரிய கடனுற்ற இளைஞர்கோன் மறுக்க வில்லை. எழுத்துத் தொடங்கும்போது அதற்குரிய எல்லாம்வல்ல இறை நாமத்தைச் சொல்லாது, அதற் குப் பதிலாகத் திமிர்கொண்ட அரக்கன் பெயரைச் சொல்வது அறமோ? அதைச் சொல்லுமாறு பிறனை வலியுறுத்துவது முறையோ? நெறியல்லா நெறி செல்லச் சத்தியாக்கிரகிகள் என்றும் ஒருப்பட மாட்டார்கள். தந்தையாயினுமாக; அரசனுயினுமாக;

எவனுயினுமாக. அவர் செம்மை நெறி பிறழ்ந்து நடப்பாராயின், அவர் வழி நில்லாது அவரைத் திருத்தவும், நெறியைச் செம்மைப்படுத்தவும் சத்தியாக்கிரகிகள் முயன்றே தீர்வார்கள். நீநெறிபற்றி யுலகமே யுழலினும் சத்தியாக்கிரகி கொல்லாமையென்னும் அறவழி நின்று உலகை எதிர்த்தே தீர்வன். இங்கே பிரகலாதன் செயல் நோக்கற் பாலது. உலகம் இரணியன் ஆணைக்கஞ்சி அக்கொடியனை நாராயணனுகத் தொழுகிறது. நமது பிரகலாத செல்வம் உலகத்தோடொத்து நடக்க மறுக்கிறது; ஆசிரியன் ஆணைக்குக் கீழ்ப்பட்டு நடக்க இசையவில்லை. சத்தியாக்கிரகிகள் அறமென்னே! திறமென்னே! பின்னைப் பிரகலாதன் உறுதியைக் கேள்வியுற்ற கொடிய அரக்கன் அம்மாசிலாமணியை வரவழைத்துப் புதல்வன் என்னும் இரக்கமுமின்றி, அவன் செந்நெறியில் நிற்பதைப்பேோராது, தனது கடனாற்றத் துணிவு கொண்டான். அவன் அன்று சத்தியாக்கிரக இளவலை எவ்வெவ்வழியில் துன்புறுத்தினன்? எழுதவும் முடியவில்லை. பிரகலாதச் செம்மல் தன் தந்தை செய்த கொடுமைகளை எந்தச் சக்தியால் தடுத்தான்? அவன்பால் மூர்க்கசக்தி எழுந்ததோ? அவன் கருவிகளைச் செலுத்தினனே? சினங்கொண்டு கனன்றானே? வெறிகொண்டு திரிந்தானே? அவன் உண்மையில் திளைத்து நின்று, பொறுத்தல் என்னுங் கொல்லா அறத்தையே கடைப்பிடித்தான். அவனைப் படைகள் என்செய்தன? பூதங்கள் என்செய்தன? யானை நஞ்சு ஏன்னசெய்தன? ஒன்றுஞ் செய்யவில்லை. ஆத்ம சக்தியின் வலியே

வனி! முடிவென்னவாயிற்று? நரசிம்மமூர்த்தி தூணி னின்றும் முளைத்து இரணியனைக் கிறிப் பிளந்து அழித்தனர்.

இங்கே ஒருவித ஐயம் இயல்பாகத் தோன்ற லாம். மார்க்கண்டனார் தவமும், பிரகலாதன் உறுதி யும் முடிவில் கொலைக்குக் காரணமாக நின்றமையால் அவர்களை அஹிம்சாதர்ம சத்தியாக்கிரகிகளாக எங் ஙனங் கொள்வது என்று சிலர் ஐயுறலாம். மார்க் கண்டனாராதல் பிரகலாதனாதல் நேரே கொலைத் தொழில் நிகழ்த்தினரோ என்பதை அவ்வன்பர்கள் உன்னுவார்களாக. அவ்விருவரும் ஆன்ம சக்தியில் உறுதி கொண்டார்களே யல்லாமல் மறந்தும் மூர்க்க சக்தியில் உறுதிகொண்டார்களில்லை. அவர்கள் தங்கள் நிலையினின்றும் பிறழாது சத்தியாக்கிரகநெறி நின்றே நிறை காத்தார்கள். மார்க்கண்டனாரும் பிரகலாதனும் ஹிம்சையென்னுங் கொலையை ஒரு கொடிப் போழ் தாவது நினைந்திருப்பாராயின், அன்னார் ஆண்டவனைக் காணும் பேறுபெற்றிருக்க மாட்டார். ஈண்டுக் கருத வேண்டுவது ஒன்றே. அஃது ஆன்மசக்தி கைவரப் பெற்ற சத்தியாக்கிரகிகள் எக்காரணம் பற்றியும் ஹிம் சையை யெண்ணவும் மாட்டார்கள் என்பது. அவர்கள் பயன் கருதாத அறவோர்கள். அவர்கள் தங்களைப் பொறுத்த வளவில் அஹிம்சா தர்மத்தையே கடைப் பிடித்து நிற்பார்கள்; அவ்வறத்தை வளர்க்கவே முயல் வார்கள். இயமனும் இரணியனும் முனைப்பால் ஹிம்சை யைக் கடைப்பிடித் தொழுகினமையால், அவர்கள் வினையே அவர்களை அழித்தது. இயம இரணியர்

மரணத்துக்கும் மார்க்கண்டேய பிரகலாதர் சத்தியாக்கிரகத்துக்குந் தொடர்பில்லை.

அரிச்சந்திரன் சத்தியாக்கிரகத்தில் பேர் பெற்றது உலகறிந்த தொன்று. சத்தியமெனும் இலக்கணத்துக்கு இலக்கியம் அரிச்சந்திரனல்லனே? அரிச்சந்திரன் சத்தியத்தின் பொருட்டு எத்துணை இன்னலுக் குட்பட்டான்!

அரிச்சந்திரன்

ஒரு மன்னர் மன்னன் பதியையிழக்க ஒருப்படுவனே? அதுகுறித்து அவன் எவ்வளவுபோரிடுவன்; எவ்வளவு உயிர்களைப் பலியிடுவன்; எவ்வளவு பொருளழிப்பன். தோல்வியுற்ற பின்னரும் பதியை வென்றோனுக் களிக்க அவன் மனங்கொள்வனே? அப்பதிபாசத்தை அரிச்சந்திரன் உண்மையின் பொருட்டு அறுத்தானெனில் அவனது ஆத்மசக்தியை என்னென்று புகழ்வது? உண்மையின் பொருட்டு அரிச்சந்திரன் பதியொன்றைத்தானா இழந்தான்? கடந்த ஞானிகளும் அறுக்க முடியாத பற்றுடைய மைந்தனையுங் காதல் கிழத்தியையும் பிறவற்றையும் இழந்தான். சத்தியத்துக்கு எல்லாத் தியாகத்தையுஞ் செய்ய ஒருப்பட்ட ஒருவனது சத்தியாக்கிரகம் போற்றற் குரியதன்றோ?

விசுவாமித்திரன் மன்னனாயிருந்தபோது காமதேனுவைத் தன் வயப்படுத்த இயலாது, சினந்து, அதையுடைய தனது குருவாகிய வசிஷ்டரோடு போர் புரிந்து தோல்வியுற்றதை யறியாதார் யாவர்? அம்

வசிஷ்டர்

மன்னன் விடுத்த அம்புகள் வசிஷ்ட முனிவரை என்ன செய்தன? அவைகளைத் தடுக்க அவர் எதாயினும் முயற்சி செய்தனரோ? முனிவர் ஆத்மசக்தியின் முன்னே மன்னன் மூர்க்க சக்தி என்ன செய்தது? வேந்தன், அறவோர் ஆத்மசக்திக்கு முன்னே தனது மூர்க்கசக்தி இரும்புண்ட நீர்போலாயது கண்டு, தானும் ஆத்மசக்தியை வளர்க்க முயன்று முனிவனாயினன். விசுவாமித்திரன், ஆத்ம சக்தியுடைய முனிவனாகிய பின்னர், அவனை மன்னர் மன்னரும் வாழ்த்தி வணங்கினர். பத்துத் திசையினும் தன்னாணை செலுத்தி ஆட்சிபுரிந்த தசரதன் விசுவாமித்திர முனிவனைக் கண்டதும் தன்னரியாசனம் விட்டிழிந்து, முடி தாழ வணங்கி, அவனை அரியாசனத் திருத்தித்தான் கைகட்டி, வாய்புதைத்துப் பணி செய்தானென்று இதிகாசங் கூறுகிறது.

புத்தர்

மருள் செறிந்த யுலகுக்கு அருளொளி வழங்க நமது நாட்டிடைத் தோன்றிய அறச்சுடர்-புத்தர் பெருமான் - வாழ்வும் அறமும் சத்தியாக்கிரகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டனவேயாம். அப்பெரியார் உண்மை காணவேண்டுமெனும் நோக்குடன் அரசவாழ்வைத் துறக்கக்கொண்ட உறுதி, உடலைப் பொருளாக்கொள்வோர்பால் தோன்றுமோ? அவர் காட்டில் அச்சமின்றி வாழ்வு நடாத்தியதும், உயிர்க்கொலை மலிந்து வழிந்த அந்நாளில், மன்னர் மன்னரும் அக்கொலையைப் பேரறமாக்கொண்டு துணை புரிந்துவந்த அக்

காலத்தில், அது கடவுள் பெயரால் நிகழ்த்தப்பட்ட நேரத்தில் 'கொல்லாமையே பேரறம்' என்ற உண்மையைப் பல்லாற்றானும் அஞ்சாது அறிவுறுத்திய ஒருவர் ஆன்மசக்தி யுடையரல்லரோ? ஒரு யாகத்தின் போது "ஆட்டை வெட்டல் வேண்டாம். என் தலையை வெட்டுங்கள்" என்று வேள்வித் தீயிடை மண்டி நின்ற சத்தியாக்கிரகப் பெருமான் அந்தணரல்லரோ? அவ்வறவோர் "ஒரு கொலைஞன் ஒரு கூரிய வாள் தாங்கி உன் தோள்மேல் ஏறி உன்னைச் சிறுகச் சிறுகக் கொந்தினாலும் நீ அதைத் தாங்கிக்கொண்டு பொறுமையாகவேயிரு. அவனுக்குக் கேடு சூழாதே" என்று உலகோர்க்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறார். இச் செம்மொழி சத்தியாக்கிரக மொழியன்றோ? இம் மொழியாளர் சத்தியாக்கிரகி யல்லரோ?

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னரே ஐரோப்பாவில் கிரீஸ் தேசத்தில் ஒரு சிறந்த சத்தியாக்கிரகி வாழ்ந்தார். அவர் திருப்பெயர் ஸோக்ரதர் என்பது.

ஸோக்ரதர்

அப்பெரியார், "தனது அறியாமையை எவன் உணர்கிறானோ அவனே மெய்யறிவுக்கு அடிகோலுகிறவன்" என்று அறிவுறுத்துவதன் வாயிலாக நாட்டைத் தூய்மைப்படுத்த முயன்றார். அவர் உரை, ஆங்குத் தமக்குமேல் ஒப்பாரு மிக்காருமிலர் என்று இறுமாந்து கிடந்த பண்டிதர் பாவலர் நாவலர் முதலியோர்க்கு நஞ்சாகத் தோன்றிற்று. இளைஞர் பலரும் ஸோக்ரதர் செம்மொழியே மக்கள் வாழ்வைப் பண்படுத்துவது என்றுணர்ந்து அவர் சொல்வழி நிற்கலாயினர். அதுகண்ட பண்டித

ரும் மற்றையோரும் ஸோக்ரதர் உரை பண்டித உலகுக் கிடர்செய்வதென்றும், இளைஞர்கள் அவர்கள் மொழியால் கெடுவதோடு படித்தவர்களைப் பழிக்கத் தலைப்படுகிறார்களென்றும், கிரீஸ் நாட்டுக்கே கேடுநிகழ்ந்து வருகிறதென்றுங் கருதி, ஸோக்ரதர்மீது குற்றஞ் சுமத்தி அவரை நியாயமன்றமேற்றினர். நியாயமன்றத்தில் ஸோக்ரதர் உண்மை கடைப்பிடித்து, மெய்யுரைகள் பகர்ந்தார். நியாயம் அவருக்கு மாறுபட்டே பிறந்தது. அதுபோழ்து ஸோக்ரதர் மன்னிப்புங் கேட்க மனங்கொள்ளவில்லை; மறைந்து வேற்றூர் செல்லவும் விரும்பவில்லை; உயிர் தப்பியோட அவர் எம்முயற்சியுஞ் செய்யவில்லை; தமக்குள்ள செல்வாக்கைக்கொண்டு எவர்மீதும் போர் தொடுக்கவும் இசையவில்லை. அவர் தாங்கண்ட உண்மையில் உறுதிகொண்டு நியாயமன்றத்தார் தீர்ப்பின்படி நஞ்சுண்டு சாகவே ஒருப்பட்டார். சத்தியாக்கிரகிகள் உயிரைப் பொருளாக மதியார்கள். உடலினின்றும் உயிர் பிரிவதை அவர்கள் துன்பமாகக் கருதுவதில்லை. ஸோக்ரதர் எவர் தடுத்துங் கேளாது நஞ்சுண்டே சத்தியாக்கிரகத்தை உலகிடை நிலவச் செய்தார்.

இப்பெரியார்க்குப் பின்னர்ச் சத்தியாக்கிரகத் தெய்வமாகிய ஏசுகிறிஸ்து உலகில் ஆத்மசக்தியின் மாண்பைப் புலப்படுத்தினார். கிறிஸ்துவின் வாழ்வு முற்றுஞ் சத்தியாக்கிரக வாழ்வேயாகும். கிறிஸ்துவின்பால் சத்தியாக்கிரகிகள் கூறுகளெல்லாம் அடங்கியிருந்தன என்பது அவர் வர

கிறிஸ்து

லாற்ருல் அறியக்கிடக்கிறது. "தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரைக் கொள்ளல்" என்னும் பேரறத்தை அவர் அறிவுறுத்தியதோடு, அவ்வறவழி நின்று அதைச் செயலில் நடாத்தியுங் காட்டினர். கிறிஸ்து பெருமான் "பரலோகராஜ்ய" மெய்ம்மைகளை இகலோக உவமைகளால் விளக்கிவந்தார். அவர் இராஜத்துரோகம்பேசிக் கலகமூட்டியதாக வயிற்றுப் பிழைப்புக் குருமார்களும் அரசினர்களும் அவர் மீது குற்றங்கண்டு அவர்க்குப் பல வழியிலுந் தீங்கிழைத்து வந்தார்கள். முடிவில் அவரைக் கொலைசெய்யக் கருதி, அவர் ஒரு நாள் ஓர் அழகிய தோட்டத்தில் இறைவனை நினைந்து நினைந்துருகும் வேளையில் தீவர்த்திகளோடும் தடி கம்பு வாள்களோடும் அங்குச் சிலர் போந்து அவரைப் பிடித்தனர். அப்பொழுது அவரது அணித்தே நின்றுகொண்டிருந்த பேதுருவென்னும் முதல் மாணக்கன் வெகுண்டு வாள்கொண்டு, கலகத்தலைவனும், தலைமைக் குருவனுமாய ஒருவனது ஊழியனுகிய மல்காஸ் என்பவனை வெட்டி, அவனது வலதுகாதைத் துணித்துவிட்டான். பொறுமை வடிவினராகிய கிறிஸ்து பேதுருவை நோக்கி "நின் உடைவாளை அதன் உறையில் செருகு. வாளெடுக்கிறவன் வாளால் மடிவான்" என்று அஹிம்ஸா தர்மத்தின் நுட்பத்தை அறிவுறுத்தி, ஊழியன் செவியைத் தொட்டுக் குணப்படுத்தினர். "வாளெடுக்கிறவன் வாளால் மடிவான்" என்னும் பொன்னுரைக்கணுள்ள சத்தியாக்கிரக நுட்பத்தை யோர்தல் வேண்டும். "மனிதன் எதை விதைக்கிருனே அதையே அறுப்பான்" என்று அப்

பெருமான் வேருேரிடத்தில் கூறியதும் ஈண்டுக் கருதற்பாற்று. கொலையால் கொலையே பெருகுமன்றி வேறென் பெருகும்? உலகில் கொலைமுறை வளர்ந்து வளர்ந்து இப்பொழுது அஃது அரசுகளைப்பற்றி உலகை இடர்ப்படுத்தி வருகிறது. கொலைப்போர் நடைபெற நடைபெறக் கொலைமயமாகவன்றோ உலகமாகும்? அதை யொழிக்கச் சத்தியாக்கிரக எழுச்சி வேண்டற்பாலதே. கிறிஸ்துநாதர் சத்தியாக்கிரக நெறியைத் தமது வாணுள் முடிவிலும் ஓம்பி நின்ருர். கிறிஸ்து பெருமான் தம்மைப் பிடிக்க வந்தவரைப் பார்த்து "ஐயன்மிர்! ஒரு கொள்ளைக்காரனைப்பிடிக்க வருவோர் போலத் தடிகளையும் கம்புகளையும் வாட்களையும் தாங்கி வந்தீர்கள். நான் நாடோறும் கோயிலில் உங்கள் இடையில் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவ்வேளைகளில் என்னைப் பிடித்தீர்களில்லை. இஃது உங்கள் காலம்; அவித்தையின் ஆட்சி" என்ருர். பின்னை மூடர்கள் அவரைப்பற்றி அழைத்துச் சென்று அலைத்து அலைத்துத் துன்புறுத்தினுர்கள். அவர்கள் அவர்மீது எச்சில் உமிழ்ந்தார்கள்; கன்னத்திலறைந்தார்கள்; மூங்கிற் கோல்கொண்டு தலையில் புடைத்தார்கள்; தலையில் முள் முடிசூட்டி நகையாடினுர்கள். என்ன கொடுமை! என்ன கொடுமை! அன்பே வடிவான கிறிஸ்துவின் அருள் உள்ளத்தில் சினம் பொங்கிற்ருே? இல்லையே. "வலது கன்னத்திலறைந்தால் இடது கன்னத்தைத் திருப்பிக் காட்டுங்கள்" என்று அருளிய பெரியார் சினமுறுவரோ? சாந்தமயமான கிறிஸ்து சிறிதும் மனங்கலங்கினுரில்லை; இகல் கொண்டாரில்லை. தேகாத்மவாத புத்தி

யும் மூர்க்க சக்தியும் உடையரல்லரோ வெகுண்டு இகல் கொண்டு கொடுஞ் செயலாற்ற முயல்வர்? சத்தியாக் கிரகி அச்செயல் மேற்கொள்வரோ? இறுதியில் கிறிஸ்து பெருமான் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். கைகளினுங் கால்களினும் ஆணிகள் அறையப்பட்டன. என்ன நிலை! என்ன காட்சி! சிலுவையில் அறையப் பெற்றுத் தொங்கும் வேளையிலும் அவர் நெஞ்சில் இகல் உறவில்லை; பழிக்குப் பழி வாங்கலெனுந் தீய பேய் எண்ணம் அவர் உள்ளத்தில் உறவில்லை. அவ் வேளையில் "தகப்பனே! (கடவுளே) இவர்கள் என்ன செய்கிறார்களென்று இவர்களுக்குத் தெரிய வில்லை. இவர்களை மன்னிக்க" என்று அருள்சுரக்கும் மொழிகள் பகர்ந்த ஒரு சத்தியாக்கிரகியை இவ்வுலகங் கண்டும் இன்னும் உலகில் அந்நெறி பெருகாதிருப்பது விந்தையே.

அரேபியாவில் தோன்றிய முகம்மதுவும் அவர் வாழ்நாளில் பெருந் துன்பங்களால் சூழப்பட்டார். அவருந் துன்பம் நிகழ்த்தியவர்க்குக் கேடு சூழாது அவரை அறவழியில் திருத்த முயன்றார். அவர் வாழ்விலும் சத்தியாக்கிரக முறைகளுண்டு.

மகம்மது

சீதை சாவித்திரி திரௌபதை முதலிய பெண் மணிகள் சத்தியாக்கிரக நெறி நின்றே உலகில் அறம் வளர்த்தார்கள். சீதாதேவியார் அசோக மரத்தடியில் கொண்டது சத்தியாக்கிரக விரத மன்றோ? சாவித்திரி யமதருமனை விடாது தொடர்ந்து சென்றது சத்தியாக்கிரக

பெண் மக்கள்

மன்றோ? திரௌபதை தனது துகிலைத் துரியோ தனன் அவைக்களத்தில் துர்ச்சாதனன் உறிந்த போழ்து அவள் மனம் சீற்றச் சேற்றில் வீழாது சத்தியாக்கிரகத்திலேயே படிந்து நின்றது. அவள் வெகுளியால் விழுங்கப்பட்டிருப்பின், அவள் துகில் களையப்பட்டபோது மானமுற்றிருப்பாள். அவளது சத்தியாக்கிரகம் அவளது மானத்தைக் காத்தது.

தமிழ்நாட்டுச் சத்தியாக்கிரகிகள்

நமது தமிழ்நாட்டிலுஞ் சில சத்தியாக்கிரகிக ளிருந்தார்கள். அவர்களுள் இருவர் வரலாற்றிலுள்ள சத்தியக் குறிப்புக்களை ஈண்டு எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

திருநாவுக்கரசர்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய ஒரு பெரியார். அவர் இளமைதொட்டு அற நூல்களைப் பயின்று தமது உள்ளத்தில் உண்மை எது என்று படுகின்றதோ அவ் வுண்மை கடைப்பிடித்தொழுகும் நீரராய் வாழ்ந்தார். அவ்வுண்மையாளர் "தயாமூல தர்மம்" என்னும் உண்மையைத் தமது திருப்பாடலில் பலவிடங்களில் ஓதியுள்ளார். தயை-இரக்கம்-அருள்-பொலியும் உள்ளமே அஹிம்ஸா தர்ம விளைநிலமாகும். அந்நிலத்தில் முளைக்குஞ் செடியே ஆத்மசக்தியென்னுஞ் சத்தியாக்கிரகம். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அஹிம்ஸா தர்ம சத்தியாக்கிரகப் போர் புரிந்தவருள் ஒருவர். அம்முதியார் ஆண்டவன் உண்மை கண்ட பின்னர் ஆத்மஞானம் விளங்கப்பெற்று முனிவராகிப் பாடலிபுத்திரந் துறந்து, திருவதிகை என்னுந் திருப்பதியடைந்து, கட்டின்றி இன்பக்கடலில் திளைத்

இருந்தபோது, மன்னன் அவர் ஆன்ம உறுதியை அறியாது, அமைச்சர்களை ஏவி, அவரை அழைத்து வருமாறு ஆணை தந்தான். அங்கனே அமைச்சர்கள் போந்து திருநாவுக்கரசரை அழைத்தார்கள். அப் பொழுது நாவரசர்,

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
  நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
  இன்பமே யெந்நாளுந் துன்ப மில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
  சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர் காதில்
கோமாற்கே நாமென்று மீளா வாளாய்க்
  கொய்ம்மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகி னோமே.

என்றுநாம் யாவர்க்கும் இடைவோ மல்லோம்
  இருநிலத்தி லெமக்கெதிராவார் யாரு மில்லை
சென்றுநாஞ் சிறுதெய்வஞ் சேர்வோ மல்லோஞ்
  சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம்
ஒன்றினாற் குறைவுடையோ மல்லோ மன்றே
  உறுபிணியார் செறலொழிந்திட் டோடிப் போனார்
பொன்றினார் தலைமாலை யணிந்த சென்னிப்
  புண்ணியனை நண்ணியபுண் ணியத்து ளோமே.

என்று பதிலிறுத்தார். அரசன் காரணமின்றித் துராக்கிரக வழிநின்று பிறப்பிக்குங் கட்டளைக்குச் சத்தியாக்கிரகிகள் கீழ்ப்படிய மாட்டார்கள். அக் கட்டளைக்குப் பணிவது பேய்க்கு ஏவல் செய்வதை யொக்கும். பேயரசு தனது மூர்க்கசக்தியை யெழுப் பும்போது, அதற்கு அஞ்சாது உறுதி காட்டவேண்டு வது சத்தியாக்கிரகளின் கடமை. திருநாவுக்கரசர்

சத்தியாக்கிரக வழிநின்று அஞ்சாமை தெரிவித்தார். பின்னை அமைச்சர்கள் வலியுறுத்தி அவரைப் பாடலி புத்திரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். ஆண்டிருந்த வேந்தன் அடிகளைக் கொல்லப் பல சூழ்ச்சிகள் செய்தான். அம்மன்னன் நஞ்சு கலந்த பாலை அடிகளுக்குக் கொடுத்தான்; யானையை அவர்மீது ஏவினான்; நீற்றறையில் அவரை நிறுத்தினான்; இறுதியில் திருநாவுக்கரசரைக் கல்லோடு பிணித்துக் 'கடலில் விடுத்தான். இச்செயல்கள் யாவும் மன்னன் என்னும் முனைப்பால் செய்யப்பட்டவை. இவைகளை ஏற்றுக் கொண்டவர் எத்தகையினர்? முனைப்பில்லா அன்பர்; பொறுமையாளர்; ஆன்ம வலி யுடையார்; எப்பொருளிலும் ஈசன் இருக்கும் உண்மை கண்டவர். அவர் முன்னே நஞ்சு பாலாயிற்று; யானை வணக்கஞ் செய்தது; நீற்றறை தாமரைத் தடாகமாயிற்று; கல்லுந் தெப்பமாயிற்று. இத்தகைக் கேடுசூழ்ந்த வேந்தனுக்குத் திருநாவுக்கரசர் மனமொழி மெய்களால் எத்தகைக் கேடுஞ் சூழவில்லை. அவர் துன்பங்களை மகிழ்ச்சியோடு தாமே பொறுத்து ஏற்றார். இதுவே பொறுமை எதிர்ப்பு என்பது. ஆத்மசக்தியின் முன் ஆன்மபோதம் வலியிழந்தன்றோ கிடக்கும்? முனைப்புடையோர் செயல் முனைப்பற்றோரை என் செய்யும்? பின்னைத் திருநாவுக்கரசரின் பொறுமை எதிர்ப்பு மன்னனையும் ஆட்கொண்டது.

மெய்ப்பொருள் நாயனார் என்றொரு பெரியார் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்தார். அவர் மன்னர் பெருமான்.

அப்பெரியார் நீறு கண்டிகையை மெய்ப்பொருளாக்
கொண்டமையான் அவர் மெய்ப்
பொருள் என்று உலகத்தவரால் அழை
க்கப்பட்டார். அவர் அறநெறியோம்பி

மெய்ப்பொருள் நாயனார்

வருநாளில் முத்திநாதன் என்னும் மாற்றரசன் ஒரு
வன் அவர் திருநாட்டைப் பற்றிக்கொள்ளப் பன்
முறை படையெடுத்து வந்தான். மெய்ப்பொருள்
நாயனாரின் அன்பு பாயும் அந்நாட்டைப்பற்ற இயலாது
பரிபவப்பட்டுப் போய்ப் பின்னை அம்மாற்றான் வஞ்
சனையால் அவ்வுண்மை நாயனாரை வெல்ல எண்ணி
"மெய்யெலாம் நீறு பூசி வேணிகள் முடித்துக்கட்டி,
கையினில் படைகரந்த வஞ்சகக்கவளி (புத்தகப்பை)
யேந்தி, மை பொதி விளக்கே என்ன மனத்தினில்
கறுப்புக்கொண்டு" நாயனார் அரண்மனை நோக்கி
நடந்தான். அவன்மீது சிவசின்னம் ஒளிர்ந்தமையால்
எவரும் அவனைக் கண்டு ஐயுற்றாரில்லை. அவ்வன்னெஞ்
சக் கள்வன் அரண்மனைபுக்கு ஒவ்வொரு வாயில்
கடந்து கடைவாயில் காக்குந் தத்தன் என்பவன்
தடுத்துங்கேளாது மன்னர் உறங்கும் அந்தப்புரஞ்
சென்றான். ஆங்கே மன்னருடன் துயின்று கொண்
டிருந்த மனைவியார் கொழுநரை எழுப்பினார். கண்
விழித்த மெய்ப்பொருள் நாயனார் சிவனடியாரைக்கண்டு
எழுந்து தொழுது நின்றார். அப்பொழுது வஞ்சகன்
"மன்னனே; உமது சிவபிரான் அருளிய ஆகமங்
களுள் எங்கணுங் காணப்பெறாத ஒன்றை உமக்கு
உணர்த்தக் கொணர்ந்துளேன்" என்றான். அவ்வுரை
கேட்ட மெய்ப்பொருள் இன்பக் கடலிற்றோய்ந்து,

அவ்வாகமப் பொருளை அறிவுறுத்த வேண்டினர். ஆகமத்தை யான் அறிவுறுத்தும் வேளையில் நாம் இருவேமும் தனித்திருத்தல் வேண்டுமென்ன, மன்னர் பெருமான் தமதின்னுயிர்த் தலைவியை வெளியே போகுமாறு பணித்துப் பொய் வேடத்தானை ஒரு பீடத்திருத்தித் தாம் கீழே அமர்ந்து செவிசாய்த்துப் பணிந்தார். அவர் பணிந்தபோழ்து பாதகன் கவளிகை யவிழ்த்துப் புத்தகம் எடுப்பான்போல உடைவாளை யெடுத்து நாயனரைக் குத்தினன். நாயனர் "மெய்த்தவ வேடமே மெய்ப்பொருள்" என்று வஞ்சகனைத் தொழுதார். இதை யுணர்ந்த தத்தன் ஓடி வந்து முத்திநாதனைக் கொல்ல வாளோச்சினன். அந்நிலையில் நமது மெய்ப்பொருள் நாயனர் இகலின்றி, பழிக்குப் பழிவாங்கும் எண்ணமின்றி, அன்புளங் கொண்டு "தத்தா! இவர் நம்மவர்" என்று தடுத்து மண்ணில் வீழ்ந்து தத்தனைப் பார்த்து "இச்சிவனடியார்க்கு நமது நாட்டில் எவராலுந் தீங்கு நேராதவாறு காத்து, நாட்டுக்கு அப்புறங் கொண்டுபோய் விடுத்துவா. இதுவே நீ எனக்குச் செய்யவேண்டிய உதவி" என்று ஆணை தந்தார். அவ்வாறே தத்தன் அரசர் பெருமான் ஆணை வழி நின்று கடனாற்றினன். மெய்ப்பொருள் ஆணை வழி நாடும் நின்றது. தத்தன் மீண்டும் போந்து "சிவனடியார்க்கு எவ்வித தீங்கும் நிகழாதவாறு பாதுகாத்து அவரை நாட்டிற்கு அப்புறங் கொண்டு போய்விடுத்தேன்" என்று கூறிய மொழிகேட்ட பின்னரே நமது நாயனர் உயிர் துறந்தார். தாம் நீறு கண்டிகையை மெய்ப்பொருளாக்

கொண்ட நோன்பை உயிர்க்கிறுதி நேர்ந்தபோதுங் காத்தும், தமக்கு ஊறுசெய்த ஒருவனுக்கு ஊறு தன்னுணே வழிநிற்கும் பிறராலும் நிகழாதவாறு தடுத்தும் அஹிம்சா தர்மத்தை வளர்த்த மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் சத்தியாக்கிரகம் போற்றற்குரியதன்றோ?

இக்காலத்துஞ் சிலர் சத்தியாக்கிரக நெறி வளர்த்தார்; வளர்க்கிறார். தால்ஸ்தாய், தோரி, மாக்ஸ்வினே முதலிய அன்பர்கள் பெயர்கள் நினைவிற்கு வருகின்றன. இவர்கள் பெரிதும் சூக்கும உணர்வு வழி ஆத்மசக்தி கைவரப்பெற்ற சத்தியாக்கிரகிகளல்ல என்பது எனது கொள்கை. இவர்கள் நூல உணர்வால் சத்தியாக்கிரக நெறியோம்பினவர்கள்.

இக்காலச் சத்தியாக்கிரகிகள்

சத்தியாக்கிரகம் மனித வாழ்விற்கு இன்றியமையாதது. உலகிலுள்ள சமய போதனைகளை யெல்லாந் திரட்டிப் பார்த்தால், அவைகளில் சத்தியாக்கிரகம் மிளிர்வது காணலாம். மனிதவாழ்க்கையைச் செந்நெறியில் நடாத்த ஏற்பட்ட இயற்கை அறம் சத்தியாக்கிரகமேன்பது. சத்தியாக்கிரகம் அன்பு தியாகம் பொறுமை எவர்க்கும் இன்னு செய்யாமை முதலியவற்றால் ஆக்கப்பட்ட தொன்றாகலின், அது மனித வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்தும் நீரது.

கக. சாது நிலை

சத்தியாக்கிரகம் மனிதனைச் செந்நெறியில் நடாத்தி முடிவில் அவனைச் சாதுவாக்குகிறது. சாது நிலை எய்தினவன் மனிதவாழ்வின் எல்லை கண்டவனாகிறான். மனிதவாழ்வின் முடிந்த நிலையே சாது நிலை என்பது. சாதுநிலை பெறாதவரை மனிதவாழ்க்கையின் நோக்கம் நிறைவேறுதலில்லை. "சாது உலகிற்குப் பயன் படாதவன்; பேசாதவன்; மேனோக்குடையவன்" என்று சிலர் கருதுவதுண்டு. சில கயவர்கள் வேடத்தால் கோலத்தால் சாதுபோல் நடித்துப் படிற்றொழுக்கத்தில் படிவது கண்டு சிலர் சாது நிலையை வெறுத்தலு முண்டு. இந்நாளில் தாசி தேவடியாள் என்னுஞ் சொற்கள் பொருளிழந்து கிடப்பது போலச் சாது என்னுஞ் சொல்லுந் தன் பொரு ளிழந்து கிடக்கிறது.

சாது நிலை உலகத்துக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையுமன்று; உலகிற்குப் பயன் படாத நிலையுமன்று. அந்நிலை உலகிற்குப் பெரிதும் பயன்படுவதொன்று. பொறாமை முதலியவற்றால் பீடிக்கப்பட்டுப் பிறரை வருத்தும் ஒருவனினும், அவையிற்றால் பீடிக்கப்பெறாத குணநல முடையான் எவ்வளவு உலகிற்குப் பயன்படுவான் என்பது குறித்துச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? தீயகுண முடைய ஒருவனுக்கு உலகைப் பற்றிய கவலை யுண்டோ? அவன் உலகு அவனளவில் கட்டுப்பட்டுக்

கிடக்கும். சாதுவின் உலகமோ பரந்து விரிந்து நிற்பது. அவன் * " மண்ணுலகதிலே உயிர்கள் தாம் வருந்தும் வருத்தத்தை ஒரு சிறிதெனினும், கண்ணுறப் பார்த்துஞ் செவியுறக் கேட்டுங் கணமுநான் சகித்திட மாட்டேன், எண்ணுறு மெனக்கே நின்னருள் வலத்தால் இசைத்தபோ திசைத்தபோ தெல்லாம், நண்ணும் அவ் வருத்தந் தவிர்க்கநல் வரந்தான் நல்குதல் எனக்கிச்சை எந்தாய்" என்று கவலும் பேருலக வாழ்வுடையனாகிறான்.

இங்ஙனமாக, உலகை வெறுத்துக் காட்டுக்குப் போகிறவனே சாது என்று எங்ஙனஞ் சொல்வது?

சாது எவன் ? பின்னைச் சாது எவன்? உலகுக் குழைக்கத் தன்பாலுள்ள குறைகளை அறவழியில் போக்கிக் கொண்டவனே சாது; மனிதனை விலங்காக்கி அலைக்குந் தீய நீர்மைகளினின்றும் விடுதலையடைந்தவனே சாது; முழுக்குண நலனுடைய ஒருவனைச் சாது என்று சுருங்கக் கூறலாம். சாது எக்கோலமுங் கொள்ளலாம்; எந்நிலையினு மிருக்கலாம். ஜனகன் வாழ்வு சாது வாழ்விற்கு ஓரிலக்கியம் போன்றது. மனிதன் பிறந்து முயன்று முயன்று கற்பதும் கேட்பதும் வாழ்வதும் எற்றுக்கு? ஒரு காலத்தில் சாது நிலை எய்தற்கன்றோ? சாதுவாகாது பிறவிப் பேறெய்தல் அருமை; அருமை. மனித வாழ்க்கையின் முடிந்த நிலையே சாது நிலை.

---

* இராமலிங்க சுவாமிகள்.

சாது நிலையென்பது தனக்மெகன வாழாது பிறர்க்கென வாழும் ஒரு நிலையென்க.

இப்பெரு நிலையளிக்கவல்ல சத்தியாக்கிரகம் மனித வாழ்க்கைக்கு எவ்வளவு இன்றியமையாத தென்பது உன்னற்பாற்று. மனித வாழ்க்கைக்குரிய சத்தியாக்கிரக ஒழுக்க நெறியில் நிற்பவர் இந்நாளி லுஞ் சிலர் ஆங்காங்கே இலைமறை காயென வதிகின்றனர். அவருள் ஒருவரை உலகம் உணர்ந்திருக்கிறது.

III—காந்தியடிகள்

III

காந்தியடிகள்

க. அடிகள்

அவ்வொருவர் யாவர்? அவர் மோகன் தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி என்பார். அவரை மகாத்மா காந்தி என்று உலகம் போற்றுகிறது; காந்தியடிகள் என்று தமிழுலகம் போற்றுகிறது. ஆன்ற ஒழுக்கத்திற் சிறந்த அறவோரை அடிகள் என்று சொல்வது தமிழ் நாட்டு வழக்கு. கவுந்தியடிகள், இளங்கோ அடிகள், அறவண அடிகள், வாதவூரடிகள், பட்டினத்தடிகள் எனவரூஉம் வழக்காறு காண்க. பழைய முனிவரர் இயல்புகளெல்லாஞ் செறியுங் குணமலை நமது காந்தியடிகள். கொல்லாமை அவர் நோன்பு. பொறுமை அவர் அணிகலன். தியாகம் அவர் செல்வம். பிறர்க்குழைத்தல் அவர் தொண்டு. தம் பெருமை தாமுணராதிருப்பது அவர் பெருமை. அவர் உடல் இயற்கையுடனும், அவர் உள்ளம் இறைவனுடனும் உறவாடிக் கொண்டிருக்கும். அவரது வெள்ளிய ஒற்றைக்கலையும், அழகிய சிறிய உடலும், என்றும் நீங்காப் புன்முறுவலும், அகன்ற ஆவின் செவியும், கண்ணோட்டமும், எவ்வுயிருந் தம்முயிரென்று கருதியிரங்கும் நெஞ்சமும், உள்ளத்தெழும் ஒளியுங் காண்போர் மனதுக்கு அமுதமாகும். "சட்டோ நினைக்க மனத்

சில அடிகண்மார்

தமுதாஞ் சங்கரனை " என்று அன்று மணிவாசகனார் அருளினர். இன்று என் மனஅமுதாய்க் காந்தியடிகளை யான் காண்கிறேன். அக்காட்சியான் எனதுள்ளத்துறும் மாறுதல் எனக்கே தெரியும்.

இற்றைக்குச் சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் நமது நாட்டிடைத் தோன்றிய ஒரு பெரும் ஒளி மீண்டும் நமது காந்தியடிகள் வாயிலாகத் தோன்றியிருக்கிறது. அவ்வொளி யாண்டும் பரவி நிற்கிறது. அதைக் கண்ணுள்ளோர் கண்டு வருகிறார். சிறிய உடலில் எத்துணைப் பெரிய ஒளி! அவ்வுள்ளொளி - ஆன்மசக்தி - பிறத்தற்கு நிலைக்களனுயுள்ள காந்தியடிகளின் வாழ்க்கை மனித வாழ்க்கைக்கு ஒரு பெரும் இலக்கியமா யிலங்குகிறது. மனிதராக விரும்புவோர் அவ்வடிகள் வாழ்க்கையைப் பின்பற்றி நடப்பாராக. காந்தியடிகள் எந்நெறிபற்றி யொழுகி மனிதராகும் வாழ்க்கை பெற்றாரென்பது ஆராயத்தக்கது.

உ. பிறப்பு

பிறப்பு இன்பமா? துன்பமா? இன்பமென இறும்பூதெய்துவோர் சிலர்; துன்பமெனத் துயரிலழுந்துவோர் பலர். யான் அதை இன்பமென இறும்பூதெய்துகிறேன். என்னிலை யறியாது கிடந்த யான் இவ்வரிய உடல் தாங்கிய பின்னரல்லரோ நன்று இது தீது இது என்று பகுத்தறிந்து வாழ்வு நடாத்தும் பேறு பெற்றிருக்கிறேன்? இப்பிறப்பை யான் எவ்வாறு துன்பமென்று சொல்வேன்? "யானேனும் பிறப்பஞ்சேன்" என்றார் மணிவாசகனார்.

உலகிடைத்தோன்றும் ஒருவன் தன்பொருட்டு வாழ்வானாயின், அவனைத் துன்பமடர்ந்து துயருறுத்தும். அவனுக்குப் பிறவி துன்பமாகவே தோன்றும். பிறர் பொருட்டு வாழ்வு நடாத்தும் ஒருவன் பிறவியை இன்பமென்றே கருதுவன்.

தாய்மைச் சிறப்பு

இவ்வுலகில் பிறவாதார் யாவர்? உலகொளியாய் விளங்கிக் கடவுள் நெறியோம்பிக் கடவுள் நிலை பெற்ற கடவுளர்கள், எல்லாஞ் செய்ய வல்ல இறைமைப் பேறெய்திய தவமுதல்வர்கள், இயற்கை யின்பத்திற் படிந்து எல்லாவற்றையும் பாட்டாகக் கண்டு பாடிய பாவலர்கள், தனிமுடிகவித்துலகாண்ட மன்னர் மன்னர்கள், போர்வீரர்கள் முதலியோர் அனைவருந் தாயின் வயிற்றிற் பிறந்த மக்கள் கூட்டத்தவரே. தாயின் வயிற்றில் உறையாதார் யாவர்? அத்தாய்மைக்குரிய பெண்ணினம் வாழ்க; வாழ்க.

இது போழ்து அலைகடல் சூழ்ந்த ஐம்பெருங் கண்டத்துக்கும் ஒரு பெரும் ஒளியாயிலங்கும் நமது மகாத்மாகாந்தியும் ஒரு தாயின்வயிற்றிற் பிறந்தவரே. அப்பேரொளியை ஈன்ற சிறிய வயிற்றின் தவமே தவம்! உலகிருள் கடிய ஞாயிறு தோன்றுமாறுபோல இந்நாள் மக்கள் கொலைபுலை யெனும் மருளிருள் கடிய, இக்கீழ் நாட்டிற்றோன்றிய ஞாயிறு நமது மகாத்மா காந்தி.

மகாத்மாகாந்தி இத்தொல்லுலகில், உள்ளொளி கண்டு உயிர்க்குறுகண் செய்யாமையே உயரிய நெறி யென்னும் உறுதியில் நின்று எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யா நல்லறத்தை யோம்பிய மக்கள் வாழ்ந்த பரத கண்டத்தில், பழைய முறைப்படி ஐம்பத்தாறு தேயங் களுள் ஒன்றாய கூர்ஜரத்தில், பனியா என்னும் வைசிய மரபில், காந்தி குடியில் (வமிசத்தில்) சுக்கில ஆண்டு, புரட்டாதித் திங்கள், பதினெட்டா நாள் கூடிய ஆயிரத்தெண்ணூற்று அறு பத்தொன்பதாம் ஆண்டு, அக்டோபர் மதி, இரண்டா நாள், சனிக்கிழமை பிறந்தார். காந்தியடிகளின் தந்தை யார் பெயர் கரம்சந்த் காந்தி; தாயார் பெயர் புத்திரி பாய். காந்தியடிகளின் பிள்ளைத் திருநாமம் மோகன் தாஸ். தந்தையார் பெயரும், குடிப் பெயரும் உடன் சேர்ந்து மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி என்று அடிகள் பெயர் வழங்கலாயிற்று. காந்தியடிகள் பாட்டனார் உத்தமசந்த் காந்தியும், தந்தையாரும் போர்பந்தர், இராஜகோட்டை என்னுமிடங்களில் அமைச்சரா யிருந்து கடனாற்றினவர்.

பிறந்த நாள்

காந்தியடிகள் இதுபோழ்து உலகம் போற்றும் பெருங்குணம் வாய்ந்தவரா யிலங்குதற்கு அவரது தாய்தந்தையர் நல்லொழுக்கமும் ஒரு காரணமென்று கூறலாம். இதுபொது முறை. புறனடையாகக் கள்ளி வயிற்றில் அகில் பிறத்தற்போலத் தீயாரிடை நல்லோர் பிறத்தலுமுண்டு. பிள்ளைகளைப் பெறுந் தாய் தந்தையர்க்குள்ள பெரும் பொறுப்பு வேறு எவர்க்கே யுண்டு? உலகம் நல்வழிப்படுவதும் தீவழிப்படுவதும் அவர்கள் ஒழுக்கத்தையல்லவோ பொறுத்திருக்கின்றன? இதுகுறித்து நூற்றொடக்கத்திலுங் கூறியிருக்கிறேன். காந்தியடிகள் தந்தையார் வரலாற்றில் இரண்டொன்று ஈண்டுக் குறிப்பிடுகிறேன்.

கரம்சந்த் காந்தி இராஜகோட்டையில் சேவை செய்துகொண்டிருந்தபோது, அப்பதி வேந்தர் தாக்கூர் சாகெப் தமது அமைச்சர் சேவை கண்டு வியந்து, பெருநிலப் பரப்பொன்று அவர்க்குக் கொடுத்தார். கரம்சந்த் அந்நிலத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துப் பின்னை மன்னன் வேண்டுகோட்கும், உறவினர் முறையீட்டிற்கு மிணங்கி நானூறு கஜமுள்ள நிலப்பரப்பை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டார். வாணிபத்தால் பெரும் பொருளீட்டல் வேண்டுமென்னுங் கருத்தே குடிகொண்ட குடியிற் றோன்றியும் கரம்சந்த் ஆசைப் பேய்க்கிரையானாரில்லை. அப்பேராசை யின்மை பின்னைக் காந்தியடிகள்பால் நிராசையாய்ப் பரிணமித்தது போலும்!

தந்தை இயல்பு

ஒரு முறை தமது மன்னரை உதவி அரசியல் ஏஜண்ட் அவமதித்ததை அமைச்சர் கரம்சந்த் கடிந்த

னர். அது குறித்து அந்த ஏஜண்ட் மனம் பொருது சினந்து மன்னிப்புக் கேட்குமாறு அமைச்சரை வலி யுறுத்தினர். இங்கே அதிகாரத்துக்கு அஞ்சுவதா? மனச்சான்றுக்கு அஞ்சுவதா? மனச்சான்று வழி நடத்தலே அறம். அமைச்சர் மன்னிப்புக் கேட்க இணங்கினரில்லை. அதன் பொருட்டு அவர் சில மணி நேரம் காவலில் வைக்கப்பட்டார். இச்சத்தியாக்கிரக நீர்மையும் காந்தியடிகள் வாழ்வில் படிந்து வளர்ந்தது போலும்!

காந்தியடிகளை ஈன்ற அன்னையாரோ குணத் திற் சிறந்த கோமகள். இவ்வம்மையார்க்குச் செயற்கை யணியில் வெறுப்புண்டு. இம் மங்கையர்க்கரசியார் ஆண்டவனிடத்து இடையறாப் பேரன்பு வாய்ந்தவர். அவ்வன்புக் குறி

தாயியல்பு

குறியாக அம்மையார் ஏழைமக்கட் கிரங்கித் தம்மா லியன்ற உதவி செய்வார். அவர் நோன்பில் பேர் பெற்றவர். ஏறக்குறைய எல்லா ஹிந்து விரதங்களை யும் அம்மையார் வாழ்வில் கொண்டிருந்தார். சாந் தாராயணம் முதலிய பெரிய விரதங்களையும் அவர் அனுட்டித்து வந்தார். ஒருமுறை நோய் வாய்ப்பட்ட போதும் சாந்தாராயண விரதத்தை அம்மையார் நெகிழ விடவில்லையாம். உலகியல் அறிவு அம்மையார்க்குப் பெரிதுமுண்டு. இப்பெருந் தாயார் இயல்புகள் காந்தி யடிகள் வாழ்வில் தோய்ந்து மரமாய் வளர்ந்து பய னளித்து வருகின்றன என்றுஞ் சொல்லலாம்.

காந்தியடிகள் பிறப்பால் அவாவுற்ற வாணிப மரபில் தோன்றினும் சிறப்பால் அவாவற்ற

அந்தணர்

அந்தணராய் வாழ்கிறார். ஆனால் அவர் தம்மை அந்தணர் என்று சொல்லிக் கொள்வதில்லை. உலகம் அவ்ரை அந்தணரெனத் தொழுகிறது.

அந்தணர் அரசர் வாணிபர் வேளாளர் முதலிய வேற்றுமைகள் பிறப்பை யொட்டியன அல்ல. அவை தொழிலைப்பற்றியே நிற்பன. "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் .சிறப்பொவ்வா - செய்தொழில் வேற்றுமையான்" என்றார் திருவள்ளுவனார்.

உலகியல் நன்கு நடைபெறவேண்டி வருணமுறையும், கடவுள் நெறி செவ்வனே நிலவவேண்டி ஆச்சிரம முறையும் வகுக்கப்பட்டன. இவ்வருணச்சிரமத்தைப் பற்றி முன்னருஞ் சுருங்கச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

பண்டைக் கால வருணச்சிரமம்

எங் நாட்டிற்குமுரிய அம்முறைகள் தொடக்கத்தில் தொழிலை யொட்டியே கோலப்பட்டன. "ஒவ்வொருவனுஞ் சூத்திரனாகவே பிறக்கிறான்" எனவும் "ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலுந் தவவிதை யுண்டு * * * * எவன் முயற்சியால் அதை முளைக்குமாறு செய்கிறானோ அவன் தாழ்ந்த கூட்டத்தில் பிறந்தோனாயினும் மேலோனாவன் * * * உயர் குழுவிற் பிறந்தும் தவத்தைக் கைவிடுவானாயின், அவன் தாழ்ந்தோனாவன்" எனவும், "கிடைத்த அளவு உள்ள நிறைகொள்ளல், பிறர் குற்றம் மன்னிக்கும் நீர்மை, மன

அடக்கம், துர்விநியோகத் தடுப்பு, தூய்மை, ஐம்புல அடக்கம், உண்மையில் நாட்டம், வித்தை விருப்பம், வாய்மை, சினமின்மை ஆகிய இப்பத்தும் அறத்தின் குறிகளாகும். இப்பத்தையும் எவர் செவ்வனே பயின்று முறையாகச் செயலில் கொணர்கிருரோ அவர் எவராயினும் மேலான நிலையடைவர்'' எனவும் வரூஉம் மனு மொழிகளைப் பார்க்க. பிராமண தருமத்தை மனு அறிவுறுத்தும்போது "பிராமணன் எளிய வாழ்வு நடாத்தக் கடமைப்படல்வேண்டும்; பொருட் செல்வப் போகத்தை யுதறித் தள்ளல்வேண்டும். இலெளகிக மனத்திலுறும் இழிவான எண்ணம் அவன்பாலுற லாகாது'' என்றும், "பிராமணனது முடிந்த பேற்றிற்குப் படியாக நிற்பது உலக விடயத்தில் அவன் ஆசையை வளரவிடாம லிருப்பது. இதற்கு மாறுபட்டு நடப்பானாயின் அவனைத் துக்கமே துன் புறுத்தும்'' என்றுங் கூறியிருத்தல் கருதற்பாலது. பாரதம் "பிராமண தருமத்துக்குரியது பிறப்பன்று; சம்ஸ்காரமன்று; வேதமோதலன்று; பாரம்பரை யன்று; நற்றவ ஒழுக்கமேயாகும்'' என்று பிறப் பால் உயர்வின்மை யுரைத்தல் காண்க. ஈண்டு எடுத் துக் காட்டப்பட்ட ஆன்றோர் மொழிகளிற் போந்த அந்தண இயல்புகள் நம் காந்தியடிகள்பால் பொலி தல் வெள்ளிடைமலை.

இவ்வாறு சிறப்புவழி நடைபெற்று வந்த வரு ணாச்சிரம முறைகள் இடைக்காலத்தில் பிறப்புவழி

நடைபெறலாயின. அவ்வத் தொழிலாளர் நான்முளை கள் பெரிதும் அவ்வத் தொழில்கள் பயின்று வந்தமையான், அவரவர் தத் தந் தொழில் முறைகளைப் பிறப்புரிமை யாக்கிக் கொண்டனர். இதனால் பிறப்புவழிச் சாதி வேற்றுமைகள் தோன்றலாயின. அவ்வக்கால நிலைக் கேற்றவாறு நூல் பல எழுதப்பட்டன; பழைய நூல் கள் சில திரிக்கப்பட்டன; புதுக்கப்பட்டன. மனு ஸ்மிருதி முதலிய நூல்களில் நாளுக்குநாள் உயர் வகுப்பார் என்போர் தமது நலங்கருதிப் பலதிறச் சிறுமை யுரைகளை யிடையிடையே செருகி விட்டனர். பிறப்பு வழியினுஞ் சில காலம் வருணமுறைகள் ஒரு வாறு நடைபெற்று வந்தன. அதன்பயனாக, நாளடை வில் ஒவ்வொரு வருணத்தினின்றுங் கவடுகளும் கோடு களும் விட்டுப் பல்லாயிரக்கணக்கான சாதிகள் பெருக லாயின. இந்நாளில் சிறப்பை யொட்டியாதல் பிறப்பை யொட்டியாதல் வருணச்சிரம முறைகள் நாட்டில் இயங்கவில்லை.

இடைக்கால வருணச்சிரமம்

காந்தியடிகள் வாழ்க்கை வருணச்சிரம தர் மத்தை எவ்வழியில் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சிறிது நோக்குவோம். மகாத்மா காந்தி தம்மைச் சநா தன ஹிந்து என்று பல விடங்களில் சொல்லியுமிருக் கிறார்; எழுதியுமிருக்கிறார். அவர் தொழிலுக்கேற்ற வாறு சாதிகள் அமைக்கப்பட்ட ஒழுங்கு முறையை வியந்து வியந்து பாராட்டுகிறார். "நான் எப்பொழு துஞ் சநாதன ஹிந்து என உரிமையோடு சொல்லிக்

காந்தியடிகள் வருணச்சிரமம்

கொள்வது வழக்கம்" என்றோரிடத்திலும், "நான் என்னைச் சநாதன ஹிந்து என்கிறேன். ஏனெனில் * * * வேதக் கருத்துப்படி—ஆனால் தற்போதுள்ள ஒழுங்கின முறைப்படியன்று—நான் வருணாச்சிரம தருமத்தை நம்புகிறேன்" என்று மற்றோரிடத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கிறார். "சாதியின் பரந்த அமைப்பு சமூகத்தின் சமய ஞானத்துக்குத் துணை செய்வதோடு அரசியலுக்குந் துணை செய்வதாகிறது" என்றும், "சாதி, ஹிந்து மதத்தின் சக்தியும் இரகசியமுமாகும்" என்றும் அடிகள் கூறியிருக்கிறார். "நால்வகைச் சாதியே சாலும்" என்றும், "பல பிரிவுகள் வேண்டுவதில்லை" என்றும், "அவைகள் தடைகளாக விருக்கின்றன" என்றும் பல விடங்களில் அடிகள் உரைத்திருக்கிறார். இவ்வுரைகளால் காந்தியடிகள் வருணத்தைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள கருத்து இன்னதென விளங்குகிறது.

வருணாச்சிரம தருமத்தைக் குறித்து அடிகள் வெளியிட்டு வருங் கருத்துக்களை ஹிந்துமக்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்கிசையப் பொருள் கொள்கிறார்கள். வருணாச்சிரமத்தைப்பற்றிக் காந்தியடிகள் தெளிவான கருத்து வெளியிடுவதில்லை என்று சிலர் பேச நான் கேட்டிருக்கிறேன். ஆதலால் காந்தியடிகள் வருணாச் சிரமத்தைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள கருத்து ஆராயற்பாலதே.

காந்தியடிகள் வருணாச்சிரம தருமத்தில் உறுதியுடையார் என்பதில் ஐயமில்லை. "வருணாச்சிரமம் மக்கள் பால் இயல்பாக அமைந்து கிடப்பது. ஹிந்து

மதம் அதை ஒழுங்குபடுத்தி வெளியிட்டிருக்கிறது" என்றும், "வருணாச்சிரம தர்மம் மக்கள் ஊக்கத்தை அளவளவாகச் சேமித்து அடக்கம் முதலிய நறுங் குணங்களை வளர்ப்பது" என்றும் அடிகள் கூறியுள்ள உறுதி மொழிகளால் அவரது உள்ளந் தெள்ளிதிற் புலனாகிறது.

மக்கள் வாழ்விற் குறுதுணை செய்யும் நன்முறை யாகிய வருணாச்சிரம தருமம் இந்நாளில் மறுக்கப் படுதற்கும், பழிக்கப்படுதற்குங் காரணமென்னை? மனிதன் கடமையை அதாவது அறத்தை மறந்து பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்துக் கொண்டமையே காரணம். இங்ஙனம் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்துக் கொண்ட நாள் தொட்டு வருணாச்சிரம தருமத்துக்கும், அதைக் கொண்ட ஹிந்து மதத்துக்கும் இடர் நேர்ந் திருக்கிறது.

வருணாச்சிரம தருமத்தைப் போற்றுங் காந்தி யடிகள் உயர்வு தாழ்வு நினைவை மிக உரமாக மறுக் கிறார். "நால்வகைப் பிரிவுகள் மனிதன் கடமைகளைக் குறிக்கின்றன. அவை உயர்வு தாழ்வைக் குறிப்பிட

உயர்வு தாழ்வு

வில்லை. ஒருவன் தன்னை உயர்ந்தவ னென்று கருதி மற்றவரை இழிவாக நினைப்பது தவறு. ஒருவனுக்கு உயர் நிலையும் மற்றவ னுக்குத் தாழ்நிலையுங் கணிப்பது ஹிந்துமதத்தின் சிறப்புக்கு மாறுபாடு என்பது எனது கொள்கை. கட வுள் படைப்புக்கு (உயிர்கட்கு)ப் பணி செய்யவே எல் லாரும் தோன்றியிருக்கிறார்" என்றும், "தனக் குரிய அறிவு விளக்கத்தால் செருக்கித் தன்னை உயர்

வாகக் கொள்ளும் பிராமணன் இழிந்தவனாய் அவ் விளக்கஞ் சுருக்கப்பெறுகிறான். தத்தங் குணநலங் களைப் பாராட்டி இறுமாந்து பிறரைக் குறைவாக நினைப்போர் வீழ்ந்து படுவோரே யாவர்" என்றும், "சூத்திரன் தன் கடனாற்றுகிறான்; பிராமணன் தன் கடனாற்றுகிறான்; இதன்கண் உயர்வு தாழ்வு ஏன் கற்பிக்கப்படல் வேண்டும்? பிறர்க்குத் தொண்டு செய்து உழைப்பதே சிறப்பு" என்றும் அடிகள் அருளிய திருவாக்குகள் பலபடக் கிடக்கின்றன. "எனக்குத் தோட்டித் தொழிலில் விருப்புண்டு. எனது ஆசிரமத்தில் பதினெட்டு வயது பிராமணச் சிறுவன் ஆசிரமக் குப்பை கூட்டும் வேலை கற்பிக்க வேண்டித் தான் தோட்டி வேலை செய்கிறான். அவ்விளைஞன் சீர்திருத்தக்காரனல்லன். அவன் வைதிகத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவன். அவன் நாடோறும் கீதை பாராயணஞ் செய்கிறவன்; சந்தியா வந்தனம் முறையாகச் செய்கிறவன். அவனது வடமொழி உச்சரிப்பு என்னுடையதினும் நன்றாயிருக்கிறது. பூசையில் அவன் பாடும் இனிய பண் உள்ளத்தை உருக்கி அன்பு மயமாக்குகிறது. குப்பை கூட்டற்றொழில் பயில்வது கடமை நிறைவேற்றத்தில் ஒன்றென்றும், ஆசிரமக் குப்பைக்காரர் செவ்வனே வேலை செய்ய வேண்டுமானால் தான் அத்தொழிலில் வல்லவனாயிருந்து வழிகாட்டியாயிருத்தல் வேண்டுமென்றும் அவன் உணர்கிறான்" என்று மகாத்மா கடமைச் சிறப்பை விளக்கியவாறு காண்க. போருக்கு நிலைக்களனாயுள்ள உயர்வு தாழ்வு வருணாச்சிரமத்தில் இல்லை என்பது காந்தியடிகள் உள்ளக்கிடக்கை.

"பிறப்பை யொட்டியும் கர்மத்தை யொட்டியும் யான் வருணாச்சிரமத்தை நம்புகிறேன். ஆனால் தோட்டியை யான் இழிந்தவனாகக் கருதுவதில்லை" என்று அடிகள் அருளியிருத்தல் காண்க.

ஹிந்துக்களுக்குள் உண்ணல் தின்னல் கொள்ளல் கொடுத்தல் முதலியவற்றைப் பற்றியும் பூசலுண்டு. இதைப்பற்றிக் காந்தியடிகள் கொண்ட கருத்தென்னை? உண்ணல் தின்னல் முதலியன அவரவர் வழக்க ஒழுக்கங்களைப் பொறுத்தன என்றும், உண்ணல் தின்னல் முதலியனவே நாட்டை ஒற்றுமைப் படுத்தி ஜனநாயக தர்மத்தை வளர்ப்பன என்று சொல்வதில் தமக்கு நம்பிக்கையில்லை என்றும், உண்ணல் தின்னல் முதலியவற்றிற்கும் ஹிந்து மதத்துக்குத் தொடர்பில்லை யென்றும் பலமுறை பலவிடங்களில் காந்தியடிகள் கூறியிருக்கிறார்.

உடனுண்ணல் முதலியன

உண்ணல் தின்னல் முதலியன அவரவர் விருப்பப்படி நிகழ்வன என்பதும், அவைகளைப்பற்றி வலியுறுத்தல் அறமாகா தென்பதுங் காந்தியடிகள் கொள்கை. உடனுண்டு வளர்ந்த பாண்டவர்க்கும் கௌரவர்க்கும் போர் மூண்டதையும், உண்ணல் தின்னல் கொள்ளல் கொடுத்தலில் வேற்றுமை கொள்ளாத இங்கிலீஷ்காரருக்கும் ஜெர்மானியருக்கும் பகைமை கனன்றெழுந்ததையும், சிலர் நெஞ்சில் பகைமையை வைத்துக்கொண்டு உடன் உண்ணலையும் ஆடுவதையும் பாடுவதையும் அடிகள் எடுத்துக் காட்டுவது வழக்கம். உடன் உண்ணல் முதலியனவின்றியும் ஆன்ம நேயத்

தை வளர்க்கலாம் என்பது அடிகள் கருத்து. ஒருமைப் பட்டு உடன் உண்ணலையும் அடிகள் மறுப்பதில்லை. "ஒரு சூத்திர சகோதரனோடு ஒரு பிராமணன் உண் டும் பிராமணனாக விருக்கலாம். ஆனால் அப்பிரா மணன் தன் அறிவுத் தொண்டினின்றும் வழுவுத லாகாது" என்று அடிகள் அறைந்து "அந்தோ! இந்நாளில் ஹிந்து மதம் உண்ணல் தின்னலில் அடங்கி யிருப்பது துரதிர்ஷ்டம்" என்று இரங்குகிறார். "பிறரை உடன் உண்ணுமாறு வலியுறுத்த மாட் டேன். யான் உடன் உண்பேன்" என்றும் "தூய தீம்புனல் ஒரு பஞ்சம சகோதரி அன்போடு கொடுத் தால் யான் பருகுவேன்" என்றும் "யான் வருணாச் சிரமத்தில் நம்பிக்கையுடையேன். ஆயினும் யான் ஒரு தோட்டியுடன் உண்பேன்" என்றும் மகாத்மா காந்தி அறைந்திருப்பதை அன்பர்கள் ஊன்றி நோக்கு வார்களாக.

காந்தியடிகள் பல முறை பல வகுப்பாருடன் உண்டதை அவரது "சத்தியசோதனை"யில் அவரே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இங்கிலாந்திலும் தென்னாப்பிரிக் காவிலும் அடிகள் ஐரோப்பியருள்ளிட்ட பலவகுப் பாருடன் கலந்து சாப்பிட்டது உலகறிந்த தொன்று. போனிக்ஸில் அடிகள் தமது இல்லத்திலேயே அன் பிற் சிறந்த காலன்பக், போலக் முதலிய ஐரோப்பியர் கள் வதியுமாறு இடந்தந்தது ஈண்டுக்குறிக்கத்தக் கது. சபர்மதியிலுள்ள சத்தியாக்கிரக ஆசிரமத்தில் இடம் பெற்றுள்ள ஏறக்குறைய எல்லாவகுப்பாரும் உடனுண்டு பழகிவரல் கண்கூடு. காந்தியடிகளைப்

பொறுத்தமட்டும் அவர் உடனுண்ணல் முதலியவற் றிற்கு மாறுபட்ட கருத்துடையாரல்ல ரென்பது தேற் றம். உடனுண்ணல் முதலியவற்றிலேயே வீடுபேறு உண்டு என்று எவரையும் வலியுறுத்லாகா தென்ப தும், உடனுண்ணலை அவரவர் விருப்பத்துக்கு விடு தல் வேண்டுமென்பதும் அடிகளின் உட்கிடக்கை.

காந்தியடிகள் கூறும் வருணாச் சிரமத்தைக் கூர்ந்து உன்னுதல் வேண்டும். அவரது வருணாச் சிரமத்தை வைதிகர்களுங் கொள்வதில்லை; சீர்திருத் தக் காரர்களும் ஏற்பதில்லை. அடிகள் பிறப்புவழி வருணாச்சிரமம் இயங்கல் வேண்டு மென்கிறார். அவர், உழவோன் மகன் உழவுத் தொழில் செய்தல் வேண்டு மென்றும், வாணிபன் மைந்தன் வாணி பத் தொழில் புரிதல் வேண்டுமென் றும், இவ்வாறு பிறப்பை யொட்டியே மற்றத்தொழின் முறைகளும் நடை பெறல் வேண்டுமென்றுங் கூறுகிறார்; இத்தொழின் முறை வேற்றுமை கொண்டு பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதல் கூடாதென்றுஞ் சொல்கிறார். வருணாச் சிரமத்தைப் பற்றிப் பேசவோ எழுதவோ நேரும் போதெல்லாம், பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதல் அறி யாமை யென்பதை அடிகள் வலியுறுத்தியே வருகிறார். உண்ணல் தின்னல், மறையோதல், திருக்கோயில் பூசை முதலியன பிறப்பு வழி நிகழ்தல் வேண்டு மென்று அடிகள் அறைவதில்லை. பிறப்பு வழித் தொழின் முறைகள் நடைபெற்றுவரின் உலகில் போராட்டம் அருகி அமைதி பெருகுமென்பது அடி களின் உள்ளக் கிடக்கை.

அடிகள் வருணாச்சிரம விளக்கம்

வருணாச்சிரமத்தைப்பற்றி அடிகள் வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்களில் பல பொன்னே போல் போற்றற்குரியன. ஆனால் ஒன்று மட்டும் எனது சிற்றறிவிற்கு விளங்கவில்லை. அஃதென்னை? அது பிறப்பு வழி வருணாச்சிரமம் இயங்க வேண்டுமென்பது. இது குறித்துப் பன்னெடு நாள் யான் உன்னியதுண்டு. இன்னும் அதன் நுட்பம் எனக்குப் புலனாகவில்லை.

பிறப்பை யொட்டித் தொழின் முறைகளைக் கட்டுப்படுத்தல் இயற்கை நோக்கைச் சிறைப்படுத்துவதாகும். அவரவர் இயல்புக்கேற்ற தொழில்களை அவரவர் ஏற்றுச் செய்யலாம். அவரவர் இயல்பு வழித் தொழில்களை ஏற்றுச் செய்வதே இயற்கை முறை. பிறப்பு வழித் தொழில்கள் நடைபெறல் வேண்டுமென்று கட்டுப்படுத்துவது இயற்கையை ஒறுப்பதாக முடியும். விளக்கம் எனது தலைமை யுரைகளைக் கொண்ட "தமிழ்த் தென்றல்" என்னும் நூலிற் காண்க. "பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்" எனவருஉந் திருவள்ளுவர் மொழியே இயற்கை நோக்குக்கு அரண் செய்வதாகும். இதுவே சிறியேன் உட்கிடக்கையும்.

பிறப்பில் தீண்டாமை உண்டா இல்லையா என்னும் வாதப்போர் நமது நாட்டிடை நீண்ட நாளாக நிகழ்ந்து வருகிறது. கடவுள் படைப்புக்குட்பட்ட மக்களுக்குள் தீண்டாமை யாண்டிருந்து முளைத்ததோ தெரியவில்லை. எங்கணும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள ஆண்டவன் தீண்டாத மக்களுள்ளத்திலு மிருக்கிறான். ஆண்டவன் உறை

தீண்டாமை

யுந் திருக்கோயில்களாகிய ஏழை மக்கள் உடலில் தீண்டாமையேது? ஆண்டவன் இயற்கை நிலையங் களைத் தீண்டாத் திருமேனி என்று இகழ்ந்து கூறு வது ஆண்டவனை இகழ்ந்து கூறுவதாகும். கடவுளி டத் தன்புடையார்க்குத் தீண்டாமையுமில்லை; வேறு மையுமில்லை.

தீண்டாமை யொழிக்க மகாத்மா செய்துவரும் முயற்சிக் கோரளவில்லை. அவரது வாழ்க்கையில் அவராற்றிய சிறந்த தொண்டுகளுள் இத்தீண்டாமை விலக்குத் தொண்டொன்று. காந்தியடிகள் தீண் டாமையைப் பற்றி வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்கள் பல. அவைகளுள் சில வருமாறு:—

"தீண்டாமை என்பது ஹிந்து மதத்திலுள்ள ஒரு கறை"

"ஹிந்து சமூகம், தன்னால் ஒடுக்கப்பெற்றவரை (தீண்டா தார் என்று சொல்லப்படுவோரை) உயர்த்துவது ஹிந்து மதத்திலுள்ள மாசைத்துடைப்பதாகும். இவ்வகுப்பாரை இப்பொழுது நடாத்தும் முறை சமய ஞானத்துக்கும் ஜீவ காருண்ய ஒழுக்கத்துக்கும் மாறுபட்டதாகும்"

"இவ்வெண்ணம் (தீண்டாமை பாவம் என்பது) எனக்குப் பன்னிரண்டாவது வயதிலேயேயுற்றது. எமது வீட்டு மலங் கழுவும் தோட்டி யுகன் என்பவனைத் தொடுவது எப்படித் தீட்டாகும் என்று எனது அன்னையாரை யான் கேட்பது வழக்கம். * * * *

"தீண்டாமை ஹிந்து மதத்தின் பாற்பட்டதென்று நான் நம்பவில்லை. அஃது அம்மதத்தின் பாற்பட்டதென்று சொல் லப்படின், அந்த ஹிந்து மதம் எனக்குரியதாகாது"

"இது (தீண்டாமை) ஹிந்து மதத்தின் ஜீவாதாரமென என் முன்னிலையில் உறுதிப் படுத்தப்படுமேல் ஹிந்து மதத் துக்கு நேர்மாறாக யான் கிளர்ச்சி செய்யப் புறப்படுவேன்"

"பல நன்மனமுடைய ஹிந்துக்களும் தீண்டாமை ஹிந்து மதத்தின் கூறு என்று கொண்டு சீர்திருத்தக்காரர்களை மதத்துக்குப் புறம்பானவர்களென்று கருதுகிறார்கள். தீண்டாமை ஹிந்து மதத்தின் ஒரு கூருயின் என்னை ஹிந்து என்று சொல்லிக் கொள்வதை விடுத்து எனது கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வல்ல ஒரு சமயம் புகுவேன். ஆனல் தீண்டாமை ஹிந்து மதத்தின் ஒருகூறு என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை"

"தீண்டாமைக்கு இடந்தந்தமையால் ஹிந்துமதம் பாவத்துக் கிடந்தந்ததாகிறது. அப்பாவம் நம்மை - முஸ்லீம் உள்ளிட்ட எல்லா இந்தியரையும் - ஏகாதிபத்தியத்தில் பறையராக்கி யிருக்கிறது"

"ஹிந்துக்கள் வேண்டுமென்றே தீண்டாமையைத் தமது மதத்துள் ஒரு பாகமாகக் கொள்ளும்வரை - ஹிந்துக்கள் தங்களுடன் பிறந்த சகோதரர்களைத் தீண்டுவது பாவம் என்று நினைக்குமட்டும் - சுயாராஜ்யப் பேறுபெறல் அரிதே"

"நமது சகோதரர்களை ஒடுக்கிய பாவம் நம்பாலுண்டு. அவர்களை நாம் பூமியில் ஊர்ந்து போமாறு செய்கிறோம்; வண்டிகளில் அவர்களை ஏற ஒண்ணுதவாறு தள்ளுகிறோம். இதைவிடப் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி என்ன கொடுமை செய்துவிட்டது? நம்பாலுள்ள கொடுமைகளை நாம் களைதல் வேண்டும். எளிய மக்களுக்கு ஆதரவு நல்காத வரை சுயராஜ்யத்தைப்பற்றிப் பேசுவது வீண் பேச்சேயாகும்."

"எளிய சகோதரர்களை ஒடுக்கும் பாவத்தில் மூழ்கியிருக்குமட்டும் நாம் விலங்குகளை விட நல்லவர்களல்ல."

"நான் வீடுபேறெய்த விழைகிறேன். நான் மீண்டும் பிறக்க விழைகின்றேனில்லை. பிறக்க நேரின் நான் தீண்டாதவருகப் பிறந்து, அவர்கள் அயரங்களையும் வருத்தங்களையும் அனுபவிப்பதில் பங்காளியாய், என்னையும் அவர்களையும் இரங்கத்தக்க நிலையினின்றும் கரையேற்ற முயன்றுழைத்தல் வேண்

டும். ஆதலால் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் நான் பஞ்சமனாகப் பிறக்க வேண்டுமென்பது எனது வேண்டுகோள்."

"தீண்டாமை சமயத்தின் விளைவன்று. சாத்தான் சூழ்ச்சியால் விளைந்தது."

"என் வாழ்நாளில் எனக்குள்ள ஆசை இரண்டு. ஒன்று தீண்டாமை தொலைத்தல்; இன்னொன்று ஆன்காத்தல். இவ்விரண்டும் நிறைவேறும்பொழுது அங்கே சுயராஜ்யம் நிலவும். எனது வீடுபேறும் ஆண்டே.

"தங்கள் அரசியல் உரிமைப் பேற்றிற்குத் தாழ்ந்த வகுப்பாரைக் கொள்ளையிடும் ஹிந்து சகோதரர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்கிறேன். தீண்டாமை போக்குவது ஜாதி ஹிந்துக்கள் ஹிந்து மதத்துக்கும் தங்கட்குஞ் செய்யவேண்டிய விரதக்கடனாகும். அத்தூய்மைக் கடமை நிறைவேற வேண்டிய இடம் ஜாதி இந்துக்கள் சமூகத்திலன்றித் தீண்டாத மக்கள் சமூகத்திலன்று"

காந்தியடிகள் இப்பேச்சளவோடு எழுத்தளவோடு நிற்பவரல்லர். அவர் சொல்வழி நின்று ஒழுக்கத்தில் எதையுங் கொணர்வோர். செயலில் நிகழ்த்த இயலாததைப்பற்றி அவர் பேசுவதில்லை; எழுதுவதில்லை. அடிகள் தமது வாணாளில் ஒன்றைச் செயலில் கொணர்ந்து பயனுணராது அதைப்பற்றிப் பிறர்க்குரைக்க மனங்கொள்ளார். காந்தியடிகள் தீண்டாதாரைத் தம்முடன் பிறந்தோராகக் கருதிப் போற்றியதற்குச் சான்றுகள் பல உள. ஈண்டு இரண்டொன்று காட்டுகிறேன்.

காந்தியடிகள் டர்பனில் வக்கில் தொழில் செய்து கொண்டிருந்தபோது, அவருடைய கணக்கர்கள் அவருடன் அவர் வீட்டிலேயே குடியிருந்தார்கள். அவர்

களிற் பல வகுப்பாரிருந்தனர். அடிகள் குடியிருந்த வீடு மேல் நாட்டு முறையில் கட்டப்பட்டிருந்தமை யான், அவ்வீட்டின் அறைகளில் சாக்கடைகள் இல்லா மலிருந்தன. சாக்கடைகட்குப் பதிலாக அழுக்கு நீர்ப்பாண்டங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அப்பாண் டங்களைக் கழுவித் தூய்மை செய்வதற்கெனத் தனி ஆட்கள் அமர்த்தப்படவில்லை. காந்தியடிகளும் அவ ரது மனைவியாரும் அத்தொண்டு செய்வது வழக்கம். கணக்கர்களும் தங்கள் தங்கள் அறைகளிலுள்ள பாண் டங்களைத் தாங்களே கழுவித் திருத்திக்கொள்வார் கள். ஒரு புது கணக்கர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் கிறிஸ்துவர்; அவரது தாய் தந்தையர் பஞ்சமர்; அவர் அழுக்கு நீர்ப்பாண்டங்களைக் கழுவித் திருத்தப்பழகிய வரல்லர். ஆகவே அவர் அறையிலுள்ள பாண்டத் தைக்கழுவித் திருத்தும் பொறுப்பு அடிகட்கும் அம்மை யார்க்கும் நேர்ந்துவிட்டது. அம்மையார்க்குப் பஞ்ச மர் பாண்டத்தைத் தொடவு மனமெழுவதில்லை. அடி கள் அப்பாண்டத்தைத் தொடுவதும் அம்மையார்க் குப் பிடிப்பதில்லை. இதனால் அடிகட்கும் அம்மையார்க் கும் பிணக்கு நிகழ்வதுண்டு. ஒருபோது அம்மையார் நெஞ்சங் கலங்கிக் கண்ணீருகுத்தவராய் அழுக்குப் பாண்டத்தைக் கையிலேந்திப் படிஇறங்குவதைப் பார்த்த அடிகள் வெகுண்டு அம்மையார் கையைப் பிடித்திழுத்து அவரைத் தெருவில் தள்ள முயன்றார். இந்நிகழ்ச்சியை நோக்குவோர்க்கு அடிகள் உள்ள நிலை இனிது புலனாகும். நீண்டாமையின் பொருட்டுச் சிற்றமறியா அடிகள் உள்ளத்தில் சிற்றமுமெழுந்தது;

பெறுதற்கரிய காதலியைப் பிடித்துத் தள்ள அடிகள் கையு மெழுந்தது.

சபர்மதியில் சத்தியாக்கிரக ஆசிரமங் காணப் பெற்ற சில திங்கட்குள், அவ்வாசிரமத்தில் குடும்பத்துடன் சேர ஒரு தீண்டாதார் விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார். ஆசிரம விதிகட்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க விண்ணப்பக்காரர் விரும்புவரேல், அவர் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவர் என்று அடிகள் பதிலிறுத்தார். அவ்வாணைக்குத் தீண்டாதா ரிணங்கிக் குடும்பத்துடன் ஆசிரமஞ் சேர்ந்தார். சேர்ந்ததும் ஆசிரமத்தில் சாதிப்புகை எழும்பிவிட்டது. அத்தீண்டாத மக்கட்கு ஒரு வழியிலா துன்பம்! அந்தோ! துன்பம் பல வழியிலுஞ் சூழ்ந்துகொண்டது. கிணறு முதல் அடுப்பு வரைத் துன்பம்; விழிப்பு முதல் உறக்கம் வரைத் துன்பம்; துன்பம். அத்துன்பச் சூழலிடை நின்று அவ்வன்பரும் குடும்பமுந் தாங்கிய பொறுமை அளப்பரிது. வெளியே "ஆசிரமத்தில் தீண்டாதார் சேர்க்கப்பட்டார்" என்னும் பேச்செழுந்து புயலென வீசிற்று. பொருட் கொடை நிறுத்தப்பட்டது. அதனால் ஆசிரம நிதியும் வறண்டது. ஆசிரமம் குலைந்துவிடுமென்றுஞ் சிலர் கருதினர். இந்நிலை கண்ட அடிகள் பொருளின் பொருட்டோ பிறர் தூண்டுதற் பொருட்டோ தமது உறுதியினின்றும் பிறழ்ந்தாரில்லை; தீண்டாத மக்களை வெளியே துரத்த அவர் ஒருப்பட்டாரில்லை. தீண்டாதாரிடை ஆசிரமத்தைப் பெயர்த்துக்கொண்டு போகவும் அடிகள் நினைந்ததுண்டு. இந்நிலையில் எதிர்பாராதபடி ஓர் அன்பர்

பதின்மூன்றாயிரம் ரூபா வசூலித்து கொடுத்துச் சென்றார். அத்தீண்டாதார்க்கு இலட்சுமி என்னும் ஒரு பெண் குழவி யிருந்தது. காந்தியடிகள் அக்குழவியைச் சுவீகாரப் புதல்வியாக வளர்த்து வரல் உலகறிந்ததொன்று.

காந்தியடிகள் வாழ்வு தீண்டாமை களைய வந்த பெருவாழ்வென்பதற்கு இச்சான்றுகளே சாலும்.

ஐந்தாம் வகுப்பு என்றொரு வகுப்பு வேதத்தி லில்லையென்று அடிகள் கூறிய மொழிகளை ஈண்டு விரிக்கிற் பெருகும். சுருதி யுக்தி அநுபவங்கட்குப் பொருந்தாத தீண்டாமை யென்பது நமது நாட்டில் தலை காட்டி நாட்டை நாசப்படுத்தி வருகிறது. அக்கொடுமை போக்கப் பிறந்த பெரியார் நமது காந்தியடிகள்.

பெண் பிறவியை யிழித்துக்கூறும் மற்றொரு கொடுமை நமது நாட்டில் நிலைத்திருக்கிறது. அதைப் பற்றி மகாத்மா "மனிதன் பொறுப்பாளனாயிருந்து நிகழ்த்திய தீங்குகளுள், மன்பதையின் ஒரு பகுதியாய பெண்ணினத்தைச் சிறுமைப்படுத்தியது ஒன்று. அது நம்மை இழிவுபடுத்துவது; நடுக்குறுத்துவது; விலங்காக்குவது" என்று கூறியிருக்கிறார். இது வேறிடத்தில் விரித்துரைக்கப்படும்.

பெண் பிறவி

பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கற்பிப்பது தவறு என்பது காந்தியடிகளின் அடிப்படையான கொள்கை. "எவ்வுயிரையுந் தன்னுயிர்போல் கருதல்" என்னும் பேரறத்தை உலகிற்கு அறிவுறுத்தப் போந்த

பெரியார்க்குப் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு தோன்றுமோ?

நாட்டிலுள்ள இக்கண்மூடி வழக்க வொழுக்கங்களில் காந்தியடிகள் உறுதி கொண்டிலரேனும், அவைகளைத் தொலைக்க அம்மக்கள் மனதை ஊறுபடுத்துந் துறைகளிலிறங்கி அவர் உழைப்பதில்லை. இன்சொல்லால், அவர் உள்ளங் கனியுமாறு தாம் வருந்தலால், அக்குற்றங் களைய முயல்வது காந்தியடிகள் வழக்கம்.

அன்பால் குறை களைதல்

தீண்டாமை தொலைய வைக்கத்தில் தொடங்கப்பெற்ற பொறுமைப் போர் இதற்குச் சான்று கூறும். கண்மூடி வழக்கமுடையார் மனந்திருந்தாதவரை அவர் உணர்வு கலங்காதவாறு மற்றவர் வாழ்தல் வேண்டுமென்பது காந்தியடிகள் வாழ்க்கையில் அறியக் கிடப்பதொன்று.

காந்தியடிகள் பிறந்த குலம் கண்மூடி வழக்க ஒழுக்கத்தில் மூழ்கியதொன்று. அக்குலத்தார் காந்தியடிகள் இளமையில் முதன் முறை இங்கிலாந்து சென்றிருந்தபோது அவரது உறவினரைச் சாதியினின்றும் விலக்கினர். பின்னைக் காந்தியடிகள் திரும்பி வீடு சேர்ந்ததும் அவர் தமயனார் உள்ள நிலை தெரித்துக் கழிவு தேடுமாறு அவரை வலியுறுத்தினர். காந்தியடிகள் தமக்குள்ள மேல் நாட்டு அறிவுத் துணைகொண்டு பிணங்கி நில்லாது, தமயனர் ஆணைக்கிணங்கிக் கழுவாய் (பிராயச் சித்தஞ்) செய்துகொண்டார்.

மற்றுமொன்று. காந்தியடிகள் திருவாங்கூர் சென்று கன்னியா குமரி போந்தபோது, 'அடிகள் இங்கிலாந்து சென்ற ஒருவர்' என்னுங் காரணங்

குறித்துக் கோயில் தலைவர், அடிகளைக் கோயிலுக்குள் நுழையாதவாறு தகைந்தபோது, அன்னார் ஆணைக்கு மகாத்மா இணங்கியே நின்றார்.

கண்மூடி வழக்க ஒழுக்கங்கள் நீண்ட காலமாகப் பாய்ந்து உரங்கொண்ட மனோ நிலையை மாற்றவேண்டுவது அன்பிற் சிறந்த அறிஞர் கடனே. அக்கடனாற்றக் கொள்ளும் முறைகளுள் தலையாயது சத்தியாக்கிரக முறையே. பிறரை வருத்தாது தான் வருந்துவதி லுள்ள நலனும் பயனும் வேறொன்றி லிருக்குமென்று தோன்றவில்லை.

பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு என்னும் வேற்றுமை தோன்றப் பெறாது வாழ்வு நடாத்துவோர் வாழ்வே நல்வாழ்வு. காந்தியடிகள் வாழ்க்கை உயர்வு தாழ்வு காணாமையோடு, அவ்வுயர்வு தாழ்வெனும் வேற்றுமை களைய முயலும் ஆண்மை நேய முடையது. அதன்கண் சமத்துவத் தேனன்றோ பிலிற்றுகிறது?

௫. கல்வி

பிறவியாலாய பயன் எஃது என்பதை அறிவுறுத்துவது கல்வி. மக்கள் உடலுக்கு உணவு எத்தகைத்தோ அத்தகைத்து மக்கள் அறிவிற்குக் கல்வி. மனிதன் அறியாமையைக் கல்வி அறிவை விளக்கி அவனது வாழ்வை நேர்மையில் செலுத்த வல்லது கல்வி.

கல்வி என்றதுஞ் சிலருக்கு நூல்கள்மீதுங் கட்டடங்கள் (கல்லூரிகள்) மீதும் நினைவு செல்லும். இயற்கையையுந் தன்னையும் ஆராய்ந்து உண்மை கண்ட பெரியோர் தமது வாழ்வின் அடைவைப் பின்வருவோர் எளிதில் உணருமாறு நூலாக எழுதிச்சென்றார்.

கல்வி எது?

அந்நூல் கலைஞானத்தை விளக்குமேயன்றி "அநுபூதி" (Realisation) என்னும் மெய்யறிவை விளக்குவதாகாது. சில வேளைகளில் சிலருக்கு நூலறிவு மெய்யறிவு அவாவை எழுப்புதலுண்டு. ஆகவே, நூலைக் கல்வியறிவிற்கு ஒரு கருவி என்று கூறலாம்.

ஏட்டெடுத்துப் பயிலாது நேரே இயற்கையைப் பயின்று கல்வியாலாய பயன் பெறுவோர் பலர். நமது நாட்டுப் பெண் மக்களுள் பெரும்பான்மையோர் ஏட்டெடுத்துப் படித்தவரல்லர். அவருள் பலர் வாழ்வில் கல்வியாலாய பயனை, ஏட்டெடுத்து இரவு பகல் படித்துப் பரீட்சையில் தேறிய ஆடவரினும் நிரம்பப் பெற்றிருக்கிறார். நூற்பயிற்சியில்லா ஒருவன் ஒழுங்குபட்ட இல்லற நடாத்திப் புதல்வரையீன்று அன்பை

வளர்த்து உயிர்கட்குறுகண் செய்யாச் செவ்விய நெறி பற்றி ஒழுகுவானாயின், அவனினும் அந்நெறி யறியாது பட்டம் மட்டும் பெற்றவன் எங்ஙனங் கல்வியாளனாவன்? ஏட்டுப் படிப்புமட்டுங் கல்வியாகாதென்பது ஈண்டுக் கருதற்பாற்று. ஏட்டின் எழுத்துமீது கருத்துச் செலுத்தாது, பொருள்மீது கருத்துச்செலுத்தி, அப்பொருளை வாழ்வில் இரண்டறப் படியச்செய்து, அதன்வழி நடப்பதே கல்வி நெறியாகும்.

உண்மைக் கல்வி இயற்கையில் நிலவுகிறது. அதன் ஒளியமே ஏடும் எழுத்துமென்க. காடும் மலையும் ஆறுங் கடலும், நடப்பன பறப்பன ஊர்வன முதலியனவும், ஆண்மக்களும் பெண்மக்களுமாக விரிந்து பரந்துவிளங்கும் இவ்வுலகம் எத்துணைப் பெருங்கழகம்! இக்கழகம் புகுந்து பயிலும் மாணாக்கன் பெருமையை என்னென்று கூறுவது? இக்கழகத்தில் பயின்று பேறுபெற்ற பெரும் புலவர் நமது காந்தியடிகள்.

இயற்கைப் பெருங்கழகம்

காந்தியடிகள் இளமையில் நாட்டுப் பள்ளிக் கூடத்தில் பயின்றார்; பின்னர் ஆங்கிலப் பள்ளியில் தற்காலக் கல்வி பயின்றார்; தென்னாப்பிரிக்காவில் இயற்கைக் கல்வி பயின்றார். இப்பயிற்சியே அடிகளை எவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகும் அந்தணராக்கி யிருக்கிறது.

இளமையில் காந்தியடிகட்கு நாட்டுக் கல்வியே வழங்கப்பட்டது. இந்நாளில் நாட்டுக் கல்விக்குரிய தெருப் பள்ளிக்கூடங்கள் நகரங்களில் அழிந்தே போயின. நகரக் கழகங்கள் நாட்டாண்மைக் கழ

கங்கள் சார்பாக ஏற்படும் பள்ளிக்கூடங்கள் நாட்டுத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களை விழுங்கிவிட்டன. இக் காலப் பள்ளிகள் குழந்தைகள் உள்ளத்தில் அறவிதை விதைப்பதில்லை. அந்நாளில் திண்ணைப் பள்ளிக்கூட மிருந்தது காந்தியடிகள் தவப்பயனே யாகும். வீட்டி லுங் காந்தியடிகள் புராணம் முதலிய சமய நூல்களை வாசிப்பாராம்; கேட்பாராம்.

காந்தியடிகள் பின்னர்ப் பெற்ற ஆங்கிலப் பயிற்சி யாலெழுந்த அவாவால் இங்கிலாந்து சென்று பாரிஸ்டர் பரீட்சையில் தேறினர். இக்காலக் கல்வியின் பாழ் நிலை காந்தியடிகட்கு அவரது பின் வாழ்வில் புலனாயிற்று.

அடிகள் தென்னாப்பிரிக்காவில் மக்கள் தொண்டில் இறங்காதிருப்பரேல் அவர்க்கு இயற்கைக் கல்வி யின்பந் தோன்றுதற்கே வழியில்லாமற் போயிருக்கும். உண்மைக் கல்வி நிலை இஃதென விளங்கிய பின்னைக் காந்தியடிகள் இக்காலக் கல்வி முறை அழிவிற்கும் நாட்டுக் கல்வி முறை ஆக்கத்துக்கும் உழைப்பதில் ஊக்கஞ் செலுத்தலானர்.

ஒவ்வொரு நாட்டின் இயற்கை வளத்துக் கேற்ற வாறு மக்கள் நிறம் மொழி வழக்க ஒழுக்கம் முதலியன அமைந்து கிடக்கின்றன. அவ்வியற்கைக் கேற்றவாறு வாழ்வு நடாத்த வேண்டுவது மக்கள் கடமை. நமது

இயற்கைமொழி

நாட்டின் இயல்புக்கேற்ற வண்ணம் நமக்கென மொழி முதலியன ஏற்பட் டிருக்கின்றன. அவைகள்மீது கவலை செலுத்தாது வாழ்வது இயற்கையை மறந்து வாழ்வதாகும்.

இயற்கையை மறவாத வாழ்க்கையே உயிர்களைச் செம்மைப் படுத்தும். இயற்கையை மறப்பிக்கும் வாழ்க்கை உயிர்களைத் துன்பத் தழுத்தும். இயற்கையை மறவாதிருத்தற்கு வழி யாது? அவ்வழி காட்ட வல்லது எது? இயற்கை வழிப் பிறந்த நாட்டு மொழி இயற்கை வழி காட்டும். இயற்கை வாழ்விற்கு முதல் முதல் வேண்டற்பாலது நாட்டு மொழி யன்பே யாகும். ஒருவனுக்கு நாட்டு மொழிமீது கலந்த அன்பு நிகழுமேல், அவன்மாட்டு மற்ற இயற்கை வாழ்வுத் துறைகளெல்லாந் தாமே அமைவுறும். ஒருவனது இயல்புக்கு ஊற்றாயிருப்பது அவனது நாட்டு மொழி யாகும். நாட்டுமொழி தாய்மொழி யென்னும் பெயர் பெற்றிருப்பதன் நுட்பம் என்னை? தாயினிடத்திருந் தன்றோ எல்லாம் பிறத்தல் வேண்டும்? புலவர்கள் தாய் மொழியில் காவியங்களை ஏன் எழுதி வைத்தார் கள்? மக்கள் வாழ்வை இயற்கை வழி நடாத்தல் வேண்டுமென்னுங் கருத்துக்கொண்டே அவர்கள் அவைகளை எழுதி வைத்தார்கள். ஓவியம் இசை முதலிய யாவும் மக்கள் இயற்கை வாழ்க்கைக்கென ஏற்பட்டனவேயாம். மக்கட்கு இயற்கை வாழ்வில் வேட்கை யெழுப்புதற்கே பலதிறக் கலைகள் தோன்றி யிருக்கின்றன. அவ்வந்நாட்டு மொழிக் கெனச் சிறப்பாகக் கலைகள் காணப்பட்டதன் நோக்கத்தை உணர்தல் வேண்டும். இயற்கை வாழ்விற்கு அடிப்படை அவ்வந்நாட்டு இயற்கை மொழி என்று சுருங்கச் சொல்லலாம். ஒரு நாட்டின் நலன் அந்நாட்டின் மொழி நலத்தைப் பொறுத்து நிற்கிறது. நாட்டு

மொழிப் பற்றில்லா நாடு இன்பமிழந்து வருந்தல் ஒருதலை. இந்நுட்பத்தைக் காந்தியடிகள் தாம் இயற்கை வாழ்வில் தலைப்பட்ட பின்னர் நன்கு உணரலானார். உணர்ந்தமையால் தாம் பெற்ற இன்பத்தை மற்றவரும் பெறும்பொருட்டு நாட்டு மொழியில் நாட்டார்க்கு அன்பு பிறக்குமாறு அடிகள் மனமொழி மெய்களால் தொண்டு நிகழ்த்தி வருகிறார். காந்தியடிகள் என்றும் உரிமை வேட்கை யுடையவராக வாழ்தலைப்பார்க்கிறோம். உரிமையின் பொருட்டு அவர் பட்டு வரும் பாடு நமக்குத் தெரியும். உரிமைக்காக அவர் உயிரையும்விட முனைந்து நிற்கிறார். இதற்கு அடிப்படை எது? அடிகள் தாய்மொழி மாட்டுக்கொண்டுள்ள தணியா அன்பேயாகும். தாய் மொழியினிடத் தன்பில்லா ஒருவன் தாய் நாட்டன்பனாகான். நாட்டன்பிற்கு நாட்டு மொழியன்பே உயிர் உயிர் என்க.

காந்தியடிகள் தாய் மொழியினிடத்துத் தாங்கொண்டுள்ள அன்பைப் பன்முறை பலவிடங்களில் காட்டியிருக்கிறார்; அவ்வன்பைப் பலமுறை பலவிடங்களில் அறிவுறுத்தியு மிருக்கிறார். இரண்டொன்றை ஈண்டு எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

காந்தியடிகள் நீண்டகாலம் தென்னாப்பிரிக்காவில் தங்கித் தமது தாய் நாடாகிய நமது இந்தியா போந்த போது, அவரை வரவேற்று நன்றி தெரிக்க ஈண்டிய கூட்டங்கள் பல. அக்கூட்டங்களில் பெரிதும் தலைவர்கள் நாவில் ஆங்கில மாது அரசு செய்தாள். வரவேற்புரைகளும் பிறவும் ஆங்கில மயமாயிருந்தன. நீண்ட நாள் வேறு நாட்டில் வாழ்ந்து திரும்பிய நங்காந்தி

யடிகள் தாய்மொழியிலேயே பெரிதும் விடையளித்தார். முதல் முதல் நிகழ்ந்த பம்பாய் வரவேற்பைப் பற்றி அடிகள் தமது "சத்திய சோதனை"யில் "விடை யிறுக்கும் முறை எனக்கு வந்தபோது நான் குஜராத் மொழியிலேயே நன்றி கூறினேன். * * * குஜராத்திகள் அடங்கிய கூட்டத்தில் ஆங்கிலம் பேசுவதை மறுத்துரைத்தேன்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

தமிழ் நாட்டில் மாயவரமென்னும் மயூரத்தில் நமது காந்தியடிகள் முதன்முறை எழுந்தருளியபோது அவண் அவர்க்கு அளிக்கப்பெற்ற நன்றிதெரிக்கும் அறிக்கை பற்றித் தமது விடையில்,

"வரவேற்பு ஆங்கில மொழியில் பொறிக்கப்பட்டிருத்தல் காண்கிறேன். இந்திய தேசியக் காங்கிரஸில் சுதேசித் தீர்மானம் நிறைவேறி யிருக்கிறது. நீங்கள் சுதேசிகள் என்று கருதிக்கொண்டு இவ்வறிக்கையை ஆங்கிலமொழியில் அச்சிறுத்தினால் நான் சுதேசியல்லன், ஆங்கிலமொழிக்கு மாறாக ஒன்றும் யான் சொல்வதற்கில்லை. நீங்கள் உங்கள் நாட்டு மொழிகளைக் கொன்று, அவைகளின் சமாதியின்மீது ஆங்கிலத்தை நிலவச் செய்வீர்களாயின், நீங்கள் நன்னெறியில் சுதேசியத்தை வளர்ப்பவர்களாக மாட்டீர்கள் என்று சொல்வேன். (கேளுங்கள்; கேளுங்கள்) எனக்குத் தமிழ்மொழி தெரியாதென்று நீங்கள் உணர்ந்தால் அம்மொழியை எனக்குக் கற்பிக்கவும், அதைப் பயிலுமாறு என்னைக் கேட்கவும் வேண்டும். அவ்வினிய மொழியில் அறிக்கை அளித்து, அதை மொழிபெயர்த்துணர்த்தியிருப்பீர்களாயின் உங்கள் கடனை ஒருவாறு ஆற்றினவர்களாவீர்கள்."

என்றும், மற்றோரிடத்தில்,

" தாய் மொழியின் வழிப் பிள்ளைகட்குக் கல்வியிற்றல் மிக முக்கியமானது. தாய்மொழியை அவமதிப்பது தேசியத் தற்கொலையாகும் "

என்னும் திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

தென்னாப்பிரிக்காவில் இந்திய மக்கள் படும் பாட்டைக் கல்கத்தாவில் அந்நாள் (1901ம் ஆண்டு) கூடிய காங்கரஸில் முறையிட்டுக் கொள்ள அடிகள் கோபால கிருஷ்ணகோகலே அவர்களுடன் போந்தார். அக்காங்கரஸ் நடைமுறையைப் பற்றித் தாங் கொண்ட கருத்துக்கள் சிலவற்றை அடிகள் தமது வரலாற்றில் வெளியிட் டிருக்கிறார். அவைகளுள் ஒன்று தாய் மொழியைப்பற்றியது. " நமது நிகழ்ச்சி முறைகளில் ஆங்கிலம் எவ்வளவு வீறுடன் ஆட்சி பெற்றிருக்கிறதென்பதை அந்நாளிலேயே யான் வருத்தத்துடன் நோக்கினேன் " என்று அடிகள் சொல்கிறார். அன்று அவர் கொண்ட மனநிலை அவர் உரைகளால் புலனாகிறது. அடிகள் அன்று கண்ணீருங் கம்பலையுமாய்க் கலங்கி யிருப்பர். காந்தியடிகள் தம் வழிக் காங்கரஸ் நடைபெற்ற டற்றை ஞான்று காங்கரஸில் தாய்மொழி மணங் கமழுமாறு ஒல்லும்வகை முயன்றார். பயனுஞ் சிறிது விளைந்தது. இந்தியத் தலைவருள் தாய்மொழி வளத்துக்குப் பாடுபட்ட பெருமை மகாத்மா காந்திக்கே யுண்டு.

தென்னாப்பிரிக்காவில் பள்ளிக்கூடம் வைத்து இந்தியப் பிள்ளைகட்குக் கல்வி யறிவூட்டியபோதும் காந்தியடிகள் தாய் மொழியை மறந்தாரில்லை. அப் பள்ளியில் குழந்தைகட்குத் தமிழ் குஜராத்தி முத

வீய நாட்டு மொழிகள் அறிவுறுத்தப்பட்டன. அவ்வந் நாட்டார் அவ்வந்நாட்டு மொழியை முதலில் பயில வேண்டுமென்பது காந்தியடிகள் கருத்து. தாய்மொழி வழி இயற்கை வாழ்வை உலகில் நிலை பெறுத்தத் தோன்றிய பெரியரல்லரோ நம் காந்தியடிகள்?

காந்தியடிகள் நாட்டுக் கல்வியின் இன்றியமை யாமையைப் பற்றியும், அந்நிய மொழிகளை எவ்வளவில் கொள்ளலாம் என்பதைப்பற்றியும், கல்வியை யொட் டிய வேறு பலவற்றைப்பற்றியும் அருளிய மொழிகளிற் சில வருமாறு:—

"'நம்மை ஆள்வோர் அக்கலையை (மேல்நாட்டுக் கல்வியை) நமது தாய் நாட்டுக்குக் கொண்டு வருகிருரே நாம் என் செய் வது' என்று சிலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆள்வோர் தங்கலைஞானத்தை ஈண்டுப் பரப்புகிருர் என்பதை நான் ஒரு போழ்தும் நம்பமாட்டேன். நீங்கள் என் அதை ஏற்க இசை தல் வேண்டும்? நம் முன்னே ஆள்வோர் அக்கலையைப் பரப்பு வதாக வைத்துக்கொள்ளினும், ஆள்வோரை விலக்காது அக் கலையை விலக்க வல்ல ஆற்றல் நம்மாட்டு உண்டு என்று கருது கிறேன்."

"நாம் பெறுங் கல்வி ஆங்கிலக் கல்வியே. ஐம்பதாண்டு களாகத் தாய்மொழி வாயிலாகக் கல்வி பெற்றிருப்போமாயின் நாம் எந்நிலையிலிருப்போம்? நாம் உரிமை இந்தியாவில் வாழ் வோராயிருப்போம்."

"ஐம்பதாண்டுகளாகத் தாய்மொழி வாயிலாகக் கல்வி யறிவு பெற்றிருப்போமாயின், நம் மூத்தோரும், ஊழியரும், சுற்றத்தாரும் நமது கல்வியறிவில் கலப்புற்றிருப்பர். ஒரு **போஸோ** ஒரு **ராயோ** கண்டுவரும் புதுமைகள் இராமாயண பாரதம்போல ஒவ்வொரு வீட்டுச் செல்வமாயிருக்கும்."

"தாய்மொழிக் கல்வி மிக முக்கியம். அம்மொழியிலுள்ள எல்லா நூல்களும் அடங்கிய ஒரு கருவூலம் அமைக்க எண்ணியிருக்கிறேன்."

"ஆங்கிலம் பயின்றவர்க்குக் குஜராத் மொழி (தாய்மொழி) நிறைவிலா மொழி போலத்தோன்றும். இதற்குக் காரணமென்னை? ஆங்கிலத்திலிருந்து குஜராத் மொழியில் பெயர்த்தெழுதும்போது தோன்றும் அருமைப்பாடே. குறை மொழியிலில்லை. அக்குறை மொழி பெயர்க்குங் கடனேற்கும் மனிதன் பாலதே."

"தாயின் அமுதமொழியால் பெற்ற பயிற்சி, அந்நிய மொழி வாயிலாகப் பயிற்சி தரும் பள்ளிக்கூடத்தில் இல்லாமற் போகிறது. பள்ளிக்கூட வாழ்வையும் வீட்டு வாழ்வையும் பிணித்துள்ள பாசத்தை அறுக்கிறவன் நாட்டின் பகைவன். இத்தகைக் கல்வி முறையில் நாம் வீழ்ந்து கிடப்பதால் தாயை வஞ்சித்தவர்கள் (மாதரு துரோகிகள்) ஆகிறோம்.

"கலெக்டர்களும் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களும் குஜராத் (தாய் மொழி) தெரிந்தவர்களா யிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் நம்மனோர் கொண்டுள்ள வேட்கை அவர் தாய் மொழியில் பெற்ற அறிவைத் துருப்பிடிக்குமாறு செய்கிறது."

"ஆங்கிலம் பயில நாம் செலுத்தும் பேரவாவினின்றும் விடுதலை யடைவது, நமது சமூகத்துக்குப் பெருந்தொண்டு செய்வதாகும். சிறு பள்ளிகளிலும் பெருங் கழகங்களிலும் ஆங்கிலமொழி வாயிலாகவே கல்வி கற்பிக்கப்படுகிறது. அது நாட்டின் பொதுமொழியாகி வருகிறது. நமது உயரிய கருத்துக்களெல்லாம் அம்மொழியில் வெளியிடப்படுகின்றன. உயர்ந்த குடும்பங்களில் அம்மொழி இனித் தாய் மொழியாகும் என்று லார்ட் செம்ஸ்பர்ட் நம்புகிறார். ஆங்கிலத்தில் பயிற்சிபெறல் வேண்டும் என்னும் நம்பிக்கை நம்மை அடிமைப்படுத்தி விட்டது. அது நாட்டுக்கு உண்மைத் தொண்டாற்ற நம்மை அருகரல்லாதாராகச் செய்திருக்கிறது.

இவ்வாங்கிலப் பயிற்சி நம்மை எளிய நாட்டுமக்கள் கூட்டத்தினின்றும் பிரித்து நிற்கிறது. நாட்டில் ஆங்கிலம் பயின்ற நம்மவர் பெறும் புது புது கருத்துக்கள் எளிய கூட்டத்தார்க்குப் பயன் படாதவாறு சிறைப்பட்டுக் கிடக்கின்றன."

"தற்போதைய கல்வி முறை குறையுள்ளது. அது, நாட்டுக்கல்வித் தொடர்பின்றி அந்நியக் கல்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. அக்கல்வி மனஸதையும் கையையும் நெகிழவிடுத்துத் தலையில் (மூளையில்) மட்டும் கட்டுப்பட்டு நிற்கிறது. அந்நியக் கல்வி வாயிலாக உண்மைக் கல்வி பெறலரிது."

"அந்நியக் கல்வி முறை நமது பிள்ளைகளை நமது நாட்டிலேயே அந்நியராக்கி யிருக்கிறது. தற்கால முறை பெருங் கொலைத்துன்பமா யிருக்கிறது. அந்நிய மொழிவாயிலாகக் கல்வி பெறல் நமது நாட்டு மொழி வளர்ச்சியைத் தகைந்திருக்கிறது. கொடுங்கோல் அதிகாரம் என்மாட்டிருப்பின் ஆண் பெண் மாணுக்கர்களை அந்நியமொழி வாயிலாகக் கல்வி பெறுவதினின்றும் நிறுத்தி, மாறுதல் நிகழ்த்தவேண்டி ஆசிரியன்மார்களை விலக்கி விடுவேன். பாடபுத்தகங்கள் ஆயத்தப்படுத்துமளவுங்கூட நான் பொறுத்திரேன்."

"திலகரும் ராம்மோஹனரும் ஆங்கில மொழித் தொற்றுவாய்ப் படாதிருப்பரேல் இன்னும் பெரியவரா யிருப்பர் * * * * நான் ஆங்கில மொழியை வெறுக்கவில்லை. நான் முறையைத் தகர்க்க விரும்புகிறேன். ஆனல் ஆங்கில மொழியை யொழிக்க விரும்புகின்றேனில்லை. ஆங்கிலத்தை இந்திய நாட்டு முறைக்கிணங்கப் படியுங்கள். பொது மக்கள் பால், சைதன்யர், சங்கார், கபிர், நாணக் முதலியோர்க்குள்ள தொடர்பு திலகர், ராம்மோஹனர் முதலியோர்க்கில்லை. அச்சிங்கங்கட்கு முன்னே இவர்கள் எத்தகையினர்? சங்கார் ஒருவர் செய்த வேலைக்கிணையாக ஆங்கிலம் பயின்ற முழு இனத்தார் செய்யமுடியாது. குருகோவிந்தர் ஆங்கிலம் பயின்றவரா? * * * * ராம்மோஹனரும் திலகரும் இக்கல்வி பயிலாது

அவர்கட்குரிய இயற்கை வழியில் பயிற்சி பெற்றிருப்பரேல் சைதன்யரைபபோலப் பெருவினைகள் ஆற்றியிருப்பர். * * * * ஆங்கிலக்கல்வி நமது ஆண்மையை யழித்துவிட்டது; நமது அறிவுஊற்றைத் தூர்த்துவிட்டது."

"ஆங்கிலக் கல்வியில்லையேல் அரசாங்க வேலை பெற முடியாது என்று நஞ்சிளூர் நினைக்கிறூர். சிறுமியர்கள் மணத்தின் பொருட்டு ஆங்கிலம் பயில்கிறூர்கள். ஆங்கிலேயருடனே ஆங்கிலத்தில் பேசவேண்டுமென்று ஆங்கிலம் பயிலப் பெண்மக்கள் விரும்புகிறூர்களென்பது எனக்குத் தெரியும். தங்களுடனும் தங்கள் நண்பர்களுடனும் தங்கள் மனைவிமார்கள் ஆங்கிலம் பேச இயலாமை நோக்கி வருத்தமுறும் நாயகன்மார்களிருப்பதும் எனக்குத் தெரியும்."

"கல்வி என்றூல் ஆங்கிலப் படிப்பு என்று சொல்லப் படுகிறது."

"தாய் மொழிகள் நசுக்கப்படுவது காண என்றூல் பொறுக்க முடியவில்லை. தாய் தந்தையர்கள் தங்கள் குழந்தைகட்கும், நாயகன்மார்கள் தங்கள் நாயகிமார்கட்கும் கடிதங்கள் தாய்மொழியில் எழுதாது ஆங்கிலத்தில் எழுத எண்ணுவது குறித்து என் மனம் பொறுக்கவில்லை."

"குழந்தைகட்கு ஆங்கிலக் கல்வி போதிப்பதைக் குறித்து எனக்கும் அன்பர்போலக்குக்கும் பெரும் பெரும் வாதம் நிகழ்ந்ததுண்டு. குழந்தைமையிலேயே ஆங்கிலத்தில்கருத்துக்களை நினைக்குமாறும், வெளியிடுமாறும் பிள்ளைகளைப் பழக்கும் இந்தியப் பெற்றோர்கள் குழந்தைகளையும் நாட்டையும் வஞ்சிக்கிறூர்கள் என்பது எனது உட்கிடக்கை. அவர்கள் குழந்தைகளை நாட்டு வழக்க வொழுக்கங்களினின்றும் விலக்கி நாட்டுச் சேவைக்கே அருகர்களல்லாதவர்களாகச் செய்கிறூர்கள். ஆதலால் யான் குழந்தைகளுடன் தாய்மொழியிலேயே பேசுவதென உறுதி கொண்டுளேன்."

இவ்வுரைகளான் காந்தியடிகள் இக்காலக் கல்வி முறை மீது கொண்டுள்ள கருத்தும் நாட்டுக்குரிய இயற்கைக் கல்விமீது கொண்டுள்ள கருத்தும் இனிது புலனுகின்றன. காந்தியடிகள் ஆங்கில மொழியில் புலமை வாய்ந்தவர் என்பது உலகறிந்ததொன்று. மேல் நாட்டில் வதிந்து அந்நாட்டு வழக்க ஒழுக்க நுட்பங்களைச் செவ்வனே யுணர்ந்தவர் நமது காந்தியடிகள். அவ்வநுபவம் வாய்ந்த ஒருவர் வாய்மொழிகள் பின் வருவோர் வாழ்க்கைக்கு உறுதுணை செய்தலாகும். காந்தியடிகட்கு ஆங்கில மொழிமீது எவ்வித காழ்ப்பு மில்லை என்பதும், அவர் அம்மொழி பயிலலாகாது என்னுங் கொள்கையுடையாரல்லர் என்பதும் மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள அவர் உரைகளான் நனி விளங்கும்.

இயற்கைக் கேற்றவாறு ஆங்காங்கே மொழிகளும் கல்வித் துறைகளும் அமைந்து கிடக்கின்றன. அவை களை யுன்னுது மாறுபட்ட துறைகளில் படிவதால் மனிதனது இயற்கை வாழ்வு குலைகிறது. ஒருவன் தனக்குரிய நாட்டுக் கல்வியால் அறிவு பெற்று நிலைத்த நெஞ்சம் பெற்ற பின்னர் அறிவு விளக்கத்துக்கு உலகி லுள்ள மொழிகளையெல்லாம், கல்வித் துறைகளையெல் லாம் பயிலலாம். தாயைக் கொன்று பிறமாதரைப் போற்றுதல் கூடாதென்பதே ஈண்டுக் கருதற்பாலது. நம்நாட்டார் நமது நாட்டுக்கலைகளைக் கொலைபுரிந்து பிற நாட்டுக் கலைகளை வளர்ப்பதில் உலகை வென்றவரல்ல ரோ? இதுபோழ்து நமது நாட்டில் கல்வியாளர் என்று மதிக்கப்படுவோர் பெரிதும் ஆங்கிலம் பயின்றவரே

யாவர். அவர் உடல் பாரத நாட்டினதாயினும் அவர் மனம் இங்கிலாந்துக்குச் சுவீகாரம் போயிருக்கிறது. இம்மாறுபட்ட வாழ்க்கையுடைய அண்ணல்களை இந்தியரென்றழைப்பதா இங்கிலீஷ்காரர் என்றழைப்பதா என்னும் ஐயம் நிகழ்கிறது. இந்நாட்டு மக்கள் நாட்டைக் கொலை செய்வதுபோல் வேறெந்நாட்டினர் தம் நாட்டைக் கொலைசெய்கிறார்? கொடுமை! கொடுமை!! ஒரு நாட்டுக் கலைமாதுக்கு உள்ளத்தை அரியாசனமாக்கி, நாட்டுக்கு அரியாசனமளிக்க அதாவது சுயராஜ்யம் பெறப் பேசுதற்கும் எழுதுதற்கும் பொருளுண்டோ? நாட்டுக் கல்வியில் பற்றில்லாத ஒருவன் நாட்டினிடத்து எவ்வாறு பற்றுடையனாவன்? காந்தியடிகள் வாழ்க்கையில் கண்ட உண்மைகளுள் இஃதொன்று.

கல்வி கல்வி என்று பல ஆண்டு பயின்று பெரும் பரீட்சையில் தேர்ந்து ஒரு பெருந்தொழின் முறையில் நுழைவது கல்வியாகாது. கல்வி என்பது அறிவினூடே ஒன்றி வாழ்விற் கலப்பதாயிருத்தல் வேண்டும். கல்வி அறிவு ஒழுக்கம் எனவரும் முறைப்பாட்டை நோக்குக. கல்வியறிவின் பயன் ஒழுக்கமேயாகும்.

கல்வி அறிவு ஒழுக்கம்

பன்னூல் பயின்ற ஒருவன் ஒழுக்கமிலனாயின் அவன் கல்வியாளனாகான். நூலே பயிலாது ஒருவன் ஒழுக்கமுடையனாயின் அவன் கல்வியாளனாகிறான். நன்றிக்கு வித்து நல்லொழுக்கக் கல்வியேயாகும்.

ஒழுக்கமே ஒரு வடிவுகொடு வந்தாலென இலங்கும் நம்பெருமான் மகாத்மாகாந்தி "நற்குணத்தை

நல்காத கல்வியால் ஒரு பயனுமில்லை'' என்றும், "கல்வியின் முழு நோக்கம் சீலத்தைக் குறிக்கொண்டு நிற்பதாயிருத்தல் வேண்டும்'' என்றும், "கற்றறிஞர் குணநலத்தை யிழப்பாராயின், மற்றெல்லாவற்றையும் இழந்தோராவர்'' என்றும், "வெறும் ஏட்டுக்கல்வி மனிதனது ஒழுக்க நிலையை உயர்த்துவதாகா தென்றும் ஒழுக்க வளர்ச்சி அக்கல்வியினின்றுந் தனித்து நிற்பதென்றும் எனது அநுபவம் எனக்கு நன்றாக அறிவுறுத்தியிருக்கிறது'' என்றுங் கல்வியை ஒழுக்கத்தோ டியைபுபடுத்தி ஓதியிருத்தல் காண்க. காந்தியடிகள் தமது அருமைப்புதல்வர்களுக்கே இலக்கியக் கல்வி பெரிதும் நல்கினாரில்லை. பிள்ளைகட்கு ஒழுக்கக் கல்வி புகட்டவே அடிகள் முயன்று வந்தார். காந்தியடிகள் கல்வியைப்பற்றித் தம் புதல்வருள் ஒருவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில்,

"கல்வி என்பதற்கு நான் கொண்ட பொருள் ஒழுக்கத்தைப் படிப்படியாக வளர்ப்பது என்பது. எழுத்திலக்கணம் பயிறல் கல்வியாகாது.''

"கல்வி என்பதென்னை? பிறர்க்கென வாழ்ந்து தொண்டு செய்வது; அத்தொண்டு குறித்துத் தன்னைப் பாராட்டாதிருப்பது. உனக்கு வயது ஏற ஏற இவ்வுண்மை விளங்கும்.''

"நீ எவ்வகுப்பில் வாசிக்கிறாய் என்று உன்னை நோக்கி எவராயினுங் கேட்டால் நீ நாணமுறவேண்டுவதில்லை. பாபுவின்-தந்தையின்-(காந்தியடிகளை அவர் உறவினர் நண்பர் முதலியோர் பாபு என்றழைப்பது வழக்கம்) வகுப்பில் வாசிக்கிறேன் என்று சொல். இலக்கியப் பயிற்சியைப்பற்றிக் கவலல் வேண்டாம்'' என்று எழுதியிருத்தல் ஈண்டு நினைவிற்கு வருகிறது.

சிலர் இடையீடின்றி நூற்களைப் பயின்ற வண்ண மாயிருப்பர். ஆனால் அவரது நூற் புலமைக்கும் வாழ்வுக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் நேர்வதில்லை. இவர்களை இசைப்பொறிக்கு ஒப்பிடலாம். வாழ்வுடன் கலந்து வளர்வதே கல்வியாகும். வாழ்வுடன் தொடர்பு பெறாத கல்வி கல்வியாகாது. வெறும் ஏட்டுப் படிப்பு கல்வி என்னும் பொருளுக்குரியதாகாது. “நான் பள்ளியில் பயின்றபோது பாடநூல்களை யல்லாமல் வேறு நூல்களைப் படித்ததில்லை. வாழ்வில் நண்ணிய பின்னைப் படிப்பதற்கு நேரங் கிடைப்பதில்லை. ஆதலின் ஏட்டுப் படிப்பு எனக்குக் குறைபாடென்றே சொல்ல வேண்டும். இக்குறைபாட்டால் எக்கேடும் எனக்கு விளைந்ததெனத் தெரியவில்லை. குறைந்த ஏட்டுப்படிப்பால் படித்த அளவு ஜீரணித்துக்கொள்ள நேர்ந்தது.” என்று அடிகள் தமது வரலாற்றில் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆன்மஞானப் பயிற்சியை வலியுறுத்தும் போதெல்லாம் அடிகள் புத்தகப் படிப்பால் ஆன்மஞானங் கைகூடாதென்றும், அதற்குப் பயிற்சியே இன்றியமையாததென்றும் வலியுறுத்திப் பேசிய பேச்சுக்கள் பல; எழுதிய எழுத்துக்கள் பல. கல்வியென்றால் நூல்கள் கட்டடங்கள் முதலியனவல்ல என்பது காந்தியடிகள் வாழ்வில் கண்ட ஓர் உண்மையாகும்.

கல்வி என்பது மனித வாழ்வில் ஊடுருவிப் பாய்ந்து அவனது வாழ்க்கைக் குறுதுணை செய்வது. வெறும் பாடபுத்தகங்களை நெட்டுருச் செய்வது கல்வி யாகாது. அறிவு விளக்கத்துக்கும் உடல் வளத்துக்கும் மற்ற வாழ்வு நலத்துக்கும் கல்வி வேண்

டற்பாலதே. அறிவு விளக்கத்துக்கு இயற்கைக் கல்வியும், உடல் வளத்துக்குச் சிலம்பப் பயிற்சியும், வாழ்வு நலத்துக்குத் தொழிற் கல்வியும் இன்றியமையாதன. இத்திறக்கல்வி முறைகள் இறந்து பட்டுவருதல் கண்கூடு. காந்தியடிகள் "பௌதிக சாத்திரங்கள் மாணக்கர் வாழ்விற்குப் பயன்படாத முறையில் படிப்பிக்கப்படுகின்றன" என்றும், "வானக்காட்சி வழி அறிவுறுத்தன் மாலையதாய வான சாத்திரம் பாடபுத்தகங்கள் வழி அறுவுறுத்தப்படுகிறது" என்றும், "பள்ளிக்கூடத்தை விட்ட பின்னர் ஒரு துளி தண்ணீரை ஆராய்ந்து பிரிக்கும் ஆற்றல் மாணக்கர் பாலில்லை" என்றும், "நமது நாட்டுச் சிலம்பப்பயிற்சியும் மற்ற மற்போர்க்களங்களும் மறைந்து விட்டன" என்றும், "மேல்நாட்டுப் பந்தாட்டங்கள் மகிழ்ச்சி தரக்கூடியனவாயினும் பொருட் செலவில்லா நமது நாட்டு ஆட்டங்களைக் கவலையீனமாக விடலாகாது" என்றும், "தொழிற் கல்விமுறைகள் தேவை" என்றும் பல விடங்களில் சொல்லியிருக்கிறார்.

இக்காலக் கல்வியில் இசை இடம்பெறுதிருப்பதை அடிகள் சில விடங்களில் எடுத்துக்காட்டி வருந்தியிருக்கிறார். இசை, மனிதனை இசைபட வாழச்செய்வதென்றும், இனிய இசை உயிர்க்கினிமை நல்குவதென்றும், பெருங்கூட்டங்களில் எழும் குழப்பங்களை விரைவில் அடக்கும் ஆற்றல் இசைக்குண்டென்றும் மகாத்மா சில விடங்களில் சொல்லியிருக்கிறார். மனிதப்பிறவி தாங்கிய ஒருவன் இசைஞானியா யிருத்தல் வேண்டும், அல்லது இசை

இசை

யின்பம் நுகர்வோனுயிருத்தல் வேண்டும். இசையை வெறுப்பவன்மாட்டுக் கொலைக் கொடுமை யிருக்கு மென்று தயங்காது கூறலாம். காந்தியடிகள் இசை நுட்பத்தையுணர்ந்தவர் என்பது அவர் இசையைப்பற்றி வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்களால் இனிது புலனுகிறது. காந்தியடிகள் வாழ்க்கையில் இசையும் இனிமை செய்கிறது.

பெண்கல்வி

பெண்மக்களும் ஆண் மக்களைப்போலக் கல்வி பயிலவேண்டுவது இன்றியமையாததென்றும், ஆனால் பெண் மக்கள் இயல்புக்கேற்ற வழியில் அவர்கட்குக் கல்வி போதித்தல் வேண்டுமென்றும் அடிகள் சொல்லி யிருக்கிறார். இதைப் பற்றிக் குஜராத் கல்வி மகாநாட்டில் அடிகள் விரித்துக் கூறியிருக்கிறார். காந்தியடிகள் பெண் கல்வியில் பொறுமை யில்லாதார் என்பது தெள்ளிதில் விளங்குகிறது.

நமது நாட்டுக்குரிய இயற்கைக்கல்வி என்னும் வான் பயிரை நாட்டின் இயற்கைக்கு முற்றும் மாறுபட்ட ஒரு போலிக்கல்வி என்னும் வண்டுகள் அரித்து வருதல் காணும் எவன் மனம் உருகாது? அவ்வந்நாட்டுக்குரிய இயற்கை முறைகள் அழிவுபடுதலைக் காக்க வேண்டுவது அறிஞர் கடமையன்றோ? மகாத்மா காந்தி இந்நாட்டுக் கல்வியை இந்நாட்டினதாக்க முயன்று வருகிறார். முதலாவது சொல்லும் ஒருவன் தான் சொல்வழி நடந்து காட்டல் வேண்டும். காந்தி

அடிகள் முயற்சி

யடிகள் செயலில் கொணர முடியாத ஒன்றை எப்பொழுதுஞ் சொல்வதில்லை. எவர் செய்யினுஞ் செய்யா தொழியினும் அடிகள் தாஞ்சொல்லும் வழித் தாம்

நடப்பது வழக்கம். காந்தியடிகள் நாட்டின் உரிமை நாட்டுக் கலைஞான வளர்ச்சியில் அடங்கி யிருக்கிறது என்று உணர்ந்தநாள்தொட்டுத் தாம் அக்கலையில் கருத்துக்கொண்டார். அவர் தம் பிள்ளைகளைத் தற்காலப் போலிப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பியதில்லை. தாப்பெற்ற இன்பம் நாட்டவரும் பெற்றுய்ய வேண்டி அப்பெரியார் பொதுவாக நாட்டுக்கல்வியின் ஆக்கத்துக்குப் பலவழியில் உழைத்து வந்ததோடு, சிறப்பாக ஒத்துழையா இயக்கத்தில் உயிர்த்திட்டமாகத் தாங் கோலிய மூன்றனுள் இக்காலப்பள்ளி விலக்கை ஒன்றாக அமைத்தது நேயர்கட்குத் தெரியும். அது போழ்து மாணாக்கர் அனைவரும் பள்ளி விடுத்து ஓராண்டு சத்தியாக்கிரகப் போர் முனையில் நின்று அறப்போர் புரிந்திருப்பாராயின், நாடு உரிமையும் அவ்வழி நாட்டுக் கலைகள் உயிர்ப்பும் பெற்றிருக்கும்.

கலையும் சுயராஜ்யமும்

நாட்டிலுள்ள மாணாக்கர்க்கும் பெற்றோர்க்குந் தியாக உணர்வின்மையான் அடிகள் போதனைக்கு நாடு செவி சாய்க்கவில்லை. நாட்டின் கலைகளும் வழக்க ஒழுக்கங்களும் இறந்துபட்டு அவ்விடத்தில் நாட்டின் இயற்கைக்கு மாறுபட்ட கலைகள் குடியேறிய பின்னர்ப் பெறும் சுயராஜ்யம் சுயராஜ்யமாகுமோ? "அச்சுயராஜ்யம் வேண்டாம்" என்று காந்தியடிகள் சொல்லியிருக்கிறார். நமது நாட்டார்க்கு இன்னும் உண்மை புலனாகவில்லை. சுயராஜ்யத்தின் உயிர்நாடியோடும் இடந் தெரியாது செய்யப்பட்டுங் கிளர்ச்சி பாழுக்குழைப்பதாகும். காந்தியடிகள் தம்மீது ஏறிய அந்நிய நாட்டு அழுக்கைக்

கழுவியதுபோல நாட்டையுங் கழுவ முயன்று வரு கிறார். இந்தியா என்னும் ஒரு பெரும் நாட்டை அதற் குரிய கல்வி முறையால் பழைய நிலைக்குக் கொணர அன்பு நெறி நின்று உழைத்து வருவோர் வாழ்க்கை யன்றோ வாழ்க்கை ?

"ஆங்கிலம் இந்தியாவிற்குப் பொது மொழியா யிருக்கிறது. அதை ஏன் தொலைக்க முயலல் வேண் டும்" என்று சிலர் எண்ணுகிறார். ஒரு நாட்டுக்கு ஒரு பொது மொழி வேண்டற் பாலதே.

பொதுமொழி

பண்டைக் காலத்தில் ஒருபோது பிரா கிருதமும் மற்றொருபோது பாலியும் பொது மொழி களாக இந்தியாவை ஆண்டன. அவையிரண்டும் நாட் டுக்குரிய மொழிகள். ஆனால் ஆங்கிலமோ ?

நமது நாட்டுக்குரிய இயற்கைக் கல்வி பீடத்தின் மீது ஆங்கிலமாதை மட்டுமன்றிப் பிறமாதர்களையும் இருத்தி வழிபடலாம். சாத்தும் மனை மலர் மட்டும் நம்முடையதா யிருத்தல்வேண்டும். ஆதலால் காந்தி யடிகள் இந்திய நாட்டில் பெரும்பான்மையோர் பேசும் மொழியாகிய ஹிந்தியைப் பொது மொழி யாக்க முயன்று வருதல் உலகறிந்த தொன்று. ஹிந்தி பொது மொழியாக வேண்டுமென்று அறிவுறுத்துங் காந்தியடிகள் அவ்வநாட்டு மொழி களைக் குலைத்து விடுமாறு அறிவுறுத்த வில்லை. அவ்வநாட்டு மொழிகளும் வளரவேண்டு மென்பது காந்தியடிகளின் அடிப் படையான கொள்கை. காந்தியடிகள் அறிவுறுத் துஞ் சுதேசியம் இத்தன்மைத்தே. பொது மொழி

ஹிந்தியும் மற்ற மொழிகளும்

எனக் கொள்ளப்படும் ஆங்கிலத்துக்குப் பதிலாக நாட்டின் ஒற்றுமைக்கும் உலகியல் நடைமுறைக்குமே ஹிந்தியைப் பொது மொழியாகக்கோடல் வேண்டு மென்பது காந்தியடிகள் உள்ளக்கிடக்கை. அவ்வந் நாட்டுக்குரிய மொழிகளைக் கொன்று ஹிந்தியை வளர்க்க வேண்டுமென்று காந்தியடிகள் கூறுகிருரில்லை. அங்ஙனே நேரின் ஹிந்தி வேண்டாமென்றே அடிகள் சொல்வர்.

நமது தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொள்வோம். தமிழ்நாட்டின் மொழியாகிய தமிழ் மிகத்தொன்மையது. தமிழிலுள்ள கலித்தொகை, திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சிந்தாமணி, பெரிய புராணம், கம்பராமாயணம் போன்ற இலக்கியங்கள் வேறு பல உலக மொழிகளிலில்லையென்றே கூறலாம். மற்ற மொழிகளில் நூல்கள் தொகையில் பெருகியிருக்கலாம். இயற்கைத் தேவி கோயில்கொண்ட நூல்கள் நம்பழந் தமிழ் நூல்கள். இயற்கை வழி மனித வாழ்வைக் காணவேண்டுமானல் தமிழ்நாட்டில் தமிழனைப் பிறந்து தமிழ்மொழி பயிலல்வேண்டும். இயற்கையினிமையன்றோ நங்கன்னித்தமிழ்? எம்மொழி பொதுமொழியாக வரினும் இவ்வழகிய கன்னியை எவ்வாறு விலக்க முடியும்? எவ்வாறு நீக்க முடியும்? பொது மொழியாக ஹிந்தியும், சிறப்பு மொழிகளாக ஆங்காங்குள்ள மொழிகளும் வழங்கப் படல் வேண்டுமென்னுங் கருத்தைக் காந்தியடிகள் கல்வியைப்பற்றிப் பேச நேர்ந்த போதெல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தெள்ளத் தெளிய வெளியிட்டிருக்கிருர்.

தமிழ்

தமிழ்நாட்டில் பிறந்த அடியேன் தமிழ்மொழி யில் காந்தியடிகள் வாழ்க்கை நுட்பத்தைச் செப்பப் புகுந்தமையால் காந்தியடிகள் தமிழைப் பற்றியுந் தமிழ் மக்களைப்பற்றியுங் கொண்ட கருத்துக்களை ஈண்டுப் பொறிக்கும் வாயிலாகத் தமிழ்மக்களை முன்னிலைப் படுத்திச் சிலவுரைகள் பகர விழைகிறேன்.

அடிகளுந் தமிழும்

ஆங்கிலம் பயின்ற தமிழ் மக்களில் பெரும்பான்மையோர் தமிழ்த் தாயை மாசுபடர்ந்த துச்சிலிலிருத்தி உணவும் உடையும் அளியாது வருத்தி, அந்நிய மாதை நடுவீட்டில் அமர்த்தி, நல்லுணவும் உடையுந் தந்து மலர்சூட்டி வழிபடுதல் எவரும் அறிந்ததொன்று. இது நம்மக்களின் அறிவைப் புலப்படுத்துகிறதா? அறியாமையைப் புலப்படுத்துகிறதா? தமிழ் மக்களே! ஒருங்கள். தமிழின் தொன்மை என்ன! தமிழ்ப் பாக்களின் வனப்பென்ன! மயிர் சிலிர்க்கிறது. மிகத்தொன்மை வாய்ந்த ஒரு பெருந் தனி மொழியன்றோ நந்தமிழ் மொழி? தமிழனாகப் பிறந்து தமிழ்ச் சுவையுணர்ந்த ஒருவன் வீடுபேற்றையுங் காதலியான். அவனுக்கு வீடுபேறு தமிழ்மொழி யின்பமேயாகும். அவன் மீண்டும் மீண்டுந் தமிழ்நாட்டில் தமிழனாகப் பிறந்து தமிழ்ச்சுவை மாந்தி இன்புறவே விரும்புவன்.

சிறியேன் தொழிலாளர் இயக்கத்தில ஈடுபட்டுத் தொண்டுபுரிந்த காலத்தில் 1921-ம் ஆண்டில் நேர்ந்த ஆறு திங்கட் பெருங் குழப்பத்தில் கத்திகளிடையும் குண்டுகளிடையும் நுழைய நேர்ந்தபோதும் எனதுள் ளத்தில் கலித்தொகையும் திருக்கோவையாரும் இன்

மூகங்காட்டி மறைதலுண்டு. அத்தகைக் கலித்தொகையும் திருக்கோவையாரும் வேறு மொழி நூல்களாக நந்தமிழ் மக்களுக்குத் தோன்றும் இக்காலமன்றோ வறுமைக் காலம்?

காந்தியடிகள் தம் வாணாளில் தமிழ் மக்கள் கூட்டுறவு பெறும் பேறும், அவர் மொழி சிறிதுணரும் பெரும்பேறும் பெற்றதை ஈண்டுக் கழிபேருவகையோடு குறிக்கிறேன். நம்பெருமான் தமிழில் பெரும் புலவராயத் தமிழ் இன்பத்தை முற்றும் நுகர்ந்திருப்பரேல் தமிழராகப் பிறக்கத் தவங்கிடப்பர். காந்தியடிகள் "எனக்கு மீண்டும் பிறப்புண்டேல், யான் பஞ்சமனாகப் பிறத்தல் வேண்டும்" என்று கூறியிருக்கிறார். தமிழ்நாட்டுப் பஞ்சமர்கள் பழந்தமிழ்த் தொல்குடியில் சேர்ந்தவர்கள். அக்குடியில் அடிகள் தோன்ற வேண்டுமென்பது எனது முறையீடு.

காந்தியடிகள் தென்னாப்பிரிக்காவில் வாழ்ந்தபோது பெரிதுந் தமிழ் மக்களிடையே வாழ்வு செலுத்தினார். ஆண்டு நடைபெற்ற பொறுமைப் போரில் முன்னணியில் நின்று உயிர் துறந்தவர் பெரும்பான்மையோர் தமிழ் மக்களேயாவர். பொறுமைப்போரில் வல்லவர் தமிழ் மக்களென்று காந்தியடிகள் பன்முறை பல விடங்களில் சொல்லியிருக்கிறார். காந்தியடிகள் சொல்வழி நின்று சிறை நண்ணி உணவுங்கொள்ளாது, தோல்வற்ற, நரம்பு

தமிழ் மக்கள் தியாகம்

தளரக் கொழுமை கரையக் குருதி பொங்க, மெலிந்து மெலிந்து மிடநடைந்து நாவெழா நிலையிலும் உறுதி பிறழாது,

முடிவில் என்புந் தோலுமாய் உயிர் துறந்த நாகப்பனும் வள்ளியம்மையும் யாவர்? நம்மருமைத் தமிழ் மக்களல்லரோ? தென்னாப்பிரிக்காவில் தமிழ் மக்கள் தமக்குப் புரிந்த நன்றியைக் காந்தியடிகள் எவ்வழியில் புலப்படுத்தினர்? தமிழ்மக்களே! நோக்குங்கள். காந்தியடிகள் தென்னாப்பிரிக்காச் சிறை யநுபவத்தில் எழுதிய செம்மொழிகளையே ஈண்டெடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

"இப்போரில் தமிழ் மக்கள் புரிந்த துணைபோல வேறெவ் விந்தியரும் புரியவில்லை. அவர்கட்கு நன்றியறிதல் காட்ட அவர்கள் நூல்களைப் பயிலவேண்டுமென்று நினைத்தேன். அப்படியே அவர்கள் மொழி பயில்வதில் மிக ஊக்கமாக ஒரு திங்கள் கழித்தேன். அம்மொழி பயிலப் பயில அதன் அழகுணரலானேன். அஃதொரு மனங் கவரும் இனிய மொழி. தமிழ் மக்களுள் பண்டை நாளிலும் இந்நாளிலுங்கூட பல அறிஞர்கள் இருந்தார்கள்; இருக்கிறார்கள் என்பது அம்மொழியின் அமைப்பாலும், அப்பயிற்சியாலும் அறியக் கிடக்கிறது. இந்தியாவில் ஓரினம் ஏற்பட வேண்டுமானல் சென்னை மாகாணத்துக்கு அப்புறமுள்ளவர்களும் தமிழுணரல் வேண்டும்."

ஒரு திங்கள் தமிழ்ப் பயிற்சி காந்தியடிகளை இவ்வாறு கவர்ந்ததெனில், முழுப் பயிற்சி அவரை என் செய்யும்? சபர்மதியினின்றும் அவரைத் தூரத்தித் தாமிரபரணியிலன்றோ கொணர்ந்து சேர்க்கும்? தமிழ் மக்களைப் பற்றி அவர் சொல்லும்போது "தமிழ் மக்கள் எனது இரத்தக் கலப்புற்ற உடன் பிறந்தவர் போல் தோன்றுகிறார்கள்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் குஜராத்தில் பிறந்த ஒருவராயினும் அவரது

வடிவ அமைப்பு தமிழ் மகன் வடிவ அமைப்புப்போல் தோன்றுதலும் உன்னத்தக்கது.

கோஹத்தில் நடைபெற்ற ஹிந்து முஸ்லீம் குழப் பங் கேட்டு, இருபத்தொரு நாள் உண்ணா விரதம் அடிகள் ஏற்றபோது "திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணை" என்னுந் தமிழ் நாட்டுப் பழமொழியே அவ ருள்ளத்துற்று அதுபற்றிய கட்டுரையும் "யங் இந் தியா" வில் எழுதுவித்தது. "பிறப்புண்டேல் இறப்புண்டு" என்னும் பழமொழியிலும் அவர்க்குப் பெரும் பற்றுண்டாம்.

காந்தியடிகள் கதர் நிதி திரட்டுதற்கெனத் தமிழ் நாடு போந்தபோது அவர்க்குப் பல இடங்களில் வர வேற்பளிக்கப்பட்டது. தூத்துக்குடியில் அளிக்கப் பெற்ற வரவேற்பறிக்கை (12 - 10 - 27) அடிகளைத் தமிழ் மொழி மீதும் திருக்குறள் மீதுங் கருத்துச் செலுத்துமாறு தூண்டிற்று. அவ்வறிக்கைக்கு அடிகள் இறுத்த விடையின் சுருக்கம் வருமாறு :—

"தமிழ் மொழிப் பயிற்சியைப் பற்றி யான் ஒன்றுங் கூறவ தில்லை யென்று சிலர் என்மீது பழிசுமத்துவதாகக் கேள்வி யுற்றேன். அப்பழி என்னை அணுகாது. என்னை நன்கறிந்த வர்கள் என்மீது அப்பழி சுமத்த ஒருப்படமாட்டார்கள். ஆங் கிலம் பயில்வதற்கு முன்னர்த் தமிழ் மொழி பயிலல் வேண்டு மென்று யான் பன்முறை பகர்ந்திருக்கிறேன். 1915-ம் ஆண் டிலேயே ஆங்கிலத்தினும் தமிழ் மொழியைச் சிறப்பாகக் கொள்ளுமாறு தமிழ் மக்களை வேண்டிக்கொண்டேன். இற்றைக் குப் பத்தாண்டுக்கு முன்னரே இந்தியா முழுவதுஞ் சுற்றிச் சுற்றி அந்நிய மொழி வாயிலாகப் பிள்ளைகட்குக் கல்வி புகட்ட லாகாதென்று கிளர்ச்சி செய்தேன் ; தாய் மொழியில் பேசுமா

றும், தாய்மொழி நூல்களைப் பயிலுமாறும் மக்கட்கு விண்ணப் பஞ் செய்துகொண்டேன். திருக்குறளைப் பற்றிச் சில செம் மொழிகள் உங்கள் வரவேற்பில் மிளிர்கின்றன. இருபது ஆண்டு களுக்கு முன்னரே யான் தமிழ் பயிலத் தொடங்கியதற்குக் காரணம் திருக்குறள் மூலத்தையே நேராகப் படித்தல் வேண்டு மென்று என்னுள்ளத்தெழுந்த அவாவேயாகும். தமிழ் மொழி யில் புலமை பெறுதற்குரிய ஓய்வு எனக்கு ஆண்டவன் அருளி னனில்லை. அதுகுறித்து யான் உறும் வருத்தத்துக்கோர் அளவில்லை. அவரவர் அவரவர்க்குரிய தாய்மொழி வாயிலாகவே கல்வி பெறல் வேண்டும். தமிழ் மக்கள் தங்கள் தாய்மொழி யாகிய தமிழ் பயில வேண்டுவது அவர்களது இன்றியமையாக் கடமை. தமிழர்கள் தங்கள் மொழியை ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளை விட முதன்மையாகக் கருதல்வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் ஓரிடத்தில் எனக்கு ஆங்கிலத்தில் வரவேற்பறிக்கை வழங்கப்பட்டது. அதை உடனே மறுத்துரைத்ததை நீங்கள் அறிந்திருக்கலாம். எனது மனோநிலை புணராது அடாத பழி இனி என்மீது சுமத்தமாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன்."

இன்னோரன்ன குறிப்புக்கள் பலவற்றை நோக் குழி "அடிகட்கு மீண்டும் பிறப்புண்டேல் அவர் தமிழ் நாட்டில் பிறப்பர்" என்னும் உறுதி எனக்குறுகிறது. ஆண்டவனே! காந்தியடிகளைத் தமிழ் நாட்டிற் பிறக்கு மாறு செய்து, அவரைத் தமிழராக்கி, அவர் வாயிலாக என தருமைக்கன்னி மொழியை வளர்க்கத் திருவருள் செய்க.

காந்தியடிகள் நெஞ்சம் செம்மையறத்தில் படிந் திருப்பதால் அவர் எம்மொழியினிடத்துங் காய் தல் உவத்தல் கொள்ளாத வாழ்வில் வளர்ந்து மகாத்மாவாக விளங்குகிறார். அவ்வந்நாட்டுத் தாய் மொழி வாயிலாக முதல் முதல் அவ்வந்நாட்டார் கல்வி

பெறல் வேண்டுமென்பதும், பின்னே ஓய்வும் வாய்ப்புங் கிடைக்குமேல் மற்ற மொழிகளைப் பயிலலாமென்பதும் காந்தியடிகளின் கொள்கை யென்க.

கல்வியைப் பற்றி அடிகளது வாழ்க்கையில் அறியக் கிடப்பன :—அவ்வந்நாட்டு இயற்கைக் கேற்றவாறு தொடக்கத்தில் ஏற்பட்ட அவ்வம்மொழி அவ்வந்நாட்டில் வழங்கல் வேண்டும் என்பதும், ஒரு நாட்டார் இன்னொரு நாட்டுக் கலைகள் அழியும் முறையில் ஆட்சி புரிதலாகாதென்பதும், அவ்வாறு புரிய நேருமிடங்களில், அவ்வாட்சி முறையை மாற்ற முயலல் வேண்டுமென்பதும், வெறும் பாடங்களைப் படிப்பது வாழ்க்கைக்குரிய கல்வியாகாதென்பதும், வாழ்வுக்குரிய முறையில் இயற்கைக் கல்வி பயிலல் வேண்டுமென்பதும், உலகே பெருநூல் என்பதும், அந்நூலைப் பயின்று எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யாக் கொல்லா அறத்தைக் கடைப்பிடித் தொழுகலே மனித வாழ்க்கையின் நோக்கமென்பதும் பிறவுமாம்.

இவ்வுண்மைகளாம் விதையும் மண்ணும் புனலுங் காற்றும் ஒளியும் சேர்ந்து வளர்ந்த ஜீவவிருட்சம் நமது காந்தியடிகள். அவரது வாழ்க்கை பெருங் கல்விக் கழகம். அதன்கண் மனித வாழ்க்கைக்கு வேண்டப்படும் பொருள்கள் காணலாம்.

ச. பெற்றோர்ப் பேணல்

"கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழாரெனின்" என்றார் நமது திருவள்ளுவனார். கல்விப்பயன் கடவுட் டொழல் என்பது அம் மறை மொழியின் கருத்து. கடவுளோ மாற்ற மனங் கடந்து நிற்பவர்; மண் புனல் தீ வளி ஒளி திங்கள் ஞாயிறு உயிர் என்னும் எட்டு மூர்த்தியாய் யாண்டும் நீக்கமற நிற்பவர். இவரை எப்படித் தொழுவது?

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்

முதல் முதல் காணுங் கடவுளராகக் காட்சியளிப்பவர் நம்மை யீன்ற தாய் தந்தையராவர். அவர்கள் வழிப் பின்னை முயற்சியால் யாண்டுமுள்ள இறைவனை வழிபடக் கூடும். இக்கருத்துப் பற்றியன்றோ நஞ்சான்றோர் "தந்தை தாய்ப்பேண்" என்றும், தந்தை தாய் பணித்தல் செய்யுந் தவமலால் தவம் வேறில்லை" என்றுங் கூறிப்போந்தார்?

தாய் தந்தை என்னும் இருவருள் தாயே சிறந்தவள். "ஈன்றாளிலென்ன கடவுளுமில்" என்றார் ஒரு பெரியார். இவ்வுலகில் தாயன்புக்கு ஒப்பாக வாதல்

தாய்

உயர்வாகவாதல் பிறிதொருவரன்பிருக்குமோ? கடவுளன்பிற்கு அடுத்தபடியில் நிற்பது தாயன்பே. "தாயினும் நல்ல சங்கரன்" "தாயிற் பெரிய தயாவுடைய தம்பெருமான்" "பால் நினைந்தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்பரிந்து நீ" எனவருந் தமிழ்மறை மொழிகளைக் காண்க.

"விளையும் பயிர் முளையில் தெரியும்" என்பது பழமொழி. காந்தியடிகள் இளமை வாழ்வு பின்னைப்

பெருவாழ்விற்குக் கால் கொண்டதென்க. காந்தியடிகள் தம்மை ஈன்ற அன்னையாரைத் தெய்வமாகவும், அவர் மொழியை மறைமொழியாகவும் போற்றி வந்தார். தமக்குத் தவறு என்று தோன்றும் ஒன்று தாய்க்கு அவ்வாறு தோன்றாதொழியுமேல், அடிகள் தாய் சொல்வழி நிற்கவே ஒருப்படுதல் வழக்கம்.

காந்தியடிகள் பிறந்த குடியுங் குலமும் பழைய கண்மூடி வழக்கங்களெல்லாந் திரண்டுருண்ட ஒரு கூட்டம். அக்கூட்டத்தார் தீண்டாமையைத் தெய்வம் போலக் கொள்பவர். அவரிடைத் தீண்டாமை யொழிக்கப் கப் போந்த தோன்றல் தோன்றி யிருக்கிறார். காந்தியடிகட்கு இளமையிலேயே தீண்டாமை பாவம் என்னும் உணர்வு அவருள்ளத்தில் இயல்பாகவே அரும்பியிருந்தது. அவர் தமது வீட்டுத் தோட்டி யுகன் என்பானைத் தொடுதல் பாவமாகாது என்று தம்மை ஈன்ற தெய்வத்தோடு வாதஞ் செய்வாராம். ஆனால் அவர் தாயார் விருப்பத்துக்கு மாறுபட்டு நடந்ததில்லை. "நான் தீண்டாரைத் தீண்டுதலுண்டு. அதை நான் தாய் தந்தையர்க்கு மறைத்துப் பேசுவதில்லை. அத்தீட்டைப் போக்குதற்குச் சுருங்கிய வழி ஒரு முஸ்லீமைத் தொடுவது என்று எனது அன்னையார் சொல்வார். அன்னையார் மாட்டு எனக்குள்ள அன்பு காரணமாக யான் அவ்வாறு செய்வது வழக்கம். ஆனால் அதை யொரு சமயக் கடனாகக்கொண்டு யான் செய்தேனில்லை" என்று காந்தியடிகளே மொழிந்திருத்தல் காண்க. இஃது அவரது இளமை

தீண்டாமையும் அன்னையாரும்

யில் சத்தியாக்கிரக உணர்வே அரும்பாத காலத்தில் நிகழ்ந்தது. அன்னையாருள்ளம் புண்படும் வழியில் அடிகள் நடந்ததில்லை. காந்தியடிகள் ஈன்ருள் சொல்லுக்கு என்றும் எங்குங் கட்டுப்பட்டு நடந்து வந்தார் என்பதை வலியுறுத்த அவரது வாழ்வில் நேர்ந்த சில நிகழ்ச்சிகளை ஈண்டு எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

புலாலும் அன்னையாரும்

காந்தியடிகள் குலம் புலால் உண்ணாத பெருங்குலம். அவர்க்குப் புலால் சுவை தெரியாது. ஒரு தீநண்பன் "புலால் உணவு கொள்வதால் வெள்ளைக்காரர்கள் பருத் துயர்ந்து திடமாக விருக்கிருர்கள். அத்திடங்கொண்டு அவர்கள் நமது நாட்டையும் பற்றிக் கொண்டார்கள். அவர்களைத் துரத்திச் சுயராஜ்யம் பெற வேண்டுமானல் அவர்களைப் போலப் புலால் உணவு உண்டு கொழுத்தல் வேண்டும்" என்று நாளடைவில் அடிகட்கு அறிவுறுத்தி அவரை மயக்கிப் புலால் உண்ணுமாறு செய்தான். காந்தியடிகளும் "சுவை கருதிப் புலால் உண்டேனில்லை. சுயராஜ்யங் கருதி யுண்டேன்" என்று எழுதியிருக்கிருர். மாலை வேளையில் சிறுவர்களோடு சேர்ந்து புலால் உணவு விலாப்புடைக்கக் கொள்ளுதலால் அடிகள் வீட்டில் அடிக்கடி இரவு உணவு கொள்ளாதொழிந்தார். அவ்வப்போது அவர் அன்னையார் "ஏன் சாப்பாடு வேண்டாம் என்று மறுக்கிருய்" என்று கேட்கும் வேளையில் "அம்மணி! பசியில்லை" என்று நமது ஐயர் உரைப்பாராம். இப்பொய்யுரை அடிக்கடி அடிகள் மனதைக் கொத்திக்

கொன்றது. "அந்தோ! இப்பொல்லாப் புலால் உணவு ஈன்ற அன்னை மாட்டும் பொய்கூறத் தூண்டுகிறதே. என் செய்வது" என்று அன்னையார்பால் பொய் கூற மனமெழாது புலால் உண்பதை நமது மெய்யர் நிறுத்தி விட்டார். "புலாலை வேறு காரணம்பற்றி விட்டே னில்லை. அன்னையார்பால் பொய்யுரைக்க மனமெழாமை கண்டு அதை விடுத்தேன்" என்று காந்தியடிகள் தமது வரலாற்றில் வரைந்திருக்கிறார். ஈன்றாளிடம் பொய் கூறலாகாது என்னும் உறுதி காந்தியடிகட்கு இளமையிலேயே ஏற்பட்டது.

காந்தியடிகள் பிரவேச பரீட்சையில் தேறிக் கல் லூரியிற் சேர்ந்து, எப். ஏ. வகுப்பில் பயின்று வந்த போது, அவரது தந்தையாரின் நண்பர் ஜோஷி என் னும் பார்ப்பனர் தூண்டுதலால் இங்கிலாந்து சென்று சட்ட நிபுணராதல் (Barrister) வேண் டும் என்னும் அவா அவருக்கு எழுந் தது. அடிகள் தமது விருப்பத்தை அன்னையார்க்குத் தெரிவித்தார். அம்மையார் இடி கேட்ட பாம்பாயினர். அருமைப் புதல்வரை இங்கி லாந்துக்கனுப்ப அம்மையார்க்கு மனமெழவில்லை. புதல் வர் நெஞ்சமோ இங்கிலாந்திலேயே படிந்து கிடக் கிறது. அதையும் அம்மையார் உணர்கிறார். என் செய்வார்! அவர் இங்கிலாந்து சென்று திரும்பிய இந் திய மக்கள் நிலையைத் தெரிந்து கொள்ள முயன்றார்; இங்கிலாந்து நோக்கிச் செல்லும் இந்தியர்கள் ஒழுக்க வீனர்களாய், புலால் உண்பவர்களாய், குடியர்களாய்த் திரும்புகிறார்கள் என்று சிலர் வாயிலாகக் கேள்வி

இங்கிலாந்தும் அன்னையாரும்

யுற்ருர். காந்தியடிகட்கு இங்கிலாந்து நினைவெழும் போதெல்லாம் அம்மையார் இம்முக்குற்றங்களைக் குறிப்பிட்டு "இவைகட்கு என் சொல்கிருய்" என்று கேட்பார். அதற்கு அடிகள் "என்னை நம்ப மாட்டீரா? உம்மிடம் யான் பொய் பகர்ந்து உம்மை ஏமாற்றுவேனு? அம் முக்குற்றங்கட்கு யான் உட்படுவதில்லை என்று சத்தியஞ் செய்து கொடுக்கிறேன்" என்பார். "மைந்தனே! உன்பால் நம்பிக்கையுண்டு. இங்கிலாந்து மிகச் சேய்மையிலிருப்பது. அச் சேய்மை நாட்டில் உன்னை எங்ஙனம் நம்பிவிடுவேன்" என்று அன்னையார் அலமருவார். ஒரு நாள் அம்மையார் "எதற்கும் பேசார்ஜி சுவாமிகளைக் கேட்டு வருகிறேன்" என்று அவ்வடிகள் பால் ஏகி உள்ள நிலையைத் தெரிவித்தார். பேசார்ஜி சுவாமிகள் ஒரு சமணத் துறவோர். காந்தியடிகள் குடும்பத்துக்கு வேண்டியவர். அவ்வறவோர் "பிள்ளையினிடம் இம்மூன்றற்கும் உறுதி மொழி வாங்கிக் கொள்கிறேன். பின்னே அவனை இங்கிலாந்து செல்ல விடலாம்" என்று அம்மையார்க்குத் தேர்தல் கூறிக் காந்தியடிகளை அழைத்து உறுதிமொழி வாங்குங் கடனாற்றினர். காந்தியடிகள் "குடி புலால் மாதர் என்னும் இம்மூன்று மயக்கத்துக்கும் ஆளாவதில்லை" என்று சூளுரை வழங்கி அன்னையார்பால் விடை பெற்று இங்கிலாந்து நோக்கினர்.

இங்கிலாந்து செலவும் பாரிஸ்டர் பட்டமும் இளமைக் காந்திக்கு எத்தகை அவாவை எழுப்பியிருக்கும், எவ்வாறு மயக்கியிருக்கும் என்று சொல்லால்

சொல்ல வேண்டுவதில்லை. இளமையை அவ்வவா எவ்வாறு முடுக்கி யிருக்கு மென்பதையும், அம் மயக்கம் எவ்வண்ணம் நெருக்கி யிருக்கு மென் பதையும் அன்பர்கள் நெஞ்சில் நினைந்து நினைந்து பார்ப்பார்களாக. அவா மயக்கை யடக்கல், அதினும் இளமையில் அவைகளை அடக்கி அறிவு வழிநிற்றல் எத் துணை அருமை! அருமை! நம் காந்தியடிகள் இளமை யிலேயே அவ்வருமையை எளிமையாக்கிக் கொண் டார். அப்பேரவாவும் அப்பேய் மயக்கமும் அடி களை என்னசெய்தன? அவைகள் அடிகளை விழுங்கி இரையாக்கினவோ? இல்லை; இல்லை. அவைகளால் விழுங்கப்பெற்ற வேளையிலும், நிலைமையிலும் அடி கள் அன்னையாரை அவமதித்தாரில்லை; புலி பேயெனக் கருதினாரில்லை; கருதி வரம்பு கடந்து ஓடினாரில்லை; அடிகள் அன்னையாரின் அகங்குளிரும் வழிகண்ட பின்னரே தங்கருத்து வழி நிற்கலாயினார். இஃதன்றோ இளமைக்கழகு? அடிகளின் தாயன்பை உன்னி உன்னி உலகம் திருந்துவதாக.

இங்கிலாந்தைப்பற்றி அம்மையார் கொண்டிருந்த எண்ண மென்னே! இந்தியாவினின்றுஞ் செல்லு வோர்க்கு இங்கிலாந்து "மூன்று தீட்சை" செய்து விடும் என்ற அச்சம் அம்மையார்க்கு உண்டுபோலும்! அம்மையார் குறிப்பிட்ட மூன்றும் மக்களையும் மாக்க ளாக்கி விடுவனவல்லவோ? அத்தகைய இந்தியத் தாய்மார் இப்பொழுது எத்துணைபேர் இருக்கின்றனர்? பிள்ளையினும், பிள்ளையின் புகழினும், பிள்ளையின் ஒழுக்கத்தையே அம்மையார் பெரிதுங் கருதினார்.

காந்தியடிகள் தாயாருக்களித்த உறுதிமொழிக்கு ஊறு விளைக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் இடை யிடையே உற்றன. உற்றும் அடிகள் அவைகளை ஆண்டகைமை யோடு எதிர்த்தே வென்றார். இங்கிலாந்து செலவின் போதும், இங்கிலாந்திலும் உற்ற நிகழ்ச்சிகள் சில வருமாறு :

இங்கிலாந்து வழி யிடையில் கப்பலில் நண்பராகிய ஓர் ஆங்கிலேயர் காந்தியடிகட்குப் புலால் உணவு மீதுள்ள வெறுப்புக் கண்டு, கப்பல் செங்கடலை உழுது சென்றபோது "ஐயா, இதுவரை போய்விட்டது. இனி பிஸ்கே குடாக் கடலில் உமது உறுதியை மாற்றிக் கொள்ளல் வேண்டும். இங்கிலாந்து குளிர் செறிந்த நாடு. ஆண்டுப் புலால் உணவின்றி வாழ்தல் இயலாது" என்று சொன்னார். அது கேட்ட காந்தி அடிகள் "ஊன் உணவின்றியும் அங்கு வாழக் கூடும் என்று கேள்வியுற்றிருக்கிறேன்" என்றார். "ஓ! அவையெல்லாம் வெறும் பேச்சு. எனக்குத் தெரிந்தவரை புலால் உண்ணாதவர் ஆண்டு ஒருவருமிலர். நான் குடித்தாலும் உம்மைக் குடிக்குமாறு கேட்கிறேனா? நீர் ஊன் உண்டே தீரல்வேண்டும். இல்லையேல் இங்கிலாந்தில் வாழ முடியாது" என்று அந்நண்பர் அறைந்தார். இவ்வுரைகள் காந்தியடிகள் நிலையைக் குலைக்கவில்லை. அடிகட்குத் தாய் நினைவு தோன்றிற்று. அடிகள் நண்பரை நோக்கி "உமது அன்பிற்கு நன்றி கூறுகிறேன். புலால் உண்பதில்லை என்று என்னை ஈன்ற தாயாருக்குச் சூளுரை வழங்கி வந்திருக்கிறேன். ஆக

சோதனை

லால் புலால் உணவை நெஞ்சிலும் நினையேன். இங்கிலாந்து எனக்குப் பிடியாவிடின், நான் இந்தியாவிற்குத் திரும்பி விடுவேன்" என்று மறுத்துரைத்து உறுதியிலேயே நின்றார்.

இங்கிலாந்தில் காந்தியடிகள் டாக்டர் மேதாவுடன் தங்கியிருந்தபோது அவர் அடிக்கடி புலால் உண்ணுமாறு அடிகளை வலியுறுத்துவார். அடிகள் ஒவ்வொருபோதும் அன்னையார் முன்னிலையில் அளித்த உறுதிமொழியை எடுத்துரைப்பார். ஒரு நாள் அந்நண்பர் அடிகள் உணவின் பொருட்டு அடைந்து வந்த துன்பங்கண்டிரங்கி, அடிகளை நோக்கி, "நீர் எனது தம்பியாயிருப்பின், உம்மை இந்தியாவிற்கு உடனே ஓட்டி விடுவேன். எழுத்து வாசனை யறியா மூடத்தாய் முன்கூறிய உறுதிமொழிக்கு ஏதாயினும் மதிப்புண்டா? அஃது இந்நாட்டு நிலை தெரியாக் காலத்தில் வழங்கப்பட்டது. அது சூள் ஆகவே ஆகாது. சட்டப்படி அது சூள் அன்று. அவ்வுறுதி மொழியைக் கட்டியழுவது மூடநம்பிக்கையேயாகும். இப்பிடிவாதம் உமக்கு நலன் செய்யாது. முன்னே புலால் உண்டதாகவும், அஃது உமக்குச் சுவைத்ததாகவுஞ் சொல்கிறீர். அநாவசியமான இடத்தில் அதை உண்டீர். அவசியமான இடத்தில் அதை மறுக்கிறீர்" என்று அடிக்கடி பகர்ந்து அடிகளின் உறுதியைக் கலைக்க முயன்றார். அவர் சில நூல்களையும் படித்துக் காட்டினார். எதுவும் காந்தியடிகளை அசைக்கவில்லை. ஒரு நாள் அடிகள் நண்பரைப் பார்த்து "நண்பரே! தங்கள் அன்பை நன்கு உணர்கிறேன். இந்நாட்டில் ஊனின் இன்றியமையாமையை

யும் உணர்கிறேன். உணவின் பொருட்டு உறுதியை உடைக்கமுடியாது. அது குறித்துத் தங்களுடன் வாதப்போர் நிகழ்த்தவும் விருப்பமில்லை. வாதப் போரில் தங்களை வெல்ல முடியாதென்பதை அறிவேன். என்னை மூடன் அல்லது பிடிவாதி என்று என்னை விட்டுவிடுங்கள். என்பால் கொண்டுள்ள அன்பு குறித்துத் தங்களைப் பாராட்டுகிறேன். தாங்கள் எனது நலன் கருதும் நண்பர் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். தாங்கள் மீண்டும் மீண்டும் இதை வலியுறுத்துவது என் பொருட்டே என்பதை நான் உணராமலில்லை. ஆயினும் யான் என் செய்வேன். சூள் சூளே. அதைத் தகர்க்க முடியாது" என்று பகர்ந்தார். நண்பர் வியப்புற்ருர். அன்று முதல் அவர் அடிகள்பால் புலால் உணவைப்பற்றிப் பேசுவதை நிறுத்திக்கொண்டார். அடிகட்கு அந்நாளிலேயே உண்மையில் எத்துணை உறுதி நிலைத்திருந்தது என்பதை அன்பர்கள் நோக்குவார்களாக.

ஒரு நாள் இந்நண்பர் அடிகளைக் கூத்துக்கழைத்தார். அடிகளும் உடன்பட்டார். அன்று ஹால்பார்ன் உணவுச் சாலையில் சாப்பாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது. இருவரும் சாலைக்குள் நுழைந்தனர். அங்கே முதல் முதல் குழம்பு படைக்கப்பட்டது. குழம்பில் புலால் கலப்புண்டா இல்லையா என்னும் ஐயம் அடிகட்குப் பிறந்துவிட்டது. அடிகள் ஏற இறங்கப் பார்த்தார்; நண்பரைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள அஞ்சினர்; படைத்தவனை மட்டும் அழைத்தார். இதைக் கண்ட நண்பர் "என்ன" என்று சீறினர். "ஒன்று

யில்லை. குழம்பில் புலால் கலப்புண்டா இல்லையா என்று தெரிந்து கொள்ள இவரை அழைத்தேன்" என்று அடிகள் அச்சத்துடன் சொன்னார். நண்பர் வெகுண்டு "இங்கே சில ஒழுங்குமுறைகள் உண்டு. காட்டு மிராண்டிபோல் விழிக்கிறீர்கள். நாகரிகக் கூட்டத்துக்கு நீங்கள் உரியவரல்லர். முறைப்படி நடந்து கொள்ளத் தெரியாவிடின் வெளியேபோய் வேறு சாலையில் உணவருந்துங்கள்" என்று சொல்லம்பு விடுத்து உறுத்தார். ஆண்டிருந்த மற்றவர்கள் கண்ணோட்டமுங் காந்தியடிகள்மீது பாய்ந்தது. எந்நிலையில் அடிகள் நின்றார்? நண்பருக்கு நடுங்குவதா? அவணுள்ள மற்றப் புலையருக்கு (புலால் உண்போர்க்கு) அஞ்சுவதா? தாய் மொழி காப்பதா? இச்சோதனைக்குக் காந்தியடிகள் அன்று எளியராயிருப்பின், அவர் மகாத்மாவாகி யிருப்பரோ? இரார்! இரார்! இத்தகைய சிறு சிறு சோதனைகளுக்கு எளியராகி எத்துணைபேர் மனிதத் தன்மையை யிழந்து விடுகின்றனர்! காந்தியடிகள் "இங்கே நேரும் மான அவமானத்துக்கஞ்சி, இந்நண்பனைக் களிப்பிக்கவேண்டித் தாய் மொழியைக்காவாது விடுவது அறமாமோ? உண்மையைக் கடப்பது நியாயமாமோ?" என்று எண்ணி "என்ன நேரினும் நேர்க" என்று ஒதுங்கி வெளியே வந்துவிட்டார். என்னே அடிகளின் உறுதி!

அடிகள் இங்கிலாந்திலிருந்த போது உணவைப் பற்றிப் பல நூல்கள் ஆய்ந்தார்; அவ்வாராய்ச்சியாலுஞ் சிலர் அறிவுறுத்தலாலும் முட்டையில் உயி

ரில்லை என்னும் முடிவிற்கு வந்து அதை யுண்ணத் தொடங்கினர். ஆங்கு ஊன் உண்ணாத பலரும் முட்டையை மட்டும் உண்பது வழக்கம். முட்டை உயிரற்ற பொருள் என்பது அவர்கள் கொள்கை. ஒருநாள் காந்தியடிகட்கு ஓர் ஐயம் தோன்றிற்று. அடிகள் "முட்டையில் உயிருண்டா இல்லையா என்று ஆராய்ந்து உண்மை கண்டு அதை யுண்ணும் உரிமை பெற நான் யார்? முட்டையிலும் உயிருண்டு என்னும் நம்பிக்கை தாயார்க்கு உண்டு என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர் கருத்து வழி நோக்கின் முட்டையும் புலாலின் பாற்பட்டதே" என்று தெளிவுற்று முட்டை யுண்பதை யொழித்தார். தாயை ஏமாற்ற அடிகள் மனச்சான்று இடந்தரவில்லை. ஆராய்ச்சியாளர் கருத்தினுந் தாயார் கருத்துக்கே அதிக மதிப்பு அடிகள் ஈந்தார். நீண்ட தூரத்திருந்தும் நீண்ட நாளாகியும் தாயார் முன் கூறிய உறுதி மொழி காக்குந் தவநெறி நின்றவர் நம் பெருமான்.

முட்டை

1890-ம் ஆண்டு போர்ட்ஸ் மௌத் என்னும் ஊரில் சைவ உணவு மகாநாடு ஒன்று கூடிற்று. அதற்கு அடிகளும் மற்றோர் இந்திய நண்பரும் அழைக்கப்பட்டார்கள். இருவரும் ஒரு விடுதியில் தங்கி யிருந்தனர். முதல் நாள் மகாநாடு முடிந்தது. இருவரும் வீடு சேர்ந்து உண்டு சீட்டாடத் தொடங்கினர். அவ்வாட்டத்தில் வீட்டுத் தலைவியுங் கலந்து

கொண்டாள். சீட்டாட்டத்துடன் மற்ற ஆட்டங்களுந் துவக்கப்பட்டன. அடிகள் சிறிது வரம்பு மீறிச் சென்ற வேளையில் நண்பர் "அப்பா, இப்பேய் யாண்டிருந்து உன்னைப் பிடித்தது? எழுந்து போ போ; விரைவில் போ" என்று கடிந்தார். அடிகட்கு நாணம் மேலிட்டது. அதனுடன் தாயாரின் நினைவுந் தோன்றிற்று. அடிகள் என் செய்தார்?

கோடுஞ் சோதனை

அவ்வூரிலிருந்தால் என்ன நேருமோ என்று ஊரை விடுத்தே அடிகள் ஓடிப் போய்விட்டார். வேட்டை நாயினால் துரத்தப்பெற்ற மான்போலத் தாம் ஓடி வந்ததாக அடிகள் தமது வரலாற்றில் எழுதியிருக்கிறார். உள்ளத்தில் தீக்கிளர்ச்சி தோன்றிய போதே நண்பர் கடிந்தார். பின்னே தோன்றிய தாயார் நினைவு அக்கிளர்ச்சியைத் தடுத்தாண்டது. மகாநாட்டின் மற்ற நாள் நிகழ்ச்சி முறையையும் பொருட்படுத்தாது ஊரை விட்டே அடிகள் ஓடிவந்ததை நோக்குழித் தாயார்க்கு எத்தகை மதிப்பு அவர் தந்தார் என்பது நன்கு புலனாகும்.

காமக் கிளர்ச்சிக்கு இரையான முனிவர்கள் எத்துணை பேர்? தேவர்கள் எத்தனை பேர்? அக்கிளர்ச்சி காந்தியடிகளை என் செய்தது? தாய் முன்னர் வழங்கிய உறுதி மொழியை எவ்வேளையில் அடிகள் காத்தார்? அன்பர்களே! உன்னுங்கள்! உன்னுங்கள்! "அன்னையார் இந்தியாவிலிருக்கிறார். அவர் இங்கே நாம் செய்வதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாரோ? இல்லையே. நாம் விருப்பப்படி நடக்கலாம்"

என்ற தீய - கொடிய - விலங்கு எண்ணம் காந்தியடிகள் உள்ளத்தில் தோன்றிற்று? மனமென்னும் பேய்க் குரங்கு அவரை அலைத்ததா? நமது ஆண்டகை, மனதை அறிவு வழியாக நிறுத்தி ஆண்டனர். மனதை அறிவு வழி யடக்கி யாளாதவன் மனிதனாகான். காந்தியடிகள் இளமையில் இங்கிலாந்தில் தாய் மொழியைக் குரு மொழியாக்கொண்டு ஒழுக்கத்தை உயிரினும் பாதுகாத்தது போற்றத் தக்கது.

காந்தியடிகள் தென்னாப்பிரிக்காவில் வாழ்ந்த போது அவர் பல கிறிஸ்துவ நண்பரைப் பெற்றார். அவருள் ஒருவர். அன்பர் **கோட்டஸ்** என்பவர். இவரும் அடிகளும் சமயங்களைப்பற்றிப் பெரும் வழக்கிடுவதுண்டு. ஒரு நாள் அன்பர் கோட்டஸ் "இவ்வளவு ஞானம் பேசுந் தாங்கள் தங்கள் கழுத்தில் துளசிமணியை அணிந்திருப்பதென்னை? அஃதெனக்குப் பிடிக்கவில்லை. இம்மூட நம்பிக்கை தங்கட்குத் தகாது. அதைத் தாருங்கள்; அறுத்தெறிகிறேன்" என்று மணியைக் கேட்டார். அடிகட்குத் தாயார் நினைவு எழுந்தது. அந்நாளில் தாயார் உயிருடனுமில்லை. அவர் இவ்வுலக வாழ்வு நீத்துப் பல ஆண்டுகளாயின. ஆயினும் அடிகள் ஈன்ற அன்னையை மறந்தாரில்லை. அவர் அன்பர் கோட்டஸைப் பார்த்து "இஃது என் தாயாரால் அணியப்பட்டது. தாயாரின் அன்புக் கொடையென்று மிகப் புனிதமாக இம்மணியைப் போற்றி வருகிறேன். அதன் உட்பொருள் எனக்குத் தெரியாது. அதை அணியாவிடின், அதனால் கேடுவிளை

துளசி மணி

யும் என்று நான் நம்புகிறேனில்லை. எனது அன்னை யாரால் அணியப்பெற்ற ஒன்றை வலிந்து அறுத்தெறிய என் மனம் ஒருப்படவில்லை. அது தானே அறுந்து விழுந்தால் புதிய தொன்றை யான் அணியேன்" என்று சொற்றனர். தாயாரிடம் காந்தியடிகள் கொண்டிருந்த அன்புக்கு இன்னுஞ் சான்றுகள் வேண்டுங்கொல்!

தந்தையார்

அடிகள் தந்தையாரிடமும் அன்பு பூண்டு அவரை வழிபடுதலுண்டு. அவர் தந்தையார்க்குப் பலதிறப் பணி விடைகள் செய்வார். தந்தையார் நோய்வாய்ப்பட்டுக் படுக்கையில் கிடந்தபோது அடிகள் தந்தையார்க்குக் கைகால் பிடித்தல் முதலிய தொண்டுகளை அன்புடன் நிகழ்த்தி வந்ததாக அவரது வரலாறு அறிவிக்கிறது. அடிகள் தந்தையாரை இளமையில் தெய்வமாகப் போற்றினார் என்பதற்கு ஈண்டொரு நிகழ்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுவதே சாலும்.

தீ நட்பு காரணமாக அடிகள் இளமையில் சுருட்டுக்குடித்தல் பயின்றார். சுருட்டுக்குக் காசு கிடைப்பதில்லை. வேலைக்காரன் காசை அடிகள் திருடுவது வழக்கம். ஒருமுறை அவர் தமது உடன் பிறந்தார் கைக்காப்பில் ஒரு சிறு பொற்றுண்டு வெட்டி விற்றுக் கடனடைத்தார். இன்னோரன்ன மறச்செயல்கள் நிகழ்த்தும் போதெல்லாம் அடிகளை மனச்சான்று ஒறுத்துக்கொண்டே வந்தது.

சுருட்டும் திருடும்

நன் மனமுடையார் சிறு குற்றமிழைப்பினும் அவர் மனமே அவரை ஒறுக்கும். அவ்வொறுத்தலைப் பொருட் படுத்தாது வாழின் மனிதன் நாளடைவில் இருகால் விலங்காவன்.

காந்தியடிகள் குற்றங் குறித்து வருந்தி வருந்தி முடிவில் அக்குற்றத்தைத் தந்தையார் பால் முறையிட்டே தீரல்வேண்டு மென்று அதை ஒரு கடிதத்தில் பொறித்துத் தந்தையாரிடந் தந்தார். தந்தையார் அது கண்டு கண்ணீருகுப்பதை அடிகள் நோக்கித் தாமுங் கண்ணீருங் கம்பலையுமானார். அதைப்பற்றி அடிகள் தமது "சத்திய சோதனை" யில்,

முறையிடு

"தந்தையாரிடங் கடிதத்தைக் கொடுத்த வேளையில் எனது உடல் நடுங்கிற்று. அவர் கடிதத்தைப் படித்தபோது அவர் கண்களில் நீர் முத்து முத்தாகச் சொட்டிற்று. கடிதமும் நனைந்தது. சிறிது நேரம் கண்ணை மூடிச் சிந்தனையிலிருந்தார். பின்னை விழித்துக் கடிதத்தைக் கிழித்தெறிந்தார். அக்காட்சி எனது மனதையும் உருக்கிற்று. * * * * என் தந்தையார் கண்ணீர் என் மனமாசைக் கழுவிற்று. அவ்வன்பு நிலை எவர்க்கே தெரியும்? அநுபவித்தவர்க்கன்றோ தெரியும்? அன்று அந்நிகழ்ச்சியில் தந்தையாரின் அன்பைக் கண்டேன். இன்று அதன்கண் அஹிம்சையின் நுட்பங் காண்கிறேன். மன்னிக்குந் தன்மை இயல்பாக என் தந்தையார்பால் ஏற்பட்டதன்று. அவர் சினந்து கடுஞ்சொல் பகர்வாரென்று எண்ணினேன்; நெற்றியில் அடித்துக்கொள்வாரென்று நினைந்தேன். அவரது பொறுமை எனக்கு வியப்பூட்டிற்று. இதற்குக் காரணம் யாது? நான் எனது குற்றத்தை மறையாது முறையிட்டதே. மன்னிப்போரிடம் குற்றத்தைக் கரவாது வெளி

யிடுவதோடு, மீண்டும் அக்குற்றமிழைப்பதில்லை என்று உறுதி கூறுவது கழுவாய் தேடுவதாகும்"

என்று எழுதியிருக்கிறார்.

இவ்வுரைகளால் காந்தியடிகள் தந்தை பால் கொண்டிருந்த அன்பு நனி விளங்குகிறது.

"அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்" என்னும் முதுமொழிக்குக் காந்தியடிகள் வாழ்வு ஓர் இலக்கியமாக மிளிர்வதை அன்பர்கள் உணர்வார்களாக.

காந்தியடிகள் வாழ்விலுள்ள இச்சில குறிப்புக்களும் மனிதராக விரும்புவோர்க்குப் பெருந்துணை செய்வனவாம்.

ரு. இல்லறம்

கல்வியும் தாய் தந்தையர் வழிபாடும் மனிதன் பிறர் பொருட்டு வாழ்தல் வேண்டும் என்னும் பெரு வாழ்விற்குக் கடைக்கால் போன்றன. அக்கால்மீது இல்லறமென்னும் நிலையம் எழுப்பப்படல் வேண்டும். அந்நிலையம் எழும்பினதும் அதன்கண் அன்பென்னுந் தெய்வம் கோயில் கொள்ளும். அன்பு அரும்புதற் குரிய இடம் இல்லறம் என்று கூறுவது மிகையாகாது. இதைப் பற்றி நூற்றிருடக்கத்திலுஞ் சுருக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன். இல்வாழ்வில் தலைப்படாத ஒருவனதுள்ளத்தை, கதவுகளும் மற்றக்கால் அதர்களும் மூடப்பட்டுக் காற்று நுழையப் பெறாத பாழுங்கட்டடத்திற்கும், ஓட்டமிலா நீர் நிலைக்கும் ஒப்பிடலாம். இல்லறம், மனிதன்பால் இயல்பாக அமைந்துள்ள அன்பூற்றினின்றும் அருட்புனல் எழாதவாறு தகைந்து நிற்கும் தன்னலமென்னும் பாறையை உடைத்தெறியும் பெருங் கருவி.

இல்லறமே நல்லறம்

ஒருவன் ஒருத்தியோடு வாழ்ந்து இன்புதல் வரைப் பெற்ற பின்னரே அன்பு நிலை இன்னதென உணரப் பெறுகிறான். ஏட்டுக் கல்வி பயின்று அன்பைப் பற்றிப் பதினாயிரம் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தல் எளிது; பதினாயிரங்கட்டுரைகள் வரைதல் எளிது. இவை ஒருவனை அன்பனாக்குமோ? அன்பு சுரக்குமிடம் இல்லறம் இல்லறமே.

அன்பு வளர்தற்கு நிலைக்களனாயுள்ள இல்லறம் உலகில் இனிது நடைபெறல் வேண்டுமென்னும் அருட் பெருக்காலன்றோ ஆண்டவன் உயிர்களை ஆண் பெண் வடிவாகப் படைத்திருக்கிறான்? ஆணும் பெண்ணுங் கூடிக் குலாவி அன்பு நெறி காண்டல்வேண்டு மென்பதன்றோ ஆண்டவன் படைப்பு நோக்கம்? அந்நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முயலாதான் வாயால் கடவுளுண்மை கூறுவதால் என்ன பயன் விளையும்?

ஒரு தோட்டத்தில் இரண்டு தொழிலாளர் வேலை செய்கிறார். ஒருவன் பெரிதும் வேலை செய்யாது காலங் கழிப்பவன். மற்றொருவன் கருமத்தில் கண்ணாயிருப்பவன். தோட்டமுடையான் ஆண்டு வரும்போது முன்னவன் அவனை எதிர் நோக்கி மாலை சூட்டி வந்தனை வழிபாடு செய்வதில் பெருங் கவலை செலுத்துவான். பின்னவன் அவ்வேடிக்கையில் கருத்தைச் செலுத்தாது அளிக்கப்பட்ட தொழின்மீது கருத்தைச் செலுத்தி வருவான். இவ்விருவருள் எவன் தலைவன் கடனாற்றுகிறவன்? உலகில் மக்கள் யாக்கை பெற்று இல்லறத்தில் வாழாது கிடப்போர் முன்னவனை யொப்பர். இல்லற மேற்பவர் பின்னவனை யொப்பர்.

ஒழுங்குபட்ட இல்லறம் நடாத்தும் ஒருவன் கடவுள் ஆணைவழி நிற்பவனாகிறான். "இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான் - முயல்வாருள் எல்லாந் தலை" என்றும், "வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந் - தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்" என்றும், "அறனெனப் பட்டதே இல்

வாழ்க்கை அஃதும் - பிறன் பழிப்ப தில்லாயினன்று" என்றும் ஆசிரியர் திருவள்ளுவனார் இல்லறத்தின் மாண்பு தெரித்தல் காண்க. "இல்லறமல்லது நல்லற மன்று" என்று ஔவைப் பிராட்டியார் மிகச் சுருங்கிய சொற்களால் பெரும்பொருள் குறித்தல் ஓர்க.

காந்தியடிகள் இப்பெற்றித்தாய இல்லற நெறி நின்று வாழ்வு நடாத்தி எவ்வுயிரையுந் தம்முயிர் போலெண்ணித் தொண்டு செய்யும் பேறு பெற்றிருக்கிறார். இவ்வில்லொழுக்கத்தில் காந்தியடிகள் நுழையாதிருப்பரேல் உலகுய்ய உழைக்கும் அன்புளம் பெற்றிருப்பரோ? காந்தியடிகளின் தாய் தந்தையர் இல்லறம் பேணாதொழிந்திருப்பரேல் நம்பெரும் அடிகளை இவ்வுலகம் பெற்றிருக்குமோ? காந்தியடிகளை இவ்வுலகுக்கீந்த இல்லறம் ஓங்கி வளர்க; வளர்க. அருளாளர் தோன்றுதற்கு நிலைக்களனாக உள்ள இல்லறம் ஓங்கி வளர்க; வளர்க.

அடிகளும் இல்லறமும்

இல்லறத்துக்குரிய மணங்கள் பல. நமது நாட்டார் அவைகளை எட்டுவிதமாகப் பிரித்துள்ளார். அவைகளுள் சிறந்தது நமது அருமைத் தமிழ்மக்கள் கொண்ட களவெனுங் காதல் மணமேயாகும். அம் மண வாழ்வு இப்பொழுது மாண்டு விட்டது. இப்பொழுது பெரிதும் நமது நாட்டில் தாய் தந்தையர் பார்த்துக் கொணரும் பெண்ணுக்கு மாலை சூட்டிக்கொள்ளும் மணமே மணமென்னும் பொருளில் வழங்கி வருகிறது. இதற்குப் பெயர் தெய்வ மணமாம். காந்தியடிகட்கு இத்

மணம்

தெய்வ மணமே செய்விக்கப்பட்டது. காந்தியடிகள் கஸ்தூரிபாய் என்னும் பெருமாட்டியார்க்கு மாலே சூட்டியபோது அவர்க்கு வயது பதின்மூன்று. அதுபோழ்து அம்மையார் வயது எவ்வளவிருந்திருக்குமென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லே. இளமை மணம் இந்நாள் அறிஞர் பலரால் மறுக்கப்படல் எவரும் அறிந்தமொன்று. காந்தியடிகளும் இளமை மணங் குறித்து வருந்தியே பின்னுளில் பேசியிருக்கிருர். பதின்மூன்ருட்டைக் காந்தி என் செய்வார்? பாவம்! அவர் பெற்ருேர் ஆணை வழி நின்ருர்.

இளமை மணத்தில் சில நலன்களுண்டு. ஆனல் அதன்கண் கேடுகள் பல உண்டு. குளிர் மிகுந்த நாட்டில் வாழ்வோரைப்போல முப்பது நாற்பதில் மன்றல் புரிந்துகொள்வது நமது நாட்டுக்குப் பொருத்தமாகாது. வெம்மை செறிந்த நாட்டினர் இயல்புக்கும் மற்ற நாட்டினர் இயல்புக்கும் வேற்றுமையுண்டு. அவ் வேற்றுமை எளிதில் உணரக்கூடியதே.

பன்னீராட்டைச் செல்வியும் பதினுருட்டைச் செல்வனும் அன்பு மணஞ்செய்துகொள்ளல் வேண்டும் என்னும் விதியை இதுபோழ்து கால நிலே உன்னிப் பதினறு இருபதென்று மாற்றிக்கொள்ளலாம். வேண்டுமானல் ஆடவர் வயதை இருபத்தைந்தாகப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். இருபது இருபத்தைந்துக்குள் மணமுடித்தல் நாட்டின் இயல்புக்கு அரண் செய்யும் வாழ்வளிப்பதாகும். இது குறித்துப் "பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணே" என்னும்

நூலில் விரித்துக்கூறி யிருக்கிறேன். விரிவு ஆண்டுக் காண்க.

காந்தியடிகளின் இளமை மணம் அவரது பின்னைப் பெருவாழ்விற்கு இடர் செய்யவில்லை. அஃது இன்ப அன்பு வாழ்க்கையாகவே வளர்ந்து வருகிறது. இதனால் இளமை மணத்தைக் கொள்ள வேண்டுமென்பது எனது கருத்தன்று. அதைத் தள்ளவேண்டு மென்பதே எனது கருத்து.

இல்லறம் என்பது ஆண் பெண் என்னும் ஈருடலை நடாத்தும் ஓருயிர். ஆண் மகனும் பெண் மகளும் ஒத்த பண்பு ஒத்த நலன் ஒத்த அன்பு ஒத்த கல்வி முதலியன உடையரா யிருத்தல் வேண்டும். இல்லையேல் இல்வாழ்வு நல்வாழ்வாகாது நரக வாழ்வாக முடியும். இல்லறத்துக்கு இன்றியமையாதவள் பெண் மகளே யாவள். ஆசிரியர் திருவள்ளுவனார் அவளை வாழ்க்கைத் துணை நலம் என்று கூறுகிறார். அத்துணை நலம் எல்லா வழியிலும் ஆண்மகனோடு ஒத்த உரிமை பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அவ்வுரிமை இதுபோழ்து நம் பெண் மக்களுக்குண்டோ? ஆண் மக்கள் அடக்குமுறையால் பெண்மக்கள் தங்கள் நிலை குலையப்பெற்று வீழ்ந்து கிடக்கிறார்கள். ஆண் மகன் தன்னனைய பெண்ணுக்குக் கல்வி கொடாமலும், சம உரிமை வழங்காமலும், அவளைக் காமக்கருவியாக என்று கொண்டானோ அன்றே அவள் வாழ்வு குலைந்தது; அக்குலைவால் இவன் வாழ்வுங் குலைந்தது; இரண்டானும் இல்வாழ்வே குலைந்தது. பெண்ணுலகு சிறுமைப்பட்ட

பெண்ணுரிமை

நாள்தொட்டுக் காதல் காதல் என்னும் அன்புத் தெய்வக்காட்சியும் அரிதாயிற்று. பெண்ணைக் காமத்தின் பொருட்டுக் கொள்வோன் மனிதனுவனு?

காந்தியடிகளின் மேல்நாட்டு வாழ்வுபோக மிகுதியாயுள்ள அவரது பெருவாழ்வு நமது நாட்டுக்குரிய பழைய இல்லற வழியே வளர்ந்து வருகிறது. அவ்வழியாவது காமச்சுவை நாடி ஒருவன் ஒருத்தியை மணஞ்செய்து வாழ்தலாகா தென்பதும், மக்கட்பேறு கருதியும், பிறஅன்புத் தொண்டு கருதியும் மணஞ்செயல் வேண்டுமென்பதுமாம்.

அடிகளின் இல்லறம்

புதல்வர்ப் பெறல் ஆண்டவன் இயற்கை ஆணையை நிறைவேற்றத் தம்மைப்போலப் பிற உயிர்களும் தம் வழித்தோன்றி இன்பநுகரல் வேண்டுமென்னுங் காருண்யத்தின் பாற்பட்டதாகும். காந்தியடிகள் கஸ்தூரிபாயோடு கலந்து நடாத்திய இல்லறம் இழிவான காமவேட்கை வழி இயங்கவில்லை. இல்லறம் அன்பு வளரிடம் என்று யான் பன்முறை கூறி வருகிறேன். காந்தியடிகள் இல்லறத்தின் பயனைப் பாருங்கள். இப்பொழுது காந்தியடிகள் எங்கினை பெற்றிருக்கிறார்? உலகிலுள்ள உயிர்களைத் தம்முயிரெனக் கொண்டு இயன்ற தொண்டுஞ் செய்து வருகிறார். இல்லறத்தாலாய பயன் இஃதன்றோ?

ஒருவரிடத்துக் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கும் அன்பைப் பின்னை இருவரிடத்தும், பின்னைச் சில உயிர்களிடத்தும், பின்னைப் பல உயிர்களிடத்தும் முடிவில் எல்லா உயிர்களிடத்தும் பரப்புந் தன்மை யுடையது

இல்லறம். காந்தியடிகள்பால் கட்டுப்பட்டிருந்த அன்பு முறைமுறையே கஸ்தூரிபாய் வழியும், அவர் கள் மக்கள் வழியும் வளர்ந்து, இதுபோழ்து எல்லா உயிர்களிடையும் ஊடுருவிப் பாய்ந்து, அருள் வெள் ளமாயோடுகிறது. காந்தியடிகள் தமக்கென வாழ்கி ருரோ? உலகுய்ய உழைக்கும் வாழ்வாகவன்றோ அவர் வாழ்வு இயங்குகிறது? இப்பேற்றை அவர்க்கு வழங்கியது எது? இல்லறமன்றோ? காந்தியடிகள் இல் லற நெறி நில்லாது வேறு வழி நின்றிருப்பாராயின், அவர் வாழ்வு தன்னல வாழ்வாகவன்றோ முடிந்திருக் கும்? ஆதலால் ஒழுங்குபட்ட இல்லறமே வாழ்க் கைக்கு வேண்டற்பாலது.

காந்தியடிகள் கஸ்தூரி பாயை மிக இளமையில் திருமணஞ் செய்தமையான், அவர் இளமையாடல் களை வாழ்விற்கு இலக்கியமாகக் கொள்ளுதலாகாது. பதின்மூன்று வயதுடைய காந்தி மனைவியை எங்ஙனங் கருதியிருப்பர்? இளமை மனஞ் சென்றவழி யெல் லாம் அவர் உழன்றிருப்பர். மனைவி யென்பதற்குப் பொருள் காமக்கூடென்றே அந்நாளில் அவர் கருதி ஞர். அக்கருத்துடன் அவர் புரிந்த திருவிளையாடல் களிற் சிலவற்றை அவரே தமது வரலாற்றில் எழுதி யிருக்கிருர். பள்ளியிலுங் கஸ்தூரி பாய் நினைவே அடிகள் நெஞ்சில் படிந் திருக்குமாம்; கஸ்தூரி பாயை அங்குப் போதல் கூடாது இங்குப்போதல் கூடாது என்று அவர் கட்டுப் படுத்துவாராம்; அடிக்கடி ஐயமும் உறு வாராம். தந்தையாரின் மரணத் தறுவாயில் அவர்க்குக்

இளமைக் குறைபாடு

கைகால் பிடித்த வேளையிலுந் தங்கருத்து கஸ்தூரி பாய் மீதே தவழ்ந்த தென்றும், கைகால் பிடித்துப் படுக்கை அறைக்குத் தாஞ் சென்று துயில் நீத்த போது தந்தையார் மரணச் செய்தி கேட்டதாயும் அடிகள் தமது இளமை நடக்கைச் சிறுமையைச் சிறிதும் மறையாது "சத்திய சோதனை"யில் விளக்கியிருக்கிறார். அக்காந்தியை நாம் மறந்து விடுவோம். அச்சிறுமைகட்குக் காரணம் இளமை மணமேயாகும். காந்தியடிகள் உற்ற வயதடைந்து தெள்ளியராய பின்னர், அவர் மனைவி என்பதற்குக் கொண்ட பொருளே நம்மாற் கொள்ளற்பாலது.

"அஹிம்சையின் உள்ளுறையை முற்றும் உணர்ந்த பின்னரே என்பாலிருந்த ஐயக் கோடுகள் நீக்கின. அப்போதே பிரமசரியத்தின் பெருமை புலனாயிற்று. மனைவி என்பவள் கணவனின் அடிமையல்ல வென்றும், அவன் அவனது வாழ்க்கைத் துணையென்றும், தோழி யென்றும், இன்ப துன்பத்தில் எல்லா வழியிலுஞ் சமஉரிமை யுடையாளென்றும், வாழ்வுத் துறையில் தலைவனுக்குள்ள உரிமைகளெல்லாந் தலைவிக்கு முண்டென்றுந் தெளியலானேன்"

என்று அடிகளே அருளியிருத்தல் காண்க.

காந்தியடிகள் உற்ற வயதடைந்த பின்னைக் கஸ்தூரிபாயை ஒரு காமக் கருவியாக நினைந்து வாழ்வு நடாத்தினாரில்லை. அவ்வாறு நடந்திருப்பின் இப்பெருநிலை அவர் எய்தி யிரார். காந்தியடிகட்கும் கஸ்தூரி பாய்க்கும் உற்றிருந்த அன்பு இத்தன்மைத்து என்று எழுத்தால் எழுத முடியாது. ஓராவிற்கு இருகோடு பூத்தாலென ஒருயிரும் ஈருடலுமாக இருவரும் வாழ்

கிறார். ஓருயிர் ஈருடல் என்பதற்கு இலக்கியமாக நமது காந்தியடிகளும் கஸ்தூரிபாயும் நிற்கிறார். காந்தியடிகளை வேறாகவும் கஸ்தூரிபாயை வேறாகவும் எங்ஙனம் பிரித்துக் கூறுவது? காந்தியடிகள் செல்லும் வழிகளிலெல்லாம் கஸ்தூரிபாயைக் காணலாம். சிற்சில விடங்களில் உடல் பிரிவு நிகழினும் உட்பிரிவு அவ்விருவர்க்கும் நிகழ்வதில்லை.

பண்டை இந்திய மாதா சிரோமணிகள் இயல்புகளெல்லாம் அம்மையாரிடத்தில் பொருந்திக் கிடக்கின்றன. கஸ்தூரிபாயின் கற்பொழுக்கத் திறனன்றோ காந்தியடிகளை மகாத்மா வாக்கிற்று? "கொழுநனே தெய்வம்" என்னுங் கொள்கையில் அம்மையார் தலைசிறந்து விளங்குகிறார். அடிகளும் அவ்வாறே கஸ்தூரிபாயைக் கருதுகிறார். அவர் "என் மனைவியைச் சகோதரியாகவும் தாயாகவும் தெய்வத் தன்மை யுடையவளாகவுங் கொள்கிறேன்" என்று பன்முறை கூறியிருக்கிறார். காந்தியடிகள் கஸ்தூரிபாய் மாட்டுத் தமக்குள்ள அன்பை ஹிந்து மதத்தின் மாண்புரைக்கு முகத்தான் ஓரிடத்தில் விளக்கியிருக்கிறார். "எனது மனைவியிடம் எனக்கு எவ்வளவு அன்புண்டோ அவ்வளவு அன்பு எனக்கு ஹிந்து மதத்திலுண்டு" என்பது அடிகள் வாய்மொழி. இவ்வன்பால் விழுங்கப்பட்ட இருவருக்கும் நிகழும் உள்ளுறு புணர்ச்சியில் எழும் இன்பமே காதலின்பமென்பது. அவ்வின்பம் பேரின்ப மெனவும்படும். ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் "ஒத்த அன்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம்" என்று கூறியிருத்தல் காண்க. உள்ளுறு

புணர்ச்சி நிகழாது நிகழும் மெய்யுறு புணர்ச்சி காமத்தின் பாற்பட்டது. விரிவு அகப்பொருள் நூல்களிற் காண்க. உள்ளுறு புணர்ச்சி வழி நிகழும் மெய்யுறு புணர்ச்சி பிள்ளைப் பேற்றைக் குறிக்கொண்டதன்றிக் காம வேட்கையைக் குறிக்கொண்டதன்று. காந்தியடிகளும் கஸ்தூரிபாயும் கூடிக் கலந்து நான்கு உயிர்களை இவ்வுலகுக்கீந்து பின்னை அருள்வளரும் உள்ளுறு புணர்ச்சியளவோடு நின்றிருப்பது உலகறிந்ததொன்று.

"சிவஞ்சத்தி தன்னையீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தையீன்றும்
உவந்திரு வரும்புணர்ந்திங் குலகுயி ரெல்லாமீன்றும்
பவன்பிரம சாரியாகும் பான்மொழி கன்னியாவள்
தவந்தரு ஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் தெரியுமன்றே"

என்னுந் திருப்பாடல் ஈண்டு நினைவிற்கு வருகிறது.

துறவு நுட்பம்

காந்தியடிகள் மனைவி மாட்டு மெய்யுறு புணர்ச்சி நீத்தாரேனும், அம்மையாரை விடுத்து அவர் காட்டுக் கோடினாரில்லை. உயிரும் உடலும் பிரிந்து எவ்வாறு வாழமுடியும்? பிள்ளைப் பேறொன்றே இல்லறத்தின் பயன் என்னுங் கருத்துடைய சில நல்லாரும் அப்பேறு பெற்ற பின்னர்ச் சில வேளைகளில் மனைவியை விடுத்து மலைக்கோ காட்டுக்கோ ஓடுவது வழக்கம். பிள்ளைப்பேறு இல்லறத்தின் ஒரு கிளையேயன்றி முடிந்த முதன்மையன்று. வேறு பல அறத்தொண்டுகளும் இல்லறத்தின் மாட்டுண்டு. காந்தியடிகளும் அவர் மனைவியாருங் காட்டுக்கோடாது நாட்டிலிருந்து அவ்வறத் தொண்டாற்றி வருகிறார். காமச் சூட்டிற்கஞ்சிச் சிலர்

மனைவி விடுத்து அங்கு மிங்கும் ஓடி அலைதலுமுண்டு. பெண்ணைக் காமக்கூடாகக் கருதுவோர் எங்கிருப்பினுங் காமத்தால் எரிக்கப்படுவர். பெண்ணைத் தெய்வமாகக்கொண்டு யாண்டுறைந்தாலென்ன?

அன்பர்களே! நங்காந்தியடிகள் வாழ்வை நோக்குங்கள். அவர் மனைவியோடு வாழ்கிறார்; மற்றப் பெண்கள் சூழலில் வீற்றிருக்கிறார். அவரைக் காமஞ் சுடுகிறதோ? இல்லையே. அடிகள் பெண் மக்களைக் காமப் பெட்டகமென்று கருதுகிறாரில்லை. அவர் அவர்களை ஆண்டவன் அன்பும் அழகும் பொலியும் அருட்பூஞ் சோலை என்று கருதுகிறார். இக்கருத்துடையரல்லரோ துறவோர்; அறவோர்; சந்நியாசி? அந்தோ! சிலர் பெண் மக்களை எவ்வெவ் வழியில் வெறுத்துத் தள்ளுகிறார். கொடுமை கொடுமை! பெண் தெய்வங்களைப் பார்த்தால் பாவமாம்! தொட்டால் பாவமாம்; அவர்கள் சோறிட்டால் பாவமாம். என்ன கொடுமை! இக்குணமுடையார் பெண்களைக் கழுதையென்றுங் குதிரை யென்றும் நாயென்றும் பேயென்றும் மலமென்றும் மாயை யென்றும் பேசுகிறார். இவ்வளவிற்குங் காரணமென்ன? இவர்கள் பாழ் மனம் அவர்களைக் காமப்பொருள் என்று நினைப்பதன்றோ? குற்றம் எவர் பாலது? இச்சந்நியாசிகள் பாலதா? பெண்மக்கள் பாலதா? தங்கள்பாலுள்ள குற்றங்களை முயலாது தெய்வ மணங்கமழும் அன்பு வடிவங்களை ஏனோ பழித்துப் பழித்துப் பாவத்துக்காளாதல் வேண்டும்? பெண்ணுலகை யிடர்ப்படுத்தும் ஆணுலகமன்றோ முதல் முதல் தூய்மையுறல் வேண்டும்?

ஆணுலகந் தூய்மையுற்றால் பெண்ணுலகில் மாசு படருமோ? காந்தியடிகள்,

"பெண்மக்கள் தூய்மைக்கு நாம் காரணராயிருத்தல் வேண்டும்"

"மனிதன் பாலுள்ள விலங்கு பெண் மக்களைப் பொருட் பெண்டிராக்குகிறது"

"காமவேட்கைக்கென ஒரு பெண் மகளை அர்ப்பணஞ் செய்யுங் குணம் நம்பாலுள்ளவரை ஆண் மக்களாய நாமனைவரும் வெட்கத்தால் தலைகுனிய வேண்டியவரே. கடவுளின் உயரிய படைப்பாகிய பெண் மக்களை நமது காமவேட்கைக்கு இரையாக்கி விலங்காவதைப் பார்க்கிலும் மனிதக் கூட்டமே அழிந்து விடுவது சாலவும் நன்று"

என்று ஆண் மக்கள் கொடுமையை விளக்குதல் காண்க.

ஆண் மக்கள் காமவேட்கையும், பெண்களைத் துறந்து வாழல்வேண்டுமெனுங் கொடிய எண்ணமும் உலகில் பெண் பெருமையைக் குலைத்துவிட்டன என்னலாம். பெண்ணமுதம் காமப் பொருளுமன்று; வெறுக்கத்தக்க பொருளுமன்று. இவ்வுலகிலுள்ள எல்லாப் பொருட்களினும் ஆண் மகனுக்கு மிக நெருங்கிய உறவுடைய பொருள் பெண்ணேயாகும். பெண்ணை வெறுத்துக் கூறும் இவ்வாண்மகன் எங்கிருந்து தோன்றினான் என்பதை எண்ணுவானாக.

பெண்ணுலகும் அடிகளும்

நங் காந்தியடிகள் தமது அருமை மனைவியையும், மற்றப் பெண்ணினத்தையும் காமக்கூடென்றாதல் வெறுப்புப் பொருளென்றாதல் கருதுவதில்லை. பெண்மக்களிடத்துக் காந்தியடிகளுக்குப் பேரன்புண்டு. இதைப்பற்றி அவரது

வாழ்க்கையினின்றும் இரண்டொரு குறிப்புக்களை எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

காந்தியடிகள் செல்லுமிடங்கள்தோறும் சகோதரிகள் கூட்டங் கூட்டமாகச் சென்று அவரைக் காண்பதுண்டு. காந்தியடிகள் அப்பெண் தெய்வங்களை அன்புடன் நோக்கி நல்லுரை பகர்வது வழக்கம். ஓரிடத்தில் காந்தியடிகள் தமக்கு அன்பர்கள் சூட்டிய மாலைகளைத் தம்மெதிரில் சூழ்ந்து நின்ற சிறுமியர்களுக்குச் சூட்டி மகிழ்ந்தார்; கவியரசியை இந்திய கோகிலம் (குயில்) என்று அடிகள் அழைத்திருப்பதுங் கருதற்பாலது. காந்தியடிகளுக்குப் பெண்ணிடத்துள்ள அழகு - பாட்டு - கடவுள் புலனாகிறது. காமுகர்க்குப் பெண் மக்களின் என்புதோல் போர்த்த பருவுடல் புலனாகும். பெண்மை என்பது அஃதன்று. பெண்மை என்பது ஒரு நுண்மை. அந்நுண்மைப் பெண்மைதான் அழகு - பாட்டு - தெய்வம். அது தான் எனது தெய்வம் முருகு. விரிவு யான் எழுதிய "முருகன் அல்லது அழகு" என்னும் நூலிற் காண்க. பெண்மையின் நுண்மை யுணர்வோர்க்கு மாதர்கள் கடவுள்போல் தோன்றுவார்கள். காந்தியடிகள் பெண் மக்கள் பெருமையைச் செவ்வனே யுணர்ந்தவராகலான் அவர்கள் சிறுமை போக்கப் பல வழிகளிலும் முயன்று வருகிறார். மன்பதையின் ஒரு பங்கு பெண்ணென்றும், அப்பெண்ணைச் சிறுமைப் படுத்துவது மற்றொரு பங்கைச் சிறுமைப்படுத்துவதென்றும், பெண்ணே பெருமையுடையாளென்றும், தியாகம், பிறரறியா வண்ணம் துன்பம் பொறுத்

தல், பணிவு, உறுதி, அறிவு, முதலியவற்றில் பெண், ஆணையும் வெல்லுந் திறனுடை யாளென்றும், அவள் எல்லாவற்றிலுஞ் சம உரிமை யுடையாளென்றும், ஆணைப்போலத் தேசத் தொண்டு முதலிய தொண்டுகளாற்றப் பெண்ணும் உரிமை யுடையாளென்றும், தொண்டின் பொருட்டுப் பெண்ணினம் சிறையிலோ பிறவிடங்களிலோ மானம் படநேரின், அதைக் கடவுள் காப்பரென்றும், திரௌபதியின் உறுதி நிலை, அவள் மானபங்கஞ் செய்யப்பட்டபோது கடவுள் துணை பெறுவித்த தென்றும் பல விடங்களில் அடிகள் பெண்பால் மாட்டுத் தமக்குள்ள மதிப்பைப் புலப்படுத்தி யிருக்கிறார். இக் கருத்துக்களைப் பெரிதும் அவர் "யங் இந்தியா" வில் "பெண் மக்கள் நிலை" "நமது வழுக்கிய சகோதரிகள்" "பெண் மக்கள் பங்கு" முதலிய தலைப்புக்களிட்டு எழுதிய சிறு சிறு கட்டுரைகளில் பரக்கக் காணலாம்.

சிலர் குலமகளிரைப்போற்றி விலை மகளிரைக் காய்வதுண்டு. நங் காந்தியடிகளோ எவரையுங் கடிவதில்லை. பெண் தெய்வங்களிற் சிலரை விலைமகளிராகச் செய்தது எது? ஆண் பேயிடத்துள்ள விலங்கன்றோ? இவ்விலங்குகளால் முட்டப்பெற்று ஊறு பெற்று வீழ்ந்த சகோதரிகளைக் கரையேற்ற வேண்டுவது

விலைமகளிர்

அருளுடையார் கடனன்றோ? "நோயுளார்க்கே வைத்தியன் வேண்டும்" என்று அருள் மிகுந்த கிறிஸ்து நாதர் உரை எளியேனைத் தட்டி எழுப்புகிறது. அன்பும் அருளும் பொங்கும்

உள்ள முடையார் தீயார் பொருட்டே உழைக்க முந்துவர். தீயாரிடை நுழைந்து அவண் வதிந்து தொண்டு செய்து, அவரை நல்லோராக்கி அவர்கட்கு அருநெறி உணர்த்துவதினுஞ் சிறந்த தொண்டு பிறி தொன்றுளதோ ? உலகுய்யத் தோன்றிய நம் பெருமான் - காந்தியடிகள் விலைமாதரென்று பெண்ணினத்தின் ஒரு கூட்டத்தைத் தள்ளுவரோ ? அவர்களை நல்லோராக்க முயல்வதன்றோ அறிவுடைமை ? காந்தியடிகள் பொது மகளிரைக் கண்டு கண்ணீர் உகுத்து அவர்களும் உய்யுமாறு உழைத்த தொண்டு கடவுள் உலகில் பதியுந் தொண்டாகும்.

கோகநாடாவிலும் பாரிஸாலிலும் தம்மைக் காணப் போந்த பொது மகளிரைக் காந்தியடிகள் அகமலர்ச்சியோடு வரவேற்றுப் பேசினர். அத்தாய்மார்களுந் தங்கள் குறைகளைக் கரவாது வெளியிட மனங்கொண்டார்கள். உள்ளொளி வீசும் பெரியோர்கள் முன்னிலையில் குற்றவாளிகள் தங்கள் குற்றங்களைத் தங்களை யறியாமலே முறையிடுதல் இயல்பு. அக்கரவிலா முறையீடு அவர்கள் பாவக்கழிவிற்கு வழிகாட்டுவதாகும். தங்கள் குறைபாடுகளை முறையிட்ட பொருட் பெண்டிரைப்பற்றி “ நமது வழுக்கிய சகோதரிகள் ” என்னுந் தலைப்பிட்டு “ யங் இந்தியா ” வில் அடிகள் எழுதிய கட்டுரை எனது கருத்தை விடுத்து என்றும் அகலாததொன்று. அக்கட்டுரைக்கண் அவர் பொறித்துள்ள பொருண் மொழிகள் அவர் சகோதரிகள் மீது கொண்ட அன்பைப் புலப்படுத்தும். அவைகளுள் சில வருமாறு :—

"மானம் விற்று வயிறு வளர்க்கும் மாதர்களை ஆந்திர தேசத்தில் கோகநாடாவில் முதல்முறை சந்திக்கும் வாய்ப்பு நேர்ந்தது. ஆங்கே என்பால் பேசப்போந்தவர் ஒரு சிலரே. இரண்டாம் முறை அவ்வினத்தாரைப் பாரிஸாலில் காணல் நேர்ந்தது. நூறு பேருக்கு மேலாக முன்னேற்பாட்டின்படி அவர் போந்தனர். * * *"

"அவர்கள் பொருட்டுப் பேசப்போந்தவர் சிறிது தயங்கியே கடிதங்கொடுத்தார். அக்கடிதம் பெறுவதில் எனக்கு உவப்புண்டாமோ காய்வுண்டாமோ என்பது அவர் ஐயம்போலும்! எவ்வழியிலாதல் இயலுமேல், இச்சகோதரிகளுக்குத் தொண்டு செய்தல் எனது கடன் என்று அவருக்கு உறுதி கூறினேன். அச்சகோதரிகளோடு நான் இரண்டு மணி நேரம் பேசியது எனது நினைவில் புதைப்பட்டுக் கிடக்கிறது. * * *"

"அவர்கள் பாரிஸால் ஆண்மக்கள் வெட்கக் கேட்டைத் தெரிவித்தார்கள். பாரிஸால் அத்தீமையினின்றுந் தன்னைத் தவிர்த்துக்கொள்வது தனது பெரும் பேருக்கு நலந்தருவதாகும். இக்குறை எந்நகரத்திலுமுண்டு. பாரிஸாலை உதாரணமாக இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். இச்சகோதரிகளை நன்னெறியில் திருப்புந் தொண்டு செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு பாரிஸால் இளைஞருடையது."

"மானமுள்ள இந்தியாவில் ஒவ்வோராண்மகனும் தன்னுடைய சகோதரிபோல் (மற்றப் பெண்மணிகளைக்) கருதிக்கொண்டால் பெண்மகள் நல்லொழுக்கங் காக்கப்படும்."

"இந்திய மக்களை ஒவ்வொருவரும் தமது சகோதரர் அல்லது சகோதரி என்று கொள்ளும் பேராண்மையே சுயராஜ்யம்."

"நாம் நமது வேட்கையை அடக்கப் பயிறல் வேண்டும். அதனால் அப்பெண்மணிகள் மேலான ஒரு தொழில் தேட முயலுமாறு வாழ்வில் அவசியம் ஏற்படல் வேண்டும்"

“நமது துராசையை ஒடுக்கித் தூயராகாதொழியுமேல், ஒத்துழையா இயக்கம் ஒன்றுமில்லாமற் போகும்.”

“அச்சகோதரிகள் நாடோறும் சராசரி இரண்டு ரூபா சம்பாதிப்பதாகச் சொற்றார்கள். மனிதன் வேட்கையெழுப்புவதில் சிறிது பொருள் செலவாகிறது என்றும் நூற்றல் செய்தலில் அறிவைச் செலுத்தி இயற்கை வாழ்வில் தங்கள் கருத்தைச் செலுத்துவாரானால், அச்செலவின்றி வாழக்கூடுமென்றுஞ் சொன்னார்கள்.”

காந்தியடிகள் அப்பெண்மணிகளோடு பேசிக் கைராட்டினஞ் சுழற்றி, ஒழுக்கம் ஓம்பி, அதனால் பெறும் வருவாய் கொண்டு வயிறு வளர்த்து இயற்கை வாழ்வில் ஈடுபடுமாறு அறிவுறுத்தியதன் நுட்பத்தை யுணருமாற்றல் அவர்கட்கிருந்தமை அவர்களது கூர்த்தமதியைப் புலப்படுத்துகிறது. காந்தியடிகள் எல்லாப் பெண்களிடத்தும் பேரன்பு வாய்ந்தவரென்பதற்கு இன்னுஞ் சான்றுகள் வேண்டுமோ?

அணிகள்

ஆண் மக்கள் பொருட்டுத் தங்களைச் செயற்கைக் கலன்களால் பெண்மக்கள் மூடிக் கொள்ளலாகாது என்று காந்தியடிகள் சமயம் நேரும்போதெல்லாஞ் சொல்வது வழக்கம். தென்னாப்பிரிக்காவில் அன்புப் பரிசிலாக அளிக்கப் பெற்ற சில அணிகலன்களை அடிகள் திருப்பிப் பொது அறத்துக்கென அளித்தது ஈண்டு நினைவிற்கு வருகிறது.

“பெண்மகள் தன்னை ஆண்மகன் காமப்பொருள் என்று நினைக்குமாறு நடப்பதை அறவே விட்டொழித்தல் வேண்டும். இதற்கு மருந்து ஆண் மக்களினும் பெண்மக்களிடத்திலேயே யிருக்கிறது. பெண் மகள் தான் ஆண் மகனைப்போலச் சம

உரிமையுடையாளாக இருக்கவேண்டுமானால் அவளது நாயகன் உள்ளிட்ட எம்மனிதர் பொருட்டுந் தன்னை ஒப்பனை செய்து (அலங்கரித்துக்) கொள்ள மறுத்தல் வேண்டும். ஒப்பனையால் சீதை ஸ்ரீராமனை ஒரு பொழுதாவது மயக்கியதாகத் தெரியவில்லை''

என்று அடிகள் கூறியிருத்தல் காண்க.

காந்தியடிகள் மணஞ் செய்துகொள்ள வேண்டாமென்றும், செய்து கொள்ளினும் மெய்யுறுபுணர்ச்சி வேண்டாமென்றுஞ் சொல்வதென்னை என்று அன்பர் சிலர் ஐயுறலாம். காரணம் பலபடக் கூறலாம். மூன்று சிறப்பாகக் கூறக்கூடும். ஒன்று மனிதருள்ளத்துள்ள காமவேட்கைக் கருத்தை மாற்றவேண்டுமென்பது; இன்னொன்று நாட்டில் பிரமசரிய விரதத்தை உயிர்ப்பித்து மக்களைச் சுயராஜ்யப் போருக்கு ஆண்டகையாளராக்கல் வேண்டுமென்பது; மற்றொன்று வறுமை மேலிட்டான் உயிர்கள் வருந்துவதைக் கண்டு மனமிரங்கி உயிர்ப்பெருக்கை நிறுத்த வேண்டுமென்று கருதுவது. இவை அடியேன் கருத்துப்படி குறிக்கப் பெற்றன. "உயிர்ப்பெருக்கையுந் தடுத்தல் வேண்டும். மனிதன்காம வேட்கையும் நிறைவேறல் வேண்டும்", என்ற எண்ணத்தால் சிலர் கூறுஞ் செயற்கை முறைகள் காந்தியடிகளால் மறுக்கப்பட்டன. எவ்வித செயற்கை முறையுமின்றி நேர்படப் பிரமசரியக் காப்பதே சிறப்பு என்று காந்தியடிகள் எழுதிய கட்டுரைகள் பலப்பல. செயற்கை முறைகள் உடல் நலங்கெடுத்துப் பலதிற நோய்களைப் பெருக்குமென்பது ஒருதலை. அதைப்பற்றி ஈண்டு விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை.

பிரமசரியம்

இல்லற வாழ்வு இயற்கை வாழ்வு. அதற்குரிய பெண்ணினல்லாளது பெட்புணர்ந்து அவளைப் போற்றி ஆண்மகன் வாழ்ந்தால் எவ்வுயிரையுந் தன்னுயிர்போல் கொண்டு இறைபணியாற்றும் பேறும், அதன்வழி மனமாசகலப் பெற்று அன்பு மயமாகும் பேரின்பப் பேறும் இவ்வுலகிலேயே அவன் பெறலாம். பண்டைக் காலத்தில் நமது நாட்டில் இல்லற இன்பத்தால் ஒவ்வொரு வீடும் கைலாயமாகவும் வைகுந்தமாகவும் இருந்தது. இப்பொழுது பிறநாட்டு அநாகரிகத் தீட்டால் இந்தியக் குடும்ப வாழ்க்கைகள் கெட்டு வருகின்றன. இக்காலத்தில் காந்தியடிகளின் இல்வாழ்க்கை பண்டை இந்திய வாழ்க்கைக்கு ஓரிலக்கியமாக நிற்கிறது. ஆண்மக்கள் காந்தியடிகளின் ஒழுக்கத்தையும், பெண்மக்கள் காந்தியடிகள் மனைவியாரின் ஒழுக்கத்தையுங் கடைப்பிடித்து வாழ்க்கையை நடத்துவார்களாக. காந்தியடிகள் இல்லறம் போன்ற இல்லறமும் மனித வாழ்க்கையைத் தூய்மைப்படுத்துவதாகும்.

௬. தியாகம்

இல்லறத்தின் உயிர்நிலை தியாகத்தில் பொருந்தியிருக்கிறது. தியாகமில்லா இல்லறம் இல்லறமாகாது. உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் பிறர்க்குரிமையாக்கி வாழவே இல்லறம் என்னும் நல்லறம் ஏற்பட்டது. அன்பு வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை இல்லறமெனின் அதன்கண் தியாகம் நிகழ்ந்தே தீரல் வேண்டும். தியாகம் முதிர முதிர அன்பு பெருகிப் பெருகிப் பொங்கும். தன்னலத்தில் அன்பேது? அருளேது? ஆகவே இல்லறத்துக்கு இன்றியமையாதது தியாகம்.

தியாகம் ஒருவனது பருஉடல் உணர்வை அரித்து அரித்து உள்ளொளியை (ஆத்ம சக்தியை) ஒளிரச் செய்யும். தனக்குள்ள எல்லாவற்றையும் உவகையோடு பிறர்க்களிக்கும் மனமுடைமை தியாகத்தின் இயல்பு. தனக்கென ஒன்றுண்டு என்று கருதுகிறவன் தியாகியாகான். உள்ளதை ஈந்து உவப்பவன் தியாகி. அவன் பிறர்பொருட்டு வாழ்கிறானாகலின், அவனை உலகம் காரணமின்றியும் போற்றும். என்னை? அவன் எண்ணம் பேச்சு செயல் பிறர் நலங்குறித்தெழுதலால் என்க.

இம்மண்ணுலகில் காந்தியடிகளை மகாத்மா வாக்கியது எது? அவரது தியாகமன்றோ? அப்பெரும் பெயர் பெறுதற்கு அடிகள் எம்முயற்சியிலாதல் தலைப்பட்டுழைத்தாரோ? இல்லை; இல்லை. அவர் தமக்கென ஒன்றின்றி எல்லாவற்றையுந் தியாகஞ் செய்தமையால் உலகம் அவரை மகாத்மா எனப் போற்று

கிறது. காந்தியடிகள் பாரிஸ்டர் தொழில்புரிந்து பெரும் பொருளீட்டிச் செல்வக் கள்ளாட்டயர்ந்திவரேல் அவரை மகாத்மாவென உலகம் போற்றுமோ? காந்தியடிகள் வாழ்க்கையில் யாண்டு எங்ஙனம் தியாகங் கால்கொண்டது என்பதை ஆராய்வோம்.

காந்தியடிகள் பொருள் வேட்கை மிகுந்த குலத்தில் பிறந்தவர்; செல்வத்திற் சிறந்த அமைச்சர் புதல்வர்; அவரது வாழ்க்கை செல்வக் கருவினின்றும் அரும்பி மேல் நாட்டு நாகரிகத்தில் அலர்ந்து நின்றது. அவர் தொழிலோ பாரிஸ்டர் தொழில். உலகிலுள்ள பொருளெல்லாம் விழுங்கினும் அத்தொழிற் பேய்க்கு வேட்கை தணியாது. இத்துணைச் செல்வக் களிப்பிற் சிக்கி மயக்குற்றுக் கிடந்த காந்தியடிகள் இப்பொழுது கீளார் கோவணத்தோடு ஆண்டியாய் வாழ நேர்ந்தமை ஒரு பெரும் வியப்பென்றே சொல்லலாம்.

இத்தகை வாழ்வு பின்னைத் தமக்கு வருமெனக் காந்தியடிகள் எதிர்பார்த்தாரோ? எதிர்பார்த்திருப்பரேல் இங்கிலாந்துக்கேகி யிருக்க மாட்டார்; பாரிஸ்டர் பரீட்சைக்குஞ் சென்றிருக்கமாட்டார். நாளை நிகழ்வதை எவரே யறியவல்லார்!

ஆண்டவன் அடிகளைத் தடுத்தாளல்

எல்லாரையும் ஆட்டுவிப்பவன் ஆண்டவன் ஒருவனே. அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது. இந்நாளில் தியாகத்தால் ஆன்ம சக்தி மாண்பை உலகுக் குணர்த்தப் பிறந்தவர் காந்தியடிகள் என்பது ஆண்டவனுக்குத் தெரியும். அந்நிலை யெய்தற்குரிய காந்தியடிகளுக்கு முதலில்

ஒன்றுந் தெரியாது. எல்லாம் வல்ல இறைவன் அடிகளை எவ்வெவ்வழியில் தன்னருளால் ஆட்டி அலைத்து ஆன்ம சக்தியை எழுப்பினன்! ஆருயிர் நேயர்களே! அமைவுடன் ஆயுங்கள். உலகமே உண்மையென்றும், உடலுக்கு வேறாக ஒருயிர் இல்லையென்றும், பொய் வாழ்க்கை நடாத்தும் மாக்கள் கூட்டம் பெருகிப் பிறரைத் துன்புறுத்தும் பொல்லாப் புலைநெறி பரவிவரும் இந்நாளில், காந்தியடிகள் வழி உள்ளொளியின் நட்பத்தையும், எவ்வுயிர்க்கும் மனதாலுந் தீங்கு நினையா அருள் நெறியையும் உலகுக் கறிவுறுத்தி வரும் ஆண்டவன் அருட்டிறத்தை ஏழையேன் என்னென்று புகழ்வேன்! என்னென்று போற்றுவேன்! இங்கே

"நாயிற் கடையா நாயேனை நயந்துநீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி யுன்வசமே வைத்திட் டிருக்கு மதுவன்றி
ஆயக் கடவே னானேதான் என்ன தோவிங் கதிகாரங்
காயத் திடுவா யுன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே"

என்னுந் திருவாசகத்தில் "நான் கலந்து" நிற்கிறேன்; அழுகிறேன். என்னே இவ்வுலகம்! என்னே இவ்வுடல்! என்னே இவ்வாழ்வு! எல்லாம் அவனுடைமை; எல்லாம் அவன் செயல். எனக்கென்ன இங்கே அதிகாரம் உண்டு? இவைகளை எனக்களித்த ஆண்டவனை மறந்து எவ்வாறு வாழ்வேன்? ஆண்டவன் அருள் ஒவ்வொருவரையும் மாயவாழ்வினின்றுந் தடுத்தாள்கிறது. அவ்வருள்வழி வாழ்வோர் தியாக மூர்த்திகளாய் அகவிளக்கம் பெற்று மற்றவர்க்கென வாழும் பெருவாழ்வு பெறுகின்றார். அவ்வருணெறி புணர்ந்தும், அதற்கு மாறுபட்டு வாழ்வோர் உள்ளொளி காணாது தன்னலவிருளில் வீழ்ந்து

இடர்ப்படுகிறார். எங்குமுள்ள ஆண்டவனைக் காணாது எப்படி வாழ்முடியும்? நீக்கமற நம்மிற் கலந்து நம்மை ஆண்டவன் நடத்துகிறான். அவன் செயலை முனைப்பால் தன் செயலாகக் கொள்ளும் அறியாமை அகக்கண்ணை மறைத்து நிற்கிறது. அவ்வறியாமையின் வன்மை என்ன? நுட்பமுணர்ந்தோர்க்கு அவ்வறியாமை புன்மையே. இதோ! ஆண்டவன் காந்தியடிகளை எவ்வழியில் தடுத்தாட்கொள்கிறான். பாருங்கள்!

காந்தியடிகள் பாரிஸ்டர் பரீட்சையில் தேறி மிக மிடுக்காகப் பம்பாய் மன்றங்களில் தொழில் புரியப் புகுந்தார். ஆனால் தொழிலில் அவர் வெற்றி பெற்றாரில்லை. முதல் வழக்கிலேயே நடுக்கமும் மயக்கமுந் தோன்றி அவர் ஊக்கத்தைக் குலைத்தன. வக்கீல் தொழிலில் அவருக்கு வெறுப்பு உண்டாயிற்று. உண்டாகவே காந்தியடிகள் ஆசிரியர் தொழிலை நாடினார். அதுவுங் கூடவில்லை. பம்பாய் மன்றத்தில் தோன்றிய நடுக்கமும் மயக்கமும் ஆசிரியத் தொழில் கூடாமையும் ஆண்டவனருளால் தோன்றிய தடைகளாகும். பம்பாயில் தொழின்முறை கூடியிருப்பின் காந்தியடிகள் தென்னாப்பிரிக்கா நோக்கியிருப்பரோ? காந்தி, அடிகளாக வேண்டிய இடம் தென்னாப்பிரிக்கா என்று அவர் தலையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அதை யுணராது உள்ளம் நைந்து நைந்துருகினார். அவ்வேளையில் ஒரு வழக்கை முன்னிட்டுக் காந்தியடிகள் தென்னாப்பிரிக்கா செல்லல் நேர்ந்தது. இத் தென்னாப்பிரிக்காவில் காந்தியடிகள் மனிதரானார். காந்தியடிகட்கு மாயையின் கொடுமைகள் திரள் திரளாகப் புலனாயின.

அடிகள் மனிதராய இடம்

அவைகளைக் காணக் காணக் காந்தியடிகட்குப் பொய்யின் புன்மையும் மெய்யின் மேன்மையும் விளங்கின. உண்மை விளங்கியும் பொய்வழி புக்குழல்வது ஆண்டவனை மறந்த செயற்கை நெறிபற்றி ஒழுகுவதாகும். அந்நெறிபற்றி ஒழுகுவோர் மனிதப் பிறவிக்குரிய வாழ்வு பெறல் அரிது அரிது. பொய்வழி என்று ஒன்று புலப்பட்டதும் அதை விடுத்து மனச்சான்று வழி நடப்பது ஆண்டவன் இயற்கை நெறிபற்றி ஒழுகுவதாகும். இந்நெறி பற்றி ஒழுகுவோர் பின்னை மனிதப் பிறவிக்குரிய இன்ப வாழ்வு பெறுவர். பொய்மை என்று தோன்றும் ஒன்றை விடுத்தகன்று செம்மை வழிச் செல்லும் பயிற்சியில் காந்தியடிகள் தலைப்பட்டமையால் அவர்க்குத் தியாகத்தில் விருப்பும் ஆன்மசக்தியில் உறுதியும் ஏற்பட்டன.

நிறவேற்றுமை

காந்தியடிகள் தென்னாப்பிரிக்காவில் நெட்டாலில் வதிந்து தந்தொழில் நடாத்தியபோது, ஆங்கே வெள்ளை நிறத்தார் கறுப்பு நிறத்தாரை இழிவாகக் கருதிப் பேசுவதும், நடாத்துவதும், பிறவும் அவர் உள்ளத்தைக் குழையச் செய்தன. "தோல்நிறம் எவ்வாறிருந்தாலென்ன? உயிரில் வேற்றுமை யில்லையே. எல்லா உயிர்களும் கடவுள் படைப்பல்லவோ" என்னும் ஆன்மஞான உணர்வு காந்தியடிகட்குத் தோன்றலாயிற்று. முன்னை வினையானும், ஆண்டவன் அருளானுந் தோன்றிய இவ்வுணர்வு மறைவுறாவண்ணம் ஆங்கே பலப் பல கொடுமைகள் நிகழ்ந்தன.

தென்னாப்பிரிக்கா நிகழ்ச்சிகள் பற்பல. அவை களை முறை முறையே ஈண்டுத் தொகுத்துக் கூற வேண்டுவதில்லை. அவைகளை அடிகள் வரலாற்றிற் காண்க. இந்நூலின் நோக்கிற் கேற்பச் சிலச் சில ஈண்டுக் கிளத்திச் செல்கிறேன்.

துன்பக் காட்சி

காந்தியடிகள் துறைமுகம் நண்ணியபோதே ஆங்குக் கருமைக்குள்ள சிறுமையும் வெண்மைக்குள்ள பெருமையும் அவர்க்குப் புலனாயின. தம்மை எதிர்கொண் டழைக்கப் போந்த வழக்காளர் அப்துல்லா சேத்தினிடமும், பிற இந்தியரிடமும் வெண்ணிறத்தார் நடந்துகொண்ட பான்மை அடிகள் கருத்தை ஈர்த்தது. இதுவே அடிகளுக்குற்ற முதல் தீட்சை என்னலாம்.

தலைப்பாகைப் போர்

மற்றுமொரு தீட்சை வருமாறு: மகாத்மாகாந்தி டர்பன் சேர்ந்த இரண்டாம் நாளோ மூன்றாம் நாளோ அன்பர் அப்துல்லா சேத், அடிகளை நீதிமன்றத்துக்கு அழைத்துச் சென்று, ஆங்குள்ள சிலருக்கு அவரை அறிமுகஞ் செய்வித்துத் தமது அட்டர்னி பக்கல் அமர்த்தினார். மாஜிஸ்ட்ரேட் சிறிது நேரம் மகாத்மாவை உற்று நோக்கித் தலைப்பாகையை நீக்குமாறு அடிகட்குக் கட்டளை யிட்டார். இந்தியர் தலைப் பாகை மாஜிஸ்டிரேட்டுக்கு எங்ஙனந் தோன்றிற்றோ தெரியவில்லை. அடிகள் தம் பாகையை நீக்க மறுத்து வெளியேகி விட்டார். பின்னைத் தொழில் கருதி ஆங்கில முறையில் தொப்பி யணியக் காந்தியடிகள் எண்ணினார். அன்பர் அப்துல்லா சேத் நிகழ்த்திய தடை

யால் அடிகள் நீதிமன்றத்தில் தலைப்பாகை தவிர்க்க ஒருப்படாது, நிகழ்ந்ததைப் பத்திரிகைகட்கு எழுதினர். பின்னாள் அது குறித்துப் பத்திரிகைப் போர் நிகழ்ந்தது. இதனால் காந்தியடிகள் பெயர் ஒருவாறு விளம்பரமாயிற்று.

தலைப்பாகையைப் பற்றிய வேறொரு நிகழ்ச்சி ஈண்டு நினைவிற்கு வருகிறது. காந்தியடிகள் ஒரு நாள் நியாய மன்றத்தில் சிறிது நேரம் தாமதிக்க நேர்ந்தமையான் தமது தலைப்பாகையை ஆங்கிருந்த குல்லாத் தாங்கியில் மாட்டினர். மாட்டினதும் ஒரு குற்றேவலாளன் ஆண்டுப் போந்து முகஞ் சிவக்க வெகுண்டு "ஏ! அப்பாகையை எடு; கறுப்பர் பாகை மாட்டுதற்கு இஃது இடமன்று" என்று சீறி ஞமலி போல் விழுந்தான். அமைச்சர் புதல்வர் - பாரிஸ்டர் - ஆங்கில உடையர் - விழிக்கிறார். காந்தியடிகள் எப்பொழுதாயினும் இவ்விழி மொழி கேட்டிருப்பரோ? அச்சொல்லம்பு அடிகள் நெஞ்சை எப்படித் துளைத்திருக்குமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? எம்பெருமான் "என்னே இந்தியர் நிலை" என்று எண்ணி எண்ணி ஏங்குவார்; என் செய்வார் பாவம்! இவ்வாறு தீட்சைகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாய்த் தொடரலாயின.

வழக்கின் பொருட்டுக் காந்தியடிகள் நெட்டாலினின்றும் பிரிடோரியாவிற்கு முதல் வகுப்பில் அமர்ந்து சென்றார். அணித்தேயுள்ள மாரிட்ஜ்பர்க் நிலையம் வண்டி சேர்ந்ததும் அவ்வகுப்பிலிருந்த ஒரு

வெண்ணிறத்தான் கார்ட்டை யழைத்து "இவரை வேறு வண்டிக்குப் போகச்சொல்" என்றான். கார்ட் "இம்முதல் வகுப்பில் நீ செல்லலாகாது; வேறு வண்டிக்குப்போ" என்று கட்டளை யிட்டான். காந்தியடிகள் முதல் வகுப்புச் சீட்டைக் காட்டி மறுத்தார். உடனே கார்ட் போலீஸ்காரனை அழைத்துச் சொல்ல, அவன் வண்டியை விட்டிறங்குமாறு அடிகளை நோக்கிக் கூறினான். அடிகள் மறுத்ததும் அப்போலீஸ் விலங்கு அடிகளை முட்டித் தள்ளிற்று. வண்டி புறப்பட்டு விட்டது. பொழுதோ இரவுப்பொழுது! காலமோ பனிக்காலம்! அமைச்சர் புதல்வர் பனியில் நனைகிறார்; பாரிஸ்டர் குளிரால் மெலிகிறார். அவ்வேளையில் காந்தியடிகள் நிற வேற்றுமையின் கொடுமை யுன்னி யுன்னித் தங் கடனை யுணர்கிறார். அடிகள் நெஞ்சம் எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணுகிறது. "எனது உரிமைக்காக ஈண்டுப் போர் புரிவதா? இந்தியாவிற்குத் திரும்புவதா? மானக் கேடுகளைப் பொருட்படுத்தாது பிரிடோரியாவில் வழக்கை முடித்துக்கொண்டு தாய்நாடு நோக்குவதா?" என்று அடிகள் நினைக்கிறார்; நெஞ்சஞ் சுழல்கிறது. "ஏற்ற கடனை முற்றும் ஆற்றாது திரும்புவது ஆண்டகைமையாகுமா?" என்று அவர் நெஞ்சில் எழுச்சி வீறிடுகிறது "கொடுமைகட்குக் காரணம் நிற வேற்றுமையே. இதுகுறித்துப் போராடுவதே சிறப்பு. அப்போரில் என்ன விளையினும் விளைக" என்னும் உறுதியில் இறுதியாக நம்பெருமான் உள்ளம் புதைந்தது. இங்கேதான் அடிகளின்

மானக்கேடுகள்

தன்னல இருள் இரியலாயிற்று; பிறர் நல ஞாயிறு எழலாயிற்று. தியாகம் கால் கொண்டது.

மாரிட்ஜ்பர்க்கில் அடிகள் சில மணிநேரங் கழித்துப் பின்னே போந்த புகை வண்டியில் ஏறிச் சார்லஸ் டவுன் சேர்ந்தார். அங்கிருந்து ஜோனஸ்பர்க்குக்குப் போக அந்நாளில் புகைவண்டி கிடையாது. அடிகள் ஒரு குதிரை வண்டியிலேறிச் சென்றார். அவ்வண்டித் தலைவன், கரியர் என்னுங் காரணத்தால் அடிகளை வண்டிக்காரன் பக்கத்தில் இருக்கச் செய்தான். இடையில் அத்தலைவன் "நான் காற்று வாங்கிச் சுருட்டுப் பிடிக்க வேண்டும். அப்புறம் போ" என்று காற்படியைக் காட்டி "இப்படியிரு" என்றான். காந்தியடிகள் மறுத்ததும் இரக்கமிலா அவ்வரக்கன் காந்தியடிகள் முகத்தில் ஓர் அறை அறைந்தான். அடிகள் கீழே சாய்ந்து கம்பியைப்பற்றிக்கொண்டார். செங்குருதி பொங்குகிறது. நம்பெருமான் அன்று கம்பியைப் பற்றாதிருப்பரேல் அவரை இன்று மகாத்மாவாக நாம் பார்த்திருக்க மாட்டோம். உலகுய்யத் தோன்றிய ஒருவரை ஆண்டவன் கைவிடுவனோ? அக்காட்சிகண்ட மற்ற வெள்ளைக்காரர்கள் அடித்தவனை நோக்கி "அவரை அடியாதே; அவர்மீது பிழையில்லை. அவர் இங்கே உள்ளே போந்து எங்களுடன் உட்காரட்டும்" என்று சொல்லித் தணிவு செய்தார்கள். பின்னை அவன் அடிகளை விடுத்து "ஸ்டாண்டர்டன் போனதும் பார்" என்று கனன்று சென்றான். இச்சொல் புண்ணில் புளிபெய்த வாறுபோல் காந்தியடிகளுக் குற்றிருக்கும்.

ஜோஹனஸ்பர்க்கிலிருந்து பிரிடோரியா நண்ணப் பெரு முயற்சி செய்து முதல்வகுப்புச் சீட்டுப் பெற்று அடிகள் புகைவண்டி ஏறிச் சென்ற வேளையில், வழியில் ஜெர்மிஸ்டன் என்னுமிடத்தில், சீட்டைப் பார்க்கப் போந்த கார்ட் மகாத்மாவின் இந்தியத் தோற்றங் கண்டதும் வெகுண்டு "மூன்றும் வகுப்புக்குப் போ" என்று சுட்டிக் காட்டினன். அடிகள் முதல் வகுப்புச் சீட்டைக் காட்டினர். கார்ட் "அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. மூன்றும் வகுப்புக்கு ஓடு" என்று அடிகளை முடுக்கினன். ஆங்கே அடிகளுடன் ஒரே ஆங்கிலேயர் வீற்றிருந்தார். அந்நல்லார் கார்ட்டைப் பார்த்து "இவரை எற்றுக்குத் தொந்தரவு செய்கிறீர். அவரிடம் முதல் வகுப்புச் சீட்டிருக்கிறது. அதை நீர் பார்க்கவில்லையா? இவர் இங்கே இருப்பதைப் பற்றி எனக்கொரு தடையுமில்லை" என்று அவனைக் கடிந்தார். அம்மொழி கேட்ட கார்ட் "கூலியுடன் செல்ல நீரே விரும்பினல் எனக்கென்ன" என்று சொல்லிக் கொண்டே அகன்றன். பிரயாண காலங்களில் இத்தகை நிகழ்ச்சிகள் பல நேர்ந்தன.

காந்தியடிகள் கறுப்பு மனிதராதலால் மன்றத்தில் பாரிஸ்டர் தொழில்புரிய ஆணை தரலாகாதென்றும் வெள்ளைப் பாரிஸ்டர்கள் நீதிபதிக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். அவ்விண்ணப்பம் பயன்தாராதொழிந்தது. பாரிஸ்டர் தொழிலிலும் நிறவேற்றுமை கருதப்பட்டது.

தென்னப்பிரிக்காவில் வெள்ளைக்காரர்கள் இந்தியர்களைக் கூலிகள் என்றழைப்பது வழக்கம். இக்கார

ணத்தால் காந்தியடிகளும் கூலி பாரிஸ்டர் என்றழைக்கப்பட்டார்.

காந்தியடிகள் தெருக்களில் உலாவுவதும் வெண்ணிறத் தார்க்குப் பிடிப்பதில்லை. ஒருமுறை அடிகள் போலீஸ்காரனால் அடியுண்டு வீழ்த்தப்பட்டார். இன்னோரன்ன மானக்கேடுகள் ஒன்றா இரண்டா? பலப்பல. இம்மானக்கேடுகள் காந்தியடிகள்பாலுள்ள களிம்பைப் போக்குங் கசப்பு மூலிகைகள் போன்றனவாயின. இம்மானக் கேடுகள் நிகழ நிகழக் காந்தியடிகளுக்கு ஆன்மஞான உணர்வு பெருகலாயிற்று. இப்பெருக்கம் அவரைத் தியாக மூர்த்தியாக்கிற்று.

காந்தியடிகள் மானமழிவதைப் பொறுத்துக் கொண்டு கிறிஸ்துவப் பாதிரிமார் நட்புகொண்டும், கிறிஸ்துவக் கோயில்களுக்குப் போய்க் கொண்டும் பைபிலை ஊன்றி ஆராய்ந்துங் காலங்கழித்து வந்தார். அவ்வேளையில் எய்ப்பினில் வைப்பென ருஷ்யதேசத்து அறிஞர் டால்ஸ்டாய் எழுதிய சில நூல்கள் காந்தியடிகட்குக் கிடைத்தன. அந்நூலாராய்ச்சி காந்தியடிகளை அந்நிலையில் மனிதராக்கிற்று என்றே சொல்லலாம். ரஸ்கின் நூல்களும் அடிகள் வாழ்விற்குத் துணை புரிந்தன.

காந்தியடிகள் ஒரு பக்கம் தென்னாப்பிரிக்கா வெள்ளையர் அஞ்ஞானத்தைக் காண்கிறார்; மற்றொரு பக்கம் டால்ஸ்டாய் ஞானத்தைக் காண்கிறார். தூர்ந்திருந்த இந்தியக் கலையுணர்வு முன்னே தோன்றுகிறது. இம்மூன்றும் மூர்க்க சக்தியினும் ஆன்ம சக்தியே மேலானது என்னும் மெய்யறிவைக் காந்தியடிகள் உள்ளத்

ஆன்ம நிவேதனம்

தில் பதித்துவிட்டன. காந்தியடிகட்கு மேல் நாட்டு உடல் வாழ்வில் வெறுப்பும், கீழ்நாட்டு எளிய இயற்கை உயிர் வாழ்வில் விருப்பும் உண்டாயின. இவ்வெறுப்பு விருப்புக்கள் அடிகளைப் பல்லாற்றானும் பண்படுத்தின.

இந்நிலை கண்ட காந்தியடிகள் ஆன்ம சக்தியால் தென்னாப்பிரிக்கா வெள்ளையரையும், ஆங்குச் சிறுமைப்படும் இந்தியரையும் ஒரு நிலைக்குக் கொணர்ந்து, அருணெறி யோம்பல் வேண்டுமென்றெண்ணித் தென்னாப்பிரிக்காவிலேயே தங்கித் தொண்டு செய்ய உறுதிகொண்டார். தென்னாப்பிரிக்காவில் இந்தியர்கள் அந்நாளில் உற்றிருந்த நிலையை எழுத்தால் எழுத முடியாது. ஆங்கிலம் பயின்று பாரிஸ்டராய் வழக்க ஒழுக்கத்தில் மேல் நாட்டாரைப்போல வாழ்வு நடாத்திய காந்தியடிகளே அடியும் உதையும் பட்டாரெனில், ஆங்கிலப் பயிற்சியுமின்றி மேல் நாட்டு வழக்க ஒழுக்கமுந் தெரியாத ஏழை இந்தியர் எத்திற இடுக்கணுற்றிருப்பர் என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமோ?

தென்னாப்பிரிக்கா வெள்ளையருக்குக் கறுப்பினம் ஒரு பெருவாரி நோய்போல் தோன்றிற்றோ அல்லது நச்சுக்காற்றுபோல் தோன்றிற்றோ என்னவோ தெரியவில்லை. கறுப்பினமும் கடவுள் படைப்பென்று அன்னார் நினைக்கவில்லை போலும்! வெண்ணிறத்தார் அணித்தே கறுப்பினத்தார் போகக்கூடாது; வெள்ளையர் ஏறும் வண்டியில் கறுப்பர் ஏறக்கூடாது; அவர் போகும் வழியில் இவர் போகக்கூடாது; முதல் வகுப்பு இரண்டாம் வகுப்பில் கரியர் செல்லலாகாது; இராக்காலத்தில் இந்தியர் அங்குமிங்கும் உலவலாகாது;

நியாய மன்றங்களில் இந்தியர்க்கு நீதி கிடைப்பதில்லை; நிலையாகவுள்ள இந்தியர்கட்கும் வாக்குரிமையில்லை. அந்தோ! நம்மக்கள் பிறப்புரிமையை யிழந்து இடர்ப் பட்டார்கள். அவர்கள் அடிமைகளாக நடத்தப்பட் டார்கள். நம்பாரத புதல்வர்கள் பிறப்புரிமை யிழக் கக்கூடிய சீட்டுகளில் தங்கள் பெயர்களையும் விரல் அடையாளங்களையும் பொறித்து அங்கு வாழவேண்டு மென்று வலியுறுத்தப்பட்டார்கள். நஞ்சகோதரர்கள் ஊர் ஊராகத் துரத்தப்பட்டார்கள்; காட்டு விலங்கு கள் போல் வேட்டையாடப் பட்டார்கள் என்றுஞ் சொல்லலாம். சில விடங்களில் நம்மக்கள் வீடுகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன; சில விடங்களில் வீடுகள் தீக்கிரையாயின. காட்டிலாவது விலங்குகளுக் குரிமை யுண்டு. தென்னாப்பிரிக்காவிலோ மக்களுக்கு அவ் வுரிமையுமில்லை. இது சுருங்கக் கூறல்.

காந்தியடிகள், வெயிலிடைப்பட்ட புழுவென நஞ்சகோதரர்கள் படுந்துன்பத்தைக் காண்பார்; அவர் மனம் அழலிடைப்பட்ட மெழுகென உருகும்; கண்ணீர் பெருகும். "நாட்டை விடுத்து, நகரத்தை விடுத்து, உற்றாரை விடுத்து, உறவினரை விடுத்து, தன்னந் தனியராய், இந்நாட்டிற் குடியேறிப் பாம்பின் வாய்ப்பட்ட தவளைபோல் வருந்தும் இச்சகோதரர் கட்கன்றோ யான் உழைத்தல் வேண்டும்? இஃதன்றோ இறைபணி? இதற்கென நான் படைக்கப்பட்டேன்" என்று எண்ணுவார். "தென்னாப்பிரிக்காவில் பாரிஸ்டர் தொழில் செய்து பொருளீட்டலாம்" என்று அடிகள் கொண்ட நினைவு கனவாய் மெல்ல மெல்ல மாய்ந்து, அந்

நினைவு "பிறர் நலத்துக் குழைத்தல் வேண்டும்; அதன் பொருட்டே யான் படைக்கப்பட்டேன்" என்னும் உயரிய மெய்யறிவாய் மாறிவிட்டது. இம்மாற்றமே இரண்டாம் பிறப்பென்பது. அடிகள் அருச்சுனனைப் போல் இருபிறப்பாளராயினர்.

காந்தியடிகள் தன்னல வாழ்விற்கெனக் கொண்ட சட்டப்படிப்பையும் பட்டத்தையும் உதறினர். அடிகள் நடமாடுங் கோயில்களாகிய உயிர்கட்குத் தொண்டு செய்யப் புறப்பட்டார். காந்தியடிகள் மனிதரானர். காந்தியடிகள் சகோதரர்கள் உயிரைத் தம் உயிராகக் கொண்டார்; அவர்கள் உடலங்களைத் தம் உடலாகப் போற்றினர்; அன்னர் துன்பங்களைத் தந்துன்பமாகக் கருதினர். காந்தியடிகள் தம்மிடத்திருந்த பொருளை யெல்லாம் சகோதரர்கட்குச் செலவழித்தார். பாரிஸ்டர் காந்தி செல்வ வாழ்வைத் துறந்தார்; எளிய வாழ்வை மேற்கொண்டார். அவர் ஓர் ஏழைக் கூலிபோல வாழ்ந்து வந்தார். ஏழைகள் உறங்குங் குடிசையில் அவரும் உறங்கினர். அவ்வேழைகள் பருகுங் கூழையே அவர் பருகினர். அவர் டர்பனில் ஓர் ஆசிரமம் அமைத்துத் தம்மைப் போலப் பிறரையும் எளிய இயற்கை வாழ்வு கொள்ளுமாறு செய்தார். மனைவி மக்கள் என்னும் பற்றும் ஒழிந்தது. அவர்களையும் மற்ற உயிர்கள் போல் அடிகள் கொண்டார். காந்தியடிகள் தமக்கென ஒன்றுமிலாப் பெரு வாழ்வு பெற்றார். தியாக மூர்த்தியாய் நங் காந்தியடிகள் இலங்குகிறார். இச்சொலிற்கருந் தியாகம் ஆண்டிருந்த இந்தியர்க்குப் புத்துயிரளித்தது.

சகோதரர்கள் காந்தியடிகளைத் தங்கள் உயிரெனக் கொண்டார்கள்; அவர் சொல்வழி நடக்க ஒருப்பட்டார்கள். ஆண்டவன் அருள் அடிகளைத் தன்னல வாழ்வினின்றுந் தடுத்தாட் கொண்டது. காந்தியடிகளின் உடல்பொருளாவி மூன்றும் ஆண்டவன் உடைமையாயின. ஆண்டவன் வழி நிற்கும் இயற்கை வாழ்வினராயினர் நங்காந்தியடிகள்.

காந்தியடிகள் நம்மக்கள் குறைபோக்கி உரிமை காத்து அறம் வளர்க்க முதல் முதல் நியாய வரம்பில் நின்று அரசாங்கத்தார்க்கு விண்ணப்பங்கள் ஒரு முறைக்குப் பன்முறை செய்தார். அவை யாவுஞ் செவிடன் காதில் சங்கு முழங்கியது போலாயின. இறுதியில் காந்தியடிகள் பெரும் போர் தொடங்கினர். அப்போர் எப்போர்? அது கருவியில்லாப் போர்; இரத்தஞ் சிந்தாப் போர்; பழிக்குப்பழி வாங்கா அன்புப்போர்; பிறர் குற்றங்களையத் தாம் வருந்தும்போர். அதைப் போரென்று சொல்வது? ஆன்ம நிவேதனம் என்றே சொல்லல் வேண்டும்.

மக்கள் உரிமை கெடுக்குஞ் சட்டங்களை மறுக்க நம்பெருமான் உறுதி கொண்டார்; அவ்வாறு தாமே செய்தார். ஏனையோரும் அவர் வழி கடைப்பிடிக்கலாயினர். சட்டமீறிச் சட்டமீறி நஞ்சகோதரர்கள் அணியணியாகச் சிறை புகுந்த காட்சியை எழுத்தால் எழுத இயலாது. இந்நிகழ்ச்சி ஒரு முறையன்று; பன்முறை நடந்தது. நங்காந்தியடிகள் சிறைப்பட்டார்; அடிபட்டார்; உதைபட்டார். நமது அடிகள்

கல்லுடைத்தார்; மலம் வாரினர்; எல்லா இழி தொழிலுஞ் செய்தார்.

இத்துணை இழிவிற்கு உட்பட்டும் எவர் மீதுஞ் சீற்றங் கொள்ளாது-காழ்ப்புக் கொள்ளாது-காந்தியடிகள் பொறுமை காத்து வந்தார். தியாகமும் ஆன்மசக்தியும் எத்துன்பத்தையும் பொறுக்குந் திறனையல்லவோ நல்கும்? துன்பம் பொறுத சில்லோர் போந்து, "அடிகளே! தோள்வலி கொண்டு எதிர்த்து மாள்வதே நலம்" என்று சொல்லும்போதும், மகாத்மாகாந்தி "மாற்றார்பால் அன்புகொண்டு அவர் ஆற்றுங் கொடுமைகளைப் பொறுப்பதே சிறந்த 'போர்" என்று அறிவுறுத்துவார்.

பகைவரை நேசித்தல் என்பதைக் காந்தியடிகள் வாயில் மட்டுஞ் சொல்லி வந்தாரில்லை. அதைச் செயலிலும் அவர் காட்டி வந்தார். சாத்விகப்போர் நிகழ்ந்து வந்த போழ்து ஆங்கே இரண்டுமுறை போர்கள் நடைபெற்றன. ஒன்று போயர் சண்டை; மற்றொன்று ஜூலு வகுப்பார் சண்டை. இருபோதுங் காந்தியடிகள் பகைமை பாராட்டாது பிரிட்டிஷாருக்குப் போதிய உதவி புரிந்தார். போர்க்காலத்தில் காந்தியடிகள் காழ்ப்புக்கொள்ளாது பிரிட்டிஷ் சேனைகளுக்கு உதவி புரிய முற்பட்டதை யோருங்கால் காந்தியடிகள் பெருந்தகைமை புலனாகும். ஒருபோது சில ஆப்கானியர் உண்மையுணராது ஐயுற்றுக் காந்தியடிகளை மிக உரமாகத் தாக்கிப் புடைத்துப் பற்களை உடைத்து விட்டனர். அது கண்ட காந்தியடிகளது ஆருயிர்த் தோழர் காலன்பக் என்னும் ஜெர்மானியர் அக்கொடி

யரைச் சுடமுயன்றார். அதுபோழ்து காந்தியடிகள் குருதி சொரியும் வாயுடன் "நண்பரே! வேண்டாம்; அவர்கள் நஞ்சகோதரர்கள்" என்று தடுத்து உணர் விழந்து கிடந்தார்; சிறிது நேரங் கழித்தெழுந்து "என்னைப்புடைத்த ஆப்கானியருக்கு எவருந் தீங்கு செயல் வேண்டாம்" என்று ஆண்டிருந்த பலரையும் வேண்டினர். பகைவர் மாட்டெழும் வன்மத்தை ஒடுக்குவதுந் தியாகத்தின் பாற்பட்டதே. எல்லா வழியிலுங் காந்தியடிகள் தியாக மூர்த்தியா யிலங் கினர். காந்தியடிகள் 1893-ம் ஆண்டு முதல் 1913-ம் ஆண்டுவரை தென்னாப்பிரிக்காவில் வதிந்து எல்லா நலத்துக்குந் தியாகம் தியாகம் என்னும் உண்மை கண்டு அதைச் செயலிற் கொணர்ந்து ஆன்ம சக்தி யால் சாத்விகப் போர்புரிந்து முடிவில் வெற்றிபெற் றார். வெற்றிக்குக் காரணம் தியாகம் என்பதை எவ ரும் மறத்தலாகாது.

பிறர் பொருட்டு என்பைக் கொடுத்தவர், உயி ரைக்கொடுத்தவர் வரலாறுகள் நூல்களிலிருக்கின்றன. இதோ அத்தகைய ஒருவரை இப்பொழுது கண்கூடா கக் காண்கிறோம். காந்தி என்னுஞ் சொல்லுக்குத் தியாகம் என்னும் பொருள் கூறலாம். அத்தியாகம் காந்தியடிகளை மகாத்மாவாக்கிற்று. தியாகமில்லா வாழ்க்கை வாழ்க்கையாமோ?

எ. இயற்கை வாழ்வு

தனக்குரிய எல்லாவற்றையுந் தியாகஞ் செய்து தனக்கென ஒன்றின்றிப் பிறர்க்கென வாழும் பெரியோன் வாழ்வு இயற்கை வழி இயங்குவதாகும். இயற்கை வாழ்வு செல்வ வாழ்வுமன்று; வறிய வாழ்வுமன்று.

அறிவிற்சிறந்த சான்றோர் செல்வம் வறுமை யென்னு மிரண்டையுங் கடிந்துரைப்பர். அன்னோர் செல்வத்தில் விருப்புங் கொள்வதில்லை; வறுமையில் வெறுப்புங் கொள்வதில்லை. "செல்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும் - நல்குரவென்னுந் தொல் விடம் பிழைத்தும்" என்று வாதவூரடிகளும், "வாழ் வெனு மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பி" என்று அருணந்தி சிவமுந் தெளியக் கூறியிருத்தல் காண்க. செல்வமும் வறுமையும் பொன் விலங்கு இருப்பு விலங்கு போன்றன. அவ்விரு கட்டுகளினின் றும் விடுதலை யடையும் மகனே இயற்கையோடியைந்த வாழ்வு நடாத்த வல்லான்.

இயற்கையோடியைந்து வாழ்வோனை இறைவனோ டியைந்து வாழ்வோன் என்றுங் கூறலாம். என்னை? இயற்கை இறைவன் வடிவாகலான் என்க. இறைவனை இயற்கை வழியாலன்றி வேறு வழியால் காண்டல் அருமை. விரிவு யான் எழுதிய "முருகன் அல்லது அழகு" என்னும் நூலிற்காண்க. இறைவன் கைம்மாறு கருதாது உயிர்கள் மீது கொண்ட இரக்கத்தான் ஐந் தொழில் நிகழ்த்துவது போல இயற்கையுங் கைம்மாறு

கருதாது உயிர்கட்குத் துணை புரிந்து வருகிறது. உயிர் வழி உடல் இயங்குத லியல்பன்றோ? அவ்வியற்கை வழி வாழ்வை நடாத்துவோனும் தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்வான். ஆகவே தியாகிக் குரிய வாழ்வு இயற்கை வாழ்வென்க. இயற்கை வாழ்வின் இயல்பைப் பற்றித் தொடக்கத்தில் "மனித வாழ்க்கை"யினுஞ் சுருக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

காந்தியடிகள் இயற்கை வாழ்வில் தலைப்பட்டுப் பிறர் பொருட்டு வாழ்ந்து வரல் கண்கூடு. தென்னாப்பிரிக்காவில் அடிகள் செய்த தியாகம் அவரை இயற்கை வாழ்வினராக்கிற்று. இயற்கை வாழ்விற்கு

வாழ்க்கைக் கூறுகள்

முதலாவது வேண்டற்பாலது எளிமை. எளிமை வேறு வறுமை வேறு என்பது ஈண்டுக் கருதற்பாற்று. எளிய வாழ்வாவது ஆண்டவன் இயல்பாக ஒவ்வொருவர்க்கும் அளித்துள்ள முயற்சித் துணையால் வாழ்வது. தன் மாட்டுள்ள முயற்சியை யொடுக்கி எல்லாவற்றிற்கும் பிறர் துணை நாடுவது எளிய வாழ்வாகாது. அவரவர் முயன்று பெறும் பொருள் அளவில் அவரவர்வாழ்வு நடாத்தினால் உலகில் செல்வ வாழ்வு மில்லாதொழியும்; வறிய வாழ்வுமில்லாதொழியும். செல்வன் தனக்குரிய அளவிற்குமேல் வாழ்ந்து களிக்க விரும்புகிறானாகலின் அவன் பலர் முயற்சியைத் தன்னலத்துக்குப் பயன் படுத்துகிறான். அவனது வாழ்வும் இயற்கை வாழ்வாதலில்லை. வறியன் தன் மாட்டுள்ள முயற்சியை ஒடுக்கிப் பிறர் துணை நச்சி வாழ்கிறானாதலின் அவனது வாழ்வும்

இயற்கைவாழ்வாதலில்லை. இரண்டுங் கடந்த எளிய வாழ்வே இயற்கை வாழ்வாகும். செல்வன் பிறர் உழைப்பால் பெறும் பொருளைத் தான் பெரிதுங் கொள்ளையிடலால் அவன் திருடனாகிறான்; வறியன் தனக்கு இயற்கை வடிவாய இறைவன் அளித்துள்ள ஊக்கத்தை ஒடுக்கி அடக்கி யிடர்ப்படலான் அவன் நன்றி கொன்ற பாவியாகிறான். ஆதலால் எளியனே இயற்கை மனிதன் ஆகிறான். "தன் உணவிற்குத் தானே உழைக்குமாறு மனிதனைக் கடவுள் படைத்தார். உழைப்பின்றி உண்கிறவர் திருடர்" என்று காந்தியடிகளுங் கூறியுள்ளார்.

வாழ்விற்குரிய இயற்கை அளவிற்கு மேல் பொருள் பெற்று, அப்பொருளைத் தனக்கும் தன்னைச் சார்ந்தவர்க்கும் அளவிற்குமிஞ்சிப் பயன் படுத்துவது இயற்கை வாழ்வாகாது. இச்செயலால் வேறு சிலர் பட்டினிகிடந்து வருந்தல் நேர்கிறது. உலகில் சிலரது அளவிற்கு மேம்பட்ட செலவு பலரை வறுமையில் வீழ்த்துகிறது. இம்முறையே உலகில் வறுமை நிலவு தற்குக் காரணம். ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்குரிய இயற்கை அளவில் உண்டுடுத்து வாழ்வாராயின் நாட்டில் வறுமை யேது? அந்நாடு பொன்னாடாகுமன்றோ?

"பிறரிடத்திருந்து பணமுறியும் ஒரு தொழின் முறையில் யான் தலைப்படுவதாக வைத்துக்கொள்வோம். அதனால் நான் பணக்காரனாகிறேன். அப்பொருள் கொண்டு இயற்கை நிதிக்கு மேம்பட்ட முறையில் குடும்பத்துக் குதவித் திருப்தி யடைகிறேன். இவ்வாறு நடப்பேனாயின் யான் குடும்பத்துக் காதல் நாட்டுக்காதல் சேவை செய்தவனாக மாட்டேன். என்

வாழ்விற்கும், என்னைப் பற்றியுள்ளார்க்கும் வேண்டுவது பெற ஆண்டவன் எனக்குக் கைகால் தந்தான் என்னும் உளங்கொள் வேனுயின் என் வாழ்வையும், மற்றவர் வாழ்வையும் எளிமை யாக்கிக் கொள்வேன். இதனுல் நான் பிறரை வருத்தாது எனது குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுகிறவனுகிறேன். ஒவ்வொருவரும் இவ் வெளிய முறையில் வாழ்ந்து வருவரேல் அவர் நாடு பொன் னுடாகும்"

என்று காந்தியடிகள் அருளிய செம்மை யுரைகளைக் காண்க. ஒருவன் தன் இயற்கை வாழ்விற்கு எவ்வளவு பொருள் வேண்டற்பாலதோ அவ்வளவு பொருளே தனக்குரியது என்று கருதாது, இயற்கை வாழ்விற்கு மாறுபட்ட செயற்கைக் களியாட்டிற்குப் பெரும் பொருள் செலவழிப்பனேல் அவன் எத்துணையோ ஏழை மக்கள் வயிற்றில் மண்ணிட்டவனுகிருன். இச் செல்வன் எங்ஙனங் கடவுள் எண்ண முடையவனுவன்? உலகத் துன்பத்துக்கே செல்வ வாழ்வு காரணமாக நிற்கிறது. என்செய்வது! காந்தியடிகள்,

"'நாளைக்கென ஒன்று நினையாதே' என்னுங் கருத்து எல்லாச் சமய வேதங்களிலுமுண்டு. * * * * ஒரு நாட்டின் நிலையை அந்நாட்டிலுள்ள கோமகார்கள் தொகை புலப்படுத் தாது; அந்நாட்டிலுள்ள ஏழை மக்களுள் எத்துணை பேர் பட்டினி கிடக்கிருர் என்பது புலப்படுத்தும். * * * ரோமா புரி செல்வக் களிப்பில் மூழ்கியிருந்தபோது அஃது ஒழுக்கத் தில் வீழ்ச்சி யடைந்தது. எகிப்தும் அப்படியே. மற்றச் செல்வ நாடுகளின் நிலையும் அத்தன்மைத்தே. பகவான் கிருஷ்ண மூர்த்தியினுடைய பரம்பரையாரும் உறவினரும் செல்வச் சேற்றில் உழன்றபோது வீழ்ச்சியே யடைந்தனர். * * * * * * தென்னுப்பிரிக்காவிலும் மக்களோடு நெருங்கி

உறவாடிய போழ்தும் செல்வம் ஒழுக்கத்தைத் தகைவது கண்டேன். ஏழை மக்கள் பொறுமைப் போருக்குத் துணிந்து நின்றது போலச் செல்வர்கள் நிற்கவில்லை. * * * தற்காலமுள்ள பொருளாதாரப் பாட புத்தகங்களைப் பார்க்கிலும் சமய நூல்கள் பொருள் நிலையை நல்வழியில் அறிவுறுத்துகின்றன என்று கருதுகிறேன். * * * இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் கிறிஸ்துநாதர் இது குறித்துப் பேசியிருக்கிறார். இதை மாற்கு நாமெழுதிய "சுவிசேஷ"த்தில் விரித்துக் கூறியிருக்கிறார்.

'ஒருவன் ஓடிவந்து, அவருக்கு முன்பாக முழங்கால் படியிட்டு, நல்ல போதகரே, நித்தியஜீவனைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளும்படி நான் என்னசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டான்.—அதற்கு இயேசு: நீ என்னை நல்லவன் என்று சொல்வானேன்? தேவன் ஒருவர்தவிர நல்லவன் ஒருவனுமில்லையே.–விபசாரஞ் செய்யாதிருப்பாயாக, கொலை செய்யாதிருப்பாயாக, களவு செய்யாதிருப்பாயாக, பொய்ச் சாட்சி சொல்லாதிருப்பாயாக, வஞ்சனை செய்யாதிருப்பாயாக, உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக, என்கிற கற்பனைகளை அறிந்திருக்கிறாயே என்றார்.—அதற்கு அவன்: போதகரே, இவைகளையெல்லாம் என் சிறு வயது முதல் கைக்கொண்டிருக்கிறேன் என்றான்.

இயேசு அவனைப் பார்த்து, அவனிடத்தில் அன்பு கூர்ந்து: உன்னிடத்தில் ஒரு குறைவு உண்டு; நீ போய், உனக்கு உண்டானவைகளையெல்லாம் விற்று, தரித்திரருக்குக் கொடு; அப்பொழுது பரலோகத்திலே உனக்குப் பொக்கிஷம் உண்டாயிருக்கும்; பின்பு சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றிவா என்றார்.—அவன் மிகுந்த ஆஸ்தி

புள்ளவனு யிருந்தபடியால், இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, மனமடிந்து, துக்கத்தோடே போய்விட்டான்.

அப்பொழுது இயேசு சுற்றிப்பார்த்து, தம்முடைய சீஷரை நோக்கி: ஐசுவரிய முள்ளவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது எவ்வளவு அரிதாயிருக்கிறது என்றார்.—சீஷர்கள் அவருடைய வார்த்தைகளைக் குறித்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். இயேசு பின்னும் அவர்களை நோக்கி: பிள்ளைகளே, ஐசுவரியத்தின்மேல் நம்பிக்கையா யிருக்கிறவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கிறது எவ்வளவு அரிதாயிருக்கிறது!— ஐசுவரியவான் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கிலும், ஒட்டகமானது ஊசியின் காதிலே நுழைவது எளிதாயிருக்கும் என்றார்.—அவர்கள் பின்னும் அதிகமாய் ஆச்சரியப்பட்டு: அப்படியானால் யார் இரட்சிக்கப் படக்கூடும் என்று தங்களுக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டார்கள்.—இயேசு அவர்களைப் பார்த்து: மனுஷரால் இது கூடாததுதான். தேவனால் இது கூடாததல்ல; தேவனாலே எல்லாம்கூடும் என்றார்.

அப்பொழுது பேதுரு அவரை நோக்கி: இதோ நாங்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு, உம்மைப் பின்பற்றினோமே, என்று சொல்லத் தொடங்கினான்.—அதற்கு இயேசு பிரதி யுத்தரமாக: என்னிமித்தமாகவும், சுவிசேஷத்தினிமித்தமாகவும், வீட்டையாவது, சகோதரரையாவது, சகோதரிகளையாவது, தகப்பனையாவது, தாயையாவது, மனைவியையாவது, பிள்ளைகளையாவது, நிலங்களையாவது விட்டவன் எவனும்,—இப்பொழுது இம்மையிலே, துன்பங்களோடேகூட நூறத்தனையாக, வீடுகளையும், சகோ

தாரையும், சகோதரிகளையும், தாய்களையும், பிள்ளைகளையும், நிலங்களையும், மறுமையிலே நித்தியஜீவனையும் அடைவான் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.—ஆகிலும் முந்தினோர் அநேகர் பிந்தினோராயும், பிந்தினோர் அநேகர் முந்தினோராயும் இருப்பார்கள் என்றார்.'

கோடிக்கணக்கான ஏழைமக்கள் பட்டினியால் வருந்த உண்டாட்டு, களியாட்டு, திருமண ஆடல் பாடல் முதலியவற்றிற்குப் பொருள் செலவழிப்பது பாவம்"

என்று செல்வ வாழ்வின் சிறுமையை விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். ஒருவரது செல்வவாழ்வு மற்றவர் வறிய வாழ்விற்குக் காரணமாக நிற்றலான், எளிய வாழ்வே இன்பவாழ்வு என்பது அறிஞர் கருத்து.

நமது பழைய இந்தியவாழ்வு அன்பு வளர்ச்சிக்குரிய எளிய வாழ்வாயிருந்தது. நமது நாட்டு நூல்களும், அடியார்கள் வரலாறும், முனிவர்கள் வாழ்வும் மனித வாழ்விற்கு இலக்கியச் சான்றுகளாக நிற்கின்றன. "உண்பதுநாழி உடுப்பது நான்குமுழம்" என்பது நமது நாட்டார் மெய்யுரை. நமது முன்னோர்கள் வாழ்வு எளியவாழ்வா யிருந்தமையால், நாட்டில் அறமும் அன்பும் அருளும் ஒழுக்கமும் உருண்டுகொண்டிருந்தன. தெய்வத் திருவருள் கொழித்த நாடன்றோ நமது பாரத நாடு? தெய்வ நிலையைக்கண்ட நாடன்றோ நமது நாடு? மலையெலாம் முருகன்; வனமெலாந் திருமால்; மலரெலாம் இறை மணம்; கிளிவாயில் இறை மொழி; குயில் குரலில் கடவுள் பண்; ஆண் மக்களிடத்தில் கடவுள் வீரம்; பெண் மக்களிடத்தில் கடவுளழகு; இமயமுதல் குமரிவரை ஆனந்தத் தாண்டவம்; இன்பப் பெருக்கு. இவை யெல்லாவற்றிற்குங்

காரணம் மக்கள் கொண்ட எளிய வாழ்வே. எளிய வாழ்விலுள்ள இன்பப்பெருக்கை என்னென்று சொல்வது? "யாதுமொன்று மென்பக்க லுண்டாகில் அன்னது எம்பிரான் அடியவர் உடைமை" என்றன்றோ நம்மவர்கள் வாழ்வு நடாத்தினர்கள்? அவ்வாழ்வு பெற்ற நமது நாடும் இற்றைப்போழ்து மேல்நாட்டுக் கூட்டுறவால் சீரழிந்து வருகிறது. மேல்நாட்டு வாழ்வு செல்வத்தை ஒரு கூட்டத்தார்பால் பெருக்கி மற்றொரு கூட்டத்தார்பால் சுருக்கிக் கடவுளுக்கும் மக்களுக்குமுள்ள தொடர்பை அறுத்து நிற்கிறது. அப்பிளவால் அந்நாட்டில் எளிமைக்குரிய இயற்கை வாழ்வற்று உலகாயதம் முற்றி வருகிறது. ஆங்கே ஆன்மநேய வளர்ச்சியைச் சிதைக்கவல்ல பொறாமை வெகுளி முதலியன, கொலைக்கருவிகளாக உருக்காட்டி அமைதி கெடுத்து வருகின்றன. எளிய வாழ்வில்லா நாட்டில் எல்லாவித தீமைகளும் நிரம்பியிருத்தல் இயல்பு. காந்தியடிகள்,

"மேலைத் தேசங்கள் உலகாயத இருட்டால் விழுங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆங்கே அன்பொழுக்க ஊற்று அடைபட்டு விட்டது. அத்தேசத்தார் பவுன், ஷிலிங், பென்ஸ் என்னுவதில் தமது வாழ்வின் வளர்ச்சியை அளந்து கொள்கிறார். அமெரிக்கா செல்வத்துக்கு ஒரு பரிமாணமா யிருக்கிறது. அது மற்றத் தேசத்தார்க்குப் பொறாமை யூட்டுவதா யிருக்கிறது. அமெரிக்கா செல்வத்தைப் பெறல்வேண்டுமென்றும், ஆனால் அதன் முறைகளைத் தள்ளவேண்டுமென்றும் நமது தேசத்தார் பலர் பேசக் கேள்வியுற்றிருக்கிறேன்." * * * *

"உலகில் ஒழுக்கத்தில் மேம்பட்டு நிற்குமாறு நமக்கு அறிவுறுத்த வேண்டுமெனத் தலைவர்களைக் கேட்கிறேன். நமது நாடு தேவர்கள் உறைவிடம் என்று நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது."

"ஆன்ற ஒழுக்கத்தை மேல்நாட்டிலிருந்து பெற ஒன்று மில்லை என்பது எனது உறுதியான நம்பிக்கை. நோய்க்கு இரையாக்கும் அந்நாட்டின் தீமைகள் பரவாதிருக்க நாம் எச்சரிக்கையாயிருத்தல் வேண்டும்."

"பொன்னினும் உண்மையிலும், அதிகாரத்தினுஞ் செல்வத்தினும் அஞ்சாமையிலும், தன்னலத்தினும் பிறர்க்குதவலிலும் உறுதி காட்டுவமேல் நாம் உண்மை ஆன்ம ஞான இனத்தவராவோம்"

என்று மொழிந்த மெய்யுரைகளை இக்கால இந்தியர்கள் உற்று நோக்குவார்களாக.

எளிய இன்ப வாழ்வில் தலைப்பட்டோர் என்றும் இயற்கையோடு உறவாட விரும்புவர். அன்னார் செயற்கைக் கட்டிடங்களில் வதியப் பெரிதும் மனங்கொள்வதில்லை. காடோ மலையோ கடற்கரையோ ஆற்றோரமோ அவரது உறைவிடம். அவராடுவது ஓடு நீர்; தோய்வது தீங்கால்; மூழ்குவது எழ்கதிர்; அவர் காண்பது அகல் நிலா; கேட்பது துழனி. அவரது கூத்துக்களான் மயிலுங்குயிலும் வண்டும் அருவியும் போதுளிய போதும்பர். இவ்வாழ்வினர் தம்மை வளர்க்கும் அன்னை, இயற்கைத் தேவி என்னும் உணர்வு பெறுகிறார். அவ்வுணர்வு மனிதனைச் செம்மை நெறியில் செலுத்துங் குருவாகிறது.

அடிகள் வாழ்வு

நங்காந்தியடிகள் யாண்டு உறைகிறார்? அவர்க்கென வானளாவிய மாடியில்லை; படுக்கப் பஞ்சணையில்லை; பூட்டப் பெட்டியில்லை. நம் பெருமான் ஓர் ஆற்றங்கரையில் வதிகிறார்; அவர்க்கு நிழல் தருவது ஓர் ஆசிரமம். அது திருடர் கருத்தில் பதிவதில்லை; செல்வர் கண்ணிற்படு

வதில்லை. மகாத்மாவுக்கெனப் பொன்னில்லை; பொருளில்லை. ஆனால் அவர் வறியரல்லர். ஆண்டவன் இயற்கை யுடைமையெல்லாம் அவருடைமை. அவர் விரும்புவன அளிக்க இயற்கையன்னை யிருக்கிறாள். தன்னை வளர்த்துவரூஉம் இயற்கைத் தாயை மறப்பவனுக்கன்றோ வீடும் மாடும் பெட்டியும் பேழையும் வேண்டும்?

இராஜகோட்டையில் மகாத்மாவுக் களிக்கப்பட்ட பொன் பொருளைப் பெற்றபோது அடிகள் "இவைகளை வைக்க எனக்குப் பெட்டியில்லை. இப்பொருள் திருடர் மனதைத் தூண்டும். இவைகளை ஜம்னுலால் பஜாஜ்பால் சேர்த்துவிடுவேன்" என்று சொற்றார். பிறருங் கள்ளராகாதவாறு எளிய வாழ்வு காக்கிறதெனில் அதன் பெற்றியை என்னென்றுரைப்பது? எளிய வாழ்வு மனிதனிடத்துள்ள விலங்குத் தன்மைகளை வேரோடு களைந்து அவன்பால் கடவுட்டன்மைகளைப் புகுத்தவல்லது. அவ்வரிய வாழ்விற்கோர் இலக்கியம் நங்காந்தியடிகள்.

காந்தியடிகள் எளிய வாழ்விற்குக் கால் கொண்டவிடம் தர்பன். அங்கே அவர் ஓர் ஆசிரமம் அமைத்துத் தமக்கு வேண்டும் உணவு உடைகளைத் தாமே ஆக்கி வாழ்ந்து பிறரையும் அவ்வாழ்வு நடாத்துமாறு அறிவுறுத்தி வந்தார். வண்ணான் அம்பட்டன் வேலைகளையும் அடிகள் தாமே செய்துகொள்வாராம். அவர் சபர்மதி நதிக்கரையில் அமைத்துள்ள சத்தியாக்கிரக ஆசிரமத்தின் விதிகள் அவரது எளிய வாழ்வை அறிவிக்கும்.

எளிய இயற்கை வாழ்விற்கு முதலாவது வேண்டற்பாலது உடலோம்பல். உடலோம்பலைப் பற்றி

உடலோம்பல்

இந்நூல் தொடக்கத்திலுள்ள "வாழ்க்கை" என்னும் இரண்டாம் பகுதியிலுங் கூறியிருக்கிறேன். விரிவு ஆண்டுக் காண்க. காந்தியடிகள் உடலோம்பலில் கண்ணுங் கருத்துமுடையார். உடலோம்பாத ஒருவன் உலகில் இயற்கை யின்பத்தை யாதல் இறையின்பத்தை யாதல் நுகராத மறவோனாகிறான். அவன் உலகில் ஏன் பிறந்தான்? உடலென்பது கடவுள் கோயில். அதை நன் முறையில் ஓம்பாத ஒருவன் வேறெவ்வினையை உலகில் ஆற்றவல்லான்? காந்தியடிகள் உடலோம்பு முறைகளைப் பற்றி ஒரு நூலும் எழுதியிருக்கிறார். இதனால் உடலோம்பற் கண் அவர்க்குள்ள பற்றுப் புலனாகும்.

உடலோம்பு முறைகள் பலதிறத்தன. அவைகளுள் சிலவற்றைக் காந்தியடிகள் வாழ்வுடன் விராவி வரும் முறையில் ஈண்டுக் குறிப்பிடல் பொருத்தமாகும். உடலோம்பு முறைகளுள் முதல் முதல் உடற் பயிற்சியை எடுத்துக்கொள்வோம். உலகில் இது

உடற் பயிற்சி

காறும் வழக்கிலுள்ள உடற்பயிற்சி முறைகள் எண்ணிறந்தன. அவைகளில் காந்தியடிகள் எப்பயிற்சி கொண்டு வாழ்ந்து வருகிறார் என்பதைச் சிறிது நோக்குவோம்.

காந்தியடிகள் இளமையில் பள்ளியில் பயின்று வந்தபோது உடற்பயிற்சியில் கலந்து கொள்வதில்லை. இதற்குக் காரணம் அவர் மாட்டிருந்த கூச்சமேயாகும். "உடற்பயிற்சி ஆட்டங்கட்கும், பந்தாட்

டம் முதலியவற்றிற்கும் யான் போவதில்லை. இதற்குக் காரணம் என்பால் இயல்பாக அமைந்திருந்த கூச்சமே" என்று அடிகள் தமது வரலாற்றில் எழுதியிருக்கிறார். பின்னாளில் உடற்பயிற்சியைப்பற்றி அவர் கொண்ட கருத்து வருமாறு :—

"உடற்பயிற்சிக்குங் கல்விக்கும் தொடர்பில்லை யென்னும் ஒருவித போலிக்கொள்கை அந்நாளில் (இளமையில்) என்னிடமிருந்தது. மனப்பயிற்சியைப் போலவே உடற்பயிற்சியும் பள்ளியில் இடம்பெறல் வேண்டுமென்பதை இந்நாளில் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறேன்."

அன்பர்கள் இச்செம்மொழிகளை உற்றுநோக்கி உடற்பயிற்சியின் இன்றியமையாமையை உணர்வார்களாக.

அடிகள் இளமையில் பள்ளிக்கூடத்தில் உடற்பயிற்சியில் கவலை செலுத்தா தொழியினும், அறவே உடற்பயிற்சியை விடுத்திருந்தார் என்று சொல்ல இடனில்லை. அவர் இளமையில் ஓர் உடற்பயிற்சி முறையைக் கைக்கொண் டிருந்தார். இளமையில் கொண்ட அப்பயிற்சியை அவர் இன்றும் விடுத்தாரில்லை. அஃது எப்பயிற்சி?

"(பள்ளியில்) உடற்பயிற்சியிற் கலவாமையால் எனக்கொரு கேடும் நிகழவில்லை. இதற்குக் காரணம் பரந்த வெளியில் உலவுவதால் விளையும் நலன்களைப்பற்றி நூல்களில் படித்துணர்ந்தவாறு நீண்ட நேரம் உலாவும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தமையேயாகும்"

என்று காந்தியடிகள் விளக்கியிருத்தல் காண்க.

உடற்பயிற்சியில் காந்தியடிகட்குள்ள வேட்கையை விளக்க ஈண்டொரு நிகழ்ச்சியை எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

காந்தியடிகள் கோபால கிருஷ்ண கோகலே யுடன் ஒரு திங்கள் தங்க நேர்ந்தபோது பலவற்றைப் பற்றி அவர்களிருவரும் பேசுவது வழக்கம். ஒரு முறை அடிகள் கோகலேயை நோக்கி "நீங்கள் உலா வவும் போவதில்லை. நீங்கள் பிணியால் பிடிக்கப்படு வதில் வியப்பென்ன இருக்கிறது? பொது ஊழியம் உலவச் செல்லுதற்குக் கூடவா ஒய்வளியாது?" என்று கேட்டார். அதற்குக் கோகலே "நீங்கள் என்னுடன் இருக்கிறீர்களே. உலவுவதற்குப் பொழுது கிடைக்கிறதா' பாருங்கள்" என்று பதிலிறுத் தார். அதைப் பற்றிக் காந்தியடிகள் கொண்ட கருத்தை அவர் தமது வரலாற்றில் வெளியிட்டிருக் கிறார். அது வருமாறு:—

"கோகலேயிடம் எனக்குப் பெரு மதிப்பிருந்தது. அத ஞல் வாளாவிருந்தேன். அவர் விடை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஒருவன் எத்துணை வேலைச் சூழலில் நெருக்குண்ட போதினும், அவன் உணவிற்கெனக் காலத்தைக் குறித்துக் கொள்வது போல, உடற்பயிற்சிக்கும் ஒரு காலவரை குறித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இந்நம்பிக்கை எனக்கு அன்று மிருந்தது; இன்று மிருக்கிறது."

இவ்வுரைகள் காந்தியடிகட்கு உடல் மீதிருந்த கவலையை நன்கு புலப்படுத்துகின்றன.

காந்தியடிகளின் உடல் நலத்தைக் காத்துவருஞ் சிறிய அறவொழுக்கம் ஒன்றுளது. அது பிரமசரி யம். அடிகள் பிரமசரியத்தைப் பற்றிப் பேசிய பேச்சுக்களும் எழுதிய எழுத்துக்களும் எண்ணிறந்தன. அடிகளின் அப்பேச் சுக்களும் எழுத்துக்களும் வெறுமையினின்றுந் தோன்

பிரமசரியம்

றியனவல்ல. அவைகள் யாவும் அவரது வாழ்வின் அடைவினின்றும் (அநுபவத்தினின்றும்) தோன்றியவை. உடலோம்பலுக்குப் பிரமசரியம் மிகச் சிறந்த முறையென்றே கூறலாம். உடலோம்பு முறைகள் பல பிரம சரியத்தில் அடங்கிக் கிடக்கின்றன.

பிரமசரியத்தைப் பற்றி நமது நாட்டு நூல்கள் பலபடப் பேசியிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி யெழுந்துள்ள கருத்து வேற்றுமைகளும் பல திறத்தன. அவ்வுவர்க் கடல்களில் நாம் ஏன் இங்கு மூழ்கல் வேண்டும்?

பிரமசரியம் ஆசிரமங்களுள் முதலாவதாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வானப் பிரஸ்தம் சந்நியாசமென்னும் இரண்டினும் பிரமசரியம் உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. கிருகஸ்தத்தில் மட்டும் பிரமசரியம் விலக்கப் பட்டிருக்கிறது. பிரமசரியத்துக்குப் பெண் கலப்பு கூடாது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெண் கலப்பற்ற ஒரு வாழ்வு பிரமசரிய வாழ்வு என்பது வழக்கில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. எதிலும் பெண்ணை யிழித்து விலக்குவது இந்நாட்டுப் பொது அறமாய் விட்டது.

பிரமசரியம் என்பதற்கு இறைவனுடன் இயைந்து வாழ்தல் என்பது பொருள். இவ்வாழ்விற்கு இடையூறாகவுள்ள முட்டுகளைக் களைதற்கெனச் சில ஒழுங்கு முறைகள் கோலப்பட்டன. பின்னளில் இப்பொருளும் இவ்வொழுங்கு முறைகளும் நிரலே திரிக்கப்பட்டன. பிரமசரியம் என்பதற்குப் பெண்ணின் கூட்டுறவை விலக்கல் என்று பொருள் கூறப்பட்

டது. முறைகள் பெண்ணைக் கடிதற்கும் புலன்களைக் கெடுத்தற்குங் கொள்ளப்பட்டன. நன்மணம் பெறுதற்கு ஏற்பட்ட உணவுக் கட்டுப்பாடு பெண் கலப்பைத் தொலைப்பதற்கெனக் கருதப்பட்டது. இடைக்காலத்தில் எல்லா அறத்துறைகட்குங் கேடு நிகழ்ந்ததுபோலப் பிரமசரியத்துக்குங் கேடு நிகழ்ந்தது. இறைவனுடன் இயைந்து வாழ்தல் என்னும் எண்ணம் பெண்ணைக் கடிந்து வாழ்தல் என்பதாக மாறிற்று.

ஆண்டவனுடன் இயைந்த வாழ்வு பிரமசரியமெனில், அஃது இல்லறத்திலும் இடம் பெற்றே தீரல்வேண்டும். அறத்தின் கூறுகவுள்ள நான்கு ஆச்சிரமங்களில் கிருகஸ்தத்தை மட்டும் இழிவுபடுத்தி, ஆண்டவனோ டியைந்த வாழ்வு அல்லது பிரமசரியம் அதன்கணில்லை யென்று சொல்வது அறத்தை மறப்பதன்றி வேறென்னை? பிரமசரியம் நான்கு ஆச்சிரமங்களிலும் விரவி நிற்குமொன்று என்பது அடியேன் உட்கிடக்கை.

"இஃதென்ன! முழு மோசம்" என்று சிலர் வியப்புறலாம்; சிலர் கலக்குறலாம்; சிலர் வையலாம். "பிரமசரியம் என்பது, பிரமசரியம் வானப்பிரஸ்தம் சந்நியாசம் என்னும் மூன்றில் விரவி நிற்பது என்று சொல்வதற்குப் பொருளுண்டு. கிருகஸ்தத்தில் அது விரவி நிற்கிறது என்பதற்குப் பொருளுண்டா?" என்று பண்டிதர்கள் வாதப்போருக்கு எழலாம்.

மனை வாழ்க்கை வெறுங்கலவிக்கென ஏற்பட்டது என்று கருதுவது மதியீனம். இவ்வறியாமை

காட்டிடைப் பாய்ந்து வேரூன்றி பன்னூறு ஆண்டு களாயின. இவ்வேவரைக் கல்வி வெந்நீர் விடவேண்டு மென்னும் நோக்குடனே "பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை" என்னும் நூல் எழுத லானேன். எனது முழுக் கருத்தை அந்நூலிற் காண்க. இந்நூற்கண் அது பற்றி விரித்துக்கூற வேண்டுவதில்லை. சுருங்கச் சிலவுரைகூறி மேற் செல் கிறேன்.

இல்லறம் என்றதுங் கலவி என்று கொள்வது மடமை. இல்லறம் ஒரு முதல். கலவி அதன் கணுள்ள பல கிளைகளுள் ஒன்று. அவ்வொரு கூறும் வாழ்நாள் முற்றுங் கொள்ளுந் தகையதன்று. அதற்கெனக் காலவரையுண்டு. அக்கலவியும் பிள்ளைப் பேறு கருதி நிகழ்வதா யிருத்தல்வேண்டும். பின்னே மெய்யுறு புணர்ச்சியின்றி இல்லற நடாத்தி வரலாம். கலவியல்லாத வேறு பல பேறுகளும் இல்லறத்தி லுண்டு.

"ஒழுங்குபட்ட இல்லறத்தில் கலவி நேரத்திலா வது பிரமசரியம் ஒதுங்கி நிற்குமன்றோ" என்று அன்பர்கள் வினவலாம். அக்கலவி இயற்கையின்பாற் பட்டதா செயற்கையின்பாற் பட்டதா என்று அவ் வன்பர்களை நோக்கிக் கேட்கிறேன். அக்கலவி செயற்கையின்பாற் பட்டதாயின், இயற்கை அமைப் பைக் குறைகூறநேரும். குறை கூறத்தக்க அமைப்பு இயற்கையில் பொருந்தாதன்றோ? ஆகவே குறை இயற்கையில் இல்லையெனக.

ஒருத்தியும் ஒருவனும் அன்பால் விழுங்கப்பட்டுக் காமக் கிளர்ச்சிக்கு இரையாகாது, உற்ற வயதில் பிள்ளைப் பேறு கருதிப் புரியுங் கலவி யியற்கையின் பாற்பட்டதாகலின், ஆங்கு இறைவனுடன் கலந்த வாழ்வு அதாவது பிரமசரியம் எங்ஙனம் அறுபடும்? இறையன்புக்குமாறுபட்ட காமக்கிளர்ச்சி மேலீட்டான் கலவி புரிவோரும், மனைவியின்பால் தாய்மை மலர்ந்த பின்னுஞ் சாவளவுங் கலவியில் மூழ்குவோரும், நிறை கெடத் தீயொழுக்கத்தி. விறங்குவோரும், இவரனையாரும் பிரமசரியத்தை மறந்தவராவர். இக்குற்றத்தை நன்மனை வாழ்க்கை நடாத்துவோரிடத்திலும் புகுத்துவது அறமாகாது.

காந்தியடிகள் இளமையில் காமச்சூட்டுக்கு எளியராயிருந்த வேளையில், அவர் பிரமசாரியா யிருந்தாரில்லை. பின்னே அருளின் பெட்புணர்ந்து மனைவியுடன் வாழ்ந்தபோது, அவர் பிரமசாரியாகவே யிருந்தார் என்பது அடியேன் உட்கிடக்கை. இந்நுட்பம் காந்தியடிகள் வாழ்வில் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல விளங்குகிறது. காந்தியடிகள் தமது மூத்த புதல்வர் தம்மைப்போல் இராமைக்கும், தமது இளைய பிள்ளை தம்மைப்போ லிருத்தற்குஞ் சிலவிடங்களில் காரணங் கூறியிருக்கிறார். அக்காரணம் ஆராயத் தக்கது. காந்தியடிகள் என்ன கூறியிருக்கிறார்? தாங் காமச்சூட்டால் தாக்குண்ட காலத்தில் மூத்த பிள்ளை பிறந்தார் என்றும், அச்சூடு தாக்குறாத காலத்தில் இளைய புதல்வர் பிறந்தார் என்றும் அடிகள் சொல்லி யிருக்கிறார். காந்தியடிகள் வெளியிட்டுள்ள

இக்கருத்து எனது கொள்கைக்குப் பேரரண் செய்கிறது.

காந்தியடிகள் மனைவியுடன் சேர்வதில்லை யென்னும் விரதம் 1906-ம் ஆண்டு கொண்டதென்னை என்று சிலர் ஐயுறலாம். காந்தியடிகள் தொடக்கத்தில் மனைவியைக் காமக்கூடாகக் கருதி வாழ்ந்தார்; பின்னே காதற் பொருளாகக்கொண்டு வாழ்ந்தார். இல்லறத்தின் கலவிக்கூறு முற்றுப்பெற்றது. பின்னே மனைவியைத் தாயாகக் கருதல் வேண்டும். அவ்வுறுதிக்கு அடிக்கடி இடையூறு நிகழ்ந்தமையான், குறிப்பிட்ட ஒரு நாளில் அடிகள் விரதந் தாங்கினர். கலவியை முற்றும் நிறுத்த முயலும் வேளையில் பழைய வாசனை இடையிடையே வீசுதல் உண்டு. அதை ஆண்டவன் அருள் வலியால் போக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். உணவுக் கட்டுப்பாடு முதலியன அப்பெரு விரதத்துக்குச் சாரம் போன்றன. ஆனல் கொழுக்கொம்பு போலத் துணை செய்வது ஆண்டவன் அருள் ஒன்றே.

"மனமெனும் தோணி பற்றி மதியெனுங் கோலை யூன்றிச்
சினமெனுஞ் சரக்கை யேற்றிச் செறிகட லோடும் போது
மதனெனும் பாறை தாக்கி மறியும்போ தறிய வொண்ணு
துனையுனு முணர்வை நல்காய் ஒற்றியூ ருடைய கோவே"

—அப்பர்.

காந்தியடிகள் பிரமசரியத்துக்கு உணவு முதலியவற்றை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்வதே சாலுமென்று தொடக்கத்தில் கருதினர். நாளடைவில் அவர் கருத்து மாறலாயிற்று. ஆண்டவன் திருவருட்டுணையே பிரமசரியத்துக்கு உயிர் போன்றது என்பதைப் பின்னே

அவர் உணர்ந்தார். இது குறித்து அடிகள் அருளிய மொழிகள் பல. அவைகளுள் சில வருமாறு :—

"கூர்ந்து கூர்ந்து ஆய்ந்து ஆய்ந்து, ஆழ உன்னி உன்னி 1906-ம் ஆண்டு பிரமசரிய விரதம் பூண்டேன். இதுவரை இது குறித்து என் மனைவியிடங் கலந்து சிந்தித்ததில்லை. நோன்பு கொண்ட போதே அவளுடன் கலந்து பேசினேன். அவள் எத்தகைத் தடையுங் கிளத்தவில்லை. முடிந்த உறு திக்கு வருதல் மிக அருமையாயிருந்தது. எனக்குப் போதிய ஆற்றல் இல்லாமலிருந்தது. எனது அவாக்களை எப்படி அடக்கக் கூடும்? மனைவியுடன் கலவியின்றி வாழ்தல் அப் பொழுது வியப்பாகவே தோன்றிற்று. ஆனால் ஆண்டவன் அருட்டிறத்தில் முழு நம்பிக்கை வைத்து முடிவு செய்து கொண்டேன்."

"இந்தியா சேர்ந்த பின்னரே மனித முயற்சியால் மட்டும் பிரமசரியத்தைக் கடைப்பிடிக்க இயலாதென்பதைத் தெளிந் தேன். பலதிற அவாக்களை யறுப்பதற்குப் பழ உணவே சாலும் என்னும் மயக்கத்தில் வீழ்ந்து கிடந்தேன். வேறொன் றுஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை என்றும் பெருமிதங் கொண் டேன். * * * * * * கடவுளை யடைதல் வேண்டுமென்று பிரமசரிய விரதம் பூண்போர், தம் முயற்சியில் உறுதிகொள்வது போல, ஆண்டவன் அருளில் உறுதி வைப்பாராயின், அவர் சோர்வுற வேண்டுவதில்லை யென ஈண்டு விளக்கமாகச் சொல் கிறேன்."

"பிரமசரியத்தை விழைவோர்க்கு ஈண்டோர் எச்சரிக்கை வழங்குகிறேன். உணவுக்கும் பிரமசரியத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருத்தலை உணர்ந்தேனாயினும், மனமே எல்லாவற்றிற் கும் மூலம் என்பதைத் தெளிந்தேன். தெரிந்தே மனதைக் குப்பைத் தொட்டியாக்கிக் கொள்ளுகிறவர்கள் உண்ணா நோன் பால் அதைத் தூய்மை செய்து கொள்ள முடியாது. உணவு

இக்கருத்து எனது கொள்கைக்குப் பேரரண் செய்கிறது.

காந்தியடிகள் மனைவியுடன் சேர்வதில்லை யென்னும் விரதம் 1906-ம் ஆண்டு கொண்டதென்னை என்று சிலர் ஐயுறலாம். காந்தியடிகள் தொடக்கத்தில் மனைவியைக் காமக்கூடாகக் கருதி வாழ்ந்தார்; பின்னே காதற் பொருளாகக்கொண்டு வாழ்ந்தார். இல்லறத்தின் கலவிக்கூறு முற்றுப்பெற்றது. பின்னே மனைவியைத் தாயாகக் கருதல் வேண்டும். அவ்வுறுதிக்கு அடிக்கடி இடையூறு நிகழ்ந்தமையான், குறிப்பிட்ட ஒரு நாளில் அடிகள் விரதந் தாங்கினார். கலவியை முற்றும் நிறுத்த முயலும் வேளையில் பழைய வாசனை இடையிடையே வீசுதல் உண்டு. அதை ஆண்டவன் அருள் வலியால் போக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். உணவுக் கட்டுப்பாடு முதலியன அப்பெரு விரதத்துக்குச் சாரம் போன்றன. ஆனால் கொழுக்கொம்பு போலத் துணை செய்வது ஆண்டவன் அருள் ஒன்றே.

"மனமெனும் தோணி பற்றி மதியெனுங் கோலை யூன்றிச்
சினமெனுஞ் சரக்கை யேற்றிச் செறிகட லோடும் போது
மதனெனும் பாறை தாக்கி மறியும்போ தறிய வொண்ணா
துனையுனு முணர்வை நல்காய் ஒற்றியூ ருடைய கோவே"

—அப்பர்.

காந்தியடிகள் பிரமசரியத்துக்கு உணவு முதலியவற்றை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்வதே சாலுமென்று தொடக்கத்தில் கருதினார். நாளடைவில் அவர் கருத்து மாறலாயிற்று. ஆண்டவன் திருவருட்டுணையே பிரமசரியத்துக்கு உயிர் போன்றது என்பதைப் பின்னே

அவர் உணர்ந்தார். இது குறித்து அடிகள் அருளிய மொழிகள் பல. அவைகளுள் சில வருமாறு :—

"கூர்ந்து கூர்ந்து ஆய்ந்து ஆய்ந்து, ஆழ உன்னி உன்னி 1906-ம் ஆண்டு பிரமசரிய விரதம் பூண்டேன். இதுவரை இது குறித்து என் மனைவியிடங் கலந்து சிந்தித்ததில்லை. நோன்பு கொண்ட போதே அவளுடன் கலந்து பேசினேன். அவள் எத்தகைத் தடையுங் கிளத்தவில்லை. முடிந்த உறுதிக்கு வருதல் மிக அருமையாயிருந்தது. எனக்குப் போதிய ஆற்றல் இல்லாமலிருந்தது. எனது அவாக்களை எப்படி அடக்கக் கூடும்? மனைவியுடன் கலவியின்றி வாழ்தல் அப்பொழுது வியப்பாகவே தோன்றிற்று. ஆனால் ஆண்டவன் அருட்டிறத்தில் முழு நம்பிக்கை வைத்து முடிவு செய்து கொண்டேன்."

"இந்தியா சேர்ந்த பின்னரே மனித முயற்சியால் மட்டும் பிரமசரியத்தைக் கடைப்பிடிக்க இயலாதென்பதைத் தெளிந்தேன். பலதிற அவாக்களை யறுப்பதற்குப் பழ உணவே சாலும் என்னும் மயக்கத்தில் வீழ்ந்து கிடந்தேன். வேறொன்றுஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை என்றும் பெருமிதங் கொண்டேன். * * * * * * கடவுளை யடைதல் வேண்டுமென்று பிரமசரிய விரதம் பூண்போர், தம் முயற்சியில் உறுதிகொள்வது போல, ஆண்டவன் அருளில் உறுதி வைப்பாராயின், அவர் சோர்வுற வேண்டுவதில்லை யென ஈண்டு விளக்கமாகச் சொல்கிறேன்."

"பிரமசரியத்தை விழைவோர்க்கு ஈண்டோர் எச்சரிக்கை வழங்குகிறேன். உணவுக்கும் பிரமசரியத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருத்தலை உணர்ந்தேனாயினும், மனமே எல்லாவற்றிற்கும் மூலம் என்பதைத் தெளிந்தேன். தெரிந்தே மனதைக் குப்பைத் தொட்டியாக்கிக் கொள்ளுகிறவர்கள் உண்ணா நோன்பால் அதைத் தூய்மை செய்து கொள்ள முடியாது. உணவு

மாற்றத்தினாலும் பயன் விளையாது. நெஞ்சில் வேரூன்றிக் கிடக்கும் காம வேட்கையைத் தன்னை ஆராய்வதனாலும், கடவுளிடம் தன்னை ஒப்புவிப்பதாலும், முடிவாக அவனது அருளாலுமே தணித்து அகழ்ந்தெறிய முடியுமேயன்றி வேறு வழியால் முடியாது."

பிரமசரியத்தின் அருமையைப்பற்றி ஒரு நண்பர் அடிகட்கு ஒரு கடிதம் எழுதினர். அதற்கு அடிகள் இறுத்த விடையில் பிரமசரியத்தைப் பற்றிச் சில குறிப்புகளிருக்கின்றன. அவை கொள்ளற்பாலன.

நண்பர் கடிதம்

* * * நான் அல்லலுறுகிறேன். இரவும் பகலும், தொழிற்சாலையிலும், தெருவிலும், படிக்கும் போதும் வேலை செய்யும் போதும், கடவுளை நினைக்கும்போதுங் கூட நான் காமக் கிளர்ச்சியால் எரிக்கப் படுகிறேன். அலையும் மனதை எப்படிக் கட்டி ஆள்வது? ஒவ்வொரு பெண்மணியையுந் தாயைப் போலக் கருதப் பயில்வதெப்படி? கண்ணைக் கட்டுவது எங்ஙனம்? தீய எண்ணங்களை எவ்வாறு ஒழிப்பது? தாங்கள் (பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னே) எழுதிய பிரமசரியக் கட்டுரை என்னெதிரிலே யிருக்கிறது. அதனால் எனக்குப் பயன் விளையவில்லை.

அடிகள் விடை

இந்நிலை நெஞ்சைப் பிளக்கிறது. பலர் இதனால் துன்புறுகிறார். தீய எண்ணங்களைத் தொலைக்க வேண்டுமென்று அவைகளுடன் இடையறாது போர் தொடுக்கும் மனமுடையார் கவலையுறுதற்கு இடமில்லை. கண் தவறி யுழலும்போது அதை மூடிக்கொள்ளல் வேண்டும். செவிகளையும் அங்ஙனே. கீழ் நோக்கியே நடந்து செல்லல் நல்லது. இவ்வாறு செல்லின் புலன்கள் தவறான வழியில் உழலமாட்டா. தீய பேச்ச

நீச கீதம் முதலியன விலக்கப்படல் வேண்டும். சுவைக்கு நாவை எளிமைப் படுத்தாது அடக்கல் வேண்டும். சுவை அடக்க வியலாத ஒருவன் காமக் கிளர்ச்சியை அடக்க இயலாதவன் என்பது எனக்குத் தெரியும். நாச்சுவையடக்கம் மிக அரியதென்றும் எனக்குத் தெரியும். சுவை யடக்கப் பயின்றால், பிற புலன்கள் தாமே அடங்கிவிடும். புளி மிளகாய் முதலிய பொருள்கள் கலந்த உணவை முற்றும் விலக்குவது சுவைமயக்கத்தை வெல்லுதற்கு வழியாகும். நாம் உண்பது உடலோம்பலுக்கன்றி நாச்சுவைக்கன்று என்னும் அரிய விதி பயிற்சியில் கொணரல் வேண்டும். காற்றைக் களிப்புக்கென நாம் கொள்வதில்லை. முகர்கிறதற்கே அதை நாம் கொள்கிறோம். வேட்கை தணியவே நாம் நீர் அருந்துகிறோம். அவ்வாறே பசிக்கென்றே நாம் உண்ணல் வேண்டும். ஆனால் நாம் இளமை தொட்டு வேறு வழியில் வளர்க்கப்பட்டு வருகிறோம். பலதிறச் சுவைகட்கு அடிமையாமாறு பெற்றோர்கள் நம்மைச் செய்கிறார்கள். உடல் நலத்துக்கு உணவு என்று அவர்கள் எண்ணுவதில்லை. சுவைத்துக் களிப்புறுதற்கு உணவு என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இவ்வாறு நாம் கெடுக்கப்பட்டோம். ஆகவே நாம் பெற்ற பழக்கத்துடன் நாம் போராடல் வேண்டியதாகிறது.

காமக் கிளர்ச்சியைத் தொலைப்பதற்கு ஒரு பெருஞ் செந்நெறி யிருக்கிறது. அது ராம மந்திரத்தை அல்லது அதுபோன்ற வேறு மந்திரத்தை எந்நேரமும் உச்சரித்துக்கொண்டிருப்பது. துவாதச மந்திரமும் இதற்குத் துணை செய்யும். வேறு எண்ணங்கள் இடை யிடையே நுழைந்து இடர்ப்படுத்தினும் நம்பிக்கையுடன் உச்சரிக்கப்படும் மந்திரத்தினால் பயன் பெறலாமென்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. மந்திரமென்பது ஒருவனது வாழ்வின் சுடர் விளக்கு போன்றது. அஃது எல்லாத் துன்பங்களையும் இரிந்தோடச் செய்யும். புனித மந்திரங்களைக் காமிய வாழ்விற்குப் பயன் படுத்தலாகாது. அவைகளைச் செம்மை

நெறிக்கெனப் பயன்படுத்திவரின் விளையும் பயன் வியக்கத் தக்கதாகும்.

மந்திரங்களைக் கிளிப்பிள்ளையைப்போல் வெறுமையாக முழக்கிக் கொண்டிருப்பதால் ஒரு பயனும் விளையாது. மந்திரத்துடன் நாம் கலந்துவிடல்வேண்டும். கிளி - இயந்திரத்தைப் போல் - மந்திரத்தை முழக்குகிறது. தீய எண்ணங்களின் எழுச்சியை அடக்குதல் வேண்டுமென்னும் நோக்குடனும், அப்பயன் பெறலாம் என்னும் உறுதியுடனும் மந்திரத்தை உச்சரித்தல் வேண்டும்.

காந்தியடிகள் பிரமசரியத்தைப்பற்றி வெளியிட்ட பொன் மொழிகளுள் இன்னும் இரண்டொன்று வருமாறு :—

"பிரமசரியமென்பது புலன்களை மட்டும் இயந்திரக் கருவிகள் போல ஒரு வித பழக்கத்தால் அடக்குவதன்று. எல்லாவித அவாக்களினின்றும், மனமொழி மெய்களால் நேரும் பாவங்களினின்றும் முற்றும் விடுதலை யடையும் ஆற்றலைப் பெறுதற்கு அவாக்களையும் பாவங்களையும் எழுப்பும் பொறி புலன்களை நம் வயப்படுத்துவது பிரமசரியமாகும்."

"பிரமசரியம் என்பதன் உண்மைப் பொருள் பிரமத்துடன் நாட்டங் கொண்டிருத்தல் என்பது. பிரமம் எல்லாப் பொருளிலும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பது. அதை ஆராய்ந்து அது வாகலாம். புலன்களை வயப்படுத்தாது இவ்வநுபூதி நிலைபெறல் அரிது. எப்பொழுதும் எவ்விடத்தும் புலன்கள் தம் விருப்பப்படி உழலாதவாறு அவைகளை முற்றும் வயப்படுத்தி ஆட்சியில் கொணர்வது பிரமசரியமாகும்."

"பிரமசரியத்தை முற்றும் நடையில் கொணர்ந்த மகனே அல்லது மகளோ எல்லா அவாக்களினின்றும் முழுவதும் விடுதலை யடைந்தவரென்க. அத்தகையினர் கடவுளுக்கு அணித்தே யிருப்பவர் அல்லது கடவுள் நிலை பெற்றவராகிறார்."

"பிரமசரிய மில்லா வாழ்வு பயனற்றதும், விலங்கினையது மானது. இயற்கையில் விலங்காகப் பிறந்ததற்குப் புலனடக்கம் என்பது தெரியாது. மனிதனுக்கு அத்திறனுண்டு. அதனால் அவன் மனிதன் என்னும் பெயர் பெற்றிருக்கிறான். அவன் புலனடக்கத்தைப் பயிற்சி செய்யும் அளவில் மனிதனாகிறான். நமது சமய நூல்களில் பிரமசரியத்தைப்பற்றி நவின்ற வுரைகள் யாவும் உயர்வு நவிற்சி யென்றே கருதியிருந்தேன். இப்பொழுது நாளுக்கு நாள் தெளிவு பெறப் பெற அவையாவும் நேர்மையானவை யென்றும், அநுபவத்தில் காணப்பட்டவையென்றும் உணர்கிறேன்."

புலன்களைச் சாகுமாறு செய்துகொள்ளாது, அவைகளைச் செம்மை வழியில் நிறுத்தி, மன மொழி மெய்களால் பாவங்கள் நிகழாதவாறு காத்துவரல் பிரமசரியத்தில் புகுவதாகும். இப்புகல் பின்னைப் பிரமசரியத்தின் முழுநிலை கூட்டும். புலன்களை வயப்படுத்தல் என்பது மிக அரிது. அப்பயிற்சிக்கு முதலாவது நாவைச் செயற்கைப் போலிச்சுவைக்கு அடிமைப்படுத்தாத வாழ்வு வேண்டற்பாலது. இவ்வொன்றில் மனிதன் வெற்றிபெறின் ஏனைய புலன்கள் அவனை ஆளுந்திறனிழந்து, அவனால் ஆளப்பெற இடந்தந்து ஒடுங்கி நிற்கும். இவ்வாற்றலை மனிதன் பெறுதற்கு ஆண்டவன் அருள் இன்றியமையாதது. எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை ஆண்டவன் திருவருளே. அத்திருவருட்பேறு மனிதன் தன்னை ஆண்டவனிடம் ஒப்புவித்தலைப் பொறுத்து நிற்கிறது.

ஒவ்வொன்றுக்கும் படியும் துறையும் இருப்பது போலப் பிரமசரியத்துக்கும் அவை உண்டு. சிலர் விழிப்பில் மனதை அடக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பர்;

சிலர் உறக்கத்தில் அவ்வாற்றல் இழந்து நிற்பர். முழு பிரமசரிய நிலைபெறல் மிக அரிது ; அரிது.

நங்காந்தியடிகள் இருபத்திரண்டாண்டுகளாகப் பிரமசரியப் பயிற்சியில் தலைப்பட்டு உழைத்து வருகிறார். அவர் எப்படியில் நிற்கிறார்? அவர் உரைகளைக்கொண்டு நோக்குவோம். அடிகள் பலவிடங்களில் தமது நிலையைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவ்வுரைகளில் சில வருமாறு :—

"மன மொழி மெய்களான் பிரமசரியத்தை முற்றுங் காத்தல் அரிதென்பதில் ஐயமில்லை. முழு பிரமசரிய நிலைகுறித்து எனது வாழ்வில் ஒவ்வொரு கொடியும் யான் முயன்று வரினும், அந்நிலை யின்னும் எனக்குக் கூடவில்லை என்று சொல்ல வருந்துகிறேன். இப்பிறவியிலேயே அந்நிலையடைதல் வேண்டுமென்னும் உறுதியினின்றும் யான் பிறழ்ந்தேனில்லை."

" எனது சுவைப்புலனை (நாவை) ஒருவாறு வயப்படுத்திக் கொண்டேன். எனது எண்ணங்களை வயப்படுத்தற்குரிய படிகளை நான் நடத்தல் வேண்டும்."

" விழிப்பில் (ஜாக்கிரதையில்) எனது எண்ணங்கள் ஒன்றோடொன்று முட்டுரு வண்ணம் என்னால் பாதுகாக்க முடியும். விழிப்பு நிலையில் தீய எண்ணங்களின் எழுச்சிக்கு மனம் இடந்தாராது நிற்கிறது என்றுஞ் சொல்வேன். உறக்கத்தில் மனதை வயப்படுத்துஞ் சக்தி குறைந்து நிற்கிறது. அவ்வேளையில் பொல்லாத கனவுகளால் பலதிற எண்ணங்கட்கு மனம் இரையாகிறது. இந்நிலையிலுள்ள ஒருவன் முழு பிரமசாரியாகான்."

" பிரமசரியம் எளியதொன்றன்றென்பதையும், வெறும் உடலளவில் முடிவதொன்றன்றென்பதையும் நான்தெரிந்து கொண்டேன். பிரமசரியம் உடல் கட்டுப்பாட்டை யொட்டியே கருக்கொள்கிறது. ஆனால் அவ்வுடலளவிலேயே அது முற்றுப் பெறுவதில்லை. முழு பிரமசரியம் ஒரு தீய எண்ணத்துக்கு

மிடந் தாராது. உண்மைப் பிரமசாரி பொறிபுலன்களை நிறைவு செய்யக் கனவிலுங் கருதான். இந்நிலையை அவன் பெறும் வரை அவன் பல படிகளைக் கடக்கவேண்டியவனா யிருக்கிறான்."

"உடலளவில் பிரமசரியம் பூணுதற்கும் எனக்கு எவ்வளவோ இன்னல்கள் நேர்ந்தன. இப்பொழுது அவைகளினின்றும் விலகி என்னைக் காத்துக்கொள்ளும் ஒருவித நிலை பெற்றிருப்பதாக உணர்கிறேன். ஆனாலும் மனதை முற்றிலும் என் வயப்படுத்தும் ஆற்றல் எனக்குண்டாகவில்லை. அதுவே இன்றியமையாதது. மனதைக் கட்டும் விருப்பமோ அல்லது முயற்சியோ என் மாட்டுக் குறையவில்லை. தீய எண்ணங்கள் யாண்டிருந்து எங்ஙனம் மூண்டெழுகின்றன என்பது எனக்கு ஆராய்ச்சிக்குரியதா யிருக்கிறது."

"தீய எண்ணங்களைத் தாளிட்டுப் பூட்டுதற்குரிய சாவி மனிதனிட மிருக்கிறது என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. ஆனால் அதை ஒவ்வொருவனுந் தானே முயன்று பெறுதல் வேண்டும். மகான்கள் தங்கள் வாழ்வின் அடைவுகளை (அநுபவங்களை) நம் பொருட்டு நல்கிச் சென்றார்கள். அவைகள் எல்லார்க்கும் பொதுவானவாகவும் பொருந்தியனவாகவு மில்லை. முழுமை அல்லது குற்றத்தினின்றும் விடுதலை ஆண்டவன் அருளாலேயே கிடைக்கிறது. அவ்வருள் பெற்ற அடியார்கள் ராம நாமம் போன்ற மந்திரங்களை நமக்கு உதவி யிருக்கிறார்கள். அம்மந்திரங்களில் அவர்கள் தவமும் தூய்மையும் பொலிந்துகொண்டிருக்கின்றன. கடவுளுக்கு முன்னே ஆன்ம நிவேதனஞ் செய்யாதவரை மனதை முற்றும் கட்டுப்படுத்தல் இயலாது. சமய நூல்கள் யாவும் இதையே அறிவுறுத்துகின்றன. முழு பிரமசரியத்தைக் குறிக்கொண்டு முயன்றுவரும் ஒவ்வொரு பொழுதும் இவ்வுண்மையை யான் தெளிந்து வருகிறேன்."

இப்பிரமசரியம் வாழ்வில் முற்றுங் கலந்து படியுமாயின், நோயில்லா உடல் பெறுதல்கூடும். நோயுடல்

பிரமசரிய அநுட்டானத்தின் குறைபாட்டை யுணர்த்தும். இதையும் அடிகள் விளக்கி யிருக்கிறார்.

"எனது மனதை முற்றும் என் வழிப்படுத்தும் ஆற்றல் எனக்கிருக்குமேல் நான் சீதபேதி குடல் நோய் முதலிய நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டேன். நல்லுயிர் நல்லுடலில் நிலவும் என்பது எனது நம்பிக்கை. உயிர் அவாக்களினின்றும் விடுதலையடையும் அளவினதாக உடலும் நலம் பெறுகிறது. இதனால் நல்லுடல் என்பது பருத்த ஊன் போர்வை யென்று கொள்ளலாகாது. அச்சமறியா உயிர் மெலிந்த உடலிலே பெரிதும் நிலவும். சில நிலைகளுக்குப் பின்னர் உள்ளொளிக்கேற்ற அளவாக ஊன் பெருக்கங் குறையும். முற்றும் நலமுற்ற உடல் ஊன் பொதியற்றதாகவு மிருக்கும். ஊன் கட்டுக்கட்டாகப் பொதுளும் உடல்கூட நோய்க்கு இடந்தருவதா யிருக்கலாம். அவ்வுடல் தற்போது நோய்வாய்ப்படா திருப்பினும், தொற்று நோய்கட்கு இடந்தராமலிருத்தல் அரிது. உயிர்வளம் பெற்ற நல்லுடல் இப்பீடைகட்கு இரையாகாது."

இவ்வுரைகளால் பிரமசரிய ஒழுக்கத்துக்கும் நல்லுடல்பேற்றிற்கும் உள்ள தொடர்பு இனிது புலனாகும். பிரமசரியமும் உடலோம்பலும் ஒன்றுடன் ஒன்று இயைந்து நிற்றலான், அவைகளின் முறைகளிலும் ஒருமைப் பாடிருத்தல் இயல்பு. அவ்வொருமை பற்றிக் கீழ்வரும் முறைகளை நேயர்கள் கொள்வார்களாக.

மீதூண் கொள்ளலும் குறையுண் கொள்ளலும் பட்டினி கிடத்தலும் உடலோம்பு முறைகளல்ல. இவையல்லாத ஒன்றே இயற்கை முறையாகும். இயற்கையளவில் நின்று உடலை ஓம்புவது அறி

வுடைமை. காந்தியடிகள் நாவிற்கு அடிமையாகாது, இயற்கை வாழ்விற்கு ஊறு நிகழா முறையில் உணவுகொண்டு வாழ்கிறார். நாவிற்கு அடிமையாகும் மனிதன் உலகிலுள்ள எல்லாச் சிற்றின்பத் துறைகட்கும் எளியனாவன். ஒருவன் உலகில் மனிதனாக வாழ்கிறானா இல்லையா என்பதை அவனது நா ஒழுக்கங் கொண்டு அளந்து கூறலாம்.

சுவைக்கு அடிமையாதல்

"ஒருவன் தன்பால் உறுத்தெழும் விலங்கு நசைகளை அடக்க வேண்டுமானால் முதலாவது அவன் நா நசையை அடக்குதல் வேண்டும். ஆனால் அஃது எளிதன்று; மிக அரிது. * * * * தேக்கடை காப்பிக்கடை பல காரக் கடைகண்மீது ஓடும் மனதை அடக்கியாளாதவரை - நமது உடல் நலத்துக்கேற்ற உணவளவில் நிறையுளங் கொள்ளாதவரை - உணவுடன் காரமுள்ள கறியமுதுகளையும் விதவிதமான ஊறுகாய்களையும் விலக்காதவரை - நாம் நம்மாட்டுள்ள விலங்கியல்புகளை அடக்கியாள முடியாதவராகிறோம்"

என்றும்,

"பிரமசரிய விரதத்துக்கு முதலாக வேண்டற்பாலது நாவைச் சுவைக்கு எளிமைப் படுத்தாதிருப்பது. இவ்வொன்றை முற்றுங் கொண்டால் பிரமசரிய வாழ்வு எளிதாகும்"

என்றுங் காந்தியடிகள் நாவிற்கு அடிமையாகாது வாழுமாறு அறிவுறுத்துகிறார். இதைப்பற்றிப் பல முறை காந்தியடிகள் கழறியிருக்கிறார்.

காந்தியடிகள் பிறந்த குலம் சைவ உணவு உண்ணுங்குலம். இதனால் காந்தியடிகள் இளமையில் சைவ உணவே உண்டு வந்தார்; இளமையில் சில தீ நண்பர் கூட்டுறவால் சுயராஜ்ய வேட்கை மேலீட்டான் புலால் உண்ணப் பயின்றார்.

உணவு

அதன்பொருட்டுத் தாயாரைப் பொய் சொல்லி ஏமாற்ற மனமெழாக் காரணத்தால் அவர் ஊன் உண்ணலை விடுத்தார். இது முன்னரும் எடுத்துக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. அடிகள் இங்கிலாந்து சென்றபோது அன்னையாருக்கு அளித்த மூன்று உறுதி மொழிகளுள் புலால் உண்ணாமையும் ஒன்று. இங்கிலாந்தில் புலால் உண்ண வாய்ப்புகள் நேர்ந்தபோதெல்லாம் உறுதிமொழி யுன்னியே அடிகள் அவ்வுணவுகொள்ளா தொழிந்தார். அடிகள் இங்கிலாந்தில் தங்கியிருந்த போது சைவ உணவைப்பற்றிய நூல்கள் சிலவற்றைப் படித்தார். படித்ததன் பயனாக அவர் சைவ உணவு உடல் நலத்துக்குரியதென்றும், ஊனால் அந் நலன் இல்லையென்றும் ஒரு முடிவிற்கு வந்தார். அவர் முயற்சியால் சைவ உணவுக்கழகமொன்றுங் காணப் பட்டது. முதலில் பிறந்த குலம் காந்தியடிகளைப் புலால் உண்ணாதவாறு காத்தது. பின்னே அடிகளின் தாயன்பும், அவர் வாய்மையில் கொண்டிருந்த உறுதியும் புலால் உணவைத் தகைந்து வந்தன. முடிவில் ஆராய்ச்சியால் விளங்கிய அறிவு புலாலுணவின் நினைவையும் அறவே தொலைத்தது. அறிவால் ஒன்றைக் கொள்வதுந் தள்ளுவதுமே சிறப்பு. அதுவே வாழ்வில் நிலைத்து நிற்கும். தென்னாப்பிரிக்காவில் சைவ உணவைப் பற்றி அடிகள் படித்த நூல்களும், புரிந்த ஆராய்ச்சியும் புலால் உணவின் புன்மையை அவருக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் விளங்கச் செய்தன. அடிகளின் மனைவி மைந்தர் முதலியோர் நோய்வாய்ப்பட்ட சில வேளைகளில்

மருத்துவர்கள் அவர்கட்குப் புலால் கொடுக்க முயல்வார்கள். அடிகள் அம்மருத்துவர்களோடு அறப்போர் நிகழ்த்துவர். அம்மையாரும் பிள்ளைகளும் உயிர் போனாலும் புலால் உணவு கொள்ளோம் கொள்ளோம் என்று சொல்வர். இத்தகை நிகழ்ச்சிகள் சில அடிகள் வாழ்வில் நேர்ந்திருக்கின்றன.

அடிகள் பிரமசரிய விரதந் தாங்கிய நாள் தொட்டுச் சைவ உணவிலுங் கட்டுப்பாடுகள் செய்துகொண்டார். தொடக்கத்தில் கனி பருப்பு முதலியவற்றை அவர் உண்டு வந்தார். பாலையும் அவர் விலக்கினர். பின்னே பல விடங்களில் போந்து தொண்டு செய்ய நேர்ந்தமையால் அடிகள் வெள்ளாட்டுப் பால் அருந்தலானார். இப்பொழுது அவர் பாலுடன் பழம் அருந்தி வருகிறார். சில வேளைகளில் அவர் கோதுமை அடையும், அரை வேகல் கீரையும் உண்பதுண்டு. பிரமசரிய வாழ்விற்கேற்ற உணவையே அடிகள் உண்டு வருகிறார்.

காந்தியடிகள் குறித்த நேரத்தில் உணவு கொள்வது வழக்கம். புளி மிளகா காரம் உப்பு அவருக்கு நஞ்சு. விரிவு அவரெழுதிய "ஆரோக்கிய" நூலிற் காண்க.

காந்தியடிகள் இயற்கை உணவு கொள்வதோடு வாரத்துக்கொரு நாள், சில வேளைகளில் இருநாள் உண்ணா நோன்பிருக்கிறார். ஏகாதசி, பிரதோஷம் முதலிய நாட்களிலும் அடிகள் விரத மிருப்பதுண்டு. நோன்பு பட்டினியன்றோ என்று சிலர் ஐயுறலாம். நோன்புக்கும் பட்டி

உண்ணாநோன்பு

னிக்கும் வேற்றுமை யுண்டு. நோன்பு உடலை வளர்க்கும்; பட்டினி உடலைத் தேய்க்கும். நோன்பு உடல் நலத்துக்கென அன்பால் காப்பது. பட்டினி வறுமையாலோ, வேண்டுமென்றோ, வேறு பல தீக்காரணம் பற்றியோ உடல் வருந்தக் கொள்வது. உடலோம்பலுக்கு விரதம் இன்றியமையாதது. விரதம்வயிற்றிலுள்ள பழைய மல நஞ்சை எரித்து, அன்றாடம் உண்ணும் உணவு சீரணமாகத் துணைபுரிய உள்ளுறுப்புக்களைத் துலக்கித் தூய்மைப்படுத்தி, ஈரலுக்கு (Liver) ஊக்கமூட்டி, குருதி ஓட்டத்தைச் செம்மைப் படுத்துகிறது. நோன்பின் மாண்பை அதற்குரிய நூல்களிற் காண்க.

காந்தியடிகளின் வார நோன்பு உடலோம்பலுக்கெனப் பொதுவாகக் கொள்ளப்படுவது. வேறு சில போழ்து அவர் கொண்ட உண்ணா நோன்பு மனிதர்பாலுள்ள விலங்கு நீர்மைகளைக் களையவேண்டி என்க. காந்தியடிகளின் எளிய உணவும் நோன்பும் அவர் உடலைப் பொன்னெனப் பொலிவிக்கின்றன. அடிகள் உடலில் இளமை தவழ்தல் காணலாம்.

உடை

காந்தியடிகள் அணியும் உடையோ எளிய இயற்கை யுடை. எளிய இயற்கை யுடையாவது கையால் நூற்றுக் கையால் நெய்யும் உடை. இயந்திரங்களால் நெய்யப்படும் உடை உடுத்தலாகாதென்பது காந்தியடிகள் கொள்கை. ஏன்? இயந்திரங்களால் விளைந்துள்ள கொடுமைகள் பற்பல.

தற்காலம் இயந்திர காலமென்பது எவரும் அறிந்த தொன்று. மனிதன் இயந்திரத்துக்கு அடிமை யான நாள்தொட்டு அவன் பிறரை வருத்தும் பேயானுன். உலக சகோதரத்துவத்துக்குத் தடையா யிருப்பது இயந்திர இயக்கமென்று கூறுவது மிகையாகாது.

இயந்திரக் கொடுமை

இயந்திரம் பல மனிதர் வேலைக்குக் கேடு சூழ்கிறது. இயந்திர இயக்கம் முதலாளி தொழிலாளி என்னும் வேற்றுமை யுண்டுபண்ணுகிறது. இயந்திரத்தால் செல்வம் ஒரு கூட்டத்தாரிடைப் பெருகுகிறது; மற்றொரு கூட்டத்தாரிடைச் சுருங்குகிறது. அதனுல் போராட்டம் வளர்கிறது. இயந்திரத்தினுல் பெறும் அளவிலாப் பொருள் வகைகளை மற்ற நாட்டில் பரப்ப முதலாளிகள் முயல்கிருர்கள். அம்முயற்சியால் ஒரு நாடு இன்னொரு நாட்டுக்கு அடிமைப் படுகிறது. முதலாளி தனது வாணிபத்துக்கும் முயற்சிக்கும் இடையூறு நிகழாதவாறு காக்கத் துப்பாக்கி பீரங்கி போர்க் கப்பல் ஆகாய விமானம் நச்சுக் காற்று முதலிய கொலைக் கருவிகளைப் புதிது புதிதாகக் கண்டு வருகிருன். போர்கள் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன. இவை எல்லாவற்றிற்குங் காரணம் இயந்திர இயக்கமே. எவ்வுயிரையுந் தன்னுயிர்போல் கருதிப் போற்றும் பேரறம் ஓம்ப உலகிடைத் தோன்றிய மனிதனை, இயந்திரம், பிற உயிரைக் கொல்லும் விலங்காக்குகிறது. மனிதனிடத்துள்ள பேய்க் குணமெலாம் இந்நாளில் இயந்திர வடிவமாய்ப் பரிணமித் திருக்கின்றன. இயந்திர வாழ்வு மனிதனை இயற்கை வாழ்வினின்றும் பிரிக்

கிறது. அதனால் அவன் இன்பமிழக்கிறான். இயந்திரம், எளிய இன்ப வாழ்வைக் கெடுத்துத் துன்பச் செல்வ வாழ்க்கையை ஒரு கூட்டத்தார்க்கும், கொடிய வறுமை வாழ்க்கையை மற்றொரு கூட்டத்தார்க்கும் நல்கலால் அது கடியற்பாலதே. இன்னோரன்ன பல காரணங்களால் மகாத்மா காந்தி இயந்திரத்தை வெறுக்கிறார்.

"இயந்திரத்தால் விளையுங்கேடு சொல்லுந்தகையதன்று. இயந்திரம் மனிதனை அடிமைப்படுத்துகிறது."

"(இயந்திரம்) மனிதனது வாழ்வின் உண்மை நோக்கினின்றும் அவனை வேறு படுத்துகிறது. மனிதனது நாட்டம் ஆன்ம நலத்தின்மீது செல்வதில்லை; வெறும் உடல் நலத்தின் மீது செல்கிறது. தன்னை யாராய்ந்துணர மனிதனுக்குப் போதிய பொழுதில்லை. பத்திரிகை மீதும் ஆட்டங்கள் மீதும் அவன் எண்ணஞ் செல்கிறது."

"தற்கால நாகரிகம், சடத்தை ஆராய்ச்சி செய்யவும், அதனால் பொருளைப் பெருக்கும் இயந்திரத்தையும், கொலைக் கருவிகளையுங் கண்டுபிடிக்கவுந் துணைசெய்கிறது. நம்முடைய நாகரிகம் ஆன்ம ஆராய்ச்சிக்கு நிலைக்களனாக விருப்பது"

என்று காந்தியடிகள் இயந்திர இயக்கத்தை மறுத்துரைத்தல் காண்க.

திடீரென எல்லா இயந்திரமுறைகளையும் ஒழிக்குமாறு அடிகள் அறிவுறுத்தப் புகவில்லை. முதல் முதல் கையால் செய்யப்படும் உடை உடுத்துமாறு நமக்கு அவர் அறிவுறுத்துகிறார். இந்தியாவிலுள்ள ஆலைகளியங்கும் இயந்திரங்கள் இந்தியாவில் செய்யப்படுவனவல்ல. பிறநாடுகளினின்றும் அவைகளைப் பெறுவதால் இந்தியாவின் பொருள் எவ்வளவு வெளிச்

செல்கிறது? பொருள் போக்கு ஒருபால் கிடக்க. பிறநாட்டுத் துணைகொண்டு மானங் காக்கும் வாழ்வு ஒரு வாழ்வா? இழிவு! இழிவு!! ஆதலால் பொது வாக உலகத்தவரும் சிறப்பாக இந்தியரும் கையால் நூற்றுக் கையால் நெய்த உடை அணிதல் வேண்டு மென்று காந்தியடிகள் சொல்கிறார்.

காந்தியடிகள் தம் வாழ்வில் ஆற்றிய தொண்டு களுள் தலையாயது கைராட்டினத்தை உயிர்ப்பிக்க ஆற்றிய தொண்டேயாகும். இருபதா வது நூற்றாண்டில் - இயந்திர இயக் கம் யாண்டும் பரவி வேரூன்றியுள்ள இந்நாளில் - ராட்டின இயக்கத்தை உயிர்ப்பிக்க எவரால் முடியும்? காந்தியடிகள் இம்முயற்சியில் தலைப்பட்டு வெற்றி பெற்றுவரல் கண்கூடு. காந்தியடிகள் நாடோறும் ராட்டினத்தில் நூற்பதை ஒரு வழிபாடாகக் கொண் டுள்ளார். காந்தியடிகள் எதை மறந்தாலும் மறப் பார்; ராட்டையை மறவார். இருக்கும்போதும், நிற் கும் போதும், நடக்கும்போதும், கிடக்கும்போதும், உறங்கும்போதும், கனவிலும், எப்போதுங் காந்தியடி கள் உள்ளம் ராட்டினத்தை மறப்பதில்லை. சிறையி லும் நூற்றற்றொண்டாற்றக் காந்தியடிகள் தவறின தில்லை.

கைராட்டினம்

உண்மைக்கு அரிச்சந்திரன், அறத்திற்குப் புத்தர், அன்பிற்குக் கிறிஸ்து என்று உலகோர் சொல்வது வழக் கம். ராட்டைக்குக் காந்தியடிகள் என்று இனி உலகங் கூறும். காந்தியடிகள் தம்மை "நான் சர்க்கா பித்தன்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் சிறை

புகுந்த வேளையில் அன்பர் சிலர் அவர்பால் அணுகி 'நாட்டார்க்கு என்ன சொல்கிறீர்' என்று வினவிய போது "கதர்" என்று கைகாட்டிச் சென்றனர். கைராட்டினத்தை நாட்டிற் பரப்பக் காந்தியடிகள் செய்துவரும் முயற்சிக்கோரெல்லையில்லை. காந்தியடிகள் காங்கரஸ் திட்டத்துள் ஒன்ருக அதைப் புகுத்தினர்; இருபது லட்சம் ராட்டினம் நாட்டில் ஓடவேண்டுமென்று ஒரு முறை முயன்றார். ஒத்துழையாத் திட்டங்களைச் சிலர் மறுத்தபோதும், அன்னார் அவைகளைத் தொலைக்க முயன்று உழைத்தபோதும், காந்தியடிகள் "நூற்றலை விலக்காதேயுங்கள்" என்று கேட்டுக்கொண்டார்; அத்திட்டங் காங்கரஸி லிடம் பெறல்வேண்டி நூல் சந்தா விதித்துப் பார்த்தார்; நூல் சந்தா மறுக்கப்பட்டது கண்டு இப்பொழுது காங்கரஸுக்குள்ளே தனியாக ராட்டினச் சங்கமொன்று அமைத்துளார்.

பேய்க்குணம் பெருக்கும் இயந்திர அரக்க இனத்தைத் தொலைக்க வந்த தெய்விகப் பொருள் ராட்டின மென்பது காந்தியடிகள் கருத்துப்போலும்! ராட்டையைப் பற்றிக் காந்தியடிகள் பேசிய பேச்சுக்கும் எழுதிய எழுத்துக்கும் ஓர் அளவுமுண்டோ? அவைகளுள் சில வருமாறு:—

"குடிசைத் தொழிலில்லையேல் இந்தியக் குடிமகன் நாசமாய் விடுவான். நிலத்தின் விளைவைக் கொண்டு அவன் வாழ முடியாது. மற்றுமொரு தொழில் அவனுக்குவேண்டும். எளியதும் நயமானதும் சிறந்ததுமா யிருப்பது நூற்றலே யாகும்."

"இனிவருங் கல்வித் திட்டத்தில் நூற்றல் கட்டாய பாடமாக இருத்தல் வேண்டும்."

"ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் அடுப்பு எவ்வளவு இன்றியமையாததோ அவ்வளவு இன்றியமையாதது கைராட்டினம்"

"கோடிக்கணக்கான இந்தியக் குடி மக்கள் சேர்ப்புத் தொழிலின்றிப் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். அவர்களது சிறு வருவாயுடன் கைராட்டினமு மிருந்தால், அவர்கள் வறுமையுடனும் வாசியுடனும் போராடலாம். ஆலைகள் அவர்கள் வறுமையைப் போக்கா; கைராட்டினம் ஒன்றே அதைப் போக்கும்."

"எனக்கு அதிகார மிருந்தால் பள்ளிக் கூடங்களிலும் மற்ற விடங்களிலுமுள்ள எல்லா வேலைகளையும் நிறுத்தி விடுவேன்; நூற்றல் தொழிலைப் பரப்புவேன்; மாணாக்கர்களை நூற்றல் போதிக்கும் ஆசிரியராக்குவேன்; தச்சர்களைக் கைராட்டினஞ் செய்யுமாறு ஊக்கமூட்டுவேன்; வாழ்வளிக்கும் இச்சர்க்காவை ஒவ்வொரு வீட்டிற்குங் கொண்டு போய், நூற்றல் போதிக்குமாறு ஆசிரியன்மாரைக் கேட்டுக் கொள்வேன்."

"விவசாயமும் நூற்றலும் வல இடநுரையீரல் போன்றன"- "நூற்கும் ராட்டினத்தை இழந்ததனால் நமது இடது பக்க நுரை யீரலை யிழந்தோம். அதனால் விரைந்த காசநோயால் வருந்துகிறோம். மீண்டும் ராட்டினத்தைப் பிடிப்பதனால் அந்நோய் போக்கக் கூடும்."

"இந்தியாவில் மூன்று கோடிக்கு மேற்பட்ட மக்கள் ஒரு வேளை உணவிற்கும் வருந்துகிறார்கள். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கைராட்டினஞ் சுழலுமானால், ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் கைத்தறியில் முயன்று தொழில் புரிவார்களானால் அப்பட்டினி பறந்து போகும்"

"அது (நூற்றல்) நமது பெண்மக்களை ஒழுக்கத் தவறுதலினின்றுங் காக்கிறது; உணவளிக்கிறது; சோம்பலைப் போக்குகிறது; மனதை ஒருமைப் படுத்துகிறது."

"நூற்றுக்கு எண்பது பேர் விவசாயத் தொழில் செய்வோர் - அதாவது இருபத்து நான்கு கோடி பேர் - இப்பெருந் தொகையினர்-ஏறக் குறைய ஆறுமாத காலம் பொழுதை வீணே கழிக்கிறார். இவர்க்கு ஏதாயினும் தொழில் தரப்படின், வறுமை நோய் ஒருவாறு தணியும்" (அத்தொழில் நூற்றல் என்பது கருத்து.)

"ராட்டை, எளிமை - தன்னம்பிக்கை - தன்னடக்கம் - மண்பனையுள் வலிந்து கலப்புக் கொள்ளல் முதலியவற்றிற்கு அறிகுறி. இத்தகை உறவுகோள் உலகத்துக்கு அச்சமூட்டுவதாயின், கடவுளில்லை அல்லது கடவுள் உறங்குகிறார் என்றே சொல்லுதல் வேண்டும்."

"நான் தன்னந் தனியனா யிருக்கும்போது எனக்குக் கெழுதகை நண்பனாகவும், தேற்றரவாளனாகவும் ராட்டை திகழ்கிறது. நேயர்கட்கும் அவ்வாறே அது திகழ்க."

"சத்தி அபினியினுங் கொடியது. இந்தியா ராட்டைஎடுத்து நூற்குமேல் அது படைப்பெருக்கைக் கட்டுப்படுத்துவதோடு, உலகிலும் அமைதி நிலை பெறுத்துமென்று நான் சொல்கிறேன்."

"ஏழைகளிடத்தில் உழுவலன்பு எங்கே யிருக்கிறதோ அங்கே கடவுளு மிருக்கிறார். ராட்டையினின்றும் நான் நூற்றெடுக்கும் ஒவ்வோர் இழையிலுங் கடவுளைக் காண்கிறேன்."

"கதரில்லாத சுதேசியம் உயிரில்லாத உடல் போன்றது."

கவியரசரும் ராட்டையும்

கவி ரவீந்திர நாத் தாகூர் ஒரு முறை சர்க்காவைப் பற்றி இழித்துக் கூறியது கேட்டு, மகாத்மா அவருக்கு நல்விடை பகர்ந்தார். அவ்விடைக்கண் ஒளிருஞ் சில அழகு மொழிகள் உள்ளத்தைக் கவர்கின்றன. அவைகளுள் சிலவற்றை அகழ்ந்து ஈண்டுத் தருகிறேன்.

"* * * கவி தாமே படைத்த ஒரு பரந்த அழகிய உலகில் - எண்ண உலகில் - வதிகிறார். யான் மற்றவரின் படைப்புக்கு - ராட்டைக்கு - அடிமைப்பட்டிருக்கிறேன். கவி தமது குழலோசையால் கோபிகளை நடம்புரியச் செய்கிறார். யான் எனது காதலுக்குடைய சீதையை-ராட்டையைத் - தேடி அலைகிறேன்; அவளைப் பத்துத் தலை அரக்கனிடமிருந்து - ஜப்பான், மான்செஸ்டர் - பாரிஸ் முதலிய விடங்களிலிருந்து மீட்க முயன்று வருகிறேன். கவி ஒரு கர்த்தர் - அவர் படைப்பார்; அழிப்பார்; மீண்டும் படைப்பார். யான் எதையுந் தேடித் திரிபவன்; ஒன்றைக் கண்டால் அதை உடும்பைப் போல் பற்றிக்கொள்வோன். கவி நாளுக்கு நாள் புதிய - கவரத்தக்க-பொருள்களை உலகிற்கு உதவுகிறார். யான் - காய்ந்து மறைந்த சில பழைமையின் திறங்களைப் புலப்படுத்தக் கூடும். புதுமையும் ஒளியும் ஒளிரும் பொருள்களை உண்டுபண்ணும் மந்திரவாதிக்கு ஓர் உயர்ந்த நிலையை எளிதில் உலகம் வழங்கக் கூடும். என்னுடைய பழங்குப்பைக்கு ஒரு பொருந்து பெற யான் வருந்தி உழைத்தல் வேண்டும். * * *"

காந்தியடிகட்குச் சர்க்கா (ராட்டினம்) மீதுள்ள ஆர்வத்தை எவ்வாறு எனது சிறுசொற்களால் எல்லைப்படுத்திக் கூறவல்லேன்? ராட்டையினின்றும் வரும் ஒவ்வோரிழையுந் தமக்குக் கடவுள் காட்சியை வழங்குகிறதென்றும், பிரமசரிய வாழ்விற்குச் சர்க்கா துணைபுரிகிறதென்றும், கொரான் பைபில் கீதை முதலிய தெய்விக நூல்களிலும் ராட்டின மாண்பு பேசப்பட்டிருக்கிறதென்றும், கைராட்டின ஓசை தமது செவிக்கினிய இசை என்றும், அது தெய்வ நெறி காட்டுங் கருவியென்றுங் காந்தியடிகள் சர்க்காவைப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ள உரைகளை விரிக்கிற் பெருகும்.

ராட்டின மாண்பு

சர்க்காவைப்பற்றி ஒரு மாதரசி எழுதிய கடிதம், (29 - 6 - 1921) "யங் இந்தியா" பத்திரிகையில் வெளியாயிருக்கிறது. காந்தியடிகள் அக்கடிதத்தை வெளியிட்டு அளவிலா மகிழ்வெய்தினர். அக்கடிதத்தின் பிற்பகுதி வருமாறு :—

"அந்நியர்கள் இந்தியாவின் விளைவை உண்டு கொழுத்து வர இந்தியப் பெண்மணிகள் ஏன் சோம்பேறிகளாக உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்? இந்தியப் பெண்மக்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையை அந்நியர்கள் பிடுங்கிக்கொண்டார்கள். கைராட்டினம் இந்தியாவிற்கு வேலை நல்கும்; உணவளிக்கும். * * * * நான் ஒரு கவியாயிருப்பின், ராட்டினப் பாட்டு பாடுவேன்; அதன் அழகையும் பயனையும் பாட்டிலிறக்கு வேன்; அதன் பாவியலையும் தெய்வத் தன்மையையும் புகழ் வேன்; காலத்தில் உதவி புரியுமாறு ஆண்டவனைச் சொன் மலரால் வாழ்த்துவேன்; பசியையும் பட்டினியையும் அவ மதிப்பையும் போக்கக் கைராட்டின மெடுத்துச் சுழற்றுமாறு என் சகோதரிகளைக் (பாட்டால்) கேட்பேன். பாமாலை கோக்கும் பேறு பெற்றேனில்லை. என் ஆன்மாவிற்குள் அப்பா முழங்குகிறது. நான் என் செய்யவல்லேன்? ராட்டினம் தன் பாட்டு பாடட்டும். நான் அதைச் சுழற்றுகிறேன்; மற்றவரையும் அதைச் சுழற்றச் சொல்கிறேன்."

பழந்தமிழ்ப் பாவலர்கள் இழை நூல் கதிர் முதலியவற்றைப் பாட்டிலும் உவமங்களிலும் ஆண்டமை ஈண்டு நினைவிற்கு வருகிறது.

"பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா—எஞ்சாத
கையே வாயாகக் கதிரே மதியாக
மையிலா நூன்முடியு மாறு"

எனவரூஉம் நன்னூல் பாவின் உள்ளக்கிடக்கையை யோர்க.

கைராட்டினம் தன்னைச் சுற்றுவோர்க்கு உரமளிக்கிறது; ஒழுக்கங் காக்கிறது; செல்வம் நல்குகிறது. கைராட்டினஞ் சுழற்றும் ஒருவனையோ ஒருத்தியையோ உற்று நோக்குங்கள். சுழற்றுவோர் விழி ராட்டினத்தில் பதிகிறது. அன்னார் முதுகந்தண்டம் நிமிர்ந்து நிற்கிறது. நரப்புக்கொடிகள் சுற்றியுள்ள அத்தண்டம் உடல் நலத்துக்கு உயிர் போன்றது. முதுகைக் குனித்துக் குனித்து நடப்போர் அல்லது அமர்வோர் விரைவில் முதுமை எய்துகிறார். மனிதனது வளத்தையும் உரத்தையும் அளந்து காட்டுங்கருவி அம்முதுகந்தண்டம். அதற்கு ஊறு நிகழாதவாறு மக்கள் காத்தல்வேண்டும். அதன் பொருட்டுச் சிலர் நிமிர்ந்து நடத்தல், ஓடல், குதிரையேற்றம், நீந்தல், தண்டாலெடுத்தல், உருளை சுழற்றல் முதலிய பயிற்சிகளைச் செய்கிறார். யோகிகளும் ஓரிடத்தமர்ந்து காற்றை ஈர்க்கும்போது குனிந்து இருப்பதில்லை. முதுகந்தண்டு நிமிர்ந்து நிற்குமாறு அவர் அமர்தல் காண்கிறோம். இப்பயிற்சிகளாலாகும் பயனை ராட்டினஞ் சுழற்றுவோர் பெறலாம். இதனால் கைராட்டினம் மக்கட்கு உரமளிப்பதாகிறது.

சர்க்காவைச் சுழற்றும்போது சுழற்றுவோர் மனம் வேறெதன்மீதும் ஓடுவதில்லை. அது ராட்டினத்தில் ஒன்றி நிற்கிறது. அவ்வொற்றுமை மக்கள் ஒழுக்கங் காக்கிறது. சிறப்பாகச் செல்வப் பெண்மக்கள் வேலையின்றிக் கிடக்கும் வேளையில் அவர் மனம் பல துறை

களில் ஓடியோடி உழல்கிறது. அதனல் கற்பொழுக் கத்துக்கும் சில வேளைகளில் இடர் நேர்கிறது. ராட்டினம் அம்மனவோட்டத்தை ஒருமைப்படுததலால் அஃது ஒழுக்கங் காப்பதாகிறது.

கைராட்டினம் தரும் நூலைக்கொண்டு நெய்யும் உடை அணிவதால் செல்வம் வீட்டிலேயே தங்குகிறது. நாட்டிலுள்ள அனைவரும் இவ்வுடை அணிவாராயின் நாட்டுச் செல்வம் நாட்டிலேயே தங்கும். இதனல் ராட்டினஞ் செல்வம் பெருக்குவதாகிறது.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த ராட்டினத்தை என்று மறந்தோமோ அன்றே நாட்டின் தோள்வலி, ஒழுக்கம், செல்வம் எல்லாங் குன்றலாயின. நாட்டில் மகிழ்ச்சியில்லை. மூத்தாள் குடியேறினள்.

அம்மூதேவியைத் துரத்த மகாத்மாகாந்தி முயன்று வருகிருர். நாட்டை மூத்தாள் வயப்படுத்திய இயந்திரச் செயற்கை வாழ்வினின்றுங் காந்தியடிகள் தப்பிப் பிழைத்துக் கைராட்டினத்தில் நூற்றுப் பெறும் நூல்கொண்டு நெய்த கதராடை அணிந்து எளிய இயற்கை இன்ப வாழ்வு நடாத்தி வருகிருர். ஏனையோரும் அவ்வாழ்வு பெறல் வேண்டுமென்று அவர் உழைக்கிருர்; தவங் கிடக்கிருர்.

பெறுதற்கரிய பிறவி தாங்கிய மக்கள் இவ்வுலகில் உண்மையாக இன்பவாழ்வு பெற அவாவுவரேல், அவர்கள் கையால் நூற்ற நூலால் நெய்யப்பட்ட உடையை உடுத்தல் வேண்டும். அதற்குரிய கைராட்

டின இயக்கத்துக்கு ஒல்லும்வகை துணை நிற்றல் வேண்டும். உலகம் இயந்திரத்தால் அடைந்து வருந் துன்பம் போதும்! போதும்!! இயந்திர இயக்கம் இன்னும் பெருகி வருமேல் உலகில் சமயஞானமும் கடவுளன்பும் அருகுமென்பது ஒருதலை. இப்பொழுதே அவை சுருங்கியிருத்தல் வெள்ளிடைமலை. இனி அவை அறவே யொழியுமாயின் உலகம் என்னும்? மனிதனிடத்துள்ள அன்பும் அருளும் முற்றும் பட்டுப் போகும். மனிதன் விலங்காவான். பெரியோர்கள் அருளிய மறை நூல்களை ஓதுவது ஒழியும். ஆதலால் இயந்திர இயக்கத்தை வீழ்த்த இதுவே காலம். இதுபோழ்து மனிதனை விலங்காக்கி வருந் தற்கால நாகரிகத்தைத் தொலைக்க நல்லுரை பகரல், நூலெழுதல் முதலியவற்றால் முயல்வதால் பெரும் பயன் விளையாது. அந்நாகரிகத்தை வெட்டி வீழ்த்த வல்ல ஆற்றல் கைராட்டினத்துக்கே யுண்டு.

மறங்கெடுத்து அறம் வளர்க்குந் திருமாலாழி இற்றை ஞான்று காந்தியடிகள் கைராட்டினமாகத் தோன்றியிருக்கிறது போலும்! பண்டை நாளில் அறநெறி யோம்பப் போந்த சில சான்றோர் பெரிதுங் கொலைக் கருவியால் தங்கடனாற்றினர். காந்தியடிகள் கொல்லாமை வழி அறம் வளர்த்து வருகிறார். அவரது கைராட்டினம் கொல்லா அறத்தை அடிப்படையாக் கொண்டியங்குகிறது. அத்தகை இராட்டின இயக்கத்தை வளர்த்து அதன் வழி உலகில் இயற்கை வாழ்வை நிறுத்தக்

தோன்றிய பெரு வாழ்வு நமது காந்தியடிகள். இயற்கை வாழ்விற்கு உடையும் ஒரு கருவி என்பது அறியற்பாலது.

இயற்கை வாழ்விற்குப் பெண்ணோடு கூடி வாழும் இல்லறம் வேண்டற்பாலது. மனைவியோடு கூடி வாழும் வாழ்க்கையல்லா மற்ற வாழ்க்கைக ளெல்லாஞ் செயற்கை வாழ்க்கைகளாகும். பெண்ணோடு இயற்கை யின்பந் துய்க்காது, அவ்வின்பத்தைப் பற்பல செயற்கை முறைகளால் அழிக்க முயல்வது இயற்கைக்கு முரண்பட்ட வாழ்வு நடாத்துவதாகும். இயற்கைக்கு முரண்பட வாழ்வோர் உலகில் ஏன் பிறந்தார்? இவரது செயல் உடல்கட்டைக் குலைத்து, முகவனப்பைச் சிதைத்து, இவரை இயற்கையுலகினின்றும் பிரிக்கிறது. செயற்கை முறையால் உடல் நலமிழந்து, அழகிழந்து, இன்பமிழந்து, இயற்கைக்கு மாற்றாராய்க் கிடக்கும் ஆண்பாலார்க்கும் பெண்பாலார்க்கும் இரங்குகிறேன். அன்னார் பிறவியாலாய பயனை இழந்தமை குறித்து வருந்துகிறேன். கடவுள் அவர்களை மன்னிப்பாராக. காந்தியடிகள் செயற்கை முறைகளைப் பன்முறை பல கட்டுரைகளால் மறுத்திருக்கிறார். நங் காந்தியடிகள் வாழ்வு, இயற்கைக்கு அரண்செய்து நிற்றலால், அவர் பெண்ணைப் பேயாகக் கருதுஞ் செயற்கை வாழ்வில் வீழ்ந்தாரில்லை. அவர் பெண்ணுடன் வாழும் இயற்கை வாழ்வுடையவர் என்பது உலகறிந்ததொன்று. விரிவு இந்நூல் "இல்லறம்" என்னுந் தலைப்பின்கீழ்க் காண்க.

பெண்ணுடன் வாழ்தல்

எளிய உணவும் எளிய உடையும் இல்லறமும் மனிதனது உள்ளத்தையும் எளிமைப்படுத்துகின்றன.

எளிமை எளிமை புறம் அகம் என்னும் இரண்டி லுந் திகழ்தல் வேண்டும். புறமும் அகமும் ஒத்த வாழ்வே வாழ்வென்பது. ஒருவனது புறச்செயலைக் கொண்டு அவனது அகநிலையை எளிதில் அளந்து கூறலாம். 'அகமே புறம்' என்னும் ஆன்றோர் அநுபவ மொழியும் நோக்கற்பாற்று.

எளிய உள்ளம் என்பது புது ஆட்சியாயிருக்கிறது என்று சிலர் கருதலாம். "நான்" என்னும் முனைப்பற்ற உள்ளமே எளிய உள்ளமென்பது. அதை

முனைப்பு இயற்கை யமைந்த உள்ளமென்றுங் கூறலாம். "நான்" என்னும் முனைப் பெழப் பெறுவோன் தற்பெருமை யுடையனாகிறான். தன்னலத்துக்குப் பிறர் என்று அவன் நினைக்கிறான்; தன்னலத்துக்குப் பிறரை அடக்கியாள எல்லாக் கொடுமைகளையும் அவன் நிகழ்த்துகிறான். இவ்வளவிற்குங் காரணம் 'நான்' என்னும் முனைப்பு. இம் முனைப்பு மனிதனது செம்மை நிலையை ஊறுபடுத்தலான், அவன் உள்ளம் தனது இயற்கை நிலையினின்றும் பிறழ்கிறது. வாழ்வில் 'நான்' என்னும் முனைப்பெழாதவாறு காத்துவருவோன் உள்ளத்தில் தற்பெருமை எழுவதில்லை. தற்பெருமை எழாவிடத்தில் பொறை அடக்கம் இன்னா செய்யாமை முதலிய மனித இயல்புகள் கெடாமல் கிடக்கின்றன. இவ்வுள்ளம் எளிய இயற்கைவழி நிற்கும் உள்ளமென்க. இதுவே செம்மையுள்ள மெனவும்படும். தற்பெருமை

முனையா உள்ளம் எளிமை யுள்ளமெனச் சுருங்கக் கூறலாம்.

காந்தியடிகளின் புறம்போல அகமும் எளிமையில் அமைந்துகிடத்தலை அவரது செயல்கொண்டு அளந் துணரலாம். சிற்சில சான்றுகள் ஈண் டெடுத்துக் காட்டுகிறேன். அக்காட்டு களான் அடிகளின் தற்பெருமை யின்மை விளங்கும்.

தற்பெருமை யின்மை

தென்னாப்பிரிக்காவில் இந்தியர்க்குள்ள சிறுமை களை இந்தியாவில் செவ்வனே விளக்கிக் காட்டி, மகாத்மா காந்தி மனைவி மக்களுடன் மீண்டும் 1896-ல் நவம்பர் மாதத்தில் தென்னாப்பிரிக்கா நோக்கிய போது, கப்பல் கரைசேர்ந்ததும் டர்பன் நகரில் வெள்ளையர்கள் காந்தியை 'அப்படிச் செய்யவேண்டும் இப்படிச் செய்யவேண்டும்' என்று கூட்டங்களில் பேசி மூர்க் கர்க்கு வெறியூட்டி, அடிகளை வருத்தக் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். காரண மென்னை? தென்னாப் பிரிக்காவில் இந்தியர்கள் கசவாடப் படுகிறார்க ளென்றும், நஞ்சகோதரர்கள் விலங்குகள் போல் நடத்தப் படுகிறார்களென்றும் அடிகள் இந்தியாவில் பேசியதாக ராய்ட்டர் கட்டி விட்ட பொய் மூட் டையே தென்னாப்பிரிக்கா வெள்ளையர் வெறிக் குக் காரணம். காந்தியடிகள் கப்பலினின்றும் காவ லோடும் கவலையோடும் இறக்கப்பட்டதும் மூர்க்கர் சிலர் வரம்புமீறிக் காந்தியடிகளை நையப் புடைத்தனர். அமைச்சர் புதல்வர் - அடியுதை கண்டறியா மெய்யர் - மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தார். அவ்வேளையில் அக்காட்சி

கண்ட (போலீஸ் சூப்பிரண்டெண்ட்) அலெக்ஸாண்டர் மனைவியார் மனங் கசிந்துருகி அடிகள்பால் போந்து, போதிய துணைபுரிந்து உயிர்க்கிறுதி நேரா வண்ணம் அடிகளைக் காத்தனர். இப்பேருதவியை அடிகள் தென்னுப்பிரிக்காவில் பொறுமைப் போர்புரிந்து வெற்றிக் கொடி நாட்டிப் பிறந்த நாடடையத் திருவுளம் பற்றிய போது, ஆண்டுள்ள மக்கள் அவர்க்கு நன்றியறிதல் தெரிக்கப் பல கூட்டங்கள் கூட்டி அவர் சேவையைப் போற்றிப் புகழ்ந்த வேளைகளிலெல்லாம் அவர் மறவாது போற்றிப் போற்றிக் கூறினர். காலத்தில் பிறர் புரியும் உதவியைப் பாராட்டும் உள்ளத்தில் தற்பெருமை எழுதலில்லை. தற்பெருமை யுள்ளம் பிறர் நன்றி நினையாது.

கைக்குடையால் தமது உயிர் காத்த போலீஸ் அதிகாரியின் மனைவியாரை மட்டுமல்ல - பொறுமைப் போரில் உயிர் போம் வரை உறுதியில் நின்று தமக்குத் துணைநின்ற நாகப்பன் நாராயணசாமி வெள்ளியம்மை முதலியோரையுங் காந்தியடிகள் என்றும் மறப்பதில்லை. "எழுமை எழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண் - விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு" என்றார் திருவள்ளுவரும்.

கன்னி எமிலி ஹாப்ஹௌஸ் என்னும் பெருமாட்டியார் தென்னுப்பிரிக்காவில் இந்திய மக்கள் நலங் கருதி உழைத்தவருள் ஒருவர். அவ்வம்மையார் பிறப்பில் ஆங்கிலேயராயினும், ஆங்கிலேயர் செய்யுந் தீமையைக் கடிவதில் தயங்குவதில்லை. போயர் சண்டையில் ஆங்கிலேயர் நிகழ்த்திய பிழைபாடுகளை அஞ்

சாது எடுத்துக் காட்டி அதிகாரிகள் சிற்றத்துக்கும் அவர் ஆளானூர். அவ்வம்மையார் விண்ணுல கெய்திய செய்தி கேட்டதும் காந்தியடிகள் "யங் இந்தியா" வில் அவர் பிரிவைக் குறித்து வருந்தி எழுதிய உரை களில் அடிகளின் உண்மை நிலை, அதாவது தற்பெருமை யற்ற உள்ளம் புலனுகிறது. அடிகள் அம்மையார் மாண்புகளை மனமார எடுத்துக் காட்டி வருந்தி யிருக் கிறூர். தற்பெருமை யுள்ளம் பிறர்பெருமை நாட எழுமோ? காந்தியடிகள் உள்ளம் தற்பெருமையைக் கடந்து நிற்பது. அவ்வுள்ளம் பிறர்பெருமை பேசச் சுணங்குவதில்லை. கன்னி எமிலிஹாப் ஹௌஸ் பிறந்த குடி, வகுப்பு, நாடு முதலியவற்றின் காரணமாக நீதி பிறழ்ந்து நின்றவரல்ல ரென்றும், ஜெனரல் போத்தா வுடன் தம்மைச் சந்திக்கச் செய்து தமது வேலைகளைப் பல வழியிலுஞ் சுருக்கி இந்தியர் நலன் நாடி யுழைத் தவரென்றும், அவர் உடல் நலம் பெறுதவராயினும், உயிர் நலம் பெற்றவரென்றும், வல்லரசுகளையும், சேனைத் திமிர்கொண்ட மன்னர் மன்னர்களையும் எதிர்த்து நிற்கும் ஆன்ம சக்தி வாய்ந்தவரென்றும், கடவுளுக்கு அஞ்சி மக்களுக்கு அஞ்சாத வீரத் தாயென்றுங் காந்தியடிகள் அக்கன்னியின் மாண்பு களையெல்லாங் குறிப்பிட்டுக் கண்ணீர் உகுத்தார். இப் புகழுரை தற்பெருமை கெளியும் உள்ளத்தினின்றும் முகிழ்க்குமோ? தற்பெருமை நாடாத உள்ளம் பிறர் பெருமை பேசுதல் இயல்பு.

மேல்நாட்டினின்றுங் காந்தியடிகளுக்கு அழைப்பு அடிக்கடி வருவதுண்டு. ஒவ்வொருபோதும் அடிகள்

அதை மறுத்து விடுவது வழக்கம். மேல் நாட்டினின்றும் அழைப்பு வராமலே அந்நாடு நோக்கித் திரும்ப எத்துணைபேர் தவங்கிடக்கிறார்? மேல்நாடு சென்று திரும்புவது ஒரு பெருஞ்சிறப்பாக இந்நாளில் கருதப்படுகிறது. காந்தியடிகளுக்கு வலிய அழைப்பு வந்தும், அவர் அவண் ஏக ஒருப்படுவதில்லை. காந்தியடிகள், தாம் அறிவுறுத்தும் உண்மையை இந்தியாவே இன்னும் முற்றும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றும், இந்தியாவிலேயே அஃது ஆராய்ச்சி நிலையிலிருக்கிறதென்றும், இந்நிலையில் பிற நாடுகளுக்கு ஏகுதற்கு இது காலமன்றென்றுஞ் சொல்லி விடுவது வழக்கம். இந்நெஞ்சில் தற்பெருமை நிழலுமில்லையென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

உலகில் சிலர் தம்மைக் குருவென்றும், கடவுள் அவதாரமென்றுஞ் சொல்லிக் கொள்வது வழக்கம். தாம் நேரே சொல்லாவிடினும் தமது நண்பர்களை விடுத்து அவ்வாறு சொல்லிப்பதுண்டு. இக்கயமைத் துறையில் இறங்கிக் கரவுளத்தால் உலகை ஏமாற்றிப் பெரியோரானவர் பல்லோர். சித்தோ அற்புதமோ ஒன்று ஒருவன் செய்வானாயின் அவனைக் கடவுளென்றும் அவதார மென்றும் நமது நாட்டார் பேசுதல் இயல்பு. கல்வியாலோ மருந்தாலோ மந்திரத்தாலோ வேறு எதனாலோ ஏற்படுஞ் செல்வாக்கால் எத்துணைப் போலிச் சந்நியாசிகள் கடவுள் அவதாரங்களாக உலகில் போற்றப்படுகிறார்கள்? இவ்வறியாமை என்று உலகை விட்டு அகலுமோ? உலகம் என்று உய்யுமோ? ஆண்டவனே! அவ்வறியாமையை உலகினின்றும்

அகற்றுவாயாக. போலிகளால் பழைய உண்மையாளர் அருட்செயல்களும் இக்காளில் சிலரால் மறுக்கப்படு கின்றன.

காந்தியடிகள் தமது செல்வாக்கைக் கொண்டு தம்மைக் குருவென்றுதல் சித்தரென்றுதல் அவ தாரம் என்றுதல் விளம்பரப் படுத்த முயல்வ தில்லை. அறியாமையாலோ அன்பாலோ பிறர் தம்மை அவ்வாறு சொல்லக் கேட்பினும் போற்றினும் உடனே அடிகள் அதை மறுப்பது வழக்கம். காந்தியடிகளுக் குள்ள செல்வாக்கோ அளந்துரைக்கும் பான்மைய தன்று. நாடோ அவதாரத்தில் நம்பிக்கையுடைய நாடு. அடிகள் தஞ் செல்வாக்கைக் கொண்டு அவர் தம்மை அவதாரம் என்று குறிப்பாகச் சொற்றுலும், அதைப் பலர் நம்புவர். காந்தியடிகள் தற்பெருமை கடந்த உள்ள முடையாராகலான், உண்மை கரந்து கூறுவ தில்லை. காந்தியடிகள் தம்மைக் குருவென்றும் அவ தாரமென்றும் பிறர் அன்பால் கூறுவதைக் கண்டுங் கேட்டும் மனம் வருந்திக் கூறிய மெய்யுரைகள் பற்பல. அவைகளுள் சில வருமாறு :—

"யான் ஞான குருவைக் காண முயன்று வரும்போது யான் எப்படிப் பிறர்க்கு குரு ஆவேன்".

"ஜன ஊழியன் எச்சிறப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாகாது. அவன் தனக்குள்ள எல்லாவற்றையும் மக்களிடம் ஒப்புவித்த வன். சேவையை, சமயத் தொண்டாகக் கொண்டோன் பிறர் பூசனையைக் காமுறுன். காமுறுவனேல் அவன் அன்னே ஒழிந்தான்.

" (வினுக்களுக்கு விடை)

தாங்கள் மெய்யாகவே மகாத்மாவா?

அப்படியானால் மகாத்மா என்னுஞ் சொல்லை விளக்குக.

அத்தகைய ஒருவனா யிருக்க யான் சிந்திப்பதில்லை. ஆனால் கடவுள் படைப்புக்கு உட்பட்ட உயிர்களுள் மிகத் தாழ்ந்தவன் நான் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

அச்சேர்க்கை பெறாத யான் அச்சொல்லை விளக்க வல்லேனல்லேன்."

"சிரார்ஜ்கஞ்ஜ் மகாநாட்டில் என் பெயரைப் பற்றி நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி வருத்தத்தைத் தருகிறது. "மகாத்மா" என்னும் பெயரால் நான் அழைக்கப்படவேண்டு மெனும் பித்துடையார் அப்பெயரால் என்னை யழைக்க விரும்பாத ஒருவரை அப்பெயரால் அழைக்குமாறு வலியுறுத்தல் எனது கொள்கைக்காதல் எனக் காதல் நலஞ்செய்பவரல்லர். * * * * வலியுறுத்தலினால் அப்பெயரைச் சொல்வதைப் பார்க்கிலும் மகாநாட்டை விடுத்து விலகுவது நலம் என்று விலகிய அவரது உறுதி நிலையைப் பாராட்டுகிறேன். என்னைக் குருட்டுத் தனமாகப் போற்றுகிறவரைப் பார்க்கிலும் அவரே எனக்குரியர் என்று கருதுகிறேன். மகாத்மா என்பதை மறந்துவிடுமாறு நண்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

மகாத்மா காந்தி தம்மைத் தேவதூதன் என்று பொறிக்கப் பெற்ற ஒரு துண்டுச் சீட்டுக் கைவரப் பெற்ற போது தாம் அப்பெயர்க்குரியரல்ல ரென்றும், தம்மைக் கிருஷ்ணனெனக் கொண்டு படம் வரைந்து சிலர் விற்றலைக் கண்ட ஓர் அன்பர் மனம் நொந்து எழுதிய கடிதங்கண்டு வருந்தித் தம்மைக் கிருஷ்ணனெனக் கொள்வது தேவதூஷணை என்றும், அப்படங்களை உடனே அழித்துவிட வேண்டுமென்றும், வேறொருவர் மகாத்மாவை நோக்கிப் புது சமய மொன்று காண விரும்புகிறீரா அல்லது தெய்வத்

தன்மையுடையவரெனச் சொல்கிறீரா என்று வின வியதற்குப் புதிய சமயமொன்று காணத் தமக்கு விருப்பமே கிடையாதென்றும், தம்பால் தெய்வத் தன்மை யிருப்பதாகத் தாம் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை யென்றும், தாம் இந்தியாவிற்கும் மன்பதைக்குந் தொண்டு செய்யும் எளிய ஊழியரென்றும் உலகிற் கறிவித்ததும், அடிகள் தம்மைப் புகழாதிருக்குமாறு பலவிடங்களில் சொற்றதும், "ஆண்டவனே! என் பால் முனைப்பெழாதிருக்கத் திருவருள் செய்வாயாக. அம்முனைப்பைக் களைக" என்று வேண்டியதும், அடிகள் சிறைக் கோட்டம் புக்கபோது தம்மைச் சிலர் சித்தரென்றும் அவதாரமென்றும் கருதுவதால் அத் தன்மை தம்பால் இல்லை என்பதை உறுதிப்படுத்தச் சிறை புகுவதாகப் புகன்றதும் நினைவிலுறுகின்றன. காந்தியடிகள் சிறைக்கோட்டத்தினின்றும் வெளிவந்த தும் முதல் முதலாக ஆமதாபாத்தில் கூடிய அகில இந்திய காங்கரஸ் கூட்டத்தில் சுயராஜ்யக் கட்சிக்காரர் புரிந்த திருவிளையாடல்களைக் கண்ணுற்றும், தீர்மானம் தமது சார்பாக நிறைவேறியது கண்டும், சில வாக்கு களால் பெற்ற வெற்றி வெற்றியாகாதென்றும், சுய ராஜ்யக் கட்சிக்காரரே வெற்றியுற்றாரென்றுங் கருதி (3 - 6 - 24) "யங் இந்தியாவில் தோல்வி யுற்றேன் தாழ்வு பெற்றேன்" என்னுந் தலைப்பீந்து எழுதிய கட்டுரை எனதுள்ளத்தை எழுமையுங் கவர்ந்து நிற் கும். தமக்குற்ற வெற்றியைத் தோல்வியாகக் கொண்ட பெருந் தகைமையை நோக்குழி அடிகளது தற்பெருமை யின்மை இனிது புலனாகும்.

காந்தியடிகளை உலகம் அஹிம்சா தர்ம மூர்த்தி யென்று போற்றுகிறது. அப்போற்றுதலைக் காணும் அடிகள் தற்பெருமைக்கு எளியராகித் தம்மை "அவதாரம்" என்று சொல்லிப் பெருமை பெற முயல்கிறாரில்லை. அடிகள் தம்மை யெங்ஙனங் கருதுகிறார்? "உலகிற்கு முழு அஹிம்சா தர்மத்தைப் பயன் விளக்கு முறையில் அறிவுறுத்தும் வாய்ப்பை யான் பெற்றேனில்லை. அப்பெருந் தொண்டுக்கு யான் இன்னும் அருகனாகவில்லை. என்பால் இன்னுஞ் சினமிருக்கிறது. எனக்கு இன்னுந் துவித பாவனையே யிருக்கிறது" என்று தமது குறைபாட்டையே அடிகள் முறையிடுதல் காண்க.

அடிகளது முனைப்பின்மையை வலியுறுத்த அவரது வாழ்வினின்றும் பல குறிப்புகள் எடுத்துக் காட்டக் கூடும். விரிவஞ்சி விடுக்கிறேன். ஆகவே தற்பெருமையில்லாத உள்ளமே இயற்கை நலஞ் செறிந்த செம்மையுள்ள மென்க. காந்தியடிகள் முனைப்பழிந்த இயற்கை எளிய உள்ளங்கொடு வாழ்தலான், அவர் பல செயற்கருஞ் செயல் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றிருக்கிறார். தற்பெருமையற்ற வாழ்வும் இயற்கை வாழ்வின் பாற்பட்டதாகும்.

முனைப்பாலெழும் தற்பெருமை தன்னலம் முதலிய செயற்கைக் குணங்களைச் செகுக்க இளமை தொட்டே பயிற்சி செய்து வரல் வேண்டும். இதற்கு அகத்தூய்மை இன்றி யமையாதது. அகத்தைத் தூய்மைப் படுத்துவ தெப்படி? இத்தூய்மைக்குரிய முறைகள் நூல்களில் பலபடக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அவைகளுள் தலையாயது வாய்மை காத்தல். வாய்மையைப்பற்றி நூல் தொடக்கத்திலுஞ் சுருக்கச் சொல்லியிருக்கிறேன். காந்தியடிகள் இவ்வாய்மை கடைப்பிடித்து அகத்தையுந் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டார். காந்தியடிகள் இளமைதொட்டே வாய்மை காத்து வந்தார். ஈண்டு வாய்மையோடு உண்மையினையும் நேயர்கள் சேர்த்துக் கொள்வார்களாக. இவையுள்ள விடத்தில் அஞ்சாமை இயல்பா யமைதலால் அதனையும் உடன் படுத்திக் கொள்க. அச்சமுள்ள விடத்தினின்றும் உண்மை எவ்வாறு பிறக்கும்? ஆதலால் இரண்டையும் ஒன்றுபட உடன் கிளத்திச் செல்வதே முறை.

வாய்மை

காந்தியடிகள் இளமை தொட்டே வாய்மை காத்து வந்தனரென்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள. "தாய் தந்தையரிடம் யான் எதையும் ஒளித்துப் பேசுவதில்லை." என்று காந்தியடிகளே சொல்லியிருக்கிறார். சில பள்ளிப் பிள்ளைகளோடு கலந்து நிகழ்த்திய தீவினைகளைப் பற்றித் தாயார் வினவும் போது அடிகள் அவைகளைக் கரவாது தாயார் முன்னிலையில் அறிக்கையிட்டு வந்த நற்பயிற்சி பின்னை அவரை அரிச்சந்திரனாக்கிற்று. காந்தியடிகள் இங்கிலாந்தில் தாய் மொழி காத்ததும் ஈண்டு நினைவிற்கு வருகிறது. அது "பெற்றோர்ப் பேணல்" என்னுந் தலைப்பின் கீழ் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. மனைவி மக்களையும் பொய்ம்மையினின்று அடிகள் காத்து வந்தார். காந்தியடிகள் தம் பெரிய புதல்வர் ஹரிலால் என்பவர் கூட்டுச் சங்கம் ஏற்படுத்தச் சில

இடங்களில் பொருள் திரட்டியதாகக் கேள்வியுற்று "யங் இந்தியா" வில் கடிந்தெழுதியது என்றும் மறக்கத் தக்கதன்று. அக்கட்டுரையில் புதல்வர் என்னும் பற்றின்றிப் பொய்ம்மையை எவ்வாறு கடிந்திருக்கிறார் நம் மெய்ம்மையாளர். அவர், "ஹரிலாலுக்கு நான் தகப்பனுயிருக்க நேர்ந்தது **" என்றும் வருந்தியிருக்கிறார்.

காந்தியடிகள் இளமையில் தமது தாய் தந்தையர் முதலியோரிடத்தில் வாய்மை காத்து வந்தது போலவே மற்றவரிடத்திலும் அதைக் காத்து வந்தாரென்பது அவரது வரலாற்றால் தெரிகிறது. "நான் குழந்தையா யிருந்தபோது ஆசிரியரிடத்தாதல், மாணக்கரிடத்தாதல் பொய் பேசியதாக எனக்கு நினைவில்லை" என்று அடிகள் தமது வரலாற்றில் எழுதியிருக்கிறார். பள்ளிக்கூடத்தில் குழந்தமையில் மெய்ம்மை என்னும் அறவழி நிற்றல் அரிது என்பதை அன்பர்கள் உன்னுவார்களாக. ஒருமுறை பரீட்சையின் போது, பிறரைப் பார்த்து விடையெழுதுமாறு ஆசிரியர் தங்கால்விரலை மிதித்து உணர்த்தியும் அதையுணர்ந்து நடக்கும் பயிற்சி தமக்கு வரவில்லை என்று காந்தியடிகள் கழறியிருக்கிறார்.

ஞாயிற்றைக் கொண்டல் மறைத்த காரணத்தால், அடிகள் ஒரு தடவை காலங் கடந்து பள்ளிக்குச் சென்றார். இது குறித்து ஆசிரியர் அடிகளை நோக்கிக் கேட்டபோது, அடிகள் உண்மைக்காரணங் கூறினர். ஆசிரியர் அதை நம்பாது அடிகட்குச் சிறு தொகை அபராதம் விதித்தார். அதைக் குறித்து அடி

கள் தமது வரலாற்றில், "பொய் சொற்றேன் என்ப தாக நான் ஒறுக்கப் பெற்றேன். இஃது என்னை ஆற் ருெணுத் துன்பத்தில் அழுத்திற்று. எனது கூற்றை எங்ஙனம் உறுதிப் படுத்துவேன்? அதற்கு வழி யில்லை. துன்பம் பொருது அழுதேன்" என்று எழு திய உரைகளைக் காண்க. இவ்வுரைகளில் மெய்யின் வேட்கை மீதூர்ந்து நிற்றல் புலனுகிறது.

அடிகள் வாழ்விடை மேற்கொண்ட தொழில் எது? பாரிஸ்டர் தொழிலன்றோ? அத்தொழில் எத் தன்மைத்து என்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை. அத் தொழில் நடத்திய வேளையிலும் அடிகள் மெய்யில் நாட்டமுடையராகவே யிருந்தார். பொய்ம்மையூற் றில் மெய்ம்மை நீராடல் எளிதோ? அன்பர்களே! உன்னுங்கள்! நம் காந்தியடிகள் ஆடியிருக்கிறார்.

கணக்கைப் பற்றிய மிகச் சிக்கலான வழக் கொன்று நடைபெற்றது. கைத்தவறுதலாக நேர்ந்த பிழையே அவ்வழக்கின் அடிப்படை. காந்தியடிகள் தவறுதலை ஒத்துக்கொண்டு வாதிப்பதே அறமென்று கட்சிக்காரர்க்குச் சொற்றனர். இதற்குப் பெரிய வக் கீல் இணங்கினரில்லை. அவர் நமது தவறுதலை நாமே ஒத்துக்கொள்வது நாமே விலங்கிட்டுக் கொள்வதாகு மென்று கட்சிக்காரரை அச்சுறுத்தினர். காந்தியடிகள் உண்மையை மறைக்கச் சிறிதும் உடன்படவில்லை. கட்சிக்காரர் நெஞ்சம் அப்படியும் இப்படியும் அலைந்து அலைந்து முடிவில் காந்தியடிகள் வழியிலேயே நின்றது. இதனல் பெரிய வக்கீல் ஒதுங்கிக்கொண்டார். அடிகள் நீதிபதி முன்னர்க் கைத்தவறுதலால் நிகழ்ந்த பிழை

யைத் தாமே வலிந்து எடுத்துக் காட்டினர். இவ்வுண்மை எதிர் கட்சி வக்கிலை "இனி யுமக்கு ஒரு வேலையுமில்லை" என்று கூறி அமரச் செய்தது. தொடக்கத்தில் நீதிபதி காந்தியடிகளின் உண்மை நிலை தெரியாது மயங்கினர். பின்னே அடிகளின் உண்மை நிலை நீதிபதிக்குப் புலனாயிற்று. அவர் நேரிய முறையில் தீர்ப்பளித்தார். இந்நிகழ்ச்சியை உண்மையின்பாற் படுத்திக் கூறுவதா? வக்கீல் திறத்தின்பாற் படுத்திக் கூறுவதா? வக்கீல் தொழிலையும் உண்மை வழியில் நடாத்திய பெரியார் நங்காந்தியடிகள்.

இன்னொன்று குறிப்பிட்டு மேலே செல்கிறேன். பார்ஸிரஸ்டம்ஜி என்பார் தென்னாப்பிரிக்காவில் வாணிபஞ் செய்துகொண் டிருந்தார். அவர் காந்தியடிகளின் அன்பிற்குரிய நண்பரானர். பார்ஸிரஸ்டம்ஜியிடம் பல நல்லியல்புக ளிருந்தாலும் ஒரு தீ யியல்பு அவர்பால் புரைகொண்டிருந்தது. பம்பாய், கல்கத்தா முதலிய விடங்களினின்றும் பலதிறச் சரக்குகள் அவருக்கு வருவதுண்டு. பெரிதும் வரி கட்டாமலே பல சரக்குகளை இறக்குமதி செய்துகொள்வது அவரது வழக்கம். துறைமுக வேலையாட்கள் பலர் அவருக்குத் தெரிந்தவரா யிருந்தமையான், எவரும் அவரிடம் ஐயங்கொள்வதில்லை. பார்ஸி ரஸ்டம்ஜி காட்டும் பட்டியலையொட்டியே துறைமுகத்தார் வரி விதிப்பர். பலநாள் திருடு ஒரு நாள் அகப்படுவது இயற்கை. ரஸ்டம்ஜி ஒருமுறை அகப்பட்டுக்கொண்டார். அவரோ! பெரிய மனிதர்! மதிப்பு வாய்ந்தவர்! காந்தியடிகள் நண்பர்! என் செய்வார்! பார்ஸி ரஸ்டம்ஜி காந்தி

யடிகளிடம் ஓடோடிப் போந்து நடந்ததை முறை யிட்டார். அதுபோழ்து இருவரும் பேசிக்கொண் டதை அடிகள் தமது வரலாற்றில் எழுதி யிருக்கி ரூர். அவ்வுரைகளிற் சிலவற்றை ஈண்டுச் சுருங்க எடுத் துக்காட்டுகிறேன்.

பார்ஸிரஸ்டம்ஜி—அடிகளே! உங்களை ஏமாற்றிகொண்டிருந் தேன். திருட்டு வழியாகப் பல சரக்குகளை இறக்குவது எனது வழக்கம். இன்று அகப்பட்டுக் கொண்டேன். இத் தீப்பழக்கத்தை உங்களிடம் யான் வெளியிட்டதில்லை. என் னைத் துன்பஞ் சூழ்ந்துகொண்டது. சிறை புகவேண்டுவதே. இத்துன்பத்தினின்றும் என்னை ஒருவேளை நீங்கள் காக்கக் கூடும்.

காந்தியடிகள்—உங்களைக் காத்தலும் காவாமையும் ஆண் டவன் விருப்பம். எனது போக்கு உமக்குச் செவ்வனே தெரியும். பிழையை உள்ளவாறே முறையிடுவதன் வாயி லாகவே ஏதாயினுஞ் செய்யக்கூடும்.

பா—உங்களிடம் உண்மையை முறையிட்டுக் கொண்டேனே; போதாதா?

கா—எனக்கென்ன் பிழை செய்தீர்கள்? அரசாங்கத்தார்க்கு நீங்கள் பிழை செய்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே என்பால் முறையிட்டதால் உங்களுக்கென்ன விளையும்?

பா—உங்கள் வழியையே கடைப்பிடித்து நடக்கிறேன். ஆனால் எனது பழைய வக்கீலிடங் கலந்து பேசி வரு கிறேன்.

(என்று சொல்லி) அவர் தமது பழைய வக்கீலிடஞ் சென்று நடந்ததைத் தெரிவித்தார். அவர் வழக்கு ஜூரி கள் முன்னிலையில் விசாரிக்கப்படுமென்றும், கெட் டால் ஜூரிகள் இந்தியரை விடுதலை செய்தல் அரி

டுதன்றும், ஆயினும் முயன்று பார்ப்போமென்றுங் கூறினர். பார்ஸி ரஸ்டம்ஜி "இவ்வழக்கில் பாரிஸ்டர் காந்தி வழிநிற்க உறுதி கொண்டுளேன். அவருடன் நீங்களும் கலந்துகொள்ளலாம்" என்று சொல்லிக் காந்தியடிகளிடம் திரும்பி வந்தார்.

கா—இவ்வழக்கை நீதிமன்றம் வரை போகாதவாறு தடுப்பதே சிறப்பு. கடற் சுங்கத் தலைவரையும், அட்டர்னி ஜனரலையும் பார்த்துப் பிழையை முறையிடல் வேண்டும். அதற்குமேல் வழக்கை நடத்துவதும், நடத்தாதொழிவதும் அவர்கள் விருப்பத்தைப் பொறுத்து நிற்கும். அவர்கள் ஒருவேளை தாங்களே அபராதம் விதிக்கும் அளவுடன் நின்று கொள்ளலாம். இல்லையேல் நீங்கள் சிறை புகுதல் வேண்டும். பிழை செய்வதே அவமானம். அதற்குச் சிறை செல்வது அவமானமன்று. இஃது என் கொள்கை. பிழை நிகழ்ந்துவிட்டது. சிறை புகல் அதற்குக் கழுவாயெனக் கருதிக்கொள்ளல் வேண்டும். இனித் திருட்டு வழியாகச் சரக்குகளை இறக்குவதில்லையென்று உறுதி செய்துகொள்வதே பொருந்திய கழுவாய்.

பா—நான் உங்களிடம் தஞ்சம் புகுந்துளேன். விருப்பப்படி செய்க.

பின்னைக் காந்தியடிகள் தமது உண்மை வழி நின்றே கடனாற்றினர். நீதிமன்றத்துக்கு வழக்குப் போகவில்லை. சிறு அபராதத்துடன் அது முடிந்தது. ரஸ்டம்ஜி இந்நிகழ்ச்சி முறைகளை ஒரு கடிதத்தில் எழுதிச் சட்டமிட்டு அதைப் பலர் அறியத் தமது வாணிப நிலையத்தில் தூங்க வைத்தாராம். அன்பர்களே! காந்தியடிகள் தொழின் முறையினும் உண்மை கடைப்பிடித்தலிலேயே கருத்தைச் செலுத்தினர். நட்

பின் பொருட்டும் பொருளின் பொருட்டும் உண்மையை மறைக்க அடிகள் உளங் கொண்டாரில்லை. இவரல்லரோ மனிதர்? இவர் வாழ்வன்றோ வாழ்வு?

காந்தியடிகள் குஜராத்தில் வைசிய மரபில் தோன்றினவர். அப்பெரியார் தென்னாப்பிரிக்காவில் தம் வழி நின்றுழைத்த தமிழ் மக்களைச் சமயம் நேரும்போதெல்லாம் புகழ்ந்து கூறுகிறார். சிலர் தம் வகுப்பினர் செய்யும் நலனை மட்டும் பாராட்டி. மற்றையோர் பெருநலன் செய்யினும் அதைப் பாராட்டாது மறைப்பது வழக்கம். இவர் மெய்ம்மை மறைக்கும் பொய்ம்மையாளர். காந்தியடிகளோ மெய்புலகில் வாழ்கிறாராகலின், எவர் செயலையும் அவர் உள்ளவாறே வெளியிடுகிறார். அவர் தமிழ் மக்கள் தமக்குப் புரிந்த துணை குறித்து, "தமிழ்ச் சகோதரர்களையும் சகோதரிகளையும் யான் காணும்போதெல்லாம் இரத்தக் கலப்புடையார் போலத் தோன்றுகிறார். * * * எல்லா இந்திய மக்களினுந் தமிழ் மக்களே பெரிதும் பொறுமைப் போரில் தலைப்பட்டுழைத்தார்கள். அப் போரில் இன்னுயிர் துறந்தவருள் பலர் தமிழர் * * சிறைசென்றவருள் பலர் தமிழர், * * *" என்று பலவிடங்களில் வியந்தோதியுள்ளார். காந்தியடிகள் தமிழ் மொழியைப் பற்றிக் கொண்ட கருத்தைக் "கல்வி" என்னுந் தலைப்பின் கீழ்க்காண்க.

தென்னாப்பிரிக்கா பொறுமைப் போர் வெற்றி குறித்துப் பிறர் தம்மைப் புகழ்ந்துரைக்குமிடங்களில் காந்தியடிகள், "வெற்றி ஏழைமக்களால் விளைந்தது. அப்போர் முனையில் நின்று வருந்தி உயிர் நீத்தவர்

களே உண்மை வீரர்கள்'' என்று தம்மை மறந்து மற்றவர்களைப் பாராட்டிப் பேசுவது வழக்கம் மெய்ம்மையாளர் இயல்பு இதுவே.

காந்தியடிகட்கு நகர சங்கங்களில் நன்றி தெரிக்கும் அறிக்கை வழங்கும்போதும், மற்றுஞ் சில விடங்களிலும் சுகாதாரத்தைப்பற்றிப் பேசநேரும்போதெல்லாம் ஐரோப்பியர் சுகாதார முறைகளேயும், அவரது புறத்தூய்மையையும் அடிகள் மனமாரப் புகழ்தல் அவர்பாலுள்ள உண்மை நிலையைப் புலப்படுத்துகிறது. காந்தியடிகள் எதைச் செய்யினும் உள்ளும் புறமும் ஒத்து வெளிப்படையாகச் செய்வாரேயன்றிப் புறமொன்ருகவும் அகமொன்ருகவுஞ் செய்யமாட்டார்.

அஞ்சாமை

அரசாங்கத்தில் நன்மை காணப்படின் அந்நன்மையை நாட்டார்க்கு அஞ்சாது அடிகள் வெளியிடுவர். அதன்கண் தீமை காணப்படின் அதையும் அரசாங்கத்துக்கு அவர் அஞ்சாது வெளியிடுவர். கரந்த திருட்டுச் சூழ்ச்சி காந்தியடிகட்குத் தெரியாது. அவரைத் துப்பாளர் சுற்றித் திரியவேண்டுவது அநாவசியம். "இழிவான கரவு முறைகளால் இப்பெரிய நாட்டை உயர்த்த முடியாது. வெளிப்படை என்னுங் கதிரொளியில் வீரமாக நின்று மறைவு என்பதை உதறித் தள்ளிப் போலீஸ் இலாகாவின் முறையைச் சிதைத்தல் வேண்டும்'' என்று காந்தியடிகள் முழங்கியிருக்கிருர். "இவ்வரசாங்கத்தின் மீது வெறுப்பை உண்டுபண்ண வேண்டுவது எனது கடமை'' என்று உண்மை வெளியிடும் உள்ளத்தில் மறைவேது? கர

வேது? "கரவு பேயின் வழி" என்று காந்தியடிகள் அருளியுள்ளார். நீதிமன்றங்களில் அடிகள் விசாரணைக்குட்பட்ட போதெல்லாம் அவர் ஒன்றையும் மறைத்துப் பேசுவதில்லை. "உங்கள் சட்டப்படி எனது பேச்சுஞ் செயலுங் குற்றமுடையனவே. அச்சட்டங்கள் அறவொழுக்கத்துக்கும் உரிமைக்கும் மாறுபட்டனவாகலான் அவைகளை மீறவேண்டுவது எனது கடன். என்னை விடுதலை செய்தாலும் அக்கடனையே ஆற்றுவேன். சட்டப்படி முழுத் தண்டனை விதிக்க" என்றன்றோ நம்பெருமான் கூறுவது வழக்கம்?

உள்ளும் புறமும் ஒத்த உண்மையாளர்க்கு அச்சம் யாண்டிருந்து முளைக்கும்? அஞ்சா நெஞ்சினரே உள்ளதை உள்ளவாறு உரைக்கும் ஆன்ம சக்தி வாய்ந்தவர். அந்நீரார் என்றும் நடுநிலை பிறழ்ந்து ஒரு வினையும் நிகழ்த்த ஒருப்படார்.

மௌலானா மகமத் அலி யாண்டோ ஓரிடத்தில் அஹிம்சா தர்மத்துக்கு மாறுபட்ட உரை பகர்ந்தாரென்று இராஜப் பிரதிநிதி தமக்கு எடுத்துக் காட்டியது கண்ட அடிகள், மௌலானபால் மன்னிப்புப் பெற்று அதை இராஜப் பிரதிநிதிக் கனுப்பினரெனில் அவரது மேன்மையையும் அஞ்சாமையையும் என்னென்று கூறுவது? அலி சகோதரர்கள் சேனைகளினின்றும் இந்தியர் விலகல் வேண்டுமெனுந் தீர்மானத்தை ஓரிடத்தில் ஆதரித்துப் பேசியது குற்றமெனக் கொண்ட அரசாங்க அறிக்கை கண்டதும், இந்தியாவின் பொருள் நிலை, ஒழுக்கமுறை, அரசியல் துறை முதலியவற்றைக் குலைத்த அரசாங்கத் தொடர்

புடைய சேனையிலோ மற்றெதிலோ சேர்ந்துழைப்பது நாட்டு மாண்புக்கு மாறுபாடு என்றோர் அறிக்கை பிறப்பித்துத் தங்கைச்சாத்திட்டு மற்றவரையுங் கை யெழுத்திடுமாறு செய்த வீரர் நமது காந்தியடிகள். காசி சர்வகலாசாலை நாள்கோள் விழாவில் மன்னர்களை யும், அஞ்சா நெஞ்சுடைய அன்னைபெசண்ட் அம்மை யாரையும் நடுக்குறச் செய்தது காந்தியடிகளின் உண்மை யுரையன்றோ? லாகூரிலுள்ள லாரன்ஸ் உரு வச் சிலைக்கீழ் 'எழுதுகோல் வேண்டுமா கத்தி வேண் டுமா' என்னும் புன்மொழி யிருத்தல் கண்டு, அச்சிலை இந்தியாவின் மானமழிப்பது என்று அதைச் சத்தி யாக்கிரகத்தால் தொலைக்குமாறு லாகூர் மக்களைத் தட்டி எழுப்பியது அடிகள் அஞ்சாமையன்றோ? கானாட் டுக் கோமகன் வரவிலும், நமது வேல்ஸ் இளங்கோவின் வரவிலும் கலவாதிருக்குமாறு நாட்டையே ஏவிய ஆண்டகை நங்காந்தியடிகளல்லவோ? சட்ட மறுப்புக் குச் சபர்மதியினின்றும் பர்தோலிக்குப் போந்த போது சௌரி சௌரா கொலை கேட்டுச் சட்ட மறுப் பையே நிறுத்த எழுந்த அஞ்சா நெஞ்சம் எவர்க் குண்டு? வாள் வலியிலுந் தோள்வலியிலுந் தமக்கு ஒப்பார் மிக்காரிலர் என்று இறுமாந்து கிடந்த ஜெர் மெனியை முறியடித்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஈராண்டு வாள் வலியின்றித் தோள் வலியின்றிக் குலுக்கித் திகைப்பித்த அடிகள் திறன் என்னே! என்னே! அடிகள் அஞ்சாமையை ஏழையேன் எம்மொழியில் கூறவல்லேன்!

"இந்தியாவைச் சுற்றிப் பார்த்தபோது இந்தியர்-படித்த இந்தியர் - அச்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருத்தல் கண்டேன். * * * * * * வெளிப்படையாக எதையுஞ் சொல்ல அவர் அஞ்சுகிறார். இரகசியத்தில் எதையுஞ் சொல்ல அவர் அஞ்சுகிறாரில்லை. * * * மௌன விரதம் பூண்டு கொண்டால் நான் ஒன்றுஞ் சொல்ல மாட்டேன். * * * * கடவுளுக்கு அஞ்சும் போது மனிதனுக்கு - அவன் எத்தகையனாயினுமாக - அஞ்ச வேண்டுவதில்லை. உண்மையை நீங்கள் எவ்வடிவாகவாவது கடைப் பிடித்தொழுக வேண்டுமேல், அதற்கு அஞ்சாமை இன்றியமையாதது. * * * கடவுளுக்கு அஞ்சி நடப்பவன் வேறெதற்கும் அஞ்சான்."

"உண்மையைக் கொன்று பெறும் சுயராஜ்யத்தால் பயனில்லை. உண்மையைக்கோறல் நாட்டின் அழிவிற்குக் கால் கொள்வதாகும்"

"நிலையான ஒன்றைப் பெறுதற்கு முன்னர் முதலாவது அதற்கு இன்றியமையாததாக விருப்பது அஞ்சாமை என்பது எனது தாழ்மையான உட்கிடக்கை. இது சமயஞான உணர்வின்றிப் பெற முடியாதது. (ஆதலால்) கடவுளுக்கு அஞ்சி மனிதனுக்கு அஞ்சுவதை ஒழிப்போம்."

என்று காந்தியடிகள் உண்மையையும் அஞ்சாமையையுஞ் சிறப்பித்துக் கூறுதல் காண்க.

தற்பெருமையுந் தன்னலமுமற்ற விடத்திலெழும் உண்மையும் அஞ்சாமையும் மனிதனிடத்துள்ள ஆண்மையை எழுப்புகின்றன. இவ்வாண்மை மனிதனது இயற்கை ஆண்மை. இஃது இயற்கை வாழ்வினர்பால் உறுமேயன்றிச் செயற்கை வாழ்வினர் பால் உறாது: இராஜத தாமத உணவு கொண்டு செயற்கைக் களியாடல்களில் வீழ்ந்து நெளிவோர்பால்

சினமும் வன்மமும் காழ்ப்பும் எழுமேயன்றி ஆண்மை எழாதென்க. இவர்க்கு இயற்கை ஆண்மையின்மையால் இவர் அச்சத்தால் கடுக்குற்றுத் தம்முயிர்காக்க வேண்டிக் கருவி தாங்கிப் பிறரைக் கொலை செய்கிறார். அச்சத்தால் கொலைக்கருவி தாங்குவோன் எங்ஙனம் ஆண்மையாளனாவன்? ஆயுதங் கண்டு அஞ்சாது ஆன்மசக்தியால் எதிர்ப்போனே ஆண்மையான். சீற்றம் வன்மம் காழ்ப்பு முதலிய குணங்கள் ஆண்மையை யழிக்குங் கூரியவாட்கள். "போருக்குரிய கருவிகள் உண்மையும் அஞ்சாமையும்" என்று காந்தியடிகள் - ஓரிடத்திலன்று - பலவிடங்களில் அறைந்திருக்கிறார். உண்மையும் அஞ்சாமையும் இயற்கை வாழ்விற்குரிய குணங்களாகும்.

மெய்யறிவு

உண்மையும் அஞ்சாமையும் மனிதனிடத்துள்ள முனைப்பைக் களைதலால் அவன் மாட்டுள்ள மெய்யறிவு அவனை ஆளத்தொடங்குகிறது. அவ்வறிவு பொறுமை அடக்கம் அன்பு முதலிய அருட்குணங்களை ஈனுகிறது. தன்னலங்கடந் தொளிரும் அவ்வறிவு பிறர் நலங்கருதி உழைக்குமாறு தன்னைப் பெற்றானைத் தூண்டுகிறது. இவ்வறிஞர் எவ்வுயிரையுந் தம்முயிர்போல் காண்கிறார். இக்காட்சி பெற்றோர் எவ்வுயிர்க்காதல் தீங்கு நினைப்பரோ? நினையார்; நினையார். அந்நினைவு தம்மைத் தின்புறுத்துவதை அவர் நன்குணர்கிறார். ஆகவே அன்னார் தொண்டு எவ்வுயிர்க்கும் எக்காரணம் பற்றியும் மன

மொழி மெய்களால் தீங்கு நினையா வழியில் நிகழ்வ தாகும். பிறவுயிர் இன்பமே தமக்குரிய இன்பமென அவர் கொள்வர். இஃதே இயற்கை வாழ்வினரது இயல்பமைந்த நல்லறம். எளிய இயற்கை வாழ்வு கடாத்தும் ஒருவனை, அவ்வாழ்வு, முடிவாக இந்த அருளறத்தில் அதாவது அஹிம்சா தர்மத்தில் கொணர்ந்து நிறுத்தும்.

---

௫. அஹிம்சை

அஹிம்சா தர்மம் எது? அஹிம்சை என்பது ஹிம்சையின் எதிர் மறை. இதுகொண்டு பிற உயிரை ஹிம்சியாதிருத்தல் அஹிம்சை என்றுங் கூறுவர். ஆனால் அஹிம்சை என்பதன் உட்பொருளைத் துருவி ஆராயின் அதன்கண் இன்னும் விரிந்த பொருள் அமைந்து கிடத்தல் காணலாம்.

அஹிம்சை என்பது பிறரை ஹிம்சியாதிருத்தல் மட்டுமன்று; தன்னைப் பிறர் ஹிம்சிக்கும் போது அவர்மீது காழ்ப்புக் கொள்ளாது, அக்கொடுமையினின்றும் அவரைக் காக்கவேண்டி, அவர்பால் அன்புகொண்டு துன்பம் பொறுத்தலும் அஹிம்சையின் பாற்பட்டது. பிறர்க்குத் தீங்கு செய்யாமையும் பிறர் தீங்கை அன்பால் பொறுத்தலும் அஹிம்சையெனில் அஹிம்சா தர்மத்தில் எவ்வளவு நலன்கள் பொருந்தி யிருத்தல் வேண்டும்? பிறர்க்கு றுகண் செய்யாமையினும் பிறர் உறு கண்ணைப் பொறுத்தல் - அதனினும் அன்பால் பொறுத்தல் - எவ்வளவரிது? அஃது எவரிடத்தில் அமையும்? சிற்சில நலன்கள் மிளிரும் உள்ளமுடையார் மாட்டும் அப்பொறுமை திகழ்தல் அரிது. எல்லா அறநலன்களும் ஒளிரும் உள்ளமுடையார் மாட்டே அப்பொறுமை என்னும் புனிதம் பொலியும். எனவே எல்லா அறமுறைகட்கும் உறையுள் அஹிம்சை என்று சொல்லலாம்.

இக்காரணம்பற்றியே "அஹிம்சா பரமோ தர்மா" என்று நமது ஆன்றோர் கூறிப் போந்தார். "அறவினை

யாமொனிற் கொல்லாமை" என்றார் நந்தமிழ்ப் பெரியார். "கொல்லாவிரதங் கொண்டோரே நல்லோர்" என்றார் நந்தாயுமானர். மற்றோரிடத்தில் அவரே "கொல்லாமை எத்தனைக் குணக்கேட்டை நீக்கும்" என்றார். எல்லாக் குண நலன்களுமுற்றதும் எல்லாக் குணக் கேடுகளற்றதுமா யிருப்பது அஹிம்சா தர்மம். மனிதன் தன்பாலுள்ள குறைகளெல்லாம் நீங்கப் பெற்று அடையும் முடிந்த நிலை அஹிம்சா தர்ம நிலை என்பது.

இந்நிலை யெய்தற்கன்றோ உலகில் வாழ்வென ஒன்றேற்பட்டிருக்கிறது? உலகில் மனிதன் கல்வி பயிறலும், தொழில் புரிதலும், மனைவி மணத்தலும், புதல்வர்ப் பெறலும், ஒழுக்கங்காத்தலும், இன்னபிற கோடலும் எற்றுக்கு? முடிவில் எவ்வுயிர்க்குஞ் செந் தண்மை பூண்டொழுகும் பெருநிலை எய்தற் கன்றோ? பிறர்மாட்டுக் காழ்ப்புக் கொள்வோனாதல், தீமைக்குத் தீமை செய்வோனாதல் இந்நிலை யெய்தமுடியுங்கொல்? தீமைக்குத் தீமை செய்யாது அன்புளத்தால் அதைப் பொறுமையோடு ஏற்று ஒல்லும் வகை நலஞ்செய்யும் ஒருவனே தன்னைப்போல் பிறரை நேசிக்க வல்லவனாகின்றான். மனதிலாதல் ஹிம்சை நினைவுறப் பெறுவோன் தன்னைப்போல் பிறரை எவ்வாறு நேசிக்க வல்லவனாவன்? அஹிம்சைக்கு அகத்தூய்மை மிக மிக இன்றியமையாத தென்பது பெரிதுங் கருதற்பாலது. இவ்வஹிம்சா தர்மமே மனிதனது இயற்கை அறம். இயற்கை வாழ்வினர்க்குரிய அறமும் இதுவே.

இவ்வறத்தை அறிவுறுத்தாத சமயங்கள் உலகி லுண்டோ? பிறர்க்கு இன்னு செய்யுமாறு எச்சமய மாதல் அறிவுறுத்துகிறதோ? எல்லாச் சமயங்களும் அஹிம்சா தர்மத்தை அறிவுறுத்துகின்றன. பற்பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும் அச்சமயங்களை இனி அஹிம்சா தர்மம் என்னும் ஒரு பெயரால் அழைக்க லாம். முன்னே இவ்வறம் பல பெரியோர்களால் ஓம்பப் பட்டு வந்தது. இவ்வறம் மனிதர்க்குரிய சமய நெறி யாக வளர்ந்து வந்தது. இந்நெறி அரசியல் நெறி யாகவுங் கொள்ளப்பட்டு வந்தது. அசோகன் ஆட்சி அருளாட்சியாக இவ்வுலகில் இயங்கி நின்றதை எவ ரால் மறுக்கமுடியும்?

இவ்வாறு பெருகி வந்த அருணெறி உலகில் இயந்திர இயக்கந் தோன்றிய நாள் முதல் சுருங்க லாயிற்று. இப்பொழுது உலகிலுள்ள வல்லரசுகளெல் லாம் ஹிம்சையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின் றன. அவ்வரசுகட் கேற்றவாறு நாடுகளின் வாழ்வு முறைகள் கோலப்பட்டிருக்கின்றன. உலகம் கொலைக் கிரையாகி வருகிறது.

இந்நாளில் உலகைப்பழைய அருளறத்தில் நிறுத் தச் சில பெரியோர்கள் ஆங்காங்கே தோன்றினார்கள். அவர்களுள் சிறப்பாக இருபெரியாரைக் குறிப்பிட லாம். ஒருவர் ருஷ்யாவில் தோன்றிய டால்ஸ்டாய். மற்றவர் நமது நாட்டிற்றோன்றிய காந்தியடிகள். டால்ஸ்டாய் பெரிதும் பேச்சளவில் எழுத்தளவில் தம் மளவில் அஹிம்சா தர்மத்தை வளர்த்துச் சென்றார். நமது மகாத்மா காந்தியோ தம்பால் அவ்வறத்தை

யாமெதனிற் கொல்லாமை" என்றார் நந்தமிழ்ப் பெரியார். "கொல்லாவிரதங் கொண்டோரே நல்லோர்" என்றார் நந்தாயுமானர். மற்றோரிடத்தில் அவரே "கொல்லாமை எத்தனைக் குணக்கேட்டை நீக்கும்" என்றார். எல்லாக் குண நலன்களுமுற்றதும் எல்லாக் குணக் கேடுகளற்றதுமா யிருப்பது அஹிம்சா தர்மம். மனிதன் தன்பாலுள்ள குறைகளெல்லாம் நீங்கப் பெற்று அடையும் முடிந்த நிலை அஹிம்சா தர்ம நிலை என்பது.

இந்நிலை யெய்தற்கன்றோ உலகில் வாழ்வென ஒன்றேற்பட்டிருக்கிறது? உலகில் மனிதன் கல்வி பயிறலும், தொழில் புரிதலும், மனைவி மணத்தலும், புதல்வர்ப் பெறலும், ஒழுக்கங்காத்தலும், இன்னபிற கோடலும் எற்றுக்கு? முடிவில் எவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகும் பெருநிலை எய்தற் கன்றோ? பிறர்மாட்டுக் காழ்ப்புக் கொள்வோனாதல், தீமைக்குத் தீமை செய்வோனாதல் இந்நிலை யெய்தமுடியுங்கொல்? தீமைக்குத் தீமை செய்யாது அன்புளத்தால் அதைப் பொறுமையோடு ஏற்று ஒல்லும் வகை நலஞ்செய்யும் ஒருவனே தன்னைப்போல் பிறரை நேசிக்க வல்லவனாகின்றான். மனதிலாதல் ஹிம்சை நினைவுறப் பெறுவோன் தன்னைப்போல் பிறரை எவ்வாறு நேசிக்க வல்லவனாவன்? அஹிம்சைக்கு அகத்தூய்மை மிக மிக இன்றியமையாத தென்பது பெரிதுங் கருதற்பாலது. இவ்வஹிம்சா தர்மமே மனிதனது இயற்கை அறம். இயற்கை வாழ்வினர்க்குரிய அறமும் இதுவே.

இவ்வறத்தை அறிவுறுத்தாத சமயங்கள் உலகி லுண்டோ? பிறர்க்கு இன்னு செய்யுமாறு எச்சமய மாதல் அறிவுறுத்துகிறதோ? எல்லாச் சமயங்களும் அஹிம்சா தர்மத்தை அறிவுறுத்துகின்றன. பற்பல பெயர்களால் அழைக்கப்படும் அச்சமயங்களை இனி அஹிம்சா தர்மம் என்னும் ஒரு பெயரால் அழைக்க லாம். முன்னே இவ்வறம் பல பெரியோர்களால் ஓம்பப் பட்டு வந்தது. இவ்வறம் மனிதர்க்குரிய சமய நெறி யாக வளர்ந்து வந்தது. இந்நெறி அரசியல் நெறி யாகவுங் கொள்ளப்பட்டு வந்தது. அசோகன் ஆட்சி அருளாட்சியாக இவ்வுலகில் இயங்கி நின்றதை எவ ரால் மறுக்கமுடியும்?

இவ்வாறு பெருகி வந்த அருணெறி உலகில் இயந்திர இயக்கந் தோன்றிய நாள் முதல் சுருங்க லாயிற்று. இப்பொழுது உலகிலுள்ள வல்லரசுகளெல் லாம் ஹிம்சையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின் றன. அவ்வரசுகட் கேற்றவாறு நாடுகளின் வாழ்வு முறைகள் கோலப்பட்டிருக்கின்றன. உலகம் கொலைக் கிரையாகி வருகிறது.

இந்நாளில் உலகைப்பழைய அருளறத்தில் நிறுத் தச் சில பெரியோர்கள் ஆங்காங்கே தோன்றினார்கள். அவர்களுள் சிறப்பாக இருபெரியாரைக் குறிப்பிட லாம். ஒருவர் ருஷ்யாவில் தோன்றிய டால்ஸ்டாய். மற்றவர் நமது நாட்டிற்றோன்றிய காந்தியடிகள். டால்ஸ்டாய் பெரிதும் பேச்சளவில் எழுத்தளவில் தம் மளவில் அஹிம்சா தர்மத்தை வளர்த்துச் சென்றார். நமது மகாத்மா காந்தியோ தம்பால் அவ்வறத்தை

வேரூன்றச் செய்துகொண்டு உலகிலும் அதை நிலை பெறுத்த முயன்று வருகிறார்.

மகாத்மாகாந்தி வாழ்வில் அஹிம்சா தர்மம் எவ்வாறு வளர்ந்து வந்ததென்பதையும், அவர் உலகில் அவ்வறத்தை நிலைபெறுத்த எவ்வெவ்வழி நின்று உழைத்து வந்தாரென்பதையும் அவர் வரலாற்றிற் பரக்கக்காண்க. இந்நூலின் நோக்கிற்கேற்பச் சிற்சில வற்றை ஈண்டுக் குறித்துச் செல்கிறேன்.

ஊன் உண்ணாமை

காந்தியடிகள் பிறந்தகுலம் புலால் உணவு கொள்ளாத குலம். "உணவுக்கேற்ற குணம்" என்னும் மூதுரைப்படி புலால் உண்ணாமையும் காந்தியடிகளை அஹிம்சா தர்மத்திற் செலுத்தியது என்று ஒருவாறு கூறலாம். 'புலால் உண்ணாமையே அஹிம்சா தர்மம்' என்று சிலர் கூறுவர். அஃதும் ஒரு காரணமாயிருக்கலாம் என்று யான் கூறுகிறேன். புலால் உணவு கொள்ளாத எத்தனை பேர் மனிதக் கொலை செய்கிறாரென்பது எனக்குத் தெரியும். புலால் உண்ணாமை பரம்பரை யொட்டிச் சிலரால் கொள்ளப்படுகிறது. அவர் புலால் உணவு மட்டுங் கொள்ளாது மற்றக் கொடுவினைகள் பல நிகழ்த்துகிறார். புலால் உணவு மட்டுங் கொள்ளாமையால் அவர் அருளாளராய் விடுவரோ? புலால் உண்ணாமையின் நோக்கமென்னை? உயிர்வதை கூடாதென்பதன்றோ? பரம்பரை யொட்டிப் புலால் உண்ணாது உயிர்க்குறுகண் செய்வோருங் கொலைஞரே யாவர். உறுகண் என்பது கொலையை மட்டுங் குறிப்பதன்று. கொலை செய்

யாது பிறரை வருத்தல், பிறர் உழைப்பால் வாழ்தல், வட்டியால் நெருக்கல், களவாடல், கட்குடித்தல், பிறர் மனைவிழைதல், பொய் பேசல், இன்னோரன்ன பிறயாவும் உயிர்வதையின் பாற்பட்டனவே யாகும். ஆதலால் புலால் உண்ணாமை யொன்றே காந்தியடிகளை அருணெறியில் நிறுத்தியது என்று சொல்லுதல் கூடாது. புலால் உண்ணாமையோடு அவரது இல்லறம், தியாகம், இயற்கை வாழ்வு, வெகுளாமை, பொய்யாமை, பழிக்குப் பழிவாங்க நெஞ்சிலும் நினையாமை, பொறுமை முதலிய சத்தியாக்கிரக முறைகள் அவரை அறவோர் அல்லது அஹிம்சா தர்ம மூர்த்தியாக்கின.

தீண்டாமை

மகாத்மா காந்தி இளமையிலேயே தீண்டாமை குற்றம் என்றுணர்ந்து நடந்தது அருள்நெறிக்குக் கால்கொண்டதாகும். மக்கள் இனத்தவருள் ஓரினத்தாரைத் தீண்டாதாரெனக் கருதி அவரை வருத்துவதினும் பிறிதொரு மறச்செயலுண்டோ? அருள் பூத்த நெஞ்சினர் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுவரோ? பிறரைத் தீண்டாதாரெனக் கருதும் நெஞ்சம் எத்தன்மைத்தா யிருக்கும்? அஃது இருப்பினுங் கொடிதா யிருக்குமன்றோ? மக்களுள் தீண்டாமை கொள்வோர் எத்தகைய நல்லியல்புடையாரேனும் அவர் அருளாளராகார். "மக்களுள் தீண்டாமையும் உண்டோ? அந்தோ! கொடுமை" என்று இரங்கும் நெஞ்சினை இளமையிலேயே இயல்பாகப் பெற்றார் நங்காந்தியடிகள். அவ்விரக்கம் அவரை இதுபோழ்து எவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுகும் அந்தணராக்கியிருக்கிறது.

தீண்டாமையைப் பற்றிய விரிவு இந்நூல் "பிறப்பு" என்னுந் தலைப்பின்கீழ்க் காண்க.

அடிகளது தென்னாப்பிரிக்கா வாழ்வும் அவரை அருளாளராக்கிற்று. தென்னாப்பிரிக்காவில் பெரும் பொருளீட்டுந் தொழிலைப் பேய்த்தொழிலெனக் கொண்டு, அதை உதறித்தள்ளி, ஏழை மக்கட்குப் பாடுபடத் தமக்குள்ள எல்லாவற்றையுந் துறந்த அடிகளின் அருட்குணத்தை என்னென்று புகழ்வது? தென்னாப்பிரிக்காவில் வெள்ளையராலும் மற்றவராலும் தாம் புடைக்கப்பட்ட போழ்தும், சிறையில் அடிபட்ட நேரத்திலும், பிறர் மலம் தங்கையால் வார நேர்ந்த வேளையிலும் நம்பெருமான் சீற்றமுற்றாரில்லை; எவரையேனுங் கடிந்துரைத்தாரில்லை. போலீஸ்காரர் தம்மை வழியில் அடித்துத் தள்ளியதைக்கொண்டு வழக்குத் தொடுக்க நண்பர் சிலர் தூண்டியும் அடிகள் வழக்குத் தொடுத்தாரில்லை. தம்மை அடித்து வீழ்த்திய ஆப்கானியரைத் துன்புறுத்தாதிருக்குமாறு காலன் பர்க்கை வேண்டிய கருணை மூர்த்தி நங் காந்தியடிகள். தென்னாப்பிரிக்கா வெள்ளையர் மக்களுணர்விழந்து இந்திய மக்களை வருத்தியது கண்ட அடிகள் என் செய்தனர்? வெள்ளையர்களை இழிவுரையால் வையவோ அடித்துக்கொல்லவோ இந்தியரை அவர் ஏவவில்லை. காந்தியடிகள் "அந்தோ! கடவுள் படைப்புக்குட்பட்ட இவ்வெள்ளை மக்கள் விலங்குணர்வு கொண்டு சகோதர நேயமிழந்து கெடுகிறார்கள். இவர்களைப் பிடித்தாட்டும் விலங்குணர்வைப் போக்கினால் இவர்கள்

பிழை பொறுத்தல்

திருந்துவார்கள்" என்று அவர்கள்மாட் டிரக்கங் கொண்டு, இந்தியர்களைப் பொறுமை எதிர்ப்புப் போரில் பயிற்றுவித்தார். தென்னாப்பிரிக்கா வெள்ளையர்க்குச் சகோதர நேயம் பிறப்பிக்கத் தம்மோடு இந்திய மக்களையுந் துன்பம் பொறுக்கும் அருள் வழியில் அடிகள் நிறுத்தினார். காந்தியடிகள் அருளறத்தை மக்களிடைப் புகுத்த முயன்றது என்றும் மறக்கற்பாலதன்று.

அஹிம்சையின் மீது காந்தியடிகட்குள்ள வேட்கை சாலப்பெரிது. அடிகள் தாம் உண்ணா நோன்பு பூணும் வாயிலாகவும் அஹிம்சா தர்மத்தை மக்கள் வாழ்வில் நிலை பெறுத்த முயன்றதை உலகம் ஊன்றி நோக்குவதாக.

உண்ணாநோன்பு

ஏழை மக்கள் துயரங் கண்டிரங்கும் வாயிலாகவும், அத்துயரம் போக்க அத்துயரத்துக்குக் காரணராக நிற்கும் மாற்றாரை வருத்தாது, அவரை ஈர நெஞ்சினராக்கத் தாம் உண்ணா நோன்பு கொள்ளும் வாயிலாகவும் அடிகள் அருளறத்தை ஓம்பியிருக்கிறார்.

ஆமதாபாத்தில் நெசவுத் தொழிற்சாலைகள் பல இருக்கின்றன. அவைகளில் ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஆமதாபாத்தில் 1918-ம் ஆண்டு செப்டம்பர்மாதம் கொள்ளை நோய் (பிளேக்) அதிதீவிரமா யெழுந்து மக்களை வருத்தத் தொடங்கிற்று. அதனால் ஆண்டுள்ள ஆலைகளில் வேலைசெய்து கொண்டிருந்த பல்லாயிர நெசவுத் தொழிலாளருள் பலர் கிராமங்களுக்குச் செல்ல எண்ணினர். அதுகண்ட தொழிற்சாலை முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்கு நூற்றுக்கு எழுபது வீதம் சம்

பளம் உயர்த்துவதாகக் கூறினார்கள். பணப்பித்துக் கொண்ட தொழிலாளருள் பெரும்பான்மையோர் கிராமங்களுக்குச் செல்லாது நின்று விட்டனர். கொள்ளை நோயின் வேகங் குன்றப் பெற்றதுந் தொழிற்சாலைத் தலைவர்கள் தாங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு உயர்த்திய சம்பளத்தைக் குறைத்து விட்டார்கள். அது காரணமாக முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் பலவகை விவாதங்கள் நடந்தேறின. முதலாளிகள் நூற்றுக்கு இருபது வீதம் சம்பளத்தை உயர்த்துவதாகச் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்கள் நூற்றுக்கு ஐம்பது கேட்டார்கள். இருவரும் எவ்வித முடிவிற்கும் வரவில்லை. காலங் கடந்து கொண்டே சென்றது. தொழிலாளர்களோ வருந்துகிறார்கள். முதலாளிகளோ பிடிவாதத்தை விடவில்லை. கலக்கமுங் குழப்பமும் பரவத் தொடங்கின.

அவ்வேளையில் சாம்பாரனிலிருந்த மாகாத்மா காந்திக்கு இச்செய்தி அநசூயாபாய் என்பவர் வாயிலாக எட்டிற்று. காந்தியடிகள் ஆமதாபாத் போந்து நிலைமையை நன்கு ஆய்ந்து தொழிலாளர் பக்கம் நியாயமிருத்தல் கண்டனர். தொழிலாளர் பக்கம் நியாயமிருத்தல் கண்ட நடுநிலையாளர் - அருள் நெஞ்சினர் - அத்தொழிலாளர் துயர்போக்க முயலாது வாளாகிடப்பரோ? அவரது ஆத்மசக்தி அவரைத் தூண்டாது கிடக்குமோ? ஆமதாபாத் ஆலை முதலாளிகள் பலர் காந்தியடிகளின் ஆருயிர் நண்பர். அந்நட்பு அடிகளின் அற ஒழுக்கத்தை இம்மியுங் குலைக்கவில்லை. அடிகள் முதலாளிகட்கும் தொழிலாளிகட்கும் இடை நின்று நியாயம் பேசி ஒரு முடிவு காணமுயன்றார்.

முதலாளிகட்கும் தொழிலாளிகட்கும் நேரும் பிணக்கில் மூன்றாவது மனிதர் ஏன் தலையிடுதல் வேண்டுமென்றும் அத்தலையீட்டுக்கு இடனில்லையென்றுங்கூறி, முதலாளிகள் காந்தியடிகள் வேண்டுகோட்கிணங்கினாரில்லை. அதற்குமேல் காந்தியடிகள், எக்காரணம் பற்றியும் மூர்க்கத்துறை நண்ணலாகாதென்றும், விரும்பி வரம்பு மீறி வேலைக்குச் செல்வோரை எவருந் துன்புறுத்தலாகாதென்றும், வேலை நிறுத்தத்தின்போது பிச்சையெடுத்து வயிறு வளர்த்தலாகாதென்றும், வேலை நிறுத்தம் எத்துணை நாள் நீடித்தாலும் சரண்புகாது வேறு தொழில்செய்து பிழைக்க வழி தேடிக்கொள்ளல் வேண்டுமென்றுஞ் சில கட்டுப்பாடுகளை விதித்து வேலைநிறுத்தஞ் செய்யுமாறு தொழிலாளரைக் கேட்டனர். அக்கட்டுப் பாடுகட்குத் தொழிலாளர்கள் இணங்கி வேலை நிறுத்தஞ் செய்ய உடன்பட்டார்கள்.

இரண்டு வாரம் தொழிலாளர்கள் காந்தியடிகள் விதித்த கட்டுப்பாட்டின் வழி நின்று ஒழுக்கங்காத்து வந்தார்கள். மூன்றாம் வாரம் அவர்கட்குள் சோர்வு ஏற்பட்டது. அச்சோர்வால் பெரும் பான்மையோர் வேலைக்குச் சென்றாரில்லை. அவருட் சிலர், வேலைக்குச் சென்ற சிலரைத் துன்புறுத்த முயன்றனர். தொழிலாளர் உள்ளத்தில் மூர்க்கப்பேய் நுழைந்தது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம். இதுகண்ட அடிகள் "சிறந்த முடிவொன்று ஏற்படும்வரை தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் செல்லாமல் உறுதியுடனிருத்தல் வேண்டும் அல்லது அவர்கள் ஆலைகளையே அடியோடு மறந்து

விடுதல்வேண்டும். இவ்விரண்டி லொன்று நிறை வேறுதவரை நான் உணவு கொள்வதில்லை" என்று ஒரு நாள் பேசினுர். இவ்வுரை கேட்ட தொழிலாளர் கள் அடிகளைத் தங்கள் பொருட்டு உண்ணுநோன்பு கொள்ளாதிருக்குமாறும், தாங்கள் உறுதியுடனிருந்து வேலை நிறுத்தத்தை நடாத்துவதாகவும் உறுதிமொழி கூறினுர்கள். அடிகள் அவர்கட்கு அறவுரை சில பகர்ந்து உண்ணு நோன்பு பூண்டனர். முதலாளி கள் காந்தியடிகளை மகாத்மா என்று அப்பொழுதே உணரப்பெற்றுர்கள். அவர்கள் வாளாகிடப்பினும் அவர்கள் உள்ளத்துள்ள இறைவன் வாளாகிடப் பனே? உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் மற்ற வர் பொருட்டு அர்ப்பணஞ் செய்வாரைக் காக்கிற வன் ஆண்டவனல்லனே? ஆண்டவனருளால் முத லாளிகள் தங்களை யறியாமலே ஒரு நன் முடிவிற்கு வந்தார்கள். அதற்கு மேல் மகாத்மா காந்தி உணவு கொண்டார். ஏழைகள் பொருட்டு - ஜீவகாருண்யத்தின் பொருட்டு - உண்ணு நோன்பு கொள்வோர் இக்காலத் தில் எத்துணை பேர் இருப்பர்?

மகாத்மா காந்தி தம் பெயரால் பிறர் நிகழ்த்திய கொடுஞ் செயலுக்குத் தாம் உண்ணு நோன்பு பூண்டு தம்மையும் மற்றவர்களையுந் தூய்மைப் படுத்தும் முறையிலும் அருளறத்தை வளர்த்திருக்கிறுர்.

1919-ம் ஆண்டு இந்திய சட்டசபையில் ஜனத் தலைவர்கள் மறுப்புக்கிடையே மக்கள் உரிமைக்கு இடையூறு செய்யவல்ல ரௌலட் சட்டம் பிறந்தது நேயர்கட்குத் தெரியும். வேறு எம்முயற்சியாலும் அச்

சட்டம் ஒழியாமை கண்ட காந்தியடிகள் சத்தியாக் கிரக இயக்கக் தொடங்கினர். அவ்வியக்கச் சார்பாக அடிகள் பாஞ்சாலம் நோக்கியபோது அவர் அந்நாட் டுக்குள் நுழைதலாகாது என்று அரசாங்க ஆணை தகைந்தது. அவ்வாணை மீறிய அடிகளை அதிகாரிகள் புகைவண்டியிலேற்றிச் சென்றார்கள். "மகாத்மாகாந்தி யாண்டோ அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார்; அவர்கதி என்னுமோ" என்று ஒன்றுமறியாச் சிறுமைக் கூட் டத்தார் பேசலாயினர். அப்பேச்சு பாஞ்சாலம், பம் பாய், ஆமதாபாத் முதலிய இடங்களில் கொலையுங் குழப்பமுமாய் முடிந்தது. காந்தியடிகள் அக்குழப்பத் தில் நிகழ்ந்த கொடுமைகளைக் கண்டுங் கேட்டும் வாளா இருக்கவில்லை. அஹிம்சையின் நுட்பந் தெரியாத தலை வர்கள் என் செய்வார்கள்? "ஆ! ஆ! நம்பொருட்டு இவ்வளவு குழப்பம் நிகழ்ந்ததா" என்று மகிழ் வெய்துவார்கள். அருள் மிகுந்த நங்காந்தியடிகளோ உள்ளங்குழைந்து குழைந்து உருகி, பதைத்துப் பதைத்து "இதுவா சத்தியாக்கிரகம்? இது துராக் கிரகத்தினுங் கொடியது. * * * * இப்பாவந் தொலைய மூன்று நாள் உண்ணா நோன்பிருக்க உறுதிகொண் டேன்" என்று அந்நோன்பு பூண்டு சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தையே நிறுத்தி விட்டார்.

ஒத்துழையா இயக்கம் காட்டில் காட்டுத்தீப் போல் பரவிவந்த வேளையில் இளவரசர் இந்தியா போந்தார். அவர் அதிகாரவர்க்க விருந்தினராக வருத லால் அவரது வரவேற்பில் கலவாது நிற்பதே அவர்க் குச் சிறப்புச் செய்வதாகுமென்று காந்தியடிகள் நாட்

டார்க்கு ஆணை பிறப்பித்தார். அவ்வாணைக் கிணங்காத ஒத்துழைப்பாளர் (பெரிதும் பாரஸீகருங் கிறிஸ்துவரும்) இளவரசர் பம்பாய் போந்தபோது அவர் வரவேற்பில் கலந்து கொண்டனர். அதுகண்ட ஒத்துழையாதார் (பெரிதும் ஹிந்துக்களும் முஸ்லீம்களும்) அவர்களைத் தாக்கி கையப்புடைத்தனர். அவ்வேளையில் அந்நியத்துணிப் பொதியை ஓரிடத்தில் தீக்கிரையாக்கித் திரும்பிய நங்காந்தியடிகள் அக்கொடுங்காட்சி கண்டு கலகத்தை அடக்கி "அமைதி நிலவுமட்டும் நான் உணவு கொள்வதில்லை" என்று எவரும் அஞ்சத்தக்க நோன்பு கொண்டார். அமைதி எவர் மாட்டு நிலவல் வேண்டும்? குழப்பத்தில் கலந்து போரிட்டவருள் அமைதி நிலவல் வேண்டும். காந்தியடிகள் உண்ணா நோன்பு நாட்டவர்க்குள் ஏற்பட்ட பகைமையை யொழித்து அவரனைவரையும் அவர்பால் வரவழைத்து "அமைதி காக்கிறோம்; உணவு கொள்ளுங்கள்" என்று உறுதி மொழி கூறச்செய்தது. அருளறத்தின் வலி யென்னே! என்னே! பின்னை நங்காந்தியடிகள் உணவு கொண்டார்.

இம்மூர்க்கச் செயல் ஒத்துழையா இயக்கத்தை யொட்டி எழுந்தது. அவ்வியக்கத்தோடு எவ்வழியிலுந் தொடர்பு பெறாத கொலைவினைகளை முன்னிட்டும் அடிகள் உண்ணா நோன்பிருந்து அஹிம்சா தர்மங் காத்திருக்கிறார்.

ஐக்கிய மாகாணத்தில் கொரக்பூர் ஜில்லாவில் சௌரி சௌரா என்றோர் சிற்றூர் உண்டு. அவ்வூரில் எதன் பொருட்டோ ஓர் ஊர்வலம் நடைபெற்றது. அவ்

ஊர்வலத்தில் போலீஸாருக்கும் பொதுமக்கட்கும்போர் மூண்டது. போலீஸார் துப்பாக்கியால் மக்களை நோக்கிச் சுட்டுப் போலீஸ் நிலையஞ் சேர்ந்ததும், மக்கள் வெகுண்டெழுந்து அடிகள் பெயரை முழக்கிப் போலீஸ் நிலையத்தையும் அதனுள்ளிருந்த சேவகர்களையும் தீக்கிரையாக்கினார்கள். உயிரோடு மக்களை நெருப்பிலிட்டு எரிப்பதினும் ஹிம்சை வேறொன்றிருக்குமோ? பொல்லாச் சீற்றம் மனிதரை என்ன செய்விக்கிறது! "சினத்திற் பகையுமுளவோ பிற" என்றார் நம்பெரியார். சீற்றம் நெருப்பாகி மனிதரை எரிக்கிறது! சீற்றமே! மன்பதையை விடுத்து என்று ஒழிவை?

இப்பொல்லாக் கொலைச் செய்தி யாண்டு - எந்நிலையில் - காந்தியடிகட் கெட்டிற்று? நாட்டின் தவக்குறை! முப்பது கோடி மக்களின் துரதிர்ஷ்டம்! பெண்மக்களை வருத்தும் பாவம் - மக்களுள் ஒரு கூட்டத்தாரைத் தீண்டாதாரென ஒதுக்கி வருத்தும் பாவம் - வீண் போமோ? இப்பாவங்களெல்லாந் திரண்டு உருண்டு, வரிகொடாமைக்கென ஒத்துழையாத் திட்டங்கள் வழிப் பன்னாள் உழைப்பால் பல்லாற்றானும் பண்படுத்தப் பெற்றிருந்த பர்தோலிக்குச் சபர்மதியினின்றும் புறப்பட்டுச் சென்று இந்தியாவிற்கு உரிமைப் பேறு வழங்கவல்ல பெரும்போர் துவங்க நமது சத்திய வீரர் - மகாத்மா காந்தி - உண்மை அஞ்சாமை என்னுங் கருவிகள் தாங்கி, அஹிம்சா தர்மப்போர் முனையில் நின்ற வேளையில், இந்தியமக்கள் மனமெலாம் ஆங்கே குவிந்து நின்ற நேரத்தில், 'என்னுமோ' என்று பிரிட்டிஷ் சிங்கம் நடுக்குற்று நின்ற போழ்தில், உலக

நோக்கமெலாம் அவண் பதிந்திருந்த சமயத்தில் "அடிகளே! சௌரி சௌராவில் தொண்டர்கள் போலீஸ் நிலையத்தைக் கொளுத்தினர்கள். அத னுள்ளே போலீஸார் தீக்கிரையானர்" என்று மகாத் மாவின் முன்னிலையில் அறிவித்தன. நாட்டிலுள்ள குறைகள் - பொல்லா வினைகள் - நாட்டிற்கு விடுதலை யளிக்க விடுமோ? அந்நாட்டிற்கு விடுதலை யளிக்க ஆண்டவனுந் திருவுளங் கொள்வனோ? எவ்விடத்தில் எந்நேரத்தில் எந்நிலையில் கொலைச் செய்தி அடிகட் கெட்டிற்று! இந்நுண்மை கடவுளிடத் துறுதியுடை யார்க்கே இனிது புலனாகும். மாசிலா மனத்தர் - ஈச னிடத் தன்பர் - கொல்லா விரதங்கொண்ட நல்லார் - நங்காந்தியடிகள் என் செய்தார்? அடிகள் போரை மறந்தார்; பர்தோலியை மறந்தார்; நாட்டை மறந்தார். அவர் உள்ளம் சௌரி சௌராவிற்கு ஓடிற்று; தீக்கிரையான உயிர்கள்மீது நிலைத்தது. அவ்வுள்ளம் அனலிடைப்பட்ட மெழுகெனக் கசிந்து கசிந்துருகுகிறது; குழைகிறது. அவர் அருள் நெஞ்சம் எவ்வாறு பதைத்திருக்குமென்று எழுத்தால் எழுத வும் வேண்டுமோ? எழுதவும் முடியுமோ? அடிகள் என் செய்தார்? "ஆண்டவனே! என்னைக் காத்தனை; நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்தினை; அடைக்கலம்; அடைக்கலம்" என்று எல்லாம் வல்ல மெய்ப்பொருளை நினைந்து போரை நிறுத்தினர். அது குறித்து அடி கள் "யங் இந்தியா"வில் எழுதிய உரைகளை நேயர் கள் நோக்குவார்களாக. அவைகளுள் சில வருமாறு:—

"ஆண்டவன் என்பால் பேரன்புடையவனு யிருக்கிருன். ஒன்றிய சட்டமறுப்புக்குரிய உண்மையும் அஹிம்சையுங் கொண்ட ஒரு நிலையை இன்னும் இந்தியா எய்தவில்லை என்று அவன் எனக்கு மூன்ரும் முறையாக எச்சரிக்கை செய்தான். அமைதி உண்மை தாழ்மை அன்பு தீச்செயலின்மை காழ்ப் பின்மை முதலியன கொண்டதே நீதி"

"1919-ம் ஆண்டில் ரௌலட் சட்டக் கிளர்ச்சி தோன் றிய போதே ஆண்டவன் என்னை எச்சரிக்கை செய் தான். ஆமதாபாத் வீரமகம் அமிர்தசாஸ் காசூர் முதலியவிடங் களிலுள்ள மக்கள் வழுவிவிட்டார்கள். நான் முன்வைத்த காலைப் பின்னிழுத்துக் கொண்டேன். கூட்டச் சட்ட மறுப்பை நிறுத்தியதோடு என் பொறுப்பில் யானே நிகழ்த்த விருந்த சட்ட மறுப்பையும் நிறுத்திக் கொண்டேன்."

"இன்னெரு முறை பம்பாய் நிகழ்ச்சி வாயிலாக ஆண்ட வன் எனக்கு நடுங்கத்தக்க எச்சரிக்கை தந்தான். நவம்பர் பதி னேழாந் தேதி பம்பாய் மடிகள் செயலை என் கண்ணுல் பார்க் கும்படி ஆண்டவன் அருள் செய்தான். ஒத்துழையாமையின் பொருட்டே மடிகள் அக்கொடுவினை ஆற்றினுர்கள். பர் தோலியில் உடனே தொடங்கவிருந்த சட்ட மறுப்பை நிறுத்த வேண்டுமென்று என் விருப்பத்தை வெளியிட்டேன். 1919-ல் நேர்ந்த மானக்கேட்டைப் பார்க்கிலும் இது பெரியது. ஆனுல் அஃதெனக்கு நலமே செய்தது. அந்நிறுத்தத்தால் நாடும் நலனடைந்தது. இந்தியா உண்மைக்கும் கொல்லாமைக்கும் துணைபோனதாகிறது."

"பின்னைச் சென்னை நல்ல எச்சரிக்கை செய்தது. ஆனுல் அதைக் கவனிக்கவில்லை. ஆண்டவன் சௌரி சௌரா வாயிலாக எனக்கு நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்தினுன். * * * * *"

"ஹிம்சை எழுச்சியை அஹிம்சையால் அடக்கியான் வதே அஹிம்சையின் வழிச் சுயஆட்சி பெறுதற்கு அறி குறி. * * * *"

"உண்மையும் அஹிம்சையுமே என்னால் விரும்பப்படுவன. தெய்விகத்தை நான் விரும்பவில்லை."

"சௌரி சௌரா நிகழ்ச்சி பர்தோலியைப் பாதியாது என்று வாதிக்கப்படுகிறது. * * * என் கருத்துப்படி இந்தியாவில் பர்தோலி வாசிகள் அமைதியுள்ளவர்களே. இந்தியாவின் மற்றப் பாகங்களில் அமைதி நிலவினாலன்றிப் பர்தோலியின் அமைதி பயன் தாராது. கலப்பாலுக்கு ஒரு துளிநஞ்சு சாலுமன்றோ? சௌரி சௌரா உமிழ்ந்த நஞ்சும் பர்தோலியைக் கெடுப்பதாகும்."

சட்டமறுப்பு நிகழுமிடத்தில் அகப்புறத்தூய்மை வேண்டற்பாலதென்றும், வெறியும் ஆவேசமும் அறவே பட்டொழிதல் வேண்டுமென்றும், ஆவேசத்தை அடக்க இதுபோழ்து சட்டமறுப்பும் பிறவும் நிறுத்தப்பட்டது கூடப் போதிய கழுவாயாகாதென்றும், சௌரி சௌராகொலை ஒத்துழையாத் தொண்டரல்லாத மற்றவரால் நிகழ்த்தப்பட்டிருப்பினும், அந்நிகழ்ச்சிக்குந் தமக்குந் தொடர்பில்லாதிருப்பினும், தம்பெயர் ஆங்கே முழக்கப்பட்டதனாலும், அச்சமயத்தில் நாட்டின் ஒரு பகுதியிலுள்ள நாட்டவரால் அவ்வினை ஆற்றப்பட்டமையாலும் தாம் எவ்வழியிலோ ஒரு வழியில் அவ்வினைக்கு நிமித்தமெனக்கொண்டு தம்மைத் தூய்மைப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், ஒழுக்க உலகிற்குத் தம்மைப் பொருத்தமுள்ள கருவியாக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்றுஞ் சொல்லி அடிகள் ஐந்து நாள் நோன்பிருந்து கழுவாய் தேடினார்.

ஹிந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையின்றி நாடு விடுதலை பெறுதெனும் உண்மை கண்டு மகாத்மா காந்தி ஒத்துழையாக் காலத்தில் உழைத்து உழைத்து அவ்

வொற்றுமைக் கோட்டை கட்டினர். அவர் சிறைக் கோட்டம் நண்ணியபோது அக்கோட்டைத் தகர்க்கப் பட்டது. ஹிந்து முஸ்லீம் வேற்றுமை பல விடங் களில் தலை விரித்தாடலாயிற்று. சில விடங்களில் கொலைகளும் நிகழ்ந்தன. அடிகள் வெளிப் போந்ததும் இருவகுப்பார் வேற்றுமை உணர்வு கண்டு கண்ணீரு குத்து, இன்சொலால் அவ் வேற்றுமை களைய முயன்று வந்தார். காந்தியடிகள் ஒருசமயம் டெல்லியில் மௌலானா மகம்மத் அலி வீட்டில் விருந்தினராய்த் தங்கி யிருந்தபோது, கோஹத்தில் ஹிந்துக்களுக் கும் முஸ்லீம்களுக்கும் போர் மூண்டது. பலர் இன் னுயிர் துறந்தனர்; கொலையுங் கொள்ளையும் கற்பழி வும் அளவின்றி நிகழ்ந்தன. இந்நிகழ்ச்சிகள் காந்தியடி கள் செவிக்கெட்டின. நாட்டு மக்களுக்குள் எழுந்த பூசலை யடக்கக் காந்தியடிகள் இருந்தவிடம்விட்டு எழ வில்லை. பின்னை என் செய்தார்? இருபத்தொரு நாள் உண்ணா நோன்பு பூண்டார். பிறரைக் கடிவதி னும்தான் வருந்தும் அஹிம்சா தர்மத்தால் மக்களிடை அன்பு வளருமென்பதைப் பற்றி விரித்துக்கூற வேண் டுவதில்லை.

மக்கள் செயற்கைக் குணமான ஹிம்சை எழும் போதெல்லாம் அதை யொடுக்கி அவ்விடத்தில் மக்கள் இயற்கைக் குணமான அஹிம்சையை வளர்க்கக் காந்தி யடிகள் பலமுறை உண்ணா நோன்பு கொண்டது ஆரா யற்பாலது. அடிகளின் உண்ணா நோன்பு மக்கள் உள் ளத்தில் கனென்றெழும் நெருப்பை எவ்வாறு தணிப்ப தாகிறதென்பது அநுபவத்தில் கண்ட உண்மை.

"பிறராற்றுங் கொலைக்கு மற்றொருவர் கொள்ளும் உண்ணாமை எவ்வழியில் அஹிம்சையை வளர்ப்ப தாகும்; இம் மூன்றற்கு முள்ள தொடர்பென்னை" என்ற வினவெழுதற்கு இடனுண்டு.

ஒருவன் தன்னளவில் கொல்லா அறம் ஓம்பி வருவதினும் தன்னைப் போன்ற பிறரையும் அவ்வறம் ஓம்புமாறு முயல்வது அருளுடைமையாகும். அம்முயற்சியும் பிறரை வருத்தாத நெறியினதா யிருத்தல் வேண்டும். பிறர் கொலைத் தொழில் புரிவதைக் கண்ணால் கண்டுஞ் செவியால் கேட்டுங் கொல்லா நோன்பு கொண்ட ஒருவன் வாளா கிடப்பானாயின், அவன் அந்நோன்பை ஒழுங்கு பெறக் கொண்டவனாகான். ஒரு முறையில் கொலைக்கு அவனுந் துணை போனவனாவான். கொலைஞனைத் திருத்துங் கடன் இந்தக் கொல்லாதானைப் பொறுத்து நிற்கிறது. கொலைஞரை எவ்வாறு திருத்துவது? அஹிம்சா தர்ம இயல்பு பிறரைத் திருத்தத் தாம் வருந்தவேண்டு மென்பதன்றோ? காந்தியடிகள் கொலைஞர்கள்மீது சீற்றமுறாது தாம் உண்ணா நோன்பு கொள்கிறார். இதனால் பிறர் மனமிரங்க (அவர் செயல் குறித்து) இவர் வருந்துகிறார்; அவ்வருத்தத்தின் பொருளென்னை? இனிக் கொலைஞர் ஹிம்சையில் தலைப்படல் கூடா தென்பதன்றோ? உண்ணாநோன் பிருப்போர் தாங்கேட்ட கொலைச் செய்தியால் விளைந்த பாவத்தையுந் தம் நோன்பால் கழித்தவராகிறார். இவ்வளவும் அஹிம்சையில் அடங்குதல் காண்க.

"எனது உண்ணாவிரதம் பிராயச்சித்தமும் தண்டனையுங் கொண்டது. பிராயச்சித்தம் என்னைப் பொறுத்தியது; தண்டனை மற்றவரை (கொலைஞரை)ப் பொறுத்தியது."

"அன்பால் பிறரை ஒறுத்தலுக்குத் தான் வருந்தல் வேண்டும்."

"எனது விரதம் கடவுளையும் என்னையும் பற்றியது"

என்று காந்தியடிகள் கூறியிருத்தல் காண்க. அஹிம்சா தர்மத்தை உண்மையாகக் கடைப்பிடித் தொழுகுவோர், அறிந்தோ அறியாமலோ தாமோ தம்மைச் சார்ந்த பிறரோ நன்னெறியினின்றும் வழுவுவாராயின், உடனே தாம் வருந்தல் என்னுங் கழுவாய் தேடிக்கொள்வர். காந்தியடிகள் இத்துறையில் மிகக் கண்ணுங் கருத்துமா யிருத்தல் உலகறிந்த தொன்று. போனிக்ஸ் பள்ளியிலும், சபர்மதிப்பள்ளியிலும் பிள்ளைகளிற் சிலர் ஒழுக்கத்தினின்றும் வழுக்கி வீழ்ந்ததை யுணர்ந்த அடிகள் அப்பிள்ளைகளைக் கடியாது தாம் உண்ணா நோன்பு கொண்டதும் ஈண்டுக் கருதத்தக்கது.

பிறர் பொருட்டு உண்ணா நோன்பு கொள்வதால் அவர் திருந்துவரோ என்னும் ஐயம் சிலர்க்குப் பிறக்கலாம். அப்பிறர் மாற்றாரா யிருப்பின், அவர் திருத்தமுறல் அரிதே. மாற்றாரல்லாத பிறரை ஒருவரது உண்ணாநோன்பு ஒழுங்குபடுத்து மென்பதில் ஐயமில்லை. மாற்றாருள்ளுஞ் சில நன்மன முடையார் திருந்தினுந்திருந்துவர். இன்னோரன்ன ஐயப்பாடுகள் குறித்துக் காந்தியடிகள், அன்புடையாரைத் திருத்தவே உண்ணாநோன்பு கொள்ளப்படல் வேண்டுமென்

றும், ஒருவரது உரிமையை அநியாயமாகப் பிடுங்க எவரும் உண்ணுநோன்பைப் பயன்படுத்தலாகாதென்றும், தந்தையின் குடியை நிறுத்த மைந்தன் உண்ணாமை கொள்ளலாமென்றும், தாம் கொள்ளும் உண்ணாமை இவ்வியல்பினதென்றும், தாம் பம்பாயிலும், பர்தோலியிலும் உண்ணுநோன்பு கொண்டது தம்மாட்டு அன்புடையார் பொருட்டே என்றும், ஜெனரல் டையர்போன்றாரைத் திருத்த அந்நோன்பு தாம் கொள்வதில்லை யென்றும், தன்னலம் நாடிப் பிறரை அநியாயமாகத் துன்புறுத்தும் நோக்குடன் உண்ணாமை கொள்ளல் அறமாகாதென்றும் பல விடங்களில் பேசியும் எழுதியுமிருக்கிறார்.

பழிக்குப் பழி வாங்கல், புறங்கூறல், ஆரவாரம், கொடுமொழியால் பிறரை வைதல் முதலியனவும் அஹிம்சா தர்மத்துக்கு மாறுபட்டவைகளாகும். அறநெறி நிற்போர், அம்மறநெறியைக் கடிந்தே தீர்வர். காந்தியடிகள் பஞ்சாப்பில் படுகொலை நிகழ்த்திய டையர் முதலிய அரக்கர்கட்குக் கொலை தண்டனை விதித்தல் கூடாதென்றும், அவர்களை வேலையினின்றும் நீக்குவதே சாலு மென்றுஞ் சொற்றதும், பம்பாயில் ஒரு கூட்டத்தில் சிலர் பெஸண்ட் அம்மையாரைப் பேசவொண்ணுதவாறு தடுத்ததும் பழித்ததும் மூர்க்கம் நிரம்பிய ஹிம்சையென்று, அவ்விழி வினையிலீடுபட்டவர்களை அஞ்சாது வெளி வருமாறு அழைத்து மேடைமீது நிறுத்தி, மன்னிப்புக் கேட்பித்ததும், வங்காளத்தில் டே என்பவரைக் கொலை செய்த சாஹாவைப் பற்றிய தீர்மானத்தைக் கடைசி மட்டும்

காங்கரஸ் கூட்டத்தில் எதிர்த்து நின்றதும், "ஆரவாரக் கோலம் நமது பலக்குறைவின் அறிகுறி" என்றும், "கூட்டங்களில் கை தட்டலும், கூச்சலிடலும் மேல் நாட்டுப்பாடங்கள். புது முறையாகிய அஹிம்சா தர்ம ஒத்துழையாமை தோன்றியபோது, பழைய முறை ஒழிந்து போதல் வேண்டும்" என்றும் "மூர்க்க ஹிம்சை என்பது அடித்தலுங் கொல்லுதலு மட்டுமல்ல இன்னாச் சொல்லும் அதனுடன் சேர்கிறது" என்றுங் கூறியதும், இன்னோரன்ன பிறவும் அவரது அஹிம்சா தர்ம உறுதியைப் புலப்படுத்துகின்றன. "நான் பிறந்த இந்தியா தேசம் மூர்க்கத்துறை நண்ணுமேல் அதையும் எதிர்க்கத் தயங்கேன்" என்று காந்தியடிகள் அருளியிருக்கிறாரெனில், ஹிம்சையில் அவர்க்குள்ள வெறுப்பையும் அஹிம்சையில் அவர்க்குள்ள விருப்பையும் சொல்லவும் வேண்டுமோ? காந்தியடிகள் தம்மளவில் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கும் அஹிம்சா தர்மத்தை இந்தியா வாயிலாக உலகுக்குணர்த்தப் பொறுமைப்போர் சட்ட மறுப்பு ஒத்துழையாமை முதலிய இயக்கங்களைச் சமயம் நேர்ந்துழித் தோற்றுவித்தார். ஒத்துழையா இயக்கத்தில் அவர் கிளத்திய திட்டங்கள் யாவும் அஹிம்சா தர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டன. அவைகளைப்பற்றிப் பின்னர்க் கூறுவல்.

மக்களிடத்து மட்டும் அன்பு காட்டிச் சிலர் விலங்கு முதலிய உயிர்களை வதைக்கிறார். இவ்வினை

யும் ஹிம்சையின் பாற்பட்டதே. தாவர முதல் மக்கள் ஈறாக உள்ள எவ்வுயிர்க்கும் உறுகண் செய்யாமையே ஜீவகாருண்யமாகும்.

அஃறிணை உயிர்கள்

அசோகன் காலத்தில் வேட்டையாடல் கூடாது என்னும் அருட்சட்டம் ஆட்சியிலிருந்தது நினைவிற்கு வருகிறது. காந்தியடிகள் எவ்வுயிர்க்கும் மனதாலுந் தீங்கு செய்தல் கூடாது என்னுங் கொள்கையில் உறைந்து நிற்பவர். அது குறித்து அவர் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் பற்பல. ஒரு முறை அடிகள் தாமூர்ந்து வந்த வண்டியில் கட்டப்பட்ட மாட்டின் கழுத்திற் குருதி கசிந்தது கண்டு வண்டியினின்றும் இறங்கிப் போந்த வழியே திரும்பிப் புறப்பட்ட இடத்திருந்து அவ்விடம் வரை அவ்வண்டியை யிழுத்து வந்து பாவங் கழித்ததாகக் கேள்வியுற்றிருக்கிறேன்.

ஆவைப்பற்றிக் காந்தியடிகள் எழுதிய கட்டுரைகள் பல. ஆக்காத்தல் ஒன்றைக் குறிப்பிடல் எல்லா வுயிர்களிடத்தும் அன்புகாட்டுவதை விளக்குவதாகும். "பசு உயிர்களின் பிரதிநிதியாகக் கொள்ளப்படல் வேண்டும். பசுக்காப்பில் உறுதியில்லாத ஹிந்து ஹிந்துவாகான். பசுக்காப்பு என்பது மனிதனுக்கும் விலங்குக்குமுள்ள சகோதர நேயத்தை உணர்த்துவது" என்று காந்தியடிகள் ஆன் பெருமை பேசியிருத்தல் காண்க. பசுக் கொலையைத் தடுக்க மூர்க்க வழியிலிறங்குதல் தவறென்றும், அன்பு வழிபற்றியுழைக்க வேண்டுமென்றும் காந்தியடிகள் பலவிடங்களில் அறிவுறுத்தி யிருக்கிறார். காந்தியடிகளின் அரு

ளறம் அவி சகோதரர்களை ஆனிறைச்சி தின்னாத வாறு நோன்பு பூணச் செய்தது; ஓர் அரசாங்கம் பசுக்கொலை நிறுத்துஞ் சட்டஞ் செய்யவுந் துணை நின்றது. கொல்லாமை கொல்லாமையால் வளருமன் றிக் கொலையால் வளராதென்க. மற்றுமோரிடத்திற், காந்தியடிகள் வேட்டையாடலை மறுத்து "விலங்குகள் வாய்திறந்து பேசும் பேறு பெற்றிருப்பின், ஜீவ காருண்யத்தைச் சிதைக்கும் மனிதன்மீது வழக்குத் தொடுக்கும்" என்று கூறியிருக்கிறார். எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யலாகாதென்பதே காந்தியடிகள் கருத்து.

பலி

வேள்வியில் ஆடுமாடு முதலிய விலங்குகளைக் கொல்வதும், கோயில்களில் அவைகளை வெட்டுவதும் காந்தியடிகட்குப் பிடிப்பதில்லை. அவ்விரண்டையும் பற்றி அடிகள் அருளியுள்ள செம்மொழிகளிற் சில வருமாறு:—

"வேள்வி (யக்ஞம்) அழகும் பொருளும் பொதிந்த ஒரு சொல். அறிவும், அநுபவமும், காலமும் முதிர்ந்து வளர வளர அதன் பொருளும் வளர்ந்து மாறுதலடையும். யக்ஞம் என்ப தற்கு வழிபாடு என்பது சொற்பொருள். அதினின்றும் தியாகம் (தன்னை அதாவது முனைப்பைப் பலியிடுதல்) ஏற்படுகிறது. இப் பொருளில் எத்தியாகச் செயலும், எத்தொண்டும் யக்ஞத்தின் பாற்படும். * * * * *

மன்பதை யக்ஞமென்னுந் தியாகத்தை யொட்டி நிலவு கிறது. சாத்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட எல்லா வேள்விகளை யும் உயிர்ப்பித்தல் கூடாது. வேள்வி யென்னும் பெயரால் வழங்கப்பெறுஞ் சில சடங்குகட்காகப் பரிந்து போரிடல் கூடாது. இப்பொழுது சில சடங்குகட்குச் சொல்லப்படும் பொருள் வேதகாலத்தில் ஆட்சி பெற்றிருந்ததா என்று யான்

ஐயுறுகிறேன். ஐயத்துக்கு இடமில்லையெனில் அவை ஆராய்ச்சி வழியானும், சீலத்தின் வழியானும் செய்யப்பெறுஞ் சோதனை முன்னே நிற்கமாட்டா.

வேத வித்துக்கள் சிலர், நமது முன்னோர்கள் நரபலி செய்தார்கள் என்று சொல்கிறார். இப்பொழுது அது முடியுமா? அசுவமேதயாகம் என்பது எள்ளுந் தகையது"

"* * * கோயிலுக்குள் (கல்கத்தாவிலுள்ள காளி கோயிலுக்குள்) நுழைந்தோம். இரத்த ஆறுகள் ஓடிவந்தன. ஆண்டு நிற்கவும் மனங் கொள்ளவில்லை. அக்காட்சி எனக்கு எரியூட்டிற்று; அமைதி குலைத்தது * * * * * * ஆட்டுக் குட்டியின் உயிர் மனிதன் உயிரை விட எவ்வாற்றானுந் தாழ்ந்ததன்று என்பது எனது உட்கிடக்கை. மனித உடலின் பொருட்டு ஆட்டுக் குட்டியின் உயிரை வாங்க யான் இசையேன். * * * * ஏழை உயிர்களைக் காக்கவும், கோயில்களைத் தூய்மைப் படுத்தவும் தெய்வத் திருவருள் கொழிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த ஓர் ஆண் மகனோ பெண் மகளோ இவ்வுலகில் தோன்றல் வேண்டுமென்று நான் தவங்கிடக்கிறேன்."

சில ஐயப்பாடுகள்

காந்தியடிகள் அறிவுறுத்தும் அஹிம்சா தர்மத்தைப்பற்றி உலகிடைச் சில ஐயப்பாடுகள் தோன்றாமலில்லை. எவர் கருத்தையும் உலகம் முற்றும் என்றும் ஏற்கப் போவதில்லை. அஹிம்சையைக் குறித்து அடிகளைச் சில நன்மக்களுங் கேட்டிருக்கிறார்கள்; சில வம்பர்களுங் கடாவியிருக்கிறார்கள். அவ்வினாக்கட்கு அடிகள் இறுத்த விடைகள் பலபடக்கிடக்கின்றன. ஒன்றிரண்டை ஈண்டுச் சுருங்கக் குறித்து மேற் செல்கிறேன்.

அஹிம்சை வலிமை யில்லாக் கோழைகட் குரியதன்றிச் செங்குருதி யோடும் ஆண்டகைமையார்க்

குரிய தன்று என்று சிலர் சொல்வதுண்டு. இவ்வாறு கூறுவோர் அஹிம்சையின் நுட்பம் உணராதாரென்க. அஹிம்சைக்குப் பேராற்றல் தேவை; அஞ்சாமை தேவை; உண்மை தேவை. கருவி கொண்டு பிறரைத் தாக்க முயல்வோன் ஆற்றல் உடையவனு இல்லாதவனு என்பது உன்னற்பாலது. உண்மையில் அவனுக்கு ஆற்றலிருக்குமேல் அவன் அச்சத்தால் கருவி தாங்க வேண்டுவதில்லை. கம்புகளையும் கத்திகளையும் குண்டர்களையும் நாடுவது கோழமையா அஞ்சாமையா என்பதை அன்பர்கள் பகுத்துணர்வார்களாக.

"அஹிம்சை அஞ்சாமையின் உச்சியில் நிலவுவது. ஹிம்ஸையில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கட்கு அஹிம்சையின் விழுப்பத்தை எளிதில் அறிவுறுத்தி நிறுவிக்காட்ட என்றால் இயலும். பல்லாண்டு யான் கோழையா யிருந்தபோது மூர்க்க நெறியைக் கடைப்பிடித்திருந்தேன். எனது கோழமையை உதிர்க்கத் தொடங்கிய போதே, அஹிம்சையையும் போற்றி மதிக்கத் துவங்கினேன்."

"இதனை (அஹிம்சையை) இந்தியாவின் முன் வலிமையில்லாதார் கருவியாக அல்லாமல் வலியார் கருவியாகக் கிளத்துகிறேன்."

"வலிமை யில்லார்க்கு இவ்வுலகில் இடமில்லை என்று நிருபர் சொல்கிறார். உடல் உரமின்மையையே அவர் குறிக்கிறாரென்று நான் நினைக்கிறேன். அங்ஙனமாயின், அவர் கூற்று உயிரற்றதாகும். மனிதனினும் உடல் வலிமை வாய்ந்த எத்தனை அஃறிணை யுயிர்களிருக்கின்றன. அவைகளிருப்ப மனிதனும் உலகில் வாழ்ந்து வருகிறான். எத்தனையோ உரமுடைய சாதிகள் இறந்து பட்டன; பட்டும் வருகின்றன. ஆதலால் மனிதனைப் பொறுத்தவரை உயிர் ஆற்ற லில்லாதார்க்கு உலகில் இடனில்லை என்று கொள்ளலாம்"

"அஹிம்சை நம்மைக் கோழைகளாக்க வில்லை என்பதும் அவ்வறத்தை நாம் விடுத்ததே நமது கோழைமைக்குக் காரணம் என்பதும் எனது கொள்கை."

எனவருஉங் காந்தியடிகளின் அருளுரைகளை நோக்குக.

ஹிம்சையே மனிதன் இயற்கையென்றும், அஹிம்சை அவனது இயற்கை அன்றென்றும், பிரிட்டிஷ் பொருள்களை விலக்குதலும் ஹிம்சையின் பாற்பட்டதென்றும், இன்னோரன்ன செயல்களினின்றும் மனிதன் விடுதலை யடைதல் அரிதென்றும், மனிதன் முழு அஹிம்சையை வாழ்வில் நிகழ்த்த இயலாதென்றுஞ் சிலர் அடிகளை நேரிலும் முடங்கல் வாயிலாகவும் கேட்டிருக்கிறார். இவைகட்கு அடிகள் - மனித வுலகையும் விலங்குலகையும் ஒரே நிலையில் கொண்டால் பல பொதுப்பட இயற்கையின் கீழ் வருமென்றும், இரண்டும் வெவ்வேறுலகினதாயின், எல்லாம் ஒரே வித இயற்கையின்கீழ் வரமாட்டாவென்றும், மனிதன் வளர்ச்சியில் சிறந்து விளங்குகிறானென்றும், அவ்வியல்பு விலங்கின் மாட்டில்லையென்றும், மனிதனுக்குப் பகுத்தறிவு இருக்கிறதென்றும், மனிதன் விலங்கைப் போல வெறும் உண்டு கழித்தலே வாழ்வென்று கருதுவதில்லையென்றும், மனிதன் கடவுள் உண்மை காணவும், கடவுளைத் தொழவும், கடவுளை அடையவும் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்துகிறானென்றும், மனிதன் விலங்கினும் மேம்பட்டவன் என்பதை 'நாம் உணர்வோமானால் மனித இயல்புக்கும் விலங்கியல்புக்கும் வேற்றுமை

புலனுகுமென்றும், அவ்வேற்றுமை அஹிம்சை மனிதனுக்குரிய இயல்பென்பதை யுணர்த்துமென்றும், மனிதன் விலங்கியல்பினின்றும் விடுதலை யடைதல் மனித இயல்பென்றும், அவ்விடுதலை மனித இயல்பைக் கடந்து நிற்பதன்றென்றும், மனிதன் இயல்பே ஹிம்சையென்பதாயின், இவ்வுலகம் ஒரு நொடியில் அழிந்துபடுமென்றும், உலகம் போலீஸ் முதலிய கட்டுப்பாடின்றி அமைதியாக நிலவுகிறதென்றும், சில கயவர்கள் கல்வி யறிவில்லாதவர்கட்குச் சினம் ஊட்டும் வேளையில் அவர்கள் ஹிம்சையில் இறங்குகிறார்களென்றும், கொடுஞ்செயல் புரிந்த சில நேரத்துக்கெல்லாம் அவர்கள் தங்கட்கியல்பாகவுள்ள அமைதியில் நிலைத்து விடுகிறார்களென்றும், அவர்கள் அமைதி குலைவிற்குக் காரணம் மற்றவர்களின் தீமூட்டலென்றும், அத்தீமை யகன்றதும் மருண்டு கனன்றெழுந்தவர்கள் பழையபடி மக்களாகிறார்களென்றும், பிரிட்டிஷார் துணிகளை விலக்குமாறு தாம் ஒரு போதாவது சொன்னதில்லை யென்றும், பொதுப்பட அந்நியத் துணிகளை விலக்க வேண்டுமென்று தாம் சொல்லி வருதல் உண்மையென்றும், ஆங்கிலேயரிடம் தமக்கு வெறுப்பாதல் பகைமை யாதல் இல்லையென்றும் - இறுத்த விடைகள் "யங் இந்தியா"வில் பலபடக் கிடக்கின்றன.

அடிகள் அஹிம்சா தர்மத்தை எவ்வளவில் கொண்டிருந்தாரென்பதற்கு ஈண்டொன்று எடுத்துக் காட்டுகிறேன். அடிகள் முன்னர்க் குழந்தைகட்கு இராஜ வாழ்த்துச் சொல்லிக் கொடுப்பது வழக்கம். அடிகள் அஹிம்சையின் நுட்பமுணர்ந்த பின்னை அவ்

இராஜவாழ்த்தும் அஹிம்சையும்

வாழ்த்தின் சில கூறுகள் அவர்க்குப் பிடிக்கவில்லை. அக்கூறுகள் வருமாறு:—“அவள் (அரசியின்) பகைவரைச் சிதறடிக்க; அவர்களை வீழ்த்துக; அவர்கள் அரசியலைக் குலைக்க; அவர்கள் வஞ்சச் சூழ்ச்சிகளை நொறுக்குக.”

இவ்வுரைகளை அடிகளின் அருள் நெஞ்சம் ஏற்க ஒருப்படவில்லை. இது குறித்து அடிகள் “இம்மொழிகள் எனக்கு விருப்பூட்டவில்லை. எனது உட்கிடக்கையை டாக்டர் பூத் என்பவருக்குத் தெரிவித்தேன். அஹிம்சையில் நம்பிக்கையுடைய ஒருவர்க்கு இப்பகுதியைப் பாட விருப்ப மெழாதென்பதை அவர் ஒப்புக்கொண்டார். “ஒன்னலர்” எங்ஙனம் “வஞ்சகர்” ஆவர்? பகைவர் என்பதால் அவர் தவறு செய்தற்குக் கடப்பாடுடையவராவரா? ஆண்டவனிடத்திருந்து நாம் நியாயம் மட்டும் வேண்டலாம். டாக்டர் பூத் என்னுடன் முற்றும் உடன்பட்டுத் தமது திருச்சபைக்கெனப் புதிய முறையில் ஓர் இராஜவாழ்த்து யாத்துக்கொண்டனர்” என்று தமது வரலாற்றில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இக்குறிப்பால் அடிகள் நெஞ்சம் அருளறத்தில் எவ்வளவு தூரம் படிந்திருக்கிறதென்பது புலனாகும்.

பழிகள்

அடிகள் தாம் அறிவுறுத்தி வரூஉம் அஹிம்சா தர்மத்தி னின்றுந் தாமே வழுக்கி வீழ்ந்ததாகச் சிலரால் கருதத் தக்க நிகழ்ச்சிகள் அவர் வாழ்வில் உற்றிருக்கின்றன. அவைகளில் நான்கைச் சிறப்பாக ஈண்டுக் குறிக்கிறேன். ஒன்று வெறி நாய்களைக் கொல்லுமாறு அடிகள் ஆணை

தந்தது; இன்னொன்று ஆசிரமத்தில் நோய் வாய்ப் பட்ட ஒரு கன்றைக் கொல்லுவித்தது; மற்றொன்று கெய்ரா ஜில்லாவில் ஐரோப்பாப் பெரும் போர்க்கு ஆள் சேர்த்தது; வேறொன்று ஒத்துழையா இயக்கத் தின்போது அந்நியத் துணிகளைத் தீக்கிரையாக்கியது. இவைகளைப் பற்றிய கருத்து வேற்றுமைகள் பல உண்டு. அக்கடலில் படிய என்னுள்ளம் ஒருப்பட வில்லை.

இச்செயல்களைக் கொண்டு காந்தியடிகளின் நிலையை அளந்து கூறல் அறிவுடைமையாகாது. காந்தி யடிகளின் உள்நோக்கத்தையே கருதல்வேண்டும். இவ் வினைகளை அடிகள் அருள் கனிந்த நெஞ்சங் கொண்டு (அஹிம்சா தர்ம நோக்குடன்) நிகழ்த்தினரா அல்லது வன்கண் படிந்த உளங்கொண்டு (ஹிம்சை நோக்கு டன்) நிகழ்த்தினரா என்பதை முதலாவது ஆராய்ந் துணரல்வேண்டும். உட்கிடக்கை, காலம், நிலை முதலிய வற்றை யோராது வெறுஞ் சொல்லையும் புறநிகழ்ச்சியை யும் மட்டுங்கொண்டு ஒருவர்மீது அடாத பழி சுமத்து வது கூடாதென்பது அடியேன் கருத்து. இதனால் நடு நிலை பிறழ்ந்து அடிகள் மீதுள்ள அன்பால் அடிகள் செயலைத் தாங்கிச் சிறியேன் பேசுவதாக எவருங் கருத வேண்டுவதில்லை. வருணாச்சிரம தர்மத்தில் அடிகளு டன் அடியேன் சிறிது மாறுபடுதலைப் "பிறப்பு" என்னும் அதிகாரத்தில் விளக்கி யிருத்தலை அன்பர் கள் நோக்குவார்களாக.

காந்தியடிகள் அடிக்கடி தாம் மனிதரென்றும், மனிதன் குற்றத்தினின்றும் முற்றும் விடுதலை

யடைவது அரிதென்றும், தமக்கு இன்னுந் துவித பாவனை யிருக்கிற தென்றும், பன்முறை யெழுதி யிருத்தலும் ஈண்டுக் கருதத்தக்கது. தாமிழைத்தது குற்றம் என்று பிறராலோ பின்னே தாமாகவோ உணரப் பெற்றதும், அடிகள் அது குறித்து வருந் திக் கழுவாய் தேடுவது வழக்கம். மேற்போந்த நிகழ்ச்சிகள் அறத்தின் பாற்பட்டனவாகவே இன் னும் அடிகட்குத் தோன்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளெல்லாமோ சிலவோ அல்லது ஒன்றோ பிழை பாடாகத் தோன்றப்பெறும் அறிஞர்களுமிருக்கலாம். இது நிற்க.

வெறி நாய்க் கொலையைப்பற்றி அடிகள் "யங் இந்தியா"வில் எழுதிய கட்டுரைகள் பல. அவைகளைப் படிப்படியாக ஆய ஆயப் பல நுட்பங்கள் பெறலாம். வெறி நாய்கட்கெனப் பாதுகாப்புகள் இன்னின்ன வழியில் செய்ய வேண்டுமென்று அடிகள் முறை கள் தொகுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார். வெறி நாய் கட்கென ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாத இடத்தில், அவை களால் மனிதர்கள் கடியுண்டு இறக்குமிடத்தில், அவை களைக் கொல்லலாமென்பது அடிகள் கருத்து. விரிவு "யங் இந்தியா"வில் பார்க்க.

வெறி நாய்கள் அறிவிழந்து, காப்பின்றி, உணவின்றி, அடியுதையுண்டு, நோய்வாய்ப்பட்டு, மனிதர்கட்குத் தீங்கிழைத்துக் கொண்டிருப்ப தினும், மாண்டு விடுதல் சிறப்பு என்று காந்தியடி கள் உள்ளத்தெழுந்த இரக்கமே - அஹிம்சையே - அந்நாய்களைக் கொல்லுமாறு தூண்டியிருக்குமென்று

யான் உணர்கிறேன். அடிகள் மனோநிலை மீது கருத்துச் செலுத்தாது, செய்மையிலிருந்து நாய்க் கொலையைமட்டும் யான் நினைக்கும்போது, எனதுள் ளம் வருந்துகிறது. சிறுத்தொண்டர் தாம் பெற்ற பிள் ளையை அறுக்கத் துணிந்த காலம் நிலை இன்றியமை யாமை முதலியவற்றை யுன்னாது, இப்பொழுது அவ் வினையை மட்டும் நினைந்து பார்ப்பின், அத்தொண்டர் செயல் இரக்கமற்ற தொன்றாகவே தோன்றுகிறது. சிறிது ஊன்றி அவர் மனோ நிலையில் நின்று, ஆய்ந் தால் ஒருவித உண்மை சிலர்க்கு விளங்கும். "காந்தி அஹிம்சை அஹிம்சையென்று ஊருக்குச் சொல்லித் தாம் நாய்க்கொலை செய்யத் துணை நின்றார்" என்று சொல்லித் திரிவோரைப் பற்றிய நினைவும் ஈண்டு வேண்டுவதில்லை.

சபர்மதி ஆசிரமத்தில் வருந்திக் கொண்டிருந்த ஆன் கன்றுக்கு மருத்துவரைக் கொண்டு ஊசியின் வாயிலாக நஞ்சிறக்கி அதைக் கொல்வித்ததைப் பற்றி யும் ஈண்டு விரிவுரை எற்றுக்கு? மேலே கூறியதையே திருப்பித் திருப்பி ஏன் கூறிக்கொண்டிருத்தல் வேண் டும்? ஆன் கன்று எந்நிலையி லிருந்தது? சேய்மையி லுள்ளவர்க்கு என் தெரியும்? அக்கன்று படுக்கையில் கிடந்தது. நோயின் கொடுமையால் அது பட்டபாடு கட வுளுக்கே தெரியும். அதன் உறுப்புக்களில் புழுக்கள் குடில் அமைத்தன. அஃது உயிருடன் மண்ணுக்கிரை யாகவேண்டிய நிலையுற்றது. அந்நிலை காணும் அருள் நெஞ்சம் அத்துன்பம் பொறுக்குமோ? அடிகள் அக் கன்றை உய்விக்கப் பல வழியிலும் முயன்றார்; எத்

துணையோ மருத்துவர்களை அழைத்துக் காட்டினர். எம்முயற்சியும் பயன் அளிக்கவில்லை. கன்றின் துன்பத்தை எங்ஙனந் தீர்ப்பது? துன்பந் தீர்க்குந் துறையில் அடிகள் இறங்கினர். அத்துறை நண்ணுதற்கு அடிப்படையா யிருந்த தென்னை? அழுக்கா றன்று; வெகுளி யன்று; வெறுப்பன்று; வன்கணன்று— இரக்கம் இரக்கமே.

மற்ற இரண்டு நிகழ்ச்சிகள் அஹிம்சைக்கு மாறுபட்டன என்று அறிஞர் ஆண்ட்ரூஸால் எடுத்துக் காட்டப்பட்டன. அவ்விரண்டுள் ஒன்ருகிய கெய்ரா ஜில்லாவில் ஐரோப்பா யுத்தத்துக்கு ஆள் சேர்த்ததைப்பற்றி இதுகாறுங் காந்தியடிகள் செவ்வனிறையிறுத்தாரென்று சொல்வதற்கில்லை.

தென்னுப்பிரிக்காவிலும் இந்தியாவிலும் போருக்குத் தாம் துணை நின்றதைப்பற்றி அடிகள் ஒருவித சமாதானஞ் சொல்வது வழக்கம். போருக்குத் தாம் துணைநிற்க ஒருப்படவில்லை யென்றும், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியால் சில நலன் உண்டென்று தாம் நம்புவதாகவும், அவ்வாட்சிக்கு ஊறு நேர்ந்தால் பின்னை தமது அஹிம்சாதர்மப் பேச்சுக்கே இடனில்லாமற் போகுமென்றும், அவ்வாட்சிக்குத் தீங்கு நேராதவாறு காப்பின் அஹிம்சாதர்மப் பிரசாரத்துக்கு இடனிருக்குமென்றுங் கருதித் தாம் துணை நின்றதாகக் காந்தியடிகள் சொல்வதுண்டு.

நான்காவதற்கு அடிகள் "பொதுமக்கள் உள்ளத்தில் பகைமைக் கனல் மூண்டு கொண்டிருக்கிறது. மனிதர் மீதுள்ள அதைப் பொருள்மீது மாற்று

கிறேன்" என்று விடையிறுத்தார். இவ்விடை அறிஞர் ஆண்டுரூஸுக்கும் கவியரசர் தாகூருக்கும் பிடிக்கவில்லை.

காந்தியடிகள் எக்நிலையிலிருந்து இவ்வினை யாற்றினரோ தெரியவில்லை. அவ்வினை தவறு என்று அடிகளுக்குத் தோன்றியிருப்பின், அவர் உடனே கழுவாய் தேடியிருப்பர். அத்துறையில் அவர் இறங்காமையால் அவர் மனச்சான்றுக்கு அவ்வினை கொடியதாகத் தோன்றவில்லை என்பது இனிது விளங்குகிறது. "யானைக்கும் அடிவழுக்கும்" என்று சொல்வோருமுளர்.

"என்பொருட்டு நாட்டில் மூர்க்க சக்தி கிளம்பியதெனச் சிறையில் செவியுறுவனேல், என் தலையைச் சுவரில் முட்டி உயிர் துறப்பேன்" என்று, அஹிம்சா தர்மம் தாம் வெளியிலில்லா வேளையிலும் வளர வேண்டுமென்னுங் கருத்தோடுறைந்தவர் நங்காந்தியடிகள். இவர் மனோநிலையைக் கருதாது, பிறவற்றைக் கருதி அவர்மீது பழி சுமத்தலாகாது. அவர் செயலைப் பற்றி அறிஞர்களிடைக் கருத்து வேற்றுமை நிலவல் இயல்பு. செயலினும் மேம்பட்டு நிற்பது உள் நோக்கம். எல்லாருங் கொள்ளத்தக்க ஒன்றை நிகழ்த்த இவ்வுலகில் எவராலும் இயலாது.

அஹிம்சையென்னுஞ் சொல்லைமட்டுங் கொண்டு அதைத் தீமைக்குப் பயன்படுத்தல் கூடாதென்பது அடிகளின் கொள்கை. எடுத்துக் காட்டாக ஈண்

டொன்று குறிக்கிறேன். சில சோம்பர்கள், சந்நியாசிகள் சாமிகள் என்னும் பெயரால் பிச்சையெடுத்தே வாழ்க்கை நடாத்துகிறார்கள். இவர்கட்கு உதவி செய்வது அறமா? மறமா?

அஹிம்சையும் பிச்சையும்

இதுகுறித்துக் காந்தியடிகள் கொண்டுள்ள கருத்து பொன்னேபோல் போற்றத்தக்கது. "நேரிய முறையில் உழைத்து உண்ணக்கூடிய நல்லுடலுடையார்க்கு அன்னதானஞ் செய்வதை எனது அஹிம்சா தர்மம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. எனக்கதிகார மிருந்தால் ஒவ்வொரு சதாவர்த்தியையும் நிறுத்தி விடுவேன்" என்று அடிகள் அருளியிருத்தல் காண்க.

காந்தியடிகள் தங்கருத்துக் கியைந்தவண்ணம் அஹிம்சாதர்மத்தைக் கடைப்பிடித் தொழுகி வருகிறார். அதனால் அவர்க்கு ஆத்மசக்தி நாளுக்குநாள் ஓங்கி வளர்ந்து வருகிறது. அருள் வழியில் நிற்போரைப் பிற கொடிய உயிர்களுந் தீங்கு செய்ய மாட்டா. முழு அருள் விளங்கப்பெற்ற பெரியோர்களைக் கொடிய விலங்கு பாம்பு முதலியனவும் வழிபடுமென்று ஆன்றோர் பலர் கூறிப்போந்தனர். போனிக்ஸிலும் சபர்மதியிலும் ஆசிரமங்கள் கட்டப் புகுந்தபோது பெரிதும் பாம்புகள் மலிந்த இடங்களில் வாழ நேர்ந்ததென்றும், பாம்பு என்னும் அச்சத்துடனுஞ் சிலர் இருந்தனரென்றும், பாம்பு முதலிய நச்சுயிர்களையுங் கொல்வதில்லை யென்று பொது விதிக்குக் கட்டுப் பட்டே நண்பர்கள் வாழ்வு நடாத்தினார்களென்றும்,

நச்சுயிர்கள்

பாம்புக்கடியால் எவரும் இறக்க நேர்ந்ததில்லை யென்றுங் காந்தியடிகள் தமது வரலாற்றில் குறிப்பிட்டிருத்தலை யோர்க.

காந்தியடிகள் அஹிம்சையைப்பற்றி எழுதிய உரைகளும் பொழிந்த சொற்களும் பலப்பல. அவைகளுள் சில வருமாறு :—

"கொள்ளையாலும் கொலையாலும் ஒரு நலனும் விளையாது. இக்கொள்ளையுங் கொலையும் இந்தியாவிற்கு முற்றும் அந்நியமானவை. அவையிங்கே வேர் கொள்ளமாட்டா. அவை நிலை பேறுகவும் நிற்கவும் மாட்டா. கொலைகளால் நலம் விளைந்தது என்று சரித்திரங்கள் நிரூபிக்கவில்லை. இத்தேசத்தின் மதம் ஹிந்துமதம். அஃது உயிர்க்கொலை செய்தலாகிய ஹிம்சையினின்றும் விலகி நிற்பது. எல்லா மதங்களின் மூலக்கொள்கை அதுவே. தீங்கிழைப்போனையும் வெறுக்குமாறு ஹிந்துமதஞ் சொல்லவில்லை. அவனைக் கொல்ல எவருக்கும் உரிமையில்லை என்று அம்மதம் அறிவுறுத்துகிறது."

"இவ்வியக்கம் எவர்மீதும் பகைமை கொண்டதன்று என்று பதினாயிரம் முறை திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வேன்; ஆனால் தற்போதைய இந்திய அரசாங்கத்தை இயக்கும் முறையைத் தகர்க்குங் குறியுடையது."

"நான் தாக்கி வருவது ஆட்சி முறையையே. ஆங்கில மக்களுடன் எனக்குச் சண்டையில்லை."

"தடியையோ, கல்லையோ உபயோகிக்க விடுவதைப் பார்க்கிலும் என் தலையை உடைக்க இடந்தருவது சிறப்பு. மனிதன்பாலுள்ள தெய்விகத்தைச் செருக்குங் கொடிய பலாத்காரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தற்கால நாகரிகத்தினின்றும் பயில வேண்டுவதொன்றுமில்லை"

"அராஜகனது தேசபக்தியைக் குறித்து அவனைப் போற்றுகிறேன். தேசத்தின் பொருட்டு உயிர் துறக்க அச்ச

யின்றி விரும்புவதைக் குறித்தும் அவனைப் போற்றுகிறேன். ஆனால் அவனை நோக்கி "கொலை போற்றுந் தகையதா என்று கேட்கிறேன். (கொலை கூடாது என்பது கருத்து.)"

"அரசியல் வாழ்வினின்றும் இந்நாளில் இவ்விதந் துறக்கப் போவதாக யான் எவரிடமுங் கூறியதில்லை. என்னுடைய அறிவுறுத்தலை (அஹிம்சா தர்ம போதனையை) இந்தியா நெகிழ விடுத்து, இரத்தப் புரட்சியை விரும்பு மேல், நான் விலகி விடுவேன் என்று வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். அவ்வியக்கத்தில் யான் கலக்கமாட்டேன். ஏனெனில் அதனால் இந்தியாவிற்கோ உலகிற்கோ நலனுண்டு என்று நான் நம்பாமையே யாகும்."

"உண்மையும் அஞ்சாமையும் அஹிம்சையின் தற்கிழமைப் பொருள்கள்."

"அஹிம்சைக்கு ஆண்மை தேவை. அதுவே வீரத்திற் சிறந்த வீரரின் அறம்."

"இறக்க அஞ்சுகிறவன் மகா வீரரையோ புத்தரையோ வேதங்களையோ பின்பற்றுபவ னல்லன். * * * * மஹா வீரரும் புத்தரும் போர் வீரர்கள். டால்ஸ்டாயும் அவ்வினத்தவரே."

"இவ்வாரம், தூய்மைக்கும் தற்சோதனைக்கும் தியாகத்துக்கும் ஒழுங்குக்கும் உரிய நாட்டு வாரமாயிருத்தல் வேண்டும். மனக் கசப்பாதல் இன்னாச் சொல்லாதல் இருத்தல் கூடாது. ஆனால் அஞ்சாமையும் உறுதியும் முற்று மிருத்தல் வேண்டும். * * * * உண்மையையும் அஹிம்சையையும் நம்புகிறவர்களுக்கு இவ்வாரம் சத்தியாக்கிரக வாரம்."

"மனமொழி மெய்யாகிய மூன்றிலும் ஹிம்சை தலைகாட்டலாகாது."

"தீமையை மூர்க்க சக்தியால் வெல்ல நமக்கு உரிமையில்லை. தீமையினின்றும் நாம் விலகித் தீமையை எதிர்க்க வேண்டும். ஒருவன் தனது கொடுமை யுணர்ந்து கழிவிரக்கங்

கொள்வானாயின் அவனை அன்பால் ஏற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும். பிறரைத் தாக்குந் தாக்கிலும் அன்பிருத்தல் வேண்டும்.'

" ஆங்கிலேயர்க்கும் இந்தியர்க்கும் இடையில் மனக் கசப் புறுத்தாத அமைதியும் தூய்மையுங் கொண்ட முறையில் நியாயம் பெறக்கூடும்."

" தாம் சிறுபான்மையோரா யிருந்தும் தம் வசத்துள்ள போர்க் கருவிகளால் தாம் உயிர்காப்புப் பெறவில்லை யென்றும், தம்முள் பிறழ்ந்து நடப்போருடைய உயிருக்கும் இந்தியாவுக்கும் உறுகண் செய்ய மறுப்பதால் தாம் உயிர்காப்புப் பெற்றிருப்ப தாகவும் இங்கிலீஷ்காரர்கள் உணரும் அந்நொடிப் பொழுதில் இந்தியாவைப்பற்றி அவர்கள் பால் என்ன மாறுதல் நிகழும் என்றும், அதுபோழ்து இந்தியாவிலுள்ள ஆயுதங்களெல்லாம் துருப்பிடிக்கு மென்றுஞ் சொல்லவும் வேண்டுமோ?"

" அஹிம்சையைப் பற்றி எனது கொள்கையில் எவ்வித மாறுதலுங் கொள்ளவில்லை என்று ஸர் நாராயணனுக்கு உறுதி கூறுகிறேன். உயிர்களைப் படைக்கும் உரிமை பெறாத மனிதன், எச்சிறு உயிரையும் அழிக்கும் உரிமை பெற்றிருக்கிறானில்லை. * * * * * * அஹிம்சை என்பது பிறர்க்குத் தீங்கு செய்யாதிருப்பது மாத்திரமன்று என்பதையும் தீங்கிழைப்போனுக்கும் நலம்புரியும் அன்பையும் அஃது உடன் கொண்டிருப்பது என்பதையும் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். தீங்கிழைப்போனுக்கு நலம் புரிதல் என்பது அவனைத் தீச்செயல் நிகழ்த்துமாறு உதவி புரிதலாகாது. அஹிம்சையின் அடிப்படையான அன்பால் அவனோடு கலந்துழைப்பதை நிறுத்திக் கொள்ளல்வேண்டும். அவ்வுதவி மறுத்தலால் என்ன விளையினும் விளைக. எனது குமாரன் மானக்கேடான வாழ்வு நடாத்தி வருவானாயின், அவன் அவ்வாழ்வை நடாத்திக் கொண்டிருக்க யான் துணை புரியாதிருக்கலாம். (அஃது அஹிம்சையின் பாற்பட்ட அன்பாகாது.) அவன்பாலுள்ள எனது அன்பு அவனுக்கு யான் செய்துவரும் உதவியை மறுக்குமாறு

சொல்கிறது. அதனல் மரணம் நிகழினும் நிகழலாம். அவன் மனந்திரும்பி என்பால் அணையின், அதே அன்பு அவனைத் தோளில் அணைக்கச் செய்யும். மூர்க்க சக்தியால் என் குமாரனைத் திருத்த நான் வலியுறுத்த மாட்டேன்."

"ஹிம்சையிலும் அஹிம்சையே விழுமியது. தண்டித்தலினும் மன்னித்தல் ஆண்டகைமை; மன்னிப்பு வீரனை அணி செய்கிறது. தண்டிக்கும் அதிகாரம் உள்ளபோது மன்னிப்பதே மன்னிப்பதாகும். * * * * * * மன்னிப்பு என்பது முழு வல்லமையைக் கொண்டது."

"நான் கனவு காண்பவனல்லன். * * * * அஹிம்சா தர்மம் ரிஷிகளுக்கும் மகாத்மாக்களுக்கும் மட்டும் உரியதன்று. அஃது எல்லாச் சாதாரண மக்களுக்கு முரியது."

"ஹிம்சையின் இடையில் அஹிம்சையைக் கண்ட ரிஷிகள் நியூடனைப் பார்க்கினும் அறிஞர்கள்; அவர்கள் வெல்லிங்டனைப் பார்க்கிலும் போர்வீரர்கள். அவர்கள் ஆயுதப் பயிற்சி பெற்றவர்களாயிருந்தும், அவைகளின் பயனின்மை கண்டு, உய்வு ஹிம்சையின்றி அஹிம்சையிலிருப்பதை உலகுக்கு உணர்த்தினர்கள்."

"இந்தியா வாள் தாங்குமேயானல், அது நிலையில்லாத வெற்றி பெறலாம். ஆனல் அப்பொழுது இந்தியா எனதுள்ளக் கோயில் கொள்ளாது. நான் இந்தியாவோடு பிணிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். யான் பெற்றனவெல்லாம் இந்தியாவினுடையன. உலகிற்குப் போதிக்கத்தக்க போதம் இந்தியாவிற்குண்டு. அஃது ஐரோப்பாவினின்றும் ஒன்றும் பெறவேண்டுவதில்லை. இந்தியா வாள் வலியில் உறுதிகொண்டு போர் ஏற்குமானல் அஃது எனது சோதனைக் காலம். தர்ம இந்தியாவின் மீதுள்ள எனது அன்பு அதர்ம இந்தியாவின்மீது போர்புரியச் செய்யும். ஹிந்து மதத்தின் உயிர்நாடி என நான் நம்பும் அஹிம்சா தர்மத்தால் இந்தியாவிற்குத் தொண்டு செய்ய என் வாழ்நாள் அர்ப்பணஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது."

“அஹிம்சை தாழ்மையில் கொண்டு போய்விடும். அஹிம்சை என்பது கடவுள் சார்புடையது. அவருடைய உதவி பெற வேண்டுமானால் தாழ்மையோடும் கசிவோடும் அவர்பால் அணுகல் வேண்டும்.”

“இயற்கையில் கலவைக்குரியது போதியதிருப்பினும், அது சேர்க்கையால் இயங்குகிறது. உழுவலன்பு இயற்கைக்குப் பிடிப்புண்டாக்குகிறது. அழிவுக் குணத்தால் மனிதன் வாழ முடியாது. தன்னேசம் பரநேசத்தை வலியுறுத்துகிறது. தனித் தனி மனிதருக்குள் அன்னியோன்ய நேசமிருப்பதால் நாடுகளுக்குள் ஒற்றுமை நிலவுகிறது. குடும்ப தர்மத்தைத் தேச தர்மமாக்கியது போலத் தேச தர்மத்தை உலக தர்மமாகப் பரப்ப முயலல் வேண்டும். அத்தகைய தர்ம தேசமாக இந்தியாவை ஆண்டவன் செய்திருக்கிறான்.”

“இந்தியா மூர்க்கத்தை விடுத்தாலன்றி விடுதலை பெறுந் தேசமாகாது.”

“காலங்காலமாக இந்தியா பலாத்காரத்துக்கு மாறுபட்ட பயிற்சியே பெற்றிருக்கிறது. ஹிம்சையைப் பார்க்கிலும் அஹிம்சையையே இயற்கைக் குணமாகப் பெரும்பான்மையோர் கொண்டொழுகுமாறு இந்தியாவில் மக்கள் நிலை ஓங்கி நிற்கிறது”

“ஒருவன் அஹிம்சா தர்மவானாகவிருக்க வேண்டுமானால், அவன் தனக்கு ஊறு செய்தவன்பால் சீற்றங் கொள்ளாதிருக்கக் கடமைப்படல் வேண்டும். அவன் இவனுக்குத் தீங்கு நினைத்தல் கூடாது; நன்மையே நினைத்தல் வேண்டும்.”

“அஹிம்சை என்பது முற்றும் மாசின்றியிருத்தல். பூரண அஹிம்சை என்பது உலகிலுள்ள எல்லாரிடத்தும் - விஷமுள்ள பூச்சி விலங்குகளிடத்தும்-பகைமை கொள்ளாமை”

“அஹிம்சை என்பது எல்லா உயிர்களிடத்தும் இரக்கங் கொள்வது”

இப்பெற்றித்தாய அஹிம்சா தர்மம் மனிதனுக்குரிய இயற்கை யறம். தனக்குப் பிறர் தீங்கிழைக்க எவனாவது கருதுவனோ? கருதான். இது மனிதன் இயல்பு. இவ்வியல்புடையான் பிறர்க்குத் தீங்கிழைக்க நினைக்கலாமோ? நினைப்பனேல் அந்நினைப்பு இயற்கைக்கு மாறுபட்டதாகும். தன்னைப்போலப் பிறரைக் கருதலே மனிதனது இயல்பென்க. "தன்னுயிர் தான் பரிந்தோம்புமாறு போல் - மன்னுயிர் வைகலும் ஓம்பி வாழுமின்" என்றார் திருத்தக்கதேவனார். இந்நிலையெய்திய பெரியோர் உள்ளமே ஆண்டவன் உறைவிடமாகும்.

"எத்துணையும் பேதமுறா தெவ்வுயிருந் தம்முயிர்போல்
எண்ணி யுள்ளே
ஒத்துரிமை யுடையவரா யுவக்கின்றார் யாவரவர்
உளந்தான் சுத்த
சித்துருவா யெம்பெருமா னடம்புரியு மிடமெனநான்
தெரிந்தே னந்த
வித்தகர்த மடிக்கேவல் புரிந்திடவென் சிந்தைமிக
விழைந்த தாலோ"

எனவரூஉம் இராமலிங்க சுவாமிகளின் அருண்மொழியை யோர்க. "அஹிம்சை" என்னும் ஞாயிறெழும்போது, பகைமை, சீற்றம் காழ்ப்பு முதலிய இருட்குழாங்கள் இரிந்தோடும்" எனவரூஉங் காந்தியடிகளின் செம்மொழியையும் ஓர்க.

நங்காந்தியடிகள் செயற்கை நரகமாகிய ஹிம்சையில் வீழ்ந்து வருந்தும் உலகை இயற்கை இன்ப

அஹிம்சையால் உய்விக்கத் தோன்றிய பெரியார். அவர் மனமொழி மெய்களில் அருள் என்னும் அஹிம்சா தர்ம மணங்கமழ்ந்து கொண்டே யிருக்கிறது. முழு அஹிம்சா தர்மமே ஒருவனது இயற்கை வாழ்வின் முடிந்த நிலையாகும். இவ்வருளறத்தை இயற்கை வழி நின்று இந்நாளில் ஓம்பிவருங் காந்தியடிகள் வாழ்வை ஓர் இலக்கியமாக நாம் கொள்வோமாக.

---

௬. சுதேசியம்

மனிதன் இயற்கைக்கு அரணுமாறு தனது வாழ்வை நடாத்தல் வேண்டுமென்று மேலே சொல்லப்பட்டது. இயற்கையின் காரணம் ஒன்றாயினும் அதன் காரியம் இடத்துக்கேற்ற வண்ணம் மாறுபட்டிருத்தல் எவரும் அறிந்ததொன்று. அம்மாறுபாட்டிற் கேற்ப உலகிடை மொழிகளும் வழக்க ஒழுக்கம் முதலியனவும் பல திறத்தனவாய் நிலவுகின்றன. அத்திறத்தின்படி நாடுகள் பிரிவுற்றிருக்கின்றன. அவ்வந்நாட்டின் தட்பவெப்பநிலைக் கேற்றவாறு அமைந்துள்ள மொழி பயின்று, கல்வி கற்று, வழக்க ஒழுக்கமேற்று, உணவு கொண்டு, உடையணிந்து, அரசு கண்டு, அறம் வளர்க்கவேண்டுவது மனிதனது கடமை. நாட்டின் இயற்கைக்கு மாறுபட்டு வாழ்வு நடாத்துவோன், பிறப்புரிமையையும் அதனாலாய இன்பத்தையும் இழந்த பாவியாகிறான். ஆகவே இயற்கை வாழ்வென்பது நாட்டுக்குரிய இயற்கை நிலையைப்பற்றியதென்க. நாட்டுக்குரிய இயற்கை வாழ்வே சுதேசியமென்பது.

சுதேசியமென்பது நாட்டுக்குரிய எல்லாம் அடங்கப் பெற்றது. ஒருநாட்டுக் கியல்பா யமைந்துள்ள மொழி, வழக்க ஒழுக்கம், அரசு, அறம் முதலியயாவுஞ் சேர்ந்த ஒன்றே சுதேசியமாகும். ஒரு நாட்டிற் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் அந்நாட்டு வாழ்வுடையவனா யிருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய நாடே சுயராஜ்யம் பெற்ற நாடாகும். சுதேசியத்துக்கும் சுய

சுயராஜ்யமும் சுதேசியமும்

ராஜ்யத்துக்குத் தொடர்புண்டு. தொடர்பெனில் எத்தகைத் தொடர்பு? பிரியாத தொடர்பென்க. சுதேசியம் வேறன்று; சுயராஜ்யம் வேறன்று. சுதேசியம் காரணம்; சுயராஜ்யம் காரியம். எனவே சுயராஜ்யம் என்பது சுதேசிய முகையினின்றும் அரும்புவதென்பது ஊன்றி நோக்கற்பாலது.

இயற்கை பல திறமாகக் காரியப்பட்டுப் பல வகை வழக்க ஒழுக்கமுடைய பலவித நாடுகளாக ஏன் உலகைப் பிரித்தல் வேண்டும் என்று சிலர் வினவலாம். ஒரு துறை நண்ணற்கு உலகில் பல வழி காண்டல் இயல்பு. உலகில் சமயங்களும், அரசியல் நெறிகளும், பிறவும் பலதிறத்தனவாய் ஏன் விளங்கல் வேண்டும்? அப்பன்மை, உணர்வும் ஊக்கமுமெழுப்பிப் பின்னை ஒருமை யின்பத்தைக் கூட்டும்.

பன்மையும் ஒருமையும்

பன்மையை மனிதன் பகைமைக்குப் பயன்படுத்தலால் உலகிடைக் கேடு நிகழ்கிறது. உடல் உறுப்புக்கள் பலவாயிருப்பினும், அவைகளை ஓர் ஒருமை ஏந்தி நிற்கிறது. பல வகைப்பட்ட உறுப்புக்கள் தங்கள் தங்கள் இயல்பு வழி நில்லாது பிணங்குமேல் விளைவது யாது என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? இப்பிணக்கிடை இவைகளைத் தாங்கி நிற்கும் ஒருமை நிலை என்னும்? இவ்வாறே பிறவும் நாடுகளும். அவ்வந்நாடு தன் தன் இயல்புக்குரிய கடனாற்றி வருமாயின், ஒரு நாட்டுடன் மற்றொரு நாட்டுக்குப் பிணக்கேது? பூசலேது? இயற்கை பன்மையாகப் பரிணமித்திருப்பதனால் கேடு நிகழாது. பன்மை யுறுப்புக்களைத் தாங்கி நிற்கும்

ஒருமை என்னும் உயிரை மக்கள் மூடைப்பால் - சீவ போதத்தால் - மறப்பதால் விளையுங் கொடுமைகளே உலகை யிடர்ப்படுத்தி வருகின்றன.

உலகில் வாழும் மக்கள் அனைவருங் கடவுள் பிள்ளைகளேயாவர். ஒரே யிடத்தினின்றுந் தோன்றும் பிள்ளைகள் இயற்கை அன்னையின் பலதிறப்பட்ட உறுப்புக்களிலமர்ந்து பலதிற வழக்க ஒழுக்கங்களேற்கிறார்கள். இப்பன்மைப்பட்ட வழக்க ஒழுக்கங்களே மக்களின் ஆன்மநேய ஆராய்ச்சிக்கு உறுகருவியாய்த் துணை புரிகின்றன. இயற்கைக் காரியப் பாட்டில் இவ் வேற்றுமை யில்லாதொழியுமேல், மக்கள் தங்களை ஆராயும் அறிவிழந்து நிற்பார்கள். ஆன்மநேய ஆராய்ச்சிக்குக் கருவியாகப் பெற்ற வேற்றுமைகளைப் போருக்கும் பிணக்குக்கும் பாழ்படுத்துவது அறியாமை. மனிதன்பாலுள்ள விலங்கு நீர்மை கழலுமட்டும் அவன் வேற்றுமைகளால் இடர்ப்படுவன். இது குறித்து ஈண்டு விரித்துக் கூறல் மிகையாகும்.

ஆண்டவன் அருளால் எவரெவர் எவ்வெந் நாட்டிடைத் தோன்றுகிறாரோ அவரவர் அவ்வந் நாட்டு இயற்கையுடன் அரணுமாறு வாழ்ந்து சுதேசியத்தை ஓம்புதல் வேண்டும். இதுவே கடவுளின் படைப்பு நோக்கம். இந்நோக்கத்துக்கு உடன்பட்டு வாழ்வோர் கடவுள் ஆணையாம் இயற்கையோடு நேர்பட வாழ்வோராவர். மாறுபட்டு வாழ்வோர் தம்மையும் தம்மைச் சூழ்ந்த இயற்கையையும்

இயற்கை வடிவான இறைவனையும் மறந்தவராவர்.

சுதேசிய மறப்பாலுறுங் கேடு

ஒரு நாட்டிற் பிறந்தோர் அந்நாட்டிற்குரிய கல்வி வழக்க ஒழுக்கம் உணவு உடை முதலியவற்றை வாழ்வில் ஏலா தொழிவரேல் அன்னார் பிணி வறுமை முதலியவற்றால் பீடிக்கப்பட்டு உரிமையின்ப மிழந்து வருந்துவர். அவர் நாடு அந்நிய ஆட்சிக்குரிய அரசை அழைத்த வண்ணமாயிருக்கும். ஒரு நாடு அந்நிய அரசாட்சிக்குட்படுதற்குள்ள பல காரணங்களில் தலையாயது அந்நாட்டினர் தமக்குரிய சுதேசியத்தை மறந்தொழுகுவதாகும். சுதேசியத்தை மறக்கும் நாட்டார் தாங்கெடுவதோடு தமது நாட்டின்மீது காமுறுமாறு பிற நாட்டினரைத் தூண்டும் மறத்துக்கும் ஆளாகிறார். நாட்டுக்குரிய சுதேசியத்தை மறப்பதால், கைவிடுவதால், அந்நாட்டிற் பிறந்தோர் தமது நாட்டைப் பிறர் ஆட்சிக்கு விடுத்து அடிமைக்குழியில் வீழ்ந்து வருந்த நேர்தலால், அவர் ஆண்டவன் அருளுக்குரியராதல் எங்ஙனம்? தன்னையீன்ற தாய்வழி நில்லாது, அவளை மறந்து, அவளைப் பிறர்பால் விடுவதினுங் கொடிய பாவம் பிறிதொன்றுண்டோ? அறியாமையால் சுதேசியத்தை மறந்த நாட்டை மற்றொரு நாட்டார் பற்றி அந்நாட்டு முறைகளைக் கோறலும் பெரும்பாவம். ஒரு நாட்டை மற்றொரு நாட்டார் பற்றுவதால் உலகில் அறநெறி வளர்ச்சிக்குக் கேடு நிகழும்.

சுதேசியத்தால் அரும்பும் சுதேச அரசாட்சியில் அறமும் அன்பும் அருளும் மக்கள் வாழ்வுடன்

ஊடுருவி நிற்கும். சுதேசிய வீழ்ச்சி எல்லாக் கொடுமைகளையும் தோற்றுவித்து நிலைபெறச் செய்யும். சுதேசிய தர்ம ஆட்சியில் எல்லா அறத்துக்கும் அடிப்படையாக நிலவும் ஆன்மநேயம் வளருமென்பது திண்ணம். நமது நாட்டில் "ராமராஜ்யம்" என்றும், "அசோகன் அரசு" என்றும் அவ்வரசுகள் இன்றும் போற்றப்படுதற்குக் காரணமென்னை? அந்நாளில் மக்கள் சுதேசியத்தைப் போற்றி வந்ததை நினைவூட்டுவதாகும். சுதேசிய தர்மத்தைக் காக்க வேண்டுவது மக்களது ஆன்மநேயக் கடமை.

சுதேச ஆட்சி

சுதேசியத்தை மறத்தலால் ஒரு நாடு பிற நாட்டுக்கு அடிமைப்படுகிறது. அடிமைப்பட்ட நாடு விடுதலைபெற என் செயல் வேண்டும்? ஆள்வோர் காலில் விழுந்து அவர் ஏவல் வழி நின்றுகொண்டிருப்பதால் அவர் நாட்டை விட்டுச் செல்லார். பின்னை என் செயல் வேண்டும்? மறந்த சுதேசியத்தை மீண்டும் நினைந்து போற்றி அத்தெய்வத்துக்கு வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். அவ்வழிபாடாவது நாட்டுக்கியல்பாயமைந்த கல்வி வழக்க ஒழுக்கம் உணவு உடை முதலியவற்றை மீண்டுங் கொண்டு, இடையில் நாட்டிடைப் பரவிய பரதேசிய முறைகளை மறந்துங் கொள்ளாதிருப்பது. இவ்வறநெறி நாட்டுக்கு விடுதலை நல்குமென்பது ஒருதலை.

ஒரு நாட்டார் மற்றொரு நாட்டைப் பற்றியாளும்போது, அவரைத் துரத்த முயல்வது அருளுடைமையாகுமோ என்று கேட்போருமுளர். இவர் அரு

ளுடைமையின் பெற்றி யுணராதவரே யாவர். ஒரு நாட்டை மற்றொரு நாட்டார் எந்நோக்கோடு பற்றுகிறார்? ஒரு நாட்டிற் பிறந்தோர் தமது நாட்டு வழக்க ஒழுக்கம் முதலியவற்றை மறந்து வாழ நேரின் மற்றச் சகோதர நாட்டார் அந்நாட்டிற் போந்து அதற்குரிய வழக்க ஒழுக்கங்களை அந்நாட்டார் கொள்ளுமாறு அன்பு வழியில் அறிவு கொளுத்துவது இயற்கைநெறிக்குத் துணை போவதாகும். அவ்வாறின்றி பொருள் பறிக்கும் நோக்கோடு அன்னார் ஒரு நாட்டைப்பற்றி அந்நாட்டுக் கலையுணர்வு முதலியவற்றைக் குலைத்து அந்நாட்டுணர்வையே பாற்றல் இயற்கைக்கு மாறுபட்டு நடப்பதாகும். அந்நோக்குடையார் உள்ளத்தில் அவா பொறாமை பகைமை முதலிய விலங்கு நீர்மை செறிந்து நிற்கும். அந்நீர்மை அவரிடமிருந் தகலுமாயின், அவர் தமது மறவினை யுணர்ந்து, பிறர் மண் பறித்துண்ணலை நிறுத்தித் தமது நாட்டின் இயற்கை வாழ்வில் நிற்பர். மீச்செயல் புரிந்து இயற்கை அன்னையை மறந்தோர்மீது மற்றவர் பகைமை கொண்டு கொலை முதலிய மறத்துறைகளி லிறங்காது, அவர்பால் அன்பு கொண்டு, தமக்குரிய சுதேசியத்தைக் கடைப்பிடித்தொழுகுவது தம்மாட்டும் அவர் மாட்டும் அருளை வளர்ப்பதாகும். சுதேசியம் அருணெறியோம்ப லென்பது அறியற்பாற்று. பிறவற்றைச் சத்தியாக்கிரகத் தலைப்பின் கீழ்ப் பார்க்க.

உலகில் சுதேசியத்தை மறந்து பரதேசியத்துக்கு இடந்தந்து வருந்தும் நாடு யாண்டுளது என்று ஆராய

வேண்டுவதில்லை. நான் பிறந்த என்னருமைப் பாரத நாடே அதற்கு இலக்கியமா யிலங்குகிறது. பாரதமக்கள் சுதேசியத்தை மறந்து வாழ்வதைப்போல வேறு எந்நாட்டு மக்களும் வாழ்கிறார்களில்லை. பாரத மக்கள் வாழ்வில் பரதேசிய நஞ்சு கலந்து அவர்கள் வாழ்வை இடர்ப்படுத்துகிறது. பரதேசியம் பழமலம் போன்றது. பழைய மலம் ஒருவனை எவ்வாறு வருத்துமோ அவ்வாறேபரதேசியமும் ஒரு நாட்டை வருத்தும். பாரத மக்கள் வழக்க ஒழுக்க முதலியவற்றில் பரதேசிகளாக மாறிவருகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் அடிமை என்னும் நோய் வாய்ப்பட்டுத் துன்புறுகிறார்கள். பாரதமக்கள் சுதேசியத்தை மறந்து சுயராஜ்ய மிழந்து வருந்துவதை என்னென்றெழுதுவது? வருந்தியும் அவர்கள் சுயராஜ்யத்திறவு சுதேசியம் என்று உணர்கிறார்களில்லை. பாரதமக்களிற் சிலர் சுயராஜ்யம் பெற முயல்கிறார். அன்னாரா தல் சுயராஜ்யத்துக்குப் பிறப்பிடம் சுதேசியம் என்று உணர்ந்து சுதேசிய தர்மத்தை வளர்க்க முயல்வரேல், சுயராஜ்யத்துக்கு வேறு துறை புகுந்து உழைக்க வேண்டுவதில்லை. சுதேசியத்தை மறந்து 'சுயராஜ்யம்' 'சுயராஜ்யம்' என்று கூக்குரலிடுவதால் என்ன பயன் விளையும்? அஃது ஆகாயக் கோட்டை கட்டப் போந்தவன் கதையாகவன்றோ முடியும்? சுதேசிய நுட்பமுணராது சுயராஜ்யத்துக்கு முயல்வது பாராஜ்யத்துக்கு வாழ்த்துக் கூறுவதாகும். பாரத நாட்டின் விடுதலை சுதேசியத்திலிருப்பதுணர்ந்து

பாரத நாடு

ஒரு சிலர் உழைத்து வருகிறார். அவருள் தலையாயவர் நமது காந்தியடிகள்.

நமது நாட்டில் வதிவோருள் எவரும் சுதேசிய நுட்பத்தைக் காந்தியடிகள்போல் உணரவில்லை என்று கூறுவது மிகையாகாது. அடிகள் முன்னுரை தாங்கிய ஒரு சுதேசிய நூல், முன்னை நாளில் உலகை உய்விக்கப் பல தெய்விக அவதாரங்கள் மனித வடிவாயுற்றன வென்றும், இந்நாளில் அவ்வவதாரம் சுதேசியமாகப் பரிணமித்திருக்கிற தென்றுங் கூறுகிறது. அடிகள் சுதேசிய நுட்பத்தையுணர்ந்த திறத்தை ஏழையேன் விளக்க அருகனல்லேன். காந்தியடிகள் சுதேசியத்தைத் தமது உயிரென, தமது வாழ்வென, தமது சமயமெனப் போற்றி வருகிறார். காந்தியடிகள் சுதேசியத்தைத் தாங்கொண் டொழுகுவதோடு பாரத நாட்டையும் உலகையும் அதன் வழிப்படுத்த முயன்றுவருகிறார். சுதேசியத்தை உயிர்ப்பிக்க வந்த பெரியாரென்றும் அவரைப் போற்றுகிறேன். காந்தியடிகள் என்னும் ஒரு ஞாயிறு தோன்றாதிருக்குமேல், அந்தோ! பாரத நாட்டைப் பரதேசிய விருளும் பனிப்படலமும் நடுக்குறுத்தி அழித்திருக்குமல்லவோ? பாரதநாட்டுக்கு உயிர்ப்பிச்சையளித்த பெருமான் காந்தியடிகளே யாவர் என்று அஞ்சாது கூறுவேன்.

காந்தியடிகளும் சுதேசியமும்

காந்தியடிகள் நாட்டுக்கல்வி தொழில் அரசு அறம் முதலியவற்றை நிலைபெறுத்த எவ்வெவ் வழியில் முயன்று வருகிறார் என்பதை அவரது வாழ்வில் காணலாம். பரதேசியப்பற்றை அறுக்கவும், சுதேசி

யப்பற்றைப் பெருக்கவும் அடிகள் ஒத்துழையாமை கோலியது நோக்கற்பாலது. காந்தியடிகள் கொண்ட சுதேசிய முறைகளில் நாட்டுக்கல்வி, கைராட்டினம், இயற்கை வாழ்வு முதலியன மேலே விளக்கப்பட்டிருக் கின்றன. ஈண்டுப் பொதுவாகச் சுதேசியமென்று குறித்து மேற்செல்கிறேன். காந்தியடிகள் சுதேசியத் தைப்பற்றி அருளிய மொழிகளுள் சில வருமாறு :—

"சுதேசியமில்லாதவரை சுயராஜ்யமுமில்லை"

"சுதேசியமென்பது மிக ஆழ்ந்த பொருளுடையதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதை நமது சமயவாழ்வில், அரசி யல் வாழ்வில், பொருளாதார நிலையில் பொருத்தி வாழக்கூறு வேன். சில வேளைகளில் சுதேசிய உடை அணிவது மட்டும் சுதேசியமாகாது"

"வாணிபத்தை முற்கொண்டு வெளியூர்களிலிருந்து இந்தி யாவிற்குப் பொருள்கள் வாரா தொழியுமேல், இந்தியா பாலுந் தேனும் பரந்தோடும் நாடாயிருக்கும். ஆனால் அப்படி யிருக்க முடியவில்லை. நமக்கும் பேராசையுண்டு. இங்கிலாந்துக்கும் அஃதுண்டு. இங்கிலாந்துக்கும் இந்தியாவிற்கும் ஏற்பட்டுள்ள தொடர்பு பிழைபட்ட சித்தாந்தக் கால் கொண்டு நிற்கிறது. ஆனால் அச் சித்தாந்தங் கொண்டு இங்கிலாந்து நிலவுதல் கூடாது. இந்திய மக்களின் பொறுப்பு இங்கிலாந்துக்கு ஒப் படைக்கப்பட்டதென்பது அத்தேசத்தின் உறுதியான அறிக் கை. இஃதுண்மையானால் லங்காஷையர் ஒதுங்கி நிற்றல் வேண்டும். தற்போது சிறிது நடுக்கு உற்றாலும், லங்காஷையர் துன்பமின்றி ஒதுக்கிவிடலாம். சுதேசியம் வன்மத்தால் கொள்ளும் ஒருவித பகிஷ்கார முறையன்று என்று நான் கருதுகிறேன். சமய ஒழுக்கமாக அதை எல்லோருங் கடைப் பிடித்தொழுக வேண்டுமென்பது எனது கருத்து."

"சென்னையிலே பிறந்து சென்னையிலே வளர்ந்து உங்கள் வீட்டருகே நின்று ஒருவன் வாணிபஞ் செய்யும்போது, பம்பாயினின்றும் ஒருவன் போந்து இங்கே வாணிபஞ் செய்வானானால், அவனிடம் நீங்கள் பொருள் பெறுவது நியாயமாகாது. சுதேசியத்தைப் பற்றி எனது கருத்து இதுவே. சென்னையினின்றுங் கைதேர்ந்த ஓர் அம்பட்டன் உங்கள் கிராமத்துக்கு வந்தாலும், நீங்கள் கிராம அம்பட்டனையே ஆதரித்தல் வேண்டும். சென்னை அம்பட்டனைப் போல உங்கள் கிராம அம்பட்டன் தொழிலில் திறம்பெற்றவனாக வேண்டுமானால், அவனைச் சென்னைக்கனுப்பித் தேர்ச்சி பெறுமாறு செய்யுங்கள். அதைச் செய்யும் வரை நீங்கள் வேறோர் அம்பட்டனை நாடியோடுவது நியாயமாகாது. இது சுதேசியம்."

"நான் சுதேச உடை அணிந்திருக்கிறேன். ஏன்? அஃது இயற்கையானது; இந்தியனுக்குரியது. ஐரோப்பியரைப் பின்பற்றி அவர் உடை அணிவது நமது ஈனத்துக்கும், மானக்கேட்டுக்கும், பலக் குறைவிற்கும் அறிகுறியாகும். எளிமைக்கும், விலைக் குறைவிற்கும், சுகாதாரத்துக்கும் உரிய நாட்டு உடையை விலக்குவது சிறந்த தேசியப்பாவம்"

"1918-ல் அந்நிய துணிக்கு அறுபது கோடி ரூபா நாட்டினின்றும் நாம் அனுப்பினோம். இவ்வாறு அந்நிய துணி வாங்கி வருவோமானால், அப்பொருள் வருவாய் பெறுதவாறு அவ்வளவு இந்திய நெசவுக்காரரையும் நூற்போரையும் தகைபவராகின்றோம். அவர்களுக்கு மாற்றாக ஏதாயினும் வேறு தொழில் கொடுத்திருக்கிறோமா? அஃதுமில்லை. ஜனத் தொகையில் பத்திலொருபங்கினர் அரைவயிறுண்டும், மிகுதியில் பெரும்பான்மையோர் போதிய உணவு கொள்ளாமலுமிருத்தல் வியப்பன்று. மத்திய வகுப்பினர் குறையுணவு உண்டு வருகிறார். குழந்தைகட்குப் போதிய பால் கிடைப்பதில்லை. கண்ணுள்ளோர் இதைக் காண்பாராக. வழங்கப்பட்டுள்ள சீர்திருத்தத்

திட்டம் எவ்வளவு தாராளமான தாயினும் அது சமீபத்தில் நமது துன்பத்தைப் போக்குவதாகாது. ஆனால் சுதேசியம் துன்பத்தைப் போக்கும்"

"உடலுக்குப் பழைய மலம் எத்தன்மைத்தோ அத்தன்மைத்து இந்தியாவிற்கு அந்நிய துணி."

"சுதேசிய அமைப்புக்கள் திறம்படக் கோலின், அவை சுதேசியத்தை வளர்ப்பதோடு, அதன் பயனாய சுயராஜ்யத்தையு மளிக்கும்"

"அந்நிய துணியின் மாட்டுள்ள நேயம் அந்நிய ஆட்சியை நிலை பெறுத்தி யிருக்கிறது; நாட்டில் வறுமையை வளர்த்து வருகிறது. இன்னுங் கொடிய ஒன்று, அதாவது பல வீடுகளில் மானம் விற்கப்படுதல். கத்திவாத்தில் தீண்டாத வகுப்பைச் சேர்ந்த நெசவுக்காரர் நூற்றுக்கணக்கானவர் பம்பாய் முனிஸிபாலட்டியில் தெருப் பெருக்குவோராயினர்."

இவ்வுரைகளால் காந்தியடிகள் சுதேசியத்தைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள பொருளும் பற்றும் பிறவும் புலனாகும். காந்தியடிகள் கூறுஞ் சுதேசியம் மக்கள் கூட்டுறவைக் கட்டுப்படுத்துவதென்றும், அவரவர் நாட்டில் அவரவரைச் சிறைப்படுத்தித் தாளிடுவதென்றும் சிலர் மறுத்துக் கூறுகிறார்.

கடவுள் ஆணைப்படியே படைப்பு நிகழ்ந்து வருகிறது. மக்கள் பலநாட்டில் படைக்கப்படுகிறார்கள். அவ்வந்நாட்டுக்கென மொழி வழக்க ஒழுக்கங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகட்கு மாறுபட்டு நடப்போர் இயற்கைக்கு மாறுபட்டு நடப்போராகிறார். அவருக்கு இயற்கையின்ப நுகர்ச்சி யிருக்குமோ? இராது. இது கண்ணிருந்துங் குழியில் விழுவோன் வினைபோன்றதன்றோ? அவரவர் அவ்வந்நாட்டின் இயற்கையாள

ராக வாழுமாறு காந்தியடிகள் கூறுகிறார். அவ்வந் நாட்டு இயற்கையாளராய் வாழ்வோர் வேறொரு நாட்டிற்குப் போகலாகாதென்றுதல், அந்த நாட்டாரோடு உறவு கொள்ளலாகாதென்றுதல் காந்தியடிகள் கூறுகிறாரில்லை. ஒரு நாட்டார் மற்றொரு நாட்டாரைப்பற்றி ஆளுதல் கூடாதென்பதும், அவர் நாட்டுப் பொருட்களைக் கொணர்ந்து இவர் நாட்டில் நிரப்பி அவர் நாட்டின் பொருளாதார நிலை சுருங்கக் கொள்ளையிடலாகாதென்பதுங் காந்தியடிகளின் உள்ளக்கிடக்கை. கடவுள் படைப்புக்கு உட்பட்ட மக்கள் ஆன்மநேய உரிமைப்பாடு கருதி யாண்டுப் போந்தாலென்ன? வந்தாலென்ன? வதிந்தாலென்ன? காந்தியடிகள் உட்கிடக்கை தேறாது அவர்மீது பழிசுமத்தல் அறிவுடைமையன்று.

சுதேசியமும் உரிமையும்

காந்தியடிகள் பொருட்டுறையாலும் அறத்துறையாலும் மட்டும் சுதேசியத்தை வளர்த்து வந்தாரில்லை. அவர் நாட்டு மக்களுக்குள்ளுஞ் சுதேசியம் வளர்த்து வருகிறார். காந்தியடிகள் அறிவுறுத்திய ஹிந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை, தீண்டாமை விலக்கு, வேசையர்கள் சேவை முதலியனவுஞ் சுதேசியத்தின் பாற்பட்டனவே.

ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் ஒரு மனிதன்போல் வாழ்தல் வேண்டும். பிறப்பாலோ வேறு எதனாலோ வேற்றுமை நிகழின் அது நாட்டைக் கொலை செய்யும். ஆதலால் மக்கள் மன ஒற்றுமை

சுதேசியத்தின் உயிர்போன்றது. அவ்வொற்றுமை யில்லா நாட்டில் சுதேசியம் வளரல் அரிதே.

சுதேசியம் உயிர்ச்சார்பு பொருட் சார்புகளிலும் வளர வேண்டுமென்பது காந்தியடிகள் கொள்கை. மக்களுக்குள் அக ஒற்றுமையின்றிப் புறத்திற் சுதேசியத்தைப் போற்றுவதால் என்ன பயன் விளையும்? அகமும் புறமும் சுதேசிய வயப்பட்டிருத்தலே இயற்கையோடியைந்தவாழ்வு நடாத்துவதாகும். சுதேசியமென்பது இயற்கைத் தொடர்பன்றி வேறென்னை? அத்தொடர்புடன் வாழும் வாழ்வே மனிதனுக்குரிய வாழ்வாகும். காந்தியடிகள் அவ்வாழ்விற்கோர் இலக்கியமாக விளங்குதல் கண்கூடு.

---

௧௦. சுயராஜ்யம்

சுதேசியத்தின் காரியமே சுயராஜ்யமாகலான், சுயராஜ்யம் மனித வாழ்வுக்கு இன்றியமையாததொன்று. ஆதலால் சுயராஜ்யத்தைப் பற்றி ஈண்டுக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

சுயராஜ்ய மென்பது ஒவ்வொருவரது பிறப்புரிமை. அவ்வுரிமை பெறாது வாழ்கிறவன் பிறவியெய்தாதவனே யாவன். பிறப்புரிமை யிழந்தவன் உயிரிழந்த பிணம் போன்றவன். அவ்வுரிமை யிழந்து வாழ்வது வாழ்வாகாது; வாழ்விற்கு அணி பிறப்புரிமையேயாகும். இவ்வுரிமையின் பெற்றி நோக்கியே "நாமார்க்குங் குடியல்லோம்" என்றார் நமது நாவுக்கரசர்; "சுய ஆட்சி என்பது எனது பிறப்புரிமை" என்றார் திலகர் பெருமான்.

சுயராஜ்யத்துக்கு அடிப்படை அகத்தூய்மை. அகத் தூய்மையில்லா ஒருவன் பல கேடுகளுக்கு அடிமையாவன். உலகில் எத்துணை பேர் பொய்மை பொறாமை சீற்றம் காமம் முதலியவற்றிற்கு அடிமையாளராய் உரிமையிழந்து நிற்கிறார் என்பதை விளக்க விரிவுரை வேண்டுவதில்லை. இக்குற்றங்களினின்றும் விடுதலை யடைவதே சிறந்த **ஆத்ம சுயராஜ்யம்**. இச் சுயராஜ்யம் பெறவே மக்கள் படைக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆண்டவனால் மக்களுக்குத் தனுகரண புவன போகங்கள் வழங்கப்படுவதன் நோக்க மென்னை?

படைப்பு நோக்கம்

அவைகளைத் துணைக் கருவியாகக் கொண்டு உரிமை வாழ்வு பெற்றுத் தீய குணங்களினின்றும் மக்கள் விடுதலை பெற வேண்டு மென்பதன்றோ? மாயையின்

காரியமாய தனுகரண புவன போகங்கள் எவ்வாறு மக்களைத் தூய்மைப் படுத்தி உரிமைப் பேற்றைக் கதிக்குங் கருவிகளாகும் என்று சிலர் வினவலாம். மக்கள்பாலுள்ள அஞ்ஞானத்தைச் செகுக்கக் கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட ஞானக் கருவிகள் மாயையின் காரியமாய தனு முதலியனவென்க. அஞ்ஞானத்தில் வீழ்ந்து உரிமை யிழந்து தன்னிலை யுணராது கிடக்கும் உயிருக்கு ஆண்டவன் செய்யும் உதவி யாது? தனு முதலியவற்றை வழங்கி அறிவை விளக்கி உரிமையுணர்வை நல்குவதேயாகும். ஆண்டவனருளால் தனுகரணங்களைப் பெறும் உயிர் புவனத்திற் போந்து போகத்தைத் துய்க்கும் வேளையில் அது தன் முன்னிலை யுணராமலும், ஆண்டவன் தனக்குப் புரிந்த பேருதவியை மறந்தும் வாழ்தலால் அதனை அஞ்ஞானமெனும் அடிமைத் துன்பஞ் சூழ்கிறது. எவ்வுயிர் ஆண்டவன் புரிந்த துணையை நினைந்து நினைந்து அவனது திருவருளைப் புகழ்கிறதோ அஃது உரிமை இன்பத்தில் மூழ்கியிருக்கும். ஆண்டவன் நினைவோடு வாழ்வோருக்குத் தனுகரண புவன போகமென்னும் மாயை ஞான விளக்காகத் துணைபுரியும். ஆண்டவன் நினைவின்றி வாழ்வோருக்கு மாயை யிருளாகத் தோன்றும். தனுகரண புவன போகங்கள் ஆண்டவனால் அளிக்கப்பட்ட இயற்கை உடைமைகளென்க. இதை விரித்துக் கூறல் ஈண்டைக் கேற்புடைத் தன்றாகலின், இவ்வளவோடு நின்று மேற்செல்கிறேன்.

ஆண்டவன் ஒவ்வோருயிர்க்கும் எவ்வாறு தனுகரணங்களை நல்குகிறானோ அவ்வாறே அதற்குப் புவன

போகங்களையும் நல்குகிறான். ஒருவனுக்குத் தனு கரணம் எத்தன்மையனவோ அத்தன்மையன அவனுக்குப் புவன போகங்களும்.

ஒருவன் தனது தனுவெனும் உடலுக்கு ஊறு நிகழாதவாறு காப்பதுபோலவே அன்னான் தான் பிறந்த நாட்டுக்கும் ஊறுநிகழாதவாறு காத்தல்வேண்டும். ஒருவனது உடலுக்கும் அவனது நாட்டுக்கும் வேற்றுமையில்லை. உடலினும் நாட்டைப் போற்றல் வேண்டுமென்றுங் கூறுவேன். நாடு வறுமைக்கும் பிணிக்கும் இரையாகுமானால், உடல் நலம் எவ்வாறு காப்பது? தனுகரணங்கட்குப் புவன போகங்கள் இன்றியமையாதன என்பது கூர்ந்து கூர்ந்து துருவித்துருவி ஆராயற்பாற்று.

உடலும் நாடும்

ஒருவன் எவ்வாறு தனது அகத்தைப் பொய் பொறாமை முதலியவற்றிற்கு அடிமைப் படுத்தாது வாழ்கிறானோ, அவ்வாறே ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்களும் தங்கள் பொது வாழ்வில் பொய்மை பொறாமை முதலியவற்றைப் புகுத்தி நாட்டை அடிமைப்படுத்தாது காத்தல்வேண்டும். ஒவ்வொருவருந் தூயராய் வாழ்ந்தால் அவர் வாழும் நாடு அடிமையிருளில் வீழ்வதாகாது. உலகியற் றுறையில் ஒவ்வொருவரும் தூய்மை காக்க இயலாது வழுவினும், பொதுவாழ்விலாதல் அவர் தூய்மை காக்கக் கடமைப்படல் வேண்டும். இதனால் தனிப்பட்ட வாழ்வில் தூய்மைகாத்தல்வேண்டுவதில்லை என்று எவருங் கொள்ளலாகாது. தனிமையின் ஈட்டமே பொதுமையாகலான், தனித்தனித்

தூய்மையும் நாடும்

தூய்மை பொதுத் தூய்மையாகப் பரிணமிக்கும். புறனடை கொண்டு ஒல்லும்வகை பொதுவாழ்வி லாதல் தூய்மைகாப்பது நாட்டுக்கு நலந்தருவதாகும் என்று குறிப்பிடலானேன். பொது வாழ்வைத் தூய்மை நெறியில் செலுத்தல் நாட்டை அடிமைக் குழியில் விழாது காப்பதாகும்.

ஒரு நாட்டில் வாழுஞ் செல்வர் செல்வச் செருக் கால் வறியரை வருத்தலாகாது; வலியார் எளி யாரை வருத்தலாகாது; கற்றூர் கல்லாரை அறிவால் துன்புறுத்தலாகாது; உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோரைத் துன்புறுத்தலாகாது; ஆணினத்தார் பெண்ணினத் தாரை ஒறுத்தலாகாது; குருமார்கள் சீடர்களை ஏமாற்றலாகாது. ஒவ்வொருவருந் தாம் பெற்ற இன்பத் தைப் பிறரும் பெறுதல்வேண்டும் என்னும் அருள் மனமுடையராய் வாழ்தல் வேண்டும். ஒருவன் தனக் குத் தானே ஊறு செய்துகொள்ள முயலாததுபோல, ஒரு நாட்டார் தம்முடன் பிறந்த மற்றவர்க்கும் ஊறு செய்யக் கனவிலுங் கருதாது வாழ்தல் வேண்டும்.

உரிமை

ஓரினத்தார் வழக்க ஒழுக்கம், கடவுள் வழிபாடு முதலியன மற்ற இனத்தவரோடு ஒவ்வாதனவாய்த் தோன்றின், அவ்வினத்தார் மாறுபட்ட இனத்தவ ரைத் தமது வழக்க ஒழுக்கம் முதலிய வற்றைத் தழுவுமாறு வலியுறுத்தல் கூடாது; அச்சுறுத்தல் கூடாது; அன்பு நெறிநின்று அறவுரையால் அவர் மனதை மாற்றஞ் செய்வது அறிவுடைமை. ஒவ்வொருவர் பேச்சுக்கும் எழுத் துக்கும் உரிமையிருத்தல் வேண்டும். ஒருவர் உள்

ளத்தில் இயற்கையாக எழுங்கருத்து வெளிவராத வாறு மற்றவர் தமக்குள்ள வன்மையால், அடக்கு முறையாலோ வேறு எவ்வழியாலோ அதைத் தடுத்தல் பெரும்பாவம். ஒருவர் கருத்தை வெளியிடப் பெறாத நாடு எவ்வாறு உரிமையின்பத்தை நுகரும்?

நாட்டை மறந்து சாதியில் வகுப்பில் சமயத்தில் மனத்தைச் செலுத்திக் கலாம் விளைத்தலும் உரிமைக்கு ஊறு தேடுவதாகும். ஒரு நாட்டில் வாழ்வோர் அந் நாட்டிலுள்ள எல்லாக் கருத்து வேற்றுமைகட்கும் இடந்தரும் பெருந்தகைமையுடையரா யிருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாடும் ஒழுகின் உலகில் ஆண்டவன் அருணெறியெனுஞ் சகோதரத்துவம் மருவிநிற்கும். ஒருவன் தன்னைப்போல் தான் பிறந்த நாட்டையும், ஒரு நாட்டார் தமது நாட்டைப்போலப் பிறர் நாட்டையும் நேசித்து வருவரேல் ஆண்டவன் படைப்பு நோக்கம் நிறைவேறும் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை.

தனிப்பட்ட வாழ்விலோ அல்லது நாட்டிலோ அல்லது உலகிலோ உரிமைக்குக் கேடு நிகழின், அதன்பொருட்டுக் கொலைமுறை கையாளல் அறியாமை! அறியாமை!! அன்பால் துன்பம் பொறுத்து மக்கள் உள்ளத்தெழும் எரியை அருளால் தணித்து உரிமைக் கடவுள் காட்சி காண முயலல் வேண்டும்.

சகோதர உரிமை கொண்டு வாழும் நாடு அடிமைப்படுதலில்லை. உரிமை பெற்ற நாட்டில் வாழ்வோர் உலகியல் துன்பத்தால் பீடிக்கப்பெறாது, நல்லுணவு கொண்டு, நல்லுடை யுடுத்தி, உலக

இன்பந்துய்த்து, ஓய்ந்த நேரத்தை உலகு உயிர் கடவுள் ஆகிய பொருள்களை ஆராயும் வழியில் கழிப்பர். மக்கள் ஆன்ம ஆராய்ச்சிக்கும் இன்பப் பேற்றிற்கும் நாட்டுரிமை கருவி என்பது உன்னற்பாலது. ஆதலால் ஒருவன் தனக்கு ஆண்டவனளித்த தனுவைப் போற்றிக் காப்பதுபோல அவனுக்கு அவ்வாண்டவனளித்த புவனத்தையும் அவன் போற்றிக் காத்தல் வேண்டும். காவானேல் அவன் கடவுள் ஆணைமீறிய பொல்லாத பாவி யாவன்.

உலகில் ஒரு நாடு தனது அறியாமையால் மேலே குறிப்பிட்ட குற்றங்கள் போன்ற குற்றங்களிழைக்குமாயின், அது சுயராஜ்யமிழந்து வருந்தும். இதற்கு உலக சரித்திரஞ் சான்று கூறும்.

பாரத நாடும் சுயராஜ்யமும்

எடுத்துக் காட்டாக நாம் பிறந்த இப் பாரத நாட்டையே எடுத்துக் கொள்வோம். பாரத நாட்டில் என்ன இல்லை? எல்லாமுண்டு. பாரத நாடு இயற்கை வளமெலாம் பெற்றிருக்கிறது; செயற்கை நலமெலாம் உற்றிருக்கிறது. மக்கள் வாழ்விற்கு இன்றியமையாத எல்லாக் கல்வித் துறைகளும் நம்பாரத நாட்டிலுண்டு; எல்லா அறிவுக் கொள்கைகளும் நமது நாட்டிலுண்டு. இவையெல்லாம் பெற்றமையாலன்றோ நமது நாடு உயிர்க்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள தொடர்பு காணும் பேறுபெற்றது? அப்பேற்றால் எளிய இயற்கை வாழ்வும் அருணெறியும் மக்கள் வாழ்விற்குரியன என்னும் உண்மை கண்டது. நேயர்களே! நம்பண்டை முனிவர்கள் வாழ்வை உற்று நோக்குங்கள்; உபநிடதம் திருக்குறள் முதலிய நூல்

கள் மீது கருத்தைச் செலுத்துங்கள். நோக்கின் செலுத்தின் என்ன பெறுவீர்கள்? எளிய இயற்கை வாழ்வையும், அருணெறியையும் பெறுவீர்கள். வாழ்வின் முடிந்த நிலைகண்ட இந்நாடு இந்நாளில் உரிமையிழந்து வருந்துவதென்னை?

இந்தியா சுயராஜ்ய மிழந்ததற்குக் காரணங்கள் பல படக் கூறலாம். இந்தியா எளிய இயற்கை வாழ்வையும் அருணெறியையும் அதாவது அஹிம்சா தர்மத்தையும் தனக்குரிய நாட்டு வாழ்வாகக் கொண்டதே அஃது அந்நியர் வயப்பட்டதற்குக் காரணமென்று சிலர் கூறுவர். அக்காரணம் எனது சிற்றறிவிற்குப் பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. மக்கள் பிறவியால் அடையக்கூடிய பயனுக் குரித்தாகிய உண்மை நெறியை இந்தியா கண்டது பிழையாகாது. அந்நெறி வளரவொண்ணாதவாறு நமது நாட்டிற்றோன்றிய சில்லோர் செய்த சூழ்ச்சியால் விளைந்த ஊழை இப்பொழுது இந்தியா அநுபவித்து வருகிறது என்று கூறுவேன்.

இடைக் காலக் கொடுமைகள்

இந்தியாவின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாக உள்ளனவற்றுள் சிறப்பாகப் பெண்ணுரிமை கடிந்தது, பிறப்பால் சாதி வேற்றுமை வகுத்தது, மக்களுள் தீண்டாமை யென்றொரு கூட்டத்தாரை ஒதுக்கிச் சிறுமைப் படுத்தியது, அறநெறி வளர்த்து வந்த சமண பௌத்த சமய அறவோர்களைக் கொலை செய்தது முதலியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவைகளை அடிக்கடி இந்நூற்கண் கூறிவருவது குறித்து நேயர்

கள் மன்னிப்பார்களாக. கொடுமைகளைப் பன்முறை குறிக்க வேண்டுமென்பது எனது கருத்து. இடைக் காலத்தில் நம் முன்னோர்கள் இயற்கை யழகின் மீதும் வேதாந்தத் தெளிவின் மீதும் கருத்தைச் செலுத் தாது, வேதாந்தத்தின் பெயரால் பல கொடுமைகள் நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். சமயச் சண்டைகளும், சாதிச் சண்டைகளும், நூற்புரட்சிகளும் நாட்டில் மலிய லாயின. சமணபௌத்த அறவோரைத் தடிந்த சைவ வைணவ குருமார்களுள் நிகழ்ந்த போர்கள் எண் ணில; கொலைகள் எண்ணில; வெளிவந்துள்ள மறுப்பு நூல்கள் எண்ணில; நூற்புரட்சிகள் எண்ணில. கோயில்களை இடித்த மறச்செயல்கள் எண்ணில. அந்நாளில் நம்மவர்கள் எழுதிய சமயக் கண்டன நூல் களை இதுபோழ்து வாசித்துப் பார்த்தால் அவர்கள் வஞ்சனையையும் பொறாமையையும் கடவுளாக வழி பட்டார்களா அல்லது தத்துவங் கடந்த தனி முதற் கடவுளாம் அன்பை வழிபட்டார்களா என்பது புலனா கும். மன்னர்கள் அவ்வப்போது தழுவும் சமயத்தின் மீது பற்றுக்கொண்டு மற்ற சமயத்தவரை வருத்திய கொடுமை சொல்லொணாதது; சொல்லொணாதது. சமயப் பொறை என்பது நாட்டில் அரிதாய் அருகி விட்டது.

சமயப்போர் மற்ற நாடுகளில் நிகழவில்லையோ என்று சிலர் கருதலாம். மேல் நாட்டிலும் சமயப் போர்கள் நடந்திருக்கின்றன. அவைகளின் பயனை

அந்நாடு அநுபவித்து விரைவில் தெளிவுபெற்று விட்டது. மேல்நாட்டார்! ஒருவர் கருத்துக்கு மதிப்புக் கொடுக்கச் செவ்வனே பயின்றிருக்கிறார். கருத்து வேற்றுமையை மக்கள்மீது கொண்டு அவர்களை வருத்த அன்னார் முயல்வதில்லை. நமது நாட்டில் இதுபோழ்தாதல் கருத்து வேற்றுமை குறித்து மனிதரைத் தாக்குந் தீயொழுக்கத்தை நம்மவர் விடுத்திருக்கிறாரா? இல்லையே.

கருத்து வேற்றுமைக்கு மதிப்பு

பழைய சமயப் போரும் சாதிப்போரும் நூற்புரட்சியும் இப்பொழுது அரசியல் கட்சிப் போராகவும் பத்திரிகைப் புரட்சியாகவும் உருக்கொண்டிருக்கின்றன. சமயப்பொறையும், பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கருதாமையும், பெண்ணைச் சமமாகக் கருதலும், நாட்டு மக்கள் பால் பொறாமை கொண்டு அவர்கட்குக் கேடு சூழாமையும், இன்னோரன்ன பிறவும் நாளை நாட்டில் உருக்கொண்டு தாண்டவம் புரியுமாயின், நாளை அன்றைக்குச் சுயராஜ்யம் அரும்புமென்பது திண்ணம். நமது நாட்டில் இடைக்காலத்தி லெழுந்த கொடுமைகள் வாழையடி வாழையென வளர்ந்து வருகின்றன. அவைகளை யொழித்துப் பண்டை மூதறிஞர்கள் கண்ட எளிய இயற்கை வாழ்வையும், எவ்வுயிர்க்கும் மனதானும் உறுகண் செய்யா அருணெறியையும், சமரச நோக்கையும் பெற நம்மவர்கள் முயலல்வேண்டும். அதற்குச் சுதேசியம் இன்றியமையாதது.

புறக்கோலத்தில் மட்டுஞ் சுதேசியங் காட்டுவதால் பயனில்லை. அகத்தில் சுதேசிய அறக்கடவுள்

மேகாயில் கொள்ளுமாறு உழைத்தல் வேண்டும். அதற்கு முதலாவது நாட்டு மக்களிடத்தில் ஒருமைப் பட்ட உளங்கொண்டு அன்பு பூண்டொழுகும் பெருந் தகைமை வேண்டற்பாலது. நாட்டில் தம்முடன் பிறந் தாரை நம்பாது அவர்பால் சூழ்ச்சி செய்யும் நீர்மை நாட்டிலுள்ள மட்டும் நாடு உரிமை பெறல் எங்ஙனம் ? நாட்டில் எத்துணைக் கருத்து வேற்றுமைகளெழுந்தா லென்ன ? காட்டில் எத்துணை வித பூக்கள் மலர்கின் றன ? பன்மையில் ஒருமை காண்டலன்றோ அறி வுடைமை ? இடைக்காலத்தில் நாட்டின் இயற்கைக்கு முற்றும் மாறுபட்டுத் தோன்றிய கொடுமைகள் - மரு ணெறிகள் - பேயெண்ணங்களே நாட்டின் வீழ்ச்சிக் குக் காரணமென்று மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். இவைகளே மூலகாரணங்கள். ஏனைய, ஒரு புடை. மூலந்திருந்தினால் பிற ஒழுங்குபடும்.

மனிதன் தன் வாழ்வில் தன்னுரிமை குறித்து உழைப்பது போலத் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள நாட்டவர் உரிமை குறித்தும் உழைத்தல் வேண்டும். இது மனிதன் தன் வாழ்வில் கொள்ளத் தக்க ஒழுக்க முறைகளுள் ஒன்று ; சிறந்த ஒன்று என்றுங் கூறலாம்.

நாட்டுத் தொண்டு

தான் பிறந்த நாடு அடிமைக் குழியில் வீழ்ந்து இடருறும் வேளையில் தன் உரிமை குறித்துப் பாடு படும் ஒருவனது செயல், செடியின் மீது ஞாயி றொளி படாதவாறு மூடியுள்ள தூறுக்கு நீர் வார்த்தவன் செயல் போன்றதாகும். நாட்டுக் குழைப்பது மனித வாழ்வின் ஒரு பகுதி என்று கூற

என் மனம் எழவில்லை; பெரும்பகுதி முழுப் பகுதி என்று கூற என் மனம் எழுகிறது. தன்னலம் நாடாத தூய உளங்கொண்டு நாட்டுக்குத் தொண்டு செய்வதினுஞ் சிறந்த கடவுட் டொண்டு பிறிதொன்றில்லை என்பது எனது கொள்கை.

இங்கு மனித வாழ்விற் கிலக்கியமாக நான் கொண்டுள்ள என் குருநாதன் மகாத்மா காந்தியடிகளின் வாழ்வில் சுயராஜ்ய சேவை விரவியிருப்பது உலகறிந்த தொன்று.

காந்தியடிகளும் சுயராஜ்யமும்

காந்தி யடிகள் தென்னாப்பிரிக்காவில் பிறர் நலம் நாடி உழைக்கப் புகுந்த நாள் தொட்டு இன்று வரை சுயராஜ்ய சேவையே செய்து வருகிறார். சுயராஜ்ய சேவைக்கு இன்றி யமையாத நாட்டுக்குரிய இயற்கை வழக்க ஒழுக்கம், அகத்தூய்மை, ஜீவகாருண்யம் முதலிய பண்புகளை மகாத்மா தமது வாழ்வில் பெற்றிருப்பது மேலே பல விடங்களில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அஹிம்சா தர்மத்தின் பொருட்டு உயிரையும் பொருட் படுத்தாது உண்ணாவிரதங் கொண்ட ஒருவர் எண்ணும் எண்ணத்திலும், பேசும் பேச்சிலும், எழுதும் எழுத்திலும், புரியுந் தொண்டிலும் அஹிம்சையே அத்துவிதமாகக் கலந்து கொண்டிருக்கும். பிறர்க்குறுகண் நினையாத அருள் நெஞ்சினரே உரிமை நுட்பந் தெரிந்தவராவர். மகாத்மாகாந்தி போன்றாரே உரிமை குறித்து உழைக்குந் திறனுடையார் என்று சொல்வது உயர்வு நவிற்சியாகாது. காந்தியடிகளின் தொண்டிற்கு அன்பும் பொறுமையும் உண்மையும் அஞ்சாமையும் நான்கு கால்

தங்களைப் பண்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன்னர், அவர்களை நாம் பயன்படுத்துவமேல், நாம் அவர்களின் பிரதிநிதிகளாக மாட்டோம்."

"நமது தேசத்தாருள் இழிந்தவரெனப் படுவோரும் உரிமை பெறுவதே, யான் சுயராஜ்யம் என்பதற்குக் கொண்ட பொருள்."

"தீண்டாமையை யான் தொலைத்தல் வேண்டும். ஏன்? அதன் அழிவு சுயராஜ்யத்தின் இன்றியமையாமை. எனக்குச் சுயராஜ்யந் தேவை."

"நமது கிளர்ச்சி மேனாட்டு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நம்மவர் விரும்பும் சுயராஜ்யம் மேல்நாட்டார் உரிமைப்பேறு போன்றது. அவர் எண்ணத்திற்கேற்ப இந்தியா மேல்நாடுகளோடு போட்டிபோடல் வேண்டும். அதைவிட வேறு வழியில்லையென்று பலர் கருதுகிறார். நான் அங்ஙனங் கருதுகிறேனில்லை. இந்தியா ஐரோப்பா அன்று; ஜப்பான் அன்று; சீனு அன்று என்பதை நான் மறக்க முடியாது. இந்தியா 'கர்மதேசம்' என்பதும் பிற போகபூமிகள் என்பதுந் தெய்விக வாக்கு. இந்தியாவின் போக்கு மற்ற நாடுகளினின்றும் மாறுபடுவதென்று நான் உணர்கிறேன்."

"சுயராஜ்யம் என்பது ஒவ்வொருவரும் உரிமை பெறுவது."

"அஹிம்சை வழிச் சுயராஜ்யம் என்பது இடையில் கலகத்துக்கும் அராஜகத்துக்கும் இடந் தருவதன்று. அஹிம்சை வழிச் சுயராஜ்யமென்பது அமைதியான புரட்சியால், செழுமையாக வளர்க்கப்பட்ட மரத்தினின்றும், தானே இயல்பாக விழும் முதிர்ந்து கனிந்த பழம்போல, ஜனப்பிரதிநிதிகளிடம் நெருங்கி நெருங்கி உறவுகொண்டு அதிகாரம் மாறுவது."

"சுயராஜ்யம் கடவுளாலுங் கொடுக்கப்படுந் தகையதன்று. அதை நமக்கு நாமே (முயன்று) பெறல்வேண்டும். சுயராஜ்

யம் என்னுஞ் சொல்லியல்பே பிறர் கொடையிலில்லை என் பதைக் குறிக்கும்."

"காங்கரஸ் விரும்பும் சுயராஜ்யம் இங்கிலாந்து விரும்பு மாறு கொடுக்கப்படுவதன்று. அது தேசத்தார் விரும்பும் வண் ணம் - தென்னாப்பிரிக்காவைப்போல - பெற வேண்டுவது."

"மரண பயத்தினின்றும் விடுதலை பெறுவது சுயராஜ் யம். மரணத்துக்கு அஞ்சுந் தேசம் சுயராஜ்யம் பெறாது"

இந்தியாவின் நோக்குடன் இந்திய உரிமை பொருந்தியதாக இருத்தல்வேண்டுமென்றும், 'சர்வம் பரவசம் துக்கம், சர்வம் ஆத்மவசம் சுகம்' என்பது இந்தியாவின் நோக்கென்றும், இதை நிறைவேற்ற மேல்நாட்டு முறைப்படி மகாநாடுகள் முதலியன கூடுவ தால் பயன் விளையாதென்றும், உயிர்கட்குத் தொண்டு செய்யும் வழிக் கடவுளுக்குத் தொண்டு செய்வதென் பது இந்திய அறமென்றும், இவ்வறத்துக்குரிய இந் தியாவின் சுயராஜ்யப் பேறு, இங்கிலாந்தின் சுயராஜ் யப்பேறாய் உலக சுயராஜ்யப்பேறாய் முடியுமென்றும், ஆங்கிலேயரைத் துன்புறுத்திக் கொன்று பெறுவது இந்தியாவிற்குரிய தர்மசுயராஜ்ய மாகாதென்றும் அடிகள் அருளிய செம்மொழிகளின் நுட்பங்களை அன்பர்கள் உணர்ந்து ஒழுகுவார்களாக.

கக. சத்தியாக்கிரகம்

வாழ்விற்குச் சுயராஜ்யம் இன்றியமையாதது. சுயராஜ்யமில்லா வாழ்வு வாழ்வாகாது. அச்சுயராஜ்யப் பேற்றிற் குரிய வழி யாது? சத்தியாக்கிரகமே. சத்தியாக்கிரகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட எம் முறையும் சுயராஜ்யப் பேற்றை வழங்குதல் ஒருதலே. ஆகவே, சத்தியாக்கிரகத்தின் மீது நமது கருத்தைச் செலுத்துவோம்.

இயற்கைத் தொடர்புடைய வாழ்வில் அறியாமை காரணமாகச் சிற்சில வேளைகளில் ஊறு நிகழ்தல் காண்கிறோம். தந்தைக்கும் மைந்தனுக்கும், தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும், குருவிற்குஞ் சிடருக்கும், மற்ற மற்றவர்க்கும், குடும்பத்துக்குள்ளும், நாட்டுக்குள்ளும் ஏற்பட்டுள்ள இயற்கைத் தொடர்பிற்கு எக்காரணத் தாலோ ஊறு நிகழின், அதைப் போக்க வழியாது? அவ்வழி இயற்கைக்கு மாறுபட்டதாயிருத்தலாகாது. மாறுபட்ட வழி கொள்வது மேலும் மேலும் துன்பத் தைப் பெருக்குவதாகும். இயற்கை வாழ்வை நமக் கீந்த ஆண்டவன் அதன் காப்புக்கும் ஓர் இயற்கை அறநெறியை நமக்குக் கோலியுள்ளான். அதுவே சத்தியாக்கிரகமென்பது.

சத்தியாக்கிரக மென்பது சத்தியத்தை ஆக்கிர கித்து நிற்பதென்றும், அது தமிழில் **உண்மை கடைப் பிடித்தல்** என்னும் ஆன்றோர் ஆட்சி பெற்றிருக்கிற தென்றும் இந்நூற்றொடக்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருத்

தல் காண்க. ஆண்டுக் கூறியது பொது - வகை பற்றியது.

சத்தியாக் கிரகமென்பது காந்தியடிகளால் காணப்பெற்ற ஒரு முறை என்று சிலர் கருதுகிறார். அது தவறு. சத்தியாக்கிரக முறை தொன்றுதொட்டு நிலவி வருவது. சத் எனுஞ் செம்பொருள் என்றுதொட் டுண்டோ அன்று தொட்டுச் சத்தியமும் சத்தியாக்கிரகமு முண்டு. இதுகாலவரை கடந்ததொன்றாகலான் இதை அநாதி என அறிஞர் கூறுப.

காலம்

சத்தியாக்கிரகம் பிரகலாதன் முதலிய பெரியோர்களால் கடைப்பிடித்தொழுகப்பெற்ற ஓர் அற முறை என்பது கவனிக்கப்படல் வேண்டும். காந்தியடிகளும் அவ்வற வழியில் நின்று, உலகையும் அவ்வழியில் நிறுத்த முயன்று வருகிறார். அறமுறை ஒன்றாயினும், அதை விளக்குஞ் சொல்லும் சொற்றொடரும் ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு வித பெயர் பெற்று வருகின்றன.

உலகிலுள்ள சமயங்களெல்லாம் சத்தியாக்கிரகச் சமயங்களேயாகும். உண்மையும் அஞ்சாமையும் அன்பும் அருளுமுடையோ ரணைவரும் சத்தியாக்கிரகிகளே யாவர். உண்மையும் அஞ்சாமையும் அன்பும் அருளுங் கொண்ட ஒன்றைச் சத்தியாக்கிரகமென நமது காந்தியடிகள் அழைத்தார். நமதுநாட்டார் அதை அருணெறி என்றும், திருநெறி என்றும், நல்லாறு என்றும், சன்மார்க்கம் என்றும் அழைத்துப் போந்தனர். காந்தி

யடிகள் அப்பெரு நெறிக்குச் சத்தியாக்கிரகமெனும் பொருள் பொதிந்த பெயர் சூட்டினர்.

சொற்றொடர்த் தோற்றம்

தென்னுப்பிரிக்காவில் காந்தியடிகள் பொறுமைப்போர் தொடங்கியபோது, அப்போருக்குச் சாத்விக எதிர்ப்பு என்னும் பொருள் அளிக்கும் பாஸிவ்ரேஸிஸ்டேன்ஸ் (Passive Resistance) என்னும் ஆங்கிலப் பெயரிட்டு வழங்கி வந்தார். அச்சொற்றொடரினுள்ள நுட்பந் தேருத வெண்ணிறத்தார் அதற்குக் கொண்ட பொருள் பலவிதம். காந்தி தொடுத்துள்ள போர், வலிமை யில்லாத கோழைகளுடைய தென்றும், அதன் அடிப்படையில் பகைமையுண்டென்றும், என்ருயினும் அது மூர்க்க நெறியாக மாறுமென்றும் அவர் பொருள் கூறலாயினர். அப்பொருள்களைக் கேட்ட காந்தியடிகள் தங்கருத்தைச் செவ்வனே விளக்கவல்ல தாய்மொழிச் சொற்றொடர் காண முயன்றனர். பொருந்திய சொற்றொடர் காண்போர்க்குப் பரிசில் அளிப்பதாக "இண்டியன் ஒப்பினியன்" என்னும் பத்திரிகையில் விளம்பரஞ் செய்யப்பட்டது. மகன்லால் காந்தி "சதாக்கிரஹம்" என்னுஞ் சொற்றொடர் கண்டு பரிசில் பெற்ருர். அச்சொற்றொடர் தெளிந்த பொருள் நல்குமாறு, அதைச் சத்தியாக்கிரகம் என்று அடிகள் மாற்றினர். இதுவே சத்தியாக்கிரகச் சொற்றொடர்த் தோற்ற வரலாருகும். இச்சொற்றொடரின் கருத்தோ தொன்றுதொட்டு உலகில் உலவி வருவது.

சத் என்பது என்றும் அழியாமல் ஒரு பெற்றித்தா யிருப்பது. அதை உண்மை என்று தமிழர் உரைப்பர். அதற்கு என்றும் இருத்தல் என்பது பொருள். சத்தெனுஞ் செம்பொருள் யாண்டும் நீக்கமற நிலவுவது. அவ்வாறு நிலவும் அதை மறந்து வாழும் மனிதனது அறியாமை என்னே!

விளக்கம்

மனிதன்பாலுள்ள அறியாமை அவனை அசத்தின்பாற் செலுத்தி, அலைத்து அலைத்து, இடர்ப்படுத்துகிறது. அவ்வறியாமையா லெழும் பொறாமை முதலியன மனிதர்க்குள்ளும், குடும்பத்துக்குள்ளும், நாட்டுக்குள்ளும், உலகத்துக்குள்ளும் அல்லலை எழுப்பி, மக்கள்மாட்டு இயற்கையா யமைந்துள்ள சகோதர உணர்வைக் கெடுக்கின்றன. ஓரினத்தார் மற்றோரினத்தாரையும், ஒரு சமயத்தார் இன்னொரு சமயத்தாரையும், ஒரு நாட்டார் வேறொரு நாட்டாரையும் மாற்றாரெனக் கருதிப் போராடும் துர்ராக்கிரகத்தை என்னென்று சொல்வது? உலகம் அசத்துக்கிரையாகி அழிகிறது! அந்தோ! சத்தெனும் ஒரு செம்பொருளினின்றும் போந்த சகோதரர்கள் தங்கள் நிலை மறந்து போரிடுவது இயற்கை நெறியாமோ? சத்தெனுஞ் செம்பொருளோடு உயிர்களைச் சேர்த்து வளர்க்கும் இயற்கைத் தொடர்பினின்றும் அவ்வுயிர்கள்வழுவி வீழ்வதே பொறாமைக்கும் போருக்குங் காரணம். (அதாவது சுதேசியத்தினின்றும் வழுவுவதெனக்கொள்க) அதினின்றும் வழுக்கி வீழ்ந்த உயிர்களை மீண்டும் அதன்பால் சேர்க்க அவ்வுயிர்கட்

குச் சத்தின்மீது நினைவூட்டி அதை ஆக்கிரகித்து நிற்குமாறு செய்வது அறிஞர் கடமை. சத்தை உடையது சத்தியம். அதை ஆக்கிரகித்து (கடைப்பிடித்து) நிற்றல் சத்தியாக்கிரகம்.

சத்தியாக்கிரகத்துக்கு அடிப்படை உண்மை. உண்மையுள்ளவன் எதற்கும் எவர்க்கும் அஞ்சான். உண்மையும் அஞ்சாமையும் பெற்ற ஒருவன் பிறர்க்குத் தீங்கு செய்ய ஒருப்படான். ஒருப்படுவனேல் அவன் சத்தெனும் உண்மையினின்றும் வழுவிய பொய்யனாகிறான். தன்னையும் பிறரையும் தாங்கி நிற்கும் சத்தெனும் மூலங்கண்ட ஒருவன் பிறருக்குத் தீங்கு செய்ய எவ்வாறு ஒருப்படுவன்? செய்வனேல் அவன் தனக்குத் தானே தீங்கு செய்பவனாவன். ஒரு மரக்கிளையில் இருவர் அமர்ந்திருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அவருள் பகைமை நேர்ந்து, அதனால் தாம் அமர்ந்துள்ள கிளையை மறந்து, சினத்தால் அவர் அக்கிளையை முறித்தால் என்ன நிகழும்? சத்துக்குரிய சத்தியத்தில் நிற்போன் பிறர்க்குத் தீங்கு நினைப்பது சத்தியத்தை மறப்பதன்றி வேறென்னை? ஆதலால் சத்தியமென்பது அன்பருளோடு நீக்கமின்றி விரவி நிற்பதென்க. ஒன்றுள்ள விடத்தில் மற்றொன்றுமிருக்கும். இவைகளை மறந்தவன் உள்ளம் துராக்கிரகத்தையே தழுவி நிற்கும்.

துராக்கிரகத்துக்கு எளியனாயுள்ள மனிதனையோ குடும்பத்தையோ அரசாங்கத்தையோ வேறு எதையோ எப்படித் திருத்துவது? பொய்க்குப் பொய்யையும் பொறாமைக்குப் பொறாமையையும் கொலைக்குக் கொலையையுங் கொள்வது இயற்கை அறமன்று. அவ்வாறு கொள்வது அத்

திருத்த வழி

தீமைகளையே பெருக்குவதாகும். பின்னை என் செய்வது? உண்மை அஞ்சாமை அன்பு அருள் கொண்ட சத்தியாக்கிரகத்தால் துராக்கிரகத்தை யொழிக்க முயலல்வேண்டும். துராக்கிரகத்தை யொழிக்கச் சத்தியாக்கிரகம் கொள்ளும்போது, கொள்வோனுக்குப் பலதிறச் சோதனைகள் நிகழும். துராக்கிரகிகள் செய்யும் அடாத செயல்களை அன்புளத்தால் தாங்கும் பொறுமை சத்தியாக்கிரகிக் கிருத்தல்வேண்டும். பொறுமையால் துன்பமேற்கும்போது எக்காரணம் பற்றியும் பிறர்க்குத் தீங்கு மனதாலும் நினைத்தலாகாது. சத்தியாக்கிரக்த்தின் அருமை இங்கேதான் காக்கப்படல் வேண்டும்.

ஒருவன் மற்றொருவனை அடிக்கிறான். அடிபட்டவன் திரும்ப அவனை அடிப்பானாயின், வன்மம்வளர்ந்து வளர்ந்து பெரும் போராகப் பெருகிப் பெருங் கன்மமாக ஊற்றெடுத்து ஓடிக்கொண்டேயிருக்கும். அடிபட்டவன் அன்புளத்தால் பொறுமையோடு அடியேற்று, அஞ்சாது நிற்பானாயின், அடித்தவன் உள்ளத்தில் என்ன தோன்றும்? இரக்கமன்றோ தோன்றும்? அவ்விரக்கம் அவன் மாட்டுள்ள தீக்குணத்தைக் கல்லுவதாகிறது. பொறுமையும் சினமும் பகைமையும் ஒருபோதும் நலஞ்செய்யா என்பது திண்ணம். ஒருவன் அடிக்கும்போது உள்ளம்பொறுமையின்றி அன்பின்றி எதிர்த்தடிக்கப் போதிய வலியின்றிப் பேசாமலிருப்பது சத்தியாக்கிரகமாகாது. அது கோழைமையின் பாற்படும். நூற்றொடக்கத்தில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள சத்தியாக்கிரகிகள் வரலாற்றை நோக்குக.

சத்தியாக்கிரகம் பல முறைகளாகக் கொள்ளப் படலாம். அவை ஆங்காங்கே எழும் துராக்கிரக நிலையைப் பொறுத்து நிற்கும். சில விடத்தில் சிறிது வருந்தலாகவும், சில விடத்தில் உயிர் துறத்தலாகவும், சில விடத்தில் உதவி மறுத்தலாகவும், சில விடத்தில் சட்ட மறுப்பாகவும், சில விடத்தில் உண்ணு நோன்பாகவும், இன்னோரன்ன பிறவழிகளாகவும் சத்தியாக்கிரகமெழும். எம்முறை கொள்ளினும் அம்முறையில் பொறாமை பகைமை முதலியன இருத்தலாகாதென்பதொன்றே நோக்கற்பாற்று.

முறைகள்

சத்தியாக்கிரகம் பிறர் குற்றங் களையமட்டுங் கொள்ளப்படுவதன்று. தன் குற்றங் களையவும் ஒருவனால் அது கொள்ளப்படல் வேண்டும். சத்தியாக்கிரகங் கொள்வோன் முதன் முதல் தான் சத்தியாக்கிரகி யாதல் வேண்டும். சத்தியாக்கிரகஞ் செயலில் தன்பால் கைவரப் பெறாத ஒருவன் சத்தியாக்கிரகப் போரில் தலைப்படுதலாகாது. தன்பாலுள்ள துராக்கிரகத்தைக் களைய இயலாத ஒருவன் பிறர்பாலுள்ள துராக்கிரகத்தை எங்ஙனங் களைய வல்லவனாவன்?

சத்தியாக்கிரகி யார்?

மனிதப் பிறவி தாங்கியுள்ள ஒவ்வொருவரிடத்திலும் உண்மை அன்பு அருள் பொறுமை முதலிய சத்தியாக்கிரகக் குணங்களுமுண்டு; இவைகட்கு மாறுபட்ட பொய்மை வன்மம் வன்கண் பொறாமை முதலிய துராக்கிரகக் குணங்களுமுண்டு. மனிதப் பிறவி தெய்வத்துக்கும் விலங்கிற்கும் இடையில் நிற்பதாதலின் மனிதன்பால் தெய்வத்தன்மையும் விலங்கு நீர்மையும் விளங்கு

மனிதன் நிலை

தல் இயல்பு. எவனெவன்பால் எவ்வெக்குணம் மீதூர்ந்து செல்கிறதோ அவனவன் அவ்வக்குணத் தனுகிருன். குணநிலை, கல்வி அறிவு ஒழுக்கம் உணவு சேர்க்கை தொண்டு முதலியவற்றைப் பொறுத்து நிற்கிறது. ஒரு மனிதனிடத்தே துராக்கிரகம் சத்தியாக்கிரகம் என்னும் இரண்டு மிருக்கும். ஒரு நாளில் ஒரே மனிதன் சிலபோழ்து துராக்கிரகியாகவும் சில போழ்து சத்தியாக்கிரகியாகவும் இருப்பதுண்டு. ஒருவனதுள்ளமே இரண்டுக்கும் போர்க்களனுக நிற்கிறது. மனிதன் இப்போராட்டத்தில் நுழைந்து சத்தியாக்கிரகியாகித் தெய்வத் தன்மை பெறவே முயலல் வேண்டும். துராக்கிரகச் செயல் மீக்கொண்டு ஓடுமாயின், அவ்வோட்டமுடையான் பிறவிப்பேற்றை யிழந்தவனுகிருன்; அவனை ஒழுங்குபடுத்த முயல வேண்டுவது சத்தியாக்கிரக நிலையெய்தினவன் கடமை.

குறைபாடு

உலகில் முழுச் சத்தியாக்கிரக நிலையெய்தி வாழ்வோர் அரியர். உலகிடை வாழும் மக்களுள் சத்தியாக்கிரகிகள் என்று சொல்லப்படுவோருள் பெரும்பான்மையோரைப் பெரிதுந் துராக்கிரக வழி நில்லாதார் என்றே கொள்ளல் வேண்டும். ஒதுங்கி ஒளித்து நிற்கும் துராக்கிரகத்துக்குச் சிற்சில வேளைகளில் அப்பெரியோரும் இரையாதல் உண்டு. அவ்வேளையில் அவர்கள் ஒல்லும் வகை முயன்று தங்களைக் காத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். காவ இயலாது ஒருவேளை அவர்கள் துராக்கிரகத்துக்கு இரையாஞலும், மீண்டும் மீண்டும் அடிக்

கடி அதற்கு இரையாகாதவாறு தங்களைக் காத்துக் கொள்ள முயலல் வேண்டும். இதற்கு வழியாது?

ஒருவன் தான் செய்த மறச்செயல் குறித்து வருந்தி வருந்தி அழுதல் வேண்டும்; ஆண்டவனை நோக்கி மன்னிக்குமாறு கேட்டல் வேண்டும். தன் குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு ஆண்டவனைக் கேட்போன் பிறர் குற்றத்தை மன்னிக்கும் அருளாளனா யிருத்தல் வேண்டும். குற்ற முணர்ந்து வருந்துவோன் மீண்டும் அக்குற்றத்துக்கு ஆளாதல் அரிது. அவன் உய்ய வழியுண்டு. சத்தி யாக்கிரகிகள் சிறுசிறு தவறுதலுக் குட்படுவரேல், அவர்கள் அதை வருந்தலால், நோன்பால், ஆண்ட வனை நோக்கி வழுத்தலால் கழுவாய் தேடித்தேடி மீண்டும் அத்தவறுதலுக் காளாகா வழியில் நிற் பார்கள்.

முறையீடு

பெரிதும் துராக்கிரகத்தால் விழுங்கப்பட்டவன் குற்றங் குறித்து வருந்தான்; மேலும் மேலும் குற்ற மிழைத்தலிலேயே அவன் கண்ணுங் கருத்துமாயிருப் பன். அவனைத் திருத்தச் சத்தியாக்கிரகி முயன்றே தீரல் வேண்டும். அவன் செய்யுங் கொடுமைகளைப் பொறுமையால் ஏற்று ஏற்று அவனைப் பண்படுத்துங் கடப்பாடு சத்தியாக்கிரகிக்குண்டு. சத்தியாக்கிரகியின் பொறுமையும் இரக்கமுமே துராக்கிரகியின் நோய்க் குரிய மருந்தென்க. அம்மருந்தே பிறவிநோய் தீர்ப்பது மாகும்.

உயிருக்கு உடல் எத்தன்மைத்தோ அத்தன் மைத்து வாழ்விற்குச் சத்தியாக்கிரகம். ஒவ்வொரு

வரும் சத்தியாக்கிரகியாக வாழ்வரேல் சத்தியாக்கிரகப் போர் நிகழ்தற்கிடமிராது. ஆனால் ஒருபால் துராக்கிரகம் எழின் மற்றொருபால் சத்தியாக்கிரகம் எழுதல் வேண்டும். துராக்கிரகத்தைக் கண்டு சத்தியாக்கிரகிகள் வாளாவிருத்தல் கூடாது. வாளாவிருத்தல் தீமைக்குத் துணை போவதாகலின் அஃதும் (வாளாகிடத்தலும்) ஒருவித துராக்கிரகமேயாகும். துராக்கிரகத்தை யொடுக்க எழும் ஆசையன்றி வேறு ஆசை சத்தியாக்கிரகிக் கிருத்தல் கூடாது.

பிறர்பாலெழும் துராக்கிரகத்தை யொடுக்க உடனே சத்தியாக்கிரகப் போர் துவங்குதலுந் தவறு. முதல் முதல் நியாயவரம்பு முறைகளை எவ்வளவு தூரங் கையாளலாமோ அவ்வளவு தூரங் கையாள்வது நலன். அதனால் பயன் விளையாதெனும் முடிவு கண்டபின்னரே அன்புப் போரில் தலைப்படல் அறமாகும். ஓரினத்தார் மற்றோரினத்தார்மீது பொறுமைப் போர் தொடங்க எழுமுன்னர்த் தம்மினத்தார் மாட்டு ஒற்றுமை உண்டுபண்ணவல்ல ஆக்க முறைகள் கொள்ளல் வேண்டும். இரத்தம் சிந்தும் போருக்குக் கருவிகளையும் பிறவற்றையும் ஒழுங்கு படுத்துவதுபோல, சத்தியாக்கிரகப் போருக்கும் உண்மை அஞ்சாமை அன்பு அருள் முதலியவைகளோடு பொறுமை துன்பஞ்சகித்தல் தியாகம் முதலிய அருட் கருவிகளை ஒழுங்கு படுத்தல் வேண்டும். ஒழுங்கு என்பது சத்தியாக்கிரக உயிர்க்கு உடல்போன்றதென்க.

காமெடுத்துக் கொண்ட காந்தியடிகள் வாழ்வில் சத்தியாக்கிரகம் எவ்வாறு கனிந்தது என்பதைப் பற்றியும், அதனை எவ்வாறு எழுப்பி உலகை அதன் வழிப் படுத்த அவர் முயன்றார் என்பதைப் பற்றியுஞ் சிறிது ஆராய்வோம்.

காந்தியடிகள் இளமையில் கொண்ட தாயன்பு, தீண்டாமையில் வெறுப்பு, வாய்மை, ஒழுக்கத்தி லுணர்வு முதலியன அவரது பின்னைய சத்தியாக்கிரக வாழ்வு நிலையத்துக்குச் சாரமாக நின்றன. காந்தியடிகளுக்குச் சத்தியாக்கிரக உணர்வு அரும்பிய இடம் தென்னாப்பிரிக்கா. அதற்குக் காரணமாக நின்றது ஆண்டுள்ள வெள்ளையர் துராக்கிரகமே யாகும். முன்பின் சத்தியாக்கிரக விதை காந்தியடிகள் உள்ளத்தில் வீழாது, அது திடீரென அவர்பால் அரும்பியிராது. இளமையில் அவருள்ளத்தில் அவ் விதை நல்வினைப் பயனால் விழுந்திருக்கிறது. பின்னை அவர் தென்னாப்பிரிக்கா போம்வரை அவர் வாழ் வாம் நிலத்தில் தூறுகள் கிளம்பி மூடினும், அவை களால் சத்தியாக்கிரக விதைக்குப் பழுது நேரவில்லை. அஃதொருபால் ஆண்டவன் அருளொளி பெற்று முளைவிட்டு வளர்ந்து கொண்டே யிருந்தது. அவ் விதை வரலாற்றைக் காந்தியடிகள் ஒருவர்பால் கூறி யுள்ளார்.

சத்தியாக்கிரகமும் அடிகளும்

காந்தியடிகள் வரலாற்றை முதல் முதல் ஆங்கிலத்தில் எழுதப் புகுந்த அன்பர் **ஜோஸப் டோக்** என்பார் காந்தியடிகளை நோக்கி "சத்தியாக்கிரக உணர்வு

தங்கள்பால் எவ்வாறு அரும்பிற்று" என்று வின வியபோது, அடிகள் :—

"யான் குழந்தையா யிருந்தபோது, பள்ளிக்கூடத்தில் வாசித்த வேளையில், ஒரு குஜாராத் பாட்டின் ஒரு வாக்கியம் என்னுள்ளத்தில் பதிந்தது. அதன் உள்ளுறை வருமாறு :—

'ஒருவன் உனக்குக் குடிக்கத் தண்ணீர் கொடுத்தால் அதற்குப் பதிலாக நீ அவனுக்குத் திருப்பித் தண்ணீர் கொடுக் கிறாய். இதில் ஒன்றுமில்லை. தீமைக்கு மாறாக நலஞ்செய் வதில் உண்மை அழகுண்டு'

இத்திருமொழி எனது குழந்தைப்பருவத்தில் என்னைத் தன்வயப்படுத்திற்று. பின்னை கிறிஸ்துநாதர் மலைமீதிவர்ந்து பொழிந்த அருண்மொழி என்னை ஆண்டது"

என்று இவ்வாறு அடிகள் சொல்லிமுடித்ததும், அன் பர் டோக் "பகவத் கீதையன்றோ முதலில் போந் திருத்தல் வேண்டும்" என்று கேட்டார். அதற்குக் காந்தியடிகள்,

"இல்லை. சத்தியாக்கிரகத்தின் நேர்மையையும், பெரு மையையும் உணர்த்தி என்னை விழிக்கச் செய்தது **புதிய ஏற் பாடே**. நான் கிறிஸ்து நாதரின் மலைப் பொழிவை வாசித்த போது, அதிலுள்ள 'தீமையோடு எதிர்த்து நிற்கவேண்டாம். ஒருவன் உன்னை வலதுகன்னத்தில் அறைந்தால் அவனுக்கு மறுகன்னத்தையும் திருப்பிக்கொடு (மத்-6-37)' என்பதையும் 'உங்கள் சத்துருக்களைச் சிநேகியுங்கள் ; உங்களைத் துன்பப் படுத்துகிறவர்களுக்காக ஜெபம் பண்ணுங்கள் ; இப்படிச் செய் வதினால் நீங்கள் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவிற்குப் புத்திரராயிருப்பீர்கள். (மத்-6-44)' என்பதையுங் கண்ட வேளை யில், யான் வரம்பிலா இறும்பூதெய்தினேன். இவ்வெண் ணத்தை என்னுள்ளத்தில் பின்னைப் பகவத்கீதை வலியுறுத் திற்று ; அதன் பின்னை **டால்ஸ்டாய்** எழுதிய 'பரலோக

ராஜ்யம் உன்னுள்ளத்திருக்கிறது' என்னும் நூல் பசு மரத்தாணிபோல் பதியச்செய்தது.''

என்று பதிலிறுத்தார்.

காந்தியடிகள் வாழ்விற்கு வாழ்வளித்த கிறிஸ்து நாதர் மலைமீதிருந்து பொழிந்த தெய்வத் திருவருட் சத்தியாக்கிரக மொழிகளை இந்நூலில் இவ்விடத்தில் வெளியிடாது செல்வனேல் எனது கடனை யான் ஆற்றினவனாகேன். இம்மலைத் திருமொழி ஒரு காந்தியடிகளையா ஆண்டது? எத்துணை எத்துணைக் காந்தியடிகளை யாண்டது! உலகிலுள்ள மாக்களை மக்களாக்க எழுந்த செம்மொழியன்றோ அம்மொழி? மனிதன் ஆன்ம விளக்கம் பெறுதற்குரிய பொருளெலாம் அதன்கண் பொலிகின்றன. எல்லாச் சமயங்களின் முடிந்த நிலையை அதன்கண் காணலாம். என் வாழ்வில் அத் திருவாக்கு எனக்குப் புரிந்து வருந் துணையை யான் அறிவேன். மன்பதை யுய்ய வெழுந்த அம் மறை மொழி வருமாறு :—

மத்தேயு - அதிகாரம் ௫

1 "அவர் (கிறிஸ்து நாதர்) திரளான ஜனங்களைக் கண்டு மலையின்மேல் ஏறினார்; அவர் உட்கார்ந்தபொழுது, அவருடைய சிஷர்கள் அவரிடத்தில் வந்தார்கள்.

2 அப்பொழுது அவர் தமது வாயைத் திறந்து அவர்களுக்கு உபதேசித்துச் சொன்னது என்னவென்றால் :

3 ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; பரலோக ராஜ்யம் அவர்களுடையது.

4 துயரப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் ஆறுதலடைவார்கள்.

5 சாந்த குணமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் பூமியைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

6 நீதியின்மேல் பசிதாக முள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள்.

7 இரக்கமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் இரக்கம் பெறுவார்கள்.

8 இதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள்.

9 சமாதானம் பண்ணுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரர் எனப் படுவார்கள்.

10 நீதியினிமித்தம் துன்பப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்; பரலோக ராஜ்யம் அவர்களுடையது.

11 என்னிமித்தம் உங்களை நிந்தித்துத் துன்பப்படுத்தி, பலவித தீமையான மொழிகளையும் உங்கள் பேரில் பொய்யாய்ச் சொல்வார்களானால் பாக்கியவான்களா யிருப்பீர்கள்.

12 சந்தோஷப்பட்டு, களிகூருங்கள்; பரலோகத்தில் உங்கள் பலன் மிகுதியா யிருக்கும்; உங்களுக்கு முன்னிருந்த தீர்க்கதரிசிகளையும் அப்படியே துன்பப்படுத்தினார்களே.

13 நீங்கள் பூமிக்கு உப்பா யிருக்கிறீர்கள்; உப்பானது சாரமற்றுப் போனால், எதனால் சாரமாக்கப்படும்? வெளியே கொட்டப் படுவதற்கும், மனுஷரால் மிதிக்கப்படுவதற்குமே ஒழிய வேறொன்றுக்கும் உதவாது.

14 நீங்கள் உலகத்துக்கு வெளிச்சமா யிருக்கிறீர்கள்; மலையின்மேல் இருக்கிற பட்டணம் மறைந்திருக்க மாட்டாது.

15 விளக்கைக் கொளுத்தி மரக்காலால் மூடி வையாமல், விளக்குத் தண்டின்மேல் வைப்பார்கள்; அப்பொழுது அது வீட்டிலுள்ள யாவருக்கும் வெளிச்சங் கொடுக்கும்.

16 இவ்விதமாய், மனுஷர் உங்கள் நற்கிரியைகளைக் கண்டு, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவை மகிமைப் படுத்தும்

படி, உங்கள் வெளிச்சம் அவர்கள் முன்பாகப் பிரகாசிக்கக் கடவது.

நியாயப் பிரமாணத்தை யாகிலும் தீர்க்க தரிசனங்களை யாகிலும் அழிக்கிறதற்கு வந்தேன் என்று எண்ணிக் கொள்ளாதேயுங்கள்; அழிக்கிறதற்கு அல்ல, நிறைவேற்றுகிறதற்கே வந்தேன்.

வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோனாலும் நியாயப் பிரமாணத்திலுள்ளன வெல்லாம் நிறைவேறு மளவும் அதில் ஒரு சிறு எழுத்தாகிலும், ஓர் எழுத்தின் உறுப்பாகிலும், ஒழிந்து போகாது என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

ஆகையால், இந்தக் கற்பனைகள் எல்லாவற்றிலும் சிறிதானதொன்றை யாகிலும் மீறி, அவ்விதமாய் மனுஷருக்குப் போதிக்கிறவன் பரலோக ராஜ்யத்தில் எல்லாரிலும் சிறியவன் என்னப்படுவன்; இவைகளைக் கைக்கொண்டு போதிக்கிறவனோ பரலோக ராஜ்யத்தில் பெரியவன் எனப்படுவான்.

வேதபாரகர் பரிசேயர் என்பவர்களுடைய நீதியிலும் உங்கள் நீதி அதிகமா யிராவிட்டால், பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டீர்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

கொலை செய்யாதிருப்பாயாக என்பதும், கொலை செய்கிறவன் நியாயத் தீர்ப்புக்கு ஏதுவாயிருப்பான் என்பதும், பூர்வத்தாருக்கு உரைக்கப்பட்டனவென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; தன் சகோதரனை நியாயமில்லாமல் கோபித்துக்கொள்பவன் நியாயத் தீர்ப்புக்கு ஏதுவாயிருப்பான்; தன் சகோதரனை வீணனென்று சொல்லுகிறவன் ஆலோசனைச் சங்கத் தீர்ப்புக்கு ஏதுவாயிருப்பான்; மூடனே என்று சொல்லுகிறவன் எரி நரகத்துக்கு ஏதுவாயிருப்பான்.

ஆகையால் நீ பலிபீடத்தினிடத்தில் உன் காணிக்கையைச் செலுத்த வந்து, உன் பேரில் உன் சகோதரனுக்குக் குறை உண்டென்று அங்கே நினைவு கூறுவாயாகில்,

24 அங்கேதானே பலிபீடத்தின் முன் உன் காணிக்கையை வைத்துவிட்டுப் போய், முன்பு உன் சகோதரனோடே ஒப்புரவாகி, பின்பு வந்து உன் காணிக்கையைச் செலுத்து.

25 எதிராளி உன்னை நியாயாதிபதியினிடத்தில் ஒப்புக்கொடாமலும், நியாயாதிபதி உன்னைச் சேவகனிடத்தில் ஒப்புக்கொடாமலும், நீ சிறைச்சாலையில் வைக்கப்படாமலும் இருக்கும்படியாக, நீ உன் எதிராளியோடு வழியில் இருக்கும்போதே சீக்கிரமாய் அவனுடனே நல் மனம் பொருந்து.

26 பொருந்தாவிட்டால், நீ ஒருகாசும் குறைவின்றிக் கொடுத்துத் தீர்க்குமட்டும் அவ்விடத்திலிருந்து புறப்படமாட்டாய் என்று மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.

27 விபசாரஞ் செய்யாதிருப்பாயாக என்பது பூர்வத்தாருக்கு உரைக்கப்பட்டதென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

28 நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; ஒரு ஸ்திரீயை இச்சையோடு பார்க்கிற எவனும் தன் இதயத்தில் அவளோடே விபசாரஞ் செய்தாயிற்று.

29 உன் வலது கண் உனக்கு இடறலுண்டாக்கினால், அதைப் பிடுங்கி எறிந்து போடு; உன் சரீரம் முழுவதும் நரகத்தில் தள்ளப்படுவதைப் பார்க்கிலும், உன் அவயவங்களில் ஒன்று கெட்டுப்போவது உனக்கு நலமாயிருக்கும்.

30 உன் வலது கை உனக்கு இடறலுண்டாக்கினால், அதைத் தறித்து எறிந்து போடு; உன் சரீரம் முழுவதும் நரகத்தில் தள்ளப்படுவதைப் பார்க்கிலும், உன் அவயவங்களில் ஒன்று கெட்டுப்போவது உனக்கு நலமாயிருக்கும்.

31 தன் மனைவியைத் தள்ளி விடுகிற எவனும் தள்ளுதற்சீட்டை அவளுக்குக் கொடுக்கக்கடவன் என்று உரைக்கப்பட்டது.

32 நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; வேசித்தன முகாந்தரத்தினாலொழிய தன் மனைவியைத் தள்ளி விடுகிறவன், அவளை விபசாரஞ் செய்யப் பண்ணுகிறவனாயிருப்பான்; அப்

படித் தள்ளிவிடப் பட்டவளை விவாகம் பண்ணுகிறவனும் விபசாரஞ் செய்கிறவனு யிருப்பான்.

அன்றியும், பொய்யாணை யிடாமல், உன் ஆணைகளைக் கர்த்தர் முன்னிலையாய்ச் செலுத்துவாயாக என்று பூர்வத்தாருக்கு உரைக்கப்பட்டதென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; பரிச்சேதம் சத்தியம் பண்ண வேண்டாம்; வானத்தின்பேரில் சத்தியம் பண்ண வேண்டாம்; அது தேவனுடைய சிங்காசனம்.

பூமியின் பேரிலும் சத்தியம் பண்ண வேண்டாம்; அது அவருடைய பாதபடி; எருசலேமின் பேரிலும் சத்தியம் பண்ண வேண்டாம்; அது மகாராஜாவினுடைய நகரம்.

உன் சிரசின்பேரிலும் சத்தியம் பண்ண வேண்டாம்; அதின் ஒரு மயிரையாவது வெண்மையாக்கவும் கறுப்பாக்கவும் உன்னால் கூடாதே.

உள்ளதை உள்ளதென்றும், இல்லதை இல்லதென்றும் சொல்லுங்கள்; இதற்கு மிஞ்சினது தீமையினால் உண்டாயிருக்கும்.

கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல் என்று உரைக்கப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள் :

நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; தீமையோடு எதிர்த்து நிற்கவேண்டாம்; ஒருவன் உன்னை வலது கன்னத்தில் அறைந்தால், அவனுக்கு மறு கன்னத்தையும் திருப்பிக் கொடு.

உன்னோடு வழக்காடி உன் வஸ்திரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றிருக்கிறவனுக்கு உன் அங்கியையும் விட்டுவிடு.

ஒருவன் உன்னை ஒரு மைல் தூரம் வரப் பலவந்தம் பண்ணினால், அவனோடு இரண்டு மைல் தூரம் போ.

உன்னிடத்தில் கேட்கிறவனுக்குக் கொடு; உன்னிடத்தில் கடன் வாங்க விரும்புகிறவனுக்கு முகங்கோணாதே.

உனக்கடுத்தவனைச் சிநேகித்து, உன் சத்துருவைப் பகைப்பாயாக என்று சொல்லப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; உங்கள் சத்துருக்களைச் சிநேகியுங்கள்; உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள்; உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள்; உங்களை நிந்திக்கிறவர்களுக்காகவும் உங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காகவும் ஜெபம் பண்ணுங்கள்.

இப்படிச் செய்வதினால் நீங்கள் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவுக்குப் புத்திரரா யிருப்பீர்கள்; அவர் தீயோர் மேலும் நல்லோர் மேலும் தமது சூரியனை உதிக்கப்பண்ணி, நீதியுள்ளவர்கள் மேலும் அநீதியுள்ளவர்கள் மேலும் மழையைப் பெய்யப் பண்ணுகிறார்.

உங்களைச் சிநேகிக்கிறவர்களையே நீங்கள் சிநேகிப்பீர்களானால், உங்களுக்குப் பலன் என்ன? ஆயக்காரரும் அப்படியே செய்கிறார்கள் அல்லவா?

உங்கள் சகோதரரை மாத்திரம் வாழ்த்துவீர்களானால் நீங்கள் விசேஷித்துச் செய்கிறது என்ன? ஆயக்காரரும் அப்படிச் செய்கிறார்கள் அல்லவா?

ஆகையால், பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள்பிதா பூரண சற்குணரா யிருக்கிறது போல, நீங்களும் பூரண சற்குணரா யிருக்கக் கடவீர்கள்

அதிகாரம் ௬

மனுஷர் காண வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு முன்பாக உங்கள் தர்மத்தைச் செய்யாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; செய்தால், பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவினிடத்தில் உங்களுக்குப் பலனில்லை.

ஆகையால் நீ தர்மஞ் செய்யும்போது, மனுஷரால் புகழப்படுவதற்கு, மாயக்காரர் ஆலயங்களிலும் வீதிகளிலும் செய்வதுபோல, உனக்கு முன்பாகத் தாரை ஊதுவியாதே; அவர்

கள் பலனை அடைந்து தீர்ந்ததென்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

நீயோ தர்மஞ் செய்யும்போது, உன் தர்மம் அந்தரங்கமாயிருப்பதற்கு, உன் வலது கைசெய்கிறதை உன் இடது கை அறியாதிருக்கக் கடவது.

அப்பொழுது அந்தரங்கத்தில் பார்க்கிற உன் பிதா தாமே உனக்கு வெளியரங்கமாய்ப் பலனளிப்பார்.

அன்றியும் நீ ஜெபம் பண்ணும்போது மாயக்காரரைப் போலிருக்க வேண்டாம்: மனுஷர் காணும்படியாக அவர்கள் ஜெப ஆலயங்களிலும் வீதிகளின் சந்திகளிலும் நின்று ஜெபம் பண்ண விரும்புகிறார்கள்: அவர்கள் தங்கள் பலனை அடைந்து தீர்ந்ததென்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

நீயோ ஜெபம் பண்ணும்போது, உன் அறை வீட்டுக்குள் பிரவேசித்து, உன் கதவைப் பூட்டி, அந்தரங்கத்திலிருக்கிற உன் பிதாவை நோக்கி ஜெபம் பண்ணு; அப்பொழுது, அந்தரங்கத்தில் பார்க்கிற உன் பிதா வெளியரங்கமாய் உனக்குப் பலனளிப்பார்.

அன்றியும் நீங்கள் ஜெபம் பண்ணும்போது, அஞ்ஞானிகளைப் போல வீண் வார்த்தைகளை அலப்பாதேயுங்கள்; அவர்கள், அதிக வசனிப்பினால் தங்கள் ஜெபம் கேட்கப்படுமென்று நினைக்கிறார்கள்.

அவர்களைப் போல நீங்கள் செய்யாதிருங்கள்; உங்கள் பிதாவை நோக்கி நீங்கள் வேண்டிக் கொள்ளுகிறதற்கு முன்னமே உங்களுக்கு இன்னது தேவை என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார்.

நீங்கள் ஜெபம் பண்ணவேண்டிய விதமாவது:—பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே, உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப் படுவதாக.

உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக; உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறது போலப் பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக.

11 எங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை இன்று எங்களுக்குத் தாரும்.

12 எங்கள் கடனாளிகளுக்கு நாங்கள் மன்னிக்கிறது போல எங்கள் கடன்களை எங்களுக்கு மன்னியும்.

13 எங்களைச் சோதனைக்குட்படப் பண்ணாமல், தீமையினின்று எங்களை ரக்ஷித்துக்கொள்ளும். ராஜ்யமும், வல்லமையும், மகிமையும், என்றென்றைக்கும் உம்முடையவைகளே, ஆமென், என்பதே.

14 மனுஷருடைய தப்பிதங்களை நீங்கள் அவர்களுக்கு மன்னித்தால், உங்கள் பரமபிதா உங்களுக்கும் மன்னிப்பார்.

15 மனுஷருடைய தப்பிதங்களை நீங்கள் அவர்களுக்கு மன்னியாதிருந்தால், உங்கள் பிதா உங்கள் தப்பிதங்களையும் மன்னியாதிருப்பார்.

16 நீங்கள் உபவாசிக்கும்போது, மாயக்காரரைப் போல முகவாடலாய் இராதேயுங்கள்; அவர்கள் உபவாசிக்கிறதை மனுஷர் காணும் பொருட்டாக, தங்கள் முகங்களை வாடப் பண்ணுகிறார்கள்; அவர்கள் தங்கள் பலனை அடைந்து தீர்ந்ததென்று, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

17 நீயோ உபவாசிக்கும்போது, அந்த உபவாசம் மனுஷர்களுக்குக் காணப்படாமல், அந்தரங்கத்தில் இருக்கிற உன் பிதாவுக்கே காணப்படும்படியாக, உன் தலைக்கு எண்ணெய் பூசி, உன் முகத்தைக்கழுவு.

18 அப்பொழுது அந்தரங்கத்தில் பார்க்கிற உன்பிதா உனக்கு வெளியரங்கமாய்ப் பலனளிப்பார்.

19 பூமியிலே உங்களுக்குப் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வைக்க வேண்டாம்; இங்கே பூச்சியும் துருவும் அவைகளைக் கெடுக்கும்; இங்கே திருடரும் கன்னமிட்டுத் திருடுவார்கள்.

20 பரலோகத்திலே உங்களுக்குப் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வையுங்கள்; அங்கே பூச்சியாவது துருவாவது கெடுக்கிறதும் இல்லை; அங்கே திருடர் கன்னமிட்டுத் திருடுகிறதும் இல்லை;

உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே யிருக்கிறதோ அங்கே உங்கள் இதயமும் இருக்கும்.

கண்ணானது சரீரத்தின் விளக்காயிருக்கிறது ; உன் கண் தெளிவாயிருந்தால், உன் சரீரம் முழுவதும் வெளிச்சமா யிருக்கும்.

உன் கண் கெட்டதா யிருந்தால், உன் சரீரம் முழுவதும் இருளா யிருக்கும் ; இப்படி உன்னிலுள்ள வெளிச்சம் இருளாயிருந்தால், அவ்விருள் எவ்வளவு அதிகமாயிருக்கும் !

இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியஞ் செய்ய ஒருவனாலுங் கூடாது ; ஒருவனைப் பகைத்து மற்றவனைச் சிநேகிப்பான் ; அல்லது ஒருவனைப் பற்றிக்கொண்டு, மற்றவனை அசட்டை பண்ணுவான் ; தேவனுக்கும் உலகப் பொருளுக்கும் ஊழி யஞ் செய்ய உங்களால் கூடாது.

ஆகையால், என்னத்தை உண்போம், என்னத்தைக் குடிப்போம் என்று உங்கள் ஜீவனுக்காகவும் என்னத்தை உடுப்போம் என்று உங்கள் சரீரத்துக்காகவும் கவலைப்படாதிருங் கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் ; ஆகாரத்தைப் பார்க்கிலும் ஜீவனும், உடையைப் பார்க்கிலும் சரீரமும் விசே ஷித்தவைகள் அல்லவா ?

ஆகாயத்துப் பட்சிகளைக் கவனித்துப் பாருங்கள் ; அவை கள் விதைக்கிறதுமில்லை ; அறுக்கிறதுமில்லை, களஞ்சியங் களில் சேர்த்துவைக்கிறதுமில்லை ; அவைகளையும் உங்கள் பரமபிதா பிழைப்பூட்டுகிறார் ; அவைகளைப் பார்க்கிலும் நீங்கள் விசேஷித்தவர்கள் அல்லவா ?

கவலைப்படுகிறதினாலே உங்களில் எவன் தன் சரீர அள வோடு ஒரு முழத்தைக் கூட்டுவான் ?

உடைக்காகவும் நீங்கள் கவலைப் படுகிறதென்ன ? காட் டுப்புஷ்பங்கள் எப்படி வளருகின்றனவென்று கவனித்துப் பாருங்கள் ; அவைகள் உழைப்பதுமில்லை ; நூற்பதுமில்லை.

28 என்றாலும் சாலொமோன் முதலாய் தன்சர்வ மகிமை யிலும் அவைகளில் ஒன்றைப் போலாகிலும் உடுத்தியிருந்த தில்லை என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

29 அற்ப விசுவாசிகளே! இன்றைக்கு இருந்து நாளைக்கு அடுப்பிலே போடப்படும் காட்டுப் புல்லுக்குத் தேவன் இவ்வித மாக உடுத்துவித்தால், உங்களுக்கு உடுத்துவிப்பது அதிக நிச் சயமல்லவா?

30 ஆகையால், என்னத்தை உண்போம், என்னத்தைக் குடிப்போம், என்னத்தை உடுப்போம் என்று கவலைப்படா திருங்கள்.

31 இவைகளையெல்லாம் அஞ்ஞானிகள் நாடித்தேடுகிறார் கள்; இவைகளெல்லாம் உங்களுக்கு வேண்டியவைகள் என்று உங்கள் பரமபிதா அறிந்திருக்கிறார்.

32 முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள்; அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங் களுக்குக் கூடக்கொடுக்கப்படும்.

33 ஆகையால், நாளைக்காகக் கவலைப்படாதிருங்கள்; நாளை யத்தினம் தன்னுடையவைகளுக்காகக் கவலைப்படும். அந்தந்த நாளுக்கு அதனதன் பாடு போதும்.

அதிகாரம் ௭

1 நீங்கள் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்கப்படாதபடிக்கு மற்ற வர்களைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்காதிருங்கள்.

2 ஏனெனில், நீங்கள் மற்றவர்களைத் தீர்க்கிற தீர்ப்பின் படியே நீங்களும் தீர்க்கப்படுவீர்கள்; நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு அளக்கிற அளவின்படியே உங்களுக்கும் அளக்கப்படும்.

3 நீ உன் கண்ணிலிருக்கிற உத்திரத்தை உணராமல், உன் சகோதரன் கண்ணிலிருக்கிற துரும்பைப் பார்க்கிறதென்ன?

4 இதோ, உன் கண்ணில் உத்திரம் இருக்கையில் உன் சகோதரனை நோக்கி, நான் உன் கண்ணிலிருக்கும் துரும்பை எடுத்துப் போடட்டும் என்று நீ சொல்வதெப்படி?

5 மாயக்காரனே! முன்பு உன் கண்ணிலிருக்கிற உத்தி ரத்தை எடுத்துப் போடு; பின்பு உன் சகோதரன் கண்ணி லிருக்கிற துரும்பை எடுத்துப்போட வகை பார்ப்பாய்.

6 பரிசுத்தமானதை நாய்களுக்குக் கொடாதேயுங்கள்; உங் கள் முத்துகளைப் பன்றிகள் முன் போடாதேயுங்கள்; போட் டால் தங்கள் கால்களால் அவைகளை மிதித்து, திரும்பிக் கொண்டு உங்களைப் பீறிப்போடும்.

7 கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; தேடுங்கள், அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள்; தட்டுங்கள். அப்பொழுது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும்;

8 ஏனென்றால், கேட்கிறவன் எவனும் பெற்றுக் கொள்ளு கிறான்; தேடுகிறவன் கண்டடைகிறான்; தட்டுகிறவனுக்குத் திறக்கப்படும்.

9 உங்களில் எந்த மனுஷனானாலும் தன்னிடத்தில் அப் பத்தைக் கேட்கிற தன் மகனுக்குக் கல்லைக் கொடுப்பானா?

10 மீனைக் கேட்டால் அவனுக்குப் பாம்பைக் கொடுப்பானா?

11 ஆகையால், பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளை களுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க அறிந்திருக்கும்போது, பர லோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா தம்மிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையானவைகளைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயம் அல்லவா?

12 ஆதலால், மனுஷர் உங்களுக்கு எவைகளைச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்; இதுவே நியாயப் பிரமாணமும் தீர்க்க தரிசனங் களுமாம்.

13 இடுக்கமான வாசல் வழியாய் உட்பிரவேசியுங்கள்; கேட் டுக்குப் போகிற வாசல் விரிவும், வழி விசாலமுமாயிருக்கி றது; அதன் வழியாய்ப் பிரவேசிக்கிறவர்கள் அநேகர்.

14 ஜீவனுக்குப் போகிற வாசல் இடுக்கமும், வழி நெருக்க முமா யிருக்கிறது; அதைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்கள் சிலர்.

15 கள்ளத் தீர்க்க தரிசிகளுக்கு எச்சரிக்கையா யிருங்கள்;
அவர்கள் ஆட்டுத் தோலைப் போர்த்துக் கொண்டு உங்களி
டத்தில் வருவார்கள்; உள்ளத்திலோ அவர்கள் பட்சிக்கிற
ஓநாய்கள்.

16 அவர்களுடைய கனிகளினாலே அவர்களை அறிவீர்கள்;
முட்செடிகளில் திராட்சப் பழங்களையும், முட் பூண்டுகளில்
அத்திப் பழங்களையும் பறிக்கிறார்களா?

17 அப்படியே நல்ல மரமெல்லாம் நல்ல கனிகளைக் கொடுக்
கும்; கெட்ட மரமோ கெட்ட கனிகளைக் கொடுக்கும்.

18 நல்ல மரம் கெட்ட கனிகளைக் கொடுக்க மாட்டாது;
கெட்ட மரம் நல்ல கனிகளைக் கொடுக்கமாட்டாது.

19 நல்ல கனிகளைக் கொடாத மரமெல்லாம் வெட்டுண்டு,
அக்கினியிலே போடப்படும்.

20 ஆதலால், அவர்களுடைய கனிகளினாலே அவர்களை
அறிவீர்கள்.

21 பரலோகத்தி லிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி
செய்கிறவனே பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பானே
யல்லாமல், என்னைநோக்கி கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! என்று
சொல்லுகிறவன் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை.

22 அந்நாளில் அநேகர் என்னை நோக்கி, கர்த்தாவே! கர்த்
தாவே! உமது நாமத்தினாலே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தோம்
அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே பிசாசுகளைத் துரத்தினோம்
அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே அநேக அற்புதங்களைச் செய்
தோம் அல்லவா? என்பார்கள்.

23 அப்பொழுது, நான் ஒரு காலும் உங்களை அறியவில்லை;
அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே, என்னை விட்டு அகன்று போங்கள்
என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன்.

24 ஆகையால், நான் சொல்லிய இந்த வார்த்தைகளைக்
கேட்டு, இவைகளின்படி செய்கிறவன் எவனோ, அவனைக்

கன்மலையின்மேல் தன் வீட்டைக் கட்டின புத்தியுள்ள மனுஷனுக்கு ஒப்பிடுவேன்.

பெருமழை சொரிந்து, பெருவெள்ளம் வந்து, காற்று அடித்து, அந்த வீட்டின்மேல் மோதியும், அது விழவில்லை; ஏனென்றால், அது கன்மலையின் மேல் அஸ்திபாரம் போடப் பட்டிருந்தது.

நான் சொல்லிய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, இவைகளின்படி செய்யாதிருக்கிறவன் எவனோ, அவன் தன் வீட்டை மணலின் மேல் கட்டின புத்தியில்லாத மனுஷனுக்கு ஒப்பிடப்படுவான்.

பெருமழை சொரிந்து, பெருவெள்ளம் வந்து, காற்று அடித்து, அந்த வீட்டின்மேல் மோதினபோது, அது விழுந்தது; விழுந்து முழுவதும் அழிந்தது - என்றார்."

கிறிஸ்து நாதரின் திருவாயினின்றும் பிறந்த இவ்வெளிய அருண்மொழியில் என்னவில்லை? காந்தியடிகள் வாழ்வைப் பண்படுத்திய இத்திருமொழி என்னையும் பண்படுத்தல் வேண்டும்; என் நேயர்களையும், என் நாட்டாரையும், உலகோரையும் பண்படுத்தல் வேண்டும். எனதுள்ளங் கோயில் கொண்டுள்ள மெய்ப்பொருளே! எனது வேண்டுதலை நிறைவேற்றுவாயாக.

தென்னுப்பிரிக்காவில் எழுந்த நல்லுணர்வு காந்தியடிகளது வாழ்வில் கலந்து ஊறிக்கனிந்து விட்டது. தம்மாட்டுக் கனிந்துள்ள சத்தியாக்கிரக உணர்வு உலகமெலாம் பரவ வேண்டுமென்று காந்தியடிகள் இதுபோழ்து தவங்கிடக்கிறார். காந்தியடிகள் சத்தியாக்கிரகத்தை ஓம்பப் பல வழியில் முயன்று வரு

கிறார். அம்முயற்சிகளுள் ஒன்று சபர்மதியில் சத்தியாக்கிரக ஆசிரமம் அமைத்தது. அணித்தே அவ்வாசிரமப் பெயரும், சில விதிகளும் மாற்றப்பட்டன. மாற்றத்துக்குக் காரணம் சிலவிதிகளின் அருமைப் பாடென்று சொல்லப்படுகிறது. ஈண்டு நமக்கு வேண்டற்பாலது காந்தியடிகளின் அறமேயாகும். அவ்வற வளர்ச்சிக் கென்றே ஆசிரமவிதிகள் அடிகளால் செப்பஞ்செய்யப் பட்டன. அப்பழைய விதிகளே இந்நூலுக்கேற்புடையன. அவ்விதிகளை ஊன்றி நோக்கினுல் சத்தியாக்கிரக வாழ்விற்குரிய முறைகள் காணலாம். அவ்விதிகள் வருமாறு:—

சத்தியாக்கிரக ஆசிரமம்

நோக்கம்

இவ்வாசிரமத்தின் நோக்கம் தாய்நாட்டுக்கு எவ்வாறு சேவை செய்வது என்பதைப் பயில்வதும், அதற்குச் சேவை செய்வதுமாகும்.

பிரிவு

இவ்வாசிரமம் முத்திறத்தாரைக் கொண்டது. அவர் கருமவினைஞர், அவராக அபேட்சிப்பவர், மாணாக்கர் என்பவர்.

I. கருமவினைஞர் (காரியநிருவாகர்)

இவர் நாட்டுக்குத் தொண்டு செய்வதெப்படி என்பதைப் பயில, தம் வாழ்வில் கீழ் வரும் முறைகள் நுழைந்து கலப்புறல் வேண்டும் என்னும் உறுதியுடையராய், சில காலமாக அவைகளின்படி வாழ்வு நடாத்துவோர்.

(க) வாய்மை

ஒருவன் பொய்யாமையோடு கலவாது வாழ்தல் மட்டும் போதாது. நாட்டுக்கு நலந்தரத்தக்க ஒன்ருயினும் அதன் மாட்

டுக் காவுமுறை கையாளலாகாதென்பதை அவன் உணரல் வேண்டும். தாய் தந்தையரும், மற்ற முதியவரும் அறநெறி பிறழ்வரேல் அவரையும் எதிர்க்க வாய்மையைப் பயன்படுத்தல் வேண்டும். இதற்குப் பிரகலாதன் சான்ருக நிற்றல் காண்க.

(உ) கொல்லாமை

ஒருயிரைக் கொலை செய்யாதிருப்பது மட்டும் போதாது. இக்கொல்லாவிரதங் கொண்டோன், பிறர்செயல் தனக்கு அநியாயமாகத் தோன்றினும், அவன் அவரைத் துன்புறுத்தலாகாது. அவன் அவர்பால் சினமுருது அவரை நேசித்தல் வேண்டும். இவ்வாறு தாய் தந்தையரோ அரசாங்கத்தாரோ எவரோ கொடுமை நிகழ்த்தும் போது அக்கொடுமையை அன்பால் எதிர்த்தல்வேண்டும். கொடியனுக்கும் உறுகண் செய்யலாகாது. வாய்மையையுங் கொல்லாமையையுங் கொண்டோன் கொடுமை செய்வோனை அன்பால் வெல்ல வல்லான். இவன் கொடியனது விருப்பத்திற்கிணங்கி நடவாது, அதற்குமீறி நடந்து, உயிர்க் கிறுதி நேரும்வரை கொடியனுல் விதிக்கப்படுந்தண்டனைக ளேற்று, அக்கொடியன் தோல்வியுறு மட்டும் (மனம் திருந்தும் வரை) வருந்துவன்.

(ங) பிரமசரியம்

பிரமசரிய விரதம் பூண்டாலன்றி மேற்போந்த இரண்டு நோன்புகளைக் கடைப்பிடித்தலும் அரிது. இவ்விரதத்துக்குக் காமநோக்கோடு ஒரு மாதினைப் பாராதது மட்டும் போதாது. அவன் காம உணர்வு எண்ணத்தளவிலு முருதவாறு தன்பாலுள்ள விலங்கியல்பை அடக்கியாளல்வேண்டும். மணம் செய்தவனுயின் அவன் தன் மனைவிபால் தூர்த்த மனங் கொள்ளாது, அவளை வாழ்நாள் நட்புடைத் தோன்றலாகக்கருதி, அவளோடு தானும் தூய ஒழுக்க உறவினை உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும்.

(௪) நாச்சுவையடக்கம்

ஒருவன் நாச்சுவைக் கெளியனாகாதவாறு தன்னைக்காத்துக்கொண்டாலன்றி அவன் மேற்போந்த விரதங்களையும் சிறப்பாகப் பிரமசரியத்தையும் கடைப்பிடித்தல் அருமை. ஆதலால் நாச்சுவையடக்கல் ஒரு தனி நோன்பாகக் கணிக்கப்படுகிறது. நாட்டுப்பணி யாவல் மேலிட்டான், அதுகுறித்து உடலோம்புங் குறிக்கொண்டு, உணவின் அவசியமுணர்வோன், நாளடைவில் உணவை ஒழுங்குபடுத்தி, விலங்குணர்வைக் கிளர்ந்தெழுப்பக் கூடியதும் அநாவசியமானதுமான உணவை ஒல்லும்வகை ஒழித்தல் வேண்டும்.

(௫) கள்ளாமை

உலகில் மற்றவர் பொருளைக் களவாடாதிருத்தல் மட்டும் கள்ளாமை என்னும் நோன்பைக் கொள்வதாகாது. வாழ்விற்கு அநாவசியமாகவுள்ள பொருள்களைப் பயன்படுத்தலுந் திருடாகும். நமக்குப் போதுமானதை நாடோறும் இயற்கை உதவுகிறது. அதற்குமேல் வேறொன்றும் வேண்டுவதில்லை.

(௬) பொருளுடைமை

அளவை மீறிப் பொருளீட்டாமையை மட்டும் இந் நோன்பு அறிவுறுத்தாது. நமது தேவைக்கு முற்றும் அநாவசியமான பொருள்களை வைத்துக்கொள்ளாதிருத்தல் அவசியம். நாற்காலியின்றி ஒருவன் வாழக்கூடுமானால் அவன் அங்ஙனே வாழ்தல் வேண்டும். ஆதலால் இந்நோன்பைக் கடைப்பிடித் தொழுகுவோன் அடிக்கடி நிலையை ஆழ உன்னித் தனது வாழ்வை எளிமைப்படுத்துவானாக.

கூட்டுத்துணை

மேற்போந்த விரதங்களினின்றும் இரண்டு தெருட்டப்படுகின்றன. (ஒன்று சுதேசி; மற்றொன்று அஞ்சாமை.)

(க) சுதேசி

பொருளாக்குவோர் வாயிலாகவோ, மற்றெவ்வாயிலாகவோ மோசம் பொருந்தத்தக்க பொருள்களைப் பயன்படுத்தல் மெய்ம் மைக்கு மாறுபடுவதாகும். ஆதலால் உண்மை கடைப்பிடித்து நிற்போன் மான்செஸ்டர், ஜெர்மனி, அல்லது இந்தியாவில் இயந்திரச் சாலைகளில் செய்யப்பட்ட பொருள்களை உபயோ கித்தல் கூடாது. ஏன்? அவைகளில் மோசமில்லை என்று அவனுக்குத் தெரியாமையால் என்க. மேலும் இயந்திரசாலை களில் தொழிலாளர்கள் பெரிதும் வருந்துகிறார்கள். இச்சாலை களில் தொழில்புரியும் மக்கள் அகால மரணமடைகிறார்கள். இம்மரணத்துடன் சாலைகளில் தீ உபயோகித்தல் பல உயிர் களின் அழிவிற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. அந்நிய சாமான்களும், இயந்திரத்தால் செய்யப்பட்ட சாமான்களும் அஹிம்சா தர்ம வான்களை அத்தர்மத்தினின்றும் விலக்கித் தள்ளுவனவா யிருக்கின்றன. இச்சாமான்களுபயோகம் கள்ளாமைக்கும் பொருள்திரட்டாமைக்கும் நேர்மாறாக நிற்பது. கைத் தறி யால் செய்யப்படும் நமது எளிய துணிகளுக்குப் பதிலாக அந்நியத் துணிகளை உடுத்துகிறோம். வழக்கமென்பது அழகை அளிப்பதாகக் கொள்ளப்படுவதே இதற்குக் காரணம். உடலைச் செயற்கையால் அணிசெய்வது பிரமசரியத்துக்குத் தடை யாகும். பிரமசாரி எளிய உடை தவிர மற்றெதையுந் தள்ளக் கடவன். பொத்தான், அந்நிய வெட்டு முதலிய யாவற்றையும் தவிர்ப்பதற்கும், எளிய உடை அணிவதற்கும், எளிய வாழ்வுக் கும் சுதேச விரதம் வேண்டற்பாலது. ஆதலால் வாழ்வின் ஒவ் வொரு கூறிலும் சுதேசியம் மருவல் வேண்டும்.

(உ) அஞ்சாமை

அச்சத்தால் பீடிக்கப் படுவோன் உண்மையையாதல் அஹிம்சையையாதல் கடைப்பிடித்தொழுக இயலாதவனாவன். மன்னர் மக்கள் சாதி குடும்பங்கள் திருடர்கள் ஆறலைக்கள்ளர்

களின் பயத்துக்கும், புலிபோன்ற கொடிய உயிர்களின் பயத்துக்கும், மாண பயத்துக்கும் காரிய நிருவாகிகள் அஞ்சுவதினின்றும் நீங்கிவாழ முயலல்வேண்டும். உண்மையாக அஞ்சாநெஞ்சன், தனது சத்திய சக்தி அல்லது ஆத்மசக்தி வாயிலாக எதையும் எதிர்த்துத் தானே தன்னைக்காப்பன்.

நாட்டு மொழிகள்

நாட்டுமொழிகளை விலக்குவதால் எந்நாடும் வளர்ச்சியுறுதென்பது காரிய நிருவாகிகளின் நம்பிக்கை. ஆதலால் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் தாய்மொழியைக் கற்பார்கள்; மற்ற இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதிகளிலுமுள்ள சகோதரர்களோடு கெழுதகைமைகொண்டு, முக்கியமாயுள்ள இந்தியமொழிகளைப் பயில்வார்கள்; இந்திய மொழிகள் எல்லாவற்றிற்கும் சமஸ்கிருதம் திறவு ஆதலால் அதையும் பயிற்சிசெய்வார்கள்.

கைத்தொழில்

கைத்தொழில் மன்பதைக் கொருகடமையாக இயற்கையால் அருளப்பெற்றதென்று காரிய நிருவாகிகள் உறுதிகொள்கிறார்கள். ஆதலால் நம்பொருட்டுக் கைத்தொழில் செய்யக்கடவோமாக. அறிவு உழைப்பையும், ஆத்ம உழைப்பையும் மற்றவருக்கென அர்ப்பணஞ்செய்யல் வேண்டும். உலகிலுள்ள பெரும்பான்மையோர் விவசாயிகளாகலான், காரிய நிருவாகர்கள் தங்கள் நேரத்தில் சிறிது பொழுது பயிர்த்தொழில் புரிவார்கள். அஃது இயலாதபோது அவர்கள் வேறுதொழின் முயற்சியில் நுழைவார்கள்.

கைத்தறி

பருத்தி நூற்கும் ராட்டையையும் கைத்தறியையும் மறந்தமை நாட்டின் வறுமைக்கு முக்கிய காரணங்களுள் ஒன்றெனக் காரிய நிருவாகிகள் நம்புகிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் தங்கள் கரங்களால் அத்தொழில் செய்து அதை உயிர்ப்பிப்பார்கள்.

அரசியல்

அரசியல், பொருளாதார வளர்ச்சி முதலியன கல்வியின் கூறுகளாகக் கருதப்படமாட்டா. அவைகள் சமயத்தில் ஊடுருவி நிற்பன. ஆதலால் அரசியல், பொருளாதாரம், ஆசார சீர்திருத்தம் முதலியன சமய சம்பந்தமான முறையில் கற்பிக்க முயற்சி செய்யப்படும். இவைகளில் சம்பந்தப்பட்ட வேலைத்துறை ஊக்கத்துடனும், அன்புடனும் காரிய நிருவாகிகளால் ஓம்பப் படும்.

II அபேட்சகர்

மேற்போந்த விரதங்களைக் கொள்வதில் விருப்புடைய வர்களாய், ஆனால் அவைகளை உடனே தாங்கிச் செய விற் கொணர இயலாதவர்களா யுள்ளவர்கள் அபேட் சகர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். இவர்கள் ஆசிரமத் துள்ளபோது மேற்போந்த விரதங்களை ஏற்று நடக்க ஒருப் படாதொழியினும், அவைகளின்படி இசைந்து நடக்கவேண்டு வது அவர்கள் கடமை. இவ்விரதங்களேற்று நடக்கும் பேறு பெறும்போது இவர்கள் காரிய நிருவாகிகளாவார்கள்.

III மாணுக்கர்கள்

க. நான்கு வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண் - பெண் குழந்தை கள் சேர்க்கப்படுவார்கள்.

உ. தாய் தந்தையர்கள், குழந்தைகள் மீதுள்ள தங்கள் ஆட்சியை முற்றும் ஆசிரமத்துக்கு ஒப்படைத்தல் வேண்டும்.

௩. கல்விக்குரிய காலவரை முடியுமட்டும் குழந்தைகள் தாய்தந்தையர்களைப் பார்த்துவர அனுப்பப்பட மாட்டார்கள்.

௪. காரிய நிருவாகிகள் அனுஷ்டிக்கும் விரதங்கள் யாவும் மாணுக்கர்கட்குப் போதிக்கப்படும்.

௫. சமய உண்மைகள், விவசாயம், கைந்நெசவு, இலக் கியங்கள் அவர்கட்குப் போதிக்கப்படும்.

௬. மாணுக்கர்களுக்குரிய தாய்மொழியின் வழியே கல்வி கற்பிக்கப்படும். சரித்திரம் பூகோளம் கணிதம் பொருளாதாரம் முதலியன போதிக்கப்படும். சமஸ்கிருதம், ஹிந்தி, திராவிட மொழிகளில் ஏதாவதொன்று கட்டாயம் போதிக்கப்படும்.

௭. ஆங்கிலம் இரண்டாந்தரமாகப் போதிக்கப்படும்.

௮. அவர்கட்கு உருது, வங்காளம், தமிழ், தெலுங்கு, தேவநாகரலிபி போதிக்கப்படும்

௯. இப்பயிற்சி பத்தாண்டில் முற்றுப் பெறுமெனக் காரிய நிருவாகிகள் நம்புகிறார்கள். மாணுக்கர்கள் உற்ற வயதடைந்ததும், முதற்பகுதியிற் போந்த விரதங்களை ஏற்று நடக்கக் கேட்டுக்கொள்ளப் படுவார்கள். அவர்கள் அதற்கிணங்காது போயின், அவர்கள் ஆசிரமத்தி னின்றும் விலகல் வேண்டும்.

௧௦. தாய் தந்தையர் அல்லது போஷகருடைய உதவியை எதிர்பாராத நிலைபெற்ற பின்னரே மாணுக்கர்கள் இக்கேள்வி கேட்கப்படுவார்கள்.

௧௧. "யான் உற்றவயதடைந்து சுவாதீனம் பெறும்போது பிழைப்புக்கு என்செய்வேன்" என்னும் அச்சம் குடிகொள்ளாதவாறு தொடக்கத்திலிருந்து மாணுக்கர்களுக் கறிவுறுத்த எல்லாவித முயற்சியுஞ் செய்யப்படும்.

௧௨. வயதுற்றவர்களும் மாணுக்கர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

௧௩. விதிப்படி எல்லாரும் ஒரேவித எளிய உடை யணிவார்கள்.

௧௪. உணவு மிக எளியது. மிளகாய் முற்றிலும் விலக்கப்படும். உப்பு மிளகு மஞ்சள் தவிர மற்ற மசாலைகள் பெரிதும் உபயோகிப்பதில்லை. பாலும், அதன் பரிணமங்களும், பிரமசரிய வாழ்விற்குத் தடையாயிருத்தலானும், அடிக்கடி எலும்புருக்கி நோய்க்குக் காரணமாக நிற்றலானும், புலால் உணவுபோலக் கிளர்ச்சி யூட்டலானும், உபயோகிக்க நேரின், அவைகள் அரிதே உபயோகிக்கப்படும்.

உணவு மும்முறை அளிக்கப்படும். உலர்ந்த பழங்களும், பசிய பழங்களும் பெருமிதமாக வழங்குதலுண்டு. ஆசிரமத்துள்ள அனைவருக்கும் சுகாதார முறைகள் போதிக்கப்படும்.

௧௫. சட்டப்படி ஆசிரமத்தில் விடுமுறை கிடையாது. பிள்ளைகள் தங்கள் தங்கள் சொந்த வேலை கவனிக்க வாரத்துக்கு ஒன்றரை நாள் ஒதுக்கப்படும்.

௧௬. ஆண்டில் மூன்றுமாத காலம், உடல்வளம் பெற்றுள்ள மாணாக்கர்கள், இந்தியாவின் பல பாகங்களைப் பெரிதுங் கால்நடையாகச் சென்று பார்க்கலாம்,

௧௭. மாணாக்கர்கட்காதல் அபேட்சகர்கட்காதல் சம்பளம் விதிப்பதில்லை. ஆனால் ஆசிரமச் செலவிற்காகத் தாய் தந்தையர்களோ அல்லது அங்கத்தவர்களோ தங்களாலியன்றவரை உதவி புரியலாம்.

நிர்வாகம்

நிர்வாகம் காரிய நிர்வாகர்களால் நடத்தப்படும். பிள்ளைகளைச் சேர்த்தல் முதலிய பொறுப்பு காரிய நிருவாகத் தலைவருடையது. இவர் நன்கொடையாகப் பெற்ற பொருளாலும், ஆசிரம நேயர்கள் கொடுக்கும் பொருளாலும் வினைகள் நிகழ்த்தப்படும்.

அறிவிப்பு

ஆசிரமத்துக்கு வருவோர் ஒல்லும் வகை ஆசிரம விதிகளைக் கவனித்து நடத்தல் வேண்டும். அவர்கட்கு வசதியளிக்க முயற்சி செய்யப்படும். அவர்கள் படுக்கை, சமயல் சாமான்கள் கொண்டு வருவது நலம். பிள்ளைகளை ஆசிரமத்துக்கு அனுப்ப விரும்புந் தாய் தந்தையர்கள் ஆசிரமத்தை வந்து பார்க்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். பிள்ளைகளின் அறிவு ஒழுக்கம் முதலியவற்றை ஆராயாது எப்பிள்ளையையும் சேர்ப்பதில்லை.

இவ்விதிகள் சத்தியாக்கிரக நெறி வளர்க்கும் முறையை ஒருவாறு அறிவுறுத்துகின்றன. சபர்மதி ஆசிரமத்திலுள்ள மாணுக்கர்களின் பின்னை வாழ்வு பேரின்ப வாழ்வா யிருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை.

" சத்தியாக்கிரக " ஆசிரமம் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பொலிய வேண்டுமென்பது எனது விருப்பம். மனிதர்களை விலங்காக்கும் தற்கால நாகரிகமென்னும் நஞ்சு - பேய் - பூதம் - சண்டமாருதம் - இந்தியாவை விட்டு அகலவேண்டுமாயின், காந்தியடிகளின் சத்தியாக்கிரக முறைகளை ஒவ்வொருவருங் கடைப்பிடித் தொழுகல் வேண்டும். அம்முறைபற்றி ஒழுகுவோர் அனைவரும் காந்தியாவர் என்பது உறுதி. அப்பொழுது புது இந்தியா - அதாவது போலி இந்தியா - ஒழிந்து, பழைய இந்தியா - அதாவது உண்மை இந்தியா - மீண்டும் பிறக்கும்.

சத்தியாக்கிரக ஆசிரமம் எங்கணுங் காணப் பெறல் வேண்டும். தேசபக்தர்கள் அனைவரும் - அறத்தை விரும்புவோர் அனைவரும் - சத்தியாக்கிரக வளர்ச்சிக்கும் செழிப்பிற்கும் முயற்சி செய்யல்வேண்டும். இந்தியாவின் முழு உரிமை - பூரண சுதந்திரம்- சத்தியாக்கிரகத்தைப் பொறுத்து நிற்கிறது. மற்றைய வழிகளும், முயற்சிகளும் இந்தியாவிற்கு முழு உரிமை வழங்கமாட்டா என்று உறுதி கூறலாம். இந்தியாவின் எதிர்கால நிலையை ஒழுங்குபடுத்தி உரிமை பெற்று மக்களாக வேண்டுமென்னும் எண்ணமுடைய இளைஞர்கள் எல்லாரும் சத்தியாக்கிரக ஆசிரமத்தில் சேர்ந்து ஆன்ம விளக்கம் பெற முந்துவாராக.

இவ்வுண்மைக் கல்லூரிபோன்ற கல்லூரிகள் யாண்டும் மல்கினால் உலகம் என்னிலை யெய்தும்? உலகி லுள்ள பள்ளிக் கூடங்களெல்லாம் சத்தியாக்கிரக ஆசிரமமாக விரைவில் மாற வேண்டுமென்று கடவுளை வழுத்துகிறேன்.

காந்தியடிகள் சத்தியாக்கிரகப் பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்றிருப்பதால் மறந்தலைகாட்டும் பொழுது, அதை ஒடுக்க நிலைமைக் கேற்றவாறு சட்ட மீறலோ, உதவி மறுத்தலோ, வரி கொடாமையோ, சிறைபுகலோ ஏதோ ஒரு சத்தியாக்கிரகத் துறையில் நின்று அறப் போர் புரிய முற்படுகிறார். அவரது வாழ்வில் அம் முயற்சி பன்முகங்கொண்டு மலர்ந்து மணம் வீசி வரு கிறது. அவைகளுள் சிலவற்றை ஈண்டுக் காட்டுவது நலந்தருவதாகும்.

தென்னுப் பிரிக்கா சத்தி யாக்கிரகம்

முதல் முதல் பொறுமைப்போர் நிகழ்ந்தவிடம் தென்னுப்பிரிக்கா என்பது எவர்க்குந் தெரியும். இதைப்பற்றி முன்னருங் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தென் னுப்பிரிக்காவில் வெண்ணிறத்தார் தமக்குள்ள செல் வாக்குகொண்டு கருநிறத்தார் உரிமை பறிக்க முயன்றனர். அப்பொழுது ஏழைக்கருமக்கள் சினங்கெழுந்து தங் கள் உரிமை காக்க எண்ணினார்கள். அவ்வேளை ஆங்கிருந்த காந்தியடிகள் உள்ளத்தில் ஒடுங்கியிருந்த சத்தியாக்கிரக உணர்வு அரும்பிற்று. அவ்வுணர்வு கொண்டு காந்தியடிகள் “ இஃதென்ன ! இரு சாராரும் துராக்கிரகப் பேயால் பிடிக்கப்படுகிறார். ஒரு கூட்டத்தார் தமக்குள்ள செல்வாக்கால் தீநெறி

செல்கிறார். இன்னொரு கூட்டத்தார் அச்செல்வாக்கின்மையால் தீமையைத் தீமையால் களைய முயல்கிறார். இது தவறான முறை. எளியார் பொறுமையால் வலியார்க்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்தலே இருவருந் திருந்தற்குரிய வழி" என்று எண்ணி வலியார் தவறுதலையுணர்த்த அதிகாரிகட்கு விண்ணப்பித்தும், லண்டன் நகர்போந்து ஆங்குள்ள அதிகாரிகளைக் கண்டு பேசியும், வேறு பல சட்ட வரம்பு வழி நின்று கிளர்ச்சிசெய்தும் பயன்படாமை கண்டு, முடிவில் சட்டமீறிச் சிறைபுகும் பொறுமைப்போர் தொடுத்தார்; மற்றவரையும் அப்போரில் பயிற்றுவித்தார். காந்தியடிகள் சட்டமீறிப் பன்முறை சிறைபுகுந்தார். அவரது அடிச்சுவட்டைப்பற்றி மற்றவருஞ் சிறை சென்றார். சத்தியாக்கிரகம் என்னும் மெய்க்கெறி காந்தியடிகள் வாயிலாகப் புத்துயிரும், உருவும் பெற்று 1907-ம் ஆண்டில் அங்கே கால்கொண்டது. அங்கிருந்தே உலகிடை மறைந்திருந்த சத்தியாக்கிரக உணர்வு யாண்டும் மீண்டும் பரவலாயிற்று.

இந்தியர்கள் பதிவுசெய்து வாழ வேண்டுமென்றும், இல்லையேல் நாடு கடத்தப்படுவார்களென்றும் நிறுவப்பெற்ற கொடிய சட்டத்தைத் தவிர்க்க முதன் முறையாக தொடுக்கப்பட்ட போரில் காந்தியடிகள் பிடிக்கப்பட்டு நீதிமன்றங் கொண்டு போகப்பட்டார். ஆங்கே நடந்த நிகழ்ச்சி முறையினுள்ள சில சத்தியாக்கிரகக் குறிப்பு வருமாறு:—

காந்தி யடிகள்:—யான் குற்றவாளியே. சான்றுகள் வேண்டுவதில்லை. குறுக்கு விசாரணையும் வேண்டாம். ஓர் அறிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்.

மாஜிஸ்டிரேட் :—அதற்கு யான் செவிசாய்க்க மாட்டேன். சட்டமிருக்கிறது. அதை மீறி நீங்கள் நடந்திருக்கிறீர்கள். ஆதலால் இங்கே அரசியல் பேச்சு ஒன்றும் வேண்டாம்.

கா :—அரசியல் சொற்பொழிவு நிகழத்தப் போவதில்லை.

மா :—கேள்வி இதுதான். நீங்கள் பதிவு செய்துகொண்டீரா? இல்லையா? பதிவு செய்யவில்லையெனில் அங்கே விடயம் முற்றுப்பெறுகிறது. டிரான்ஸ்வால் அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பெற்று, அரசர் பெருமான் அங்கீகாரம் பெற்ற சட்டமிருக்கிறது. அச்சட்டப்படி நடக்க வேண்டுவது எனது கடமை. * * * *

கா :—சட்டத்துக்குட்பட்டு எச்சான்றுங் கூறப்போவதில்லை.

மா .—சான்று வழி நின்று சட்டப்படி நடப்பதே எனது வேலை. நீங்கள் என்ன அறிக்கை செய்யப்போகிறீர்? 'சட்டம் நியாயமானதென்று நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மனச்சான்று வழிநின்று நான் அதை எதிர்த்து மீறினேன்' இதுதானே நீங்கள் சொல்லப்போவது?

கா :—ஆம். அது முழு உண்மை.

பின்னைக் காந்தியடிகள் விரும்பியதைச் சொல்ல இடம்பெறுமையால் "சொல்ல ஒன்றுமில்லை" என்றார். மாஜிஸ்டிரேட் "நாற்பத்தெட்டு மணிநேரத்துக்குள் நீங்கள் நாட்டை விட்டகலல் வேண்டும்" என்று கட்டளை யிட்டார். சட்டத்தை அநியாயமெனக் கொண்ட ஒருவர் அச்சட்ட வழிப் பிறந்த கட்டளைக் கிணங்குவரோ? அக்கட்டளைக் கிணங்கிக் காந்தியடிகள் நடக்கவில்லை. மீண்டும் அவர் மாஜிஸ்டிரேட்

முன்னிலையில் கொண்டுவரப்பட்டார். காந்தியடிகள் மாஜிஸ்டிரேட் முன்னிலையில் கூறியதாவது :—

"பிரிடோரியாவில் என் தோழர் பலர் மூன்று மாதக் கடுந்தண்டனையும், பெருந்தொகை அபராதமும் விதிக்கப் பெற்றாரெனுஞ் செய்தி இப்பொழுது கிடைத்தது. அபராதஞ் செலுத்தத் தவறினால் மேலும் மூன்று மாதக் கடுங்காவலாம். அவர்கள் குற்றஞ் செய்திருப்பாரெனில் அதினுஞ் சிறந்த பெருங்குற்றம் யான் செய்திருக்கிறேன். ஆதலால் எனக்கு முழுத் தண்டனை விதித்தல் வேண்டும்."

மா :—முழுத் தண்டனையா விரும்புகின்றீர்!

கா :—ஆம் ; ஐயா!

மா —நீங்கள் விரும்புமாறு முழுத்தண்டனை - அதாவது ஆறுமாதக் கடுங்காவலும் ஐந்நூறு பவுன் அபராதமும் - விதிக்க யான் இணங்கேன். * * * உங்களுடைய குற்றம் (28-12-1907) நியாயமன்றக் கட்டளையை மீறியதே. ஆதலால் இரண்டு மாத வெறுங்காவல் தண்டனை விதிக்கிறேன்.

அடிகள் தண்டனை ஏற்றுச் சிறைபுகுந்தார்.

பின்னே 1913-ம் ஆண்டில் மூன்று பவுன் வரி கட்ட மறுக்குமாறும், அச்சட்டம் ஒழியும் வரை வேலை நிறுத்தஞ் செய்யுமாறும், இந்திய மக்களை ஏவியது குறித்து மற்றுமொரு வழக்கு அடிகள்மீது கொணரப் பட்டது. அவ்வழக்கில் காந்தியடிகள் தாம் வக்கீல் தொழில் செய்பவர் என்றும், சட்டங் கொடியதாயிருத் தலால் அதை நீக்க வேண்டுமென முதலாளிகளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்திருப்பதாகவும், அச்சட்டத்தின் மீது தங்களுக்குள்ள மனக்குறை காட்ட வேலை நிறுத் தஞ் செய்யத் தொழிலாளர்க்குச் சொல்வதும், அவர் கள் அவ்வாறு செய்வதும் நியாயமென்றும், வருந்

தாது துன்பத்தைப் போக்க முடியாதெனத் தாம் அவர்க்குப் போதித்ததாகவும் கூறினர்.

காந்தி போன்ற பெருந்தகை யார்க்குத் தண்டனை விதிப்பது வருத்தந் தருந் தொண்டென்றும், காந்தியே குற்றமென்று ஒத்துக் கொண்டமையால் சட்டப்படி நடப்பதை விட வேறு வழியில்லையென்றும் மாஜிஸ்டிரேட் சொல்லி, ஒவ்வொரு குற்றத்துக்கும் இருபது இருபது பவுன் அபராதமென்றும், செலுத்தத் தவறினல், மும்மூன்று மாத கடுங்காவலென்றும், ஒன்றன்பின் ஒன்ருகத் தண்டனை யேற்க வேண்டுமென்றுந் தீர்ப்பளித்தனர்.

காந்தியடிகள் "யான் சிறைபுகுதலையே ஏற்றுக் கொள்கிறேன்" என்று சிறை புக உறுதிகொண்டு "மூன்று பவுன் வரி தள்ளப்படும் வரை வேலை நிறுத்தம் நிறுத்தப்படலாகாது. அரசாங்கம் என்னைச் சிறைப்படுத்தினமையால் அவ்வரியைத் தள்ளக் கூடும்" என்னுஞ் செய்தியை மற்றவர்க்கனுப்பிச் சிறைக்கோட்டம் நண்ணினர்.

சட்டமீறல் நியாயமா என்று சட்டவழி நிற்போர் கேட்பது வழக்கம். சட்டமென்பது யாது? சட்டம், மக்களிடை அன்பு அருள் ஒற்றுமை அமைதி நிலவுமாறும், கொலை களவு கள் காமம் பொய் முதலிய மறவினை நிகழாதவாறும், இயற்கை அறத்துக்கு முரணாகாதவாறுங் காக்க அரசாங்கத்தால் செய்யப்படுவது. அவ்வரசாங்கம் இயற்கை அறத்துக்கு மாறுபட்டு மக்கள் உரிமை யழிக்கவல்ல சட்டங்களை நிறுவு

சட்டமும் சத்தியாக்கிரகமும

மேல், அச்சட்டங்கட்கு உடன்பட்டு நடத்தல் அறக் கடவுளுக்கு மாறுபட்டு நடப்பதாகும். அறவோர் அச் சட்டங்களை யொழிக்க நியாயவழி நின்று கிளர்ச்சி செயல் வேண்டும்; நியாயம் பெறுதொழியின் செயற் கைக் கொடுஞ் சட்டத்தை மீறி நடப்பதே அறநெறி காப்பதாகும். அநியாயச் சட்டங்களை மீறி நடந்து அரசைத் தூய்மைப்படுத்த வேண்டுவது அறவோர் கடமை. ஈன்ற தந்தை மைந்தனைக் கள்ளருந்துமாறு கட்டளையிட்டால் "தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை" என மைந்தன் அத்தீநெறியில் புகவேண்டும்போலும்! நன்று! நன்று!! மைந்தன் என்செயல்வேண்டும்? அவன் தந்தை கட்டளை மீறியே நடத்தல் வேண்டும். தந்தையாயினும், தாயாயினும், அரசனாயினும், எவனாயினும் அறநெறி பிறழ்ந்து நடப்பானாயின் அறிஞர் தாம் வருந்தியேனும் அவனைத் திருத்தி நல்வழிப் படுத்த மறக்கட்டளையை மீறியே தீரல்வேண்டும். பகைமை பொறாமை முதலிய தீமை செறிந்த உள்ளங் கொண்டு சட்டத்தை மீறி நடவாது, அன்பு பொறுமை முதலிய நன்மை நண்ணும் உளத்தால் அதை மீறுதல் வேண்டும். இதனை வலியுறுத்த மற்றொரு நிகழ்ச்சியை ஈண்டு எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

பேஹாரிலுள்ள சாம்பரான் என்னுமிடத்தில் தொழிலாளர்கள் மேல்நாட்டு முதலாளிகளால் வருத் தப்படுவதாகக் காந்தியடிகள் கேட்டு உண்மை தேற ஆண்டுச் சென்றார். காந்தியடிகளின் உண்மை நிலையை உணராத ஜில்லா

சாம்பரான்

மாஜிஸ்ட்ரேட், காந்தியடிகளின் வரவால் சாம்பரா

னின் அமைதி குலைந்து கேடு விளைந்துவிடுமென்று கருதி, அடுத்த வண்டியிலேயே (Train) அவரைப் புறப்பட்டுச் செல்லுமாறு காந்தியடிகளுக்கு ஒரு கட்டளை பிறப்பித்தார். மகாத்மா, கட்டளையைக் கண்டார்; உற்று நோக்கினார். "யான் இறை பணிசெய்ய (ஏழைகளுக்கு உழைக்க) ஈண்டுப் போந்துளேன்; இவ்வூரைவிட்டுப் போகேன்; மாஜிஸ்ட்டிரேட் கட்டளையை மீறியதற்கு நேருந் தண்டனையேற்கச் சித்தமாயிருக்கிறேன்" என்று காந்தியடிகள் பதில் இறுத்தார். காந்தியடிகள் ஆன்மஞான உறுதி யுடையவர் என்பதை வலியுறுத்த இஃதொரு சான்றாக நிற்கிறது. பிறர் பொருட்டு வாழவேண்டுவதே பிறவிப் பயன் என்ற மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றுள்ள காந்தியடிகள் காரணமின்றிப் பிறந்த கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவரோ? அக்கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிதல் ஆண்டவன் ஆணைக்கு மாறாக நடப்பதன்றோ? ஆண்டவன் ஆணை, ஏழைகள் துன்பத்தைக் கேட்டு அதை ஒழிக்குமாறு காந்தியடிகளைத் தூண்டுகிறது. அதிகாரி ஆணை அதை மறிக்கிறது. எதைக் கொள்வது? எதைத் தள்வது?

காந்தியடிகள் ஆண்டவன் ஆணைவழி நின்றார். ஆன்மசக்தி கைவரப்பெற்றோர் அறத்திற்கு மாறாக எவர் கட்டளை பிறப்பினும் அக்கட்டளைக்கு அஞ்சார்; கீழ்ப்படியார். இச்செயல் மனிதவாழ்க்கைக் குரியது. ஓர் அதிகாரியின் ஆணைக்கு அஞ்சி ஒன்பதினாயிரம் ஏழைகளை வஞ்சிப்பது பெரும்பாவமன்றோ? ஏழைகள் பொருட்டு எத்தகைத் துன்பம் வரினும் அதைத் தாங்க விரைந்து நிற்பவர் கடவுளிடத்தன்புடையவ

ராவர். அறத்திற்கும் உண்மைக்குங் கட்டுப்பட்டுச் சிறை புகுவது துறக்கத்துக்குச் செல்வதையொக்கும். அதிகாரியின் ஆணைக்கு அஞ்சி மனமுடைந்து ஆண்டவன் பணிக்கு இடையூறு செய்வோர் தன்னலமுடையோ ராவர்.

சாம்பரான் மாஜிஸ்ட்ரேட் தம் கட்டளையை மறுத்த காந்தியடிகள்மீது விசாரணை தொடங்கினர். காந்தியடிகள் வழக்கை வளர்த்துக்கொள்ளவில்லை; வக்கீல்களைத் தேடவில்லை; வலிந்து வந்த வக்கீல்களையும் தமக்காகப் பேச வொண்ணுதவாறு தடுத்துவிட்டார். மாஜிஸ்ட்ரேட் எதிரில், பொறுமைப் பொருளாகிய காந்தியடிகள் நின்று "யான் எனது கடமையைச் செலுத்த வந்தேன். அதைத் தடுக்கத் தாங்கள் கட்டளை பிறப்பித்து விட்டீர்கள். உலக ஆட்சிமுறை வழியாகப் பிறந்த கட்டளைக்கு யான் கீழ்ப்பட்டு நடக்க உடன்படாதது குற்றமே" என்று கூறினர். காந்தியடிகளின் வாயினின்றும் பிறந்த பொருண் மொழிகளை மாஜிஸ்ட்ரேட் செவிமடுத்தார்; தீர்ப்பைச் சொல்லாது நிறுத்திவிட்டார். சின்னுள் கடந்ததும் மேல் அதிகாரிகளிடமிருந்து, காந்தியடிகள்மீது பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்த கட்டளையை விலக்கி விடுமாறு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு ஆணை பிறந்தது. மாஜிஸ்ட்ரேட் என் செய்வார்? பொறுமை எதிர்ப்பிற்குமுன் பிற எதிர்ப்புகள் என் செய்யும்? அதற்குமேல் காந்தியடிகள் சாம்பரான் தொழிலாளர் துன்பங்களை விசாரணை புரியும் உரிமை பெற்றுர். பின்

னர்ச் சாம்பரான் தொழிலாளரது துன்பம் ஒருவாறு ஒழிந்தது.

காந்தியடிகள் ஜில்லா அதிகாரியின் ஆணைக்கு அஞ்சிச் சாம்பரானுள் நுழையாது சென்றிருப்பாராயின், ஆண்டிருந்த தொழிலாளர் துன்பம் ஒழிந்திருக்குமோ? ஈசன் பணிக்கு எவர் இடையூறிழைப்பினும் அஞ்சுதலாகாது. ஈசன் பணியாவது, பயன் கருதாது பிறர்க்குத் தொண்டு செய்வதாகும்.

இன்னொன்று கெய்ரா ஜில்லாவில் நிகழ்ந்தது. அது வரி கொடாமை வழி நிகழ்ந்ததாகும். பம்பாய் மாகாணத்தில் கெய்ரா ஜில்லா என்றொரு ஜில்லாவிருக்கிறது.

கெய்ரா

1918 - ஆகஸ்டில் அந்த ஜில்லாவில் விளைவு குறைந்தது. அரசாங்கத்தார் விளைவு குறைவைக் கருதாது வழக்கம் போல வரி திரட்டத் தொடங்கினர். ஏழைக் குடி மக்கள் என் செய்வார்கள்! அவர்கள் துயரைக் கேட்டு மகாத்மா காந்தி கெய்ரா ஜில்லா சென்று உண்மை கண்டு விளைவுக்குத் தக்கவாறு வரி வாங்குதல் அறமென்று அரசாங்கத்தாரிடம் நியாயப் போர் புரிந்தார். அரசாங்கத்தார் காந்தியடிகள் உரைக்குச் செவி சாய்க்க ஒருப்படவில்லை. அதைக் கண்ட காந்தியடிகள் தமது ஆத்ம சக்தியைக் கெயிரா ஜில்லா முழுவதும் வீசினார். எல்லாரும் பொறுமை எதிர்ப்பைக் கைக்கொண்டனர். பெண் மக்களும் காந்தியடிகள் சொல் வழி நின்றார்கள். அரசாங்கத்தார் நிலங்களையும், வீடுகளையும், மாடுகளையும், தட்டுகளையும், முட்டுகளையும் ஏலத்திற்கு

விட்டுத் தம் விருப்பப்படி நடந்தனர். எதற்குங் கெய்ரா ஜில்லா வாசிகள் அசையவில்லை. இறுதியில் "தீர்வை கட்டக் கூடியவர் கட்டலாம். முடியாதவர் கட்டவேண்டுவதில்லை" என்ற கட்டளையை அரசாங்கத்தார் பிறப்பித்தார். காந்தியடிகளின் ஆத்மசக்தி ஒரு ஜில்லாவையும் கட்டுப்படுத்தி அரசாங்கத்தாரையும் இணங்கச் செய்தது. உண்மையையும் அஞ்சாமையையும் நோன்பாகக் கொண்டவரால் நிகழ்த்த முடியாத செயலுமுளதோ?

காந்தியடிகள் இவ்வினையாற்றியதைக் கொண்டு அரசாங்கத்தாருக்கு மாறாக அவர் நடந்தாரென்று கொள்வது அறியாமை. அரசாங்கத்தார் முறை பிறழ்ந்து செல்லுங்காலத்து, அவருக்கு உண்மை கொளுத்தி, அவரைத் திருத்த வேண்டுவது அறிவுடையோர் கடமை. அரசாங்கத்தாருக்கு அஞ்சி மறவழி கடைப்பிடிப்போர் எவராயினும் அவர் கீழ் மக்களே யாவர். அவரை இராஜபக்தி யில்லாதார் என்றுங் கூறலாம். மகாத்மா கடமை என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர். அவர் எவ்வெக்காலத்து எவ்வெக் கடமை செய்யவேண்டுமோ அவ்வக்காலத்து அவ்வக் கடமை செய்யும் பெரியார் என்பதை உலகம் அறிவதாக.

1919-ம் ஆண்டு ரௌலட் சட்டம் என்றொரு சட்டம் இந்திய சட்டசபையில் நிறைவேறிற்று.

ரௌலட்சட்டம்

ஐயுறுவோரை இரகசியமாக விசாரணை புரிந்து ஒறுத்தல், அதற்குமேல் நியாயம் பெறல் (அப்பீல்) இன்மை முதலிய கொடுமை

கள் அச்சட்டத்தில் பொருந்தி யிருந்தன. சத்தியாக் கிரகிகள் அக்கொடுஞ் சட்டங்கண்டு வாளா கிடப்பார் களோ? நங் காந்தியடிகள் அதுபோழ்து இராஜப் பிரதிநிதியா யிருந்த லார்ட் செம்ஸ்பர்டைக் கண்டு எச்சரிக்கை செய்தார். தேக சக்தியில் உறுதியுடைய ஒருவர் ஆன்ம சக்தியில் உறுதியுடையார் சொல்லைப் பொருட் படுத்தல் அரிதன்றோ? பின்னைக் காந்தி யடிகள் அச்சட்டத்தை யொடுக்கப் பெருஞ் சத்தி யாக்கிரகப் போர் தொடுத்தார்.

ரௌலட் சட்டத்தை ஒழிக்கும் வாயிலாக இந்திய நாட்டையே பழைய சத்தியாக்கிரக நாடாக்கக் காந்தியடிகள் முயன்றது போற்றத் தக்கது. காந்தியடிகள் அதுபோழ்து மெலிந்த உடலுடைய ராய், பிணியால் பீடிக்கப்பட்டவரா யிருந்தும், அவர் கடனறி காட்சியாளராகலான், இந்தியாவின் நாலுபக்கமும் போந்து மற்றத் தலைவர்களோடு கலந்து பேசிப் பேசி ஆங்காங்கே சத்தியாக்கிரக சங்கங்கண்டார். "இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற் கொல்கார் - கடனறி காட்சியவர்" என்பது பொய்யாமொழி. அப்பொழுது காந்தியடிகள் ரௌலட் சட்டம் அழிக்கப்படும்வரை, அதையும், அதுபோன்றதையும், சத்தியாக்கிரகக் கூட்டத்தவரால் குறிக்கப்படும் வேறு சில சட்டங்களையும் மீறி நடக்க வேண்டுமென்றும், மீறும் வேளையில் ஒழுங்கு காக்கப்பட வேண்டுமென்றும், உண்மையினின்றும் பிறழலாகாதென்றும், எவ்வுயிருக்கோ, எப்பொருளுக்கோ கேடுநிகழுந் துறையில் அதாவது ஹிம்சையில் இறங்கலாகாதென்றும் ஓர் அறிக்கை

விடுத்தார். இப்பெருஞ் சத்தியாக்கிரகப் போர் இந்தியாவில் முதன் முறையாகத் தொடங்கப்பட்டதாகலின் காந்தியடிகள் அவ்வப்பொழுது ஹிம்சையை மறுத்தும் அஹிம்சையைப் போற்றியும் எழுதிய கட்டுரைகளும் பேசிய பேச்சுகளும் பலப்பல. பரந்த ஒரு பெருங் கண்டம்போன்ற நாட்டை ஆன்ம சக்திப் போரில் நிறுத்துவது எவ்வளவு அருமை என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? காந்தியடிகள் சட்டமீறலைத் துவங்குதற்கு முன்னர் நாட்டைத் தூய்மைப்படுத்த முயன்றார்.

ரௌலட் சட்டத்தைப்பற்றி யெழுந்த சத்தியாக்கிரக அறிக்கையொன்றில் "ரௌலட் விசாரணைக் கூட்டத்தார் அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தேன். அதனால் இந்தியாவில் மூர்க்கத்தில் உறுதியுடைய ஒரு சிறு கூட்டத்தார் - மிக மிகச்சிறு கூட்டத்தார் - இருக்கின்றனரென்று தெரிகிறது. அக்கூட்டம் நாட்டுக்கு இடர்விளைப்பதே. அதன் பொருட்டு முழு இந்தியாவையே குலுக்கத்தக்க ஒரு சட்டத்தை நிறுவுவது அவ்விடரினும் பேரிடர் விளைப்பதாகும். உலகிலுள்ள அனைவரினும் இந்தியாவிலுள்ள கோடி கோடி மக்கள் இயல்பிலேயே சாதுக்கள் என்னுஞ் சரித்திர உண்மையை அவ்விசாரணைக் கூட்டத்தார் முற்றும் உணராமற் போயினர்" என்று அடிகள் குறிப்பிட்டிருத்தலில் எத்தகைய உண்மையிருக்கிறதென்பதை அன்பர்கள் நோக்குவார்களாக. மற்றுமோர் அறிக்கையில் பொருட்காப்புக்காகவும் உயிர் காப்புக்காகவும் ஏற்பட்டுள்ள மூலச்சட்டங்களை மீறல்

சத்தியாக்கிரகமாகா தென்றும், மக்கள் உரிமை கெடுக்கவல்ல ரௌலட் சட்டம்போன்ற சட்டங் களையே மீறி நடத்தல் வேண்டுமென்றும் மகாத்மா குறிப்பிட்டதுங் கருதற்பாலது.

சத்தியாக்கிரகப் பொதுக் கூட்டங்களைப் பற்றிச் சில அறிக்கைகள் அவ்வப்போது அடிகளால் வழங் கப்பட்டன. அவைகளில் கைதட்டல், கூக்குர லிடல், 'வெட்கம், வெட்கம்' என்று கூச்சலிடல், பிற ரைக் குறைகூறல், வைதல் முதலியன கூடாவென்று அடிகள் குறிப்பிடுவது வழக்கம். கூட்டங்களில் அமைதி என்பதும், மாறுபட்ட கருத்துடையார் தங் கருத்தை எவ்விடுக்கணுமின்றி வெளியிடுவதும் நாட் டில் சிறிதளவாதல் நிலவியதற்குக் காரணம் காந்தியடி கள் அறிவுறுத்தலே யாகும்.

அடிகள் நாடுமுழுதுஞ் சுற்றி ஒருவாறு நாட் டைப் பண்படுத்தி, நாடு முழுவதும் ஒன்றிய உளத் தால் சத்தியாக்கிரக நினைவும் பேச்சும் செயலும் பெற வேண்டி, ஒருநாள் குறிப்பிட்டு அந்நாளைச் சத்தியாக் கிரக நாளாகக் கொண்டாடுமாறு கட்டளையிட்டார். நாடு அவர் ஆணைவழி நிற்க ஒருப்பட்டது. அந்நாள் குறித்துக் காந்தியடிகள் வெளியிட்ட அறிக்கை வருமாறு :—

"பல கூட்டங்களில் யான் விளக்கிக் கூறியபடி சத்தி யாக்கிரகம் ஒரு சமய சம்பந்தமான இயக்கமே. அது தூய்மைக் கும் கழுவாய்க்குமுரிய முறையாகும். தனக்குத் தானே வருத்து வது, சீர்திருத்தத்தையோ அல்லது துக்க நிவர்த்தியையோ நல்கும். ஆதலால் இராஜப் பிரதிநிதி (1919-ம் ஆண்டு எண் 2)

மசோதாவிற்குச் சம்மதமளிக்கும் வாரத்தில் வரும் ஞாயிற்றுக் கிழமைக்கு அடுத்த ஞாயிற்றுக் கிழமையை (அதாவது எப்ரல் 6) நம்மை இழிவுபடுத்திய நாளாகவும், அது குறித்து ஆண்டவனை வேண்டும் நாளாகவும் கொள்ளுமாறு சொல்லத் துணிகிறேன். நமது மனோ நிலையைத் திறம்பட வெளியிடும் வழியில் செவ்வனே ஒழுங்காக அந்நாளைக் கொண்டாடச் சிலவற்றை ஈண்டுக் குறிப்பிடுகிறேன்.

(க) சமயக்கொள்கை காரணமாகவாதல், உடல்நிலை காரணமாகவாதல் நேரும் முட்டுக்கு உட்படுவோர் தவிர மற்ற வயதுற்ற அனைவரும் முன்னாள் இரவு உணவுகொண்ட நேரத்திலிருந்து இருபத்து நான்கு மணி நேரம் நோன்பிருத்தல் வேண்டும். பட்டினி குறிக்கும் முறையிலாவது, அரசாங்கத்தை வருத்தும் நோக்கோடாவது இந்த நோன்பு கொள்ளலாகாது. சத்தியாக்கிரக அறிக்கையில் கையெழுத்திட்ட சத்தியாக்கிரகிகளால் இந்நோன்பு தங்களைச் சட்ட மறுப்புக்குத் தக்கவர்களாக்க ஒழுங்குபடுத்துங் கருவியாகக் கொள்ளப்படல்வேண்டும்; மற்றவர்களால் இது தங்கள் மனவருத்தத்தை வெளியிடுவதாகக் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

(உ) பொது நலத்துக்கு இன்றியமையாத சில வேலைகள் தவிர மற்ற வேலைகளெல்லாம் அன்று நிறுத்தப்படல் வேண்டும். சந்தையும், மற்ற வாணிப நிலையங்களும் மூடப்படல் வேண்டும். ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் வேலை செய்வோர் முன்னரே ஓய்வு கேட்டுப் பெற்று வேலை செய்யாமலிருக்கலாம்.

இவ்விரண்டும் அரசாங்க ஊழியராலும் கொள்ளப் படல் வேண்டுமென்று தயங்காது கூறுவேன். அரசியல் வாதங்களிலுங் கூட்டங்களிலும் அவர்கள் வெளிப்படையாகத் தலையிட முடியாமற் போயினும், முக்கியமான சிலவற்றில் ஒரு வரம்புக்குள் நின்று தங்கள் மனோ நிலையை வெளிப்படுத்தலாமென்று நான் கருதுகிறேன்.

(௩) அன்று இந்தியா முழுவதும், கிராமங்களும் பொதுக் கூட்டங்கள் கூட்டி அச்சட்டங்கள் திரும்ப வாங்கப்படல் வேண்டுமெனத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றல் வேண்டும்.

இவைகள் அங்கீகரிக்கக் கூடியனவாயின், ஆங்காங்குள்ள சத்தியாக்கிரக சங்கத்தார் தக்க ஏற்பாடு செய்யும் பொறுப்புடையவராகிறார். மற்ற மற்ற சங்கத்தாரும் இம்முயற்சியில் தலைப்பட்டுழைப்பாரென நம்புகிறேன்."

இவ்வறிக்கையை உற்று நோக்குழிக் காந்தியடிகள் நாட்டையும் அரசையும் எவ்வாறு தூய்மைப்படுத்த முயன்றார் என்பதும், காந்தியடிகளென்னும் பேராசிரியர் முப்பதுகோடி மாணக்கர்களடங்கிய பாரதக் கல்லூரியில் சத்தியாக்கிரகக் கல்வியைப் படிப்படியாக எவ்வாறு அறிவுறுத்தினர் என்பதும் புலனாகும். சத்தியாக்கிரக ஆட்சிக்கு வேண்டற்பாலனவாய ஒழுங்கு அமைப்புக்களை அடிகள் கோலினர் என்று கூறல் மிகையாகாது. ஒழுங்கும் அமைப்பும் வாழ்விற்கு இன்றியமையாதன என்பதையும் அடிகள் புலப்படுத்தினர்.

நாட்டவர் அனைவரும் அன்புளத்தால் நோன்பிருப்பதும், கூட்டங்கூடுவதும், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவதும் வரம்புக்கு உட்பட்ட முறைகளேயாகும். இவைகளில் வரம்பழிக்கும் மீச்செயல்கள் ஒன்றுமில்லை. மக்கள் ஒன்றிய மனங்கொண்டு வேண்டுதற்கு ஜனநாயக அரசு இணங்கியே தீரல்வேண்டும். இணங்காதொழியுமேல் வேறுவழி என்னை? சட்டமீறலொன்றே. காந்தியடிகள் வரம்பு கடந்த முறையைத் திடீரெனக் கொள்ளவில்லை என்பதொன்றே ஈண்டுக்

கருதற்பாற்று. தூய்மையும் நோன்பும் அரசாங்கத்தை உருகச் செய்யாதொழியினும், அவை மெய்ப்பொருளாகிய ஆண்டவன் உள்ளத்தைக் கனியச் செய்யும் என்பது அடிகள் உள்ளக்கிடக்கை. உண்மையாகச் சத்தியாக்கிரக நோன்பால் முடியாத தொன்றுமில்லை. வருத்தத்துடனே, கடமை யொட்டியோ, பெருமை கருதியோ, தன்னலங் கொண்டோ கொள்ளப்படும் நோன்பு ஒரு பயனையும் அளியாதென்பது திண்ணம். நோன்பென்பது பழைய இந்தியாவின் உடைமை. அதை இப்புதிய இந்தியாவிற்கணிய மகாத்மாகாந்தி முயன்று வருவதைக் கண்ணுள்ளவர் கண்டே வருகிறார்.

"சத்தியாக்கிரகம் தன்னலத்துக்காகக் கொள்ளல்கூடாது. அதைப் பிறர் நலத்துக்கே கொள்ளல்வேண்டும். சத்தியாக்கிரகி துன்பம் பொறுத்தலுக்கும் பொருள் கட்டத்துக்கும் எப்பொழுதுஞ் சித்தமாயிருத்தல் வேண்டும்"

என வரூஉங் காந்தியடிகளின் செம்மொழிகளை நோக்குக.

காந்தியடிகள் சத்தியாக்கிரக நாள் வரும் வரை "கூட்டங்களில் சினமாகப் பேசலாகாது; கடைகளை மூடுமாறு எவரையும் வலியுறுத்தலாகாது; நமது நோக்கம் விழுமியது; கடவுள் தொடர்பு கொண்டது. பொறுமை வேண்டும்; அன்பு வேண்டும்" என்று அடிக்கடி எச்சரிக்கை செய்துகொண்டே யிருந்தார். சத்தியாக்கிரக நாளன்று மகாத்மாகாந்தி பலவிடங்களுக்கு அனுப்பிய செய்திகளிலும் சத்தியாக்கிரக நுண்மைகள் பொலிந்தன. காந்தியடிகள் ஏற்ற

பொறுப்பு எத்தன்மைத்து ? அன்பர்களே ! கூர்ந்து ஒருங்கள்.

காந்தியடிகள் வேண்டுகோளுக்கு நாடு செவி சாய்த்தது. 1919-ம் ஆண்டு, ஏப்ரல் ஆறு நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை, இமயம் முதல் கன்னியா குமரிவரை அலையற்ற கடல்போலிருந்தது. சேனையும் மெய்காப்புமில்லா ஒருவரது அன்பு ஆணையின் ஆற்றல் என்னே ! முப்பது சோடி மக்களைக்கொண்ட பாரத பூமி ஒரு காந்தியின் திருவடி நீழலில் நின்றது !

ஆன்மசக்தியின் விழுப்பம்

மக்கள் கடைகளை மூடியதும், வேலை செய்யாது நின்றதும், நோன்பு பூண்டதும், அமைதியாகக் கூட்டங் கூடித் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியதும் எவருள்ளத்தைத்தான் கவரா ? நீண்ட நாள் கடவுளை மறந்திருந்த இந்தியா அன்று கடவுள் நெறிகண்டது என்றுங் கூறலாம். இந்தியாவிலுள்ள ஹிந்துக்கள் முஸ்லீம்கள் மற்றவர்கள் எல்லாரும் ஒரு மனிதரைப்போல் விளங்கிய காட்சியை ஒரு மகாத்மா நமக்குப் புலப்படுத்தினர். அன்று இந்தியா சுயராஜ்யம் பெற்றிருந்தது என்று கூறுதல் மிகையாகாது. காந்தியடிகள் ஆத்மசக்தி வாழ்க.

இந்தியா வெங்கணும் அமைதியாகச் சத்தியாக்கிரக நாள் கொண்டாடப் பட்டதையும், அவ்வொன்றிய வேண்டுகோளுக் கிணங்க அரசாங்கம் ஒருப் படாததையுங் காந்தியடிகள் ஓர்ந்து, சட்ட மீறல் துவக்க எண்ணி, அரசாங்கத்தார் பால் பதிவு பெறாத 'சத்தியாக்கிரகி' என்னும் பத்திரிகையை வெளியிட்டனர். வேறு சில

மாகாணத்துள்ள தலைவர்கள் சிலரும் அத்தொண்டில் தலைப்பட்டனர். போர் தொடங்கிய காந்தியடிகள் "எப்பொழுதாயினும் எனதுடல் சிறைப் படும்" என்று சிறைநோக்கி யிருந்தார்.

இவ்வேளையில் பாஞ்சாலத் தலைவர்க ளிடத் திருந்து காந்தியடிகளுக்கு அழைப்புவந்தது. அவ் வழைப்புக்குக் காரணம் ஆங்குள்ள மக்களின் நிலை பிறழக் கூடியதா யிருந்த தும், அதுபோழ்து ஆங்கே கவர்னரா யிருந்த ஓட்வியர் என்பவரின் சிறுமைச் செயலுமே யாகும்.

பாஞ்சால எழுச்சி

பாஞ்சாலம் ஏப்ரல் ஆறுநாளைக் கொண்டாடிய சிறப்பு சொல்லுந் தன்மையதன்று. அக்கொண்டாட் டம் ஹிந்து முஸ்லீம்களை ஓரினத்தவராக்கிற்று என் றுஞ் சொல்லலாம். அப்பொழுது ஆங்கு நிகழ்ந்த ஸ்ரீராமநவமி விழாவில் இஸ்லாமானவர்கள் கலந்து கொண்டார்களெனில் வேறென்ன கூறல் வேண்டும்? இவ்வொற்றுமை ஓட்வியர் உள்ளத்தில் கனல் மூட்டி யதுபோலும்! அவர் உள்ளத்தில் கனல் புகை விட்டுக் கொண்டே யிருந்தது. பாஞ்சாலத் தலைவர்கள் அழைப்புக் கிணங்கி மகாத்மா காந்தி அத்திசை நோக் கினர். நோக்கி வரும் மகாத்மா காந்தியை அரசாங்கத் தடை யுத்தரவு தகைந்தது. மகாத்மா காந்தி அக் கட்டளை மீறிச் செல்வது கண்ட அதிகாரிகள் அடி களைப் பிடித்து வண்டியோடு திருப்பிவிட்டார்கள். 'காந்தியடிகள் பிடிக்கப்பட்டு எங்கேயோ கொண்டு போகப்படுகிறார்' என்னுஞ் செய்தி யாண்டும் பரவ

லாயிற்று. அச்செய்தி தில்லி, அமிர்தசாஸ், பம்பாய், வீரமகம், ஆமதாபாத் முதலிய விடங்களில் துராக்கிரகத்தை எழுப்பிற்று. துராக்கிரகம் பாஞ்சாலத்தில் தலைவிரித்தாடிற்று.

சத்தியாக்கிரக நாளை அமைதியாகத் திறம்படக் கொண்டாடிய பாஞ்சாலத்தில் ஏன் துராக்கிரகமெழுதல் வேண்டும்? ஆண்டுத் துராக்கிரகம் எழாதிருப்பின், காந்தியடிகள் படிப்படியாகச் சத்தியாக்கிரகப் போரை நடாத்தி நாட்டுக்கு வாகைமாலை சூட்டி யிருப்பர். அந்நிலை யெய்துந் தவம் நாட்டில் நிறைவேறவில்லை. பெண் மக்கள் கண்ணீர், தீண்டாதார் மனவருத்தம், பௌத்த சமண அடிகண்மார்களை வதைத்த வதை முதலிய மறச் செயல்கட்குக் கழுவாய் தேட ஒருப்படாத நாடு உரிமை பெற ஆண்டவன் திருவுளங் கொள்வனோ? எழுதற்கரிய சத்தியாக்கிரகப் போர் எழுந்தது! அதை நடாத்தப் புத்தர்போன்ற ஓர் அறவோர் முன்னணியில் நின்றார்! எழுந்தும் நின்றும் என்ன பயன் விளைந்தது? எழுச்சியின் மீதுங் குறையில்லை; தலைவர் மீதுங் குற்றமில்லை; நாட்டின் தீயூழ் குறுக்கிட்டு நின்றது

பாஞ்சாலத்திலெழுந்த துராக்கிரகம் சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தை வேண்டாமென்று தடுப்பதன்றோ? துராக்கிரகங் கலந்த சத்தியாக்கிரகம் நஞ்சு கலந்த பால் போன்றதன்றோ? அத்தகைய ஒன்றையா காந்தியடிகள் நாட்டுக் களிப்பர்? காந்தியடிகள் நாட்டின் நிலையோர்ந்து சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தை நிறுத்தினார். அவ்வேளையில் சத்

தியாக்கிரக சங்கக் காரியதரிசிகளுக்கு அடிகள் எழுதிய கடிதம் பொன்னேபோல் போற்றத் தக்கது. அக்கடிதத்தில் அடிகள் ஆமதாபாத் வீரமகம் பஞ்சாப் முதலிய விடங்களிலுள்ள ஏழை மக்கள் தம்மீது கொண்ட அன்பு காரணமாக வீறிட்டெழுந்து துராக்கிரக வினை நிகழ்த்தினார்களென்றும், அரசாங்கத்தார் தம்மை தில்லியில் நுழையாதவாறு தடுத்ததே இத்தீய எழுச்சிக்குக் காரணமென்றும், அதற்கும் சத்தியாக்கிரக இயக்கத்துக்குந் தொடர்பாதல் கலப்பாதல் இல்லை என்றும், இருப்பினும் சத்தியாக்கிரக இயக்க காலத்தில் நாட்டில் அமைதி காக்கவேண்டுமென்றும், அமைதி காக்க அரசினர்க்கு இடந்தரல் வேண்டுமென்றும், ரௌலட் சட்டத்தைப் பற்றித் தமது கருத்து எவ்வித மாறுதலுமடையவில்லையென்றும், தற்போது சத்தியாக்கிரகத்தை நிறுத்துவதே நலமென்றும் எழுதி, அக்கடிதத்தில் ஓரிடத்தில்,

"சத்தியாக்கிரகம் பல கிளைகளையுடைய ஆலமரம்போன்றது. அக்கிளைகளுள் ஒன்று போன்றது சட்டமறுப் பென்பது. சத்தியமும் அஹிம்சையுஞ் சேர்ந்த ஒன்றே அம்மரத்தின் தண்டு. அதினின்றுமே பல கவடு கோடுகள் எழுகின்றன. சத்தியமும் அஹிம்சையும் ஒன்றுமிடத்திருந்து சட்டமறுப்பு எழும். நாம் அஞ்சாது சத்திய அஹிம்ஸா தர்மத்தைப் பரப்பிய பின்னரே சத்தியாக்கிரகப் போர் தொடங்க வல்லவராவோம்"

என்று சத்தியாக்கிரக நுட்பத்தை விளங்கக் கூறினர்.

பஞ்சாப்பில் ஒரு மூலையிலெழுந்த துராக்கிரகம், அதிகாரவர்க்கத்தின் முழுத் துராக்கிரகத்தையும்

பஞ்சாப் படுகொலை

எழுப்பி விட்டது. ஜெனரல் டையர், ஜான்ஸன், ஸ்மித் முதலிய கோழைகள் நிகழ்த்திய அரக்கச்செயல்கள் மாஞ்செடிகளின் மனத்தையும் உருகச் செய்யும். ஜெனரல் டையர் என்பான் ஜாலியன் வாலாபாக்கெனும் நான்கு மதில் சூழ்ந்த ஓரிடத்தில், சொற்பொழிவு கேட்க ஈண்டிய ஒன்றுமறியா மக்களைத்தன்பாலிருந்த தோட்டாக்கள் ஒழியும் வரை ஓயாது சுட்டுச் சுட்டுக் கொன்றதை இந்தியா என்றேனும் மறக்கும்? கயவர்கள் பெரும் பெருந்தலைவர்களை விலங்கிட்டுப் பிணித்துத் தெருவில் ஓடுமாறு துரத்தி யடித்ததையும், ஒரு வீட்டிலிருந்து மற்றொரு வீட்டிற்குச் செல்வோரைக் காலால் நடந்து போகாதவாறு தடுத்து, அவர்களை மார்பால் பாம்புபோல் ஊர்ந்து போகுமாறு துன்புறுத்தியதையும் நமது நாடு என்றேனும் மறக்கும்? சாதுக்களின் உடலில் சுண்ணம் படித்து நகையாடியும், பெண்மணிகளது நிறைகெடுத்தும், வானத்திருந்து குண்டுகளெறிந்துங் கொடியர் புரிந்த கொடுமையைப் பாரத பூமி மறக்குமோ? வேறு பல அட்டூழியங்களை நினைக்கும்போதே உள்ளங் குழைகிறது. விரிவு பஞ்சாப் படுகொலையைப்பற்றிப் பலர் எழுதிய நூல்களிற் காண்க.

இத்தகைக் கொடுமை குறித்து எழுந்த கிளர்ச்சியின் பயனாகப் படுகொலை நிகழ்ச்சியின் உண்மை காண லார்ட் ஹண்டர் என்பவரைத் தலைவராகக்கொண்ட ஒரு விசாரணைக் கூட்டம் தோன்றித் தன் வேலை தொடங்கிற்று. இக்கூட்டத்தைப் பலர் வெறுத்தும் மகாத்மா காந்தி "இனியாவது நியாயம் பிறக்குமா" என்றெண்ணி

அதன் முன்னர்ச் சான்று கூறினர். அக்கூட்ட விசாரணை யால் நலன் விளையாதெனக் கண்ட காங்கிரஸ்காரர் வேறொரு கூட்டம் அமைத்து விசாரித்து ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டனர். இதிலும் அடிகள் ஓர் அங்கத்தவ ராக வீற்றிருந்தார். ஹண்டர் கூட்ட அறிக்கையாலும், மற்ற அறிக்கையாலும் பயன் ஒன்றும் விளையவில்லை. ஓட்வியர், டையர் முதலியோர் ஆறுதல் சம்பளம் பெற்று இங்கிலாந்துக் கேகினர். ஆங்கே அவர்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காத்த தெய்வங்களென்று போற்றப் பட்டார்கள். டையர் என்னும் பெரும்பாவிக்கு ஒரு வீரவாள் பரிசிலாக அளிக்கப்பட்டது. திலகர் முத லிய சில பெருந் தலைவர்கள் டையர் முதலியோர் எவ் விடத்தில் பாரதமக்களைச் சுட்டுக் கொன்றனரோ அவ் விடத்தில் அக்கொடிய பாவிகளையும் பலியிடல் வேண்டு மென்று அவ்வாண்டு அமிர்தசரசில் கூடிய காங்கரஸ் மேடையில் பேசினர்கள். பொறுமைப் பொருளாகிய

பகைவர்பால் காழ்ப்பின்மை

காந்தியடிக்ள் 'கொலைக்குக் கொலை கூடாது' என்றுங் கொலைஞர்களை வேலையினின்றும் விலக்குவதே சாலும் என்றுங் கூறிவந்தார். அவர் விருப்பப் படியே காங்கரஸ் கூட்ட அறிக்கையும் அறைந் தது. திலகர் முதலிய பெருந்தலைவர்களின் கூற்றையும் அடிகள் ஏற்றுக் கொண்டாரில்லை. 'கொலைக்குக் கொலை கூடாது' என்னுஞ் சத்தியாக்கிரக நிலையினின்றும் அடி கள் பிறழ்ந்தாரில்லை. எந்நிலையில் காந்தியடிகள் பகை வர்கள் மாட்டு இரக்கங் காட்டுகிறார்? நேயர்களே! நோக்குங்கள்! நாடு முழுவதும் 'டையரா! ஓட்

வியரா! கொல்லுங்கள்' என்று வீறிட்டு நின்றபோது நமது பொறுமைப் பொருள் கொல்லா அறத்தை அறிவுறுத்திற்று. காந்தியடிகள் அகத்தில் பொலிவது தயாமூல தர்மமன்றோ? மனிதன் வாழ்வில் பெற வேண்டிய செம்பொருள் அதுவே. அதை நெருக்கடி நேரும்போழ்து அச்சத்தாலோ, நட்பாலோ, எக்காரணத்தாலோ நெகிழவிடலாகாது. காந்தியடிகள் அம்மூலப் பொருளை எந்நிலையில் எச்சமயத்தில் பாதுகாத்தார் என்பது பெரிதுங் கருதற்பாற்று. அப்பொருளை அடிகளிடத்திருந்து பறிக்கத் திலகராலும் இயலாமற் போயிற்று.

கொடியரை வேலையினின்று நீக்கக் கூறியது மட்டும் அருட்டன்மையாமோ என்றும், அக்கூற்றுள் காழ்ப்பு இல்லையோ என்றும் சிலர் வினவலாம். கொலைக்கும் வேலை நீக்கத்துக்கும் வேற்றுமையுண்டு. வேலை நீக்கம் கொடுஞ்செயல் நிகழ்த்தியவர்க்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்துவதாகும். தீயர் நல்லறிவு பெற்று மனந்திரும்பித் தஞ்செயல் குறித்து இரங்குதலுமுண்டு. மனந்திரும்பிக் கழிவிரக்கமுற ஒருவனுக்கு இடந்தரல்வேண்டும். கொலை, அவ்விடந்தாராமையானும், அது கடவுள் நோக்குக்கு மாறுபட்டதாகலானும், அது கொள்ளற்பாலதன்று. உலகில் கொலை செய்வோரைக் கொலைசெயல் விரும்பத்தக்கதன்று. கொலைஞரை மனந்திருந்தும் முறையில் பண்படுத்த முயல்வதே அறிவுடைமை. இது நிற்க.

கொலையும் திருத்தமும்

பெருங்கொலை புரிந்தோரை வேலையினின்றும் விலக்குதல் எவ்வளவு எளிய தண்டனை? இத்தண்டனையும் விதிக்க அரசாங்கத்தார் ஒருப்பட்டாரில்லை. அதற்குப் பதிலாகக் கொலைஞர்கள் பிரிட்டனில் போற்றப்பட்டார்கள். இவ்வெரி, இந்தியாவில் கனன்று மூண்டெழுந்து புகையும் வேளையில், அவ்வெரியில் நெய்விட்டாலென ஐரோப்பாப் போர்க்காலத்தில் பிரிட்டிஷ் முதலமைச்சர் கிலாபத்துக்குக் கூறிய உரைப்படி நடவாத செய்தியும் இந்தியாவிற் கெட்டிற்று. காந்தியடிகள் பஞ்சாப் படுகொலைக்கும், கிலாபத்துக்கும் நியாயம் பிறவாமையைக் காரணமாகக் கொண்டு ஒத்துழையா இயக்கத்தைத் துவங்கினர். அடிகள் துவங்கிய போருக்குக் காங்கரஸூம் துணை நிற்க இசைந்தது.

ஒத்துழையாமை

பஞ்சாப் படுகொலைபோன்ற கொடுமைகள் நடைபெறுதற்கும், அது குறித்து நியாயம் பிறவாமைக்குங் காரணம் நாடு சுயராஜ்யமிழந் திருப்பதென்றும், ஆதலால் ஒத்துழையாப் போரைச் சுயராஜ்யப் போராகக் கொள்ளல் வேண்டுமென்றுங் காங்கரஸ் கருதிற்று. அதற்கு மகாத்மாகாந்தி உடன்பட்டார். சுயராஜ்யமாவது சுதேசியவழி முற்றும் நிற்பதென்று மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இக்குறிகொண்டு மகாத்மாகாந்தி ஒத்துழையா அன்புப் போரைச் சுதேசியத்தை வளர்க்கும் முறையில் நடாத்தினர். விளக்கம் கீழ்வரும் ஒத்துழையா முறைகளிற் காண்க.

ஒத்துழையாமை என்பது காந்தியடிகளால் காணப்பட்ட புதியதொன்ரு எனில், அன்று என்று

பதிலிறுத்தல் வேண்டும். ஒத்துழையாமை ஒத்துழைப்பு என்பன அநாதியாக நிலவுவன. இயற்கை தோன்றிய காலே அளந்துகூற எவ்வாறு இயலாதோ, அவ்வாறே ஒத்துழையாமை ஒத்துழைப்பு தோன்றிய காலேயும் அளந்து கூறல் இயலாது. இயற்கையெனும் ஒன்றில் பிரிக்குந் தன்மையுமுண்டு; கூட்டுந்தன்மையுமுண்டு. பிரிவுங் கூட்டும் ஒன்றையே பற்றுக் கோடாகக்கொண்டு நிகழ்வன. உலகிலே பிணக்கு இணக்கு ஊடல் கூடல் புலவி கலவி என்பன ஒருயிர்க்கண் நிகழ்தல் காண்கிறோம். பிரிவுங் கூட்டும் தொன்று தொட்டு இயற்கையில் அமைந்த இரண்டியல்புகளாகும். அவைகளைப்பற்றி ஈண்டு விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை. காந்தியடிகள் கண்ட ஒத்துழையா இயக்கம் இயற்கைக்கு முரண்படுவதன்று என்பதொன்றே ஈண்டு நோக்கற்பாற்று.

ஒத்துழையா இயல்

இயற்கையிலுள்ள கூட்டுந்தன்மை ஒரு பொருட்கண் தன் கடனாற்றி முற்றுறச் செய்தபின்னர் அப்பண்பட்ட பொருட்குப் பழுது நேருமேல் அதை ஒழுங்குபடுத்த அதைச் சிதைத்தல் வேண்டும். வீட்டுச் சுவர்களுக்கு ஆண்டுக்கொருமுறை சுண்ணமிடுதற்கு முன்னர்க்கொல்லன் பழுதுபட்ட பழைய சுண்ணப் படைகளைச் சிதைத்த பின்னரே புதுச் சுண்ணங் கூட்டிச் செப்பஞ் செய்வதை நாம் பார்க்கிறோம். உறுப்பில் உறும் ஊறுக்கு மருத்துவர் கொள்ளும் முறைகளும் ஈண்டு நினைக்கற்பாலன. அவ்வாறே பழங்கூட்டுப் பொருளைப் பண்படுத்தப் பிரிவு இன்றி

யமையாதது. இல்லற நடாத்துந் தலைவி ஊடல் கொள்வதன் விளைவென்னை? பின்னைக் கூடலன்பு மேன்மேல் வளர்தற்கன்றோ? ஊடலின் பின்னர் நிகழுங் கூடலில் விளையும் அன்புப்பெருக்குக் கோரளவுமுண்டோ? ஊடல் என்பது பகைமை காரணமாகப் பிரிவதன்று. ஊடல் அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. விரிவு அகப்பொருள் நூல்களிற் காண்க.

காந்தியடிகள் கொண்ட ஒத்துழையாமை அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டதென்பதை எவரும் மறத்தலாகாது. அக்காரணத்தாலன்றோ ஒத்துழையாமையை அடிகள் அடிக்கடி அஹிம்சா தர்ம ஒத்துழையாமை என்று கூறுவது வழக்கம்? பிரிட்டிஷ் மக்களிடத்தில் வன்மங்காட்ட வேண்டிப் பகைமையைக் கால்கொண்டு அடிகளது ஒத்துழையாமை இயங்கவில்லை. அன்பினின்றெழும் ஊடல்போன்றது அடிகள்கொண்ட ஒத்துழையாமை என்பது கூர்த்த மதியினர்க்குப் புலனாகும். "நமக்கு மாற்றாரில்லை. இம்மண்ணில் ஓருயிர் மீதாதல் நமக்குக் கெட்ட எண்ணங்கிடையாது. நமது துன்பத்தால் பிறரைத் திருத்துவது நமது கடன்" என்று அடிகள் அருளியுள்ளதை நோக்குக.

அன்பு அடிப்படை

பாரதநாட்டில் நடைபெற்று வரூஉம் தற்போதைய ஆட்சி முறையால் நாட்டின் சுதேசியங் குன்றி, உருமாறி, உலுத்து வருவது கண்டு, காந்தியடிகள் சுதேசியத்துக்கு ஊறுசெய்யும் ஆட்சி முறையோடு ஒத்துழையாதிருக்குமாறு நாட்டார்க்கு அறிவுறுத்தினர். இவ்வொத்துழையாமை பாரத நாட்டின்மீது கொண்ட

அன்பு காரணமாக எழுந்ததன்றிப் பிரிட்டிஷார் மீது கொண்ட காழ்ப்புக் காரணமாக எழுந்ததன்று. பகைமையால் ஒத்துழையாமை கொண்டு கோறல் முறை கையாளல் வெறுக்கத்தக்கது. கொலையால் விளையுந் தீமை மற்றோரிடத்தில் ஓதப்பட்டிருக்கிறது.

நமது சுதேசியம் பல்லாண்டு பரதேசிய ஒத்துழைப்பால் ஒடுங்கியதைக் காந்தியடிகள் நன்கு ஓர்ந்து, ஒத்துழையாமைக்கென ஒரு திட்டங் கோலினார். அத்திட்டம் அழிவு ஆக்கம் என்னும் இரண்டையுங் கொண்டது.

ஆக்க அழிவு முறைகள்

முதலாவது "சுதேசியம் அழியுமிடம் எது; பரதேசியம் வளரும் இடம் எது" என்பது ஆராயப்படல் வேண்டும். ஆராய்ந்தால் அரசாங்கச் சார்பு பெற்ற கல்லூரிகள் என்று உணரலாகும். ஆதலால் அக்கல்லூரிகளை விலக்குமாறு அடிகள் அறைந்தார். இரண்டாவது நாட்டுவளம் அருகுதற்கும் பரதேசியம் பெருகுதற்குங் காரணம் யாது என்பதைச் சீர் தூக்கிப் பார்த்தல் வேண்டும். பார்த்தால் தற்கால நீதிமன்றங்கள் என்னும் முடிவுபெறலாம். இவ்வுண்மை கண்டு காந்தியடிகள் அந்நீதிமன்றங்களை விலக்குமாறு விளம்பினார். பின்னை அவர் பரதேசியக் கலப்புக்கும், நாட்டின் இயற்கைக்கு மாறுபட்ட சட்ட நிறுவலுக்கும் பிறப்பிடமாயுள்ள சட்டசபைகளை விலக்குமாறுஞ் சாற்றினார். இம்மூன்று அழிவு வேலைகளோடு, நாட்டுக் கல்லூரி, நாட்டுப் பஞ்சாயத்து, காங்கரஸ் சபை ஆகிய மூன்று அமைப்புக்களையும் ஆங்காங்கே காணுமாறு மகாத்மா காந்தி கழறினார். நாட்டின் பொரு

ளாதார நிலையைக் காக்கவேண்டி அந்நியத் துணிகளை விலக்குமாறும், நாட்டுக் கதராடையைக் கொள்ளு மாறும் அவர் நவின்றார். இவ்வாட்சி முறையில் சார் பில்லை என்பதை உணர்த்தப் பட்டந் துறத்தல் முதலிய முறைகளையுங் கொள்ளுமாறு அடிகள் நாட்டாரைக் கேட்டுக்கொண்டார். இத்தகை அரிய ஒத்துழையாமைக்கு எத்தகை நிராசை, தியா கம், பொறுமை முதலிய நறுங்குணங்கள் தேவை யென்பதை ஈண்டுத் தெருட்டிக் கூறவேண்டுங் கொல்! இத்தகைய ஒத்துழையா உணர்வுஞ் செய லும் நாட்டிலுள்ள மக்களுள் நூற்றுக்கு அறுபது பேரிடைப் பரவினால் வரிகொடா ஒத்துழையாப் பகுதி மிக எளிதில் நடைபெறும். அம்முடிந்த ஒத் துழையாப் பகுதி நிறைவேறுங்கால், வாள்வலியும் தோள்வலியும் மிக்க எவ்வரசாங்கந்தான் என் செய்ய முடியும்? வாளுக்குவாள் வீசலாம். தோளுக்கு தோள் முட்டலாம். நிராசை, தியாகம், பொறுமை, அன்பு, முதலியவற்றைக் கொண்ட ஒத்துழையாமைக்கு எவரே என் செய்யவல்லார்? இத்தகை வழியை நமக்கு அறிவுறுத்திய காந்தியடிகளை எச்சொல்லால் வழுத்துவது? மனமொழி மெய்களால் அவரை வணங்குகிறேன். காந்தியடிகள் அறநெறியாம் ஒத் துழையாமை ஒழுங்குபட நிறைவேறி யிருப்பின், நமது நாட்டில் சுதேசியமணங் கமழ்ந்து, சுதேச அர சாம் சுயராஜ்யம் அரும்பியிருக்கும்.

ஒத்துழையாமைக்கு ஒழுங்கும் ஒற்றுமையும் இன்றியமையாதன. ஒத்துழைப்பில் கொண்டொழுகும் ஒழுங்கு, ஒத்துழையாமையிலும் பெரிதும் முற்றுங் கொள்ளப்படல் வேண்டும். ஒழுங்கில்லாவிடத்தில் ஒத்துழையாமை வாய்ப் பேச்சாகவே உலவும். அவ்வொழுங்கிற்கு ஒற்றுமை உயிர்போன்றது. அக்காரணத்தால் மகாத்மா காந்தி ஒழுங்கு ஒழுங்கு என அறைகூவி வந்ததோடு ஒற்றுமைக்கும் உழைத்து வந்தார். அவர் அறிவுறுத்திய ஹிந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையும், தீண்டாமை விலக்கும், பெண்மக்கள் முன்னேற்றமும் நாட்டில் வினையில் நிறைவேறி யிருப்பின்; அவை ஒற்றுமையை யுருப்படுத்தி ஒத்துழையாமையை வளர்த்து நாட்டை நாடாக்கி யிருக்கும். நாட்டார் தீண்டாத மக்களையும் பெண் மக்களையும் வருத்தி ஏற்றுள்ள தீயூழ் இன்னும் நாட்டைவிட்டகலவில்லை. என் செய்வது ?

ஒழுங்கு

காந்தியடிகள் தம்மால் ஆற்றமுடியாத தொன்றை உலகத்தார்க்கு அறிவுறுத்தவில்லை என்பது உலகறிந்த தொன்று. காந்தியடிகளின் நிராசை தியாகம் பொறுமை முதலியன அவர் வாழ்வின் அணியாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அடிகள் அரசாங்கத்தார் தமக்களித்த பட்டத்தையும் வேறு அரசாங்கப் பற்றையும் விலக்கித் தம்மைப் பொறுத்த அளவில் ஒத்துழையாப் போருக்குத் தம்மை ஒழுங்குசெய்து கொண்டது அவர் வாழ்வில் காணக்கிடக்கிறது.

இவ்வொத்துழையாமை கொள்வோர் எக்காரணம் பற்றியும் காழ்ப்பு பகைமை பொறாமை முதலியன

மன உணர்விலும் அரும்பாதவாறு பயிற்சி பெறல் வேண்டும். இது குறித்து அடிகள் பன்முறை நாட்டார்க்கு எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார். ஆட்சி முறை மீது நஞ்சுருத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்றும், பிரிட்டிஷ் மக்கள்மீது எக்காரணம் பற்றியும் பகைமை பாராட்டல் கூடாதென்றுங் காந்தியடிகள் பேசிய பேச்சுக்கும் எழுதிய எழுத்துக்கு மோரளவில்லை. ஒத்துழையாக் காலத்தில் இங்கிலீஷ் மக்களுக்குக் காந்தியடிகள் எழுதிய திறந்த மடலில் (பகிரங்கக் கடிதத்தில்—) "எனது அன்பார்ந்த நண்பர்களே" என்று அவர்களை அடிகள் விளித்தது காண்க.

காந்தியடிகள் ஒத்துழையாமையைப் பற்றிப் பல சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியுள்ளார்; பல கட்டுரைகள் வரைந்திருக்கிறார். அவைகளுள் சில உரைகளை ஈண்டெடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

"மக்கள் தங்கட்குத் தாங்களே தூய்மைப்படுத்திக் கொள்வார்களாக. ஆட்சி முறையின் தீமையினின்றும் அவர்கள் கலந்து கொள்ளா திருப்பார்களாக. அங்ஙனஞ் செய்யின், ஆட்சி முறை தானே மறையும்"

"எது மருந்து? சீர்திருத்தமா? தன்னைத் தூய்மைப்படுத்தலா? ஒருவன் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்த ஆட்சி முறையினின்றும் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளல்தான் ஒத்துழையாமையின் பெருங்கொள்கை"

"ஒத்துழையாமை என்பது அராஜகமன்று; ஒழுங்கீனமு மன்று. அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழையாமை என்பது மக்களோடு நெருங்கிய ஒத்துழைப்புக் கொள்வதாகும். ஆகவே ஒத்துழையாமை உள்ளது சிறத்தற்குரிய முறையாகும்.

அஃது உள்ளத்தைச் சிறப்பிக்கும் ஒரு புரட்சி என்று பொருத்தமாக வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது"

"நம்முடைய விருப்பத்துக்கு மாறுபட்டு ஆட்சிபுரியும் அரசாங்கத்திலுள்ள நமது கலப்பைப் பல இடர்கட்குட்பட்டு நாமே வலிந்து விலக்கிக்கொள்ளல் வேண்டும். அநியாய அரசாட்சியில் அதிகாரமும் பொருட்செல்வமும் பெறல் குற்றமென்றும், அவ்விடத்தில் வறுமை யேற்பதே சன்மார்க்கமென்றும் தோரோ என்பவர் சொல்லியிருக்கிறார்."

"தந்தை அநியாயஞ் செய்வானானால், அவன் வீட்டை விடுத்து வெளியேக வேண்டுவது அவனது பிள்ளைகள் கடன். தலைமை ஆசிரியன் தன் பள்ளிக்கூடத்தைக் கூடா ஒழுக்க நெறியில் நடாத்துவானாயின், மாணாக்கர்கள் அப்பள்ளி விடுத்தகலல் வேண்டும். நகரசபைத் தலைவனொருவன் வஞ்சக்காரனாயிருந்தால், அங்கத்தவர்கள் தூய்மை கருதி அச்சபையினின்றும் விலகல் வேண்டும். அவ்வாறே ஓர் அரசாங்கம் சொல்லொணா அநியாயத்தில் வீழுமாயின், குடிமக்கள் அதற்கு முற்றுமோ அல்லது ஒருபுடையோ ஆள்வோர் தமது கொடுமையை யுணர்ந்து திருந்தும்வரை உதவி மறுத்தலை ஏற்றல் வேண்டும். யான் குறிப்பிட்ட முறைகளில் உடலளவிலோ உணர்வளவிலோ துன்பம் நிகழும். அத்துன்பமின்றி உரிமை பெறல் இயலாது"

"ஒத்துழையாமை மருட்டன்று; உருட்டன்று; வெற்றுரையன்று. அது நமது உண்மையைச் சோதிப்பது. அதற்குத் திடமும் அமைதியுங் கலந்த தியாகந்தேவை. தேசத்தொண்டாற்றுதற்கு நமக்கு நேர்மையும் திறமையும் உண்டா என்பதை அவ்வியக்கம் தெரிப்பது. அஃது எண்ணத்தைச் செயலில் மாற்றும் இயக்கமாகும்."

"கடவுளுக்கு அஞ்சுவோரே உண்மை ஒத்துழையாதாராகக் கூடுமென்று நான் நினைக்கிறேன்"

"ஒத்துழையாமை கோடல் மக்கள் மீதன்று; முறை மீதேயாகும்" * * கவர்னர்கள்மீது அது செலுத்தப்படுவ தன்று. ஆனால் அவர்கள் வயத்துள்ள ஆட்சிமுறை மீதே அது செலுத்தப்படுவது"

"நமது ஒத்துழையாமை ஆங்கிலேயர் மீதுமன்று; மேல் நாட்டார் மீதுமன்று. ஆங்கிலேயர்களால் நாட்டப்பெற்ற ஆட்சி முறையுடன் - உலகாயத நாகரிகத்துடன் - எளியார் பொருளைத் திரட்டும் பேராசையுடன் - நாம் ஒத்துழையாமை கொள் கிறோம்."

"தீமையை மூர்க்க சக்திகொண்டு களைய நமக்கு உரிமை யில்லை. அத்தீமைக்கும் நமக்கும் தொடர்பின்றி நாம் ஒதுங்கி நிற்றல் வேண்டும். ஒருவன் தனது தீச்செயல் குறித்து வருந்தி இரங்குவானாயின், அன்னே அவனோடு அன்பால் கலந்துகொள் ளல் வேண்டும். பிரிவதிலும் அன்பிருத்தல் வேண்டும்."

கவியரசர் என்று போற்றப்படும் ரவீந்திரநாத் தாகூர் ஒத்துழையா இயக்கத்தைப்பற்றிப் பல முறையில் மறுத்து மறுத்துக் கூறியுள்ளார். தாகூர் சர்க்காரைக் குறைகூறி, ஒத்துழை யாமை உலகைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ள அன்பு நெறியை அரிப்பதென்றும், அஃது எதிர் மறையையும் மறுப்பையும் பிரிவையுங் கொண்டதென் றும், அதன் சொன் முழக்கமே தமக்குப் பிடிக்க வில்லையென்றுந் தங்கருத்தை வெளியிட்டார். அதற் குக் காந்தியடிகள் விடுத்த விடைகளில் சில உரை கள் வருமாறு:

தாகூர் மறுப்பு

"* * சண்டை நடக்கும்போது பாடகன் தனது யாழை யும், சட்ட ஞானி தனது சட்ட அறிக்கைகளையும், பள்ளிப் பிள்ளைகள் தங்கள் புத்தகங்களையுங் கீழே கிடத்துகிறார்கள். சண்டை முடிந்ததும் பாடகன் யாழெடுத்து வாசிப்பன்; மக்

களுக்குள் கலகம் நிகழும்போது நியாய தூரந்தாருக்குத் தனது சட்ட புத்தகத்தை அணுகச் சமயம் வாய்க்கிறது. வீடு நெருப்புப்பற்றி எரியும்போது வீட்டிலுள்ள அனைவரும் வெளியே யோடித் தீ யணைக்கவேண்டி ஒவ்வொருவரும் குடமேந்தித் தண்ணீர் காடிச் செல்வர். என்னைச் சூழ்ந்துள்ள உயிர்கள் உணவின்றிச் சாகும்போது, பசிப்பிணி போக்க உணவூட்ட வேண்டுவது எனக்குரிய வேலையாகும். இந்தியா தீப்பற்றிய வீடு போலிருக்கிறது. இந்தியாவின் ஆண்டகைமை ஒடுங்கி வருகிறது. இந்திய மக்கள் உணவுப் பொருள் பெறப் போதிய வேலையில்லாமல் கிடக்கிறார்கள். * * * * * * இந்தியா நாளுக்குநாள் வறுமைப் பிணியால் பீடிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது எனது அனுபவத்தில் பெற்ற உறுதி. இந்திய மாதின் இரத்தவோட்டம் அடியிலுங் காலிலும் ஏறக்குறைய நின்றுவிட்டது. நாம் அவள்மீது கவலை செலுத்தாவிடின், அவள் அழிந்து விடுவாள்."

"* * கவியரசர் 'பொறுமையா யிருங்கள்' என்று இனிய பாட்டு பாடுவது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதன்று. போர் மூண்டிருக்கிறது. அவர் வீணையைக் கீழேகிடத்திவிட்டு எழுவாராக. பின்னர்ப் பாடலாம்."

"கவிஞர் நாளைக்கு என்னும் பாட்டுப் பாடுவர்; அவ்வாறே நம்மையும் நடக்குமாறு சொல்வர். இது கவிஞரின் இயற்கையறிவு என்பது உண்மை. விடியற் காலையில் வானத்தினூடே இனிய கீதங்களைப் பாடிக்கொண்டு போகும் அழகிய பறவைகளின் காட்சியை நமது கண் கவருமாறு அவர் (பாக்களில்) வழங்குகிறார். இப்பறவைகள் நாளில் நல்லுணவு பெற்று, முன்னிரவு நரம்புக்குழல்களின் வழிப் புதுக்குருதி பாய்ந்து உரமளித்த சிறகுகளால் உயரப்பறக்கின்றன. ஆனால் இங்கிதத்துக்கும் சிறகசைக்க முடியாத வண்மையிழந்து கிடக்கும் பறவைகளைக் காணும் பேறு நான் பெற்றிருக்கிறேன். இந்திய வானத்தாரும் இம்மனிதப் பறவைகள் விழிப்பின் பின்னரும்

களைப்புறுகின்றன. கோடிக்கணக்கானவைகள் (பசிப்பிணியால்) என்றும் விழித்தவண்ணம் அல்லது உணர்விழந்த வண்ணமா யிருக்கின்றன. பசிப்பிணியால் வாடுவோரைக் கபீர்தாஸரின் ஒரு பாட்டால் தணிவிப்பது அருமை என்று தோன்றுகிறது. பசியில் வாடும் கோடிக்கணக்கானவர்கள் ஒரு பாட்டு வேண்டுகிறார். அதுதான் உணவு"

அடிகள் இயற்கைப் பாவலர்

இவ்விடையை நோக்குழிக் காந்தியடிகள் இயற்கைப் பாவலர் என்பது விளங்கப்பெறும். தாகூர் பறவைகளின் புறங்கண்டு அவைகளின் அழகைச் சொல்லோவியமாகப் பாக்களெழுதுகிறார். காந்தியடிகளோ பறவைகளின் உள்ளத்தை அளந்து அவைகளின் நிலை காண்கிறார். இவருள் இயற்கைப் பாவலர் யாவர்? பாட்டென்பது மகிழ்ச்சியினின்றும் எழுவது. உணவின்றி வருந்தும் மக்களிடம் மகிழ்ச்சியிருக்குமோ? அவர்கள் முன் பாட்டையா பாடுவது? யாழையா முழக்குவது? மக்கள் வடிவமே பெரும் பாட்டு. பசிப்பிணியால் பட்டினியால் அவ்வடிவங் குலைந்து போம்போது அதன் மாட்டுள்ள பாட்டுஞ் சிதையுமன்றோ? அப்பாட்டுக் குலைவு எவருக்குப் புலப்படும்? இயற்கையோடு வாழ்வு செலுத்தும் இயற்கைப் பாவலர்க்கல்லவோ புலப்படும்? அக்குலைவைப் போக்கவே அப்புலவர் முயல்வர். மக்கள் பாலூறும் படிவம் பெறுமாறு பசிப்பிணி போக்குந்துறை நின்று ராட்டினம் என்னும் வீணையை வாசித்த வண்ணமா யிருப்பவர் எத்தகைப் புலவர்? தாகூரையும் நரப்பு வீணையை எறிந்து, ராட்டின வீணையை முழக்குமாறு அவர் கூவியழைக்கிறார்.

இயற்கைப்பா வடிவமாகிய மக்கள் பசியால் மெலிந்து அழகிழத்தற்குக் காரணமா யுள்ள செயற்கையோடு ஒத்துழைப்பது அறமாகுமா? அன்பாகுமா? அவ்வேளையில் இயற்கை வழி நிற்போர் என் செயல் வேண்டும்? இயற்கைத் தன்மையின் ஒரு கூறாகிய ஊடல் அதாவது ஒத்துழையாமை கொண்டே தீரல் வேண்டும். அஃது இயற்கைச் சிதைவுகளை நிறைவுபடுத்தும். ஆதலால் மகாத்மா காந்தி கொண்ட ஒத்துழையாமை அன்புக் கட்டைக் குலைப்பதுமன்று; இயற்கைக்கு மாறுபட்டதுமன்று.

இவ்வறப்போர் வழி நாட்டைத் தூய்மைப் படுத்தி வரும் வேளையில் மகாத்மா காந்தி பஞ்சாப் படுகொலையை மறந்தாரில்லை. ஆண்டுதோறும் அதை நினைவூட்ட எப்ரல் ஆறுநாள் முதல் பதின்மூன்றும் நாள்வரை சத்தியாக்கிரக வாரமென்று ஒரு வாரத்தைக் கொண்டாடுமாறு அவர் நாட்டாரைக் கேட்டுக் கொண்டார். சத்தியாக்கிரக வாரக் கொண்டாட்டத்தின் வாயிலாகவும் நாட்டைப் பண்படுத்த நம்பெருமான் முயன்றார். நங்காந்தியடிகள் சத்தியாக்கிரக வாழ்வை மக்கள் பெறல்வேண்டும் என்னுங் கருணையால் விழுங்கப்பட்டவராய்ச் சத்தியாக்கிரக வாரத்தைப் பற்றி யெழுதிய மெய்யுரைகளுள் சில வருமாறு:—

சத்தியாக்கிரக விரதம்

(10—3—1920)

"ரௌலட் சட்டத்தின் ஆற்றலை வீழ்த்தி அதைத் தருப் பிடிக்கச் செய்த நாள் எப்ரல் ஆறாம் நாளாகும். எப்ரல் பதின்மூன்று அஞ்சத்தக்க கொலைக் காட்சியையும், ஹிந்து முஸ்லீம்

குருதி ஆறாக ஓடியதையுங்கண்டு ஒற்றுமையை உருப்படுத்திய நாள்''

"இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளையும் எவ்வாறு நினைந்து கொண்டாடுவது? ஏப்ரல் ஆறுநாள் இருபத்து நான்கு மணி நேரம் நோன்பிருந்து மாலை ஏழு மணிக்கு ஆங்காங்கே கூட்டங் கூடி, ரௌலட்சட்டம் உள்ளவரை நாட்டில் அமைதி நிலவுதல் அரிதென்றும், அச்சட்டம் அழிக்கப் படல் வேண்டுமென்றும் தீர்மானம் நிறைவேற்றல் வேண்டும். ரௌலட் சட்டம் செயலின்றித் துருப்பிடித்துக் கிடந்தாலும், அது சட்டமாக உறங்கலால் அஃது அழிக்கப்படல் வேண்டும்''

"வாரமுழுவதும் அதாவது பதின்மூன்று நாள்வரை ஜலியன் வாலாபாக் நினைவுக் குறிக்காகப் பொருள் திரட்டல் வேண்டும். இது பன்னிரண்டாம் நாளுக்குள் முற்றுப் பெறல் வேண்டும்''

"பதின்மூன்றாம் நாள் - நாட்களிற் சிறந்த நாள் - விரதத்தாலும் ஜெபத்தாலும் கழிக்கப்படல் வேண்டும். அந்நாளில் மக்கள் உள்ளத்தில் பகைமையாதல் சினமாதல் ஊர்தலாகாது. அன்று உயிர் துறந்த ஒன்றுமறியா நம் மக்களை நினைந்து சீராட்டல் வேண்டும்; அன்று நிகழ்ந்த கொடுஞ் செயல்களை நினைத்தல் கூடாது. நாடு தியாகத்துக்குச் சித்தமாக எழ வேண்டுமேயன்றிப் பகைமை பாராட்டிப் பழிக்குப் பழிவாங்க ஏற்பாடு செய்யலாகாது. அன்றுங் கூட்டங் கூடிப் பஞ்சாப் படுகொலை போன்ற நிகழ்ச்சி மீண்டு முறாதவாறு நடக்க இந்திய அரசாங்கத்தையும், ஏகாதிபத்திய அரசையும் கேட்டுக்கொளல் வேண்டும்''

"ஹிந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தும் பொருட்டு ஏப்ரல் பன்னிரண்டில் வெள்ளிக்கிழமையில் மாலை ஏழு மணிக்கு இரு வகுப்பாருங் கலந்த கூட்டங் கூடி முஸ்லீம்கள் விருப்பப்படி கிலாபத்துக்கு நியாயம் பிறப்பிக்கக் கேட்குமாறு சொல்வேன்''

"இவ்வாறு இந்நாட்டு வாரம் தூய்மைக்கும், தற்சோதனைக்கும், தியாகத்துக்கும், முழு ஒழுங்கிற்கும், நாட்டு விருப்ப வெளியீட்டுக்கும் உரிய வாரமாயிருத்தல் வேண்டும். காழ்ப்பு, இன்னுச்சொல் சிறிதுந் தலைகாட்டலாகாது. ஆனால் அஞ்சாமையும் உறுதியும் நிலைத்து நிற்றல் வேண்டும்"

(23—3—1921)

"ஏப்ரல் ஆறும் பதின்மூன்றும் வரப்போகின்றன. ஆறு இந்தியாவின் விழிப்பைக் கண்டநாள். பதின்மூன்று துன்பங் கண்டநாள். இவ்விரண்டு நாளையும் சென்ற ஆண்டு இந்தியா ஊக்கத்தோடு கொண்டாடிற்று. * * * சென்ற ஆண்டு நம்மக்கள் இரத்தஞ் சிந்திய இடத்தை விலைக்கு வாங்கும்பொருட்டு நிதி திரட்டுவதில் கருத்துச் செலுத்தினோம். பின்னே பெருநிகழ்ச்சி நேர்ந்திருக்கிறது. இப்பொழுது கிலாபத்துக்கும் பஞ்சாப்புக்கும் நியாயம் பிறப்பிக்கவும், சுயராஜ்யம் நிலைபெறுத்தவும் நாடு உறுதி கொண்டு நிற்கிறது. டிசம்பர் காங்கரஸ் ஓராண்டிற்குள் சுயராஜ்யம்பெறத் தான் கொண்ட விருப்பத்தை வெளியிட்டிருக்கிறது. * * * * (இம்முறை) ஆறுவித கருமங்கள் ஆற்றல் வேண்டும்.

(க) நம்மை நாம் அடக்கி ஆளுந்திறன் பெறல்வேண்டும்; சாந்தமும் அமைதியும் தயையும் முற்றும் அலர்ந்து நிற்குந் தன்மையுடையராதல் வேண்டும்; ஒருவர்மீது நாம் வழங்கியுள்ள அன்பில்லாத ஒவ்வொரு மொழியோ அல்லது நிகழ்த்தியுள்ள ஒவ்வொரு வினையோ குறித்து மன்னிப்புக் கேட்டல் வேண்டும்.

(உ) நாம் இன்னும் நமது உளத்தைத் தூய்மைப்படுத்தல் வேண்டும். ஹிந்து - முஸ்லீம்களாகிய நாம் ஒருவரை ஒருவர் ஐயுறுவது அறவே ஒழிதல் வேண்டும். நமக்குள் ஒருவருக்கொருவர் பிழைபாடு நிகழ்த்திக்கொள்ள இயலாதவர் என்னும் உறுதிபெறல் வேண்டும்.

(௩) ஹிந்துக்களாகிய நாம், நம்மினும் தூய்மையில்லாதவன் அல்லது இழிவானவன் அல்லது தாழ்ந்தவன் என்று ஒருவரையும் நினைத்தலாகாது. ஆதலால் 'பறையர்' வகுப்பினரைத் தீண்டாதாரெனக் கருதுவதை அறவே விட்டொழிதல் வேண்டும். நம்முடன் பிறந்த ஒருவனைத் தீண்டாதானென எண்ணுவது பாவமென்று கொள்ளல் வேண்டும்.

இவை மூன்றும் அகநிலை மாற்றத்துக்குரியன. இவைகளின் பயனை நமது நித்திய நடைமுறையில் காணலாம்.

(௪) குடிநிறுத்த ஒவ்வொருவரும் இவ்வாற்றில் பெருமுயற்சி செய்யல் வேண்டும். * * * * எதற்கும் மூர்க்கத்துறை நண்ணல் கூடாது. உறுதிகொண்ட அமைதியான முயற்சி வெற்றியளிக்கும்.

(௫) ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இராட்டையை நுழைத்தலும் அமைத்தலும் கதராடை பெருக்கலும் அணிதலும் அந்நிய ஆடையை அறவே தொலைத்தலுங் கொள்ளல் வேண்டும்.

(௬) இடையீடின்றித் திலகர் சுயராஜ்ய நிதிக்குப்பொருள் திரட்டல் வேண்டும்.

அன்பார்ந்த சகோதரர்களே! காந்தியடிகள் சத்தியாக்கிரக நெறி வளர்க்க எவ்வெவ்வழியில் முயன்றார் முயல்கிறார் என்பதை உன்னுங்கள்; உன்னி அவ்வழி நடக்க உறுதிகொள்ளுங்கள். மனிதப் பிறவி தாங்கிய நாம் நமது வாழ்வில் பெற வேண்டுவதென்னை! சத்தியாக்கிரகமன்றோ? அவ்வுண்மை கண்ட சிலர் தாம்மட்டும் அவ்வின்ப நுகர்ந்து செல்கின்றார். நங்காந்தியடிகளோ அதை எவ்வெவ்வழியில் பரப்புகின்றார்; ஆசிரமத்தின் வழியாக, அரசியல் வழியாக, அரசுக்கும் குடிகட்கும் நேரும் பிணக்குத்தீர்க்கும் வழியாகச் சத்தியாக்கிரக நுட்பத்தை நம்பெருமான் பரப்புகின்றார். பஞ்சாப் படுகொலை நினைவு

தோன்றியதும் இந்திய மக்களுக்கு என்ன தோன்றும்? பகைமையும் வன்மையும் பழிக்குப்பழி வாங்கலுமல்லவோ கொழுந்து விட்டெரியும்? அவை யெழாதவாறு மகாத்மா காத்தார். பஞ்சாப் படுகொலை வாரத்தைச் சத்தியாக்கிரக வாரமாக அடிகள் மாற்றிய நுட்பத்தையும் திறத்தையும் என்னென்று பகர்வேன்? மக்களிடத்துள்ள விலங்கு நீர்மையைக் களைய இந்நாள் தோன்றிய பெரியார் காந்தியடிகளினும் வேறு யாவருளர்? பகைமை நினைவூட்டும் நாளை அன்பு நாளாக மாற்றிப் பண்படுத்தியது தவறிழைத்த அரசாங்கத்தையும் தூய்மைப் படுத்துவதன்றோ? பழிக்குப்பழி வாங்க நாடு புறப்பட்டால் அரசு என்செய்யும்? பிற என்செய்யும்? அரசு ஆயுத பலத்தால் அடக்கவன்றோ முயலும்? இருபக்கமும் எழவிருந்த தூராக்கிரகத்தை ஒடுக்கிய பெருமை நமது காந்தியடிகளுக்குண்டு. இவ்வாறு சத்தியாக்கிரக வாயிலாக ஆள்வோரும் ஆளப்படுவோரும் திருந்தப்பெறின், உலகில் தூராக்கிரக எழுச்சி ஏது? அரசியல் போரில் சத்தியாக்கிரகத்தை நுழைத்த முதல்வர் நங்காந்தியடிகளேயாவர். இவ்வழியில் தம்மையும் பிறரையும் தூய்மைப்படுத்த முயல்வோர் வாழ்வன்றோ வாழ்வு? காந்தியடிகள் வாழ்வு மனித வாழ்விற்குப் பேரிலக்கியமாக நிற்பதென்று பன்முறை சொல்லினும் எனது வேட்கை தணியாது.

பகைமையை அன்பால் மாற்றல்

ஒத்துழையாமை வழி மனித வாழ்விற்கு இன்றியமையாத தியாகம் பொறுமை உண்மை அஞ்சாமை

அஹிம்சை துன்பம்பொறுத்தல் முதலியவற்றை நாட்டில் மகாத்மாகாந்தி நிலைபெறச் செய்தார். பஞ்சாபுக்குள் நுழையாதவாறு காந்தியடிகள் தடுக்கப்பட்டபோது நாட்டில் சில விடங்களில் துராக்கிரகமெழுந்தது. அத்துராக்கிரக உணர்வைப் பின்னை ஒத்துழையாமை வாயிலாக அடிகள் போக்கிய திறத்தை என்னென்று புகழ்வது?

துராக்கிரக ஒடுக்கம்

மனித வாழ்விற்குரிய முறைகளை ஒத்துழையா இயக்கத்தில் திட்டங்களாக அமைத்து நாட்டைச் சத்தியாக்கிரக வழியில் நம்பெருமான் நிறுத்தினர். துராக்கிரகத்தில் கருத்துக்கொண்டிருந்த நாட்டார் சத்தியாக்கிரகத்தில் கருத்துக் கொண்டு கூட்டங் கூட்டமாகச் சிறை புகுந்தது சரித்திரத்தில் பதிந்து கிடக்கிறது. ஒத்துழையாப்போரின் பயனைக் காந்தியடிகள் பிடிபட்டபோதும், சிறைப்பட்டபோதும் நாட்டில் துராக்கிரகமெழுந்ததோ? 'காந்தியடிகள் மறிக்கப்பட்டார்' என்னுஞ்செய்தி கேட்டதுஞ் சினங்கொழுந்தநாடு, 'காந்தியடிகள் பிடிபட்டார், சிறைப்பட்டார்' என்னுஞ்செய்தி கேட்டபோது அலையற்ற நீர்போல் அமைதி காத்தமை எதை அறிவுறுத்துகிறது? 'காந்தியடிகள் சிறைபடப் போகிறார்' என்னும் வதந்தி எழுந்தபோதும், தாம் பிடிபட்டபோதும், நியாயமன்றத்தில் நின்றபோதும் சிறை நோக்கிய போதும் காந்தியடிகள் நாட்டார்க்கு அறிவுறுத்திய முன்னுரைகள் பொற்றகட்டில் மாணிக்கத்தாலெழுதிப் போற்றுந் தகையன.

"அரசாங்கத்தார் செயலால் இரத்த ஆறு ஓடினும் நான் நடுக்குறேன். அந்நிகழ்ச்சி மக்களால் என் பொருட்டு அல்லது என் பெயரால் ஆற்றப்படின் அது வருத்தந் தருவதாகும். என்னைக் கைது செய்வதைப்பற்றி மக்கள் தங்கள் நிலையிழப்பது அவமானம். என்மீது கவலை செலுத்துவதால் நாடு முன்னேற்றமடையாது. யான் காட்டிய வழியுணர்ந்து அவ்வழி பற்றி நடந்தால் நாடு முன்னேற்றமடையும். மக்கள் அமைதி காக்க வேண்டுமென்பதும், யான் கைதியாகும் நாளை மகிழ்ச்சிக்குரிய பெரு நாளாகக் கொள்ள வேண்டுமென்பதும் எனது அவா."

"என்னைக் கைது செய்வதில் அரசாங்கத்துக்குள்ள நோக்கம் யாது? அரசாங்கத்தார் எனது பகைவரல்லர். அரசாங்கத்தினிடத்தில் தினையளவும் எனக்குப் பகைமையில்லை. இக்கிளர்ச்சிக்குத் தலைவன் நான் என்றும், என்னை மக்களிடத்திருந்து பிரித்துவிட்டால் ஆள்வோர் ஆளப்படுவோரிடை அமைதி நிலவுமென்றும், மக்கள் குருட்டுத்தனமாக என் வழி நிற்கிறார்களென்றும் அரசாங்கம் நம்புகிறது. சில தலைவர்களும் இவ்வாறே நினைக்கிறார்கள். மக்கள் நிலையை அரசாங்கம் எப்படி உணர்வது? என்னைக் கைதுசெய்து பார்ப்பதன்றி வேறு வழியில்லை. * * * அரசாங்கத்தார் தமது பிழைபாட்டை யுணரமாட்டார்; உணர்ந்தாலும் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார். பின்னை மக்கள் ஒற்றுமை நிலையை அளந்து பார்க்கும் ஒரே வழி அவர்கட்குண்டு. அதற்குரிய வழி என்னைப் பிடிப்பதே. மக்கள் அச்சத்தால் விழுங்கப் படின் பஞ்சாப் படுகொலையையும் கிலாபத் அநியாயத்தையும் பெறவேண்டியவர்களே. அவர்கள் மூர்க்கப் போரில் நுழைவது அரசாங்கத்துக்கு உதவிபுரிவதாகும்"

என்று தொடங்கி அமைதி காக்கவேண்டுமென்றும், ஹர்த்தால், கூட்டங்கூடல் முதலியன வேண்டா

டுமென்றும், ஒத்துழையாத் திட்டங்களாய ஆக்க அறிவு வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றும் அடிகள் அறிவுறுத்தியுள்ளார். மற்றுமொரு முறை இதைப்பற்றி அடிகள் எழுதியபோது மேற்போந்ததை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கீழ்வரும் உரைகளால் முடித்துள்ளார்.

"முதலாவது, என்னை எல்லாம் வல்ல சித்தனென்று சில கண்மூடிகள் நினைப்பது ஒழியும். இரண்டாவது, என்னுடைய செல்வாக்கால் மக்கள் ஒத்துழையாத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்களென்றும், அவர்கட்கு அதன்கண் தனிப்பட்ட பற்று இல்லை என்றுஞ் சிலர் நம்புவது பொய்ப்படும். மூன்றாவது, திட்டங் கோலிய தலைவரில்லா வேளையிலும் திட்டத்தைத் திறம்பட நடாத்தும் ஆற்றல் நாட்டார்க்குண்டு என்பதைப் புலப்படுத்தும் வழிச் சுயராஜ்யத்துக்கு நாம் அருகர் என்பதை உறுதிப் படுத்துவது. நான்காவது, என்னைப் பற்றியதாயிருப்பது. அதாவது ஓய்வெடுத்துக் கொள்வது."

நியாயமன்றத்தில் நீதிபதி "நீங்கள் குற்றவாளியா" என்று கேட்டபோது, காந்தி அடிகள் "நான் குற்றவாளி" என்று ஒத்துக்கொண்டு நீதிபதி விரும்பியவண்ணம் அவர் அவண் செலுத்திய அறிக்கையின் சாரம் வருமாறு:—

சட்டமும் அறமும்

"தற்போதுள்ள ஆட்சி முறைமீது அன்பு மிகுந்த ஒத்துழைப்பாளனாக விருந்து இப்பொழுது அதன்மீது அன்பிழந்த ஒத்துழையாதானாக மாறியதற்கு என்ன காரணம் என்பதை விளக்க வேண்டுவது எனது கடமை. எனது பொது வாழ்வு 1893-ல் தென்னாப்பிரிக்காவில் தொடக்கப்பட்டது. இந்திய மனிதர் உரிமையிழந்த நிலையை முதல் முதல் கண்டேன். முதல் முதல் ஆட்சி முறையைக் கண்டித்துக் கொண்டு அ

ளோடு மாறுபடுவோர்களுந் தங்களை உயரிய நோக்குடையவர்களென்றும, பெரியவர்களென்றும், மகாத்மா வென்றுங் கருதுகிறார்கள். யான் இங்கு ஒன்றன்மீதே கருத்தைச் செலுத்தப் போகிறேன். அதாவது தங்களைச் சட்டத்துக்குட்பட்ட மனிதராகக் கருதுவது. அச்சட்டத்துக்கு மாறுபட்டு நடந்ததாகத் தாங்களே ஒத்துக் கொண்டீர்கள். ஒவ்வொரு குற்றத்துக்கும் இரண்டிரண்டாண்டாக ஆறாண்டு வெறுந் தண்டனை விதிக்கிறேன். நிலைமை மாறி இக்கால எல்லைக்குள் தாங்கள் விடுதலை யடையநேரின், அது குறித்து என்னினும் மகிழ்வுறுவோர் மற்றவரிரார்."

இந்தியாதிபதி சட்டத்தின்படி தீர்ப்புச் சொல்லி யிருக்கிறானன்றிக் காந்தியடிகள் அறத்தொண்டைக் குறைகூறினானில்லை. காந்தியடிகள் உணர்த்தியவாறு சட்டத்தின் நிலையோர்ந்து வேலையினின்றும் விலக அவர் ஒருப்படாதது அவர்பால் சத்தியாக்கிரக உணர்வு போதியவளவு அரும்பாமையே யாகும். ஆனாலும் அவர் மொழிகளால் அவர் சத்தியாக்கிரக நுட்பம் அறிந்தவர் என்பது புலனாகிறது. காந்தியடிகள் அறிக்கையிலோ காந்தியடிகள் வாழ்வு பொலிகிறது.

சட்ட வரம்பு

இப்பெரிய இயக்கத்தைச் சட்டவரம்பு கடந்த இயக்கமென்று குறைகூறுவோர் இல்லாமற் போகவில்லை. சட்டவரம்பு என்பது மனித வாழ்விற்குரிய பல துறைகளுள் ஒன்று. முதலில் அவ்வரம்பிலிருந்தே கிளர்ச்சி செயல் வேண்டும். நியாயம்பிறவா தொழியுமேல், மேலும் மேலும் மறமும் தீமையுங் கொடுமையும் மலியுமேல் சத்தியாக்கிரகப்போர் தொடங்குதல் வேண்டுமென்று

மேலே சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. காந்தியடிகள் தென்னுப்பிரிக்காவிலும் மற்ற விடங்களிலும் போர் தொடங்குதற்கு முன்னர் எத்துணை எத்துணை விண் ணப்பம் அதிகாரிகட்குச் செய்திருக்கிறார்? எத்துணை முறை இங்கிலாந்து ஓடிக் குறைகளை முறையிட்டிருக் கிறார்? காந்தியடிகள் மாண்டேகு செம்ஸ்பர்ட் முன் னிலையில் சான்று கூறியதும், ஹண்டர் கூட்டம் முன் னிலையில் சான்று கூறியதும், பம்பாய் தில்லி இவ் விடங்களில் ஐரோப்பா யுத்தத்தைப்பற்றிக் கூடிய அர சாங்க மகாநாடுகளில் கலந்துகொண்டதும், போயர் சண்டையில் பிரிட்டிஷாருக்குதவி புரிந்ததும், ஐரோப் பாப் போருக்குக் கெய்ரா ஜில்லாவில் சேனை திரட்டிய தும், அமிர்தசரஸ் காங்கரஸில் மாண்டேகுவுக்கு நன்றி கூறல் வேண்டுமென்று மன்றாடியதும் அவரது வாழ் வில் அரும்பிய செயல்களல்லவோ? மகாத்மா, ஒத் துழையாமை துவங்குதற்கு முன்னர் லார்ட்செம்ஸ்பர்ட் டுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ததும், ஆங்கிலேயர்களை "அன்பார்ந்த நண்பரே" என்று விளித்து இருமுறை கடிதம் விடுத்ததும், ஒத்துழையாக் காலத்தில் மாள வியர் வேண்டுகோட்கிணங்கி லார்ட் ரெடிங்கைக் காண விரும்பியதும், மாளவியர் மற்றுமொருமுறை விழைந்த வண்ணம் ஸர் சங்கரன் நாயர் தலைமையின்கீழ்ப் பம் பாயில் கூடிய மகாநாடு போந்து பேசியதும், உள்ள சட்டங்களுக்கிணங்கித் தம்மைக் குற்றவாளியென்று சொல்லிக்கொள்வதும், இன்னோரன்ன பிறவும் என்ன காட்டுகின்றன? சத்தியாக்கிரகப் போர் முதலியன உலகச் செயற்கைக் கொடுஞ் சட்டங்கட்கு முரணுகத்

தோன்றினும், அவை இயற்கை அறச் சட்டத்தை அரண்செய்யும் நியாய வரம்புடையனவே யாகும். காந்தியடிகள் வாழ்வே நியாய வரம்புவழி நின்றியங்குவதென்பது அவ்வாழ்வின் நுட்பம் உணர்வோர்க்குப் புலப்படுவதொன்று.

சத்தியாக்கிரக வக்கீல்களைப்பற்றிப் பிறந்த ஆமதாபாத் ஜில்லா நீதிபதியின் கடிதத்தை "யங் இந்தியா"வில் அடிகள் வெளியிட்டதும், அதைப்பற்றி அவர் எழுதியதும், நியாயமன்றத்தை அவமதித்தலாகும் என்ற குற்றம் அவர்மீது சாட்டப்பட்டபோது, பம்பாய் நீதிமன்றத்தில் மன்னிப்புக் கேட்குமாறு நண்பர் பலர் அவரை வேண்டினர். அவ்வேண்டுதலுக்கு மகாத்மா இணங்கினரில்லை. அதைப்பற்றி மகாத்மா "மன்னிப்புக் கேட்கக்கூடாது என்னும் பிடிவாத மெனக்கில்லை. மூலத்தில் ஒரு தர்மமிருக்கிறது" என்று கூறிப் பத்திராசிரியர் உரிமைக்கும், சட்டத்துக்கும் ஊறு நிகழாமுறையில் நடந்துகொள்ளல் வேண்டுமென்னுங் குறிப்போடு ஓர் அறிக்கை செலுத்தியதும் ஈண்டுக் கருதற்பாற்று.

இனிச் சத்தியாக்கிரகத்தின் ஒரு கூறாகிய ஒத்துழையாமையில் சட்டமீறிச் சிறைப்புகலுக்கும், மனித வாழ்க்கைக்குந் தொடர்புண்டா என்பது ஆராயற்பாற்று. வாழ்க்கை என்பது எவ்வித கட்டுப்பாடுமின்றி இயல்பாக மலர்வது. அவ்வாழ்க்கைக்கு ஏதாயினுங் கட்டுப்பாடு நேருமாயின், அதன் உரிமைக்கும் ஊறு நேர்கிறது.

சிறைப் பாகுபாடுகள்

உரிமையைக் கட்டுவதே சிறை என்பது. உலக வாழ்வில் ஒருவரை ஒருவர் சிறைப்படுத்தும் முறைகள் பற்பல. நமது நாட்டார் ஒருகாலத்தில் பெண்

கல்விமறுத்துப் பெண் மக்களை அடக்கியது ஒருவித சிறை; தீண்டாமை மற்றொருவித சிறை; சிலவுரிமைகள் சில இனத்தார்க்கே உரியன என்பது வேறொருவித சிறை. தற்போது நிறவேற்றுமையால் சிலவித சிறைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சட்டங்களாலுஞ் சிறை ஏற்படுதலுண்டு. ஒரு நாட்டுக்கு மற்றொரு நாடு சிறைப்படலையுங் காண்கிறோம். அறியாமைக்கு உலகமே சிறைப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியன் மாணுக்கனையும், தந்தை மைந்தனையும், அண்ணன் தம்பியையும், மாமி மருகியையும், முதலாளி தொழிலாளியையுஞ் சிறைப்படுத்து முறைகள் பலப்பல உண்டு. இச்சிறைகளினின்றும் விடுதலையடைய அவரவர் முயலல் வேண்டும். அம்முயற்சியில் தலைப்படாதவர் வாழ்வு உரிமை வாழ்வாகாது. தைத்தமுள்ளை முள்ளால் வாங்குவது போலச் சிறையைச் சிறையால் நீக்குவது ஒருமுறை. அதாவது அன்பு வழி நின்று ஒத்துழையாமை கொண்டு துன்பம் பொறுத்துச் சிறைப்படல். இச் சிறைப்படலாவது உடலை மாற்றார் வயப்படுத்தி உயிரை ஆண்டவனிடத்தில் ஒப்புவித்தல். இஃது ஆன்ம சக்தி எனவும் படும். இவ்வான்மசக்தி கைவரப் பெற்றோர் தேகத்தை ஆன்மாவாகக் கொண்டவர்களல்ல. துன்பஞ் சகிக்கும் பொறுமைப் போருக்குத் தேகாத்மவாதிகள் உரியவர்களல்ல. இவர்கள் தங்கள் துன்பந் துடைக்கப் பிறர்க்குத் துன்பமளித்து உலகில் துன்பம் பெருக்குவார்கள். ஆன்ம சக்தி கைவரப் பெற்றோர் துன்பத்தைத் தாமேற்றுத் தந்துன்பத்தையும்,

பிறர் துன்பத்தையுந் துடைக்க முயல்வர். ஆதலால் துன்பத்துக்குத் துன்பமேற்கு முறை மனித வாழ்விற் குரியதென்று தொடக்கத்திலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஒத்துழையாமை நாட்டின் உரிமை கருதித் தொடங்கப்பட்டது. நாட்டின் சிறையை எவ்வாறு நீக்குவது? ஒத்துழையாப் போர்க்களத்தில் நின்று, அதற்குரிய ஆக்க அழிவு வேலைகளை நிகழ்த்தி முடிவில் சட்ட மீறிச் சிறை புகப்புக, நாட்டின் சிறை நீங்கிக் கொண்டே போகும். ஒவ்வொருவரும் அல்லது மூவரில் இருவர் சிறை புகுவாராயின், நாடே சிறை புகுவதாகும். நாடு முற்றுஞ் சிறைபுகுந்தால் நாட்டின் உரிமைநீக்கச்சிறை தானே யகலும். இந்திய நாடே இதுபோழ்து சிறைப்பட்டிருக்கிறது. அச் சிறையாவது சுதேசியத்தை மறந்து பரதேச வெறி கொண்டிருப்பது. கதர் அணிதல் ஓரளவு சிறை மீட்சி; தீண்டாமை விலக்கல் மற்றோரளவு; சட்ட சபை விலக்கு இன்னோரளவு. இவ்வாறு ஆக்கம் அழிவால் சிறையறுத்து வரும் வேளையில் எழும் அடக்கு முறைக்கு அஞ்சாது சிறைபுகுதல் முழுச்சிறை விலக்கலாகும். இச்சிறைக்கும் குற்றவாளிகள் சிறைக்கும் வேற்றுமையுண்டு. இருசாராரும் ஒரேயிடத்திலிருப்பினும் முன்னவர்க்குச் சிறைக்கோட்டம் தவக்கோட்டமாகும். மற்றவருக்கு அது தண்டனைக் கோட்டமாகும்.

அநியாயத்துக்கும் மறச்செயலுக்கும் கொடுஞ் சட்டங்கட்கும் உடன்பட்டு வாழ்வது சிறந்த வாழ்

வாகாது. நியாயம் அறம் நீதி சட்டம் முதலிய வற்றை விரும்புவோர் அநியாயம் முத லியன தம்முடன் வளர ஒருப்படார். அவர் சிறைக்கோ தூக்கிற்கோ குண் டிற்கோ இரையாகும் வரை அநியாய முறைகளோடு கலந்து வாழார். ஆதலால் ஆத்ம சக்தியாளர் தமது உடலுரிமையுள்ள மட்டும் அநியாய விதிகளை மீறி மீறிச் சிறைக்களன் நண்ணிக்கொண்டே யிருப்பர். இம்முறையில் சிறைபுகுதல் மனித வாழ்விற் குரிய தாகும். "உரிமையில்லாத தேசத்திலுள்ள தேச பக்தர்களின் உறைவிடம் சிறைக்கோட்டம்" என்றும், "தேச உரிமை குறித்து ஒரு தேசபக்தன் சிறையில் நுழைவானாயின், அவனது ஆன்மசக்தி மின்சாரம் போலெழுந்து நான்கு சுவர்களையும் முட்டி ஊடுருவி வெளிப்போந்து வெளியி லுள்ளவர்களையுந் தட்டி யெழுப்பும்" என்றும் அறிஞர்கள் கூறியிருத்தல் காண்க. சிறையைப்பற்றிக் காந்தியடிகள் கூறிய கூற் றுக்களில் இரண்டொன்று வருமாறு:—

உரிமையும் சிறையும்

சத்தியாக்கிரகிகள் சிறை வீட்டை மறுமை வீடாகக் கொள்ளச் சித்தமாயிருத்தல் வேண்டும்."

"தீய அரசாட்சியில் வெளியே யிருத்தல் அவ்வாட்சிக்கு உடன்பட்டு வாழ்வதாகும்."

"நாமெல்லோருஞ் சிறை புகுந்தால் சுயராஜ்யம் பெற லாம். அல்லது அரசாட்சியை நமது விருப்பப்படி நடத்த அதைத் திருத்தினும் சுயராஜ்யம் பெறலாம்.

"நமக்கு மாண்பு தரும் இல்லம் சிறையே."

"ஒவ்வொரு முறை சிறைபுகுதல் அவ்வவ்வளவு நமக்கு ஆற்றல் அளிக்கிறது."

"நான் பறவையைப்போல மகிழ்ச்சியா யிருக்கிறேன். எனது சிறை வாழ்வின் நோக்கம் புற உலகத்தினின்றும் பிரிந்து நிற்பது."

சிறையைப்பற்றியும், சிறைச்சாலை அநுபவங் களைப்பற்றியுங் காந்தியடிகள் பல கட்டுரைகள் எழுதி யிருக்கிறார். அவைகள் புத்தகங்களாகவுந் திரட்டப் பட்டிருக்கின்றன. சிறை வாழ்விலுங் காந்தியடிகள் ஒழுங்கு காத்து நடந்த வரலாறுகள் பல உண்டு.

காந்தியடிகள் சொற்படி ஒத்துழையாமை வழி நின்று, ஆக்க அழிவு வேலைகளை அஹிம்சையில் உறுதி கொண்டு ஆற்றிச் சிறைபுகப் பல்லோர் முன் வந்திருப்பின், அவர் குறிப்பிட்ட ஓராண்டிற்குள் சுய ராஜ்யம் மலர்ந்திருக்கும். காந்தியடிகள் ஆன்ம சக்தி

தோல்விக்குக் காரணம்

ஏறக்குறைய இருபத்தையாயிரவரைச் சிறைபுகச் செய்தது. இவர் ஒவ்வொருவரும் ஆன்ம சக்தியில் உறுதி கொண்டவராயிருப்பின், அவரவர் ஆன்ம சக்தி வேறு பல்லாயிரவரை ஆண்டிருக்கும். ஒத்துழையாக் காலத் தில் சிறைபுகுந்த நண்பர் பலர் அரசியற் போருளங் கொண்டு கடனாற்றினர் என்பது பின்னை அவரவர் பேச்சாலுஞ் செயலாலுந் தெரியலாயிற்று. ஆன்ம சக்தியில் உறுதியில்லாதார் காந்தியடிகள் அன்புப் போரில் கலத்தல் கூடாது. அவர் உள்ளே ஹிம்சை கொண்டு, வெளியே அஹிம்சைப் போரென்று சிறை நுழைந்தால் காந்தியடிகள் நோக்கம் எங்ஙனம் நிறை வேறும்? உள்ளொன்றும் புறமொன்றுங் கொள்ளல் மனிதவாழ்விற் குரியதன்று. அக்கரவு ஆன்மசக்

தியை எவ்வழியில் எழுப்பும்? கரவாடும் நெஞ்சினர் கலப்பால் பெரும் போருக்கே முட்டு நேர்ந்தது. இதற்குக் காந்தியடிகள் என் செய்வார்? அவர் கொண்ட போர் முறை என் செய்யும்? காந்தியடிகள் விரும்பிய வாறு ஆக்கம் அழிவெனும் இருமுகமாக நின்று ஒத்துழையாமையை நாட்டவர் இயக்கி யிருப்பரேல், சுதேசியத்துக்குற்ற புரை போன்றி அவ்விடத்தில் சுயராஜ்யம் அரும்பி யிருக்கும்.

சத்தியாக்கிரகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட எம்முறையும் இயற்கைச் சுயராஜ்யத்தை அளிப்பது உறுதி. சுயராஜ்யமில்லாத வாழ்வு வாழ்வாகாதென்று மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அச்சுயராஜ்யப் பேற்றை அளிக்கவல்ல சத்தியாக்கிரக மாண்பை எவ்வாறு உணர்த்தவல்லேன்! சத்தியாக்கிரகமென்பது ஆன்மாவிற்குங் கடவுளுக்குமுள்ள தொடர்பு நெறியைக் காட்டுவதென்றும், அதுவே மக்கள் உய்யுநெறி காட்டும் சமயமென்றுஞ் சுருங்கச் சொல்லி, எண்ணத்தானும், பேச்சானும், எழுத்தானும், செயலானும், எல்லா வாழ்வுத் துறையானும், அதன் மயமாயொளிரும் நங்காந்தியடிகள் அதைப்பற்றி வெளியிட்டுள்ள கடலனைய கருத்துக்களுள் சில திவலை முகந்து இங்குப் பெய்கிறேன்.

"சத்தியாக்கிரகம் என்பது ஒரு குழுக்குறியன்று. அது வாழ்விற்குரிய ஒழுங்கு முறை. சத்தியமில்லா ஒவ்வொன்றும் உயிரில்லாப் பிணம்போல் தோன்றுகிறது"

"சத்தியமும் அஹிம்சையுங் கொண்டது சத்தியாக்கிரகம்"

"அஹிம்சையோடு கூடிய சத்தியத்தால் உலகை அடிக் கீழ்ப்படுத்தல் ஆகும்."

"சத்தியாக்கிரகம் என்னும் பெயர் தென்னாப்பிரிக்காவில் என்னால் சூட்டப்பட்டது. அது சத் (உண்மை) என்னுந் தாதுவினடியாகப் பிறந்த பொருள் கொண்டது. அது சத் சக்தியுமாகும். அதை நான் அன்பு எழுச்சி அல்லது ஆத்ம சக்தி என்றுஞ் சொல்வதுண்டு. சத்தியம் ஹிம்சையைக் கொள்ளாதது என்று தொடக்கத்திலேயே கண்டேன். * * இதற்குப் பொறுமையுங் கனிவுந் தேவை. பொறுமையாவது தானே துன்பஞ் சகித்தல். சத்தியத்தை ஆக்கிரகித்தலாவது மாற்றாரை வருத்துவதன்று. தனக்குத்தானே வருந்தல்."

"சத்தியத்தினுஞ் சிறந்த சமயம் ஒன்றில்லை என்பது பிறழாத உறுதி."

"கடவுளே! இந்தியாவைச் சத்திய வழியில் நடத்துவாயாக."

"அன்பு எங்கே உண்டோ அங்கே உயிர் உண்டு. அன்பிலா உயிர் என்பு தோல்போர்த்த உடல்."

"ஒரு நாணயத்தின் ஒருபக்க முத்திரை அன்பு. மற்றொரு பக்க முத்திரை உண்மை."

"பலாத்காரத்தால் தாக்குவது தேக சக்தியின் பாற்படும். பொறுமைப் போர் ஆத்மசக்தியின் பாற்பட்டது. ஏசு கிறிஸ்து, தானியேல், சோக்கரத்தார் ஆகிய இவர்கள் பொறுமைப் போரெனும் தூய ஆத்மசக்தி வழிநின்றவர்கள். இவர்கள் தங்கள் ஆன்மாவிற்கு முன்னே தங்கள் உடல்களைத் துரும்பாகவும் மதிக்கவில்லை."

"'தீமையை எதிர்க்காதே' என்பது தீமைக்குத் தீமை செய்யாது, தீமைக்கு நன்மை செய்வது என்னும் பொருள் தருவது. அதாவது இன்னொரு மொழியில் தேகசக்தியைத் தேகசக்தியால் எதிராமல் அதை ஆன்ம சக்தியால் எதிர்த்து நிற்றல் வேண்டுமென்று சொல்லலாம்."

"சட்ட மறுப்பே சத்தியாக்கிரகமென்று நினைக்கிறவன் சத்தியாக்கிரக நுட்பத்தை உணர்ந்தவனல்லன். சத்தியாக்கிரகம் என்பதில் சட்ட மறுப்பு என்பதும் அடங்காமலில்லை. சட்டத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதில் தேர்ச்சி பெற்றவனே சட்டத்துக்குக் கீழ்ப்படியாது நடக்க அருகனுவன்."

"எனது மனச் சான்றுக்கு ஒவ்வாத ஒரு சட்டத்தை என் தந்தையார் நிறுவினும், 'அதற்கு யான் கீழ்ப்படியேன்' என்று மொழிந்து நடக்கும் வழியில் எனது அன்பைப் புலப்படுத்துவேன்."

"சத்தியாக்கிரகம் அரசாங்கத்துக்கு மாருக மாத்திரம் கொள்ளப்படுவதன்று. குடும்ப சமூகங்களிலும் அதைக்கொள்ளலாம். சுருங்கக் கூறின், தலைவன் தலைவிக்குள்ளும், தந்தை மைந்தருள்ளும், நண்பருள்ளும் சத்தியாக்கிரகங் கொள்ளலாம். அன்பக் குறைகளைப் போக்கச் சத்தியாக்கிரகக் கருவியை எவரிடத்திலும் எவ்விடத்திலுஞ் செலுத்தலாம்."

"நம்மால் ஹிம்சை சிறிதும் நேராத முறையில் இவ்வியக்கத்தை (சத்தியாக்கிரகத்தை) நடாத்த இயலாமற் போயின், இதை நிறுத்திவிடவேண்டும், அல்லது இன்னும் கடினமான ஒழுங்குக்குட்படுத்தி நன்முறையில் நடத்தல் வேண்டும். இன்னும் ஒருபடி கடந்து செல்லலாம். நமக்குள்ளாகவே சத்தியாக்கிரகங் கொள்ளும் ஒரு நிலையில் யான் நிற்குங் காலமும் வரலாம்."

"நான் ஓர் அரசாட்சியை நடாத்தும் பொறுப்பேற்றிருப்பனேல், ஹிம்சையிலிறங்காமல் அநியாயச் சட்டங்களைத் தொலைக்க உறுதிகொண்டு சத்தியத்துறையில் நின்று ஒரு கூட்டங் கிளம்புமாயின், அக்கூட்டத்தை வரவேற்று, அதை நியாய வரம்புக்கு உட்பட்டதாகவுங் கொள்வேன். கவர்னர் என்னும் முறையில், என்னை அவர் நல்வழியில் நடாத்துவோர் என்று கருதி, அக்கூட்டத்தாரை ஆலோசனை கர்த்தராகக் கொள்வேன்."

"சத்தியாக்கிரகத்திலுள்ள இரண்டு நுட்பங்களை நன்கு உணர்வதால் ஒருவன் பல ஐயங்களைக் களையலாம். அச்சங் காரணமாகச் சத்தியாக்கிரகி ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டான் என்பது ஒன்று. அவன் கடவுள் ஒருவருக்கே அஞ்சுவான் என்பது மற்றொன்று. மாற்றான் மாட்டுப் பகைமையையோ கெட்ட எண்ணத்தையோ நெருக்கியோ பெருக்கியோ சத்தியாக்கிரகி தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளான்; அவன் தன்பால் மாறுபட்டுள்ளவனை நண்பனாகக் கருதுவான். அவன் ஆற்றுந் தீமையையும் அவன் மாட்டுக் காழ்ப்பின்றி அன்பால் எதிர்த்தல் வேண்டும்."

"மூர்க்க சத்தியை மூர்க்க சத்தியால் எதிர்ப்பது வலிமையுடையதாகாது. மூர்க்க சத்தியை ஆன்மசத்தியால் எதிர்த்தலே வலியுடைமை. இதற்கு அஞ்சாமை வேண்டும். அன்பின்றி மெய்யான அஞ்சாமை நிகழாது. தீய எண்ணம் நிலவும் வரை சத்தியாக்கிரகத்துக்குத் தூய வெற்றி கிடைத்தல் அரிது. தங்களை வலிமையில்லா மெலியார் என்று நினைப்போர் அன்புகொள்ள இயலாதவர். நாள்தோறுங் காலையில் கீழ்வரும் உறுதியை வேண்டி நிற்போமாக.

'இவ்வுலகில் எவர்க்கும் யான் அஞ்சேன். ஆண்டவன் ஒருவனுக்கே யான் அஞ்சி நடப்பேன். எவரிடத்தும் பகை கொள்ளேன். எவரது அநியாயத்துக்கு மிணங்கேன். அசத்தியத்தைச் சத்தியத்தால் வெல்வேன். அசத்தியத்தோடு போராட எல்லாத் துன்பங்களையும் ஏற்பேன்.'"

"பகைமை எரித்துக்கொல்லும்; அன்பு என்றும் இறவாது. இரண்டிற்கும் இவ்வளவு வேற்றுமையுண்டு. அன்பால் பெறுவது என்றும் வைப்பாக இருப்பது. பகைமையால் பெறுவது சுமையாக வருத்தும். பகைமை பகைமையையே வளர்க்கும். ஆதலால் உயிர்களின் கடமை பகைமையைத் தேய்த்து அன்பை வளர்ப்பது."

"ஜெனரல் டையருக்குப் பணிசெய்வதும், அவனோடு கலந்து ஒன்றுமறியா மக்களைச் சுடுவதும் பாவம். அவன்

நோயால் பீடிக்கப்பட்டு வருந்தும்போது அவனுக்கு ஊழியஞ் செய்யப் புகுவது என்பால் மன்னிப்புக் குணத்தையோ அன்பையோ பெருக்கப் பயிற்சி செய்வதாகும்."

"யான் இந்தியா முழுவதுஞ் சுற்றிவந்தபோது எல்லாச்சாதி சமய அரசியற் கொள்கையுடையாரையுங் கண்டு பேசும் பேறுபெற்றேன். அவர்களில் ஆயிரக்கணக்கான பெண்மக்களும், நூறு நூறுகணக்கான மாணக்கர்களும் போந்திருந்தார்கள். நாட்டைப்பற்றி அவர்களோடு கலந்து பேசினேன். அவர்கள் நாட்டின் நடைமுறை நிலையைப்பற்றி மனமார்ந்த உணர்வோடு நினைக்கும் தன்மையை இன்னும் பெறவில்லை என்பது கண்டேன். அந்நிலை பெறத்தக்க ஒழுக்குமுறை நம் மாட்டில்லை. வேண்டப்படும் ஒழுங்கு, தியாக உணர்வு, தாழ்மை, மனோ உறுதி ஆகிய இவைகளை அளிக்க வல்லன உபவாசமும் ஜெபமுமென்றும், வேறொன்றிற்கும் அவ்வாற்றல் இல்லையென்றும், அவையன்றி உண்மைவளர்ச்சி இல்லையென்றும் கூறுந்துணிவு நமக்கில்லை. ஆதலால் இந்தியாவிலுள்ள கோடிக்கணக்கான மக்கள் உண்மையாக உபவாசமும் ஜெபமுங் கொள்ளு முறையால் சத்தியாக்கிரக வாரத்தைத் தொடங்குவார்களென எதிர்பார்க்கிறேன்."

"நான் தொழிலாளியாயிருந்தால் * * * * * நான் அநியாயமாக நடத்தப்படின், நான் எந்த அதிகாரியிடமுஞ் செல்லேன். நான் என் தலைவனிடஞ் சென்று நியாயம் வழங்குமாறு கேட்பேன். அவன் நியாயம் வழங்காதொழிவனேல், அந்நியாயம் பெறும் வரை உணவுகொள்ளாமலும் நீர் அருந்தாமலும் அங்கேயே நின்று கொண்டிருப்பேன். இப்பொறுமைப் போரால் கன்மனமுங் கனியுமென்று நான் உறுதியாகச் சொல்வேன்."

"சத்தியாக்கிரகம் சமய உலகுக்கு மாத்திரமுரியதென்று சிலர் நம்புகிறார். எனது பரந்த அனுபவம் அதற்கு மாறுபட்டு நிற்கிறது. மற்றத் துறையிலும் அதைப் பயன்படுத்தி அதை ஆத்மார்த்தமாக்கி, அதனால் வெற்றி விரைந்து வரச்

செய்து, போலித்தன்மையினின்றும் பலரை மீட்கலாம். சத்தியாக்கிரகத்தில் பொருளாதாரம் முதலியனவும் உண்டு. ஆதலால் அஃது அனுபவத்தில் செயலில் வருவதாகும் "

"தேசமுழுவதும் சத்தியாக்கிரகத்தை ஒரு பெரும் அழியாக் கருவியாகக் கொள்ளும்போது, நமது இயக்கங்கள் யாவும் ஒருபுதுபடிவம் பெறும். வெறும் ஆரவாரம், வீண்கூச்சல், விண்ணப்பித்தல், தீர்மான நிறைவேற்றம் முதலியவற்றினின்றும் நாமும் தப்பினவராவோம்"

"ஹர்த்தால் (வேலை நிறுத்தம்) பலாத்காரத்தால் நிகழ்த்தப்படின் அது சத்தியாக்கிரகியின் ஹார்த்தால் ஆகாது. எதிலும் சத்தியாக்கிரகிக்குத் தூய எண்ணஞ் சொல் செயலிருத்தல் வேண்டும்"

அநாதியாக உள்ள சத்தியாக்கிரகம் பண்டைநாளில் பிரகலாத ஆழ்வார், கிறிஸ்து, திருநாவுக்கரசர் முதலியோர் வழி வழி வளர்ந்து, சில நூற்றாண்டுகளாக ஒடுங்கி, இந்நாளில் காந்தியடிகள் வாயிலாக வளர்ந்து வருகிறது. அரசியல் உரிமை குறித்தெழுந்த போரில் சிலர் தலைப்பட்டுச் சத்தியாக்கிரகப் போர் நிகழ்த்திய நாள் தொட்டு வேறு பல துறைகட்குஞ் சத்தியாக்கிரகப் போர் தொடங்கப்படுகிறது. இயந்திரமும், போர்க்கருவிகளும் மக்கள் ஆன்ம ஞானத்தைக் கல்லிவரும் இந்நாளில் அவைகளின் ஆக்கத்தைச் செருக்க வல்ல கருவி சத்தியாக்கிரகமென்று சொல்வது மிகையாகாது. நாகபூர் கொடிப் போரிலும், அகாலியர் தமது மதஉரிமைப் போரிலும், பிராஞ்சுக்காரர் இராணுவ பலத்தால்

ஜெர்மெனிக்குரிய ரூர் பிரதேசத்தைப் பற்றிய போதும், பர்தோலி வரிகட்ட மறுத்தபோதும் எளிய மக்களிடை எழுந்த சக்தி எது? ஆன்மசக்திக்குரிய சத்தியாக்கிரகமன்றோ? இனி சத்தியாக்கிரகம் எளியாரிடைப் பரவி உலகில் சமரச சன்மார்க்கத்தை நிறுத்த வல்ல ஒரு சமயமாகப் போவதுண்மை. இந்நாளில் இதற்குக் கால்கொண்ட காந்தியடிகள் வாழ்க. உலகில் சத்தியாக்கிரகமோங்க.

௧௨. சமய வாழ்வு

சத்தியாக்கிரகம் மனிதன் மாட்டுள்ள விலங்கு நீர்மைகளைக் களைந்து, அவ்விடத்தில் தெய்வ நீர்மைகளைப் பதித்தலான், அத்தெய்வத்தோடு தொடர்பு கொண்டு வாழும் வாழ்வே சமய வாழ்வென்பது. சமயம் என்னுஞ் சொற்குப் பல பொருட்களுண்டு. ஈண்டு இரண்டு பொருட்களை மட்டுஞ் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகிறேன்.

ஒன்று வேளை அல்லது தருணம் என்பது; மற்றொன்று 'நன்றாகச் செய்யப்பட்டது' என்பது.

சமயப் பொருள்

மனிதன் தான் சத்தெனுஞ் செம்பொருளோடு கொண்டுள்ள தொடர்புணர்ந்து நிற்குஞ் சமயம் - வேளை - தருணம் - சிறப்பாகச் சமயம் என்று வழங்கப்படுகிறது. மனிதன் அத்தொடர்பை யுணராது வேறு பல துறைகள் பற்றி நிற்குஞ் சமயங்களைச் சமயமென்று சிறப்பாக எவருஞ் சொல்வதில்லை. அவைகளை உழுஞ் சமயம், ஓதுஞ் சமயம், உண்ணுஞ் சமயம், உறங்குஞ் சமயம் என்று அடைகொடுத்துச் சொல்வது வழக்கம். மனிதன் சத்துடன் கொண்டுள்ள தொடர்பை யுணர்ந்து நடக்குஞ் சமயத்தை மட்டும் எவ்வித அடையுமின்றிச் சமயமென்று வழங்குதற்குக் காரணம், அவன் இயல்பாக என்றும் நிலைத்து நிற்றற் குரிய சமயம் அதுவே ஆகலின் என்க. அது மனிதப் பிறவிக் கின்றியமையாத தாகலின், அதற்கு என்றுங் கேடு நிகழாதவாறு அநாதியாகவே அது "நன்றாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது."

'நன்றாகச் செய்யப்பட்டது' என்பது பொருள் பொதிந்தமொன்று. அது சமயமென்னுஞ் சொல்லின் தாதுப்பொருள் குறிப்பது. மனிதன் பொருட்டு நன்றாகச் செய்யப்பட்ட அந்நெறிக்கண் நின்றொழுக வேண்டுவது அவனது கடமை. மனிதன் என்றாதல் சமய வாழ்வைப் பெற்றே தீரல்வேண்டும். அவ்வாழ்வு பெறுதான் இன்னும் பிறவாதவனே யாவன்.

மனிதன் ஏன் பிறந்தான்? அப்பிறவியின் நோக்கமென்னை? மனிதன் உண்டு கழித்து உறங்கி மாளவா பிறந்தான்? அஃதா அவனது பிறவி நோக்கம்? அன்று; அன்று. மனிதன் யாவன்? கரமா? உரமா? மனமா? கரணமா? உடலா? அல்ல; அல்ல. பின்னை மனிதன் எவன்? "பாராதி பூதநீயல்லை - உன்னிப் - பாரிந்திரியக் கரணநீயல்லை, ஆரா உணர்வு நீ என்றான் - ஐயன் - அன்பா யுரைத்த சொல் ஆனந்தந் தோழி" என்றார் தாயுமானாரும். உண்மை மனிதன் அறிவிலாச் சடப்பொருளல்லன். அவன் "நானார் என்னுள்ளமார் ஞானங்களார் என்னை யாரறிவார்" என்று தன்னைத் தான் ஆய்ந்தால் தனது உண்மைநிலை காணப்பெறுவன்.

உண்மை மனிதன்

மனிதன் ஒரு பொருளை ஆராயப் புகும்போது முதலில் அவன் ஐயந்திரிபால் பீடிக்கப்படுதல் இயல்பு. பின்னை இடையறா ஆராய்ச்சியானும், சிந்தனையானும், அறிந்தோர் உணர்த்தலானும் அவன் தெளிவு பெறுகிறான். மனிதன்பால் அறிவு விளங்கினும் தொடக்கத்தில் அஃது அறியாமையால் மறைக்கப் படுகிறது. இதனால் மனிதன் மாட்டு அறியாமையுண்டு

என்பதும், அது விலக விலக அறிவு விளங்குகிறது என்பதும் வெள்ளிடைமலே. மனிதன் எதைப்பற்றி ஆராய்கிருனே அதைப்பற்றிய அறியாமை நீக்கமும் அறிவு விளக்கமும் பெறுகிருன். இச்சிறு நீக்க விளக்கங்கொண்டு முழுநீக்க விளக்கமுண்டு என்று உறுதி கூறலாம். மனிதன் உலகு உயிர் கடவுள் என்னும் மூன்றையும் ஆராய்ந்து தெளிவனேல், அவனது அறியாமை முற்றுந் தேய்ந்தொழியும். அறியாமை முற்றும் அகன்று முழு அறிவு விளக்கம் பெறுகிறவனே உண்மை மனிதன். இந்நிலே பெற முயல்வதே மனிதப் பிறவியின் நோக்கமென்க.

அறியாமை நீங்கப்பெற்ருேர், அறியாமை நீங்கப் பெருதார்க்கு உணர்த்தி உணர்த்தி அறிவை விளக்குகிருர். இவ்வாறு உணர்த்துவோரும் ஒருபோது ஒருவரால் உணர்த்தப்பட்டவராயிருப்பர். இவ் வழி நின்று ஆய்ந்து ஆய்ந்து ஓர்ந்து ஓர்ந்து சென்ருல் அறியாமையேயில்லா முற்றறிவுடைய முழுமுதற் பொருள் ஒன்றிருத்தல் வேண்டும் என்பது புலனுகும். அவ்வறிவுப் பொருட்கு இயல்பாக அறியாமையின்மையான் அதற்குக் காலம் இடம் முதலிய கட்டுக்களில்லே. கட்டில்லா ஒன்று யாண்டும் நிறைந்து நிற்குமென்பதை ஈண்டு விரிக்கிற் பெருகும். எவ்வித கட்டுமின்றி எங்கணும் நிற்கும் ஒன்று யாண்டுப் பிறக்கும்? யாண்டு இறக்கும்? எனவே அது தோற்றக் கேடுகளின்றி என்றுமிருப்பதாகிறது. எவ்வித மாறுதலுமின்றி என்றும் ஒரு பெற்றியாயிருக்குமொன்றை நம்

முழுமுதற் பொருள்

பெரியோர்கள் சத் என்னுஞ் சீரிய பெயரால் அழைத் தார்கள். சத்தென்னுஞ் சொற்கே என்று மிருப்பது என்பது பொருள். அந்தச் சத்தென்னுஞ் செம் பொருட்கு அவித்தையின்மையால் அதன் மாட்டுச் சித்தும் ஆனந்தமும் நீக்கமின்றி மருவுகின்றன. ஆகவே சத் என்னுஞ் செம்பொருளைக் குறிப்பிடும் போதெல்லாம் அதன்பால் சித்தும் ஆனந்தமும் பிரி வின்றி யிருத்தலுங் கோடல் வேண்டும். சத் சித் ஆனந்தமாய் விளங்குஞ் செம்பொருள் மேற் கூறிய வாறு எங்கும் நீக்கமற நிற்கும் இறையாகும். அஃ தில்லாதவிடமில்லை. எல்லாம் அதன் மயம்.

யாண்டும் நீக்கமற நிற்குஞ் செம்பொருளோடு மனிதன் எங்ஙனந் தொடர்பின்றி வாழக்கூடும்?

கடவுள் மனிதன் தொடர்பு

தொடர்பு உண்மை யின்மையைப்பற்றி விரிந்த ஆராய்ச்சி ஈண்டு வேண்டுவ தில்லை. உலகிற்கும் உயிருக்கும் செம் பொருட்கும் உற்றுள்ள தொடர்பு என்றும் அறுதது. அத்தொடர்பை மனிதன் உணர் ந்து வாழ்கிருனு இல்லையா என்பதொன்றே ஈண்டு உன்னற்பாலது. மனிதன் சில வேளைகளில் அதை உணர்ந்து வாழ்கிறன்; சில வேளைகளில் அதை உண ராது வாழ்கிருன். தொடர்பை யுணர்தல் உணராமை என்னும் இரண்டும் மனிதனைப் பொறுத்திருக்கின் றன. மனிதன் எப்பொழுது அத்தொடர்பை யுணர் கிருன்? எப்பொழுது உணராதொழிகிருன்? மனி தப் பிறவி விலங்கினத்துக்கும் தெய்வ நிலைக்கும் இடைப்பட்டதென்று இந்நூற்கண் பல விடங்களில்

சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மனிதன் அறிவு, விலங்கு நீர்மையில் தோயும்போது அவன் காம குரோதங்களுக்காளாகி, அக்குற்றங்களின்றித் தன்பால் தோன்றாத் துணையாக நின்று, தன்னை நடாத்துஞ் சத்தின் தொடர்பை யுணராது வாழ்கிறான். இவ்விலங்கு நீர்மை அவித்தை ஆணவம் சாத்தான் சிவகரணம் முதலிய பல பெயர்களால் உலகிடை வழங்கி வருகிறது. இவ்விலங்கு நீர்மையினின்றும் விடுதலையடையக் கற்றல் கேட்டல் உன்னல் தெளிதல் வாயிலாகவும், பற்ற இயற்கை அறவினை வாயிலாகவும் முயன்று முயன்று மனிதன் உழைப்பனேல், அவன் தன்னை விட்டு என்றும் பிரியாத சத்தின் தொடர்பை உணரக் கூடும். இத்தொடர்புணர்ந்து வாழ்வோரே பிறவியாலாய பயனை அடைந்தவராகிறார்.

"பிறப் பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்

"பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிரானடி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம்
பெறுதற் கரிய பேறிழந் தாரே"—திருமூலர்

"பெரும்பற்றப் புலியூரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே"—அப்பர்

"மறந்தேன் உன்னை முன்னம்
மறந்த மதியில் மனத்தால்
இறந்தேன் எத்தனையும் அதனால்
இடும்பைக் குழியில்

பிறந்தேன் எய்த்தொழிந்தேன்
பெருமான் திருமார்பா
சிறந்தேன் நின்னடிக்கே திருவிண்
ணகர் மேயவனே "—திருமங்கையாழ்வார்

சத்தெனுஞ் செம்பொருட் டொடர் புணர்ந்து வாழ்தலாவது எங்கும் எவ்வுயிரினுந் தொடர்பு கொண்டு வாழ்வதாகும். என்னை? சத்தெனுஞ் செம்பொருளில்லாத விடமில்லை யாகலின் என்க. அவ்வுண்மைநிலை கண்ட பெரியோர்கள் அருளிய மொழிகளில் இரண்டொன்றை எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

" வானிடும் மண்ணிடும் மற்றுள்ள பல்லுயிரும்
தானுய பெருமான் * * * * * "—திருமங்கையாழ்வார்

" நீயே உலகெலாம் நின்னருளே நிற்பனவும்
நீயே தவத்தேவ தேவனும் நீயே
எரிசுடரும் மால்வரையும் எண்திசையும் அண்டத்து
இருசுடரு மாய இவை "—நம்மாழ்வார்

" வானாகி மண்ணாகி வளியாகி யொளியாகி
ஊனாகி யுயிராகி யுண்மையுமா யின்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே "
—மாணிக்கவாசகர்

" அப்பனீ யம்மைநீ யையனுநீ
அன்புடைய மாமனு மாமியுநீ
ஒப்புடைய மாதரு மொண்பொருளுநீ
ஒருகுலமுஞ் சுற்றமு மோரூருநீ
துய்ப்பனவு முய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய்நீ
துணையாயென் னெஞ்சந் துறப்பிப்பாய்நீ
இப்பொன்னீ யிம்மணிநீ யிம்முத்துநீ
இறைவனீ யேறூர்ந்த செல்வ நீயே "
—திருநாவுக்கரசர்

யாண்டுமுள்ள செம்பொருட் டொடர்பை யுணர் கிறவன் எதற்கும் எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு மனதிலாதல் நினைப்பனே? நினைப்பனேல் அவ்விடத்தில் சத்துக்கும் தனக்குமுள்ள தொடர்பை மறந்தவனாகிறான். அம் மறப்பு மனிதனை விலங்காக்குமென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை. விலங்குணர்வுடைய ஒருவன் எப்பாவமுஞ் செய்ய ஒருப்படுவன். ஒருவன் சத்துடன் கொண்டுள்ள தொடர்புணர்ந்து வாழ்கிறானா இல்லையா என்பதற்கு அறிகுறி அவன் எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யாமையையும் செய்தலையும் பொறுத்து நிற்கிறது. சத்துடன் கொண்டுள்ள தொடர்பை யுணர்தலாவது அஹிம்சா தர்மம் விளங்கப் பெறுதலன்றி வேறென்னை? ஆகவே சத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுஞ் சமய வாழ்வில் தலைப்பட்டோன் எவ்வுயிர்க்குஞ் சேந்தண்மை பூண்டொழுகும் அந்தணனாவன.

சமயவாழ்வு எது?

"அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்"—திருவள்ளுவர்

உலகிலுள்ள வாழ்வு முறைகளை இருகூறாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று அஹிம்சா தர்ம வாழ்வு; மற்றொன்று ஹிம்சையெனும் அதர்ம வாழ்வு. முன்னையது சமய வாழ்வு; பின்னையது உலகாயத வாழ்வு. சமய வாழ்வு என்பது அஹிம்சாதர்ம வாழ்வன்றி வேறு வாழ்வன்று. அஹிம்சா தர்மத்தில் எல்லாத் தர்மங்களும் அடங்கும். அதனால் அத்தர்மம் "பரமோ தர்மா" என்று போற்றப்படுகிறது. உலகாயத வாழ்

வாழ்வின் இரு கூறு

வென்பது சத்துடன் கொண்டுள்ள தொடர்பை யுண ராத வாழ்வதாகும். அது மனிதனுக்குரிய வாழ்வன்று' மக்களை அவ்வாழ்வில் வீழாதவாறு சாக்கச் சமய வாழ் வில் நின்ற பெரியோர்கள் எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார் கள். "உலகாயதமெனும் ஒண்டிறற் பாம்பு" என்றார் நமது மணிவாசகனார். "தரணி மிசை உலகாயதன் சமய நடை சாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சிவானுபூதி மன்னவொரு சொற்கொண்டெனைத் தடுத் தாண்டன்பின் வாழ்வித்த ஞானகுருவே" என்றார் தாயுமானார்.

உலகில் தோன்றிய ஞானிகள் அனைவரும் எவ்வுயிரையும் தன்னைப்போல் கருதி வழுபடுஞ் சமய வாழ்வையே அறிவுறுத்திப் போந் திருக்கிறார். "தன்னுயிரைப் போல் பிற உயிரைப்பாவித்தல் வேண்டாம்" என்று எச்சமயமாதல் சாற்றுகிறதோ? இல்லையே.

அஹிம்சையே சமயம்

எச்சமயத்தை எடுத்து ஆராய்ந்தாலும் அதன்கண் "அஹிம்ஸாபரமோ தர்மா" என்னும் உள்ளக்கிடக் கை மிளிர்தல் காணலாம். இவ்வறத்தை அறிவுறுத் தாத சமயம் சமயமாகாது. அதனைச் சமயம் என் னும் பெயரால் அழைத்தலுங்கூடாது. உலகிலுள்ள சமயங்களெல்லாம் ஒருமுகமாக அஹிம்ஸா தர்மத்தை வலியுறுத்துவது பெரிதும் ஆராயத்தக்கது. பெயரள வில் சமயங்கள் பலவாயிலங்கினும் அஹிம்சா தர்ம மெனுங் கொள்கையில் அவையாவும் ஒன்றுயொளிர்வ தன் நுட்பத்தை நோக்குதல் வேண்டும். இந்நுட்ப முணர்ந்தோர்க்குப் பல சமயத் தோற்றமே நிகழாது.

அவர்க்கு அஹிம்சா தர்மம் என்னும் ஒரே சமயம் புலனாகும்.

இவ்வொன்றை அறிவுறுத்துஞ் சமயங்களுள் பூசல் விளைவானேன் என்று சிலர் வினவலாம். இக்குற்றம் சமயப் பெயரால் பூசலில் தலைப்படும் மக்கள் மீது சுமத்தப்பட வேண்டுமேயன்றி, எச்சமயத்தின் மீதுஞ் சுமத்தப்படலாகாது. சமயமாவது சத்தெனுஞ் செம்பொருட்டொடர் புணர்ந்து வாழ்வதென்றும், அவ்வாழ்வு அஹிம்சா தர்ம வாழ்வென்றும் மேலே சொல்லப்பட்டிருத்தல் காண்க. அஹிம்சையாவது பகைமை பொறாமை காழ்ப்பு முதலியவைகளைக் கடந்து நிற்பது. அவ்விடத்தில் போரேது? பூசலேது?

சமயப் போர்

சத்துக்கும் தமக்குமுள்ள தொடர்பை யுணராத சிலர் சமயமென்னும் பெயரால் நூல்களிலுள்ள எழுத்து, குறிக்கப்பெற்ற சில வடிவம், சின்னம் முதலிய அசத்துக்களைப் பொருளாக்கொண்டு "உன் தெய்வம் என் தெய்வம்" என்று உயர்வு தாழ்வு கற்பித்து வாதப் போரிடுகிறார். அன்னார் பகைமை பொறாமை முதலிய தத்துவக் காரியங்களைக் கடந்தொளிரும் அன்பை - அருளை - சத்துப் பொருளை வழிபடுவோரல்லர். அவர் பகைமை பொறாமை முதலிய பேய்களை வழிபடுவோரே யாவர். அவரையும் உலகாயத வாழ்வினர் என்று கூறுவது பிழையாகாது.

சமயம் சமயம் என்று சமய வேடந்தாங்கி நடிப்போர் அனைவருஞ் சமய வாழ்வுடையோராகார். சத்தெனுஞ் செம்பொருட்டொடர் புணர்ந்து, அஃது

எங்கும் பொலிதல் கண்டு, எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு மனதி லுங் கருதாத செம்மையாளரே சமய வாழ்வுடையார் என்று ஒரு முறைக்குப் பன்முறை திருப்பித் திருப்பி வலியுறுத்துகிறேன். இச் செந்நெறியில் நின்றோர் நாட் டிற்கேற்ப, மொழிகளுக்கேற்ப, ஆங்காங்குள்ள மக்கள் வழக்க ஒழுக்கங்கட் கேற்பக் கடவுள் பெயர் முறைகள் முதலியன வகுத்துச் சென்றார். அவைகளைத் துருவி ஆராய்ந்தால் கடவுள் என்று சொல்லப்படுவது யாண் டும் நிறைந்துள்ள அன்புப் பொருளென்பதும், அதை அடைதற்குரிய வழி அஹிம்சா தர்மமெனும் அரு ணெறி என்பதுஞ் செவ்வனே விளங்கும். இதைப் பற்றி என்னால் இயற்றப்பெற்ற "சைவத்தின் சம ரசம்" என்னும் நூலில் விரித்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

சமரசம்

சைவம் வைஷ்ணவம் புத்தம் கிறிஸ்து வம் முதலிய எச்சமய வாழ்வில் நிற்பி னும், அச்சமயம் அஹிம்சாதர்ம மயமாக விளங்குதல் காணலாம். கிருஷ்ணன், புத்தர், கிறிஸ்து, மகம்மது, ஆழ்வார், நாயன்மார் முதலிய பெருங் குரவர்கள், குறிப்பிட்ட ஒரு கூட்டத்தவர்க்கே உரியவர்களெனக் கொள்வது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. அவர் கள் அனைவரும் மன்பதைக்குரிய ஒரு கடவுள் நெறி யையே அறிவுறுத்திச் சென்றனர்.

"வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
யாது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகாள்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதேவ னலால் தேவர்மற் றில்லையே"

—திருநாவுக்கரசர்

"எங்குவந் தறகோ என்னை யாள்வோனே
எழுலகங்களும் நீயே
அங்கவர்க் கமைத்த தெய்வமும் நீயே
அவற்றவை கருமமும் நீயே
பொங்கிய புறம்பால் பொருளுள வேலும்
அவையுமோ நீயின்னே யானால்
மங்கிய அருவாம் நேர்ப்பமும் நீயே
வான்புல னிறந்ததும் நீயே"—நம்மாழ்வார்

"பாருருவில் நீரெரிகால் விசும்பு மாகிப்
பல்வேறு சமயமுமாய்ப் பரந்து நின்ற
ஏருருவில் மூவருமே யென்ன நின்ற
இமையவர்தம் திருவுருவே றெண்ணும் போது
ஓருருவம் பொன்னுருவம் ஒன்று செந்தீ
ஒன்றுமா கடலுருவம் ஒத்து நின்ற
மூவுருவுங் கண்டபோ தொன்றாஞ் சோதி
முகிலுருவம் எம்மடிகள் உருவந் தானே"
—திருமங்கையாழ்வார்

"தமருகந்தது எவ்வுருவம் அவ்வுருவந் தானே
தமருகந்தது எப்பேர் மற்றப்பேர்-தமருகந்தது
எவ்வண்ணம் சிந்தித்து இமையா திருப்பரே
அவ்வண்ணம் ஆழியா னும்"—பொய்கையாழ்வார்

"அப்பனை நந்தியை ஆராஅமுதினை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரி சீசன் அருள்பெற லாமே"

"ஆன சமயம் அதுவிது நன்றெனும்
மாய மனிதர் மயக்க மதுவொழி
கானங் கடந்த கடவுளை நாடுமின்
ஊனங் கடந்த உருவது வாமே"—திருமூலர்

" வேறுபடு சமயமெலாம் புகுந்து பார்க்கின்
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட் டல்லால்
மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவின் மோன
வாரிதியில் நதித்திரள்போல் வயங்கிற் றம்மா "

" தர்க்கமிட்டுப் பாழாஞ் சமயக் குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர் கண்டவழி நேர்பெறுவ தெந்நாளோ "

" கண்ட விடமெல்லாங் கடவுள்மய மென்றறிந்து
கொண்ட நெஞ்சர் நேயநெஞ்சிற்
[கொண்டிருப்ப தெந்நாளோ "

—தாயுமானூர்

" எவ்வகைச்சார் மதங்களிலே பொய்வகைச் சாத்திரங்கள்
எடுத்துரைத்தே எமதுதெய்வம் எமதுதெய்வம் என்று
கைவகையே கதறுகின்றீர் தெய்வமொன்றென் றறியீர்
கரிபிடித்துக் கலகமிட்ட பெரியரினும் பெரியீர்
ஐவகைய பூதவுடம் பழிந்திடி லென்புரிவீர்
அழியுடம்பை அழியாமை யாக்கும்வகை அறியீர்
உய்வகைஎன் தனித்தந்தை வருகின்ற தருணம்
உற்றறிவண் உற்றிடுவீர் பெற்றிடுவீர் உவந்தே "

—இராமலிங்க சுவாமிகள்

இத்திருவாக்குகளை நோக்குழிக் கடவுள் ஒருவரே என்பதும், அவரை அடைதற்குரிய நெறியொன்றே என்பதும், அந்நெறி அருணெறி என்பதும் இனிது புலனாகும்.

உண்மை இவ்வாறாக உலகில் ஏன் பல பெயரால் பல சமயங்களிருத்தல் வேண்டும் என்று வினவுவோ ரிருக்கிறார். நீர் என்னும் ஒரு பொருள் எத்தனையோ மொழியில் எத்துணையோ பெயர் பெற்றிருக்கிறது.

அதுபோல அஹிம்சா தர்மமெனுஞ் சமயநெறி பல வேறு பெயர் பெற்றிருக்கிறது. பெயர் பலவாயினும் பொருள் ஒன்றே. பொருளொருமை யுணராது பரம்பரைப் பழக்க வழக்கத்தாலோ, சிற்சிலர் கூட்டுறவாலோ, வேறெதாலோ அவ்வச்சமயத்தார் என்று சொல்லிப் பிணங்குவோர் சமயவாழ்வில் நிற்பவரல்லர். எச்சமயத்தில் எவரிருப்பினும் அவர் ஜீவகாருண்ய முடையவராயிருத்தல் வேண்டும். 'தன்னுயிரைப் போல் மன்னுயிர்' என்னும் அருளறங் கைவரப் பெறாது சில புற அடையாளங்கொண்டு 'யான் இச் சமயத்தான் அச்சமயத்தான்' என்று சொல்லிக் கொள்வதுஞ் சமயஞானம் பெற்றதாகாது. 'இச் சமயம் அச்சமயம்' என்பன யாவும் கணித அட்டவணைச் சமயங்களேயாகும். கடவுள் கணிதத்தில் பதியுஞ் சமயம் ஒன்றே. அஃது அருள் நெறி. அந்நெறி நில்லாது வேறெக்கோலம் பூசை முதலியன பூண்டு செய்யினும் அச்செய்கை சமயமாகாது.

சமய வாழ்வென்பது எளிதன்று. மனிதன் பல திற வாழ்வெனுங் கடல்களினின்றும் நீந்தி நீந்திச் சத்தென்னுஞ் செம்பொருளுண்மை கண்டு, அது தன்னுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள சமயமெனுங் கரையேறல் எவ்வளவரிதெனச் சொல்லவேண்டுவதில்லை.

"தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்
ஆண்டுக டோறு மடைந்தவக் காலை
ஈண்டியு மிருத்திய மெனைப்பல பிழைத்தும்

காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில்
ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுண் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்
தெய்த்திடை வருந்த வெழுந்து புடைபரந்
தீர்க்கிடை போகா விளமுலை மாதர்தங்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்
பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினும்
மத்தக் களிறெனு மவாவிடைப் பிழைத்துங்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்துஞ்
செல்வ மென்னு மல்லலிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்துந்
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி * * * ''

என்று மாணிக்கவாசகனார் அருளியது காண்க.

மனிதன் தன்பாலுள்ள விலங்கு நீர்மையைக் களையவல்ல வாழ்வு முறைகளைக் கொண்டொழுகல் வேண்டும். மனிதனை விலங்கு தன்பக்க லீர்க்கும்; தெய்வம் தன்பக்கலீர்க்கும். இப்போராட்டத்திடையே நிற்கும் மனிதன் தெய்வத்தின் பக்கமே சார்ந்துநிற்க முயலல் வேண்டும். அம்முயற்சியில் தலைப்படும் அன்பனுக்கு ஆண்டவனது அருள் துணை புரியக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பின்னை அதன் துணையால் விலங்கு நீர்மையை அறவே களைவிடலாம். இதற்குச் சரியை கிரியை யோகம் முதலிய வழிபாடுகள் நூல்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஈண்டு அவைகளை விரிக்கிற் பெருகும்.

தெய்வமும் விலங்கும்

வாழ்நாளில் நாடோறுஞ் சில அற ஒழுக்க முறைகளைக் கொண்டு, ஒல்லும் வகை அவைகளைச் செயலில் நிகழ்த்த முயன்றுவரின், மனிதன் சமய வாழ்வு பெறக்கூடும். மனிதன் முதலாவது பொய்க்கு அஞ்சி நடக்கப் பழகல் வேண்டும்; இரண்டாவது நாச்சுவை யடக்கும் பயிற்சி பெறல் வேண்டும்; மூன்றாவது புறங் கூறலை நிறுத்த முயலல் வேண்டும்; நான்காவது ஈகைத் தன்மையைப் பெருக்கல் வேண்டும்; ஐந்தாவது தான் செய்யும் பிழை குறித்து வருந்தி வருந்தி, மீண்டும் அப்பிழை தன்பால் நிகழாவாறு ஆண்டவனை நோக்கி வழுத்தல் வேண்டும்.

படிகள்

குற்றமுணர்ந்து வருந்தும் பயிற்சி சமயவாழ்விற்குக் கால் கொள்வதென்பது பெரியோர் கருத்து. மனிதன் குற்றஞ் செய்யும் நீரன் என்பதில் ஐயமில்லை. தான் செய்யுங் குற்றங் குறித்து நாடோறும் வருந்தும் பயிற்சி பெறுவானாயின், அவன்பாலுள்ள தெய்வம் அவனுக்குத் துணைபுரிந்து அவனைத் தன் மயமாக்கிக் கொள்ளும். நிகழ்த்தும் பிழை குறித்து வருந்தாதொழியும் மனிதன் தன்பாலுள்ள தெய்வத்தை மறந்து, விலங்குணர்விற்காளாகி, விலங்காகி, அருளிழந்து, இன்னா செய்தலையே தன் கடனாகக் கொள்பவனாகிறான். மனிதன் பிழையுணர்ந்து வருந்தும்போது சமய வாழ்வில் தோய்கிறான். அப்பயிற்சியால் பின்னைப் படிப்படியாக அவன் தன்னை முற்றுஞ் சமய வாழ்வுடையவனாக்கிக் கொள்கிறான்.

சமயவாழ்வு மிக அரியதொன்றாகலின், அது துறவறத்தார்க் குரியதென்றும், மற்ற உலகியலார்க் குரிய தாகாதென்றுஞ் சிலர் சொல்ல நான் கேட்டிருக்கிறேன். இது முற்றுந்தவறு. சமய வாழ்வென்பது மனிதனுக்குரிய உலகியலினின்றுந் தனித்து நிற்பதன்று. அது மனிதனது உலக வாழ்வோடு ஊடுருவி நிற்பது. உலகம், உலகியல், அதனோடியைந்த வாழ்வு என்பன எங்கும் நிறைந்துள்ள இறைவனுக்கு வேறாகவா விளங்குகின்றன ?

சமயவாழ்வு எல்லார்க்கும் உரியது

"யானுநீ தானே யாவதோர் மெய்யே
அருநா கவையு நீயானல்
வானுயர் இன்பமெய் திலென் மற்றை
நாகமே எய்திலென் எனிலும்
யானும்நீ தானாய்த் தெளிதொறும் நன்றும்
அஞ்சுவன் நாகம்நான் அடைதல்
வானுயர் இன்பம் மன்னிவீற் றிருந்தாய்
அருளுநின் தாள்களை எனக்கே"

என வரூஉம் நம்மாழ்வார் திருவாக்கு நரகிடையும் ஆண்டவனுண்மை குறித்தல் காண்க. ஆண்டவனுக்கு வேறாக எத்தொழிலுமில்லை; எச்செயலுமில்லை; எவ்வாழ்வுமில்லை. "எல்லாம் என்னால்" என்னும் முனைப்பின்றி "எல்லாம் ஆண்டவனால்" என்று அவன் வழிநிற்போர்க்கு உலகவாழ்வு சமய வாழ்வு என்னும் வேற்றுமையேது ? அன்னார் வாழ்வு முற்றுஞ் சமய வாழ்வேயாகும்.

அவ்வாழ்வு பெற்றோன் சந்நியாசியாயிருத்தல் வேண்டும் என்னும் நியதியில்லை. அவன் எத்தொழிலுஞ் செய்யலாம்; எவ்வேடமுங் கொள்ளலாம்; எந்நிலையிலுமிருக்கலாம். அவன் தொழில் முதலியவற்றில் அன்பு அருள் நீதி ஒழுக்கம் உண்மை முதலியன செறிந்தே நிற்கும். விரிவு சமய நூல்களிற் காண்க. சமய வாழ்வில் தலைப்பட்ட ஒருவன்றன் இயல்புகளை ஈண்டுச் சில உரைகளால் சுருக்கிக் கூறல் நலமெனத் தோன்றுகிறது.

சமய வாழ்வினன் 'நான் எங்ஙனம் உலகில் வாழ்வேன்' என்று தன் வாழ்வு கருதி நடுக்குறான்; தன் வாழ்வு கருதிப் பிறரைத் துன்புறுத்தான்; பிறர் உடைமை கவரான்; பிறரை ஏமாற்றப் பொய் பகரான்; எக்காரணம்பற்றியும் பிறரைத் துன்புறுத்தாது, பிறர் துன்பஞ் செய்யின் அதை இன்போடு ஏற்றுப் பொறுப்பன்; பிறர் குற்றம் பாராட்டிப் புறங்கூறான்; தன் குற்றங் குறித்து ஆண்டவனை நோக்கி அழுது அழுது உருகுவன்; பிறர் குற்றத்தை மன்னிப்பதில் கண்ணுங்கருத்துமா யிருப்பன்; பெண்மக்களைக் காமப்பொருளாகக் கருதான்; 'பற்றுபற்று' என்று உலகைத் துறந்து ஓடான்; உலகிலிருந்தே தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்வான்; கடனாற்றியவண்ணமா யிருப்பன்; எதற்கும் எவர்க்கும் அஞ்சான்; கடவுளொருவர்க்கே அஞ்சுவன்; எதையும் எவரையுங் கடவுள் வடிவாகக்கண்டு வழிபாடு செய்வன்; கருக்

சமய வாழ்வினன் இயல்பு

கக் கூறின் தனது மனச்சான்று வழிநடப்பன் என்னலாம்.

சின்னந்தரித்தல், கோயில் போதல், பூசை செய்தல் மட்டுஞ் சமய வாழ்வாகா. நாடோறும் இவைகளை ஒருபோழ்து குறைவற வாற்றிப் பெரும்பொழுது பொய் சொல்வதிலும், பிறர் பொருள் கவர்வதிலும், இன்னோரன்ன பழி பாவச் செயல்களிலுங் கண்ணுங் கருத்துமாயிருப்பது எங்ஙனஞ் சமய வாழ்வாகும்? இத்தீமைகளினின்றும் விலகி வாழ்வதே சமயவாழ்வாகும்.

சத்தெனுஞ் செம்பொருட் டொடர்புணர்த்துஞ் சமயம் உலகில் பலதிறப் பெயர்களால் வழங்கி வருகிறது. இப்பெயர் வழக்கு மனிதரை மயக்கிப் போரில் செலுத்துகிறது.

சத்மார்க்கம்

இனி வரும் உலகம், பெயர் வேற்றுமை யொழித்துப் பொருளொற்றுமை யுணர்த்தவல்ல ஒரு பெயர் கொள்வது அன்பு வளர்ச்சியை நாடுவதாகும். சத்துடன் தொடர்பு கொண்டு நிற்பதை நமது நாட்டுப் பெரியோர்கள் சத் மார்க்கம் என்று கூறிப்போந்தார்கள். சத்தென்னுஞ் சொல்லும் மார்க்கமென்னுஞ் சொல்லும் புணரும்போது சன்மார்க்கமென்பது பெறுகிறோம். சத்துடன் தொடர்பு கொள்வதை நேரே **சன்மார்க்கம்** என்று வழங்குவதால் உலகில் சமயப் போர்கழிையும்.

சன்மார்க்கம் என்னும் வழக்குப் புதியதன்று. அது தொன்று தொட்டு வழங்கி வருவது. அஃது

ஆன்றோர் ஆட்சி பெற்றிருப்பதற்குச் சில சான்றுகள் காட்டுகிறேன்.

“ பசுபாச நீக்கிப் பதியுடன் கூட்டிக்
கசியாத நெஞ்சுங் கசியக் கசிவித்
தொசியாத உண்மைச் சொருபோ தயத்துற்
றசைவான தில்லாமை யானசன் மார்க்கமே ”

—திருமூலர்

“ சன்மார்க்க ஞானமதின் பொருளும் வீறு
சமயசங்கே தப்பொருளுந் தானொன் றாகப்
பன்மார்க்க நெறியினிலுங் கண்ட தில்லை
பகர்வரிய தில்லைமன் றுட் பார்த்த போதங்
கென்மார்க்க மிருக்குதெல்லாம் வெளியே யென்ன
எச்சமயத் தவர்களுமவந் திறைஞ்சா நிற்பர்
கன்மார்க்க நெஞ்சமுள எனக்குந் தானே
கண்டவுடன் ஆனந்தங் காண்ட லாகும் ”

—தாயுமானர்

“ மார்க்கமெலா மொன்றாகு மாநிலத்தீர் வாய்மையிது
தூக்கமெலா நீக்கித் துணிந்துளத்தே—ஏக்கம்விட்டுச்
சன்மார்க்க சங்கத்தைச் சார்ந்திடுமின் சத்தியநீர்
நன்மார்க்கஞ் சேர்வீரிந் நாள் ”

“ பன்மார்க்க மெல்லாம் பசையற் றொழிந்தனவே
சன்மார்க்க மொன்றே தழைத்தனவே—சொன்மார்க்
கெல்லா வுலகு மிசைந்தனவே யெம்பெருமான் [கத்
கொல்லா நெறியருளைக் கொண்டு ”

“ தயையுடையா ரெல்லாருஞ் சமரச சன்மார்க்கம்
சார்ந்தவரே யிங்கவர்கள் தம்மோடுங் கூடி
நயமுறுநல் லருணெறியிற் களித்துவிளை யாடி [குருவே
நண்ணுகவென் றெனக்கிசைத்த நண்புறுசற்

உயலுறுமென் னுயிர்க்கினிய வுறவேயென் னறிவில்
ஓங்கியபே ரன்பேயென் னன்பிலுறு மொளியே
மயலறுமெய்த் தவர்சூழ்ந்து போற்றுமணி மன்றில்
மாநடத்தென் னரசேயென் மாலையணிந் தருளே"

"அருளுடையா ரெல்லாருஞ் சமரசசன் மார்க்கம்
அடைந்தவரே யாதலினா லவருடனே கூடித்
தெருளுடைய வருணெறியிற் களித்துவிளை யாடிச்
செழித்திடுக வாழ்கவென்ச் செப்பியசற் குருவே
பொருளுடைய பெருங்கருணைப் பூரணமெய்ச் சிவமே
போதாந்த முதலாறும் நிறைந்தொளிரு மொளியே
மருளுடையார் தமக்குமரு ணீக்கமணிப் பொதுவில்
வயங்குநடத் தரசேயென் மாலையுமேற் றருளே"

—இராமலிங்கசுவாமிகள்

சத்துடன் ஆக்கிரகித்து நிற்குஞ் சமய வாழ்வு, மனித வாழ்க்கையில் பெறவேண்டிய முடிந்த வாழ்வாகலான், நான் எடுத்துக்கொண்ட மனிதவாழ்க்கைக் கிலக்கியமாக விளங்கும் மகாத்மா காந்தி வாழ்வில், அச்சமய வாழ்வரும்பி நிற்குந் திறத்தின் மீது கருத்தைச் செலுத்த வேண்டுவது எனக்குரிய பெருங்கடமையாகும்.

காந்தியடிகள் சமயம்

மகாத்மாகாந்தி பிறந்த சமயம் குஜராத் வைஷ்ணவ சமயம். குஜராத் வைஷ்ணவம் மிகக் கடுமையானதென்று சொல்லப்படுகிறது. தாய் தந்தையர் எச்சமயத்தில் நிற்கிறாரோ அச்சமயத்தில் பிள்ளைகளும் நிற்பது வழக்கம். சிலர் மரணம் வரை அச்சமயத்தையே கடைப்பிடித்து நிற்பர். சிலர் ஆராய்ச்சியில் நுழைந்து தமதுள்ளம் விரும்பும் ஒரு சமயத்தில் நுழைவதுண்டு.

தெளிவின்றிப் பரம்பரை வழக்கத்தையொட்டி ஒரு சமய அனுட்டானங்களைப் புறத்தில் செய்யும் அள வோடு நின்று விடுவதும், ஒரு சமயம் பொய்யென்று மற்றொரு சமயம் புகுவதும் போற்றற்குரியனவல்ல. ஒருவன் பிறந்த சமயத்தி லிருந்துகொண்டே கற்றல் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலால் அச்சமயமே எல் லாச் சமயங்களாகவு மிருப்பதைக் காணக்கூடும்.

வைஷ்ணவ சமயத்தில் பிறந்த ஒருரிமையால் ஒரு வன் வைஷ்ணவனாகான். அவன் யாண்டும் நிறைந் துள்ள சத்தாம் விஷ்ணுவுடன் தொடர்புகொண்டு, அப் பொருளை எங்குங் கண்டு போற்றுநிலை பெறுவனேல், அவன் உண்மை வைஷ்ணவனாகிறான். இல்லையேல் அவன் பெயரளவில் வைஷ்ணவனாகவே யிருப்பன். சத் தெனுஞ் செம்பொருளை விஷ்ணு என்று வைஷ்ணவர் கள் போற்றுவதுபோல அப்பொருளை மற்ற மற்ற சம யத்தாரும் ஒவ்வொரு பெயரால் போற்றுகிறார். ஒரு நாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமிலா ஒன்றை எந்நாமத்தால் போற்றினாலென்ன? எவ்வுருவங் கொண்டேத்தினா லென்ன? மகாத்மாகாந்தி தாம் பிறந்த வைஷ்ணவ சம யத்தை எச்சமயத்திலுங் காணும் பேறு பின்னை பெற் றார். அப்பேற்றைப் பெறுதற்கு அவரது தாய்தந்தை யர் நிலை, இளமை வாழ்வு, பின் வாழ்விலுற்ற தியாகம், அவர் கொண்ட அருளறம், கண்ட உண்மை முதலி யன படிப்படியாக அவர்க்குத் துணை செய்தன.

காந்தியடிகள் தாய் தந்தையர் தெய்வபக்தியிற் சிறந்தவர். அவர்கள் தமது வைஷ்ணவத்தைக் குறுகிய ஓர் இருட்டறையிலிட்டுப் பூட்டி, அவ்விடத்

திருந்து மற்ற விடத்தைக் காணுது கிடக்கவில்லை. அவர்கட்குச் சமரச நோக்குண்டு.

"என்னை ஈன்றோர் விஷ்ணு கோயிலுக்குச் செல்வது போலவே சிவபெருமான் இராமபிரான் கோயில்களுக்குஞ் செல்வார். ஜைன குருமார்கள் என் வீட்டுக்கு அடிக்கடி வருவார்கள். என் தந்தையார்பால் அவர்கள் உரையாடுவார்கள். முஸ்லீம் பார்ஸிகளும் என் தந்தையார்க்கு நண்பர்களாக விருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமய உண்மைகளைச் சொல்வார்கள். என் தந்தையார் அன்போடு அவர்கள் மொழிகளைச் செவிமடுப்பார். தந்தையார்க்குப் பணிசெய்யும் நேரங்களில் அச்சமய உரையாடல்களை யானுங் கேட்பதுண்டு. இதனுல் எனக்குச் சமயப்பொறை யுண்டாயிற்று"

"காந்தி குடும்பத்தார் வைஷ்ணவ விரதங்களை மட்டுங் கொண்டொழுகினு ரில்லை: அவர்கள் சைவ விரதங்களையும் பூண்டொழுகினுர்கள். அவர்கள் திருமால் கோயிலுக்கும் போவார்கள்; சிவன் கோயிலுக்குஞ் செல்வார்கள். அக்குடும்பத்தினர் சிராவண மாதமுழுவதும் பிரதோஷ விரதம் அனுட்டிப்பர். நானும் அவ்வாறே செய்ய உறுதி கொண்டேன்."

என்று காந்தியடிகள் தமது வரலாற்றில் சமரசத்தை விளக்கியிருத்தல் காண்க. இவ்வுரைகளான் காந்தியடிகள் வாழ்வு சமய வாதத்தில் தொடங்கப்படவில்லையென்பதும், சமரசத்தில் தொடங்கப்பட்டதென்பதும் அறியற்பாலன.

காந்தியடிகள் நல்வைஷ்ணவ சமயத்தில் தோன்றியும், சமயப்பற்றுடையார் வயிற்றிற் பிறந்தும், அவரது இளமை வாழ்வு சிலபோழ்து சிறிது உலகாயத மதத்தில் வீழ்ந்தே கிடந்தது. அப்பருவம் சத்தெனுஞ் செம்பொருட் டொடர்புணராது தாய்தந்தை

யர் கொண்ட ஒரு சமயத்தில் பெயரளவில் அடிகள் பற்றுக் கொண்டிருந்த இளம்பருவமாகும். இருந்தாலும் அடிகளின் முன்னைத்தவம் அவரை அவ்வுலகாயத வாழ்வில் அழுத்தாது காத்து வந்தது. காந்தியடிகளின் பின்னைய சமயப் பெருவாழ்விற்குத் துணை நின்றது அவர் இளமையிலேயே பொய்ம்மைக்கு அஞ்சிய பெருந்தன்மையாகும். "பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற - செய்யாமை செய்யாமை நன்று" என்னுந் திருவள்ளுவனார் திருவாய்மொழியை நோக்குக. வாய்மையில் உறுதியுடையார் பெரிதும் பாவங்கட்கு ஆளாதல் அரிது. அடிகளின் இளமை வாழ்வில் அரும்பிய வாய்மை பின்னை அவரைக் கடவுள் நெறியில் நிறுத்தி ஆண்டது.

காந்தியடிகள் இளமையில் தீநட்புக் காரணத்தால் புலால் உண்டதும், அன்னையார்பால் அத்தீயொழுக்கத்தைக் கரந்து கூற மனமெழாது, அதை விடுத்ததும் "பெற்றோர்ப் பேணல்" என்னுந் தலைப்பின் கீழ் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. காந்தியடிகளிடத்திருந்த விலங்கு நீர்மை "புலால் உண்" என்று ஏவிற்று; அவர்பாலுள்ள தெய்வத் திருவருள் "வாய்மை கா" என்று பணித்தது. இடையில் நின்ற அடிகள் எவ்வழிச் சாய்ந்தார்? இங்கேதான் மனிதனுக்குரிமையுணர்வுண்டு என்பது உன்னற்பாற்று. அடிகள் தெய்வ ஒலிக்கே செவி சாய்த்தனர். தெய்வ ஒலிக்குச் செவி சாய்க்கும் பெருந்தகைமை நாளடைவில் மனிதனைத் தெய்வமாக்கும். தெய்வ ஆணையைமீறி விலங்குணர்வுக்

தீக்கோள்

கிடந்தந்து வாழ்வு நடாத்தினால், ஐயோ! மனிதன் விலங்காகிறான். அவன்பாலுள்ள தெய்வம் மறைகிறது. அப்பாவி ஏன் பிறந்தான்? வாய்மை, காந்தியடிகளை உலகாயத வாழ்வினின்றுந் திருப்பிச் சமய வாழ்விற் புகுத்திய திறத்தை மனவுணர்வாலோர்தல் வேண்டும்.

அடிகள் பலதிறச் சோதனைக் குட்பட்ட வேளைகளிலெல்லாம், அவர் பெரிதும் பேயொலிக்குச் செவி சாயாது, தெய்வ ஒலிக்கே செவி சாய்த்து, நன்னெறி பற்றிய நிகழ்ச்சிகள் இந்நூற்கண் பொருந்திய இடங்களில் ஆங்காங்கே பொறிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. ஈண்டொரு நிகழ்ச்சி நினைவிற்கு வருகிறது. காந்தியடிகள் இங்கிலாந்தில் படிக்கச் சென்றிருந்த வேளையில் ஓரம்மையார் வீட்டுக்கு அடிக்கடி போவது வழக்கம். அவ்வீட்டிலிருந்த ஒரு பெண்ணை அடிகட்கு மணஞ் செய்விக்க வேண்டு மென்னும் நோக்குடன் அவ்வீட்டுக் கிழவி அடிகளிடம் உரையாடுவதுண்டாம். அதைக் குறிப்பாலுணர்ந்த காந்தியடிகட்குக் கடவுள் சோதனை நேர்ந்தது. அடிகள் பேய்க்கு இரையாகாது கடவுள்வழியே நின்றார். தமக்கு மனைவி மக்கள் இந்தியாவிலுள்ளார்களென்றும், மீண்டுமொரு மணத்தில் நுழைதல் அறமன்றென்றும் அடிகள் ஒரு முடங்கல் தீட்டிக் கிழவிக்கனுப்பினார். எவ்விடத்தில் எந்நிலையில் அடிகள் தெய்வ ஒலிக்குச் செவி சாய்த்தார் என்பது கருதற்பாற்று.

பாவத்துக்கு அஞ்சுவதோடு செய்த பாவத்தைக் குறித்து வருந்தி அறிக்கையிடுவது ஒருவனது வாழ்

யைத் தூய்மைப் படுத்தும். பாவத்தை முறையிடும் அஞ்சாமை அடிகளின் இளமை வாழ்விலேயே நிலவி யிருந்தது. அடிகள் தந்தையாரிடஞ் செய்துகொண்ட பாவ அறிக்கையைப் "பெற்றோர்ப் பேண"வில் பார்க்க. "சொல்லப்படாத பாவம் மன்னிக்கப் படாது" என்பது பைபில் மொழி. பாவத்தை மறைக் கிறவன் பாவத்தை வளர்க்கிறவனாகிறான். காந்தி யடிகள் பதினாறு வயதிலேயே பாவத்தை வெளியிடும் உறுதியும் அஞ்சாமையும் பெற்றது அவரைப் பின் னைச் சமயவாழ்வில் நிறுத்திற்றென்க.

அடிகள் தீயோர் கூட்டுறவால் முதல் முதல் விலை மகளிரில்லம் போந்து கூச்சத்தால் அவள்பால் வசை கேட்டுத் திரும்பினார். கூச்சம் என்பது மக்களிடத் திருக்க வேண்டிய நறுங் குணங்களுள் ஒன்று. அஃது உற்ற சமயத்தில் உறுதுணை செய்வது எனக்குத் தெரி யும். இதையும் அடிகள் தம் வரலாற்றில் குறிப்பிட் டிருக்கிறார்.

அடிகளின் இளமை வாழ்வில் நுழைந்த பாவச் செயல்கள் இவை. அவரது இளமையில் நுழைந்த நற்செயல்களில் இரண்டொன்று ஈண் டுக் குறிக்கிறேன். காந்தியடிகள் இளமையில் பாடபுத்தகங்கள் தவிர மற்ற புத்தகங் களைப் பெரிதும் படிப்பதில்லை. எவ்வாறோ தற்செய லாக ஒருமுறை அவரது தந்தையார் படிக்கும் "சிர வண பித்ரு பக்தி நாடகம்" என்னும் நூல் கிடைத் தது. அந்நூலினுள்ள வரலாறு குறிக்கும் படத்தை யும் அடிகள் பார்க்க நேர்ந்தது. அப்பொழுது அடிகள்

நற்கோள்

"மனமே! நன்னடைக்கு இஃதோர் எடுத்துக்காட்டு" என்று தமக்குத் தாமே சொல்லிக் கொண்டாராம். காந்த மிரும்பை ஈர்ப்பது போலத் தூயமனம் நன்மையை ஈர்க்குமன்றோ?

காந்தியடிகள் ஒருமுறை அரிச்சந்திர நாடகம் பார்க்கப் போந்தனர். அந்நாடகக் காட்சி காந்தியடிகள் அகத்தில் பதிந்து விட்டது. "அரிச்சந்திரனைப் போல் ஏன் எல்லாரும் சத்தியவான்களாக இருத்தல் கூடாது" என்று அடிகள் இரவு பகல் இடையீடின்றித் தம்மைத் தாமே கேட்பாராம்.

மற்றொன்று ஒரு குஜராத் பாட்டு. அதன் கருத்தைச் "சத்தியாக்கிரகத்" தலைப்பின் கீழ்க் காண்க.

நம் முன்னோர்கள் நாடகங்களையும் பாட்டுகளையும் எற்றுக்கு யாத்தார்கள் என்பதன் நுட்பத்தைக் காந்தியடிகள் வாழ்வு தெரிக்கிறது. இந்நாளில் காம நாவல்களும் தூர்த்த நாடகங்களும் மலிதலால் மக்கள் வாழ்வு கெட்டு வருகிறது. இஃது இருபதாம் நூற்றாண்டாம்! உயர்ந்த நாகரிகமாம்! அது கிடக்க. சிரவணன் நாடகம் அரிச்சந்திரன் நாடகம் என்னும் இரண்டும் பல்லூழிகாலம் முயன்று முயன்று பெற வேண்டிய ஒன்றைக் காந்தியடிகளுக்கு நல்கியது கவனிக்கப்படல் வேண்டும். இச்சிறப்பு அந்நாடகங்கட்கா? காந்தியடிகளின் பண்பட்ட மனதிற்கா? அன்பர்களே! ஆராயுங்கள்.

காந்தியடிகள் பதினாறு வயதுவரை சமய உணர்வின்றி வாழ்ந்தாரென்றும், அவ்வுணர்வு யாண்டும் அறிவுறுத்தப்பட வில்லையென்றும் அவரது வர

லாற்றில் அவரே கூறியிருக்கிறார். ஈண்டுச் சமயமென்பது வெறும் எட்டுச்சமயத்தையன்று; நெற்றியில் குறிபொறித்தல் கோயில் போதல் முதலியவற்றையுமல்ல. "சமயம் என்பதைச் சுவானுபூதி என்னும் உயரிய பொருளில் ஈண்டுக் குறிப்பிடுகிறேன்" என்று அடிகளே தமது வரலாற்றில் எழுதியிருக்கிறார். காந்தியடிகள் தர்க்க நூல்களையும், பேருரைகளையும் வேறு பலவிரிந்த பனுவல்களையும் ஆராய்ந்து பண்டிதராக விரும்பினாரில்லை. அநுபூதி நிலையையே அவர் வேட்டு நின்றார். அவ்வேட்கை மேலீட்டான் அவர் கோயிலுக்குச் சென்று சேவை செய்யப்போந்தார். அதைப்பற்றிக் காந்தியடிகள்,

"வைஷ்ணவ சமயத்தில் தோன்றிய யான் விஷ்ணு கோயிலுக்குப் போய்வந்தேன். அக்கோயில் வழிபாடு என்னைத் தன் வயப்படுத்தவில்லை. அங்கே படாடோபமும் ஆரவாரமுமன்றி வேறொன்றுமில்லை. அவ்விடம் தீயொழுக்கத்துக்கு நிலைக்களன் என்றுங் கேள்வியுற்றேன். கோயில் பற்று ஒழிந்தது. அங்கே அடையவேண்டுவது ஒன்றுமில்லை என்று உணர்ந்தேன்"

என்று கூறியிருக்கிறார். தற்கால ஹிந்து கோயில்களைப்பற்றி அடிகள் இழித்துக்கூறிய உரைகள் பற்பல. 1927-ம் ஆண்டு அடிகள் கதர் நிதி திரட்டத் தமிழ்நாடு போந்த வேளையில், காரைக் குடியில் "ஹிந்து கோயில்கள் வேசையரில்லங்களாகிவிட்டன" என்று கோயில்களை வெறுத்துரைத்தார். கோயில்களில் வேசையர் நடம்புரிதல், வாணிபஞ் செய்தல் முதலிய

இழிவுகள் காந்தியடிகட்குப் பிடிப்பதில்லை. சத்தெனுஞ் செம்பொருள் வேட்கை கொண்டுளோர்க்குத் தற்காலக் கோயில்கள் ஆவணவீதியாகவும், கள்ளர் உறைவிடமாகவும், வேசையர் சாலையாகவுமே தோன்றும். காந்தியடிகள் கோயில் செல்வதை நிறுத்திக்கொண்டார்; நெற்றியில் குறிபொறித்தல் முதலியவற்றையும் ஒழித்தார். சுருங்கக்கூறின் சமயப் போலியை அவர் துறந்தார் என்று கூறலாம். அவர்க்குச் சத்தெனுஞ் செம்பொருளினிடத்தே வேட்கை முருகி எழுந்தது.

ஆனால் அநுபூதிநிலை கூடவில்லை. தமக்குப் பொய்யெனத் தோன்றுவதைப் பொய்யெனக் கொள்ளும் பெருநெறி மட்டும் அவருக்குப் புலனாயிருந்தது. ஓய்ந்த நேரத்தில் இராமாயணம் பாகவதம் முதலிய நூல்களை அவர் படிப்பார். ஒருமுறை அவரது தந்தையாரிடமிருந்த மனுஸ்மிருதி அவர் கண்முன் தோன்றிற்று. அதை யெடுத்து அவர் படித்துப் பார்த்தார். அந்நூலைப்பற்றி அவர் கொண்ட கருத்து வருமாறு:—

" மனுஸ்மிருதியைப் படித்தல் நேர்ந்தது. அதன் கண் உலகத் தோற்றத்தைப் பற்றியும் அதை யொட்டிப் பிறவற்றைப் பற்றியுங் கூறியுள்ள பகுதிகளில் எனக்கு நம்பிக்கை விழவில்லை. அந்நூலைப் படித்ததின் பயனாகச் சிறிது நாத்திக உணர்வுகூட அரும்பிற்று. * * * * மனுஸ்மிருதி அஹிம்சா தர்மத்தைப் போதிக்கவில்லை. புலால் உண்ணலை அந்நூல் ஆதரிப்பதாகத் தோன்றிற்று. * *"

காந்தியடிகள் அறிவிற்குப் பொருத்தமானவைகளைக் கொள்வாரன்றி மற்றையவற்றைக் கொள்ள

மாட்டார். 'நமது வேதம், நமது பாஷை' என்னும் பற்றால் ஆபாசங்களை அடிகள் நம்புவ

முடபக்தி

தில்லை. காந்தியடிகட்குத் துளசி தாஸர் இராமாயணத்தில் தனியாக் காதலுண்டு. அதன்மாட்டு அவருக்குள்ள அன்பை அவர் பன்முறை வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்நூலில் ஓரிடத்தில் "பறை, சூத்திரர், மூடர், பெண்மக்கள் இவர்கள் அடிபடப் பிறந்தவர்கள்" என்னுங் கருத்தடங்கிய ஒரு சுலோக மிருக்கிறது. துளசி தாஸரது இராமாயணத்தின் மீதுள்ள பற்றால் காந்தியடிகள் மேற்போந்த கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வரோ? ஏற்றுக்கொள்ளின் அது மூட பக்தியின் பாற்படுவதாகும். காந்தியடிகள் மூடபக்த ரல்லர். அது குறித்துக் காந்தியடிகள்,

"இச்சுலோகத்தைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு ஒருவன் மனைவியை அடிப்பானாயின், அவன் நிரயம் புகுவன். ஸ்ரீராம பிரான் மனைவியை அடித்ததுமில்லை; மனைவி மனம் சிறிது நோகுமாறு கடிந்ததுமில்லை. துளசி தாசர் அவர் நாளில் வழங்கிய ஒரு பழமொழியை இடையே நுழைத்து விட்டார். இதைக் கொண்டு மனைவிகளைப் புடைக்கும் விலங்குகள் இருக்குமென்று அவர் எண்ணியேயிருக்க மாட்டார். ஒருவேளை காலவழக்கையொட்டி, அவரது மனைவியை அவர் அடித்ததாகவே வைத்துக்கொள்ளினும், அவர் செயல் தவறுதலுடையதே என்று கோடல்வேண்டும். நாயகன் நாயகியை அடித்தல் நியாயமென்று அறிவுறுத்தவா இராமாயணம் எழுதப்பட்டது? ஆபாசக் கருத்துச் சுலோகங்கள் இடையே காணப்படின், அவைகளை ஒதுக்கிவிடல் வேண்டும்"

என்று சொல்லியிருக்கிறார். இன்னொரிடத்திலும் இதைக் குறித்துவிட்டு "நான் துளசிதாஸர் நேயன்;

ஆனால் கண்மூடியாக நின்று தொழேன்" என்று உரைத்திருக்கிறார். "கீதையில் இரண்டாம் அத்தியாயம் கடைசி பத்தொன்பது சுலோகங்களுக்கும், பதினெட்டாம் அத்தியாயம் முழுவதற்கும் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் மற்ற அத்தியாயங்களில் யாண்டாயினுமிருப்பின், அவைகள் தள்ளற்பாலனவே" என்னுங் கருத்துடையார் காந்தியடிகள். அவர் மூடநம்பிக்கையால் எதையுங்கொள்ளார் தள்ளார் என்பது அவரது வாழ்வில் அறியக்கிடப்பது. துரபிமான முடைய ஒருவன் சமய வாழ்வினனாதலரிது. கண்மூடி வழக்கங்களைக் கடிந்துவந்தவொன்றுங் காந்தியடிகளை உண்மைச்சமய வாழ்வில் நிறுத்தியது என்னலாம். அடிகள் மூடக்கொள்கைகளையும் கண்மூடி வழக்கங்களையும் சமயப்பித்தால் நம்புதலில்லை என்பதை,

"சமயம் சமயம் என்று எல்லாவற்றையும் யான் கொள்ளேன். சமயத்தின் பெயரால் செய்யப்படுங் கொடுமைகளை நான் ஏலேன். பண்டை நூல்கள் தெய்விக மானவைகளே. ஆனாலும் அவைகளிலுள்ள பொருள்கள் என்னறிவிற்குப் பொருந்தியனவாயிருத்தல் வேண்டும். இல்லையேல் நூல்களின் கடவுட்டன்மையையும் யான் மறுப்பேன்"

"சமஸ்கிருதத்திலுள்ளனவெல்லாம் வேதமொழி என்னும் மூட நம்பிக்கையில் மயங்கியிருக்கிறோம். அம்மூடநம்பிக்கையை யொழித்துப் பெண்மக்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்னுஞ் சிறுமை எண்ணத்தைக் களைவோமாக"

"சமயமென்றால் எச்சமயம்? காவும், மூடபக்தியும், கண்மூடி வழக்கமுங் கொண்ட சமயம் சமயமன்று"

என வரூஉம் அடிகள் அறவுரைகளாற் காண்க.

தம்மைச் சமயவாழ்வில் நிறுத்திய நூல்களுள் சிறந்தநூலாகக் காந்தியடிகள் அடிக்கடி சொல்லும்நூல் பகவத்கீதை. அந்நூல் இந்திய மக்கள் பலரால் போற்றப்படும் நூல்களுள் ஒன்று. பிறநாட்டிலுள்ள அறிஞர் சிலரும் அதைப் போற்றுகிறார். "கீதா ரகசியம்" என்னுந் தலைப்பின்கீழ் எனது கருத்தை முன்னர்ப் பொறித்திருக்கிறேன்.

பகவத் கீதை

ஆராய்ச்சிக்காரர் கீதையைப்பற்றிப் பலதிறக் கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்நூல் உள்ளவாறு நிகழ்ந்த ஒரு வரலாற்றைக் கூறும் நூல் அன்று என்றும், ஒருண்மையையுணர்த்த ஒரு புலவரால் எழுதப்பட்டது என்றுஞ் சிலர் கூறுகிறார். பாரதப் போர்நடந்தது உண்மை என்றும், அர்ச்சுனன் சோர்வுற்ற வேளையில் அவனுக்கு ஊக்க மூட்டவேண்டிச் சில வேதாந்த உரைகள் கண்ணபிரானால் ஓதப்பட்டன என்றும், அக்கருத்தைப் பின் வந்தாரொருவர் அத்தியாயம் அத்தியாயமாக வகுத்து ஒழுங்குபட்ட ஒரு நூலாகத் தொகுத்தா ரென்றுஞ் சிலர் சொல்கிறார். சிலர் கீதை ஒரு சில சுலோகங்களால் ஆக்கப்பட்டிருந்ததென்றும், பின்னை நாளடைவில் இடையிடையே பல சுலோகங்கள் சேர்க்கப்பட்டன என்றும், இக்காரணத்தால் முரண்பட்ட கருத்துக்கள் அதன்கண் நுழைந்தன என்றும் உரைக்கிறார். சிலர் அர்ச்சுனன் கொண்ட நல்லெண்ணத்தை மாற்ற இராஜதந்திர முறையில் கீதை சொல்லப்பட்டது என்றும், ஒரு காரணம்பற்றி எழுந்த அந்நூலை என்றும் நிலவத்தக்க பொதுநூலாகக் கொள்ளுதல் தவறென்றும்

இயம்புகிறார். வேறு சிலர் பகவத்கீதை உயிர்களைக் கொல்லுமாறு தூண்ட எழுந்ததென்றும், அதைக் கேட்டபின்னர் அர்ச்சுனன் ஞானம் பெறாது கொலை வினை நிகழ்த்தினமையால் அது கொலை நூலே யாகு மென்றும் புகல்கிறார். மற்றுஞ் சிலர் பகவத்கீதையை உபநிடத சாரமாகிய ஞானநூல் என்றும், நிட்காமிய கர்ம நூலென்றும், உலக வாழ்விலிருந்து கொண்டே உயர்ஞானம் பெறும் முறை அறிவிக்கும் அறிவு-நூலென்றும் அறைகிறார். அவரவர் அறிவு, ஆராய்ச்சி, ஆற்றலுக் கேற்றவாறு கீதை விளங்கிக்கொண் டிருக்கிறது.

கீதை பல மொழிகளிலும் பெயர்த் தெழுதப்பட் டிருக்கிறது. அச்சீரிய நூலுக்கு உரை கண்டவர் பலர். சங்கரர் இராமாநுஜர் முதலிய பெரியோர் அதற்கு உரை கண்டுள்ளார். பின்னாளில் அதற்கு உரை கண் டவருள் சிறந்தார் பூனா நகரளித்த புனிதமூர்த்தி நமது லோகமான்ய பால கங்காதர திலகர் பெருமான்.

நமது காந்தியடிகள் இளமையில் பரம்பரை வழக் கொட்டிக் கீதையைக் கேட்டனர். அதன்மீது அவர் கருத்தூன்றி ஆராய்ச்சி வழிநின்று இங்கிலாந்தில் படித்தல் நேர்ந்தது. அங்கே அவர்க்குக் கீதையின் பெற்றி புலனாயிற்று. அடிகள் அதைப்பற்றி "யங் இந்தியா"வில் (12-11-1925) எழுதிய கட்டுரையில்,

"யான் இங்கிலாந்தி லிருந்தபோது இரண்டு நண்பர் சேர்க்கை காரணமாகக் கீதையைப் படித்தல் நேர்ந்தது. 'படித் தல் நேர்ந்தது' என்று ஏன் சொல்கிறேனெனில் எனதுள்ளத் தெழுந்த விருப்பத்துக் கிணங்கி அதைப் படிக்கப் புகவில்லை

யாகலின், அவ்விரண்டு நண்பர்களும் தங்களோடு கீதையைப் படிக்குமாறு * * * கேட்டனர். அதுபொழுது எனது அறியாமை குறித்து நாணுற்றேன். எனது மத நூல்களைப் பற்றிய எவ்வித அறிவுமின்மை அதுபொழுது என்னைத் துளைத்துவிட்டது. அத்துன்பக் கடலில் அழுந்தியது நற்பேறளித்த தென்று கருதுகிறேன். கீதையை முற்றும் உதவியின்றிப் படித்துணர எனக்குப் போதிய வடமொழிப் புலமையில்லை. நண்பர்கட்கோ முற்றும் அம்மொழி தெரியாது. அவர்கள் ஸர் எட்வின் ஆர்னல்ட் நிறம்பட மொழிபெயர்த்த கீதையைக் கொண்டு வந்தார்கள். பக்கம் பக்கமாக அதன் உள்ளுறையைக் கரைத்துக் கரைத்துக் குடித்தேன். அஃது என் மனதைத் தன் வயப்படுத்திற்று. அன்று முதல் இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் இறுதி பத்தொன்பது சுலோகங்கள் எனது உள்ளத்தில் கன்மேலெழுத்தெனப் பதிந்துவிட்டன. எல்லா ஞானக்காட்சிகளையும் அச்சுலோகங்கள் எனக்கு வழங்குகின்றன. அவை யறிவுறுத்தும் உண்மைகள் என்றுமுள்ள உண்மைகளாகும். நியாய முறைகள் அவைகளிலிருக்கின்றன. அவைகள் அநுபூதி ஞானத்தைத் தெரிவிக்கின்றன."

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

காந்தியடிகட்குச் சுவாநுபூதியில் உறுதியைக் கோயில்வழிபாடும் பிறவும் அளிக்கவில்லை. அதனை அவர்க்கு இங்கிலாந்தில் அளித்தது ஸர் எட்வின் ஆர்னல்ட் மொழி பெயர்ப்புக் கீதை—சிறப்பாக அந்நூல் இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் இறுதி பத்தொன்பது சுலோகங்கள். அடிகளுக்கு ஞானமளித்த அச்சுலோகங்களை ஈண்டுப்பதிப்பது எனதுகடனென உணர்கிறேன். காந்தியடிகளுக்கு அன்று ஆர்னல்ட் மொழி பெயர்ப்புப் பேறளித்தது. இன்று தமிழில்

எவர் மொழிபெயர்ப்பு அத்தன்மையது? எனக்கினிமை யூட்டுவது காலஞ் சென்ற சுப்பிரமணிய பாரதியார் மொழிபெயர்ப்பு. அதையுள்ளவாறே ஈண்டுத் தருகிறேன்.

"அர்ஜுனன் சொல்லுகிறன்:—கேசவா, உறுதி கொண்ட அறிவுடன் ஸமாதியில் நிற்போன் எவ்வாறு பேசுவான்? ஸ்திர புத்தியுடையவன் என்ன சொல்வான்? எப்படியிருப்பான்? எதனை யடைவான்?

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லுகிறர்:—பார்த்தா, ஒருவன் தன் மனதில் எழும் விருப்பங்களனைத்தையும் துறந்து தன்னிலே தான் மகிழ்ச்சி பெறுவானுயின், அப்போது ஸ்திர புத்தியுடையவனென்று சொல்லப்படுகிறுன்.

துன்பங்களிலே மனங் கெடாதவனய், இன்பங்களிலே ஆவலற்றவனய், அச்சமும் சினமுந் தவிர்ந்தா னுயின் அம்முனி, மதியிலே யுறுதி வாய்ந்தவனென்ப.

எவன் நல்லதும் கெட்டதும் வருமிடத்தே எதனிலும் வீழ்ச்சி யற்றவனய், ஆவலுறுவதும் பகைப்பது மின்றியிருப்பானே, அவனுடைய அறிவே நிலை கொண்டது.

ஆமை தன் அவயவங்களை இழுத்துக் கொள்வதுபோல் எப்புறத்தும் விஷய பதார்த்தங்களினின்று புலன்களை யொருவன் மீட்க வல்லானுயின், அவனறிவே நிலை கொண்டது.

தம்மைக் கவராத ஜீவனிடமிருந்து விஷயங்கள் தாமே விலகிக் கொள்ளுகின்றன. எனினும் அவற்றிடமுள்ள சுவையை இவன் மறப்பதில்லை. பரம்பொருளைக் காண்பானுயின், அச்சுவையுந் தீர்ந்துவிடும்.

குந்தியின் மகனே, (தவ) முயற்சியுடைய புருஷனிடத்திலே கூட இந்திரியங்கள் வரம்பு கடந்து செல்லும் போது தம்முடன் மனதையும் வலிய வாரிச் செல்கின்றன.

அவற்றை யெல்லாம் நன்ருக அடக்கி, யோகத்தில் அமர்ந்தவனய், என்னையே பரமாகக் கொண்டு, புலன்களை

வசப்படுத்தி வைத்திருப்பவன் எவனோ, அவனுடைய அறிவே நிலை கொண்டது.

மனிதன் விஷயங்களைக் கருதும்போது அவற்றில் பற்றுதலுண்டாகிறது. பற்றுதலால் விருப்பமுண்டாகிறது. விருப்பத்தால் சினம் பிறக்கிறது.

சினத்தால் மயக்கம்; மயக்கத்தால் நினைவு தவறுதல்; நினைவுத்தவறுதலால் புத்தி நாசம்; புத்தி நாசத்தினால் அழிகிறான்.

விழைதலும் பகைத்தலுமின்றித் தனக்கு வசப்பட்ட புலன்களுடன் விஷயங்களிலே ஊடாடுவோனாய்த் தன் விதிக்குத்தான் உட்பட்ட மனிதன் ஆறுதலடைகிறான்.

சாந்தி நிலையில் மனிதனுக்கு எல்லாத் துன்பங்களும் அழிகின்றன. சித்தம் சாந்தி பெற்றபின் ஒருவனுடைய புத்தி விரைவிலே நிலைப்படுகிறது.

யோகமில்லாதவனுக்குப் புத்தியில்லை. யோகமில்லாதவனுக்கு மனோபாவனையில்லை. மனோபாவனை யில்லாதவனுக்குச் சாந்தியில்லை. சாந்தியில்லாதவனுக்கு இன்பமேது?

இந்திரியங்கள் சலிக்கையினால் ஒருவனுடைய மனமும் அவற்றைப் பின்பற்றிச் செல்லுமாயின், அம்மனம், கடலில் தோணியைக் காற்று மோதுவதுபோல் அறிவை மோதுகிறது.

ஆதலால் பெருந்தோளாய், யாங்கணும் விஷயங்களினின்றும் இந்திரியங்களைக் கட்ட வல்லான் எவனோ அவனறிவே நிலை கொண்டது.

எல்லா உயிர்களுக்கும் இரவாகிய நேரத்தில், (தன்னைக் கட்டிய) முனி விழித்திருக்கிறான். மற்ற உயிர்கள் விழித்திருக்கும் நேரமெதுவோ அதுவே முனிக்கிரவு.

கடலில் நீர்த்தொகுதிகள் வந்து விழுகையில் அது மேன்மேலும் நிரப்புதற்குரியதாய் அசையா நிலை கொண்டிருப்பது போலே, விருப்பங்கள் தன்னுள்ளே புகும்போதியல்வான் எவனோ அவன் சாந்தியடைகிறான். விருப்பங்களை விரும்புவோன் அவனை யடையான்.

இச்சையற்றான், எல்லா இன்பங்களேயுந் துறந்தான், எனதென்பதற்றான், யானென்பதற்றான், அவனே சாந்தி நிலை யடைகிறான்.

பார்த்தா, இது பிரம ஸ்திதி. இதை அடைந்தோன் பிறகு மயங்குவதில்லை. இறுதிக் காலத்திலேனும் இதில் நிலை கொள் வோன் பிரம நிர்வாண மெய்துகிறான்"

இம்மொழிகட்கு விரிவுரை வேண்டுவதில்லை.

காந்தியடிகளுக்குச் சமயஞான உணர்வளித்த கீதையைப்பற்றி அவர் கொண்டுள்ள கருத்து மேற் குறிப்பிட்ட (யங் இந்தியா) கட்டுரையின் முடிவிலிருக் கிறது. அது வருமாறு:—

"தன்னையறிதலையும், அதற்குரிய துறைகளேயும் அறி வுறுத்துவது கீதையின் உள்ளக்கிடக்கை. இரண்டு சேனே களின் போர் அதன்பொருட்டு ஒரு வாய்ப்பாகக் கொள்ளப்பட் டது. கவிஞர் போரிலாதல் கொலையிலாதல் வெறுப்புடைய ரல்லரென்றும், அவர் தங்கருத்துக்கேற்ப ஒரு போரை முன் னிலேப்படுத்திக் கொண்டாரென்றும் வேண்டுமானல் கொள் ளுங்கள். ஆனல் எனது மஹாபாரத ஆராய்ச்சி எனக்கு வேறு பட்ட கருத்தையே உணர்த்தியிருக்கிறது.

கவி வியாசர் அவ்வழகிய காவியத்தில் போரின் சிறுமை யையே வெளியிட்டிருக்கிறார். கௌரவர் தோல்வியுற்றதா லென்ன? பாண்டவர் வெற்றியுற்றதாலென்ன? வெற்றி யடைந்தவருள் மிகுதியாக வாழ்ந்தோர் எத்துணை பேர்? அவர் கள் கதி என்னவாயிற்று? குந்திமாதா எவ்வாறு முடிவடைந் தாள்? இப்பொழுது யாதவர்கள் எங்கே? என்று கவி வியாசர் வினவுகிறார். போரின் வருணனேயும், கொலேயின் போற்ற லும் பாரதத்தின் பொருளடக்கமல்ல. அவைகளே வலியுறுத் துவது முற்றுந் தவறு.

அஹிம்சைக்கு மாறுபட்ட சில சுலோகங்களைக் கொண்டு, கீதையே ஹிம்சை நூல் என்று சொல்வது நூலின் முழு நோக்கத்துக்குக் கேடு விளைப்பதாகும். கீதையின் உள்ளக் கிடக்கை ஹிம்சையன்று; அஹிம்சை. இக்கருத்து இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் தொடங்கப்படுகிறது; பதினெட்டாம் அத்தியாயத்தில் சுருக்க ஓதப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மற்ற அத்தியாயங்களும் அரண் செய்கின்றன. சினமின்றி, பற்றின்றி, பகைமையின்றி ஹிம்சை நிகழாது. கீதை சின முதலியவற்றை யளிக்கும் சத்வம், ராஜசம், தாமசம் என்னும் முக்குணங்களையுங் கடந்த குணாதீத நிலையில் நம்மைக் கொண்டு போக முயல்கிறது. அர்ச்சுனன் காதளவு நாணை ஏற்கும் ஒவ்வொரு போதும் சினத்தால் அவன் கண் சிவக்குங் காட்சியை இன்றும் என் மனக் கண்ணால் பார்க்கக்கூடும். அஹிம்சா தர்ம நோக்கோடு அர்ச்சுனன் போர்புரிய மறுத்தானில்லை. இதற்கு முன்னே எத்தனையோ போர் அவன் நடாத்தியிருக்கிறான். இம்முறை மட்டும் அவனுக்கு ஒருவித போலி இரக்கந் தோன்றிற்று. உற்றார் உறவினரைக் கொல்ல அவன் மனமெழவில்லை. அர்ச்சுனன் கொல்லாமை போன்றதைப் பற்றியே பேசவில்லை. ஒருவரையுங் கொல்லமாட்டேன் என்றும் அவன் சொல்லவில்லை. கிருஷ்ணனுக்கு எல்லாருடைய உள்ளமுந் தெரியும். அர்ச்சுனனுக்குத் தற்போதுள்ள மயக்கை உணர்ந்து அவர் அவனை நோக்கி, "அர்ச்சுனா! நீ முன்னமே கொலை செய்திருக்கிறாய்; இப்பொழுது திடீரென அஹிம்சையாளனாக முடியாது. தொடங்கிய கருமத்தை முடித்துவிடு" என்று சொன்னார்.

ஸ்காச் எக்ஸ்பிரஸ் ரயில் வண்டியில் பிரயாணஞ் செய்யும் ஒருவன் திடீரெனப் பிரயாணத்தால் சோர்வடைந்து, அச்சோர்வு போக்க வெளியே குதிப்பானாயின், அவன் தற்கொலைக் குற்றத்துக் குட்படுகிறான். அவன் ரயில் வண்டிப்

பிரயாணத் தன்மை தெரியாதவன். அர்ச்சுனன் நிலை இவ்வா றிருந்தது.

அஹிம்ஸா தர்ம கிருஷ்ணன் இதைவிட வேறு செவியறிவுறுத்ததற்கில்லை. ஒரு நிலையில் கொலை செய்யக் கூறியதைக் கொண்டு கீதை கொலை அல்லது போரைப் புகல்கிறது என்று சொல்வது தவறு. நித்திய வாழ்க்கையில் சிறிதளவு ஹிம்சை அவசியமா யிருத்தல் நோக்கி, ஹிம்சையே மனித வாழ்வின் நியதி என்று சொல்லலாமோ? கீதையின நுட்பம் உணர அதை ஆராய்வோன், அஃது அஹிம்சையின் இரகசியத்தையும், மாயாதேகத்தின் வழித் தன்னையறியும் இரகசியத்தையும் போதிப்பதைக் காண்பன்.

திரிதார்ஷ்டிரன், யுதிஷ்டிரன், அர்ச்சுனன், கிருஷ்ணன் இவர்கள் யாவர்? இவர்கள் சரித்திர சம்பந்தப்பட்டவர்களா? கீதை அவர்களை அப்படிச் சொல்கிறதா? அர்ச்சுனன் திடீரென அமர்க்களத்தினிடை நின்று கிருஷ்ணனைக் கேட்டதும், அவன் முன்னிலையில் கிருஷ்ணன் முழுக்கீதையை அப்படியே ஒப்புவித்ததும் உண்மையா? அர்ச்சுனன் 'மயக்கந்தீர்ந்தது' என்று பொங்கி எழுந்து, 'கீதையை மறந்து விட்டேன்; மீண்டுஞ் சொல்க' என்று கிருஷ்ணனைக் கேட்க, கிருஷ்ணன் இசையாது அநுகீதை வடிவாகச் சொற்றது எது?

துரியோதனாதியர் மனிதனிடத்துள்ள விலங்கு நீர்மைக ளென்றும், அர்ச்சுனாதியர் தெய்வ நீர்மைகளென்றும் நான் கொள்கிறேன். நமது உடலே போர்க்களம். இருசாரார்க்கும் நாடோறும் போர் நடக்கிறது. கவிஞர் அப்போரை விரிவாக வருணிக்கிறார். உள்ளமெனும் பெருங்கோயிலில் கிருஷ்ணன் வீற்றிருக்கிறான். ஆண்டிருந்து அவன் கீதையை முழங்கிய வண்ணமாயிருக்கிறான். கடிகாரத்துக்குத் திருகு போன்றது நமது மனத்துக்குத் தூய்மை. தூய்மையில்லையேல் தெய்வ கீதை கேளாது.

உலகில் மூர்க்கப்போர் ஒழியாது. அஹிம்சையின்னதென உணராதவர்கட்குக் கீதை சோர்வைச் சொல்லவில்லை. அச்சமுடையோன், தன்னுடல் காக்க விரும்புவோன், காமகுரோதங்கட்கு இடங்கொடுப்போன் மூர்க்கப் போர்புரிந்தே தீரல்வேண்டும். ஆனால் அஃது அவனுடைய அறமன்று. அறம் ஒன்றே. அஹிம்சை என்பது மோட்சம்; மோட்சமாவது சத்தை அறிவது. கோழமைக்கு இங்கு இடமில்லை. இவ்விநோதமான உலகில் ஹிம்சை இருந்து கொண்டேயிருக்கும். அதனின்றும் உய்யக் கீதை வழிகாட்டுகிறது. கோழமையும், சோர்வும் வழியல்ல என்றுங் கீதை சொல்கிறது. கோழமையை விடப் போரில் கொல்லலுங் கொல்லப்படலுஞ் சிறப்பு."

கீதை அருள்நூல்

பிறர்க்குக் கொலை நூலாக விளங்குங் கீதை காந்தியடிகட்குக் கொல்லாமை கூறும் அருள் நூலாக விளங்குகிறது. அவரவர் மனக்கண்ணுடிக்கேற்ற பொருளைக் கீதை புலப்படுத்துகிறது. உலகோர் போர் நூலாகக் கூறும் பாரதம் முதலியனவும் காந்தியடிகட்குப் போரின் இழிவைக் கூறும் நூல்களாகத் தோன்றுகின்றன.

கீதையின் நுண்பொருளைப்பற்றிக் கல்விக் கடலாகிய திலகர் பெருமானுக்கும் அடிகட்கும் ஒருமுறை விவாதம் நடந்தது. காந்தியடிகள் தங்கருத்தினின்றும் பிறழ்ந்து ஒன்றுங்கூறவில்லை. குணாதீதத்தையும் அங்கே விளங்குஞ் சாந்தத்தையும் கூறுங் கீதை எங்ஙனம் ஹிம்சையை அறிவுறுத்தும்? முக்குணத்தால் முறை மறைந்தறையப்படும் மூர்க்கர்கட்குப் போருங் கொலையுமில்லாமற் போகவில்லை. கதைகளிலுள்ள அர்ச்சுனன் கிருஷ்ணன் முதலியோரை

அடிகள் ஏற்பதில்லை. அஹிம்சைக்கு அறிகுறியாக உள்ள கிருஷ்ணனையே அடிகள் கொண்டுள்ளார்.

காந்தியடிகட்குச் சமயவாழ்வு கால் கொண்ட இடம் தென்னாப்பிரிக்கா என்று எவருங் கூறுவர்.

சமய வாழ்வு

அதற்குமுன்னே அவர் வாழ்வு உலகாயதத்தோடு • கலந்தே நின்றது என்று அவர் வரலாறே அறிவிக்கிறது. காந்தியடிகள் ஏறக்குறைய முப்பதாண்டு சத்தெனுஞ் செம்பொருட் டொடர்புடைய சமய வாழ்வு நடாத்தி வருகிறார். தென்னாப்பிரிக்காவில் பொறுமைப்போர் தொடுத்த நாள் முதல் இன்று வரை அவர் ஆற்றிவருந் தொண்டுகளும், நிகழ்த்தி வரும் அரசியல் போர்களும், பிறவும் சமயத்தொண்டின் பாற்பட்டனவேயாகும். அவர் வினைகள் யாவும் மனிதன் மாட்டுள்ள விலங்கைத் துரத்தும் ஒரு துறையையே குறிக்கொண்டு நிற்றல் காணலாம். காந்தியடிகள் தென்னாப்பிரிக்காவில் நிகழ்த்திய போர்முறையை நோக்குழி அது தெய்வத் தன்மை வாய்ந்ததா யிருக்கும். அதனை,

"அரசாங்கம் நமது கோரிக்கைக்கிணங்கா தொழியுமேல், இத்தீர்மானத்தை இன்றுகாலை உங்கள் முன்னிலையில் கிளத்த விரும்புகிறேன். புது ஆண்டு முதல்நாள், போரில் வருந்தவும், மீண்டுஞ் சிறையில் துன்புறவும், பின்னை வெளிவரவுஞ் சித்தமா யிருத்தல் வேண்டும். இம்முறையே அகப்புறத் தூய்மைக் குரியது ; கடவுளுக்கும் நியாயமாயிருப்பது."

"உயிரை, சம்பளத்தை, வாணிபத்தை, குடும்பத்தை, உடலை, எதையும் பொருளாக மதித்தல் கூடாது. இது மனித உரிமையைப்பற்றிய போர். ஆதலால் இது சமயப் போரா கிறது. மனச்சான்றுரிமை குறித்துப் போராடுவது சமயப் போராகவே யிருத்தல் வேண்டும்."

"துன்ப காலத்தில் உங்கட்குக் கடவுள் துணைசெய்வாராக. கடவுள் துணை பெறக்கூடிய நிலையில் உங்கள் செயல் நிகழ்வதாக"

என வரூஉம் அடிகள் உரைகளால் காண்க.

முன்செய்த நற்றவப்பேற்றாலும், இளமையிலேயே மறச்செயல்கட்கு அஞ்சி நடந்தமையாலும், தென்னாப்பிரிக்காவில் மேற்கொண்ட தியாகத்தாலும், பிறவாற்றாலும் அடிகட்குக் கடவுளுண்மையில் உறுதியேற்பட்டது.

கடவுளிடத் துறுதி

"கடவுளிடத்திலும், அவரது வல்லமையிடத்திலும், அவரது அன்பினிடத்திலும் எனக்குள்ள உறுதி அசைக்க முடியாதது. குயவன் கரத்துள்ள களிமண்போல நானிருக்கிறேன்"

என்றும்,

"கடவுளுண்மையிலும் உயிருண்மையிலும் எனது நாட்டார்க்கு உறுதியிருக்குமானால், அவர் தமது உடலைச் சிறைக்கெனவும், நாடு கடத்தலுக்கெனவும் அரசாங்கத்தார் வயப்படுத்தி, மனதையும், சித்தத்தையும், உயிரையும் ஆகாயப் பறவையைப் போலக் கட்டின்றி நிலவச் செய்வாராக"

என்றும்,

"கடவுள் வழிகாட்டுவார் என்பது எனக்குத் தெரியும்"

"எனது இயக்கம் நாத்திகத்தை அடிப்படை யாகக் கொண்டதன்று என்று நான் சொல்லக்கூடும். அது கடவுள் உண்மையை மறுப்பதன்று"

என்றும் அடிகள் அருளிய இம்மொழிகளை நோக்குழிக் கடவுளிடத்து அவர்க்குள்ள உறுதி புலனாகும். அவ்

வுறுதி கொண்டுள்ளோர் தமது செயல் ஒவ்வொன்றை யுங் கடவுள் காண்கிறார் என்னும் எண்ணங்கொண்டு கடவுளுக்கஞ்சி அகமும் புறமும் ஒத்து மனச்சான்று வழி நடப்பர்.

“ கடவுள் கணிதத்தில் நமது செயல்கள் குறிக்கப் படு கின்றன ”

“ உலகத்தில் எவர்க்கும் அஞ்சேன் ; கடவுள் ஒருவர்க்கே அஞ்சுவேன் ”

“ கடவுளுக்கு அஞ்சி நடப்போமாக ; மனிதனுக்கு அஞ்சி நடப்பதை யொழிப்போமாக. நமது உள்ளத்தில் தெய்வ மிருப்பதையும், அது நாம் நினைத்தல் நிகழ்த்தலைக்கண்டு வரு வதையும், அது நம்மை நேர்மை வழியில் நடத்துவதையும் உணர்வோமானால், நாம் கடவுள் ஒருவர்க்கன்றி உலகில் எதற் கும் அஞ்சுவதை யொழிப்போம் ”

இம்மொழிகளை யருளிய காந்தியடிகட்கு இவ் வுலகில் கடவுளையன்றி வேறொரு களைகண் உண்டோ? அவர் நினைவெலாங் கடவுள் நினைவு ; அவர் பேச் செலாங் கடவுள் பேச்சு ; அவர் செயலெலாங் கடவுள் செயல். இக்கடவுள் நெறியாஞ் சமய வாழ்வில் அடி கள் நின்று வருதலால், தம்மளவிலோ தந்தொடர் புடையார் அளவிலோ தீவினை நிகழ்ந்துவிடின் “ கட வுள் எச்சரிக்கை செய்கிறார் ” என்று உண்ணா நோன்பு முதலிய கழுவாய் தேட அவர் விரைந்து நிற்கிறார். மாசிலாமணியைக் காண வேண்டுமானால் மனதில் மாசிருத்தலாகாதன்றோ? காந்தியடிகள் மாசணுகாத வாறு வாழ்வை நடாத்த முயன்று வருகிறார். கௌரி கௌரா கொலை போன்ற கொடுவினைகளாம் மாசைத்

துடைக்க அடிகள் எத்துணை முறை "கடவுள் எச்சரிக்கை செய்கிறார்" என்று அறப்போரை நிறுத்தினார்? எத்துணை முறை உண்ணா நோன்பிருந்தார்? கோஹாத் குழப்பங் காரணமாக இருபத்தொரு நாள் உண்ணா நோன்பிருந்தபோது, நம்பெருமான் கடவுள் கடவுள் என்று கண்ணீர் விடுத்துக் கசிந்துருகினார். அதுபோழ்து அறிக்கை வாயிலாகவும் (25-9-24) "யங் இந்தியா" வாயிலாகவும் அடிகள் அருளிய உரைகளில் சில வருமாறு:—

"உள்ளமெனும் அரியாசனத்தினின்றுங் கடவுள் வீழ்த்தப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. மீண்டும் உள்ளத்தில் அவரை எழுந்தருளச் செய்வோமாக"

"கோஹாத் செய்தி எனது உள்ளத்தில் அனல் மூட்டிற்று. ஏதாயினுஞ் செய்ய வேண்டுமென்று தோன்றிற்று. இரண்டு நாளிரவு அமைதியின்றியும் நோயோடுங் கழித்தேன். புதன்கிழமை மருந்து கண்டேன். நான் கழுவாய் (பிராயச்சித்தம்) தேடவேண்டும். சத்தியாக்கிரக ஆசிரமத்தில் காலை ஜெபத்தில், தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்யப்படும் எங்கள் பாவங்களை மன்னிக்குமாறு கருணைக் கடவுளாகிய சிவபரம்பொருளை நாங்கள் வேண்டுகிறோம். அறியாமற் செய்த பாவ மன்னிப்புக்குரிய கழுவாய் செந்நீர்பொங்கும் எனது இதயத்தினின்றெழும் ஜெபமேயாகும்."

"என்னை நேசிப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் ஹிந்துக்களுக்கும், முஸ்லீம்களுக்கும் இஃதோர் எச்சரிக்கை. உண்மையாக அவர்கள் என்னை நேசிப்பதாயின், அந்நேசத்துக்கு யான் அருகனாயின், தங்கள் உள்ளத்துள்ள கடவுளை மறுத்த பாவங் குறித்து என்னோடு விரதங் கொள்வார்களாக. ஒருவரது சமயத்தை நிந்தித்தலும், வாயில் வந்ததை உளறலும், பொய் பேசலும், ஒன்றுமறியாத மக்கள் மண்டைகளை உடைத்தலும்,

கோயில்களையும், மசூதிகளையுங் கெடுத்தலும் கடவுளுண்மையை மறப்பதாகும்."

"எனது நோன்பு கடவுளையும் என்னையும் பொறுத்தது."

பின்னே தொடர்ந்து வந்த "யங் இந்தியா" இதழ்களில் அடிகள் எழுதியனவுங் கருதற்பாலன.

"உரிமையை நினைக்கத் துணிதற்கு முன்னர் ஒருவரை ஒருவர் நேசிக்கத் துணிதல் வேண்டும்; சமயப் பொறையும் வேண்டும். இதற்கு ஒருவர்க் கொருவரிடம் நம்பிக்கை வேண்டும். இந்நம்பிக்கை என்பது கடவுளிடத்தில் நம்பிக்கை கொள்வதாகும்"

"என்னால் ஒன்றுஞ் செய்யமுடியா தென்பது எனக்குத் தெரியும். எல்லாஞ் செய்யவல்லவர் கடவுள். 'கடவுளே! அடியேனை நமக்குரிய பொருத்தமான கருவி யாக்குக. தேவரீர் விருப்பப்படி சிறியேனைப் பயன் படுத்திக்கொள்க. மனிதன் என்ன? ஒன்றுமே யில்லை; துச்சம். நெப்போலியன் எவ்வளவு மனோராஜ்யஞ் செய்தான்? கடைசியில் செண்ட் ஹெலினாவில் கைதியாகக் கிடந்தான். பெரிய கெய்ஸர் தனது முடியிழந்து சாதாரண மனிதன் நிலையைப் பெற்றான். எல்லாம் தேவரீர் திருவுள்ளம்.' இவைகளை நாம் சிந்தித்துத் தாழ்வெனுந் தன்மை பெறுவோமாக"

கடவுளோடு காந்தியடிகள் கொண்டுள்ள தொடர்பை விளக்க இன்னும் பல குறிப்புக்களிருக்கின்றன. அவைகளை விரிக்கிற் பெருகும்.

'காந்தியடிகள் எக்கடவுளைக் கூறுகிறார்? அக்கடவுள் இயல்பு யாது? அதன் பெயரென்ன? ஊரென்ன?'

ஒரே கடவுள்

என்பதைப்பற்றி நீண்ட ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுவதில்லை. உள்ளத்தை ஆண்டவனுக்குக் கோயிலாக்கி "ஆண்டவன் யாண்டுமிருந்து எங்கணுங் கண்கொண்டு நமது செயலைக்

காண்கிறான்" என்னும் உண்மை கைவரப்பெற்ற ஒருவர்க்குப் பல கடவுள் உணர்வு எங்கிருந்து பிறக்கும்? இதனை,

"கடவுள் உண்மையாகவே ஒருவராயிருக்கிறார். இரண்டாவது கடவுளில்லை. கடவுளை அளந்தறிய முடியாது; உணர முடியாது. அவர் கண்ணின்றிக் காண்பார்; செவியின்றிக் கேட்பார். அவர்க்கு வடிவமில்லை. அவரைச் சேதிக்க முடியாது. அவர் எவராலும் படைக்கப்பட்டவரல்ல. அவருக்குத் தந்தை தாய் குழந்தைகளில்லை. ஆனாலும் அவர் அப்பனாக அம்மையாக மனைவியாக பிள்ளையாக வணங்கப்படுகிறார். அவர் மரம் கல் முதலியன அல்லாதவரா யிருந்தும், அவைகளில் வைத்து வணங்கப்படுகிறார். அவரது வியாபகமுணராதவர்க்கு அவர் சேயர்"

"வேதங்களில் பல கடவுளரிருக்கிறார். மற்ற சமய நூல்கள் அவர்களைத் தேவதூதர் என்று சொல்லுகின்றன. ஆனால் வேதங்கள் ஒரே கடவுளைப் பாடுகின்றன"

எனவரூஉங் காந்தியடிகள் மெய்யுரைகளிற் காண்க.

அடிகள் நிலை

காந்தியடிகள் ஒரு கடவுள் உண்மையில் உறைந்து நின்று, அக்கடவுள் நெறிநின்று வாழ்ந்து வரலால், அவர், பிரமவித்தை காணக் கூடியதென்றும் 'அதைக் காண்பேன்' என்றும், இப்பொழுது விழிப்பில் அதாவது ஜாக்கிரதையில் புலன்களும், மனமும் தம் வழி நிற்கின்றன என்றும், கனவில் அதாவது சொப்பனத்தில் அவை சில போழ்து தம்மை மீறி நடக்கின்றன என்றும், அது குறித்து ஸ்ரீராமநாமம் ஜெபித்து வருவதாகவும், தமது அநுபவ நிலையை ஒருமுறை "நவஜீவனில்" எழுதினார். இப்பொழுது அவர் எழுதிவரும் உண்மையோ

டியைக்த வாழ்வெனுஞ் "சத்திய சோதனை" முன்னுரையில் அவர் வரைந்துள்ள செம்மொழிகள் அவர்க்குங் கடவுளுக்குமுள்ள தொடர்பை உலகுக்குணர்த்துவனவாம். அவைகளுள் சில வருமாறு :—

"ஆத்மார்த்த உலகில் யானுற்ற சோதனைகளைச் சுருங்கக்கூற விரும்புகிறேன். அவைகள் எனக்கு மாத்திரம் தெரிந்தவை. அவைகளினின்றுமே, யான் அரசியல் உலகில் தொண்டு செய்யவல்ல ஆற்றல் பெற்றிருக்கிறேன்"

"இம்முப்பதாண்டுகளாக எது பெறவிரும்பினேன், எதற்காகப் போராடினேன், எதன் பொருட்டு ஏக்குற்றேன் எனில் தன்னை அறிய அதாவது கடவுளை நேருக்கு நேராகப் பார்க்க அதாவது மோட்சமடையவே என்பது விளங்கும். இவ்வொன்றைப் பெறும்பொருட்டே யான் உயிருடன் உலவுகிறேன்; வாழ்கிறேன். பேசுவதும், எழுதுவதும், அரசியற்றுறையில் உழைப்பதும் எல்லாம் இவ்வொன்றன் பொருட்டே"

"தனக்கும் தன்னைப் படைத்தவனுக்கும் மட்டும் தெரியக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள் சில உண்டு. அவைகள் சொல்லொணாதன"

"கடவுளுக்குரிய மூர்த்தி பேதங்கள் பல. நான் கடவுளைச் சத் பொருளாகவே வழிபடுகிறேன். சத்தாயிருப்பது கடவுளொன்றே. ஏனையவெல்லாம் அசத். அம்மெய்யனை யான் இன்னுங் காணவில்லை. அவனைக் காணத் தொடர்ந்து நிற்கிறேன். இதன் பொருட்டு எனக்கினிய எல்லாவற்றையுந் தியாகஞ் செய்ய முனைந்து நிற்கிறேன். அத்தியாகம் எனது உயிரையுங் கேட்குமானால் அதையு மிழக்கச் சித்தமாயிருக்கிறேன். சத்தெனும் அச்செம்பொருளை யான் காணுமட்டும் யான் அதற்குரிய சத்திய நெறியில் உறுதிகொண்டு நிற்றல் வேண்டும்"

"இச்செந்நெறி பற்றி நடந்து ஏற்றமடைவதால் சில சமயத்தில் சத்தெனுஞ் செம்பொருள் மின்னொளிபோல் தோன்று

கிறது. கடவுளொன்றே சத். ஏனைய வெல்லாம் அசத் என்னும் உறுதி நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருகிறது"

"சத்தியப் பயிற்சியில் அருமை எளிமை என்னும் இரண்டும் உண்டு. அப்பயிற்சி செருக்கில் அமிழ்ந்து கிடக்கும் ஒருவனுக்கு அரியது. ஒன்றுமறியா இளங் குழந்தைக்கு அஃது எளியது. சத்தியநெறியில் புகுவோன் தூசியினுந் தாழ்மை பெறல்வேண்டும். உலகோர் தூசியைத் தமது அடிக்கீழ் மிதிக்கிறார். சத்தியத்தை நாடுவோனே அத்தூசியால் மிதி புண்ணல்வேண்டும். அதன் பின்னர் - முன்னரன்று - அவன் உண்மை ஒளி சிறிது காணக்கூடும்"

"சத்தியாக்கிரக தத்துவத்தைச் சோதிப்பது எனது நோக்கம். 'நான் எவ்வளவு நல்லவன்' என்று வருணிப்பது எனது நோக்கமன்று. என்னை யானே அளந்து ஆராயும்போது சூர்தாஸ் என்னும் அன்பர் பாடியவாறு, 'என்னைப்போன்ற கொடும் பாவி; வெறுக்கத் தக்கவன் யார்? என்னைப் படைத்த ஆண்டவனைக் கைவிட்டு விட்டேன். அவ்வளவு நன்றி கெட்டவனானேன்' என்று ஓலமிடல் வேண்டும்"

"ஆண்டவன் என் வாழ்வை நடாத்துவதையும், நான் அவரிடத்திருந்து வாழையடி வாழையாக வந்தவன் என்பதையும் உணர்ந்தும் இன்னும் அவ்வாண்டவனுக்குச் சேய்மையிலிருக்கிறேன். அஃதெனக்குச் சொல்லொணாத் துன்பமாக விருக்கிறது"

இவ்வாறு சத்தெனுஞ் செம்பொருளிடத் துறுதி கொண்டு, அதன் தொடர்புணர்ந்து வாழும் ஒருவரது சமயம் யாது என்பதையும் ஓர்தல் வேண்டும். அச்சமயத்தைச் சத்சமயம் அல்லது சத்மார்க்கம் என்று சொல்லலாம். காந்தியடிகள் அதைச் சத்யாக்கிரகமென்கிறார். உலகிலுள்ள எல்லாச் சமயங்களும் இச் சத்மார்க்கத்தையே

அடிகள் சமயம் சன்மார்க்கம்

அறிவுறுத்துகின்றன. சமயமென்பதைப் புத்தகத்தில், சின்னங்களில், தமக்கு வேறாக உள்ள பிறவற்றில் சிறைப்படுத்தித் தமதுள்ளத்தில் பகைமை பொறாமை முதலியவற்றை வழிபடுவோரது சமயங்களைப்பற்றிய பேச்சே ஈண்டு வேண்டுவதில்லை. அச்சமயங்கள் சத்தைப்பற்றிய சமயங்களல்ல. அவைகள் சண்டைச் சமயங்களென்று ஒதுக்கற்பாலன. காந்தியடிகள் கொண்ட சமயம், அன்பை - அஹிம்சையை - அடிப்படையாகக் கொண்ட சத்தை-ஆக்கிரகித்து நிற்குஞ் சத்சமயமாகும் அதாவது சன்மார்க்கமாகும். அதை எப்பெயரா லழைத்தாலென்ன?

"சமயமென்றால் என்ன? உலகிலுள்ள சமய வேதங்களையெல்லாம் படிப்பதன்று. சமயம் என்பது மூளையில் பதிய வைப்பதன்று. அஃது இதயத்தில் இரண்டற நிற்பது. அது நமக்கு வேறாகத் தனித்து நிற்பதன்று. அஃதென்றும் நம்மோடு ஒன்றியிருப்பது."

"சமயமென்பது ஒழுக்கம். நாம் ஒழுக்கத்தை நீத்ததும் சமயநெறியினின்றும் பிறழ்ந்தவராகிறோம்."

"சமயத்தின் சாரம் ஒழுக்கமே"

"சமயமில்லா வாழ்வு பற்றுக்கோடில்லாதது; அப்பற்றுக்கோடில்லா வாழ்வு சுக்கானில்லாக் கப்பல்போன்றது."

"நமது சமயம் அஹிம்ஸையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அஃது அன்பன்றி வேறில்லை. அன்பெனில் சுற்றத்தாரையும் நண்பரையும் மட்டும் நேசிப்பதன்று. மாற்றாரையும் நேசிப்பது அன்பு."

"தன்னையறிவதே சமயம்"

காந்தியடிகள் பிறந்த சமயம் வைஷ்ணவ சமயமாதலால் அவர் வைஷ்ணவரென்றும், அவர் காலை

வேளையில் சிவபெருமானைப் பாவ மன்னிப்பு நோக்கி வழுத்தலால், அவர் சைவத்தில் பற்றுடையாரென்றும், அவர் பிறவியில் வைஷ்ணவரா யிருந்தாலும் அவரது வழக்க ஒழுக்கம் முதலியன சமண சமயச் சார்பு கொண்டிருத்தலானும், அஹிம்சா தர்மத்தை அளவுகடந்து அவர் வலியுறுத்தலானும், இரவில் உணவு கொள்ளாது, மாலை வேளைக்கு முன்னரே உணவருந்தலானும், நெற்றியில் குறியொன்றும் பொறியாதிருத்தலானும், ஹிந்து கோயில்களுக்குப் பெரிதும் போகாதிருப்பதானும் அவர் சமணரென்றும், புத்தரென்றும், அவர் சத்தியாக்கிரக உணர்வு கிறிஸ்துவின் மலைப்பொழிவைப் படித்தபோது தமக்குப் பிறந்ததென்று சொல்லியிருத்தலானும், அடிக்கடி கிறிஸ்துவின் பெயரையும், பைபிலையும் எடுத்தாளலானும், பாவ மன்னிப்புக் குறித்து ஆண்டவனை வழுத்தலானும் அவர் கிறிஸ்துவ ரென்றும், கிலாபத்துக் குழைத்தமையானும், மகம்மது நபியைப்பற்றி உயர்வாகப் பேசியிருப்பதானும், கொரானிடத்தில் அவருக்குப் பற்றுண்மையானும் அவர் இஸ்லாமானவரென்றும், இன்னும் வெவ்வேறு விதமாகவும் பலர் பலவாறு சொல்வதுண்டு. காந்தியடிகளை எல்லாச் சமயத்தவரென அறிஞர் கோடல் போற்றற்குரியதே.

வைஷ்ணவம்

காந்தியடிகள் பிறந்த சமயம் வைஷ்ணவமாயினும் அதை அவர் பிறப்பளவில் மட்டுங் கொண்டு நின்றாரில்லை. அடிகள் வைஷ்ணவம் எல்லாச் சமயமாகவும் மிளிர்வது. நெற்றியில் திருமண்ணை கோபிச் சந்தனமோ எதையோ

அணிந்து மற்றச் சமயத்தவரைக் கண்டால் கண்ணை மூடிக்கொள்வது வைஷ்ணவமாகாது. பின்னை வைஷ்ணவம் எது? விஷ்ணு தொடர்புடையது வைஷ்ணவம். விஷ்ணு என்னுஞ் சொல் எதைக் குறிக்கிறது? விஷ்ணு என்னுஞ் சொற்கு எங்கும் நிறைந்த ஒன்று என்பது பொருள். எங்குமுள்ள எம்பெருமான் விஷ்ணுமூர்த்தி மற்றச் சமய மக்கள் உள்ளத்திராரோ? எங்குமுள்ள ஒனதையனை ஒரு கோயிலினும், ஒரு கூட்டத்தாரிடத்திலுஞ் சிறைப்படுத்தி மற்றவர்களை வைவது, எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள அவனது முழு நிலையை மறுப்பதன்றோ? இக்குறுகிய கொள்கையுடையரா வைஷ்ணவர்?

உண்மை வைஷ்ணவம் எது? எங்கும் எவ்வுயிரிலும் விஷ்ணு உண்மை கண்டு, எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யா ஒரு பெரும் அருணெறியே உண்மை வைஷ்ணவம். இவ்வைஷ்ணவம் காந்தியடிகள் வைஷ்ணவம். இவ்வைஷ்ணவம் உலகிலுள்ள எவ்வருளாளர்க்குமுரியது. இஃதொரு கூட்டத்தார்க்கு மட்டும் உரியதன்று. குஜராத் மொழியில் "வைஷ்ணவன் யாவன்" என்னுந் தலைப்புடைய ஒரு பாட்டுண்டு. அதைக் காந்தியடிகள் தமக்கினியதாக் கொண்டு பாடுவது வழக்கம். அப்பாட்டு வைஷ்ணவத்தின் உண்மையைப் புலப்படுத்தும். அது வருமாறு :—

"வைஷ்ணவஜன தோ தேனே கஹியே ஜோ பீடபராயீ ஜாணேரே - பாதுக் கே உபகார கரே தோயே மன அபி மான ந ஆணே ரே.

ஸகல லோக மா ஸௌனே வந்தே நிந்தா ந கரே கேனீ ரே - ஜிஹ்வாத்தகீ அஸத்ய ந போலே பர தன நவ ஜாலே ஹாத்தரே.

ஸமதிருஷ்டி னே திருஷ்ணா த்யாகீ பரஸ்த்ரீ ஜேனே மாதரே - வாசகாச்ச மன நிஸ்சல ராக்கே தன தன ஜன னீ தேஹீரே.

மோஹ மாயா வ்யாபே நஹி ஜேனே திருடவைராக்ய ஜேனு மன மாரே - ராம நாம ஸு"ங் தாலீ ஸகலதீரத தேனு தன்மாரே.

வணலோ பீனே கபட ரஹித ச்சே காம க்ரோத நிவார் யாரே - பணே நரசையோங் தேனுங் தரஸனகர்தாங் குல ஏகோதேர தார்யாரே."

இப்பாட்டின் கருத்தைத் தமிழில் பாச்செய்யு ளாக்கி ஈண்டுத் தருகிறேன்.

பிறர்துயரைத் தன்துயராப்
பேணியவர்க் கேவல்செயுந்
திறனதனைப் பாராட்டாத்
திடமுடையான் எவனவன்.

எல்லாரை யும்வணங்கி
இகழாதான் ஒருமனையான்
சொல்லாரும் மனத்தூயான்
தொழுந்தகையான் அவன்தாயே.

சமநோக்கன் தியாகமுளான்
தாயென்பான் பிறர்மனையை
அமைநாவால் பொய்மொழியான்
அந்நியர்தம் பொருள்தீண்டான்.

மோகமொடு மாயைகண்டான்
முழுவைராக் கியமுடையான்
ஏகன்பெய ரின்பந்தோய்ந்
திருத்தீர்த்தம் உடலாவான்.

காமவலோ பஞ்சினமுங்
கரவுமிலான் வைணவனே
ஏமநல்கு மவன்காட்சி
எழுபானோர் தலைமுறையே.

காந்தியடிகள் சிவபரஞ் சுடரைச் சத்தியாக்கிரக ஆசிரமத்தில் பாவமன்னிப்புக் குறித்து நாடோறுங் காலையில் தொழுவது வழக்கம். இதைக் கொண்டு அவரைச் சைவர் என்று கூறுதல் தவறாகாது. ஆனால் மற்ற சமயத்தவர்களைக் கண்டதும் எரிந்துவிழும் சைவம், காந்தியடிகள் சைவ மன்று. "எவ்வுயிரும் நீங்காதுறையும் இறை சிவ னென்று - எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு" என்று சைவ சமயநெறி கூறுகிறது. எவ்வுயிரிடத்திலும் அன்பா யிருத்தலே சைவமென்பது. இக்காரணத்தால் "சிவத் தைக் ("Shiva God of mercy") கருணைக்கடவுள்" என்று காந்தியடிகள் தொழுகிறார். "சத்தியாக்கிரக ஆசிரமத்தில் காலை ஜெபத்தில், தெரிந்தோ தெரியா மலோ செய்யப்படும் எங்கள் பாவங்களை மன்னிக்கு மாறு கருணைக்கடவுளாகிய சிவபரம் பொருளை நாங் கள் வேண்டுகிறோம்" என்பது காந்தியடிகள் திரு வாக்கு. மேற்கூறிய வைஷ்ணவத்துக்கும் இங்குக் கூறிய சைவத்துக்கும் என்ன வேற்றுமை? சொல் லிலா சண்டை?

சைவம்

காந்தியடிகள் வழக்க ஒழுக்கம் முதலிய பல சமண சமயத்திற்குரியன என்பதில் ஐயமில்லை. காந்தி யடிகள் பிறந்த குஜராத்தில் பெரிதும் எங்கும் சமண மணங் கமழ்தலுண்டு. ஆங்கே ஏறக்குறைய எல்லாச் சமயத்தாரும், சமண

சமணம்

குருமார்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துவார். காந்தியடிகள் இங்கிலாந்து செல்லத் தாயாரைக் கேட்டபோது, தாயார் ஒரு சமண முனிவரர் ஆணையிட்டவாறே மூன்று உறுதி மொழிகளைக் காந்தியடிகள்பால் பெற்றனர். அம்மூன்றும் இன்னவென்று முன்னர்க் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமண சமயம் என்பதும் ஒரு தனிச்சமயமன்று. "அஹிம்சா பரமோ தர்மா" என்னும் பேரறத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு நிலவுவது அச்சமயம். இவ்வறத்தை மறுக்குஞ் சமயமொன்று உலகிலிருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அவ்வறத்தை இடபதேவர் மஹாவீரர் முதலியோர் குறிப்பிட்ட ஒரு கூட்டத்தார்க்கா அறிவுறுத்தினர்? அவ்வறம் மன்பதைக்குரியது. அதைக் காந்தியடிகளுங் கொண்டொழுகுகிறார். காந்தியடிகள் 1916-அக்டோபரில் "மாடர்ன் ரெவியு" என்னுஞ் சஞ்சிகையில் தாம் எழுதிய ஒரு சிறு கட்டுரையில்,

"நான் பிறப்பில் வைஷ்ணவன். இளமையிலேயே எனக்கு அஹிம்சை அறிவுறுத்தப்பட்டது. உலகிலுள்ள மற்ற சமய நூல்களிலிருந்து உண்மை பெற்றது போல, சமண சமய நூல்களிலிருந்தும் பல உண்மைகள் பெற்றேன். சமண தத்துவ சாஸ்திரியாராகிய இராஜசந்திர கவிக்கு யான் பெரிதுங் கடப்பாடுடையேன்."

என்று வரைந்திருப்பதை நோக்குக.

சமண சமயத்தோடு தொடர்புடைய பௌத்த தர்மத்தை அறிவுறுத்திய புத்தர் பெருமான் மீது

பௌத்தம்

காந்தியடிகட்கு அளவிறந்த பற்றுண்டு. புத்தர் பெருமான் போதனைக்குச் செவிகொடா மனிதன் மனிதனா? மனிதராகப்

பிறந்து வாழ்வின் நட்டம் உணர்ந்த ஒருவர் புத்தர் பெருமான் புனித அறத்தை எங்ஙனந் தள்ளுதல் கூடும்? 1924-ம் ஆண்டு மேமாதம் பதினெட்டாந்தேதி ஜுஹுவில் கொண்டாடப் பெற்ற புத்தர் பிறந்த திருநாள் விழாவில் தலைமை வகித்து மகாத்மா பொழிந்த சொற்பெருக்கில் அவர் பௌத்த சமயத்தைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள கருத்து இனிது புலனாகும். அப்பொழிவின் சாரம் வருமாறு:—

"பகவான் புத்தர் எவ்வறத்தை உலகில் நம்பினாரோ அவ்வறத்தைப் பரப்ப யான் முயன்று வருவதே என்னை இங்கே தலைமை வகிக்கச் செய்ததற்குக் காரணம். புத்தர் புதியதொரு மதத்தைக் கண்டாரில்லை. உள்ள ஒன்றற்கே உயிர் கொடுத்தார். பிற உயிரைப் பலியிடுவது யாகமன்று. தன்னைத் தியாகஞ் செய்வதே உண்மையான யாகம். ஹிந்து வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட யாகத்துக்குப் புத்தர் இப்புதுப்பொருள் கொண்டார். இது வேதத்தைக் குறை கூறியதாக அவர்மீது பழி சுமத்தப்பட்டது. வழக்கம்போலப் புரோகிதர்கள் தீர்க்கதரிசியைச் சாய்த்துவிட்டார்கள். புரோகிதர்கள் வேதத்தின் எழுத்தைப் பொருளாகக் கொண்டு கருத்தை மறந்துவிட்டார்கள். அன்பும் உண்மையும் முடிவில் வெற்றி தருமென்பது புத்தர் பெருமான் போதனை"

கிறிஸ்தவம்

கிறிஸ்துவைப் பற்றிக் காந்தியடிகள் வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்கள் பற்பல. காந்தியடிகள் தமது சத்தியாக்கிரக உணர்விற்கே காரணமாக நின்றது மலைப்பொழிவென்று சொல்லியிருப்பதொன்றே சாலும். காந்தியடிகள் வாழ்விற்குங் கிறிஸ்துவின் வாழ்விற்கும் பெருந்தொடர்புண்டு. கிறிஸ்துவே மீண்டுங் காந்தியடிகளாக

வந்தார் என்றுஞ் சிலர் கருதுகிறார். பொறுமை, பிறர்க்கின்னு செய்யாமை, துன்பஞ் சகித்தல், பாவமன்னிப்புக் கருதிக் கடவுளைநோக்கி வழுத்தல், நாளைக்கென் செய்வோமென்று அஞ்சாதிருத்தல் முதலியன கிறிஸ்துவின் போதனைகளிலுள்ள சாரம். இவைகள் காந்தியடிகள் வாழ்வாம் மலரில் மணமெனக் கமழ்ந்து கொண்டிருத்தல் எவரும் அறிந்ததொன்று. இம்முறையில் காந்தியடிகளைக் கிறிஸ்துவரென்று கொள்ளல் தவருகாது. "நாளைக்கென்று கவலைப்படாதே" என்னுங் கிறிஸ்துவின் திருமொழிக்கு முற்றும் மாறுபட்டு மாதம் மாதம் ஆயிரம் ஆயிரம் பெற்றுக் கூலிக்கு மாரடிக்கும் பாதிரி மதம் காந்தியடிகட்குப் பிடிப்பதில்லை. அதைப்பற்றி அவர் பலவிடங்களில் மறுத்திருக்கிறார். பாதிரிமதமாவது எண்ணிக்கையில் கிறிஸ்துவ ஜனத் தொகையைப் பெருக்க முயல்வது. உடலளவில் மதமாறலால் என்ன பயன்? இது குறித்துக் காந்தியடிகள்,

"இலௌகிக நலத்துக்காக ஒருமதம் விடுத்து மற்றொரு மதம் புகல் நியாயமெனப்படின் யானும் சிறிதுந் தயங்காது அதை ஆதரிப்பேன். ஆனால் மதமென்பது இதயத்தைப் பற்றியதொன்று. உடல் நலத்துக்காக ஒரு மதத்தை விடலாகாது"

என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

இஸ்லாம் மதத்தின்மீது காந்தியடிகட்குள்ள அன்பு ஐரோப்பாப் போர்முடிவில் கிலாபத்துக்கு நியாயம் பிறவாதபோது வெளிப்பட்டது.

இஸ்லாம்

கிலாபத்துக்காகக் காந்தியடிகள் பட்டபாடு சமய உலகில் பதிந்து கிடக்கிறது. "கிலாபத்

காமதேனு" என்று நமது அடிகள் அருளியிருக்கிறார். நபிநாயகத்தைப்பற்றியும் கொரானைப்பற்றியும் அவர் பல உரை பகன்றிருக்கிறார்.

இங்குக் கூறப்படாத * மற்ற சமயங்களுங் காந்தியடிகள் சமயமாகும். சமயப்பெயர்களில் எழுத்துக்களில் காந்தியடிகள் கருத்தைச் செருகினாரில்லை. சமயங்களின் பொருள் அடிகள் வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்தமையால் அவருக்கு எல்லாச் சமயங்களுஞ் சத் சமயமாகத் தோன்றுகின்றன. அந்தச் சத்துடன் ஆக்கிரகித்து நிற்றலைச் சத்தியாக்கிரகமென்று அடிகள் கொண்டது எவரும் அறிந்த தொன்று. எனவே காந்தியடிகள் சமயம் சத்தியாக்கிரக சமயமென்க. அவரது சமயம், பகைமை பொறாமை முதலியவற்றைக் கடந்தொளிரும் அஹிம்சா தர்மமென்க. அஹிம்சா தர்மம் சமரசத்தில் விளங்குவதொன்று. ஆகவே அடிகள் சமயத்தைச் சமரச சன்மார்க்கம் என்று கூறல் பொருந்தும். "தயையுடையா ரெல்லாரும் சமரச சன்மார்க்கஞ் சார்ந்தவரே" என்றும், "அருளுடையா ரெல்லாருஞ் சமர சன்மார்க்கஞ் சார்ந்தவரே" என்றும் இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளி யிருத்தல் காண்க. சமயநிலையைப் பற்றிக் காந்தியடிகள் வெளியிட்ட கருத்துக்களுள் சில வருமாறு:—

சமரச சன்மார்க்கம்

"உலகிலுள்ள பெருமைச் சமயங்களில் எதைக்குறை கூறுவதிலும் நான் கலந்து கொள்ளேன்."

---

* "விரிவிலா அறிவினார்கள் வேறொரு சமயஞ் செய்தே
எரிவினால் சொன்னாரேனும் எம்பிராற் கேற்றதாகும்"
—அப்பர்

"கொரான், பைபில், கீதை முதலிய பல வாயில்களால் கடவுளைக் காண்பதைக்கொண்டு ஒருவரோடொருவர் சண்டையிட்டு என் தேவதூஷணைக் காணாதல் வேண்டும்? ஒரே ஞாயிறு ஹிமயமலைமீதும் நிலத்தின்மீதும் ஒளி வீசுகிறது. ஞாயிற்றொளி படர்தலில் உறும் வேற்றுமை காரணமாக மலைப்பக்கமுள்ளவர்களும் மற்றவர்களும் போரிட்டுக்கொள்ளவேண்டுமோ?"

"ஹிந்து சமயம் முதலிய சமயங்களை யெல்லாம் கிளறிப் பார்த்தால், அவைகளின் அடிப்படையான உண்மை யொன்றே என்பது பெறலாம். கடவுள் ஒருவரே. வேறுபட்ட வழக்க ஒழுக்கங்களால் பிணங்காது உண்மையென்னுஞ் செம்மை வழி பற்றி நடப்போமாக"

"கடவுளிடத்திலும் அவரது அருளினிடத்திலும் உறுதி கொண்டிருப்போர் எம்மனிதர் மாட்டும் பகைமை கொள்ளல் கூடாது. ஆனால் மக்கள் தீய முறைகளை மறுத்தல்வேண்டும்"

"என்னுடைய சமயம் சிறைக்கூடு போன்றதன்று. கடவுள் படைப்புக்குட்பட்ட எல்லாவற்றிற்கும் அதன் கண் இடனுண்டு"

"சமயங்களின் உயிர்நாடி யொன்றே"

"ஒரு கடவுளிடத்தும், அவரது வழிவரும் நபிமார்களிடத்தும் என்றும் உடையாத உறுதி கொள்வது மாத்திரம் இஸ்லாம் மதத்துக்குச் சாலுமானதாயின், நாமனைவரும் முஸல்மான்களே. முஸல்மான்களாயிருப்பதோடு ஹிந்துக்களாகவும் கிறிஸ்தவர்களாகவு மிருக்கிறோம்."

"சத்தியம் ஒரு சமய வேதத்துக்கு மட்டும் உரிய உடைமையன்று"

"கொரானைக் கொள்வதில் எனக்குச் சிறிதும் தயக்கமில்லை. பைபில், ஜெந்த அவஸ்தா, கிரந்தசாஹிப் முதலிய எம்மத நூல்களையும் நான் ஏற்பேன். மறைமொழி ஒரு நாட்டுக்காதல் ஒரு வகுப்புக் காதல் உரியதன்று."

" எம்மதமோ எந்நாடோ அநீதிக்கும், பொய்மைக்கும், கொலைக்கும் இடந்தருமாயின், அது பூமியின்மீது அழிக்கப் படும். கடவுள் ஒளியாயிருக்கிருர்; இருளாயில்லை. கடவுள் அன்பு ; பகைமையன்று. கடவுள் உண்மை ; பொய்மையன்று. கடவுள் ஒருவரே பெரியவர் "

" கடவுள் என்பது சத்தியம். அதை எனக்குக் காட்டும் ஒளி அஹிம்சை. அச் சத்தியத்தின் ஒரு பகுதி யான் குறிக்குஞ் சுயராஜ்யம். சத்தியாக்கிரகம் என்றும் வீழ்ச்சி யடையாதென்றும், சத்தியம் ஓம்ப ஒரு பூரண சத்தியாக்கிரகி சாலுமென்றும் நான் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறேன். ஆதலால் நாமனைவரும் பூரண சத்தியாக்கிரகியாக முயல்வோமாக."

சமயவாழ்வு, உலக முன்னேற்றத்துக்கு முட்டாக நிற்கிறதென்றும், இந்தியா அளவு கடந்து ஆத்மஞானத்துறை நண்ணியதே அதன் உரிமை வீழ்ச்சிக்குக் காரணமென்றுஞ் சிலர் இந்நாளில் சொல்வது வழக்கம். இவ்வாறு ஒரு நிருபர் அடிகளை வினவினர். அதற்கு நங்காந்தியடிகள்,

" நான் அவ்வாறு கருதவில்லை. ஆத்மஞான விளக்கக் குறைவால் ஹிந்துக்கள் தங்களது வளங்குன்றப் பெறுகிறார்கள். இராஜபுத்திரர்கள் சிறு சிறு விடயங்குறித்துப் போர்புரிந்து இந்தியாவை யிழந்தார்கள். அக்காலத்தில் அவர்கள்பால் வெளித் தைரியம் மிகுந்திருந்தது ; ஆனால் உண்மை ஆத்மசக்தி மிகவும் அருகியிருந்தது. இராவணன் தோல்விக்கும் ஸ்ரீராம பிரான் வெற்றிக்கும் என்ன காரணம் ? பின்னவர்பாலிருந்த ஆத்ம ஞானமே சிறந்த காரணம். உயரிய ஆத்ம ஞானத்தாலன்றோ பாண்டவர்களும் வெற்றியடைந்தார்கள் ? நாம் அடிக்கடி ஆத்மஞான நூலறிவையும், ஆத்ம ஞானநுபூதியையும் ஒன்றுபடுத்தி மயக்குறுகிறோம். ஆத்மஞானம் என்பது சமய வேதங்களைப் படித்துணர்ந்து வாதஞ்செய்வதன்று. அஃது

உன்னத்தில் ஒன்றிக் கலக்கத்தக்கதாய், அளவிறந்த ஆற்ற லுடையதாயிருப்பது. ஆத்மஞான விளைவின் முதற்பொருள் அஞ்சாமை. கோழைகள் என்றும் ஒழுக்கமுடையவர்களாக விருக்க மாட்டார்கள்."

காந்தியடிகள் சத்தெனுஞ்செம்பொருட்டொடர்பு கொண்டு அன்புநெறி நிற்றலால், அவர் எதற்கும் எவர்க்கும் அஞ்சுவதில்லை. எத்துணை வாள்வலி தோள்வலியுடைய அரசு களை நம்மடிகள் எதிர்த்தார்? இஃது இயற்கை வாழ் விலும் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சத்துடன் தொடர் புடைமைக்கு முதல் அறிகுறி அஞ்சாமை. இதனை,

அஞ்சாமை

"வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப
மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் துளங்கித் தலைதடு
மாறிலென் தண்கடலும்
மீனம் படிலென் விரிசுடர்
வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்
டேமொன் றில்லா வொருவனுக்
காட்பட்ட வுத்தமர்க்கே"

"மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல்
மூடிமற் றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர்
வீழினு மஞ்சனெஞ்சே
திண்பா னமக்கொன்று கண்டோந்
திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுள்
சுடரான் கழலிணையே"

என வரூஉம் அப்பர் சுவாமிகள் திருவாக்கிற் காண்க.

மனிதன் என்னும் மாத்துக்குச் சமயமென்பது ஒளிபோன்றது. காந்தியடிகள் சத்தியாக்கிரகமெனும் ஒரு பெரும் மரமாயிலங்குகிறார். அவர் தம்மீது சத்தெனும் பேரொளி படருமாறு இயற்கை எளிமை வழியில் தமது வாழ்வை நடாத்தி வருகிறார். அவரைப் போலவே மற்றவரும் அவ்வாழ்வில் தலைப்படுவாராக. இனி வரும் உலகம் அஹிம்சா தர்ம உலகம் என்பதில் ஐயமில்லை. அவ்வுலகத் தோற்றத்துக்கு முன்னர் இது போழ்து மூர்க்க சக்திக்கும் ஆத்ம சக்திக்கும் பெரும் போர் நடக்கிறது: அப்போரிடைச் சத்தியாக்கிரகம் அதாவது சமய வாழ்வெனுங் கீதையை மகாத்மா காந்தி அறிவுறுத்துகிறார். அது செவியுளோர் செவியில் கேட்டே வருகிறது. உலகில் ஒடுங்கியுள்ள சமய வாழ்வைப் புதுக்கத்தோன்றிய அடிகள் வாழ்க. யாண்டுஞ் சமயவாழ்வு பெருக.

க௫. சாது நிலை

சமய வாழ்வின் முழுத்தன்மை ஒருவனுக்குச் சாதுநிலை கூட்டும். மாக்கள் நிலையினின்றும் மக்கள் நிலை யெய்துவது சாதுநிலை யெய்துவதாகும். சாதுவின் இயல்பு முன்னே சுருங்கச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மகாத்மாகாந்தி ஒரு பெருஞ் சாது என்பது எனது கருத்து. மகாத்மாகாந்தி மக்களிடை வாழ்கிறார்; பேசுகிறார்; எழுதுகிறார்; தொண்டு செய்கிறார். அவர்க்கு மனைவி மக்களுண்டு. அவர் காவி யுடுத்துவதில்லை; தாடி வளர்ப்பதில்லை; மொட்டை யடிப்பதில்லை. ஆனால் அவர் சினத்தை வென்றிருக்கிறார்; காமனைக் காய்ந்திருக்கிறார். அவர் உள்ளம் அலையற்ற கடல்போல் அமைதியாயிருப்பதை அவரது முகம் அறிவிக்கிறது. காந்தியடிகள் ஓயாது கைம்மாறு கருதாது பிறர்க்குழைத்து வருகிறார். இந்நிலை சாதுநிலை.

உலகமும் சாதுவும்

காந்தியடிகள் போதனை உலகியலுக் குரியதன்றென்றும், அது சாதுக்களுக் குரியதென்றும், ஆதலால் காந்தியடிகள் எல்லாவற்றையுங் கட்டிச் சுருட்டிக் காட்டுக்கோட வேண்டுமென்றுஞ் சிலர் சொல்வது எனக்குத் தெரியும். அவ்வாறே ஒரு நிருபர் காந்தியடிகளையும் எழுதிக் கேட்டார். அக்கடிதத்தின் சுருக்கம் வருமாறு:—

(3-4-1924) "யங் இந்தியா"

"நான் ஒரு பிராமணன்; டாக்டர்; தங்களைப் போல நானுங் கிழவன். தாங்கள் உலகை நன்றாகப் பயின்றிருக்

கிறீர்கள். அதனால் தங்கட்கு நல்ல அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அழிதன்மிலையதான இவ்வுலகில் எவரும் தம் வாழ் நாளில் மேற்கொண்ட ஒன்றைச் செயலில் நிறைவேற்றியதாகத் தெரியவில்லை. புத்தர் தமக்குள்ள உயரிய ஒழுக்கத்தாலும், இந்தியா முழுவதும் பௌத்த மதத்தைப் பரப்பா தொழிந்தார். சங்கரர் நுண்ணிய கூர்த்த அறிவு பெற்றும் இந்தியாவை வேதாந்த மயமாக்கினாரில்லை. கிறிஸ்து மேலான ஆத்மார்த்த ஞானம் பெற்றிருந்தும் யூதர்களனைவரையுங் கிறிஸ்து மதத்தைத் தழுவச் செய்ய அவரால் முடியாமற் போயிற்று. இவ்வுலகம் பொல்லாதது. எவன் இவ்வுலகில் அழுந்துகிறானோ அவன் ஆத்மார்த்த சாந்தத்தையும், அமைதியையும் இழக்கிறான். சிறை வாசமும் நோயும் தங்கள் உடல் வளத்தைக் குலைத்திருக்கின்றன. ஆதலால் தாங்கள், ஒரு குகையில் நுழைந்து கடவுளைத் தியானஞ் செய்து, தன்னைத் தானறிந்து, சாந்த நிலை பெறும் ஆத்மார்த்த வழியில் காலங் கழிப்பீர்களாக. இப்பூமியில் ரிஷிகளும் முனிவர்களும் மற்றப் பெரியோர்களும் புரிந்த ஆத்மார்த்தத் தொண்டைத் தாங்கள் செய்து இந்திய சகோதரர்களைப் பாரமார்த்திக வழியில் திருப்புவீர்களாக. இதனால் இவ்வுலக சுயராஜ்யத்துக்குப் பதிலாகப் பரலோக சுயராஜ்யமடைவீர்கள்."

இதற்குக் காந்தியடிகளிறுத்த பதிலின் சுருக்கம் வருமாறு:—

"புத்தர் நிர்வாணமடையாமற் போகவில்லை. கிறிஸ்து சிலுவையில் தமது நிலையைப் புலப்படுத்தாமற் போகவில்லை. அவர்கள் கொள்கையைப் பிறர் கொள்ளலும் கொள்ளாமையும் அவர்களைப் பொறுத்தனவல்ல. அவர்களோடு ஒப்பிடப்படுதற்கு யான் அருகனல்லன். பரலோக ராஜ்யத்தின் பொருட்டே நான் உழைத்து வருகிறேன். எனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள யான் குகைக்கு ஓட வேண்டுவதில்லை. குகையில்

வாழ்வோன் எக்கோரமும் ஆகாயக் கோட்டை கட்டிக் கொண் டிருப்பன். அரண்மனையில் ஜனகனைப்போல் வாழ்வோன் அக்கோட்டை கட்ட மாட்டான். ஒரு ஜனகன் உலக உல்லாச வாழ்விடை வதிந்தபோதிலும் மனச்சாந்தி அவன்பால் நிலைத் திருக்கும். விடுதலைக்குரிய வழி தேச ஊழியத்திலும் சமூக ஊழியத்திலும் பொருந்தியிருக்கிறது. உலக விடயங்களில் நன்றாகக் கலந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்; இதை கூறுமாறு நண்பரிடத்தும் மாற்றாரிடத்துஞ் சமாதான புத்தியுடன் வாழ விரும்புகிறேன். எனது மனைவியோ குமாரனோ என்னை நிந் திப்பினும் அவரை யான் நேசிப்பதுபோல, ஹிந்துவோ முஸ் லீமோ கிறிஸ்துவனோ வேறு எவனோ என்னைப் பொருட்படுத் தாது நிந்தித்தாலும் அவனை நேசித்து அவனுக்குத் தொண்டு செய்வேன். அழியா உரிமையும் அமைதியுமுள்ள உலகம் புக எனது தேசபக்தி ஓர் ஏணியாயிருக்கிறது. ஆகவே, சமயத் தொடர்பில்லாத அரசியலிருத்தலரிது. சமயஞானம் பெறாத அரசியல் படுகுழியாகும். ஏனெனில் அஃது ஆத்மாவை அழிக் கிறது"

இவ்வுரைகளால் காந்தியடிகள் நிலை செவ்வனே புலனாகிறது.

சாதுக்கள் என்போர் தனித்துக் காட்டில் வாழ்தல் வேண்டுமென்று நினைப்பவர் உலகியலையும் நன்கு உணராதாரென்க. தன்னலப் பேய்க்குணமின்றி எங்கு எந்நிலையி லிருந்தாலென்ன? உலக மயக்குகள் எவ் வுருவங் கொண்டு மோதினும் தாக்கினும் கலக்குறாது எவரிடத்தும் பகைமை பொறாமை கொள்ளாது அமைதி நிலையிலிருந்து கைம்மாறு கருதாது ஊழியஞ் செய்வது சாதுநிலை என்க. சோர்வு காரணமாகவோ வேறு எக்காரணங்கொண்டோ சேவையை வெறுத் துத் தனித்துவாழ விரும்புவது சாதுநிலையன்றென்க.

காந்தியடிகள் மருத்துவர் சத்திரத்துக்குட்பட்டு மெலிந்திருந்த வேளையிலுஞ் சேவையினின்றும் பிரிந்து நிற்க விழைந்தாரில்லை. உடல் இடந்தாரா தொழியினும் மனவழியிலாதல் சாதுக்கள் தொண்டு செய்து கொண்டிருப்பார்கள்.

அஹிம்சா தர்மத்தைப்பற்றி லோகமான்ய பால கங்காதர திலகருக்கும், காந்தியடிகட்கும் ஒருமுறை பத்திரிகை வாயிலாக ஓர் அன்பு வாதம் எழுந்தது. அப்பொழுது திலகர் பெருமான், "அரசியல் உலகியலாரின் விளையாட்டு. அது சாதுக்களுடையதன்று" என்று கூறினர். அதற்குக் காந்தியடிகள் உலகம் சாதுக்களுக் கன்று என்று சொல்வது தவறு என்றும், எல்லாச் சமயக் கோட்பாடுகளும் புருஷார்த்த வளர்ச்சியையே அறிவுறுத்துகின்றனவென்றும், புருஷார்த்தமென்பது சாதுவாக முயல்வதென்றும், சாதுவாவது அமைதி நிரம்பிய மனிதனாவது என்றும் பதில் விடுத்தார்.

திலகரும் காந்தியும்

மற்றோரிடத்தில் அடிகள் இந்தியாவில் பதினைந்து லட்சம் சாதுக்களிருக்கிறார்களென்றும், அவர்கள் தங்கள் கடன்களைக் குறைவற ஆற்றினால் இந்தியா பெருநலன் பெறுமென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறார். சாது என்பவன் சோம்பி யிருத்தல் கூடாதென்பதும், அவன் உலகியற்குரிய கடனாற்றிய வண்ணமாயிருத்தல் வேண்டுமென்பதுங் காந்தியடிகள் கொள்கை. காந்தியடிகள் வாழ்வையும், அவ்வாழ்வி லுள்ள பொறுமை தியாகம் கைம்மாறு கருதா

உழைப்பு அன்பு முதலியவற்றையும் நன்கு ஆராய்ந்து நோக்கினால், காந்தியடிகள் ஒரு சாது என்பது நனி விளங்கும்.

காந்தியடிகள் போன்ற அருளாளரையே சாது என்று யானுங் கொள்வேன். இச்சாதுக்களால் இவ் வுலகம் நடைபெறுகிறதென்பது எனது கொள்கை. காந்தியடிகளெனும் ஒரு சாதுவால் உலகம் எவ் வளவு திருந்தியிருக்கிறது! அவரைப்போல் ஆயி ரம்பேரிருந்தால் இவ்வுலகம் தெய்வத்திருவருள் மணங்கமழும் மெய்யுலகமாகும். அத்திருவருள் நிலை யில் பொல்லாத சினம் செருக்கு பகைமை பொறாமை கொலை முதலியவற்றிற்கு இவ்வுலகில் இடமேது? ஆண்டவனே! அவ்வருளுலகை விரைவில் நல்குக. அவ் வுலகத்துக்குக் கால்கோள்விழா நடாத்திவரும் எம் பெருமான் காந்தியடிகளை மனமொழி மெய்களால் போற்றுகிறேன்.

ஆண்டவன் மக்கட்கு இவ்வுலக வாழ்வை ஏன் நல்குகிறான்?. மக்கள் அனைவருந் தன்னைப்போலா தல் வேண்டுமென்பது ஆண்டவன் நோக்கம். இஃது ஆண்டவன் அருட் குணம். மக்கள் அவ்வருட்குணம் பெறுதற்குத் துணை நிற்பது இவ்வுலக வாழ்வு. எனவே இவ்வுலகில் மக்கள் எங்ஙனம் வாழ்தல் வேண்டும்? ஆண்டவனைப் போல வாழ்தல் வேண்டும். மக்கள் எங்ஙனம் அவ்வாறு வாழ்தல் கூடும்? ஆண்டவன் தனது முற்றறிவிற்கும் முழுமுதற் றன்மைக்கும் ஏற்றவாறு பயன் கருதாது கடனாற்றுவதுபோல மக்களும் தத்தம் அறிவாற்றலுக்கேற்றவளவு பயன் கருதாது கடனாற்றல் வேண்டும். பயன் கருதாது கடனாற்றுவோர் கடவுட்டன்மை பெறுதலியல்பு. பயன் கருதாது பணி செய்யும் வாழ்வு ஆண்டவன் வாழ்வு போன்றது.

பிறர்க்குரிய வாழ்வு

இவ்வருளுணர்வு மக்கள்பால் இயல்பாயமைந் திருக்கிறது. இவ்வமைப்புக்கு இடையிடையே பல காரணங்களால் கேடு நிகழ்கிறது. அக்கேட்டான் மனிதன் விலங்கு வாழ்வில் வீழ்ந்து தன்னலங் கருதிப் பிறரைத் துன் புறுத்துகிறான். இத்தகை மனித னுக்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்த வேண்டி ஆண்ட வனருளால் அவ்வப்போது பெரியோர்கள் தோன்று வது வழக்கம். அப்பெரியோர்களின் அறிவுறுத்தல்

பெரியோர் வருகை

மனிதனைச் செந்நெறியில் நிறுத்தி யாளும். அப்பெரியோர்களுந் தோன்றிப் பல நூறு நூறு ஆண்டுகளாயின. அத்தோற்றமின்மையால் உலகில் ஆன்ம உண்மையிலுங் கடவுள் உண்மையிலும் உறுதி குன்றலாயிற்று. அறநெறி யோம்புதற்கென ஏற்பட்ட அரசுகள் மறநெறிபற்றி உழலலாயின. வெறும் வாணிபக்குறியும், அக்குறிக்கொண்ட போட்டியும், பொறுமையும், பகைமையும், போரும் அரசுகளின் நோக்கமாயின. இக்காரணத்தான் மனிதன் பேராசைப் பேயால் பிடிக்கப்பட்டு, இயந்திர வாழ்வெனும் வெம்மை நரகிடை வீழ்ந்து, தனது இயற்கைக் குணமாகிய அருளை மறந்தான். இதுபோழ்து மனிதன் அந்நரகச் சிறையினின்றும் விடுதலை பெறல் வேண்டும். அவ் விடுதலைக்கெனத் தோன்றிய பெரியார் நமது காந்தியடிகள்.

காந்தியடிகள் யார்? அவரென் செய்கிறார்? அவரென் சொல்கிறார்? அவர்க்கும் மனித வாழ்விற்கு முள்ள தொடர் பென்னை?

காந்தியடிகள்

இவைகளைப் பற்றிக் கூறுவது இந்நூல். மனிதப் பிறவியின் விழுப்பமும், எவன் மனிதன் என்பதும், ஒருவன் மனிதனாக எத்தகை வாழ்வு நடாத்த வேண்டுமென்பதும், மனித வாழ்க்கைக்கு இலக்கியமாக இந்நாளில் வாழும் பெரியார் காந்தியடிகள் என்பதும், அவர் தம் இயல்புகள் இன்ன இன்ன என்பதும் இந்நூலின் பெரும் பிரிவுகள். விலங்குணர்வோடு தோன்றும் மனிதன் எவ்வாழ்வு மேற்கொண்டொழுகினால் சாந்தி நிலையெனுஞ் சாது நிலை

யெய்தலாம் என்பதைக் காந்தியடிகள் வாழ்வின் வாயிலாக இந்நூல் அறிவுறுத்துகிறது.

மனிதவாழ்விற்குப் பேரிலக்கியமாக விளங்குங் காந்தியடிகள் கொல்லா அறந்தாங்கி, ஆண்டவன் வழி நின்று, இயற்கை வாழ்வு நடாத்துகிறார். இயற்கை வாழ்வைக் குலைத்துவரும் முறைகளை உடைத்தெறிய அவர் முயன்று வருகிறார். உடைத்தெறிய அவர் கொண்டுள்ள முறையோ சத்தியாக்கிரக முறை. அஹிம்சைக்கு மாறுபட்ட முறைகளை அஹிம்சையாலேயே தகர்க்க வேண்டுமென்பது காந்தியடிகள் கொள்கை. அஹிம்சாதர்மத்தை அரசியற் போரில் நுழைத்த முதல்வர் நங்காந்தியடிகளேயாவர். அரசியல் வழிச் சமய ஞானத்தைப் பரப்பும் பெருமை நங்காந்தியடிகட்குண்டு. காந்தியடிகள் அரிய யோக முறைகளையுஞ் சித்துக்களையும் உலகிற்குப் போதிக்கின்றாரில்லை. அவர் போதனை மிக மிக எளியது. ஓதலினுஞ் செயலின்மீது காந்தியடிகட்குக் கருத்ததிகம். தம்மால் செய்ய இயலாததை அடிகள் உலகுக்குச் சொல்வதில்லை.

“எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யாதே; தீமைக்குத் தீமை செய்யாதே; துன்பம் பொறு; பகைவரிடத்தும் அன்பாயிரு; தீச்செயல்களில் வெறுப்புக் காட்டு; அச்செயல் புரியும் மனிதரிடத்தில் வெறுப்புக் காட்டாதே; இயற்கையோடியைந்துவாழ்”-இத்தகைப் போதனைகள் காந்தியடிகளிடத்திருந்து பிறந்திருக்கின்றன. இவைகளின்படி தமது வாழ்வை நடாத்தி, இவைகளைச் செயலில் நிகழ்த்திக் காட்டும் பெருமை வாய்ந்தவர் நங்காந்தியடிகள். அவரே கீதை; அவரே திருக்குறள்.

ஒருவர் செயலில் வரும் ஒன்று மற்றவர் செய லில் ஏன் வாராது? அடிகள் அறிவுறுத்தும் அறம் ஒரு காலத்தில் நமது நாட்டில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நிலவி யிருந்தது. அத்தகைய ஒன்று இப்பொழுது எங்ஙனம் அரியதொன்றாகும்? இடையில் நுழைந்த செயற்கை வாழ்வு மனிதனது பழைய நிலையை மறக்கச் செய்திருக்கிறது. அம்மறப்பாம் இருளோட்ட எழுந்த உண்மை ஞாயிறு நங்காந்தியடிகள். அஞ் ஞாயிறு அருள், அஞ்சாமை, தியாகம், பொறுமை, நோன்பு, பயன் கருதாமை, மன்னிப்பு என்னும் ஏழ் கதிர் பரப்பிக்கொன்றிக் கொண்டிருக்கிறது. அவ்வொளி யில் மூழ்க உலகிர் எழுமின்! எழுமின்! 'எழுமின் எழு மின்' என்று உரைச் செய்யுளால் உலகோரை அழை யாது, முன்னொருபொழுது யான் காந்தியடிகளை வழுத்திய "இன்பப் பேறு" என்னும் பாச் செய்யு ளால் அவரை அழைக்கிறேன்.

இன்பப் பேறு

என்னை அறியா என்னுளங் கொண்ட
மயலொடு கலவா இயல்பெனுக் தேவி,
எழுங்தொரு பொழுது செழுந்தமிழ்க் குரலால்
"உற்ற யாக்கையின் உறுபயன் யாதென"
பொறித்தனள் ஒருவினு; கருத்தினில் நின்றது
அலைத்தும் ஆட்டியும் குலைத்த தென்னை;
உண்மை தெளிய நண்ணினன்; கால்கள்
நடந்தன உணரேன்; கடந்தனன் வழிபல
அந்தி மாலை சிந்தையிற் றோன்றலும்
கடற்கரை கண்டேன்; இடமென விருந்தேன்

உருகிய செம்பொன் கருகிய வானும்
பளிங்கு நொய்யென இலங்குவெண் மணலும்
நீனிறக் கடலும் நீளின அலையும்
இறைவன் வடிவா யென்னை ஆண்டன
நிறைகாண் பொழ்தில் நிலவிழிப் பொழிந்தே
உறக்கம் புகுந்தும் உணர்வழி விலையால்
அவ்வுணர் வொளியில் செவ்விய மெல்லியல்
தம்பை யன்னவோர் அசணிந் தெதிரே
எழுதரும் வடிவோ டெழில்வெண் டாமரை
பூத்தது போலப் பொலிந்தன ளன்றே ;
அன்னவள் அடியை அன்புடன் தொழுதே
என்னிலை புணர்த்த , எழிலணங் கவளும்
“ மைந்த ! கேட்டி இந்தமா நிலத்தில்
‘ உற்ற யாக்கையின் உறுபயன் யாதென ’
வருந்தல் வேண்டாம் ; திருந்து நல்வழி
இன்று கூறுவல், நன்று கேட்டி !
மக்கள் யாக்கையே மிக்கது மிக்கது
அன்னதன் பயனை இன்னதென் றுணா
இல்லம் விடுத்துச் செல்லவும் வேண்டாம்
காடுகள் பலவும் ஓடவும் வேண்டாம்
மலைக ளேறி அலையவும் வேண்டாம்
காற்றை யீர்த்து மாற்றவும் வேண்டாம்
மனைவி மணந்தும் மக்களை யீன்றும்
இனத்தொடு வாழ்ந்தும் இருந்தொழில் செய்தும்
உண்பன உடுப்பன உண்டும் உடுத்தும்
நாட்டை விடாது வீட்டி லுறைந்தும்
பிறவிப் பயனைப் பெற்று வாழலாம் ;
இலக்கிய மிதற்கொன் றியம்புவன் கேட்டி
கலக்கமி லுளத்தைக் காளைநீ பெறுக ;
இந்தியா ஈன்ற மைந்தருள் ஒருவன்

கூர்ஜர நாடன் கூர்த்த மதியினன்
தாய்மொழி காத்த நாய னானவன்
தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் போற்ற
நல்லற மென்னும் இல்லற மேற்றோன்
மக்களை யீன்று மிக்கவ னானோன்
செயற்கை வெறுத்த செம்மை யாளன்
இயற்கை இன்பமே யின்பெனக் கொள்வோன்
உண்மை கடைப்பிடித் தொழுகுஞ் சீலன்
உண்மைகா ரணமா உயிரையும் விடுவோன்
வானந் துளங்கினும் மீனம் படினும்
மலைகள் வீழினும் அலைகள் பொங்கினும்
தன்னிலை மாறாத் தன்மை யாளன்
உலகி லுள்ள அலகிலா உயிர்கள்
தன்னுயி ரென்னும் தருமம் பெற்றவன்
பிறர்க்குக் கேடு மறந்துஞ் சூழான்
'அன்புடை யார்பிறர்க் கென்பு முரியர்'
என்னு மொழிக்கு இலக்கிய மானோன்
உண்மைஅஞ் சாமை ஒண்பே ராயுதம்
தாங்கி என்றும் ஈங்கு முரண்படு
தேக சக்தியை ஏக சக்தியாம்
ஆன்ம சக்தியால் அடக்கும் வீரன்
சினத்தை யொழித்த இனத்தவ ருறவோன்
யாண்டுத் துன்பம் எவர்க்கு நேரினும்
ஆண்டே அவனுடல் அணையு மன்றே;
அவனுடல் மற்றவர் உடலே யாகும்
அவன்பொருள் மற்றவர் பொருளே யாகும்
அவனுயிர் மற்றவர் உயிரே யாகும்
தனக்கென வாழாத் தன்மை பெற்றவன்
அன்பே வடிவாய் அமர்ந்த அண்ணல்
'இன்பு பிறர்க்கே உழைத்தல் என்போன்'

சாந்த மயமெனுங் காந்திப் பெயரான்
நற்றவன் அடியைப் பற்றுவை யாயின்
ஐய ! யாக்கையின் பயனது விளங்கும்"
நல்லாள் பகர்ந்ததும் பொல்லா விழிப்பால்
ஒழிந்தது உறக்கமும் கழிந்தது இரவும்
அலையொலி யோடு வலைஞர்கள் ஒலியும்
கலைத்தன நிலையை அலைந்த உளத்தொடு
வீட்டைச் சேர்ந்து நாட்டினன் சிந்தையைக்
காந்தி யடிகளின் காந்தி யடிகளில் ;
கேடும் ஆக்கமும் ஓடும் செம்பொனும்
ஒன்றென மதிக்கும் நன்றுசேர் உண்மையும்
பெற்ற யாக்கையால் மற்றவர்க் குழைத்தலில்
இன்பப் பயனுண் டென்னுமோர் உண்மையும்
கண்டு யானுந் தொண்டுசெய் கின்றேன் ;
நம்மை யீன்ற அம்மை உரிமையை
இழந்து வாடும் இந்நாள் இந்நாள்
காந்தி யாணை காந்தி யாணை
இன்போ டுழைக்க என்னுடன்
சேர வாருஞ் செகத்து ளீரே.

சாந்தி ! சாந்தி !! சாந்தி !!!

காந்தியடிகள் வாழ்க.

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit http://www.tamilheritage.org

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: http://www.tamilheritage.org

முதுசொம் முத்திரை

தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை